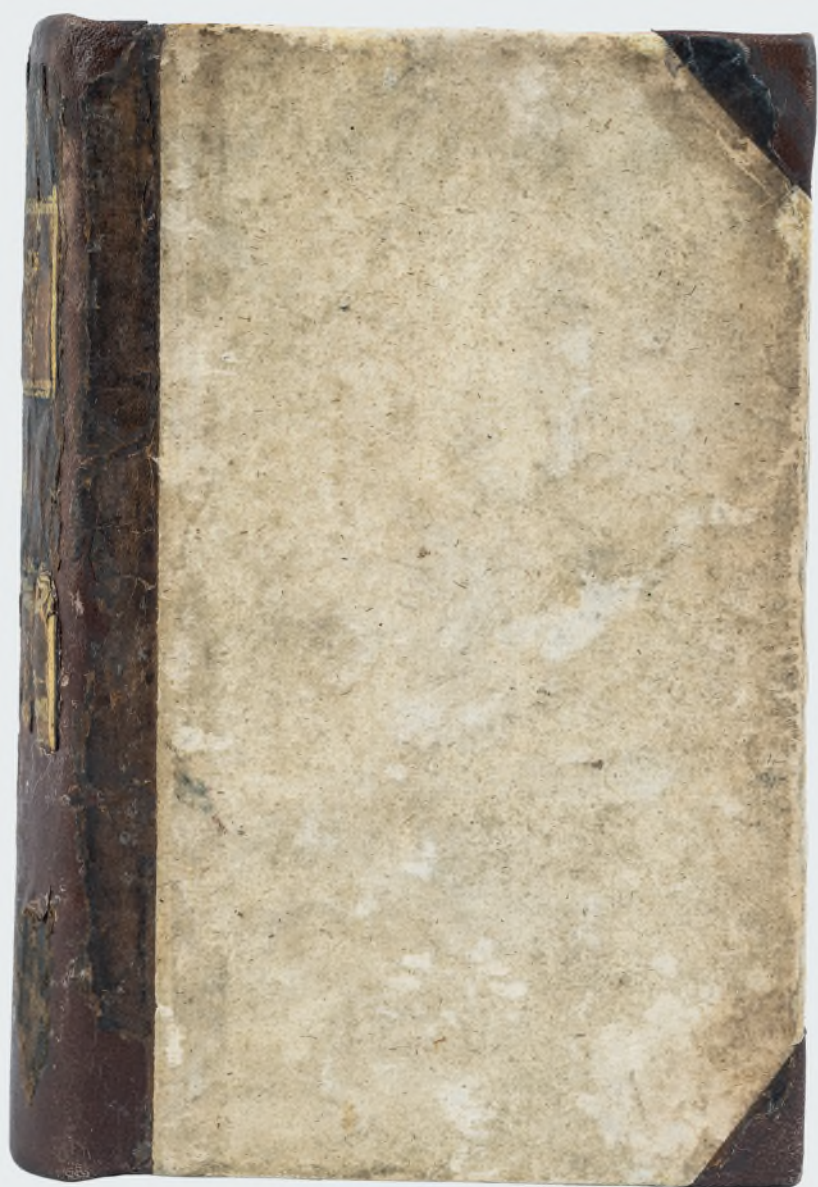

WIMBP
Opelo

756st

K-156/59

Εκ τῆς ἀρχαίας

καρτέας

Πρὸς τὴν ἀρχαίαν

καρτέαν

D. PHILIPPO MELANCHTHONI,
græcarum rerum eximio professori, Germaniæq;
doctori, ac iuxta amico & præceptoris suo

Iohannes Lonicerus

Ἰω. Λονίκερ.

Quam non immerito te male habeat, politio-
rem literaturam, adcoq; præclaras Musas à sinistre in-
strueta iuuentute, passim in ordinē redigi, orna-
tissime Philippe, nemo ignorat, nisi, qui tua de hac re ab-
solutissima monumenta, non acceperit, pellegerit, medi-
ditatusque sit. Neque uelim iam nunc adulatorum è nu-
mero me reputes, de quibus uerissimam apud Laertium
sententiam protulit Antisthenes. *ἡ δὲ τῶν ἐκ κοίτης, ἢ ἐκ
κόλακας ἔμπροσθεν οἱ μὲν καὶ νεώτεροι, οἱ δὲ πάντες ἐδίδουσι,* quæ
enim dicam ex animo libere uereq; dicam. Satanam eò
totos intendere neruos, ut nescio, qua boni specie, in lite-
ras ardorem, coelestemq; flagramiam, hoc est fontem et
arcem ueluti quandam totius eruditionis munitissimam,
è teneris animis diuellat, plus quàm satis (malū) in pro-
patulo est. At, Christo gratia, optime sanè comparatum
est, te isti Caco, ceu alterum Herculem, editum, ordina-
tumq; profligatorem. Adhortaris, inuitas iuuentutem,
& calcar, quæ est tua humanitas, indis, ut inertē insci-
tie pudeat, studiosum præterea uehementiori in literas
amore inflammarī oporteat. O foelicem Germaniā, cuius
liberos, te præceptore, crudiri diuino munere datum est.
O beatum uere principem et Herōā, qui te inclytæ suæ
Vittenbergens. Academiæ, nactus est moderatorem. &
Mulum, quod aiunt, Marianum. In qua primum (bona
pax summorum uirorum hæc dixerim) Musæ & Cha-
rites, Lethæo flumine prorsum submersæ, beneficio tuo

in lucem reuocate sunt. ut has in Gryneo nemore. illas
uero prope Cephisium amnem obambulantes agnoscere,
conuersationeq; harum dulci frui tandem integrum sit.

ἀλλὰ τοὶ σιτῶνδ' ἔχον μὲν ποικίλα δοῖεν.

INIA. 4.

Ad hæc Volsius Cephaleus literariæ rei nō pessime con-
sulens, quem iamolim summe didicit expeti, suis typis
exscripsit HOMERVM, totius humanitatis, tū prin-
cipem, tum parentem, castigatius longe, quàm antehac
excusus sit. Quamprimū nanq; ex BEATO RHE-
NANO maiori formula rectissime Florentiæ trans-
criptum rescui, nempe anno 1483, nō potui admittere
quin Florentinam, cum utraque Aldina conferremus.
Proinde nihil temere immutatum est usq; uarias modo
lectiōes in unum redactas calci subnectere consilium fu-
it, quò liberum cuiq; maneat seligendi, quod uelit. Hunc
igitur uatē tibi dicauius, tuoq; nominis feclici auspicio
in lucem denuo edere cordi fuit, ut uel sic alacrius ad bo-
na studia capeffenda iuuuentus excitetur per te. utque tu
ipse, quod facis, cōmendes studiosis HOMERVM.
Quis enim non uideat, tanti uatis præconia. & sapienti-
bus & insipientibus inaccessa? (ut Pindarus de Thero-
ne æcinit) quanto magis mihi? Nam ut ipsius HOME-
RI uerbis utar,

τί μοι δέχα μὲν γλῶσσαι, δέχα δ' ὀσμάτ' ἔον,

φωνήδ' ἀφ' ἑρκὸς, χάλκεον δ' ἔμοι ἦτορ ἐνείη,

INIA. 6.

neque sic tamen laudum cuius amplitudinem percrænsere
queam. Complectere itaque HOMERVM hunc,
amoremq; in te nostrum ne iniquo feras animo precca-
mur. Fabritius Capito, & Nicolaus Gerbellius,
te plurima salute impertiunt. Argentorati. 1525.
pridie Idus februarias.

A 2

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Α. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

χ Ρύσις ἰβώς τῇ ὑπόλωνος παρὰ γίνεσθαι ἐπὶ
τῇ ναύσταθμον τῶν ἑλλήνων βυλόμηνος λυτρώ-
σασθαι τὴν θυγατέρα αὐτῆς Χρυσήϊδα· ἣν ἀπολαβὼν
δὲ, ἀλλὰ καὶ μετ' ὕβριος ἀποδιδωχθεὶς ὑπὸ ἀρχαίμενο-
νος, ἤυξατο τῷ ἀπόλωνι κατὰ τῶν ἑλλήνων· λείμοῦ
δὲ γινόμενου καὶ πολλῶν, ὥς ἑκὸς διαφθερομένων,
ἐκκλησίαν ἀχιμῆος σωήγαγε· Κάλχαντος δ' ἰδὲ διασα-
φῆσαντες τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντες ὁ ἀχιμῆος
ὡς ἐξιλιάσκειν αὐτὸν, ἀρχαίμενων ὀργισθεὶς, δεινὴ
χθὴ πρὸς τὴν ἀχιμῆα καὶ αὐτοῦ εἰρέας ἀπέσπασε
τὴν Βεισηίδα· ὃ δὲ ὀργίσας τοῖς ἑλλησι· Θετὶς δὲ
καὶ ἡ δεινὴ γὰρ εἰς ὄλυμπον ἀνελθὼσα, κτήσασθαι
παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως εὖς πρῶτος ἐπικρατέεσσι τῶν ἑλ-
λήνων ποιήσῃ· ἔφα δὲ γνοῦσα τῷ δεινῷ χθὴ πρὸς τὴν
Δία ἕως αὐτοῖς δέλυσεν ἠφαιστος οἰνοχρήσας ἐν ἱκ-
πώματι χρυσείῳ· οἷ δὲ τοιοῦτον τῆς ἡμέρας ἐνὶ χθὴν
τόν εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ . Α. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Αλφαιτὰς Χρυσῶν, λαιμὸν σρατῶ, ἔχθους ἀνέκταρ.

Ἦνιν ἄεθε θεὰ πηληϊόων ἀχι.

λῆϑ,

ἔλαμένην ἢ μυρὶ ἄχαιοις ἄλγῃ
ἔθηκεν.

πολλὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἶδε
πρὸ διαφου.

Ἡρώων ἀνέγχε δ' ἑλώεα τεύχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσιν τε πᾶσι· δῖος δ' ἱταλέεσσι βελή.

Ἰξ οὐ δ' ἠγαθὰ διασέττω ἱρίσαντε
ἄπρ' ἔδης τε ἀναξάνδρων, καὶ δ' ἴϑ' ἀχιλλεύς,
τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἑειδὶ ξωίηκε μάχεσθαι.

Λητῆς, καὶ δῖος Ἡῖος· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθείς.

νῦθ' ἂν ἀνὰ σρατὴν ὤρσε κακῆν, ὅλεκ' ἐν δὲ λαοί.

ὅσων καὶ ἦν Χρυσῶν ἠτίμια· ἀρητῆρα

ἄπρ' ἔδης· ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

λυσομένοσ τε θυγάτρα, φέροντ' ἀπρ' ἔσσι ἄσποννα,

σεύματα ἔχον ἐν χερσὶν ἐκηβόλῃ ἀπόλωντο.

Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίετο πάντας Ἀχαιοὺς·

ἄπρ' ἔδ' αὖ δὲ μάλιστ' ἀνὰ κρομήρε λαῶν.

ἄπρ' ἔδ' αὖ τε καὶ ἄλλοι ἐκ κνήμιδες Ἀχαιοί.

ὕμιν μὲν θεοὶ δοῖεν δολύμπια δώματ' ἔχοντες.

ἔκπερσαι Πειάμοιο πόλιν, εὖδ' οἴκαδ' ἰκίεσθαι.

παῖδ' αὖ δὲ μοι λύσσετε φίλῳ, τὰ δ' ἄσποννα δέχεσθαι.

ἄλ' ὁ μὲν δῖος Ἡῖος ἐκηβόλῃ ἀπόλωνται.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπυφύμισαν Ἀχαιοί.

οἳ δ' ἔδ' αὖ δὲ ἰβήα, καὶ ἀγλαὰ δέχεται ἄσποννα.

ἀλλ' ἔτι ἀρείδῃ ἀγαμέμνονι ἔνδον θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατρὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 μή σε γέρον καίλησιν ἔγδ' παρὰ νηυσὶ κιχείω,
 ἢ νῦν δ' ἠθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νῦν ἔτι χαίσι μὲν σκῆπτρον, καὶ σέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἔγδ' ἔλυσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐν οἴκῳ ἐν ἄργ' αἰτληόθι πάρος
 ἰδὼν ὑπογχομένην, καὶ ἐμὸν λείψας ἀντιόωσαρ.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρεθίσῃ σαώτ' ὥς κε νέηαι.

ὧς ἔφατ'· ἰδὲ θεοὶ δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετο μῦθῳ.
 βῆ δ' ἀκίαν παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνωθε κιδὼν ἦρ' αἶψ' ὁ γ' αὖθις
 ἀπόλλωνι ἀνέειπε, πρὶν ἥνυχος τέκε λητῷ.
 κλυθὶ μιν ἀργυροῦ βῆξ ὅς χ' ὑσὼν ἀμφιβέβηκας,
 κίμαιν τε (αἰθέην, τινέδοιο τε ἱφί ἀνάσσης·
 σμινθεῦ· ἴστωτί τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρπαι·
 ἢ ἔδῃ ποτὶ βίαν ἀπὸ πύονα μυρὶ ἕκαστα
 ταύρων, ἢ δ' αὖ γ' ὦν, τόδε μοι κρήνην ἔειπες.
 τί σ' εὖ δαίκαοι· ἡμὰ δ' ἀχρεα σοῖσι βέλαιν.

ὧς ἔφατ'· ἐν χόρμῳ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπὸ λῶν.
 βῆ δ' ἐκ τ' ἐλνύμωιο κρήνην χόρμῳ κῆρ·
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων, ἀμφηφεία τε φάρε' ἔην·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἳ τοῖσι π' ὤμων χρομένοιο·
 αὐτὲ κινηθέντες· ὁ δ' ἦν στυκτὶ ἰοικώς.
 ἔπειτ' ἔπειτ' ἀπάνωθε νέων, μετὰ δ' ἰὸν ἔειπε
 δαίμ' ἣ κλαπὴ γένε' ἀργυροῖο βιοῖο·
 ἔρπας μὲν πρῶτον ἐπ' ὄχθον, καὶ κύνας ἀργούς·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλεις χιπευκτές ἀφίεις,
 βάλ' αἰὲν ἣ πυραὶ νεκύων καίωντα θαμναί,
 ἐν γῇ μαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχθον κῆλα θεοῖο.

τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδ' ἐκέλευε λαὸν ἀχιλλεύς.
 ἔειπ' ἰπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 κῆδ' οὖρ' ἰπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 εἰδ' ἰπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 πῶς δ' ἀνισάμενος μῆτιρ πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
 ἀφείδ' ἠνὺν ὅμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
 ἄψ' ἀπονοσήσεν, εἴ κεν θάνατόν γε φύροισιν,
 εἰδ' ἠδ' ὅμμε πόλιν μὸς τε δαμῶ, καὶ λαίμους ἀχαιούς.
 ἀλλ' ἄγε δ' ἔπειτα μάχην ἐρείοισιν, ἢ ἰφθαῖ,
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐσίει,
 ὅς κ' ἐπὶ τοῖσιν ὅλ' ὅσον ἐχέσασθαι φοῖβος ἀπόλων.
 εἴτ' ἄρ' ὅγ' ἐχέσασθαι ἐπιμύθεσθαι, εἴθ' ἐκατόμβης.
 αἴ κεν πῶς ἀργῶν κνίσῃς ἀγῶν τε τελέων
 βούλῃσιν ἀνέστας, ἢ μὲν ἀπὸ τοῖσιν ἀμύναι. |||
 ἦρι δ' ὅγ' ὥς ἐπὶ δὴ κατ' ἄρ' ἐξορῶσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας θεοπρίδης οἰωνοπόλον ὃχ' ἄειρος,
 ὅς ἦδ' ἠδ' ὅλ' ὅσον ἐχέσασθαι, κατ' ἄρ' ἐξορῶσι δ' ἀνέστη
 καὶ νῆας ἠγῆσας ἀχαιῶν ἱλιονείσας,
 ἦν δ' ἰαὶ μανθύνω, τὴν δ' ἰαὶ πόρε φοῖβος ἀπέλων
 ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσας καὶ μῆτιρ περ.
 ἀχιλλεὺς κέλεαι με δὴ φίλε μυθήσασθαι
 μῆνιν ἀπόλλωνος ἐκατηβέλτοιο ἀνακτοῦ.
 οἷός γε ἰγὼν ἐφείω, σὺ δ' ὅσον ἐχέσασθαι καὶ μοι ὁμοσῶ.
 ἢ μὲν μοι πρόσφρων ἐπίσιν, καὶ χρυσὸν ἀρήξαι.
 ἢ γὰρ οἴομαι ἀνδραχολώσέμεν, ὅς με γὰρ πάντων
 ἀργείων κρατῆς, καὶ δὲ πείθονται ἀχαιοί.
 1. Κρείστων γὰρ βασιλῆος ὅτι χέσθαι ἀνδρὶ χέρη
 2. εἴπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῇ μαρκαταπέτη.
 3. ἀλλὰ γε καὶ μῆτιρ πῶς ἐχέσθαι κόλον δ' ἄρα τελέσθαι
 4. ἐν στήθεσιν ἐοῖσι, σὺ δ' ὅσον ἐχέσθαι ἐμὲ σκῶσαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 θαρσύνεας μάλα ἐπεὶ θεοπροπίον ὃ, τι οἶδαι.
 ὦ μά γάρ ἀπόλωνα Διὶ φίλον, ὅτε σὺ Κάλχαν
 ὠχόμενος ἀνακοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνῃς,
 οὐκ ἔμειψόντες καὶ ἐπὶ χθονὶ δρυόμενοιο,
 οἱ καί ληε παρὰ νηυσὶ βαρέϊας χεῖρας ἐποίσας,
 συμπάντων δαναῶν, ὅδ' ἦν ἀγαμέμνονα εἴπης.
 ὅς νυν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχόμενος ἔσται.
 καὶ τότε δ' ἠ' θάρσυνε, καὶ ἦν δα μάντις ἀμύμων.
 οὗτ' ἄρ' ὅγ' ὠχολῆς ἐπιμέμφεσθαι, οὐδ' ἐκατόμβης.
 ἀλλ' ἐνὶ κ' ἀρητήρως ὅν' ἠτίμησ' ἀγαμέμνων.
 ὅδ' ἀπέλυσε θυγάτρᾳ, καὶ ἔκ' ἀπιδέξατ' ἄποιναν.
 πῦνκ' ἄρ' ἀλγέ' ἐδῶκεν ἐκισβόλῃς ἥδ' ἐν δῶσθι.
 ὅδ' ὅγε πρὶν λαιμοῖο βαρέϊας χεῖρας ἀφείξει,
 πρὶν γ' ἀπὸ παρὶ φίλῳ δ' ὀμῆμαι ἐλεώπιδ' αὐτοῖσιν.
 ἀπρηάτω, ἀνέπαινον, ἀγένηδ' ἱβὴν ἐκατόμβῃ.
 ἔς χρυσῶν τό τε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπύθοιμην.
 ἦ καὶ ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔειπε, ἥϊσι δ' ὀνείσει.
 ἦρως ἀρετῆς ἐνφυκτῶν ἀγαμέμνων.
 ἀχνύμενος μένιος ὃ μέγα φρένός αὐφιμέλαινα
 πίμπλαντ' ὅσπερ δέ οἱ πυρὶ λαμπρόσσην ἐκτείνω.
 κάλχαντα πρῶτα καὶ δαδόμενόν προσέειπε.
 Μάντι κακῶν ἢ πῶ ποτέ μοι ἐκρήγυον εἴποθι.
 αἰετοὶ τὰ κακὰ ἐςὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.
 ἰδὼν δ' ἔδ' ἐτι πῶς εἶπας ἔπος, ὅδ' ἐτίλεσας.
 καὶ νῦν ἐν δαναοῖσι θεοπροπίων ἀγορεύεις,
 ὡς δ' ἠ' τῷ δ' ἐνέκασφιν ἐκισβόλῃς ἀλγέα τεύχεα,
 οὐκ ἔμειψόντες χρυσήϊδος ἀγλαὰ ἄποιναν.
 ἔκ' ἐθέλον δέξασθαι ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτῇ.
 οἴκῳ ἔχην, καὶ γάρ ῥα κλυταίμυήσσης προδίδυλλας.

ὄφκος

ἀχιλλεύς

δυναστεύς

κνερδ' ἴης ἀλόχῃ· ἐπὶ δ' ἔθον ἐς χρεῖαν
 δ' εἰμας, δ' εἰ φηὴν οὐτ' ἄρ' φρένας οὐτέ, τί ἔργα·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμῳμαι πάλιν, ἔτορ' ἄμεινον
 βούλομαι ἐγὼ λαὸν σδόν ἐμῶμαι, ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐπιμάσας· ὄφρα μὴ οἷσθ'
 ἀργείων ἀγέραςος ἔω, ἐπὶ δ' εἰσοικε.
 λῦσθε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
 Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἀφείδῃ κύνεισι φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γὰρ ριθώσῃσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 δ' εἰ τι πῶ ἰδμῶ ξωήϊα κέμῳμαι πολλὰ.
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἐξηπράθομην, τὰ δ' εἰδασαι.
 λαοὺς δ' οἷκ' ἐπίοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν·
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόθε· αὐτὰρ Ἀχαιοί·
 τριπλὴ τετραπλὴ τ' ἀποτίθωμην, αἰκέποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν τρεῖς ἑκατέρωθεν ἐξαλαπάξαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 μὴ δ' οὕτως ἀγαθὸς πρὶ ὧν θεοί κεῖν Ἀχιλλεῦ,
 κλῆπτε νόῳ, ἐπὶ δ' ἐπαρκεύσῃσι, δ' εἰ με πείσῃς·
 ἢ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμὲ αὐτῶς
 ἔδωκε δῖος ἄριστος, κέλευσθαι δ' εἰ με τήνδ' ἀποδύνασθαι.
 ἀλλ' εἰ μὲν δῶσῃσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσαι.
 εἰ δ' εἰ κε μὴ δῶσιν, ἐγὼ δ' εἰ κεν ἀντὶς ἔλωμαι
 ἢ τιόν, ἢ Αἰάντος ἰδὼν γέρας, ἢ ὀδυσσῆος·
 ἄξω ἑλὼν· ὅ δ' εἰ κεν κεχολώσῃσαι, ὃν κεν ἴκωμαι
 ἀλλ' ἔρι μὲν ταῦτα μετὰ φρασὶ ὀμίεω καὶ αὐτίς·
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 ἔς δ' ἐρίτας ἐπιπῆδες ἀγέρομεν· ἔς δ' ἐκατόμβῳ
 θέομεν· ἀνδ' αὐτὴν χρυσηΐδα παλινπαρήρην

βῆθ' ὅ μιν εἰς δ' ἑς ἄρχος ἀνὴρ βυλὴφόρος ἔειπε·

ἢ Αἴας, ἢ ἰδ' Ὀδυσσεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς.

ἢ εὖ σὺ πηλείδῃ πάντων ἐκπλαγέστατ' ἀνδρῶν

ὄφρ' ἡμῖν ἐκάρῃσι γλῶσσαι ἰδὰρ ῥέξας.

Τόν δ' ἄρ' ὑπόφραϊδ' ὧν προσέφη πόδας ὠκύνεσσι χυλινύσας,

ὦ μοι ἀναδεδίω ἐπισημένε, κρῖ δαλιόφρον,

πῶς τίς τοι πρόσφρων ἐπὶ σὶν πείθεται ἀχαιῶν

ἢ ὁ δ' ὄν' ἐλθεῖ μιν, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;

εἴ γάρ ἐγὼ πρῶν ἐνέκ' ἔλυθον ἀχμητάων

δύρο μαχῆσ' ὁ μῦθος ἐπὶ οὐ μοι αἴτιοι εἰσίν·

εἴ γάρ πρῶτον ἑμὰς βῆς ἔλασαν, εἴ μιν ἴππευς.

εἴ δ' εἰς πρῶτ' ἐν φθίῃ ἐιβώλακι βωὴ ἀνείρη

καρπὸν ἐδ' ἡλίσσαντ' ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μετὰ ξυῖ

οὔρεά τε σκιδόεντα θάλασσά τε ἠχύνεσθαι.

ἀλλὰ θεὸς ὦ μέγ' ἀναδίδες ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃσιν

ἡμῖν ἀρνύμενοι Μενελάω· θεὸς τε κυνώπας

πρὸς πρῶν τῶν οὐκ ἐμὲ μετὰ τῇ, εἴδ' ἀλεγεινῆς.

καὶ δ' ἡ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσει δαίμων ἀπειλῆς·

ὦ ἐπὶ πολλὰ ἐμόγησα, δόσαν δ' ἐμοὶ ἦδ' ἀχαιῶν.

εἴ μιν θεὸς ὅτε ἴθι' ἔχω γέρας, ὅππότε ἀχαιοὶ

πρῶν ἐκπύρσωσ' εὐναόμηνον Πηλεΐδεσσι.

ἀλλὰ καὶ μὲν πλεῖον πολυαἶχτος πολέμοιο,

χάρεσθ' ἑμὰ δ' ἐπέπυσ' ἀτὰρ ἔν τε πρῶτ' ἀσπόμενος ἵκηται.

θεὸς γέρας πολλὸν μέζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε

ἔρχομαι ἔχων ἐπὶ νῆας ἐπὶ νῆα κεικίμω πολέμιον.

νῦν δ' ἔμιν φθίω δ' ἐπεὶ πολλὸν φέρει δ' ὄν' ἐστίν

οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κερωνίσιν, εἴ δ' εἰς δ' ὅτε

ἐνθάδ' ἄλκιμος εἶναι, ὄφρατος, καὶ πλεῖον ἀφύξειν.

Τόν δ' ἡμέτερος ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·

φύγε μάλα, εἰ θεὸς ἐπέστυται· εἴ δ' εἰς ἐγὼ γὰρ

λίανόμου εἴνεκ' ἐμῷ μένειν παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
οἳ κέ με ὑμῆσσι γ' μάλισσ' ὅ μιν τίθειν.

ἔχθιστος δ' ἐμοὶ ἐστὶ Διοτρεφίδων βασιλῆων.
αἰὲ γὰρ οἶέειν τε φίλην, πόλιν μοί τε μάχεται.
ἔμ' ἄλλα καρτέρῃς ἐστὶ, θεὸς περ οἷός γ' ἔδωκεν.
οἷα δ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς, καὶ οἷς ἑτάροισι,
κυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ εἴην ἀληγί(δ)
εἴθ' ὅθό μοι κατέρουτ' ἄπελθῶ δ' ἐοῖωδε,
ὥς ἐμ' ἀφαρξέται χρυσήϊδα φοῖβος ἀπόλλων.
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
πέμψω· ἐγὼ δ' ἐκ' ἄγ' ἀβυσσὶν ἰδὲ καλλιπάρῃον
αὐτῶν κλισίῳ ὅτ' ὅν γ' ἔρας ὄφρ' εἴη εἰδῆς
ὅσον φέρτρῃς ἐμὴ σέθεν, σὺ γ' ἔη καὶ ἄλλ' ὅ
ἵδω· ἐμοὶ φέδω, καὶ ὁμοιωθήμηναι ἄντλῳ.

ὥς φάτο· πηλείωνι δ' ἄχρε γένετ'· ἐν δ' ἐοῖωδε
σέθεν λαοίοισι, δῖαν δ' ἰχάμην ἔβλεπον.

ἢ ὅ γε φάσσανον δῆν ἱερὰ γὰρ μῦθος παρὰ μηρῷ.
ὧς μὲν ἄναξ ἔειπεν· ὅδ' ἀφείδω ἱναρίξοι,
ἢ ἐχόλῳ πένθειον, ἱερῷ σέει τε θυμῷ,

ὥς δ' ταῦθ' ἄρ' ἔμεινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

ἔλκετο δ' ἐκ χειρὸ τοῦ μέγα ξίφος, ἦλθε δ' ἀθύνῃ

ἔρκεσθαι, πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λυγκώλουος ἔρη,

ἄμφω δ' ὁμῶς θυμῷ φίλεσσά τε κηδομένη τε.

εἴη δ' ὅπιθεν, ξανθῆς ὅτ' ὁμῆς ἔλε πηλείωνας

οἷω φωνομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐδ' ὅρατο.

θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μετὰ δ' ἑτάροισι, αὐτίκα δ' ἔγνω

παλλὰ δ' ἀθωαίῳ, δεινὸν δ' ἐοῖον φάανθεν

καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πῖδ' ὄντα προσήειλε.

τίπ' αὐτ' ἀγχιόχοιο δῖος τέκος εἰλήλυθας.

ἢ ἵνα ὕβεν ἰδῇ ἀγαμέμνωνος ἀφείδ' αἶμα.

διαπόρῃσι ἢ δὲ πολὺν
γνώμα.

καὶ σὺν δὲ ἀλλόθεν
πρὸ τοῦ φέρειν
ταχέως τοῖς ὁπλοῖς
ἐπὶ χειρῶν.

ἄδων

ἢ ἢ ἀπὸ τοῦ τῶν
ἄδων.

ἄλλ' ἔπει' ἱριῶ· ἔδ' ἐκὼς τ' ἑλὲσθαι δ' ἴδω
 ὅς οὔ ποτ' ὀπλήσει τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἔλθον ἱγὼ παύσασα τεὸν μένος, αἴ κε πίθῃαι,
 ἔργον ὅθεν· πρὸ δ' ἐμὴ κε θεὰ λευκώλενος ἦρῃ
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέσσαι τε, κυδομένη τε.
 ἄλλ' ἄγε λήγ' ἱριδος, μὴ δ' εἴφρος ἔλκιο χαρί·
 ἄλλ' ἦρι ἔπεισιν μῆν' ὀνείδιθ' ὥς ἐσθαίῃ πρ·
 ὦδε γὰρ ἱξίριω· ἔδ' ἐκὼς τ' ἑλισσόμενον ἔστα.
 καὶ ποτὶ περὶς τόσσα παρέσθαι ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος ἐννεα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχω πείθεο δ' ἡμῖν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 χρὴ μὲν σφωίτ' ὄν γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι
 καὶ μάλα πρὸ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπέιθῃται, μάλα γὰρ ἔκλυον αὐτῶ·
 ὅς κε ἐπ' ἀργυρέην κῶπῃ ραίει· χάρει βαρύνει.
 ἄλ' ἔδ' ἐς κελεύων ὥς· ἐμὴ γὰρ εἴφρος· ἔδ' ἀπίθῃσιν
 μύθῳ ἀθλῳαίης· ἦ δ' ὄνλυμῶν δ' ἐβέβηκε,
 δῶμα γὰρ ἐς αἰγιοχόιο δῖος μῦθ' ἀγαίμονας ἄλλας·
 πηλείδης δ' ἐξαυτὶς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 ἀφείδῳ προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λήγ' ἰχόλοιο.
 οἶνοβαρές κωδὸς ὅμμα γὰρ ἔχων κραδίῳ δ' ἐλάφοιο,
 ἦ τί ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχον δ' ἶναι σὺν ἀεεθήσασιν ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· ἔδ' ἐρι, κῆρ' εἴδεται ἔννοι·
 ἦ πολὺ λῶϊόν ἐσι κατὰ σφαῖν' ἐϋρύν' ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποκαρῆσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ.
 νημιόβορος βασιλῆύς ἐπεί ἔβουλοισι ἀνάσσει·
 ἦ γὰρ ἂν ἀφείδῃ νῦν, ὕστατα λωβήσαιο.
 ἄλλ' ἔπει' ἱριῶ· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμῶ με

ἦ καὶ μὰ τὸ δὲ σκυῖ πῖρον ἢ μῦθον οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄϊον
 φύσας ἐπειδὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσι λείλειπον,
 εἰδὲ ἀναβλήσας· πρὶ γὰρ ῥά ἐχαλκὸς ἐλείπε
 φύλλα τε καὶ φλοιὸν· νῦν αὖτ' ἐμὴν ἦδ' ἀχαιῶν
 ἐν πελάγῃ φορέεσι διωπαόλοισι, οἵ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δ' ἐκίμενος ἐσθλα ὄρεσιν.
 ἦ ποτ' ἀχιλῆος ποθὴ ἵσταται ἦδ' ἀχαιῶν
 εὐμπαντας· καὶ δ' οὐδ' ἐπαύσσει ἀχνύμενός περ,
 χρασμῶν· εἴτ' ἂν παλλοῖτο φ' ἐν ἑσπέρῳ ἀνδροφρονίῳ
 θυήσας· τοῖσι πῖπ' ὡς σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χροῖός περ ὅτ' ἀείσον ἀχαιῶν ἔδιν' ἔλυσας.

ὣς φάτο· πηλείδης· ποτὶ δ' ἐσκυῖ πῖρον βάλε· καὶ ἦ
 χρυσείοις ἔλαιοσι πεπαρμένον· ἔφατο δ' αὐτός·
 ἀφείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· καὶ σὶ δ' ἔλυσεν
 ἠδ' ἐπὶ πῆλ' ἀνὰ ροῖαν· ἀνὰ πύλινον ἀνδροφρονίης.

τὴν καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέον αὐδ' ἦ.

τοῖ δ' ἔδιν' ἐνὶ μῦθῳ γενεαὶ μνῆσιν ἀνδρῶν
 ἐφθίγαν· οἳ δὲ πρὸς οὐρανὸν ἄμα πρᾶφον ἠδ' ἐγέροντο
 ἐν πύλῳ ἠγαθήῃ μετὰ δ' ἐφίταρσιν ἀνασταν·
 ὅσφιν ἐνδρονέων ἀνδροφρονέων καὶ μετ' ἐπ' αὐτοῖς.

ὦ πόππ' ἦ μέγα πένθος ἀχαιῶν· καὶ γὰρ ἰκάνει·
 ἦ καὶ γηθήσας πρὶάμος πρὶάμοιο τε παῖδ' ὅς
 ἀλλοῖ τε πῶός τε μέγα κεν κεχαροῖα θυμῷ.

εἰ σφῶν τὰ δὲ πάντα πυθοῖα μετ' ἀνέροισιν·
 οἳ πέρι μῦθον ἐλάττωσαν· ἀνὰ δ' ἐπὶ μέλει·
 ἀλλὰ πῖθ' ἐμ'· ἄμφοδ' ἐνὶ νειότητι· ἐπὶ δ' ἐμ' ἔστιν.

ἦ δ' ἦ γὰρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀφείδοισιν ἠέ περ ὕμῳ.
 ἀνδροφρονίῳ δ' ἐμὴν ἔλυσας· οὐ ποτ' ἐμ' ὅτ' ἀφείδοισιν
 εἰ γὰρ περ τοῖς ἰδίοις ἀνέρας εἰδ' ἰδίοισιν,

οἷον Περὶ θούγης Δρύαντά τε· πομπὴν ἔλυσας.

Has Versus in
 Virgil. Aen. 12
 de Septimio

Nestor

Virgil. Aen. 12
 de Septimio
 de Nestore

Καί ν' αὖτ' ἐξέδιδόν τε καὶ ἀντίθειον Πολύφημον,

Θησεία τ' αἰγελίδω ἐπιέκλειον ἀθανάτοισι.

κάρυστοι δ' ἢ κῆνοι ἐπιχθονίων τράφον ἀνδρῶν·

κάρυστοι μὲν ἴσαν καὶ καρτίστοις ἱμάχεσσι,

Φηρσὶν ὄρεσι κώοισι καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ πύλης ἰλῶων

τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, καλίσσαντο γὰρ αὐτοί.

καὶ μαχόμεναι κατ' ἱμαυρὸν ἐγὼ κένοισι δ' ἂν οὐκ

τῶν οἱ νῦν βροτοὶ ἔσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.

καὶ μὲν μιν βυλίων ξύνιον πείθοντο τε μύθο.

ἀλλὰ τίθειαι καὶ ὕμνοισι περὶ πείθειν ἀμεινον.

μήτε σὺ τόν δ' ἀγαθός περ ἱδὼν ἀποαίρειο κούρω,

ἀλλ' ἔα ὧς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας ὕδ' ἀχαιῶν

μήτε σὺ πηλείδ' ἦθελ' ἐειψέμεναι βασιλῆϊ

ἀντιβίω ἐπεὶ οὐκ ὅθ' ὁμοῖος ἔμμορε τιμῆς

σκηπτέρος βασιλεύς ὥς τε ζῆνός κ' ὅς ἐδωκεν.

εἰ δ' σὺ καρτερός ἐσι, θεὰ δ' ἐσε γένεαι μήτηρ,

ἀλλ' ὅ γε φέρτερός ἐστιν ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνέσθης

ἀφείδῃ σὺ δ' παῦε τέδον μένος· αὐτὰρ ἔδωκε,

λίαισιν ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὅς μιν ἔα πᾶσι

ἔρως ἀχαιοῖσι πέλειαι πολέμοιο κακῆτο.

Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·

ναὶ δ' ἂν ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·

ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει πείε πάντων ἔμμεναι ἄλλων·

πάντων μὲν κρατίειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνέσθης,

πᾶσι δ' σημαίνειν, ἅλιν δ' εἰ πείσειν οἶδω.

εἰ δέ μιν ἀχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντο,

τοῖσι δ' οἱ προθέουσιν ὀνείδεια μυθήσασθαι.

Τόν δ' ἄρ' ὑποβλήδω ἡμείβετο δῖος ἀχιλλεύς,

ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ ἐλπίδανός κελεύοί μιν,

ἔειπεν αὖτις
ἔα ποιεῖν.

ἔδιδ' ὅτι πᾶν ἔργον ὑπέξομαι ὅτ' ἵκων εἴ ποῖς.
 ἄλλοισιν δὴ τὰντ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἔμοιγε
 σήμαιν'· ὃ γὰρ ἔργον ἐν θ' ἰπίσσεσθαι οἶα.
 ἄλλο δ' ἐβίβρω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσι.
χρσὶ μὲν οὖν ἔργον μαχέσθωμαι ἔνθα καὶ κούρης
οὔτε θιούτε θεῶν ἄλλω, ἐπεὶ μὲν ἀφέλεδ' ἔγχε δόντος.
 τῶν δ' ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοή παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 τῶν ἔκ' ἂν ἡ φέροις ἀνελὼν ἀέκωντος ἑμῆο.
 εἶδ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνῶσιν καὶ οἶδ'·
 αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἱρώησιν πρὶ δ' ὕρι.

Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσασμένω ἰπείσασιν.
 ἀνστήτω λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίᾳ καὶ νῆας ἱίσας
 ἦϊε σὺν τε μῦμοι καὶ δὴ καὶ οἷς ἰτάροισιν.
 ἀρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐπρόευσσεν.
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκασίν· ἐς δ' ἐκατόμβῃω
 βῆσε θεῶν ἄναξ ὃ χρυσηΐδα χαλκίπαρμον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολὺ μῆλ' ὀδυνάωντος.
 οἱ μὲν ἐπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕψα κίλευθα.
 λαοὺς δ' ἀρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἶδ' ἀπὲλνυμῖνον καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἐβαλ'·
 ἔρδον δ' ἀπόλλωνι τελέεσθαι ἐκαστόμβας
 ταύρων ἦ δ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλ' ὅς τ' ἀρυγέβοιο.
κνίσθην δ' ἔρανον ἵκων ἐλισσομένη πρὶ καπνῶ.
 ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν· εἶδ' ἀγαμέμνων
 λῆγ' εἰδὸς τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' ἀχιλλεῖ·
 ἀλλ' ὅ γε Γαλθυβιόν τε καὶ Εὐρυβάτῳ προσέειπε.
τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀφρῶ θράσυνοντε.
 ἔρχεσθον κλισίῳ πηληϊάδ' ἀχιλλεῖ·
 χερσὶς ἰλόντ' ἀγέμεν βεισηΐδα χαλκίπαρμον.

Αἶμα κελαινόν
 ἱρώησιν

καὶ δὲ τὴν ἀχαιῶν

ὅς τ' ἀρυγέβοιο

εἰ δὲ καὶ μὴ δῶκ' ἴδωσιν, ἔγωγε δὲ καὶ αὐτὸς ἰλῶμας
 ἰλῶν σὺν πλεόνεσσιν· τόδ' οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.

Ως ἀπὸν προῖε κρατὺν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

τῷ δ' ἄεχοντε δάκτυλῳ παρὰ θῖν' οὐδὲς ἄπρυγ' ἐπιοῖ.

εὐρυμειδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίᾳς καὶ νῆας ἰκέδωλον.

τόν δ' ἔϋρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

ἥμιμον· εἰ δ' ἄρα τῷ γε ἰδῶν γήθησεν ἀχιλλεύς.

τῷ μὲν ταρβήσαντι, καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,

σῆτλῳ, εἰδὲν μὲν προσεφώνεον· εἰ δ' ἔρεοντο.

αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε.

Χαίρει κήρυκος Διὸς ἀγέλας ἦδ' ἐκαὶ ἀνδρῶν.

ἄσπετον γὰρ οὐδὲ μοι ὕμνος ἱπαιῖτος ἄλλ' ἀγαμέμνων.

ὅς σφ' αἰὲν προῖε βρασιλῆα· εἴνεκα καύρης.

ἄλλ' ἄγε διογένης Παρόκλητος ἔξαγε καύρην,

καὶ σφωῖν δ' ὅς ἄγαν, τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροί εἰσιν

πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνδρωπῶν,

καὶ πρὸς τῷ βασιλῆος ἀπλώνεος, εἴ ποτε δ' αὖτε

χρῆσθ' ἐμῷ γένηται ἀσκήα λαιγρὸν ἀμύναι

τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θυέ,

εἰδὲ τι οἷός τις νοῆσαι ἄμα πρῶτα καὶ ὀπίσσω,

ὅππῃ· οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοντο ἀχαιοί.

Ως φάτο· Παρόκλητος δ' ἐφίλω ἐπιπείθεθ' ἑταίρω.

εἰ δ' ἄρα γε κλισίῃς βρασιλῆα καλλιπάρηον,

διώκει δ' ἄγαν τῷ δ' αὖτις ἵτλῳ παρὰ νῆας ἀχαιῶν.

εἰ δ' ἄεχοντο ἄμα τοῖσι γαυῇ κίον· αὐτὰρ ἀχιλλεύς

δι' ἀκρὺς αἰτάρων, ἄφαρ ἔξω νόσφι λιαδεῖς,

θῖν' ἐφ' αὐτὸς πολυῆς ὀρώων ἐπὶ αἰνοπαρόντῳ

πολλὰ δ' ἐμὴ φιλῆ ἠρήσας χεῖρας ὀρεγνύς.

μήτ' ἐπέμ' ἑταίρας γε μιν παυθῆναι πρὶ ἰόντα,

τιμὴν περ μοι ὀφείλου δαύμπι· ἔγνων κλίξαι

Ζεῦς

φρόνησις.

Βρασιλῆα παρὰ
 διώκει

Ζῆς ὑψιβρέμετ' ἄνθρωπος· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔλυσεν·
 ἢ γὰρ μὲ ἀτρείδῃσιν ὑρυκρείων ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας·

Ὡς φάτο Λακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἡμίην ἐν βένθεσσιν ἄλδος παρὰ πατρί γέροντι·
 καρπαλίμως δ' ἀνέδωκε πολὺν ἄλδος, ἥντ' ὀμίχλη·
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο Λακρυχέοντι Θ·
 χαρὶ τέμιν κατέρειξεν ἔσπερ' ἔφατ', ἐκτ' ὀνόμαζε·
 ,, τίκνον, τί κλαίεις, τί δέ σε φρένας ἴκτο πένθος;
 ,, ἱεῖάδῃ, μὴ κεύθε νόω, ἵνα εἴδομαι ἄμφω·

Οἷος μήτηρ
 ἀχιλλεύς.

Τὴν δὲ βαρυστράχων, προσέφη πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς·
 οἶδα· τίη τοι ταῦτ' ἐβλήη πάντ' ἀγορεύς;
 ὦ χόμιθ' ἰσθμὴν ἱέρην πόλιν ἠετίων Θ·
 τὴν δ' ἀπεπράδομέντε, καὶ ἥρομαι ἐνθάδ' πάντα·
 καὶ τὰ μῦθ', ἐν δάσσαντο μετὰ σφίσιν ὕϊες ἀχαιῶν·
 ἐκ δ' ἔλυν ἀφείδῃ χρυσήϊδα καλλιπάρηον·
 Χρήσῃσ' δ' αὐτὸν ἱερὸν ἐκαστηβόλῃ ἀπόλλων Θ,
 ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν χαλκῷ χιτώνων,
 λυσόμενος τε θυγάτρα, φέροντ' ἀπερείσι' ἄσπινα·
 εἰμματ' ἔχον ἐν χερσὶν ἐκαστὸν ἀπόλλων Θ·
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσας πάντα ἀχαιούσ·
 ἀφείδῃ δ' ὁ μάλιστ' ἀνὰ στήθεσσι λαῶν·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπυφήμεσαν ἀχαιοί,
 αἰδουμένους ἱερῆα, καὶ ἀργαῶν δέχθαι ἄσπινα·
 ἀλλ' οὐκ ἀφείδῃ ἀγαμέμνονι ἦν δακε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίδ', κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπε·
 χροόμενος δ' ὁ γέρον, πάλιν ὥχσας· τοῖσδ' ἀπόλλων
 ὑψικέμενος ἔκυσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν·
 ἔκε δ' ἐπ' ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νηλεοὶ,
 θνήσκον ἐπαυνέτεροι· τὰ δ' ἐπ' ὥχσας κῆλα θεοῖο

πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 εἰ ἐδῶσ' ἀγέριν· θεοπροπίας ἐκάτοιο·
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκειν
 ἀφρίονα δ' ἔπειτα χόλος λάβειν· αἶψα δ' ἀναδάσ,
 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δ' ἡ τετελεσμένους ἐσί·
 τὴν μὲρ γαῖρ' σὺν νηὶ θεῷ ἑλίκωπις ἄχαιοι
 ἴσ' χρύσῃν πέμπουσιν, ἄγρσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
 τὴν δ' ὅ, νέον κλισίῃσιν ἔβαν κήρυκας ἄγοντας
 κυρτῶ Βεισῆος, τὴν μοι δόσαν ὕψος ἄχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ ἐδύνασαί γε, πείσχειο παλῶς ἡ ἴσ'
 ἔλθοῦς οὐλύμπον δὲ, Δία λίσσασθαι, εἴ ποτε δή τι
 ἤπει ὠνήσας κραδίῳ Διὸς, ἢ καὶ ἔργῳ·
 πολλὰ γὰρ σέο παρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκυσσας
 εὐχομένης· ὅτ' ἐφθαδα κελαινὴ φεῖ κρονίῳ
 οἷα ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικία λυγρὸν ἀμύναι,
 ὅπποτε μιν ξωλῆσαι οὐλύμπιοι ἦθ' ἔλθον ἄλλοι,
 ἦρ' ἤτ', ἦ δὲ Προσειδάων, καὶ παλλὰς Ἀθήνη·
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἔλθοῦσα θεὰ, ὑπελύσας δειμῶν,
 ὧ χ' ἔλατο γ' ἄφρον' καλίσσας ἐς μακρὸν οὐλύμπου,
 ὃν Βεαρίων καλέουσι θεοί· ἄνδρες δέ τι πάντας
 Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὐτὴ εἶη οὗ παρὸς ἀμείνων·
 ὅς γ' ἀπαρὰ κρονίῳ καθ' ἕξο κύδ' ἰγείων·
 τὸν, καὶ ὑπέδιδισαν μάχας θεοί, οὐδέ τ' ἔλθον·
 τῶν νῦν μιν μνῆσασα, παρέϊτο, καὶ λάβε γούναρ,
 αἶκ' ἐν πῶς ἰθείησιν ἐπὶ πῶσι περ ἄρῃσαι·
 τοὺς δ' ὅ, κατὰ πρὸς ἄσπετον, καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι ἄχαιούς
 κτείνομένους· ἵνα πάντας ἐπαύρωνται βασιλῆες,
 γυνῶ δὲ καὶ ἀφρίλησ' εὐρυκρείων ἀγαμέμνων
 ἦν ὅσῃ· ὅτ' ἄειτον ἄχαιῶν οὐδὲν ἔτιον·

Τόνοι δ' ἡμῖν βίτ' ἔπειτα Θέτις κατὰ Λαερτιάδῃσιν,

ἄλλως λίσσασθαι

ε. 1

ὦ μοι τέκνον ἕμὸν τί νύ σ' ἔριπον αἰνὰ τεκθῆσθαι;
 αἰθ' ὄφελισ παρὰ νηυσὶν ἀλκρυτοῖς, καὶ ἀπὴμων
 ἦδ' αἰ ἐπὶ νύτοι αἴσα μίσηθά περ, οὔτι μάλα λίην· μίνωδά περ
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος, καὶ δῖφ' ὅσσ' ἐπὶ πάντων
 ἔπλεο. ὦδ', σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἔρεσσα ἔσσο Διὶ τερπικραυνῷ,
 εἴμ' αὐτὴ πρὸς ὄλυμπόν ἀγκυρῶν, αἴτε πίθηται·
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμῃος ὠκυπόροισιν,
 μὴν' ἀχαιοῖσιν πολέμῃ δ' ἄσποπαυτοῖ πάμπαν·
 Ζῆνος γάρ ἐπ' ὠκυανὸν μετ' ἀμύμονα καὶ δῖον Πηλεΐδα
 χθρὺς ἔβη μετὰ λαῖτα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔσωντο
 Λωδικάτῃ λίτοι· αὐθις ἐλνύσεται οὐλύμπόν δέ.
 καὶ τότ' ἐπ' ἔτάτοιοι Διὸς ποτὶ χαλκωβατὲς δῖο
 καί μιν γυνάσσομαι· καί μιν πείσειδαι οἶω.

ὦσ' ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσατο· τόν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
 χαρόμενον κατὰ θυμὸν ἐν ἰώοιο γυνάκῃ· ἦν
 τήν, ἣν βίη ἀέκοντος ἀπνήρην. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 εἰς χερύσιον ἵκανον ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην·
 οἷ δ' ὅτε δὴ λιμένοσ' πολυθενθεὸς ἐντὸς ἵκεντο,
 εἰς αἶψα σιλήαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 εἰδὼν δ' ἰσοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,
 καρπαλίμως τήν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσάν ἱερτομοῖσ'·
 εἰς δ' εὐνὰς ἐβαλόν· κατὰ δέ πρυμνήσι' ἐλίσσαν·
 εἰς ὃ καὶ αὐτοὶ βαῖνόν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 εἰς δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκ βόλῳ ἀπελάντι·
 εἰς ὃ χερσὶν ἵκανον ἐπὶ πρυμνήσι' ἔστησαν·
 τήν μὲν, ἐπ' ἔτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 παρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει· καί μιν προσέφη,
 ὦ χερύσι, πρὸ μ' ἐπιμύθον ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 παῖδ' αἰετὶ σοὶ ἀγέμεν, φοίβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην

О М Н Р О У

ῥ' ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ Λιανῶν, ὅφρ' ἰλασώμεθ' ἀνακτα,
ὅς τ' ἔνν' ἀργαίοισι πολύσινα κήλι' ἐφῆκεν.

Ως ἐπὶ τὸν ἐν χερσὶ τίθει. ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων,
παῖδα φίλην. τοῖς δὲ ὄψα θῆκε κλητὴν ἐκατόμβην,
ἐξείησ' ἔειπεν ἱὺ δμῶν περὶ βωμόν.
Χερνίβαντο δ' ἑπτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλκοντο.
τοῖσιν δ' Ἐχρύσησσι. μεγάλην ἱὺ χροὺ χιτῶας ἀνασχῶν.

Κλυθή μιν ἀργυρότοξ, ὅς χρύσῃν ἀμφίβηκας,
κίλλαντι βῶθῃν, τένελοιό τε ἱφιδάσασθ.
ἦ δὴ μὲν ποτ' ἐμὺ πάρος ἐκλυεὺς ὠξάμενοι.
τίμωσας μὲν ἐμὲ· μέγα δ' ἴψα λαὸν ἀχαιῶν.
ἦ δ' ἐτι καὶ νῦν μοι τόλ' ἐπιρήνηον ἐλδωρ.
ἦ δὴ νῦν Λαυκοσίῳ ἀφ' ἑκὰς λειγρὸν ἄμωρον.

Ως ἔφατ' ἐν χόμῃσιν· τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόμαρ.
αὐτὰρ ἐπὶ μὲν ἔΰξαντο, καὶ οὐλοχῆτας προβάλεοντο,
αἴευσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔλθραν,
μηρούσ' τ' ἔξεταμον, κατὰ τε κίνησιν ἐκάλυψαν,
δίπλῃ χατοῖσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέησαν,
καὶ δ' ἐπὶ σχίσσιν ὅ γε ἔρων ἐπὶ δ' αἰθέρα οἶνον.
λεῖβε· νέοι δ' παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ μῆρ' ἔκλιν, καὶ σπλάγχ' ἐπάσαντο.
μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελῶσιν ἔπειραν.
ὥπλῃσάν τε πειφραδίωσ', ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπὶ παύσαντο πόνη, τιτύκοντό τε λαῖτα
λαίνωντ' οὐδέ τι θυμὸς ἐδωξο λατὸς ἴσησ'.

70 | αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐπιθύσσει ξείρον ἔντο
κυῖροι μὲν, κρητῆρας ἐπέειπαντο ποτοῖο.
 νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δειπνάειν.
 οἱ δ' ἐπὶ πανημίειοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο
 75 | πολλοὶ ἀνιδρυτῆς παίοντες κυῖροι Ἀχαιῶν.

32. "anfang" (anfang) Das duos verflut exultante videtur Vergil. den. 1

Postquam prima quies epulis mensâq; remota,
Ceteras magnos habuit, & vina carentant.

μέλποντες ἑκάεργον· ὅδ' αἶ, φρένα τέρπειτ' ἀχαιῶν.

ἤμοσ' δ' ἠέλιος κατέλυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,

δή τότε καμῆσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

ἤμοσ' δ' ἠεὶ γένηα φάνη ῥοδὸ δάκτυλ' ἠῶσ',

καὶ τότε ἔπειτ' ἀνέχοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν.

τοῖσιν δ' ἴκμενον δῦρον ἴει ἑκάεργος ἀπόλλων.

οἳ δ' ἰσὺν σήσαντ', ἀνάθ' ἰσία λυγὰ πέτασαν.

ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰσίον· ἀμφὶ δὲ κύμα

εἰρή πορφύρεον μεγάλη ἴαχε γηῶσ' ἰούσῃσ'.

ἦ δ' ἔθειν κατὰ κύμα· δία πρῆσεν σα κελυθα.

αὐτὰρ ἐπεὶ ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν,

νῆα μὲν οἷον μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν.

ὑφ' οὗ ἐπὶ φάμαθον· ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσαν.

αὐτοὶ δ' ἰσκίδναντο κατὰ κλισί' αὖτε γέαστε.

αὐτὰρ ὁ, μῆνιν νηυσὶ παρήμμοσ' ὤκυπόροισι,

διογενῆσ'. Πηλῆος ἠῶσ' πόδας ὤκνσ' ἀχιλλεύσ'.

οὐτέ ποτ' ἐσ' ἀφ' ὅρην πώλεσκέσθ' κυδιδάνεραν,

οὐτέ ποτ' ἐσ' πόλεμόν, γ' ἀλλὰ φθνήσκει φίλῃν κῆρ,

δουθι μένων. πῶθ' εἰσκει δ' αὐτὴν τε, πτόλεμόν τε.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δουδ' ἐκάρη γένετ' ἠῶσ',

καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἱόντες,

πάντες ἅμα· Ζεὺς δ' ἦρχε· θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφ' ἐμείων

παιδῶσ' ἑοῦ, ἀλλ' ἦ· ἀνελύσατο κύμα θαλάσσης.

ἠεὶ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανόν, ὄλυμπόν τε.

εὔρεν δ' εὐρύσπα χρονίδαην, ἅτις ἤμενον ἄλλων,

ἀφροτάτῃ χρυφῇ πολυδερμάδῃσ' οὐλύμπωιο.

καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο κατέϊξεν, καὶ λάβε γούνοισιν

σκαυῇ· Δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἔλυσεν,

λίσσασθ' ἵπποισιν· Δία χρονίωνα ἀνακτα.

Ζεὺ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὤνησά

²¹² ἢ ἐπὶ, ἢ ἐργῶ, τό δέ μοι κρήνην ἐέλωρ.
 τίμησόν μοι υἱόν, ὅς ὠκυμωράτατος ἄλλων
 ἐπλῖτ'. ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀνάξιν ἄνδρῶν ἀγαμέμνων
 ἠτήμησον· ἑλὼν γὰρ ἐχθ' ἡέρασ' αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον δλύμπι κητίετα Ζεῦ.
 τόφρα δ' ἐπὶ τῷ κασιτίθει κράτος, ὅφρ' ἂν ἀχαιοί,
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ἀφελῶσιν τε ἑτιμῇ.

Ὡς φάτο· τήν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀέων Δὴν ἦτο· Θέτισ δ' ὥς ἤφατο γούναρ,
 ὡς ἔχετ' ἱμπεφυῖα· καὶ ἦρθε δύτερον ἄνθις.
 νημερτές μιν δὴ μοι ὑπέσχεο, καὶ κατάνυσον,
 ἢ ἀποῖπ', ἐπὶ οὗτοί ἐπι Λέος, ὅφρ' ἔν ἐδῶ,
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς ἐμι.

Τήν δ' ἐμὴν ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἢ Δὴ λαιγίκα ἔργ', ὅτ' ἐμὴν ἐχθοδοπήσαι ἐφύσας
 ἦρῃ, ὅταν μὲ ἐρέθῃσιν ὀνδλίοισ' ἐπέεσσιν.
 ἢ δέ, καὶ αὐτὸς μὲ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 κεκαῖ· καί τέ με φησὶ μάχῃ τῷ καλῷ ἀρήγῃ.
 ἀλλὰ σὺν μιν νῦν ἄνθις ἀπόσιχε, μή σε νοήσῃ
 ἦρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὅφρα τελέσῃ.
 καὶ δὴ ἄγε τοι κεφαλῇ κατανύσμαι, ὅφρα πεποίθῃς.

- 213
 214
 215
- 213 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 214 τέκμων, οὗ γὰρ ἐμὸν παλινάρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν
 215 οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ, τι κε κεφαλῇ κατανύσσω.
 ἢ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσιν ἰνῶσαι κρονίῳ.
 ἀμβρόσιον δ' ἄρα χαῖται ἐπιφύσαντο ἀνακτὸς,
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν δλύμωρον.
 τῶν ὡς βαλύνσαντε, Δίετμαρ). ἢ μιν, ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήαντος δλύμπι.
 Ζεὺς δ' ἐὼν πρὸς Λῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν

Ζεὺς κεφαλῇ
 κατανύσσει.

ἔξι λίων σφοῦ παρὸς ἐναντίον. οὐδέ τις ἔτλη
 μῆναι περ χόμῳ, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.
 ὦ δ' ἄ μοι, ἔνθα καθέβητ' ἐπὶ θρόνον, οὐδέ μιν ἦρ᾽
 ἠγνοίησεν· ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βυλάσ
 ἀργυρόπιφα Θέτις· θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία χρονίῳνα προσηύδα.
 τίς δ' ἔνθα βολαμῆτα θεῶν συμφράσσατο βυλάσ;
 αἰεὶ θεὸς φίλον ἐστὶν ἐμὲ ἀπὸ νόσφιν ἔοντα,
 κρυπτάδρια φρονέοντα δικάζεμεν· οὐδέ τι πῶ μοι
 πρόσφρων τέτληκας ἐπιῖν ἔσθ' ὅ, τῷ νοήσῃς.

Τὴν δ' ἠμύβητ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
 ἦρ᾽· μή δ' ἡ πάντας ἐμὸν ἐπὶ ληπτο μῦθος
 ἐδήσῃ. χαλεπόν τί ἐσόντ' ἀλόχω περ ἰούσῃ.
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπισκῆς ἀκούεμεν, οὔ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόνῳ ἔσσι, οὔτ' ἀνθρώπων.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μή τι σὺ ταῦτα ἔκασα δειρέω, μή δέ μετ' ἄλλα.

Τὸν δ' ἠμύβητ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρ᾽.
 αἰνότατε χρονίδη, ποῖον ἔν μῦθον ἔειπες;
 καὶ λίω σε πάρος γ' οὔτ' ἔρομαι, οὔτε μεταμῶ.
 ἀλλὰ μέλ' ἐν κηλῇ, τὰ φράζεαι, ἃ σ' ἐθέλησθα.
 νῦν δ' αἰνῶς δειλόικα κατὰ φρένα μή σε παρὶ πῆ
 ἀργυρόπιφα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 ἠερίη γὰρ σοὶ γὰρ παρέβω, καὶ λάβε γόνων.
 τῇ δ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον· ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμήσῃς· ὀλίσῃς δ' ὡπλίας ἐπὶ ἰνυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγέρτα Ζεὺς.
 Λαίμονι' αἰεὶ μὲν οἶμαι· οὐδέ σε λήθω.
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι λωήσῃαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μάλλον ἐμοὶ ἔσσαι. τό, δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσαι.

εἰ δ' οὐτω τοῦτ' εἶναι, ἐμοὶ μέλει φίλον εἶναι
 ἅμ' ἀκύνεσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπέθεο μύθῳ.
 μὴ νύ τοι οὐχ' χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἄσπονδ' ἰόνθ'· ὅτε κέν τοι ἁάπλῃσ' χεῖρας ἐφείδῃ.

Ωσ' ἴφατ'· ἔλθαι σεν ὃ βοῶπις πότνια ἦρ·

καὶ ῥ' ἀκύνεσα καθῆσο, ἐπι-νάμψασα φίλον κῆρ·
 ὥχθησάν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοὶ οὐρανίωνες·
 τοῖσιν δ' ἤφραστο κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μηρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρον λιγυρῶν ἦρῃ.

ἦ δὲ λήϊον ἰατρὰτάδ' ἐσέεται, οὐδέ τί' ἀνικτά·

εἰ δὲ σφ' ὧν ἐκα θνητῶν ἐιδικαίνετον ὦλε,

ἐν ὃ θεοῖσι κελῶν ἐλαύνετον, οὐδέ τί' διατὸς

ἰδελῆς ἐσέεται ἥλοιο, ἐπεὶ τὰ χερσίονα νηκ·

μηρὶ δ' ἐγὼ παράφρημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ·

πατρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὴ

νεκκίησι πατήρ· σὺν δ' ἡμῖν διαῖτα τάρ' ἔσθ'·

εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἄσπεροπότης

ἱξέειλεων συφιλίσσαι ὃ γὰρ πολλὸν φέρτατός ἐστιν·

ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσιν κατὰ πείθεαι μαλακῶσι·

αὐτίκ' ἐπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἐσέεται ἡμῖν·

Ωσ' ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέκασ' ἀμφικύπελλον

μηρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει· καί μιν προσέειπε·

τίτλαθι μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηλομένη περ,

μή σε φίλην περ ἰούσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι

θνηομένην· τότε δ' οὐτὶ διωήσομαι ἀχνύμενός περ,

χραιομυῖν· ἀργαλῆος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφίρειν ἔσθ'·

ἦ δὲ γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,

ῥίψι πολλὸς τεταγὼν ἀπὸ βελγυθισσισίοιο·

πάν δ' ἡμᾶρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡλίῳ καταλύντι,

κάππεσον ἐν λήμνῳ· δλίγος δέ τι θυμὸς ἐν ἡμῖν·

ἔνθα με σίντις ἀνδρὶς ἄφαρ χαμίσαντες ὄντα.
 ὦσ' φάτο. μυῖδ' ἔλυσεν ὃ θανάλω κώλωπος ἦρη.
 μελῆσ' αἶσα δ' ὃ, παλῆς ἔλβετο χερὶ κύπυλλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖσ' ἐν δέξι' αἰπῶσιν
 ὠνοχόε', γλυκύνεκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύαθον.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐν ᾧ ἔτο γέλωσ' μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὥς ἴλον ἦφαισον διὰ δώματα ποτιπνύοντα.
 ἔσ' τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἔσ' ἥλιον καταδύντα
 λαίνωτ', οὐδ' ἔτι θυμὸς ἰδευξο δαιτὸς εἴσης.
 οὐ μὲν φόρμηγρος περικαλλέος ἦν ἔχ' ἀπόλων,
 μεσάων θ', αἳ ἄειλον ἀμειβόμεναι ὀπί' ἀλλή.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδω λαμπρὸν φάος ἡλίοιο
 οἱ μὲν, κακκείοντες ἔβαν οἶκόν δ' ἔκαστος.
 ἦ χι' ἐκάεω, δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 ἦφαισος ποίησ' εἰδύησι πρὸς κίεσσι.
 Ζῶσ' ὃ πρὸς ὃν λέχρος ἦ δ' Ὀλύμπιοσ' ἀετοροπητῆς.
 ἔνθα πάρος χαίμαθ', ὅτε μιν γλυκύνσ' ὕπνος ἰκάνοι.
 ἔνθα κάθου δ' ἀναβάς. παρὰ δέ, χρυσόθετος ἦρη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

εἰς ὄνειρον ἐπιτίμ' αὖτ' ἀγαμέμνονι, παρακλινύται
 τοὺς ἑλληνας· ἐξάγει αὐτὸν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὃ δ'
 πρῶτον μὲν τῶν ἀρίστων σωέσθαι σωήσας·
 ἔπειτα δέ ἐκκλησίαν ποιῶσά μιν, ἀποπαραίται αὐ-
 τῶν, παρακλινύσά μιν φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. κα-
 τίχε δέ αὐτοῦσ' Ὀδυσσεὺς ἀθηναῖος προνοία. καὶ Νέστωρ δι-
 μνηρορήσας· ἔτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξωπλίζονται αὐτοῖ-
 τε, καὶ ἡγεμόνεις. ὁμοίως δέ καὶ οἱ τρῶες εἰσὶν αὐτοῖς

ἀπαγγελίας. κατὰ λόγον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρα-
τωμάτων, καὶ τῶν νηῶν.

Α Λ Λ Ω Σ .

ὧς ἐμέμνητο Θέτιδος τῆς ἱκεσίας. τῶν ἄλλων
 2 θῶν τε, καὶ ἀνθρώπων ὕπνω σχολαζόντων, πρὸ
 ὀφθαλμῶν ποιούμενος ἦν τοῦ Πηλέως, ὄνφρον ἄγα-
 μέμνονι πέμπε, κελύων αὐτὸν ἐκβαλλεν πάντας τοὺς ἑλ-
 λῶας εἰς τὴν μάχην· καὶ συμβουλεύων αὐτῷ Διηλαδίη
 καὶ εἰς Ἀχιλλεῖα παρακαλέσαι. ὁ δὲ, οὐ σωμείς εἴ ὄναρ,
 τοῖς ἀεικύνειν αὐτοῦ Διηγίται. καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλη-
 σίαν ἀθροίσας πάντας ἑλλῶας· ὑπόπῳς πρὸς αὐτοὺς Δι-
 ακείμενος, διὰ δ' ἡγήσασθαι τὸν Ἀχιλλεῖα ἐπιτιθέμενον αὐ-
 τῷ τῇ ἀρχῇ, προσοικειοῦσθαι ᾧ πᾶν πλῆθος περὶ ὧν,
 φῶγαν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελύει· οἳ δὲ, οὐ σωμεί-
 τες, ἐπὶ δ' ἐκατέλκεν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἄ-
 παλλάττειν χαροῦσιν. ὁ Διανὺς δὲ ὑποθιμένης αὐτῷ
 Ἀθηνῆς, τοὺς μὲν ἄριστους, πείθει κατέχευ· τῶν δὲ στρατιω-
 τῶν, πικρῶς καθολπίζεται· παύει δὲ καὶ Θερσίτω ἀμού-
 σως πρὸς εἰς βασιλεία σασιολόντα· καὶ τοὺς ἑλλῶας μίτ-
 ναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἑλεῖν προῖπει· συμβουλεύσαντος δὲ
 καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, ἄγαμέμνων θύσας ἑσθ' Διὶ, τοὺς
 γέροντας ἐσιᾶ· καὶ προῖτα μὲν τοὺς ἑλλῶας, ἐπὶ τὸν
 πόλεμον ἐξέλθει ἅπαντας· ἐξῆς δὲ εἰς ὃν ὁ καταλόχος τῶν
 νηῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ ῥῶες, καὶ οἱ ἑλλῶες, καὶ τῶν ἐπικυβ-
 ρων, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Β. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχ'· ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀειθυμί·

Μοι μὲν ῥα θιοίτι, καὶ ἄνδρες ἵπποισι
ρυσαί,

ἃ εὐλον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νύδου
μοι ὕπνῳ·

ἀλλ' ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὥς Ἀχιλλῶα
τιμήσῃ, δόλῃσιν δὲ πολλέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

ἥ δ' ἔπειτα οἱ κατὰ θυμὸν ἄριση φαίνετο βυλὴ
πέμψαι ἐπὶ Ἀρίδῃ ἀγαμέμνονι δούλον ὄνειρον·

καὶ μὴ φωνήσας, ἔπειτα πῆρόωντα προσήυδα,

Βωσκή ἴθι δούλι' ὄνειρε θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

ἔλθων ἐς κλισίην ἀγαμέμνονος Ἀρείδῃα,

πάντα μάλ' Ἀρκέως ἀγορεύεμ' ὡς ἐπιτέλω·

θωρήξαι ἑκέλευε καρπησιμόωντας Ἀχαιοὺς

πανσυνδλίη· νῦν γὰρ κούρει πόλιν εὐρυάγχιαν

ῥῶαν· οὐ γὰρ ἔτ' ἄμφος Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ἀθάνατοι φράζονται· ἐπὶ γναμψὶ γὰρ ἅπαντας

ἔγη λισσομένη· ῥῶεσι δὲ κῆδ' ἐξέφηπται·

ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπὶ τὸν μῦθον ἄκυσσε·

καρπαλίμως δ' ἵκανε θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

ἔῃ δ' ἄρ' ἐπὶ Ἀρείδῃ ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανον

εὐλοντ' ἐν κλισίῃ· περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνῳ·

εἴ δ' ἄρ' ὕπὲρ κεφαλῆς νηληϊῶ ὕπ' ἰοικῶς,

Νέσσει, τόν, ῥα μάλιστα γερόντων τίς ἀγαμέμνων·

τοῖ μιν ἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρ·

εὐλὸς ἄριστος ἦε Λαίφρονος ἵπποδάμοιο·

39 Οὐχρὴ παννύχιον εὐλὸν βυλὴφόρον ἄνδρα,

ὦ λαοίτ' ἐπιτεράφαται, καὶ τόσα μέμνηται.
 νῦν δ' ἐμείθευ ξύνεισ ὦκα· Δῖος δέ τοι ἄγγιλόσ' ἔμει,
 ὅς σ' αὖ ἀνυθεύει ὦν, μέγα κήδεταί, ἠδ' ἑλκείρε·
 θωρήξαι σε κέλευσε καρνηχομύωντας Ἀχαιούς·
 πανσυνδίη· νῦν γάρ κεν ἔλθῃσι πόλιν ὑρυσχυίαν
 τρώων· ὃ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράσσονται· ἐπὶ γὰρ ἄπαντας
 ἦρ' ἐλαιομένη· τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφύπτεται
 ἐκ Δίος· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ· μή δέ σε λήθῃ
 αἰρήνιω· ἐντ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.

Ὄσ' ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσατο· τόν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 τὰ, φρονέοντ' ὦν ἄθυμόν, ἃ ῥ' οὐ τέλει δαί' ἐμείλει.
 φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσῃσι Πειάμεν πόλιν ἤματι κύνῳ
 νέπιος· οὐδ' ἔτι τὰ, ἣ δὲ, ἃ ῥὰ Ζεὺς μήδετο ἔργα·
 θύσῃ γὰρ ἐτ' ἐμείλει ἐπ' ἀλκίαι, σοναχάσσει,
 τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὁσμίνας·
 ἔρξο δ' ἐξ ὕπνου· θύῃ δέ μιν ἀμφέχουτ' ὄμφη·
 ἔλτο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ὕπνῳ χιτῶνα
 καλὸν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φάρος·
 ποταί δ' ὕπαι λιπαροῖσιν ἐδήσαστο καλά πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόεν·
 ἔλτο δ' ὅ σκῆπτρον πατρώϊον ἀφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ, ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκῷ χιτῶνι.
 ἠὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλύμπου·
 Ζηνὶ φῶσφ' ἔρυσσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκαςι λιγυφθόγγοισι κέλευε
 κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρνηχομύωντας Ἀχαιούς·
 οἱ μὲν ἐκήρυαον τοῖσι δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα·
 βυλὴν γὰρ πρῶτον μεγαθύμων ἴζε γιρόντων
 νεοτρεῖν παρὰ νηὶ πυληγυῖος βασιλῆος.

τοῖς, ὅ γε συγκαλίσσας, πυκινὴν ἡρτύνθη βυλήν.

κλυτε φίλοι. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρόν.

Αἰχμήμενος
ἐν οὐρανῷ

ἄμβροσίνην διὰ νύκτα· μάλιστ' ὅ Νέστορ Δίῳ

εἰλόσσε, μέγα θόσσε, φύνητ' ἄρχισα ἰώκῃ.

εἴη δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν.

εὐδίδας ἄριστος ἦε Λαίφρανος ἱποδάμοιο;

οὐχὶ παννύχιον εὐδίδας βυληφόρον ἄνδρα,

ὦ λαοίτ' ἐπιτεφράφαται καὶ τόσσα μέμνη.

νῦν δ' ἐμείθεν ξύνισ' ὦκα· Δίος δέ τοι ὀγγιλίσ' ἔμι.

ὅς σε ὡς ἄνυσθαι ἰὼν, μέγα κήδετα, ἦ δ' ἱλκαίρει.

θωρήξαι σε κέλευσε χερσημόωντας Ἀχαιοὺς,

πανσυνδύη· νῦν γὰρ κεν ἔλθῃς πόλιν εὐρυάγχαρ

τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ἀθάνατοι φράζονται· ἐπεγναίμεν γὰρ ἅπαντας

ἔρη λιατομένη· τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται

ἐκ Δίος· ἀλλὰ σύ σῃσιν ἔχε φρεσὶν ὥς ὁ μῦθ' ἐπῶν,

ἴσχετ' ἀποπλάμμοσ, ἐμὲ δ' ὅ γλυκύς ὕπνος ἀνῆκεν.

ἀλλ' ἄγετ' αἰκένπωσ θωρήξομεν ὕιας Ἀχαιῶν.

πρῶτα δ' ἐγὼν ἐπεσιν πειρήσομαι, ἥ θ' ἐμὶς ἔσι.

καὶ φεύγῃν σὺν νηυσὶ πολυκλήσισι κελύσω.

ὕμειός δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύδην ἐπέεσσιν.

ἦτοι ὅγ' ὥς ἐπῶν, κατ' ἄρ' ἔειπε· τοῖσι δ' ἀνέστη

Νέστωρ, ὅς ῥα πύλαιοι ἀνὰ ξῆν ἠμαθύνετον.

Νέστωρ

ὅσφιν ἐϋφρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

ὦ φίλοι, ἀργείων ἡγήτορες ἦ δὲ μέδοντες.

εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ὅλως ἐνίσσῃ,

ψυδρὸς κεν φαῖμῳ, καὶ νοσφισοίμεθα μάμνον.

νῦν δ' ἴδωμεν ὅς μὲν ἄεισος ἐνὶ στρατῷ εὐχεται εἶναι.

ἀλλ' ἄγετ' αἰκένπωσ θωρήξομεν ὕιας Ἀχαιῶν.

Ὅς ἄρα φωνήσας, βυλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.

οἳ δ' ἱπανέστησαν, πείθοντο τε ποιμένι λαῶν
σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἱπασκύνοντο δ' ἰλαοί.

Simile
ἀγῶν
ἦν τε ἔθνη εἴσι μελισσῶν ἀλινδων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἱρχομέναων.

βορυσλὸν δ' ἐπέτοντο ἐπ' ἀνθεσιν ἑκαενοῖσιν.
αἱ μὲν, τ' ἐνθα ἄλῃς πωπτήσεται, αἱ δ' ἐν, τε ἐνθα.

ὥς τῶν, ἔθνη πολλὰ νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων,
ἡϊόνος προπέροιθε βαθείης ἐσιχώοντο

ἱλαλὸν ἐς ἀγορήν. μετὰ δ' ἐσφισιν ὄρα δ' ἐλθέ
ἔβυνσ' ἵνα Διὸς ἀγέλης. οἳ δ' ἀγέροντες.

τιρήχ' δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δ' ἱσοναχίξο γαῖα
λαῶν ἰόντων, ὅμαδος δ' ἦν, ἐννία δ' ἐσφίεσ'

κῆρυκας βοόωντες ἱρήτυον, εἴπωτ' αὐτῆς
σχοιάτ', ἀκρυσφάν δ' ἐλιτοφίαν βασιλῆων.

σπερ δ' ἡ δ' ἱξο λάος, ἱρήτυθεν δ' ἐκαθέδρας
παυσάμηναι κλαγγῇσ'. ἀνὰ δ' ἐκρίων ἀγαμέμνων

ἔση σκηπτοῦχον ἔχων. ἔ, μὲν ἦφαισος κάμει τῶν, ἔχων,
ἦφαισος μὲν δ' ὠκε Διὶ χρονίῳ ἀνακτι.

αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς, δ' ὠκε δ' ἰακτόρω ἀγέροντι. ἱρμείας δ' ἀναξ, δ' ὠκε Πέλοπι πληγίππῳ.

αὐτὰρ ὁ αὐτε πέλοψ, δ' ὠκε ἀγέροντι ποιμένι λαῶν,
ἀγέροντι δ' ἐκρίων, ἐλπιε πολύναντι Θυέσῃ.

αὐτὰρ ὁ αὐτε θυές, ἀγαμέμνονι λείπει φορῆναι,
πολλῇσιν ἡσίοισι καὶ ἀργαῖ παντὶ ἀνάσσειν.

τοῦ, ὅτ' ἐρεσάμηνος, ἐπὶ πᾶσι πᾶσι προσήυδα.
ὦ φίλοι ἦρωες δ' ἀναοί, θ' ἐκρίωντες ἀρηθ',

Ζεὺς με μίγα χρονίδης ἀτῆ ἐνέδῃσθε βαρείῃ.
σχέτλιος, ὅς πρην μὲν μοι ὑπὲσχετο, καὶ κατένευσεν,

ἴλιον ἐκπέσσαντ' ἐνταίχον, ἀπὸνέεωσα.
νῦν δ' ἐκρίων ἀπάτω βελύσσει, καί με κελύει.

Σκῆπτρον.

ἱρμείας.

ἱρμείας.
ἱρμείας.

Δυσκλῆα ἄργος ἰκίεσθαι, ἐπὶ πολὺν ὥλεσεν ἀνδρῶν.

οὐτῶ περ Διὶ μέλλει ὑπὲρ μιν εἰ φίλον εἶναι,

ὅς δ' ἡ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα,

ἥ δ' ἔτι καὶ λυσέ· τιν' γὰρ κράτος ἐσὶ μέγιστον,

αἰσχρὸν γὰρ τόδ' ἔστι· ἐσὶ καὶ ἰαομένοισι πυθέσθαι,

μὰ τ' οὕτω τοῖόνδε τοσόνδε τε λαὸν ἄχαιῶν,

ἄρπρηκτον πόλεμον πολέμιν, ἥ δ' ἑ μάχιδαι

ἄνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὐ πῶτις πέφανται.

εἴπερ γὰρ γ' ἐθέλοισιν ἄχαιοί τε, τῶές τε

ὄρκια πῖσά ταμόντις ἀριθμῇ μιν αἰὲρ ἀμφο,

τῶας μὲν λείξασθαι ἐφέστοι, ὅσοι ἔασιν,

ἢ μείσ δ' ἴσθ' ἀνδράσιν ἀπακοσμηθεῖν ἄχαιοι,

τῶων δ' ἄνδρα ἔκασον ἐλοίμεθα οἶνοχοεύειν,

πολλαί κεν ἀνδράσιν ἀνδράσιν οἶνοχοοιο.

τόσον ἐγὼ φημι πλείους ἔμμεναι ὕπαισιν ἄχαιῶν

τῶων, οἵ ναίεσσι κατὰ πόλιν· ἀλλ' ἐπὶ κερσοί

πολλῶν ἐκ πολλῶν ἐγχεσάλοισι ἄνδρες ἔασιν·

οἵ μιν μέγα πλῆθ' ἔσσι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐθέλοντα

ἰλίῃ ἐκπέρσαι ἱναὶ δόμῳ πτολίεθρον.

ἔννεα δ' ἡ βιβάσσι Διὸς μεγάλης ἐν καυτοί.

καὶ δ' ἡ Λοῦφα σέσηπε νειῶν, καὶ σπάρτα λείλυνται.

αἱ δ' ἡ περ ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νύπια τέκνα,

εἴσται ἐν μεγάροισι ποτὶ δαίμονα· ἄμμι δ' ἐργον

αὐτῶς ἀκράαντον, οὐδ' εἴνεα δαῖμα ἰκόμεσθα.

ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, περὶ ὧν μεθ' ἅπαντας,

φύγῳ μιν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἴσ' πατρίδα γαῖαν,

οὐ γὰρ ἔτι τροίην αἰρήσομεν ὑβυράχην.

ὣς φάτο· τοῖσι δ' ἐθυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε

πᾶσι μετὰ πλοῦν· ὅσοι οὐ βελῆς ἐπάκυσσαν.

κινύθη δ' ἄρογ' ἥ, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης.

κράτος τοῦ Θεοῦ.

ἡμετέροις ἄνδρασι

ὡς Τροίαν ἐκ πλείονος

πλείονος ἡμετέροις

αὐτῶν

αὐτῶν

αὐτῶν ἐκ πλείονος

ἡμετέροις ἄνδρασι

αὐτῶν

πάντα ἰκαρίοιο, τὰ, μὲν τ' ἑυρόσ τε, νοτόσ τε
ὦρ' ἰπαίξας παρὸς Διὸς ἱκευφιλῶν,

simile 2

segues

ὥσ δ' ὅτε κινήσῃ ἱφυρὸς βαθὺ λήϊον ἑλθῶν

λάβροσ' ἐπαγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῖν ἀσάχυσιν,

ὥσ τ' ὧν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοί δ' ἀλαλητῶ

νῆας ἐπεσύνοντο. ποδῶν δ' ὑπένεθρι κρηίη

ἴσατ' ἀερομένην. τοί δ' ἀλλήλοισι κέλευρον

ἄπτεσθαι νηῶν, ἢ δ' ἑλκόμεν ἐσ' ἄλλα δῖαν,

οὐρούσ τ' ἐξικάθαιρον. αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκον

οἴκαδ' ἱεμένων, ὑπὸ δ' ἥριον ἑρματα νηῶν.

ἐνθά κε αἰργαίοισιν ὑπέρμορα νόσος ἐτύχθη,

εἰ μὴ ἀθηναίην ἥρη πρὸς μύθον ἔειπεν.

ᾧ πόπῳ αἰγίοχοιο Διὸς τέκος ἀρυτῶν.

οὕτω δ' ἡ οἴκουδε, φίλην ἴσ παρὶ δαγαῖαν

ἄργιῳ φεύγονται ἐπ' εὐρέαν ὄτα θαλάσσης

καδλίεκεν ὑχολῆν Πριάμω καὶ τρωσὶ λίπῳιν.

ἄργλιν ἐλένην, ἥσ' ἵνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν

ἐν βροίῃ ἀπόλυντο φίλησ' ἄπο παρὶ δῖος αἴης.

ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκῆ χιτῶνων.

σοῖσ δ' ἀγανοῖσ ἐπὶ κελιν ἐρήτυε φῶτα ἕκασον,

μὴ δέ τι νῆας ἄλλαδ' ἐλκόμεν ἀμφικλίσσας.

ὦσ' ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθῃσθε θιά γλαυκῶπις ἀθήνη.

εἴ δέ τις οὐλύμῳιο κερήνων αἵξασα.

καρπαλίμωσ δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.

ἔρην ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

ἔσαοτ'. οὐδ' ὄγε νηὸς ἱϋσέλιμοιο μελαίνης

ἄπ' ἐτ' ἐπείμιν ἀχόσ καρδίην, καὶ θυμὸν ἵκανον.

ἀρχοῦ δ' ἴσαμένην, προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη.

Διογανὲσ λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,

οὕτω δ' ἡ οἴκόνδε, φίλην ἴσ παρὶ δαγαῖαν

It is a simile of
the kind of the
s

ἥρη
πρὸς τὴν λέξιν
ἐκείνην

Ἀθήνη.

ὡς ἡ ἀλλοτρίη
ὡς ἡ ἀλλοτρίη
ὡς ἡ ἀλλοτρίη

καὶ πρ.

φύξις

φίεξιδ' ἐν νῆας πολυκλήϊσι πισόντες,
καλλέειν ἐὺ χαλῆν πρίεμω, καὶ φασίλιον τε
ἀργείην ἑλένην· ἥ σ' εἴνεα πολλοὶ ἄχαιῶν
ἐν τροίῃ ἀπόλοντο φίλησ' ἅπα παρίλοσ' αἶψα·
ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἄχαιῶν, μή με τ' ἐρώει.
σοῖσ' δ' ἄγανοῖσ' ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον
μή με ἐὰν ἦας ἄλλα δ' ἐλέειν ἀμφικλίσσας.

Ὡς φάθ' ὁ δὲ, ξυῶεν κ' ἐθέσ' ὅπα φωνησάσθης.

Ὁ δὲ φάθ' ὁ δὲ
2. ἑλένην

βῆ δέ θ' ἐν ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ' ἐκόμισατο
κῆρυξ Εὐρυβάτης ἰθακῆσιος, ὅς οἱ ὀπὺ δίδ'.
αὐτόσ' δ' ἄβριλιω ἀγαμέμνονος ἀντίοσ' ἔλθων,
λέξατό οἱ σκῆπτρον παφῳῖον ἀφθιγον ἀκί
σύν τῳ, ἔβη κατὰ νῆας ἄχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὄντινα μὲν βασιλῆα, καὶ ἕξοχον ἄνδρα κίχην,
τόν δ' ἄγανοῖσ' ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραεῖας.
Δαιμόνι, οὐ σ' εἰοικε κερκὸν ὦσ' ἰδδ' ἰσταῖσθαι.
ἀλλ' αὐτόσ' τε κάθησο, καὶ ἄλλας ἰδρυε λαοῦς.
οὐ γάρ πω σάφα οἶδ' εἶδ' οὐ νόος ἄβριλαιο.
νῦν μὲν περ ἄττα, τάχα δ' ἴηται ὕιασ' ἄχαιῶν.
ἐν βελῇ δ' οὐ πάντις ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε.
μή τι χολωσάμενος, ῥέξῃ κερκὸν ὕιασ' ἄχαιῶν.
θυμὸς δέ με γαστρίσι διορφέος βασιλῆος.
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐσι· φιλεῖ δέ ἐμπίτητα Ζεύς.
ὅν δ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντα τ' ἐφύροι,
ῥῆ, σκῆπτρῳ ἑλάσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μύθῳ.
Δαιμόνι ἄβριμασ' ἦσο, καὶ ἄλλων μύθον ἄκουε,
οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σύ δ' ἀπ' ὀλέμοσ, καὶ ἀναγκισ',
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιοσ, οὔτ' ἐνὶ βελῇ.
οὐ μέν πωσ' πάντις βασιλῆυσόμεν ἐνθάδ' ἄχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· ἢ σ' κοίρανος ἔσω,

ἑλένην

- 11 ἴσ' βασιλεύσας, ὡς ἔλωκε Κρόνους παῖς ἀγκυλομήτης *φωβόλογος*
 12 σκῆπτρόν τ' ἠδ' ἐθέμισσας, ἵνα σφισι βασιλεύῃ. Νόθος
 ὥς ὅ γε κοιρανίων δίεπε στρατὸν οἳ δ' ἀγορήνδε
 αὐτίσ' ἐπιδιόνοντο νῶν ἄπο, καὶ κλισιάων
 ἤχῃ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγτῇ δέ τε πόντῳ.
 ἄλλοι μὲν ῥ' εἶοντο ἐρήτυθιν δὲ καθέσθρας.
 Θερσίτης δ' ἐτι μῦνος ἀμφοιπῆς ἐκελῶα,
 ὅς ῥ' ἐπὶ αὖ φρεσὶν ἦσιν ἀκρομάτε, πολλὰ τε ἦ δῖη,
 μάτ' ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐρίβειν βασιλευσῖν
 ἄλλ' ὅ, τι οἳ εἴσαστο γλοίοιον ἀργείοισιν
 ἔμμεναι. αἰσχισ δὲ ἀνὴρ ὑπὸ ἱλίον ἦλθε.
 Φολκὸς ἔην, χαλὸς δ' ἕτερον πόδα, τῷ δὲ οἳ ὦμα,
 κυρτῷ ἐπὶ σῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὕπερθευ,
 φοξὸς ἔην κεφαλὴν. φειδνὴ δ' ἐπινήνοθε λάχνη.
 ἔχθιστος δ' ἀχιλῆϊ μάλις ἦν, ἠδ' ὀδυσῆϊ.
 τῷ γάρ νηκείσκε τότ' αὐτ' ἀγαμέμνονι δίῳ.
 ὄξεα κεκληγὼς λέγ' ὀνειδία. τῷ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ
 ἐκπάρλως κατέοντο νεμεσσηθέντ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ, μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νείκεν μύθῳ.
 ἀφείδῃ τέ τοι αὐτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδ' ἐχαιτίσεις
 πλεῖταί τοι χαλκοῦ κλισία, πολλὰ δὲ γυναικῆς
 ἡσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ὅς τοι ἀχαιοὶ
 πρωτίστ' αἰδομένοισι, ἐντ' ἂν πολλόλιθρον ἔλωμα.
 ἢ ἐτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἶσδ'
 τρώων ἱπποδάμων ἐξίλιν ἤρως ἀποιναι.
 ὃν κεν ἐγὼ λήσας ἀγάγῃ, ἢ ἄλλος ἀχαιῶν
 ἢ γυναικῆς νέην, ἵνα μίσγειαι ἐν φιλότῃ,
 ἦν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατίσχεαι, οὐ μὲν εἴοικεν
 ἀρχὸν εἶντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν ὕψος ἀχαιῶν.

Σίμωτος
 ἡλίου

Θερσίτης

φειδνὴ
 ἀνὴρ

φειδνὴ
 ἀνὴρ

ὦ πέπρονες, κακὴ λείχῃ ἀχαΐδης, οὐκ ἔτ' ἀχαιοί,
οἷκα δέ περ σὺν νηυσὶ νειώμεθα· τόνδε δ' ἰῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ βοίῃ γέρας πεσέμεν, ὅφρα ἴδῃται
ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἢ καὶ οὐκί·
ὅς καὶ νῦν ἀχιλῆα, εἰ μὲν ἀμείνονα φῶτα,
ἠτίμησεν· ἰλῶν γάρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπώρρας·
ἀλλὰ μάλ' οὐκ ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθύμεν·
ἢ γὰρ ἂν ἀρεΐδῃ, νῦν ὕσατα λωβήσαιο.

Ὡς φάτο, νεκείων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θερσῆτης· τῷ δ' ὦκα παρίσατο Δῖος Ὀδυσσεύς·
καί μιν ὑπὸ θραϊδῶν, χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, ληγύπερ ἰῶν ἀγορητής,
ἴσχει, μή δ' ἐθέλ' οἷος εἰσεμμεναι βασιλεῦσιν·
οὐ γάρ ἐγὼ σέο φημί χειρότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι· ὅσσοι ἄμ' ἀρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθορ·
τῷ, οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ σόμ' ἔχων ἀγορεύοις·
καί σφιν ὀνειδίξαι τε προφέρειοις, νοσόντε φυλάσσοις·
οὐδέ τι πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
ἢ ἔν, ἢ κακῶς νοσήσομεν ὕκεις ἀχαιῶν·
τῷ, νῦν ἀρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ῥῆσαι ὀνειλίσσων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ Διδοῦσιν·
ῥῶες Λαυαοί· σὺ δέ κερτομέων, ἀγορεύεις·
ἀλλ' ἔκτοι ἔρέω, πῶ δέ καὶ τετελεσμένον ἔσαι·
εἰκέτι σ' ἀφραΐνοντα κιχήσομαι ὥς νῦν περ ᾤδεις,
μηκέτ' ἐπεὶ Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἱπεΐη,
μὴ δ' ἐτι τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴη,
εἴ μὴ ἰγώ σε λαβὼν, ἀπὸ μῦθ' φίλα εἴματα λύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφιβαλύνει·
αὐτὸν δέ κλαίοντα θοάσ' ἐπὶ νῆας ἀφήςσω,
πεπληγὸς, ἀγορῆθεν ἀεκέσσι πληγῆσιν.

κεφαλόφρον

Τ

ὄρκος καὶ ἀπάλησις
ὀδυσσεύς

Δουαδὲς πληθεύ-
τον ὁμοῖον.

Ωσ' ἄρ' ἔφη· σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἥ δὲ καὶ ὦμο
πλήξεν· ὃ δ' ἰδνώθη· θαλερὸν δὲ δ' ἔκπτετο δάκρυ.
σώδιξ δ' αἵματοῖσιν ἀνὰ φρένα ἐξυπάνεσσι,
σκῆπτρον ὑπὸ χρυσέῃσιν ὃ δ' ἄρ' ἔβριτο τάρβησιν τε
ἀλγέσας δ' ἀχρεῖτον ἰδὼν ἀπιμόρξατο δάκρυ.
οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
ὦ δὲ βεβητοῖς ἔκπτετο ἰδὼν ἴσ' πλησίον ἄλλον,
ὃ πόποι, ἥ δ' ἡμυρί' ὁδυσσεὺς ἰδὼν ἄλγος ἔοργε.

βυλᾶσ' ἔξ' ἀρχῶν ἀγαθὰς, πολέμοις τε κορύσας.
νῦν δὲ πόδι μέγ' ἄριστον ἐν ἀργείοισιν ἔριξεν.
ἴσ' ἄν' ἡλωβητῆρα ἔκπτετο βόλον ἔσ' ἀγοράων.
οὐ θύρ' ἑμὴν πάλιν ἀνθίσ' ἀνῆσε θυμὸς ἀγήνωρ,
νακίαν βασιλῆας ὀνείδίοις ἔπεισεν.

Τ Ωσ' φάσαν ἡ πληθύς, ἀνὰ δ' ὁ πόλις πορθεὶς ὁδυσσεὺς
ἔσ' σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκε, σιωπᾶν λαὸν ἀνῶγει,

ὥς ἅμα θοὶ πῶτοί τε, καὶ ὕδατοῖσιν ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασάτο βελήν.
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

Ἀρεῖ δὴ νῦν δὴ σε ἀνάξ', ἰθὺς ἔλυσιν ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχισον θέμεναι μερόπιασι βροτοῖσιν.
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχισιν, ἦν περ ὑπέσασθαι,
ἐνθάδ' ἐτοίσι χόντες ἀπ' ἔργου σὶ πομποῖοιο,
Ἴλιον ἐκπέρασν' ὠτείχεον ἀπὸ νείεσσι.

ὥς τε γὰρ ἡ καὶ δὲ σὺ νειροὶ χηραῖ τε γυναικίς,
ἀλλήλοισιν δαδύρονται οἴκον δὲ νέεσθαι.
ἢ μὴν καὶ πένοσ' ἐσὶν ἀνιθόντα νέεσθαι.

καὶ γὰρ τις θ' ἵνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο,
ἄσχαλᾶ παρὰ νῆϊ πολυφύγῳ, ἦν περ ἄλλα
χέρια ἐλπίσας, ὀρνομένη τε θάλασσαν.

Δουαδὲς
ἀργεῖον.

ἡ μὲν δ' εἴνατόσ' ἐς ἱερὰ πείων ἱνίαιτο
 ἐνθάδε μιμόντεσσι τῷ, οὐ νεκροῖσιν ἀχαιῶν
 ἀσχαλῶν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἐμπησ'
 αἰσχρόντοι Διὸν τε μένεν, κινυόν τε νείεσθαι.

Στάση

ἡ μὲν δ' εἴνατόσ' ἐς
 ἡ μὲν δ' εἴνατόσ' ἐς
 ἡ μὲν δ' εἴνατόσ' ἐς

τλήτε φίλοι καὶ μείνατ' ἐπὶ χρεῖνον ὄφρα Δαῶμιν
 εἴ τι ἐὼν Κάλχας μαντιεύεται, ἢ καὶ οὐκί.

ἔν γάρ δ' ἡ τόγ' ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν· ἐς δέ πάντισ
 μάρτυροι οὐσ' μὴ κῆρεσ' ἔβαν θανάτοιο φέρεσαι
 χθιδάτε, καὶ πρώϊ' ὅτ' ἐς αὐλίδαν ἦεν ἀχαιῶν
 ἠγρίεθοντο, κακὰ Πριάμῳ, καὶ βῶσι φέρεσαι.

ἡμῖσ' δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱερὸν κατὰ βωμόν
 ἔρδμεν ἀθανάτοισι τιλῆσας· ἐκατόμβας
 καλῇ ὑπὸ πλατανίσῳ, ὅθιν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
 ἐνθ' ἰφάνη μέγα σῆμα, δράκων ἐπὶ νῶτα Δαφνοῖνός
 σμερδαλέος, τόν, ῥ' αὐτὸς ὀλύμπιος ἦκε φέρεσθαι.
 βωμοῦ ὑπαίξας, πρὸς ῥὰ πλατάνισον ὄρσαν.

Δαφνοῖν

ἐνθάδ' ἔσαν στυγροὶ νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πητάλοισ' ὑποπιπὼντες,
 ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὄγε τούσ', ἐλκενὰ κατήδιε τεβήρωτας.

μήτηρ δ' ἀμφιποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα.
 τήνδ' ἐλελιξάμενος, πῆρυγος, λάβεν ἀμφιαχῦιαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκεν ἔφαγε στυγροῖο, καὶ αὐτῆρ,
 ἦν μὲν ἀρίηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνεν.

ἄσπετος γάρ μιν ἔθηκεν Ἑρὸν παῖσ' ἀγκυλομήτεω.
 ἡ μῖσ' δ' ἐσαότις, θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.

ὥς οὖν Διὸς Πάριος Πάριος ἐσθλὸν ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτὴν ἔπειτα θεοπροπίων, ἀγόρευε.
 τίτ' ἄνθρωπος ἐγείναδε καρμηκομόωντος ἀχαιοῖς;
 ἡ μὲν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεῦς,

Ο ΜΗΡΟΥ,

ὄψιμον, ὄψιτέλειον, ὅς κλέος, οὕτως ὀλεῖται
ὥς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε σπυθοῖο, καὶ αὐτὴν,
ὀκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα,
ὥς ἡμεῖς τοσαύτ' ἔτια πτολιμήξομεν αὐθι.

ὦ Δικαίω Δε, πόλιν αἰρήσομεν εὐρύαρχαν·
καῖνός θ' ὡς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες ἐϋκνήμιδες ἄχαιοι
αὐτοῦ, εἰσόκειν' ἄσπετος πριάμοιο ἔλκεον·

ὧς ἔφατ'· ἄρχετο δὲ μέγ' Ἴαχον· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέων κενάβησαν αὐσάντων ὑπ' ἄχαιῶν,
μῦθον ἐπαυήσαντες Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·

Νέστωρ ἀγορεύει

τοῖσι δ' καὶ μετέπειτα γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ πόπποι, ἢ δὴ παυσὶν οἰκότες ἀγοράαδε
νιπιάχοις, οἷς οὐτι μέλει πτολιμήϊα ἔργα·

+ νηπιάχοις

τοῦ δὴ σωθείσιν αὐτε, καὶ ὄρκια βῆσιναι ἡμῖν,
ἐν πυρὶ δὴ βυλαῖτε γυνοῖατο, μήδ' ἄτ' ἀνδρῶν,
αποπλῆκ' ἄκρητοι, καὶ δεικὰ, ἧς ἐπέπιθον·
αὐτὸς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐειπλάνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεθα λιπάρμεθα, πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' εἰόντες·

+ ἀρχαίοις

ἄφειδ' ἡ σὺ δέ θ' ὡς πρὶν ἔχον ἀσιμφία βυλήν,
ἀρχεὺν ἀρχαίοις κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας,

αἰτίας
ἔχων.

τούς δ' ἔα φθινύθειν ἔνα, καὶ δὴν, τοί κεν ἄχαιῶν
νόσφιν βυλεύωσ'· ἄνυσσι δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,

Salubre ἐπὶ
τοῖς seditioni

πρὶν ἄργος δ' εἶναι· πρὶν καὶ Διὸς αἰγιοόχοιο
γνώμεναι, εἴτε φεύγῃς ὑπόσχεσις ἦε καὶ οὐκί·

ταῖς :

φημί γάρ ῥ' ὡς κατανεύσας ὑπερμυδία κρονίωνα
ἔματι ὦρ', ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον

ἀρχετοί, ῥῶεσι φόνον, καὶ κῆρα φέροντες,
ἀσράπτων ἐπιλέξ', ἐκαίσιμα σήματα φαίνων·

ἀστράπτων γνο
ἀσράπτωντα
τῶνδ' ἑλάνη

τῶ, μῦθις πρὶν ἐπαγέσθω οἶκόν δὲ νέεσθαι,

πρὶν τινα παρ' ὧν ἀλόχῳ κατακρημθῆναι,
 τίσασθαι δ' ἑλένης ὀρμήματά τε, σοναχάς τε
 εἰ δέ τις ἐκπάρλως θέλει οἶκόν δὲ νέεσθαι,
 ἀπτεῖδω ἥς νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνῃς
 ὄφρα πρόδ' ἄλλων θάνακτον, καὶ πότμον ἐπίσῃ·
 ἀλλὰ ἄναξ, αὐτός τ' ἐν μύθεο πείθεό τ' ἄλλω·
 οὗτοι ἀπόβλητον ἔως ἵσταται ὅ, τῖκεν εἴπω.
 κρὶν' ἀνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρεσὶς ἀγ-ἀμέμνονα,
 ὡς φρήρη, φρήρηφιν ἀρήρη, φύλα δὲ φύλεις·
 εἰ δέ κεν ὡς ἔρξῃς, καί τοι πείθονται ἄχαιοί,
 γνῶσ' ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν·
 ἢ δ' ὅς κ' ἐδλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται.
 γνῶσεαι δ' εἰ καὶ θεῶν σίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξῃς,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρείων ἀγ-ἀμέμνων·
 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορή νικᾷς γέρον ὕιας ἄχαιῶν·
 αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἀθηναίη, καὶ ἄπολλον,
 τοιοῦτι δέχα μοι συμφράδιμονες εἶεν ἄχαιῶν·
 ἴδ', κε τάχ' ἡμύσσει πόλις πριάμοιο ὀνακτ'·
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλγῦσά τε, περθομένητε·
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος κρονίδης Ζὼς ἀλγ' ἐΐδιαι·
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἑιδίαις, καὶ νείκεα βάλλει·
 καὶ γὰρ ἱγῶν, ἀχιλῆος τε μαχέσασα μεθ' ἵνικα κούρη
 ἀντιβίοις ἐπὶ εἰσιν· ἱγῶ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἐς γαμίαν βελώνσομαι, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
 φασὶν ἀνάβλησις καὶ οὐ ἵσταται οὐδ' ἡβαιόη·

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δῖπνον, ἵνα ξυνάγῃμεν ὄρηαι·
 ἐν μὲν τις δόρυ θηξάδω, ἐν δ' ἀσπίδα θέδω,
 ἐν δέ τις ἵπποισιν δῖπνον δότω ὠκυπόδαριν,
 ἐν δέ τις ἄρματος ἀμφὶ ἰδῶν, πολέμοιο μελίδω,

ὅσ' κε παυμήρισι, συγερῶ κρινώμεθ' ἀρήϊ-
 οῦ γάρ παυσωλήγῃ μετέσπεται οὐδ' ἡβαιόη,
 κ' μὴ νύξ ἔλθοῦσα, διακρίνει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρῶσ' ἐμὲν τινι τελαμῶν ἀμφὶ σήθησφιν
 ἀπώλοσ' ἀφιβρότης, περὶ δ' ἐγχεῖ χεῖρα καμῖται.
 ἰδρῶσει δέ τινι ἵπποσ' ἔυξοον ἄρμα τιταίνων.
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνυθε μάχῃσ' ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἱστίται φυγέειν κῶνασ', ἢ δ' οἰωνοῦσ'.
 Ὡς ἔφατ' ἄργεῖοι δέ μιν ἴαχον ὥς ὅτε κῦμα

ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότοσ' ἑλθὼν

προβλήτι σκοπέλω· τόν δ' οὐδ' ὤντε κύματα λιπέει
 παντοίων ἀνέμων ὅταν ἐνθ' ἡ ἔνθα γίνωνται.

ἀνσάντες δ' ὄρεοντο, κελαιδέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισαν τε κατὰ κλισίας, καὶ λιπνον ἔλοντο.

ἄλλος δ' ἄλλω ἐρεῖε θιῶν αἰεττικτῶν,

ἐυχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν, καὶ μῶλον ἄρῃσ'.

αὐτὰρ ὁ, βοῦν ἱερῶσιν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

πίονα, πνυτάκτηρον ὑπερμενέϊ κρονίῳ,

κίκλησκιν δέ γέροντας ἀρισηῶσ' παναχαῶν.

Νέσσορα μὲν πρώτιστα, καὶ ἰδομηνῆα ἀνακτα-

ἄνταρ ἔπειτ' αἰάντε δῖον, καὶ τυδείος υἱόν.

ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα λιπὸν μῆτιν ἀτάλαντον.

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

ἦ δὲ γὰρ κατὰ θυμὸν ἀλελφιδὸν ὥς ἔπονείτο.

βοῦν δέ περισήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

Τοῖσι δ' ἐπιυχόμενος, μετέφη κρείων ἀγαμέμνων,

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναιῶν,

μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἑλθεῖν,

πρὶν με κατὰ πρηνῆσ' βαλῆαι πριάμοιο μέλαθρον

Ἀγαμέμνων
 βοῦν ἱερῶν

Ὀδυσσεὺς καὶ
 ἱερεῖς καὶ
 ἄλλοι

ὡς ἐπὶ τῇ ἁγῇ
 μεμνημένος

αἰθαλόων· πρήσαι δὲ πυρὸς Διὶοιο θύρετρα·
 ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσι λαΐξαι,
 χαλκῷ, ῥωγαλέον· πολέεσσι δ' ἄμφ' αὐτὴν ἱταῖροι,
 πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὁ δ' ἄρ' ἐλαΐοιότα γαῖαν.

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπικραΐαν ἐκρονίαρ·
 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ πόνον δ' ἀμέγαρτον ὀφειλέν·
 αὐτὰρ ἐπὶ ῥ' ἕξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αἴευσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἑσφαξαν, καὶ ἑθάρην·
 μηρούσ' τ' ἕξεταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκόλυψαν
 δίπλυνχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 καὶ τὰ μὲν, ἄρ' σχίσιν ἀφύμοισι κατέκαον·
 σπλάγχχνα δ' ἄρ' ἐμπύραντες, ὑπείρεχον ἠφαίσοιο·
 αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ μῆρ' ἐκάν, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 μίσυλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελίσσιν ἐπάρην·
 ὥπῃσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
 αὐτὰρ ἐπὶ παύσαντο πόνον, τιτύκοντό τε λαῖτα,
 δαίνυντ' οὐδέ τι θυμὸς ἐδύνετο δαιτὸς ἕστασι·
 αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδιητύος ἕξ' ἔρον ἔντο·

Θυσία.

ἕστασι

τοῖς, ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀφείδῃ κύλισε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 „ μηκέτι νῦν Διὶ θ' αὐθι λεγώμεθα, μὴ δέ τι Διερὸν
 „ ἀμβαλῶμεθα ἔργον ὃ Διὶ θεὸς ἱγνυαλίξῃ·
 ἀλλ' ἄγε κήρυκας μὲν ἀχαιῶν χαλκὸν χιτῶνον
 λαὸν κηρύσσοντας, ἀγέροντων κατὰ νῆας·
 ἢ μίς δ' ἀβροῖοι ὥδε κατὰ σρατὴν εὐρὴν ἀχαιῶν
 Ἴου μὲν, ὃφρα κὲ θάσσον ἐγείρομεν ὄξυν ἄρνα·

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθουσι ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνων·
 αὐτίκα κηρύκεισι λιγυφθόγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κερηκόμεοντασ' ἀχαιύς·
 οἱ μὲν, ἐκήρυσαν τοῖσι δ' ἠγείροντο μάλ' ὄνα.

ἀγείροντο

Αθλῶν ἀγῶν
ἔχου α.

οἳ δ' ἄμφ' ἀρείωνά Διοφείεες βασιλῆες
θῦνον κρίνοντες μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αὐγ' ἰδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγέραον, ἀθανάτω τε,
τῆσ' ἑκατόν θύσανοι παγχερῆσσοι ἠερέοντο
πάντες ὑπλῆκίεις, ἑκατόμβιος δὲ ἕκαστος·
σὺν τῇ, παφάσουσα Λίανυρ λαὸν ἀχαιῶν,
ἔφρυνε δ' ἱέναι· ἐν δὲ δένος ὥρσεν ἑκάστη

δε α' Μωε ἑκάστος
τοῦ α' αἰῶνος

22 καρδίῃ ἀληκτον πολέμῳ ἦεν, ἢ δὲ μάχεσθαι·
23 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἢ ἐνέεσθαι·
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Simile
Sylva arbor

ἢ ὅτε πῦρ αἰδὴλην ἐπιφλέγει ἀσπετον ὕλῳ
οὔρεος ἐν κρυφῆς, ἔσθθεν δέ τε φαίνεται αὐγῇ.
ὥς τῶν, ἐρχομένων ἄπο, χαλκῷ θεασσέσθαι
καὶ γλῆ παμφανόσας δὲ αἰθέρος οὐρανὸν ἦκε·

Aure

τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεινῶν ἔθνεα πολλὰ,
χλωῶν, ἢ γράνων, ἢ κύκνων διελιχοδείρων,
ἀσίῳ ἐν λιμῶνι, καὶ ὑδρίῳ ἀμφὶ ῥέεσθαι,
ἐνθα καὶ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτέρυγας,
κλαγγηδὸν προκηθίζόντων, σμαραγδί δὲ τελαμῶν,
ὥς τῶν, ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχέοντο σκαμάνθριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθονὶ
σμερδαλέον κυνάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε, καὶ ἱππων·

Musae

ἔσαν δ' ἐν τελαμῶνι σκαμάνθριον ἀνθεμόοντι
μυρίοι· ὅσας τε φύλλα καὶ ἄνθη γίγνεται ὄρη·

ἢ ὅτε μεγάλων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
αἵ τε κατὰ σαθρὸν ποταμὸν ἠλάσκουσιν
ὄρη ἐν ἑσπερῇ, ὅτε τε γλάρος ἄγρεα δύνει,
τόσσοι ἐπὶ ῥέεσσι κερηκομόωντες ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσαντο διαρρῆσθαι μεμαῶτες·

in reges carmina

τούς δ' ὥς τ' αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες

ῥέϊα Λιακείνῳσιν ἐπεὶ κε νομῶ μελέωσιν,
 ὡς ταύς, ἡγεμόνες Δικρόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὕσμίνῳ δ' ἵεναι μετὰ δὲ κρείων ἀγαμέμνων
 ὄμματα, καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικραυνῷ,
 ἄρ' ἵ δὲ βῶνῳ, εἴφρον δὲ, ποσειδάωνι,
 ἢ ὅτε βούς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
 ταῦρος ὃ γὰρ τε βόεσσι μετατρέπει ἀγρομένοισι,
 τοῖον ἄρ' ἀφείδῳ θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ
 ἐκπρηπὲς ἐν πολλοῖσι, καὶ ἔξοχον ἡρώεσσι.
 ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅμῃς γὰρ θιαὶ ἔσι, πάριςέ τε, ἴσεται πάντα,
 ἡμῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδὲ τι ἴδμεν,
 οἳ τινες ἡγεμόνες Λαλαῶν, καὶ κείρανοι ἦσαν
 πληθύν' δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 εὐδ' ἔμμοι Λίκα μῦθον γλῶσσαι, Λίκα δὲ σόματ' ἔϊον,
 φωνή δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη,
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδ' εἰς μοῦσαι, Διὸς αἰγίοχοιο
 θυγατέρις, μνησαίεσθ' ὅσσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχόνσ' αὖ νηῶν ἐρίω, νῆάς τε προπαύσας·

Agamemnonis vi-
gis descriptio

simile

Musarum invocatio

νετθ

100

* ὅσοι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ
ΗΤΟΙΒΟΙΩΤΙΑ.

οιωτῶν μὲν πηγέλειος, καὶ λήϊτος

β

ἤρχοι,

ἄρκεισίλαος τε, προθοήνωρ τε, Κλό-
νιος τε.

οἳ θ' ὕρην ἐνέμοντο, καὶ ἀλλίλα περήμεαι,
 σχοῖνόν τε, σκῶλόν τε, πολύνχημόν τ' ἱτιωνόρ.
 θέσπεαι, ρααῖάν τε, καὶ ἱερύχορον μυκαλησάορ.
 οἳ τ' ἀμφ' ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ ἐλίσσιον καὶ ἱρυθῆας,
 οἳ τ' ἐλιῶν εἶχον, ἥ δ' ὕλην, καὶ πετιῶνα.
 ᾧ καλὴν μελιῶνά τ' ἐϋκτίμωμον πῆολίεθρον.
 κώπας· εὐφροσύνην τε, πολυρῆρῶνά τε θίσβην,
 οἳ τε κερῶναιαν καὶ ποιήνθ' ἀλίαρτον.
 οἳ τε πλάταιαν εἶχον, ἥ δ' οἳ γλίσσαντ' ἐνέμοντο.
 οἳ θ' ὕπορθῆβας εἶχον ἐϋκτίμωμον πῆολίεθρον.
 ὃ γρησόνθ' ἱερὸν ποσσὶ δῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος
 οἳ τε πολυσάφυλον ἀρηνὴν εἶχον οἳ τε μίλῃαν,
 λίσσαν τε ἱαθέην, ἀνθηδρόνα τ' ἐσχατόωσαν,
 τῶν, μὲν πεντήκοντα νέεσ' κίον· ἐν δὲ ἐκάσῃ,
 κοῦροι βοιωτῶν ἐκάπην, καὶ εἴκοσι βαῖνον.
 οἳ δ' ἀσπληδρόνα ναῖον, ἱ δ' ὄρχομῶν μινύειον,
 τῶν, ἥρχ' ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλμινος ὅτε ἀρμος, *Alas of the*
 οὗς τέκιν ἀσπύχην Δόμῳ ἄκτορος ἀξείλαο·
 παρθένος αἰδοίην ὑπερώϊον ἐσκαναβᾶσα
 ἀρήϊ κρατερῶ· ὃ δέ οἱ παρελῖξατο λάβρη.
 τῶν, δὲ ῥιήκοντα γλαφυραῖν ἐς ἱσυχώοντο.
 αὐτὰρ φακῆων Σχελίος, καὶ ἐπίστροφος ἤρχοι,

Βοιωτῶν ἡμέρ
50.

νιν 5000

names 50.

υἷες ἰφίτα μεγαθύμους ναυβολίδαο.
 οἱ κυπάρισον ἔχον, πυθῶνά τε περήσαντες,
 κρίσαντες Ἰαθύν, καὶ Δαυλίδα, καὶ πανοπήα,
 οἳ τ' ἀνεμώρεον, καὶ ὑάμωπλιν ἀμφιέμοντες.
 οἳ τ' ἄρα παρ' ὠπταμόν κηφισὸν Δῖον ἔναον,
 οἳ τε λίλααν ἔχον πηγῆς ἐπὶ κηφισοῖο,
 τοῖς δ' ἅμα τις αἰσάροντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἱ μὲν, Φακίων εἰχας ἴσαν ἀμφιέποντες,
 βοιωτῶν δ' ἐμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσαντο.
 Λοκρῶν δ' ἤγε μόνων οἰλήϊος ταχὺς Αἴας
 μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος τιλαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων, ὀλίγος μὲν ἦν λινοθώρης.
 ἔρχοι δ' ἐκείνου πανέλληνας, καὶ Ἀχαιοὺς,
 οἳ κύνειν τ' ἐνέμοντ', ὀπείωντά τε, καλλίφροντες,
 βῆσαν τε, σκάρφην τε, καὶ αὐτοῖσ' ἐρατὴν αἶαν,
 τάρφην τε, θρόνιον τε, βοαγρίαν ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τῷ δ' ἅμα τις αἰσάροντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν οἱ ναῖσι πέτρην Ἰσθμὸς ἐυβοίης.
 οἳ δ' ἐυβοίαν ἔχον μέλαινα πνέοντες Ἀβάντες.
 Χαλκίδα τ' ὑρέβαν τε, πολυσάφυλόν θ' ἰσίοσαν,
 κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίης τ' αἰπὴν Πηολίθεον.
 οἳ τε κάρυσον ἔχον, ἠδ' οἳ σύρα ναιετάσκειν,
 τῶν δ' αὖθ' ἤγε μόνον ἐλεφένωρ ὅσος ἄρηθ.
 Χαλκωδιοντιάδῃσι μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἀβάντες ἔποντο θοοὶ ὀπίθην κομόωντες,
 εἰς χητὰι μεμαῶτες ὀρικτῆσι μελίησι
 θώρηκας ῥήξιν δηίων ἀμφὶ σῆθεσι.
 τῷ δ' ἅμα τις αἰσάροντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας ἔχον ἐυκτίμῃον Πηολίθεον,
 Δῆμον ἐρχοῖτο μεγαλήτορος, ὃν ποτ' ἐθήνη

Εὐβοίης
 ναυες 40.

Αἴας
 μήνη

Λοκρῶν ναυες
 40.

Αβάντες

77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Εὐβοίης

Αβάντες

Αβάντες
 ναυες

Αβάντες
 x Εὐβοίης
 ναυες 40.

θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Σείλωρος ἄρσρα·
 καλὰ δ' ἐν ἀθήνῃσ' εἶσεν ἐμὴν ἐνὶ πτόνι νηῶν·
 ἐνθα δὲ μιν ταύροις τε καὶ ἄρνοις ἰλάοντο·
 κοῦροι ἀθηναίων περὶ τελομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνι ἦος πετιῶο Μεγέθενος·
 τῷ δ' οὐ πάστις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἄνδρας ἀσπίδιώτας·
 Νέστωρ οἷός ἐστιν, ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔωποντο·
 αἴας δ' ἐκ σκλαμῖνος ἄγην Λυκαῖδ' ἀναΐας·
 σῆσε δ' ἄγων ἐν ἀθηναίων ἴσαντο φάλαγγες·
 οἳ δ' ἄρ' ἔχον, τίρυνθά τε τ' ἐχέεσσαν,
 ἱρμιόνην ἀσίνην τε, βαθύν τε καὶ κλυτὰν ἐχούσας,
 τροίσην, ἠϊόνασ τε, καὶ ἀμπελόεντ' ἐπίδαιρον,
 οἳ τ' ἔχον αἴγινα, μάσιτά τε κοῦροι ἄχαιῶν,
 τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 καὶ Σθένελος Καπανηὸς ἀρακλὶ τοῦ φίλος ἦος·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος φῖτατος κίεν ἰσόθεος φῶς·
 Μηκείας ἦος ταλαῖονόδ' ἀνακτος·
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔωποντο·
 οἳ δὲ μυκήνας ἔχον ἐυκτίμενον πτολίεθρον
 ἄφνειόν τε κόρινθον ἐυκτίμενας τε κλειῶνας,
 ὀρνίδας τ' ἐνέμοντο, ἀραιθυρήν τ' ἐρατεινήν,
 καὶ σικυῶν ὅθ' ἄρ' ἀδρηστος πρῶτ' ἱμβασίλευεν,
 οἳ θ' ὑπερσίων τε καὶ αἰπηνὴν γονόεσσαν,
 πελλήνην τ' ἔχον, ἧ δ' αἴγιον ἀμφενέμοντο
 αἰγυιῶν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἅμ' ἑλίκην εὐρυΐαν,
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων ἀγαμέμνων
 ἀρείδης ἅμα τῷ γὰρ πολὺ πλεῖστοι, καὶ ἄριστοι

Menestheus

Nestor

Ajax

Diomedes

Stenelus

Eurymachus

Diomedes

80.

Agamemnon

100.

λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὖτ' ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν
 κυδισίων ὅτι πᾶσι μετέπρεπον ἡρώεσιν,
 οὐκ ἄετος ἦν, πολὺ δ' ἐπλείους ἄγε λάσσι·
 οἳ δ' εἴχον καί λω λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 φάειν τε, σπάρτω τε, πολυβήφονά τε μέσσω,
 βρυσείας τ' ἐνέμοντο, καὶ αὐγείας ἱρατίνης,
 οἳ τ' ἄρ' ἀμύκλας εἴχον, ἔλας τ' ἐφάσαν πέλιόθεον,
 οἳ τε λωάν εἴχον, ἢ δ' οἴτυλον ἀμφινέμοντο,
 τῶν, οἳ ἀδελφὸς ἦρχε βόην ἀγαθὸς Μενέλαος *Menelaos*
 ἐξήκοντα νῶν ἀποστερεθε δὲ θωρήσονται·
 ἐν δ' αὖτ' κίον· ἥσι προθυμίῃσι πεποθώς
 ὀβύνωρ πόλεμόν δ' ἐμάλισα δὲ ἴσο θυμῷ
 τίσαδάμ' ἐλένης ὀρμήματόν τε, σοναχάς τε·
 οἳ δ' ἐπύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ ἀρήνῳ ἱρατεινῇ,
 καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον αἶπυ,
 καὶ κυπαρισσέντα, καὶ ἀμφιγένην ἔναιον,
 καὶ πῆλινον, καὶ ἔλας, καὶ δώλειον, ἐνθάτε μούσαι
 ἀντόμῃαι, Θωμυειν τὸν θρήϊκα παῦσαν ᾠοιδίης,
 οἳ χαλκήθην ἰόντα παρ' Εὐρύτου οἳ χαλκήϊος·
 εὖτο γάρ ἐν χίμῃος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
 μούσαι ἀνιδόισιν κυῦραι Διὸς αἰγίοχοιο,
 αἰδέε, χολωσάμεναι, πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ᾠοιδίῃ
 θιαπεσίην ἀφίλονται, καὶ ἐκλέλαθον κιθαρεσίη·
 τῶν, αὐτ' ἡγεμόνιν γε γρήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 τῷ δ' ἐννήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχόων·
 οἳ δ' εἴχον ἀρχαδίῳ, ὑπὸ κυλλήνης ὄρος αἶπυ,
 αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρις ἀρχιμαχηταί,
 οἳ φάειον τ' ἐνέμοντο, καὶ ὄρχομῶν πολύνμητρ·
 φίλῳ τε, σρατίῳ τε, καὶ ἠνιμόεσαν ἐνίσπην,
 καὶ τριγίῳ εἴχον, καὶ μαντινίην ἱρατεινῇ,

*Tamyras poeta
 expositus a Musis*

in Nestore

30.

σύμφηλόν τ' ἔχον, καὶ παρ' ῥασίνην ἐνέμοντο,
τῶν, ἦρ' ἔχ' ἀγκαίοιο πάϊς κρείων ἀγαπήνωρ,

Agarion

Αγαρίων

σε.

ἔξέκοντα νεῶν. πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάσῃ
ἀρχάλης ἀνδρες ἔβαινον ἐπιστάμοι πολέμοιο·

αὐτὰς γάρ σφιν δῶκεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
νῆας ἱπασίλμους περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον

ἄρτίδης, ἐπὶ οὐ σφί θαλάσσια ἔργα μεμῆλθ'.
οἱ δ' ἄρα βυπράσιόν τε, καὶ ἥλιδα δῖαν ἐναυον,

ὅσων ἐφ' ὑρμίνῃ, καὶ μύρσινος ἔσχατ' ὤσα,
πέτρ' ὠλυνίῃ, καὶ ἀλίσσιον ἐντὸς ἔειρεν.

Ερίων

40.

τῶν ἄν τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν. δίκῃ δ' ἀνδρὶ ἐκάσῃ
νῆας ἔποντο θααί· πολέες δ' ἔμβουνον ἐπειοί.

τῶν, μὲν ἄρ' ἀμφίμαχος, καὶ Θάλλπιος ἠγησάμενος
ἔκας, ὁ μὲν, Ἐτιάτης, ὃ δ' Εὐρύτης ἀκτοριάνος,

τῶν δ' ἀμαρυγκίδης, ἦρχε κρατερὸς Διῶρης.
τῶν δὲ τετάρτων, ἦρχε Πολύξηνος θιοφίδης,

ἢ ὅς ἀγαθένοσ' αὐγῆϊάλαο ἀνακτ' Θ'.

οἱ δ' ἐκ δολιχίοιο, ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων αἰναίεσι πέρην αἰὸς ἥλιδος ἄντα,

τῶν, ἄνθ' ἠγεμόνως Μίρνος ἀτάλαντος ἄρῃ
φυλίδης, ἐντίκτε Διὶ φίλος ἱππότες φυλῖος.

ὅς ποτε δολίχιον δ' ἀπενάσαστο παρὶ χολοδείος.

τῷ δ' ἅμα τεσσεράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

αὐτὰρ ὁ δισσύνος ἠγε κεφαλῆνας μεγαθύμους.

οἱ δ' ἰθάκην ἔχον, καὶ νήριον ἐνοσίφυλλον,

καὶ κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ αἰγίλιπα τρηχέας.

οἱ τε ἰάκυνθον ἔχον, ἢ δ' οἱ σάμον ἀμφνέμοντο,

οἱ τ' ἠπείρον ἔχον, ἢ δ' ἀντιπέραι ἐνέμοντο,

τῶν, μὲν ὁ δισσύνος ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντ' Θ'.

τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δισώδεασι μίλτοπάρχοι.

αὐτῶν

αὐτῶν

12.

Θάας

αἰτωλῶν δ' ἠγάϊτο Θάας ἀνδραίμονος υἱός,
οἱ πλεωρῶν ἐνέμοντο, καὶ ὦλινον, ἠδὲ πυλὴνιν·
χαλκίδα τ' ἀρχίαλον, χαλυδῶνά τε περὴεσσαν·
καὶ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν·
καὶ δ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην θάνασσε ξανθὸς Μελίαρος·
τοῦ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀναστέμεν αἰτωλῶσι·
τῷ δ' ἅμα τιεσφράσσεται μέλαινα νῆες ἔποντο.

Λεσβοῦ
40.

Ι. Λεσβοῦ

Κρητῶν δ' ἰδομνίδες Διευκλὺς ἠγάμουνεν,
οἱ κνωσόν τ' εἶχον, γόρτυνά τε τέχιόεσσαν·
λύκτον, μίλητόν τε, καὶ ἀργινόοντα λυκάεον,
φαιζόν τε, ξυτιόν τε, πόλεος ἐν ναιετάσας,
ἄλλοι θ', οἱ ~~ἑρέτιω~~ ἐκατόμωπολιν ἀμφαυέμοντο,
τῶν, μὲν ἄρ' ἰδομνίδες Διευκλὺς ἠγάμουνεν,
Μηριόνης τ' ἀτάκαντος ἐνναλίῳ ἀνδρεφόντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδωκόντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γραυσιπύ
80.

Γ. Γραυσιπύ

τληπόλεμος δ' ἠρακλείδης ἦύς τε, μέγας τε,
ἐκ ῥόδου ἐννέα νῆας ἄνω ῥοδίων ἀγρώχων·
οἱ ῥόδιον ἀμφαυέμονε διὰ ῥιχὰ κροσσηθέντες.

Ῥοδίων
9.

λίνδιον, ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόοντα καὶ μέφορ·
τῶν, μὲν τληπόλεμος Διευκλὺς ἠγάμουνεν,
ὃν τέκου ἀσυόχεια, βίη ἠρακλῆϊή,
τῆν, ἄγετ' ἐξ ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ σιλήοντ'·
πέρσας ἄσπεα πολλὰ λιοφειφένων αἰσῆων.

Περσέων
γένει
40.

τληπόλεμος δ' ἐπεὶ δῖω βάλ' ἐνὶ μετώρῳ ἐπὶ πύκτῳ,
αὐτίκα παρὸς ἰωὶο φίλον μύθῳ κατέκτα·
ἦ δὴ γηρασκόντα Δικύμνιον ὄσον ἄρη·
αἰΐτα δὲ νῆας ἐπῆξε. πολλὴν δ' ὄγχελαὸν ἀγίρας,
βῆ φνύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
υἱέες, ἡγενοί τε βίης ἠρακλῆϊης.

αὐτὰρ ὅτ' ἐς ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἀλγὰ παλσάχρη.

D

250²¹¹ | τευχθα̃ λι̃ ὠκησαν κατὰ φυλαδὸν, ἡδ' ἐφίλιθεν ἐσάλησεν.
| ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
| καὶ σφισι θαπείσιον πλεῦτον κατέχευε κρονίων.

Νῆρως δ' αὖ, σὺ μὲν θέν' ἄγ' ἐν πρῆξι νῆας ἱίσσας

Νιρῶς, ἀγλαΐης θ' υἱὸς, χαροποῖότ' ἀνακτ' ὅ·

Νιρῶς, ὃς καὶ λῖστος ἀνὴρ ὑπὸ ἥλιον ἦλθε.

τῶν ἄλλων διανοῶν, μετ' ἀνύμονα πλησίονα.

ἀλλ' ἀλαπαδινὸς ἔην· παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.

οἶδ' ἄρα νίσυρόν τ' εἶχον, κρωπαθόν τε, καὶ θνύτε.

καὶ κῶν' εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε καλὰς Ἰθάκας.

των δ' αὖ φείλιππος τε, καὶ ἀντιφους ἡ-ησάμενος.

Θεοσελῶν ὁ υἱὸς τοῦ ἡρακλείδου ἀναστῆθι.

τῶνδε τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχόωντο.

νῦν ἡ αὐτοῦς, ὁποῖο τὸ πελασγικὸν ἄρως ἐναῖον.

οἱ τ' ἀλγν. οἱ τ' ἀλόπλιν οἱ τε βηγ. ἰτ' ἐνέμενοντο.

οἱ τ' ἔτιον θεοῖν, ἡ δ' ἑλλαδίδα καλῶν ὕμνων.

μη μεμδόνες δὲ καλεῖσθαι, καὶ ἑλλήνες, καὶ ἄνθρωποι.

τῶν. ἢ πρὸς τὴν ἐκείνην ἢ ἀπὸ τῆς ἀλλοῦ.

ἀλλ' οἱ καὶ ἐπὶ πλείοσι δυσχερές ἐμνήσονται.

[illegible]

καὶ τὰ ἄλλα ἐκείνη ἐπὶ τῶν ἀποστόλων.

μαρτύρῃς ἀγάπης Βρετανίας καὶ ἡμετέρας

τὴν ἐκ ἀποκαταστάσεως ἐξείλθοι πολλὰ μνηύσας*

ἀποσταθὲν ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐλπίδος
ἀποσταθὲν ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐλπίδος

καὶ ἡ δὲ Μύνη ἐβλάσθη καὶ ἐπέσχετο αὐτὴν ἐν αὐτῇ μέτρῃ.

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου

[illegible][illegible]

Δύμιον δὲ μένος ἰσχυρὸν κατὰ δόξαν.

ΣΗΜΕΡΟΣ ΓΕΜΑΝΟΣ, ΠΑΝΑΓΕΝΗΤΕΡΑ ΜΗΚΩΝ,
 ΖΩΟΝΤΩΝ ΟΥΤΩΣ ΕΝΕΚΕΝ ΕΛΠΙΣΤΕΡΑ ΕΝΕΚΕΝ

Protefilas
b. 11. 10. 11. 12.

τῶν, οὐ πρωτῆσιλαος ἀρήϊος ἡγεμόνιν
 Ἰωὸς ἐὼν· τότε δ' ἦδη ἔχει κατὰ γαῖαν μέλαινα·
 τοῦ δέ, καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλσος φυλοκῆ ἱλέλειπτο,
 καὶ Δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δωδρῆανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτισιν ἀχαιῶν·
 οὐδ' ἐμὴν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὴν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφίεας κίσμησε πολέεσσι δόξος ἄρμος·
 ἱφίκλῃ· ἧς πολυμήλῃ φυλακίσταο,
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμῃ πρωτῆσιλῳ,
 ἐπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἄρα πρότερος, καὶ ἀρίων·
 ἦρως πρωτῆσιλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεινὸν ἡγεμόνος, πόθειον δέ μιν ἰδὼν ἰόντα·
 τοῦ δ' ἅμα τὸ ἀκαρῶντα μέλαινα νῆες ἔποντο,
 οἱ δέ φεράς ἐνέμοντο παρὰ βοιβήϊα λίμνην,
 βοίβλῳ, καὶ γλαφυράς, καὶ εὐκτιμένῳ ἰαωλκῶν,
 τῶν, ἥρ' ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἐνδοκηνῶν
 εὐμνήσας· ἄρ' ὑπ' ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν·
 ἄλκηστis, πελῖκο θυγατρῶν εἶδος ἀρίση·
 οἱ δ' ἄρα μνησύνῳ, καὶ θανμακίῳ ἐνέμοντο,
 καὶ μελίβοιαν ἔχον, καὶ ὀλίσωνα ἔχοντες,
 τῶν δέ φιλοκτήτης ἦρχ' ἑτόξον ἐν ἐδῶς,
 ἐπ' ἀνῶν· ἔρεται δ' ἐν ἱκῶσσι πευτήεντα
 ἱμβέβασσαν, τόξων ἐν ἐδῶσι τῇφι μάχεσθαι·
 ἀλλ' ὃ μὲν, ἐν νήσῳ κείτῳ κρατὶρ ἄλγεα πάσχων,
 λήμνῳ ἐν ἠγαθήῃ, ὅθι μιν λίπον ὕψις ἀχαιῶν
 ἱλκεὶ μοχλοῖσιν ἀσπίδι δαΐφρονος ὕδρῃ·
 ἐνθ' ὅγε κείτ' ἀχίῳν τάχα δέ μνησέσθαι ἔμελλον
 ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκτῆταο ἀνακτὸς·
 οὐδ' ἐμὴν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὴν ἀρχόν·
 ἀλλὰ μέλαινα κίσμησε δῖλῆος γόθος ἦος,

cu Protefilas
40.

cu Eumelos
11.

cu Philotteta
7.

vini 350.

E. 11. 10. 11. 12.
a. 11. 10. 11. 12.
b. 11. 10. 11. 12.

τόν, ῥ' ἔτεκεν ῥήνη ὑπ' οἴλῃι πόλιπέρθῳ.
οἷδ' ἔχον ῥίγκην, καὶ ἰθάμην κλωμακόςαν,
οἷ τ' ἔχον οἰχαλίην πόλιν ὑρύτῃ οἰχαλίῃς,
τῶν, ἄνθ' ἡγίδην ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε
ἰητῆρ' ἀγαθῶ, ποδολιέως, ἡδὲ μαχάων.

*Asclepiii filii 2.
medici.*

*cu Asclepiii
filii 30.*

τοῖσδε φήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχόωντο.
οἷ τ' ἔχον ῥμένιον, οἷ τε κρύνην ὑπέρειαν,
οἷ τ' ἔχον ἀσίειον, τιτάνοιό τε λυκά κάρηναι.

*cu Euryphlo
40.*

τῶν ἦρχ' ὑρύπυλος ὑαίματος ἀγλαὸς ἦός·
τῷ δ' ἅμα τισαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο

+ Euryphlo

οἷδ' ἀργισκῆ ἔχον, καὶ γύρτωνιν ἐνέμοντο,

ῥρθην, ἡλώνην τε πόλιν τ' ὀλοασθῆνα λυκῆν,

Monoproteles.

τῶν, ἄνθ' ἦγε μόνυν μινεπτόλιμος ἀντιπότης

ἦός περὶ θοόιο, ἐν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·

τόν, ῥ' ὑπὸ πειθόῳ τέκετο κλυτὰς ὑποδάμειαν

*καυτὸς pro καυῶ
τῇ Enallage.
Baza 6. 4.*

ἔματι τῷ, ὅτι φῆρας ἐτίσας το λαχνήντας.

τούσδ' ἐκ πηλὴς ὤσε, καὶ αἰθίκεσσι πέλασιν·

οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γ' ἑλόντις ὅσος ἄρμος,

+ λαινοῦς

ἦός ὑπερθύμοιο Κορώνου καὶ νείδαο.

τοῖσδ' ἅμα τισαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

γουνύς δ' ἐκ κύφῃ ἦγε δύω, καὶ ἑκάσι νῆας·

τῷ δ' ἐνὶ ἡνὺς ἔποντο, μινεπτόλιμοί τε περαιβοί,

οἷ περὶ δωδώνην λυσχάμερον οἶκ' ἔθεντο,

οἷ τ' ἀμφ' ἱμερὲν τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·

ὅς ῥ' ἐς πηνειὸν προΐει καλὶ ῥῥοον ὕδωρ·

οὐδ' ὅ γε πηνειῷ συμμίσχεται ἀργυροδίην·

ἀλλὰ τί μιν καυῶ περθεν ἐπιῥῥεί, ἢ ὑτ' ἔλαοι;

ῥρκε γὰρ δίδου συγὸς ὕδατος ἐσιν ἀποῤῥῶξ·

μαγνήτων δ' ἦρχεν πρόθορος τερβηλόνος ἦός·

οἷ περὶ πηνειὸν, καὶ πύλιν ὑνοσίφυλλον

*Titanesque fluvius
superatās Eupho
rion cōμισσει.
de hoc aliud
Lucanus. 5.*

*cu Monoproteles
40.*

*cu Eupho
22.*

Αἰ Προβ.
90

Τλαίησκον, τῶν, μῦν πρόθοος θεὸς ἤγαμόνιν·
τῶ δ' ἅμα τε σαρῶντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
οὔτοι ἄρ' ἤγαμόνες δακνῶν, καὶ κρίρανοι ἦσαν·
Τίς τ' ἄρ' τῶν, ὃχ' αἰετος ἔην, σὺ μοι ἐννεπε Μοῦσα,
αὐτῶν, ἢ δ' ἵππων, οἳ ἅμ' ἀτρείδῃσιν ἔποντο·
ἵπποι μῦν μέγ' αἶσαι ἔσαν φηρητιάδαο·
τὰς, εὐμῆλτος ἔλαυνε πολέεσσας ὄρνιθας ὥς
ἔριχας οἵετας σαφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἵσας,
τὰς, ἐν περὶ ῥ' ἐξέβ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρμος φορεούσας,
ἄνδρῶν δ' ἅν' μέγ' αἰετος ἔην τελαμώνιος αἴας,
ὃφρ' ἀχιλῆος μῆνιν, ὃ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
ἵπποισ' οἳ φορέεσθον ἀμύμονα πηλείωνα·
ἀλλ' ὁ μῦν, ἐν νῆεσσι κερωνίσι ποντοπόροισι
καὶ τ' ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ἀφείδῃ λαοὶ Διπαφῶ ῥη-μῖνι θαλάσσης
δίσκεισιν τέρποντο, καὶ αἰγᾶλῃσιν ἵεντες,
τόξοισι δ' ἵπποι Διπαφῶμασιν οἷσιν ἵκαστος
λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλκὸς ἐρεπτόν τε σέλινον
ἔασσαν ἄρματα δ' ἐν πιπυκασμένα καίτο ἀνάκτορ
ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρήφιλον ποθέοντες·
φοίτων ἐνθα καὶ ἐνθα κατὰ σραφῶν, οὐδ' ἐμάχοντο·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
γαῖα δ' ὑπεσονάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραινῶ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ τυφώϊ γαῖαν ἱμάσθῃ
εἴν' ἀρίμοις· ὅθι φασὶ τυφώϊ ἔμμεναι εὐνάς·
ὥς ἄρα τῶν, ὑπὸ πρῶτ' ἰμέγα σοναχίῃ γαῖα
ἐρχομένων μάλα δ' ὥκα Διέπρηστον πελίοιο·
πρῶσιν δ' ἀγγεὺς ἦλθε πολέεσσας ὥκεία ἴρις
παρ Διὸς αἰγιοχόιο σὺν ἀγγελίῃ ἡ ἀλγερηνῇ·

ἐμῆλ.
ὄρνιθας

νῆον
πρῶτον

οὐκ ἔστιν
ἐν τῇ

Τυροῦς
στῆται

Ἰνὸς
πῆστι

Τροίαν

οἷ' ἄγοράς ἀγόμενον ἐπὶ πριάμοιο θυρῆσι
 πολυτίσ' ὀμηγείας, ἡμῶν νεοί, ἢ δὲ γέροντες·
 ἀρχοῦ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκεία ἴεις·
 εἴσατό δ' ἐφθογῆν ὕπ' πριάμοιο πολίτῃ,
 ὃς βῶων σκαπὸς ἴξε' ὑπὸ δακρύοις πεποιδῶς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀεροτολῶ αἰσυνήταο γέροντ' ὄ,
 δειγμῶς ὁπότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν ἀχαιοί·
 τῷ μιν ἐφσαμένη μετέφη πόδας ὠκεία ἴεις·

*Polites Priami
 filius, velox,
 speculator.*

*Inis alio
 quibus.*

Ω γέρον· αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν·
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν·
 ἀλλ' οὔτω τοῖόνδε, τούτῳ δέ τε λαὸν ὅπωπα·
 λίω γάρ φύλλοισιν εὐκοότες, ἢ φάμαθοισιν,
 ἔρχονται πεδίοιο μαχησάμενοι περὶ ἄστυ·
 ἔκτορ· οἷ δ' ἐμολίε' ἐπιτέλλομαι· ὦδ' ἐξίξαι·
 πολλοὶ γάρ κατὰ ἄστυ μέγα πρὶωμυ ἐπὶ κρητοί·
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσαι πολυασκρέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνειτω, οἷσιν ἐπ' ἄρχῃ·
 τῶν δ' ἐξηγείω χρημῶσά μιν πολίτας·
 ὧς ἔφαθ'· ἔκτορ δ' οὔτι θινὸς ἔπος ἠγνοήσων·
 αἰψὰ δ' ἔλυσ' ἀγορὴν, ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσυνέοντο·
 πᾶσαι δ' ὠγγυτο πύλαι· ἐκ δ' ἔστυτο λαὸς,
 περὶ οἷθ', ἰππῆες τε· πολλὸς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρώρεθ'·
 ἔσι δ' ἐτις προπαύροισι πόλιν αἰπὴν καλῶνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περὶ δρομος ἐνθα καὶ ἐνθα·
 τῆρ, ὅτοι ἀνδρες βακτίδαν κικλήσκουσιν·
 ἀθῶνατοι δ' ἐσὶν ἡμᾶς πολυσκάρθοιο μυρίνης·
 ἐνθα τότε βῶες τε λίεκρθευ, ἢ δ' ἐπὶ κρητοί·
 βωσὶ μὲν ἡγεμόνιν μέγας κερυθαίολες ἔκτορ
 πηριαμίλης· ἅμα τῷ γε πολλὴ πλῆσι, καὶ ἀεισὴ

*Troianoru
 expeditio.*

Colles

Hector

λαοὶ θαρσάοντο μεμαότες ἐγχείησι
 Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν ὕψι παῖς ἀρχίσταο
 αἰνείας· τόνδ' ὑπ' ἀρχίσῃ τέκε δὴ ἄφροδίτη
 Ἰλῆς ἐν κνημοῖσι θ' ἀβροτῶ ὑννθεῖσα·
 οὐκ οἶος, ἄμ' αὖ γ' ἰδὺς ἀντήνορος ὕψι,
 ἀρχίλαχός τ', ἀκαμάς τε, μάχῃς ἐν εἰλότῃ πάσης·
 οἳ δὲ βέλταν ἔναον ὑπ' αὐτὸ Δαναΐατον Ἰλῆς,
 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδαρ μέλαν αἰσέωπιο
 φῶς, τῶν, αὐτ' ἦρχε λυκαόνος ἀγλαὸς ἦδ'·
 Πάνλαρος, ὃ καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε·
 οἳ δ' ἀφρῆσαν τ' εἶχον, καὶ Διῖδον ἀπαυθῦ,
 καὶ πιτύειαν ἔχον, καὶ τηρήϊς ὄρος αἰπύ·
 τῶν, ἦρχ' ἀφρῆσός τε, καὶ ἄμφιος λινοθώρηξ,
 ὕψι δὲ δὴ μέρωτος περικασίε· ὃς πέρι πάντων
 ἦδ' ἐκεῖ μακτοσύνας, οὐδ' ἐπὶ παῖδας ἔασκε
 εἰχέην ἰσὶ πόλεμον φθοισήνορα· τῷ δ' ἐπὶ οὐτί
 παθ' ἐδῶ· καὶ ῥ' ὄρα μὲλαν θανάτοιο·
 οἳ δ' ἄρα περικώτῳ, καὶ πρῶτον ἀμφαίμοντι,
 καὶ σῆσόν, καὶ ἄβυλον ἔχον, καὶ Διῖαν ἀρίσβῳ,
 τῶν, αὐτ' ὕρτακίλῃς ἦρχ' ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ἄσιος ὕρτακίλῃς, ὃν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες, μεγάλαι, ποταμοῦ ἀπὸ σιλήωντος·
 ἵπποθους δ' ἄγε φυλα πηλασγῶν ἐγχεσιμῶρων·
 τῶν, οἳ λάεσαν ἐιβώλακα ναυτάακον,
 τῶν, ἦρχ' ἵπποθός τε, πυλαός τ' ὅλος ἄρη·
 ὕψι δὲ Διόχοιο πηλασγοῦ τυνταμίδαο·
 αὐτὰρ θρήικας, ἦγ' ἀκαμάς, καὶ πείροος ἦρως,
 ὅσας ἑλλήσποντος ἀγχιρῶος ἐντὸς ἔειρε·
 εὐφημος δ' ἄρχος κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 ἦδ' ἐφοισήνοιο Διοφείφειος κλυδίας·

Aeneas.

Antenor's son

Periclus vanis
ἀπὸ πᾶσι περὶ τῶν.

Fata inveniabilia.

Ἡ Πρακτικὴ

Hence

Cicero

αὐτὰρ πυραΐχης ἄγε παίονας ἀγκυλοτόξας·

Βασιλῆς

τηλόθεν ἐξ ἀμυδῶνος, ἀπ' ἁξίης εὐρὺν ῥέοντ'·

*Axius
fluvius.*

ἁξίης, οὗ καὶ Μίσιον ὕδαρ ἐπικίδνεται αἶαν·

παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο πυλαμένιος λαοσίον κῆρ,

Parthlagones.

mulā

ἐξ ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀρσότεράων·

οἳ ῥ' ἀκύνταρον ἔχον, καὶ σήσαμον ἀμφεμένοντο,

ἀμφὶ τε παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δλώκεατ' ἐναορ,

κρῶμάν τ', αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς ἱερυθίνους·

αὐτὰρ ἀλιζώνων δ' Διός, καὶ ἐπίστροφος ἤρχον,

+ *ὁ δῖος Ἰσχυρὸς ὁ
ἐπίστροφος ὁ ἐν
ῥήματι.*

ἄρχοντος.

τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεα ἱστὰ γαίεθλη·

μυστῶν δ' ἐκ Χρόμης ἤρχε, καὶ ἐννομος οἰωνιστῆς·

μυστῶν.

*Auguria
mutilia.*

ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσαστο κῆρα μέλαιναν,

ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδῶκεος αἰακίδαο

ἐν ποταμῷ, ὅθι περ ῥῶας κεραΐζει καὶ ἄλλους.

Φόρκυς ἄν φρύγας ἤγε, καὶ ἄσκαννιος θεοειδὴς

Phryges.

τῆλ' ἐξ ἄσκαννίης· μέμασσαν δ' ὕσμιν' ἡ μάχιδαι·

μήοσιν ἄν Μείδλης τε, καὶ ἀντίφος ἡ ἡνσιάδω·

Meonē

ὅτε πυλαμένιος, τῷ γυγαίῃ τέκε λίμνη,

ὃ καὶ μήονας ἦγον ὑπὸ τμῶλῳ γιγαῶτασ·

Ναΐσης ἄν κερῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,

Caves barbari

οἳ μίλητον ἔχον, φθιρῶντ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,

μαίανδρον τε ῥόας, μυκώλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·

τῶν, μὲν ἄρ' ἀμφίμαχος, καὶ Ναΐσης ἡ ἡνσιάδω·

Ναΐσης, ἀμφίμαχος τε Νομίωνος ἀγλαὰ τέκνα,

*Λυκίῳ
βέλο.*

ὃς καὶ ῥυσὸν ἔχων, πόλεμόν δ' ἴον ἦν τε καὶ ῥη

+ *ῥυσόν*

νῆπιος· οὐδέ τι οἱ τόγ' ἐπ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεσθον·

ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδῶκεος αἰακίδαο

ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' ἀχιλῆος ἐκόμισε δαΐφρων·

Σαρπηλίων δ' ἤρχεν λυκίων, καὶ γλαυκὸς ἀμύμων,

Lycii.

τηλόθεν ἐκ λυκίης ξωλὸν ἀπὸ Δινύουτ'·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ.Γ. ΟΜΗ.

ΡΟΥΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Λέξανθρον προκαλεσάμενος Μενέλαον ἔς μοι
 ἅ νομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκου γί-
 νονται, ἔφω πρὶν νικήσασθαι τὴν ἑλένην λαβεῖν,
 καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. ἠγέρθοντα δ' ἄλκιρανθρον, ἀφρο-
 δίτη ἄρπάζει. καὶ ἔς πρὶν Ἴδιον θαλάμῳ ἀπάγουσα, με-
 τακλιῖται ἀπὸ πυλῆος τῇ ἐλένῳ. οἱ δέ, σιωπομήσαν-
 τες, ἔς ὕπνον ῥέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Γ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' ἑλένης, οἷοις μόθος ἐστὶν ἀκοίτας.

Υτάρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἤγε
μόνεσιν ἔσσι, ^α
ῥῶϊς μὲν κλαγγῇ τ', ἐνοπῇ τ'
ἴσαν ὄρνιθες ὥς.

Συνεστ

ἢ ὅτε περ κλαγγῇ γέρανων πέλεσσι οὐρανόθι πρό
αἶτ' ἐπὶ δυν χιμῶνα φύρον, καὶ ἀθέσφατον ὄμβρόν,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' ὠκυαντοῖο ῥέαν,
ἀνδράσι πυγμαίοισι φόνον, καὶ κῆρα φέρουσιν
ἥϊεαι δ' ἄρα ταίγε πακὴν ἑίδα προφέρονται,
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μέλεια πνέοντες ἀχαιοί.
ἐν θυμῷ μιμαῶτες ἀλέξει μιν ἀλλήλοισιν.

+ μενέει

πύλας

ἔντ' ὄρεος κρυφῇ σιν νότος κατέχυνεν ὀμίχλην,
παιμῆσιν οὔτι φίλην, κλέπῃ δέ τε νυκτὸς ἀμύνει,
τόσον τίς τ' ἐπιλώσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶν ἴησιν,
ὥς ἄρα τῶν, ὑπὸ πρᾶνι κρηίσταλτος ὄρνυτ' ἀλλήλῃς
ἐρχομένων μάλα δ' ὤκα δίεπρησαν πεδίοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ῥωσὶν μὲν προμάχῃσιν ἀλέξανδρος θεοφίλης,
παρλαλίην ὤμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ, Διοῦρε δῖω κινεσθμῆνα χαλκῷ
πάλλων, ἀργείων προκαλίζειτο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ Διὸς ἰότητι.
τίνδ' ὥς δυν' ἐνόησεν ἀρνήφιλτος μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίχλῃ μακρὰ βιβῶντα,
ὥς τε λείων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας.
εὐρών η' ἑλαφον κερᾶν, ἢ ἀγρίον αἶγα

Leo.

πίνων μάλα γάρ τε κατεδίει, ἵπρ' ἂν αὐτῶν
 σένωνται ταχέως τε κύνισ, θαλεροί τ' αἰῆοι,
 ὥς ἔχρη μάλιστα ἀλέξανδρον θιοειδέα·
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ῥά το γοῖρ τίσαδαι αἰλίτω·
 αὐτὰρ δ' ἔξ' ὀχέων σὺν τύχεσιν ἄλτο χαμάδι·
 τὸν δ' ὥς ὤω ἰνόησεν ἀλέξανδρος θιοειδέα
 ἐν προμάχοισι φάνιντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 ἄτ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἔχζετο κῆρ ἀλείνων·
 ὥς δ' ὅτε τίς τε βράχυνται ἰδὼν παλινόροσος ἄπειρα
 οὔρεος ἐν βήσῃσ, ὑπὸ τε τρομοσ' ἔλλαβε γῆνα,
 ἄτ' ἔ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν ἦλε παρ' ἄσ,
 ὥς αὐθις καθ' ὁμίλιν ἔλυ βῶν ἀγέρωχον,
 δίσσας ἄρειος ἦδ' ἀλέξανδρος θιοειδέα·
 τὸν δ' ἔκταρ νίκειαν ἰδὼν· αἰσχροῖσ' ἐπίεσεν
 Δύσπαι, ἱῖλος ἄεισι, γῶα μανίς, ἠπεροπιυτά·
 αἰθ' ὄφελ' ἰσ' ἄγονόσ' ἔ' ἐμμεναι, ἀγαμοσ' ἔ' ἀπολίδαι·
 καί κε ῥ' βυλοῖμην, καί κε πτολυκέρδιον ἦην,
 ἢ οὐτὼ λώβην τ' ἐμμεναι, καὶ ἐπὶ φίον ἄλλων·
 ἢ πῦ κατ' χαλῶσι καρικμοσάντες ἄχαιοι
 φάντες ἄεισ' ἠὰ πρόμον ἐμμεναι, οὐνικα καλὸν
 ἱῖλος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔσι βίη φρεσίν, οὐδέ τίς ἀλκὴ
 ἢ τοῖος δὲ ἰδὼν, ἐν ποντοπόροισι νείεσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρας ἔριπρας ἀγίρας,
 μιχθεῖς ἄλλοδιαποῖσι, γῶαϊκ' ἐυδ' ἔ' ἀνῆγας
 ἐξ ἀπίης γαῖης νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 παρίτε σῶ μέγα πῆμα πόλῃ τε, παντί τε Λήμῳ,
 Δυσμενέσιν μὲν γάρμα, κατηφείλω δέ σοι αὐτῶ,
 οὐκ ἂν δὴ μείνῃσ' ἀρῆφιλον μνέλαον·
 γνοῖνσ' ἔ' οἷον φῶσ' ἔχῃσ θαλερὴν παράκρητον,
 οὐκ ἂν τοι χραῖς μὴ κίθαις, τά τε δῶρ' ἀφροδίτης·

ἔ' ἀγας γακῆ
 ἀλεξάνδρον.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ἦ τέ κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κρηίσσι μιγείησ'·
ἀλλὰ μάλα ῥῶϊς Διαιλήμονις· ἦ τέ κεν ἦδη
λαΐνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἐνέκ', ὅσα ἔοργας.

Τόν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

ἔκτορ' ἐπιείμει κατ' αἶσαν ἐννίκισσας, οὐδ' ὑπεραῖσας,

αἰεὶ τοι κραδίη πέλικυς ὥς ἐσιν ἀτερής,

ὅς τ' εἶσιν Διὰ Διὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά γε τέχνη

νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλεια δ' ἀνδρὸς ἱερῆν,

ὥς τοι ἐνὶ σήθεισιν ἀτάρβητος νόος ἐσίη.

μή μοι Δῶρ' ἱερὰ τὰ πρόφρεε χρυσῆς ἀφροδίτης·

οὗτοι ἀπόβλητ' ἐσὶ θεῶν ἱερικυδία Δῶρα,

ὅσα κεν αὐτοὶ Δῶσιν· ἐκῶν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο·

νῦν δ' αὖτ' εἴ με θέλεις πωλεμίῃεν, ἥ δέ μάχιδαι

ἄλλος μὲν κάθισον τρώας, καὶ πάντας ἀχαιούς·

αὐτὰρ ἐμὲ ἐν μέσσω, καὶ ἀρρήφιλον Μενέλαον

συμβάλετ' ἀμφ' ἑλένη, καὶ κτήμασι πάσι μάχιδαι.

ὅπποτερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἑλών· ἐν πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέω·

οἱ δ' ἄλλοι, φιλοπτήτα, καὶ ὄρκια πισὰ ταμόντες,

ναίοιτε φοῖν' ἐιβώλακα· τοὶ δέ, νέεσθον

ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.

Ὡς ἔφαθ'· ἐκτὼρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας·

καί ῥ' ἐς μέσσω ἰδὼν, τρώων ἀνέργε φάλαγγας

μέσσω Διὸς ἑλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες·

τῶ δ' ἐπιτοξάζοντο κερηρομόωντες ἀχαιοὶ

ἰθυσίν τε τιτυσκόμοιοι, λάεσσι τ' ἑβαλλορ·

αὐτὰρ ὁ, μακρὸν αὖ σὺν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·

ἴσχεσθ' ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι ἀχαιῶν·

εἴηται γὰρ τί ἔπος ἱεῖεν κερυθαίολες ἐκτὼρ·

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἴσχοντο μάχης, ἀπὸ τ' ἐγίνοντο

ἔασυμένως ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 κέκλυτέ μιν βῶες, καὶ ἐν κῆμιδες ἄχαιοί
 μῦθον ἀλεξάνδροιο, τοῦ, εἴνεκα νείκεος ὄρωρεν·
 ἄλλος μὲν κέλεται τρώας, καὶ πάντας ἄχαιούς,
 τεύχεα καλὰ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πρυβουτῆρῃ·
 αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ, καὶ ἀρρήφιδον Μενέλαον,
 οἷος ἄμφ' ἔλινθ, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 ὁπότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλών ἐν πάντα, γυναῖκά τε, οἷα δ' ἀγέσθαι.
 οἱ δ' ἄλλοι, φιλοφρονέσθαι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμνωμεν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμῷ· μάλιστ' ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ Δία κρινθήμεναι ἢ ἴην
 ἀργαίους, καὶ βῶας, ἐπὶ κακὰ πτομά πέποδε
 εἴνεκ' ἐμῷ· εἰδωλός, καὶ ἀλεξάνδρῳ εἴνεκ' ἀρχῆς·
 ἢ μέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ Δία κρινθεῖτε τάχιστα·
 οἷσιντε δ' ἄρ' ἐτρον λυκὸν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
 γῆ τε, καὶ ἠελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·
 ἄξιτε δὲ πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνῃ
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι, καὶ ὀπίσοι,
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται·
 αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠέρεθονταί.
 οἷς δ' ὁ γέρον μετήσιν, ἅμα πρόσσω, καὶ ὀπίσσω
 λύσασθ, ὅπως ὅχ' αἶψα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἄχαιοί τε, βῶίσ τε,
 ἑλπόμενοι πάνσεσθαι οἷς ῥοῦ πολέμοιο·
 καί ῥ' ἵππων μὲν ἔρυσαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ, μὲν κατέθοντ' ἐπὶ γαίῃ,

πλησίων ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρματα
 ἔκτωρ δ' ἐπ' ἑστίῳ δυνὸν κήρυκας ἐπιμπν
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, πρίαμόν τε καλέσασθαι·
 αὐτὰρ ὁ, ταλθύβιον προΐει κρείων ἄγαμέμνων,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς ἔειπεν· ἥ δ' ἄρ' ἐκέλευεν
 οἱ σέμδα· ὅ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθοντο ἄγαμέμνονι δίδω·
 ἦεις δ' αὖθ' ἑλὶν ἑνκαλένῳ ἀγγέλῳ ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόῳ ἀντηγορίδαο δάμαρτι,
 τήν, ἀντηγορίδης εἶχε κρείων ἐλικάων·
 Λαολίκην πριάμοιο θυγατρὸν εἶλος ἀρίστη·
 τήν δ' ἑὺρ' ἐν μετάρῳ· ἥ δ' ἐπεὶ μέγαν ἴσον ὕφαινε,
 δίπλακα μαρμαρίην· πολλὰς δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 τρώων θ' ἵπποδάμων, καὶ ἄχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 οὓς εἶπεν εἴνεκ' ἐπασχόν ὑπ' ἄρῃος παλαμάων·
 ἀρχοῦ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκεία ἦεις·
 δινῶρ ἴθινύμφα φίλη, ἵνα θέσκιλα ἔργα ἰδῃαι
 τρώων θ' ἵπποδάμων, καὶ ἄχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολυδάκρυον ἄρῃα
 ἐν πεδίῳ, ὅλοστο δολαιόμοιοι πολλέμοιο·
 οἳ δ' ἂν νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δ' ἐπέπαυται,
 ἄσπίσι κικλιμένοι παρὰ δ' ἐγχεα μακρὰ πέπηγιν·
 αὐτὰρ ἀλέξανδρος, καὶ ἄρῃφιλος μινέλαος,
 μακρῆς ἐγχείῃσι μαχέσονται περὶ σείτο·
 τῷ δ' ἐκεῖ νικήσαντι, φίλῃ κεκλήσῃ ἀκροίῃσι·
 ὧς εἰπὼν σάθια, γλυκύν ἵμερον ἐμβαλε θυμῷ
 ἀνδρὸς τε προτέρου, καὶ ἄσπετος, ἥ δ' ἐπετοκῆων·
 αὐτίκα δ' ἀργεννήσι καλυψαμένη δ' ὀφρῶσιν,
 ὥρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν καταδάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἶδ' ἅμα τῇ, καὶ ἀμφὶ πόλιν δὴ ἔωποντο,
 αἰθρῇ πυτθῆος θ' ἑλάνθη, κλυμένη τε βοῶπις·

αἶψά δ' ἐπεθ' ἵκανον ὄθι σκαυαὶ πύλαι ἦσαν.

Οἱ δ' ἀμφὶ πρίαμον, καὶ πάνθοον, ἥ δ' εὐμοίτην

Λάμπων τε κλυτίον θ', ἰκετ' ἀνὰ τ' ὄζον ἄρης.

Οὐ καλέων τε, καὶ ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφω,

εἶατο Δημογέροντες ἐπὶ σκαυῇσι πύλησι,

γῆραϊ δὴ πολλέμοιο πεπνυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ

εἰδότες, τετρίγασιν ἰοικότεις, οἵ τε καὶ ὕλην

δινδριῶ ἐφ' ἰόμβροι, ὅ πα' ληριόεσσι εἴσοι

τοιοὶ ἄρα βῶων ἡγήτορες ἦν τ' ἐπὶ πύργῳ.

οἱ δ' ὥς οὖν εἶλον ἐλένης ἐπὶ πύργον ἰοῦσασιν

ἦσαν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ πειρόντ' ἀγορεύον.

οὐ νέμισισ βῶας, καὶ εὐκνήμιδας ἀχαιούς

τοίη δ' ἀμφὶ γωσκαὶ πολλὸν χρόνον ἄλγεια πάσχαρον,

αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἶς ὥ πα' ἰοικερ.

ἀλλὰ καὶ ὥς τοίη περ' ἰοῦσ' ἐν νηυσὶ νέεσθω,

μηδὲ ἡμῖν, τρέψασί τ' ὀπίσσω πῆμα λίωσιτο.

Ὡς ἄρ' ἔφην· πρίαμος δ' ἐλένην ἵκαλέεσθαι φωνῇ.

Διῦρο πάροισ' ἱλθοῦσα φίλον τέκος, ἵβ' ἐμῆς,

ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούσ τε, φίλους τε,

οὐτι μοι αἰτὴν ἐσθ'· θεοὶ νύ μοι αἵτιοι εἴσιν,

οἱ μοι ἐφόρμησαν πόλεμον πολὺ δακρυῶ ἀχαιῶν.

εἰς μοι καὶ τὴν δ' ἀνδρα πελώριον ἱξονομήνησ,

ὅς τις ὅδ' ἔστιν ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰστε, μέγας τε,

ἔστοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονος ἄλλοι ἔασιν

καλὸν δ' οὐ γὰρ ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

οὐδ' οὐτῶ γέγραδον· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἰοικερ.

Τόν δ' ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γωσκαῶν

αἰδοῖός τ' ἐμοὶ ἐσθ'· φίλε ἱκυρὲ, δεινός τε.

ὥς ὀφειλ. θάνατός μοι ἀδελφὴν κακὸς, ὅππότε Διῦρο

ἤϊ' ἰσῶ ἐπὶ μῆν, θάλαμον, γυναικὸς τε λιπυῦσα,

παῖδός τε τηλυγέτω, καὶ ὁμηλικίῳ ἱρατεινῆρ· 267
 ὀλλέτ' ἄρ' οὐκ ἔγνοντο· ἔ, καὶ κλαίεσά τέτληα.
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μὲ ἀνείρεαι, ἥ δέ μεταλλάξ· 268
 οὗτός γ' ἄφρίδης εὐρυφρέων ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής·
 διαῆρ' αὐτ' ἑμὸς ἔσκε, κνωώπιδος, εἴ ποτ' ἔλωγ.

Ως φάτο· τόν δ' ὁ γέρον ἠγάσαστο, φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ ἄφρίδη, μοιρηγνής, ὀλβιόδομον·
 ἦ ῥοὶ νύ τοι πολλοὶ δειδήματο κούροι ἀχαιῶν·
 ἦ δὴ καὶ φρυγίῳ εὐσέλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα Ἴδον πλείους φρυγας ἀνέρας αἰολοπώλους,
 λαοὺς ὄρεῃος, καὶ Μυγδονόος ἀντιόειο,
 οἳ ἔα τότ' ἱερατόωντο παρ' ὄχθας σαφάριοιο·
 καὶ γὰρ ἱγῶν ἐπίκυρος ἰών, μετὰ τοῖσιν ἐλέχθω
 ἤματι τῷ, ὅτ' ἦλθον ἄμαζόνες ἀντιάδρου·
 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες ἀχαιοί·
 δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἔρέειν ὁ γεραίος·
 εἴ π' ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐσί·
 μείων μὲν κεφαλῇ ἀγαμέμνονος ἄφρίδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν, ἵδμε σέρνοισιν ἵδμε δια·
 τύχῃ μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·
 αὐτὰρ δὲ κτίλος ὥς, ἐπιπωλεῖται σίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνειῷ μιν ἱγῶγ' εἴσχω πηγσιμέλῃ,
 ὅς τ' οἴων μέγα πῶϊ διέρχεται ἀργοναῶν,

Τόν δ' ἠμείβετ' ἐπαθ' ἑλένη Διὸς ἱγῆγαυῖα·
 οὗτος δ' αὖ λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὅς φωφῇ ἐν δῆμῳ ἰθάκης κραναῆς περ ἰούσης,
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μήδεα πυκνά·
 Τήν δ' αὐτ' ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα,
 ὦ γύναι· ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

*Vly Bey et
Menclaus
legati Troia.*

- ἦ δὲ καὶ καὶ δειρόντων ἤλυθε Δῖος ὀδυσσεύς,
 90 σὺν ἑνὶ ἀγγελίῃ, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 τοὺς δ' ἰγὼ ξεῖνισα, καὶ ἐν μετ' ὁροισι φίλησα.
 ἀμφοτέρων δέ φην ἐδάτω, καὶ μήδεα πυκνά·
 ἀλλ' ὅτε δὴ βῶσιν ἀγρομένοισιν ἐμίσχον,
 σάντων μῦν, μονέλαος ὑπείρεχον εὐρέας ὦμους·
 ἀμφὰ δ' ἐς μένω, γαργάρεος ἥου ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθεε, καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ὅττοι μῦν μελέλαος ἐπὶ προχάλλῳ ἀγόμενε·
 παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἵππ' ἔ' πολὺ μυθῶ,
 οὐ δ' ἀφ' ἀμαρτοπέης, εἰ καὶ γίνετ' ὕστερος ἥου·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξεσθαι ὀδυσσεύς,
 εἰσέσκεν, ὑπαὶ δέ ἐδιδόκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω, οὔτε προπηλὺς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀσιμφὲς ἔχεσκεν αἰδοῖ φωτὶ ἰοικώς·
 φαίης κεν ἴαχτόν τινα ἔμμενα, ἀφρονά θ' αὐτῶς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπατε μετ' ὁλλῷ ἐκ σήθεος ἴδ',
 91 καὶ ἐπὶ ἀνιφάδασιν ἰοικέτα χεμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' ὀδυσσῆϊ γ' ἐρίσσει, βροτῶς ἄλλῳ·
 ἔ' τότε γ' ὦ δ' ὀδυσσεύς ἀγαυά μεθ' εἰδὸς ἰδόντες·
 ἔ' φίτον αὐτ' αἶαντα ἰδὼν ἐρεῖν ὃ γαυρὸς,
 τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε, μέγας τε,
 ἔξοχος ἀργείῳ κεφαλῇ, ἢ δ' εὐρέας ὦμους·
 Τὸν δ' ἐλένη πάνυ πεπλος ἀμείβετο Διὶ ἄγχι κῶρ·
 οὗτος δ' αἶας ἐς πελώριος ἔρχεσθαι ἀχαιῶν·
 ἰδομηνεύς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὤς,
 ἔειπεν· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὴ ἤγρεθοντα·
 πολλάκι μιν ξεῖνισσεν ἀρηϊφίλος Μενελάῳ·
 οἴκῳ ἦν ἡ μετέρω, ὃ πότε Κρήτηθεν ἵκητο·
 νῦν δ' ἄλλους μῦν πάντας ὄρω ἐλίκωπας ἀχαιούς,

Aias.

οὐδ' κεν ἐν γαίῳ, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην·

Διοῖδ' ὅτ' ἰδύναμαι ἰδέσθαι καὶ σμήτορε λαῶν,

*Castor et Pollux
Helen's frs.* Καὶ σοὶ δ' ἰπποδάμον, καὶ πύξ' ἀγαθὸν πολυδύκεια,

αὐτ' κασιγνήτῳ, τῷ μοι μία γένεθ' μήτηρ·

ἢ οὐκ ἰστέδην λακιδαίμονος ἕξ' ἐρατεινῆς,

ἢ Διῦρο μὲν ἔπειτα νέεσθ' ἐνὶ ποντοπόροισι,

νῦν δ' αὖτ' οὐκ ἐθέλεις μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,

αἰσχρα δὲ Διότις· καὶ ὀνείδεια πόλλ', ἅμοι ἐσὶν·

Ὡς φάτο· τούσδ' ἤδη κατέχευ φυσίῃσος αἶα

ἐν λακιδαίμονι ἄνθι, φίλῃ ἐνὶ παρὶσι γαίῃ·

κήρυκ' εἰ δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πῖσας,

ἄρνε δύνω, καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,

ἄσκησ' ἐν αἰγίῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν

κήρυξ ἰδαιῖος, ἰδὲ χρύσεα κύπελλα·

ᾧ ῥωσεν ὃ γέροντα παλαιάμμος ἐπίεσιν·

ὄρσειο λαομυλοντίαδην· καλίσσιν ἄεισοι

ῥῶων θ' ἰπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκῆχιτώνων,

ἔσπερίδιον κατὰ βῆναι, ἵν' ὄρκια πῖσας τωμήται·

αὐτὰρ ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφίλος μινέλαος,

μακρῆς ἐγχείησι μαχήσιντ' ἀμφὶ γυναικί·

τοῦ δ' ἐκ νικήσαντι, γυνή καὶ κτήμαθ' ἔωσιβ·

οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα, καὶ ὄρκια πῖσας ταμόντες,

ναίοιμην τοίῳ βεβώλασθ'· τί, δὲ νέονται

ἄργος ἐσ' ἰππόβοον, καὶ ἀχαιῖδα καλλιγύναικα·

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον· ἐκέλευσε δ' ἱταίρους

ἵππους βυγγύμεναι· τί δ' ὀφραλέως ἐπίθοντ'·

ἀνδ' ἄρ' ἔβη πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνον ὀπίσσω·

πᾶρ δὲ οἱ, ἀντήνων περικαλλέα βήσαν δίφροσιν·

τῷ, δὲ Διάσκαων πεδίον δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·

ἀλλ' ὅτε Διὶς ἶκοντο μετὰ ῥῶας, καὶ ἀχαιούς,

ἔξι' ἱππῶν ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πηλιβοθήρα·
 ἔσ' μέσσην βῶων, καὶ ἀχαιῶν ἐσιχῶν·
 ὠρυστο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ἀνδρ' ὀδυσαίνης πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγρευοί
 ὄρκια πισὰ θεῶν σύναγον· κητῆε δὲ οἶνον
 μίσγον· ἀτὰρ βασιλεύσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυσαν·
 ἀρίδης δὲ ἱρυσώμηνος χεῖρισι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' ἑξίφιος μέγαν κυλιὸν αἶεν ἄωρε,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τώμνε φίχας· αὐτὰρ ἔπειτα,
 κήρυκες βῶων, καὶ ἀχαιῶν νύτμαν ἀρίστοις·
 τοῖσι δ' ἀρίδης μεγάλ' εὐχθε χεῖρας ἀνασχών·
 εἴη πάτερ, ἴδμεθον μελίων, κύλισε, μέγιστε,
 ἥελιος θ' ὅς πᾶντ' ἐφορᾷς, καὶ πῶντ' ἐπακρύψῃ,
 καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπ' ἐνερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυνθον, ὅ, τις κ' ἐπίορκον ὁμοσῇ,
 ὑμῖς πόρτυροί εἰσε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πισά·
 εἰ μὲν κεν μνέλαον ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἐπειθ' ἐλένῳ ἐχέτω, καὶ κτήματα πάντα·
 ἡμῖς δ' ἐν νήεσσι νιώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δὲ κ' ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς μνέλαος,
 βῶας ἐπειθ' ἐλένῳ, καὶ κτήματα πάντα ἀποδούνα·
 τιμὴν δ' ἄρ' ἡραίοις ἀποτινέμεν ἥντιν' εἴοικεν,
 ἥ τε κ' ἱερομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται·
 εἰ δ' ἂν ἡμοὶ τιμὴν πρίαμος πρίαμοιό τε παῖδες
 τίειν οὐκ ἐθέλωσιν ἀλέξανδροιο πεισόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἐπείτα μαχέσομαι ἔνικα πονηῆς
 αὐθι μένων, ὥς κε τέλος πολέμοιο κιχίω·
 ἦ καὶ ἀπὸ σομάχους ἀρνῶν τά με νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μῆν, κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ διωμένους· ἀπὸ γὰρ μένος ἔλθο χαλκός·

ὄρκια

ἡ ἡραίοις

οἶνον δ' ἐκ χρητῆρος ἀφυσσόμενοι δαπάσασιν
 ἔχον, ἢ δ' εὐχοῖτο θεοῖς ἀεργένεσσιν·
 ὥδ' δὲ τις εἴπισκευ' ἀχαιῶν τε φῶντι·
 ἦν κύλισε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὅπποτέρου πρότερου ὑπὲρ ὄρκια πημίνεαν·
 ὥδ' ἐσφ' ἐκ κεφαλῶν χαμάδις ῥέοι, ὥς ὅδ' οἶν
 αὐτῶν, καὶ τικέων· ἄλσχοι δ' ὅλλοισι μιγνύειν
 ὥς ἔφην· οὐδ' ἄρα τῷ σφιν ἐπεκράαινε κρονίῳ·
 Τούτῳ δὲ διαδολανίδης πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 κέκλυτέ μιν φῶες, καὶ εὐκνήμιδες ἄχαιοί·
 ἥτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἠνιμόεσσαν
 ἄψ', ἐπὶ οὐπὼς τλήθω' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσθαι
 μαρναμένον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ·
 ἦνός μιν πού τ' ὅ γε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔσιν·
 ἦ ῥά, καὶ ἐς Δίφρον ἀγναὸς θέτο ἰσόθεος φῶς·
 ὅν δ' ἄρ' ἔβαν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἠνία τεῖνευ ὀπίσσω·
 παρ δὲ οἱ ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσ' αὖτο Δίφρον·
 τῷ, μὲν ἄρ' ἀφορῆσσι προτὶ Ἴλιον ἀπενέοντο·
 ἔκτωρ δὲ πρίαμοιο πάϊς, καὶ Δῖος Ὀδυσσεύς,
 χῶρον μὲν πρῶτον Διμήτριον· αὐτὰρ ἔπειτα,
 κλήρης ἐν κυνίῃ χαλκὴν ῥεῖ πάλλον' ἰλόντες,
 ὅπποτέρος Δὴ πρόθεν ἀφείη χάλκεον ἐγχεῖν·
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχορον·
 ὥδ' δὲ τις εἴπισκευ' ἀχαιῶν τε φῶντι
 ἦν πάτερ Ἰλίου μελίων, κύλισε, μέγιστε,
 ὅπποτέρος τὰ δὲ ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
 ἔν δ' οὖς ἀποφθίμενον Δῖονα Δόμον ἀΐδος ἔΐσω·
 ἡμῖν δ' ἄν φιλότητα, καὶ ὄρκια πιστὰ γένεσθαι·
 Ως ἄρ' ἔφην· πολλὸν δὲ μέγας κερυθαίολος ἔκτωρ·

ἄψ' ὀρώων· πάριος δὲ θεῶς ἐκ κλῆρος ὄρυσεν·
 οἱ μὲν, ἐπὶ θ' ἵκοντο κατὰ εἵχας, ἥχι' ἐκάστω
 ἵπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔεικτο·
 αὐτὰρ ὃν ἄμφ' ὥμοισιν ἐλύσαθ' τεύχεα καλὰ
 1) Δῖος ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο·
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 καλὰς, ἀργυρεῖοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυῖας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔλυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο λυκαόνος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ·
 ἄμφ' δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, σβαρὸν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κωίῳ ἐϋτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππευ· Διὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔννευ·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει·
 ὧς δ' αὐτὸς μέγας ἀρήϊος ἐντὶ ἑλάνῃ·
 οἱ δ' ἐπὶ δ' αὖ ἐκάτερθεν ὁμίλῃ θωρήχθησαν,
 εἰς μέσσην βῶων, καὶ ἀχαιῶν ἐσιχόωντο,
 Διὸν Δερκόμῃοι· θάμβος δ' ἔχον εἰσβρόντας,
 βῶας θ' ἵπποδάμους, καὶ ἐκ κνήμιδας ἀχαιούς·
 καὶ ῥ' ἐγγὺς σήτῃσι λιμνῆσιν ἐνὶ χώρῳ,
 σείοντ' ἐγχέας, ἀλλήλοισι κατέοντε·
 πρόθε δ' ἀλέξανδρος πρόϊε βολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν ἀρείλαο κατ' ἀσπίδα πᾶντοσεῖσιν·
 οὐ δ' ἔρρηξεν χάλκον· ἀνιγνώμθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδι ἐνὶ κρατερῇ, ὃ δὲ δεύτερος ὤρυστο χελκῶ
 ἀρείλας μέγας ἐπὶ ξυλάμῃσι Διὶ πατρί·
 2) ζεῦ ἄνα, τίς σάωσαι ὃ με πρότερος κακὴ ἔοργε,
 Δῖον ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμαστρον
 ὄφρα τις ἐρρήγησι καὶ ὀφιδόων ἀνθρώπων,
 ξίνοδόν κεν κακὰ ῥέξαι, ὅκιν φιλοτῆτα παρὰ στή·

ἦ ῥά κ' αὖτις ἀμπεπαλὼν, προΐει Δολιχόσκιον ἐγχεύει
 καὶ βάλλει πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάνθ' οἷσι.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινήσ' ὀμβριμον ἐγχεύει
 καὶ Διὰ θώρηκος πολυλαδάλεος ἠρήρ' ἔειπε. πρὸς τὸν ἦρα
 ἀντιφύει παρὰ ἱλαπάρῳ Διάμῃσε χιτῶνα
 ἐγχεύει, οὐδ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλὺάβ' κήρα μέλαιναν.
 ἄρ' ἴδης Διὲς ἔρυσσά μιν ξίφος ἀργυρόηλον,
 πληῖον ἀνασχομένος κόρυθος φάλαγ' ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε, καὶ τετραχθὰ Διαφύειν ἔκπεσε χαιρός.
 ἄρ' ἴδης δ' ὥμαξεν ἰδῶν ὥς οὐρανὸν εὐρύρ.
 Ζεὺ πάτερ, οὕτως στείθεων ὀλωτῆρος ἄλλῳ.
 ἦ τ' ἐφάμην τί σ' αἶψα ἀλέξανδρον κακότητι.
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσι γὰρ ξίφος. ἔκ δέ μοι ἐγχεύει
 ἦ ἴχθη παλάμηφιν ἱτῶσιον, οὐδ' ἐβαλον μιν.
 ἦ. καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης.
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιούς.
 ἄρ' ἔκ δέ μιν πολυκίετος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ Διὶ φέρει,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθεριῶνος ὀχλὺς τέταλ' ἐρυφαλείης.
 καὶ νύ κε κεν εἴρυσσεν τε, καὶ ἀσπίδ' ἦρα β' κύβητι.
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη,
 ὅ οἱ ῥ' ἦξεν ἱμάντα βοὸς ἱφικταμένοιο.
 κενὴ δέ τ' ἐρυφάλεα ἄμ' ἑσπερὶ χερσὶ παχείῃ.
 τήν, μὲν ἐπεσθ' ἦρας μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιούς.
 ῥίψ' ἐπιδινησάσ' κομίσαν δ' ἐρίηρες ἱταῖροι.
 αὐτὰρ δ' ἄψ' ἵπ' ὀρυσσε κατὰ κτάμεναι μεναιάνων.
 ἐγχεύει χαλκίῳ. τὸν δ' ἐξήρπαξε ἀφροδίτη
 ῥιγὰ μάλ' ὥς τε θεός. ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἦε ῥὶ πολλῇ.
 καλὰ δ' εἶσι ἐν θαλάμῳ ὑώδεϊ κηώνε.
 αὐτὴ δ' αὖθ' ἔλινω καλῆσθ' ἴε, τήν δ' ἐκίχανον
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ πρὶ δέ τ' ὠαὶ ἄλλης ἔσαν.

Χρὶς δὲ νεκτάρεισ' ἱεροῦ ἐπὶνάξει λαβοῦσα.

ζῆνι δέ μιν εἰκὺια παλαιγενεῖ προσέειπεν

ἑροκόμῳ, ἢ οἱ λακελαίμονι ναυταώσῃ,

ὅσκειν εἶε καλὰ, μάλιστα δὲ μιν φιλέεσκε.

τῇ, μιν ἐισαμένη, προσφώνει ΔΙ' Ἀφροδίτη·

Δευρ ἰθ' ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι,

κεῖνος δ' ἔν' ἐν θαλάμῳ, καὶ λινωθεῖσι λέχεσι,

καὶ ἐλάβον τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἁγίου
καὶ ἐλάβον τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἁγίου

ἀνδρὶ μαχεσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδ.

² ἔρχεσθ', ἢ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίΐθην.

Ως φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι βέβηκε.

καὶ ὁ ὢν δυν ἐνόησε τοῦς περιπαλῆα ἀφ' ἧν,

σήμερον ἡμέρῳ ὄντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,

θάμβησέν τ' ἄρ' ἐπείτα, ἔως τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

Δαμονήντί με ταῦτα λιλαιέαι ἡβροπύφην

²¹ ἡ πῆμε προτέρω παλίων ἐν ναομυθίων

ἀξίς; ἢ φρυγίς, ἢ μηονίς ἐρατεινῆς,

εἰ τις τι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων

οὐνεχα δι' ἡν Ἀϊὼν ἀλέξανδρον μέλαθ'

νικήσας θέλει συγερὴν ἐμὲ οἶκα δ' ἀγλαῖα,

τ' οὐνεκα δι' ἡ νῦν δι' ὅρο λογισφρονέεσθαι παρέσθης.

ἡ σὸ παρ' αὐτὴν ἰοῦσα. θεῶν δ' ἀπόρριπτε κελύθους·

μή τίς ὑμῶν σοῖσι πόδεσσιν ὑποθήξῃς ὄλυμπον,

~ (1) ἀλλ' αὖτις περὶ κελῖνον δῖ' ἔνευ, καί 'ε' φύλασσε,

Σ. ²¹ ἔσοκε ²¹ σ' ²¹ ἡ ²¹ ἀλλοχον ²¹ ποιήσεται, ²¹ ἡ ²¹ οὐκ ²¹ λούλῃ.

καὶ ὁ δὲ ἐξ-ὧν οὐκ ἐμίγνυμέσθην δι' ἐκεν εἶν,

κρίνῃ πορσυνέσσα λέχῃ· τῷ αὐτῷ δὲ μὲν ὁπίσθῳ

πᾶσαι μωμήσονται· ἔχον δὲ ἄχρ' ἀκριτα θυμῷ·

τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε λί' ἄρρολίτη·

μή μ' ἐρεθίσχῃ γλῆν, μή χῶσ' αἰμένη σε μεθίῳ.

τῶς λέει σ' ἀπεχθήσῃ, ὥς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησσε
 μέγα δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθρα λυγρὰ
 βῶνα, καὶ Δαναῶν σὺ λέει κεν κακὸν οἶτον ὅλῃα.
 Ὡς ἔφατ'· ἐλθέσσι δ' ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 βῆ δὲ κατὰ σχομένην ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ
 σιγῇ· πάσας δὲ βῶας λάθιν· ἦρχε δὲ Δαίμων·
 αἶδ' ὅτ' ἀλεξάνδροιο Δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίωτολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τρέποντο,
 ἣ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν, υπεθεωρεῖ
 τῇ δ' ἄρα δῖφρον ἐλθῶσα φιλομελὴς ἀφροδίτη,
 ἀντί' ἀλεξάνδροιο θὰ κατέθηκε φέρονσα,
 ἐνθα κάθιζ' ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσκι' ἄλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ· + ἠνίπαπε
 ἦλυθες ἐκ πολέμου ὥς ὦφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι, + ὅτ
 ἀνδρὶ Δαμείδῃ κρατῶν, ὥς ἐμὸς πρὶ τῆς πόσις ἦεν·
 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρνήφιλον μενέλαον
 σῆ τε βίη, καὶ χερσὶ, καὶ ἔρχετο, φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσθαι ἀρνήφιλον μενέλαον
 ἱεκάτης μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔργα
 παύσασθαι κέλευμαι, μὴ δὲ ξανθῶ μενέλαῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίσαι, ἢ δὲ μάχεσθαι
 ἀφραδίῳ, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ λυρὶ Δαμείδῃ.
 Τὴν δὲ πάρος μύθοισιν ἀμφιβόμβος προσέειπε·
 μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσσι θυμὸν ἐνιπτε·
 νῦν μὲν γὰρ μενέλαος ἐνίκησε σὺν ἀθήνῃ·
 κεῖνον δ' αὐτὶς ἐγὼ πᾶρα γὰρ θεοὶ εἶσι καὶ ἡμῖν·
 ἀλλ' ἄγε δὴ φίλῃ τῇ τραπεζοῦ μὲν ἐννέοντε·
 οὐ γὰρ πῶποτε μ' ὥδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρότερον λακεδαιμόνος ἔξ ἱρατεινῆς
 ἐπλιν ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νείεαι,

ἦσ' αὖ δ' ἐν κραναῇ ἐμίγη φιλότῃτι, καὶ εὐνῇ,
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκύνει μένος αἰρεῖ·
 ἦ ῥά, καὶ ἄρχε λέχουσ' ἐκιδὼν ἅμα δ' εἴπετ' ἀκροῖσι·
 τῷ, μὲν ἄρ' ἐν ῥητοῖσι κατέννασθ' ἐν λεχέσιν·
 ἄρ' ἴδης δ' ἂν ὁμιλῶν φοῖτα θηρὶ ἐοικώς,
 εἴ περ ἰσαορθέσθαι ἀλέξανδρον θεοῖ δέει·
 ἀλλ' οὐ τις δύνάτο βῶων, κλέτῳ τ' ἐπιθύρῳ
 διῆξαι ἀλέξανδρον τὸτ' ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ,
 οὐ μὲν γάρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ·

Τοῖσι δέ καὶ μετέφπεν ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων·

Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ δῖοι δαῖταροι, ἢ δ' ἐπὶ κρυοί·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ·
 ὑμεῖς δ' ἄρχεσθε ἱλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' εἴοικεν,
 ἥ τε καὶ ἰσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται·
 ὥς ἔρατ' ἀρ' ἴδης, ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι ἄχαιοί·

ἰσομένην

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ . Δ . Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ .

Δοξε θεῖς θεοῖς τίνι Ἴλιον ἀλῶναι· Διὸς ἄθηνά μ', Μινέ-
λαον βξινθῆναι ὑπὸ πανδάρῃ παρυσκύνασιν· κῆ οὔτ' αἰ
συχυθέντων τῶν ὄρκων, μαχάων μὴ ἰᾶται μινέλαον· ἄγα-
μέμνων δὲ ἀπὸ λῶν, τὴν στρατιάν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον·
συμβληῖς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἐκείρωθαι ἀναρροῦνται.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ . Δ Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ .

Δίλτα θεῶν ἄγορῃ, ὄρκων χύσις, ἄριστος ἄρχῃ.

δ Ἰ Διε θεοὶ παρ Ζῶνι καὶ ἡμῖν
 νοι, ἡγορέωντο,
 χρυσέῳ ἐν Δαπείδῳ μετὰ Δέσφι
 σι πότνια Ἥβη

Ἡ' 64

ῥέκταρ ἱωνοχόῃ τοὶ Διὲ χρυσέοις Διπάσαι·
Διδέχατ' ἀλλήλους, βῶων πόλιν ἱσορόωντες·
αὐτίκ' ἐπὶ ῥαῖοι χρόνι Διὸς ἐρεθίσμεν ἦρῶ·
κρῖμίοις ἐπέεσσιν παραβλήδην ἄγορεύον·
λοιαὶ μὲν Μυκιδάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶν,
ἦρῃ δ' ἀργεῖν, καὶ ἀλαλκῶ μῆνις αὐτῇ·
ἀλλ' ἦτοί ται, νόσφι καὶ ἡμῶν αἰσορόωσα,
τέρπειθον τοῖ δ' αὖτε φιλομμελὴς ἄφρολίτῃ
αἰὲ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἔξι σάωσον οἷό μιν θανέειν·
ἀλλ' ἦτοί νίκη μιν ἀρηΐφίλῃ Μενελάῳ·
ἡμῖν δ' ἐφραζόμεθ' ὅπως ἔσσι τάδε ἔργα·
ἢ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακόν, καὶ φύλοπιν αἰνῆρ
ὄρσομεν, ἢ φιλότῃ μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν·
εἰ δ' αὖτως τόδε πάσι φίλον, καὶ ἥδ' ἔνιοι,
ἦτοί μιν εἰκέοιτο πόλιν πριάμοιο ἀνακτὸς,
αὖτις δ' ἀργεῖν ἐλένῳ μνύλαος ἄγοιτο.
ὧς ἔφαθ'· αἰ δ' ἐπέμυξαν ἀθλωαῖν τε, καὶ ἦρῃ·
πλησίοι αἶψ' ἦδ' ἔλθω, κακὰ δ' ἐβόων μελέεσσιν·
ἦτοί ἀθλωαῖν ἀκέων ἦν· οὐδέ τι εἴπε
σκυζομένη Διὶ παρὶ χόλῳ δ' ἐμνύχιοις ἦρῃ·

Ο ΜΗΡΟΥ,

ἦρ' ἢ οὐκ ἔχασθε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσήνδ' αἰνότατε κρονίδα, ποῖον ἔν' μῦθον εἶπες;
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον, ἢ ἢ ἀτέλεστον
 ἰδρῶθ', ὃν ἰδρῶσα μόγῳ, καμῆτ' ἡ καὶ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀφ' ἑρῶσ' ἢ; πριάμω κακὰ, τοῖσ' τε παυσίῃ
 ἔρ' ἢ. ἀτὰρ οὐ γοι πάντες ἐπαυέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴνδε μὲν ὁ χθρῆσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζῶν·
 Λαομνόν' ὠγῆσε πριάμῳ, πριάμοιο τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέυσσιν, ὅτ' ἀσπρῆς μιν αἰνὴς
 ἰλίῳ ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμῳ πηολίεθρον.
 εἰ δέ σ' ὅτ' ἐσέλθουσα πύλας, καὶ τείχεα μακρὰ,
 ὦ μὲν βιβρώθοις πριάμον, πριάμοιο τε παῖδας,
 ἄλλας τε ῥῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νέεσθαι ὅπασα
 σοὶ, καὶ ἡμοὶ μὲν ἔεισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρεω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅπποτε κεν καὶ ἡγῶμινα πῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι,
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐκ γυγῆαςι,
 μή τι διακρίβῃς ἔν' ἡμῶν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι·
 καὶ γὰρ ἡρώσοι δῶκα ἱκῶν ἀεκοντίῃ θυμῷ.
 αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε, καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 νεκρέσσιν πόλιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι πρὶ κῆε τίσκετο ἴλιος ἱρή
 καὶ πριάμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ πριάμοιο·
 οὐ γὰρ μοι ποτὶ βαμὸς ἰδένετο Λαῶς ἐῖσθε
 λοιβῆς τε, κνίσσης τε. ἔ, γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 Τὸν δ' ἡμῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρ·
 ἦτοι ἡμοὶ φίτ' ἔσθ' ἡμῶν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλιν,
 ἄργος τε, σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγῃα μυκῆνη.
 τὰς, διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπὲρ χθοντα πρὶ κῆε.

86

Εκαστὸς ἑλὶς
 Volens volente
 mmo

ἡμεῖς τ'
 ἑαυτῶν

τάων, οὗτοι ἐγὼ πρὸς ἴσαμαι, οὐ δὲ μεγάρω.

εἰπὲρ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰώλια πέρσαι,

οὐκ ἀνύω φθονέως, ἐπεὶ πολλὸν φέτρος ἔστι.

ἀλλὰ χρεὶ καὶ ἐμὸν θέμιναι πόνον οὐκ ἀτέλειον.

καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι γένος δὲ μου ἐνθεὸν ὄθου σοί.

καί με πρὸς βυτάτῳ τέκτο κρόνος ἀγκυλομήτης

ἀμφοτέρων, γενεῇ τε, καὶ οὐνέει σὴ παράκοιτις

κίκλημαι. σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτ' ὕπναιξομιθι ἀλλήλοισι,

ὅτι μὲν ἐγὼ σὺ δὲ ἱμοί. ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι

ἀθάνατοι. σὺ δὲ θάσσον ἀθλωκίῃ ἐπιτιίλαι,

ἐλθεῖν ἐς τῶν, καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,

πειρᾶνθ' ὥς κεν τῶνς ὑπὲρ κύδαντας ἀχαιούς

ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ῥῆκ' ἀληθίσασθαι.

ὥς ἔφατ', οὐ δ' ἀπὶθήσεται πατὴρ ἀνδρῶν τε, θιῶν τε,

αὐτίκ' ἀθηναίῳ ἔπειτ' ἐρόοντ' ἀπὸ προσέυδ' ἀ

αἰψὰ μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθ' ἐμὲ τῶνς, καὶ ἀχαιούς,

πειρᾶνθ' ὥς κεν τῶνς ὑπὲρ κύδαντας ἀχαιούς

ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ῥῆκ' ἀληθίσασθαι.

Ὡς ἐπὶ δὲ ὤφρ' ἀπὸ πάρος μεμαῦϊαν ἀθήνην,

βῆ δὲ κατ' οὐλύμῳ περὶ κρήνων αἰέεσσα.

οἷον δ' ἀέρεα ἦκε κρόνος παῖς ἀγκυλομήτης,

ἢ ναύτῃσι τέρας, ἢ ἐστρατῶν εὐρέϊ λαῶν

λαμπρόν, τοῦ δὲ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρεος ἴενται,

τῶ, ἐκὼν ἦϊξεν ἐπὶ χθονά παλλὰς ἀθήνη,

καὶ δὲ ἔθορ' ἐς μέσον θάμβος δ' ἔχιν ἐσορόωντας

τῶνς θ' ἵπποδάμους, καὶ ἐκνήμιδας ἀχαιούς.

ὣς δὲ λέως ἔπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.

ἦ ῥ' αὖτις πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή

ἔσται, ἢ, φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέρωσι τίθησι

ἴως· ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται
ὥς ἄρα τις ἐπίσκειν ἀχαιῶν τε βῶν τε.

ἦ δ' ἀνδρὶ ἱέλη βῶν κατελύσεν ὁμιλον
λαοδόκῳ ἀντιωρίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ.

Πανδάρος πάνδαρον ἀντίθεον λιγυμένην ἔπιν ἱφύροι.

ἰ Λυκάονος· ἔρπε λυκάονος ἴδον ἀμύμονα τε, κρατερόν τε,
ἔσαότ' ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί σίχες ἀπαισίων
λαῶν· οἳ οἱ ἔπουντο ἀπ' αἰσέποιο βόων.

ἀρχοῦ δ' ἰσαμένην ἔπεια πτέροντα προσήυδα.

ἦ ῥά νύ μοί τι πύθοιο λυκάονος ἦε λαΐφρον,

τλαίης κεν μενιλάῳ ἐπιπρόεμν ταχύν ἰόν
πᾶσι δέ κεν βῶεσι χεῖν, καὶ κύδος ἄροιο.

ἐκ πάντων δέ με μολισα, ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.

τοῦ, κεν δὴ πᾶμπρωτα πᾶρ ἄλλα δῶρα φέροιο.

αἴ κευ ἴδῃ μενέλαον ἀρήϊον ἄρεος ἴδον

σῶ βέλῃ διμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

ἀλλὰ γ' οἴευνον μενιλάῳ κυδαλίμοιο.

εὐχο δ' ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ,

ἀρνῶν πρῶτον ῥέξεν κλειτὴν ἑκατόμβην,

οἷα δὲ νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ βελείης.

ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοῦ δ' ὅ φρένας ἄφρονι πεῖθον.

αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐυξοόν ἱξάλα αἰγὸς

ἀγρίης, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ σείροιο τυχήσας

πέρης ἐκβαίνοντα διδρυμένον ἐν προδοκῆσιν,

βελλήκει πρὸς σῆθος· ὃ δ' ὕπικος ἔμπισσε πέρη

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαυθεὶς δῶρα πεφύκει.

καὶ τὰ μῦν, ἀσκήσας κεραιοξόος ἥραρε τέκτων.

πάν δ' ἐν λείηναις, χρυσέῳ, ἐπέθηκε κερῶνιν.

καὶ τὸ μῦν, ἐν καθέθηκε τανυσάμηνος, ποτὶ γαίῃ

ἀγκλίνας· προῶδεν δέ σάκεα σχέθον ἐδωλὶ ἑταῖροι.

τόξον

καὶ λυκός
τόξων

μὴ πρὶν ἀναΐξιν ἀρήϊοι οὐκ ἀχαιῶν,
 πρὶν βληῖσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἄρχον ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ, σὺλα πῶμα φαρέβης· ἐκ δ' ἔλιτ' ἰδὼν
 ἀβλήττα, πῆρόν τε, μελαινάων ἑρμὶ δ' Ὀδυσῶν·
 αἰψὰ δ' ἐπὶ νυρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἶσόν·
 εὐχθε δ' ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ,
 ἄρνων προπαγόνων ῥίξεν κλέτῃν ἐκατόμβῳ,
 οἷα δὲ νοσήσας ἱερῆς ἐς ἄστυ βλήψας·
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβάν· καὶ νῦνρα βόειαι
 νυρὴν μὲν μαζῶν πέλασον, τόξῳ δὲ σίδηρον·
 αὐτὰρ ἐπεί δ' ἠκυκλωτὶρες μέγα τόξον ἔτεινε,
 λίγξε βίος· νυρὴ δὲ μέγ' ἴαχε· ἄλλο δ' οἶσός
 ὄξυβελῆς, καὶ ὁμιλον ἐπιπείσσει μεναιάνδρ·
 οὐδ' ἐσέθεν μινέλαι θεοὶ μάκταρες λιλάθοντο
 ἀθάνατοι· πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγκλή, *ἡ ἑσπερία*
 ἔτοί προΐεν σῶσα, βέλους ἑχιπυκνὴς ἁμυν·
 ἣ δὲ τόθ' ὡν μὲν ἔργον ἀπὸ χροὸς, ὥς ὅτι μήτηρ
 παιδὸς ἔργον μῦθον, ὅθ' ἠδ' ἰλέξατο ὕπνῳ·
 αὐτὴ δ' αὖθ' ἰθὺν ὅθι ῥωσῆρος ὀχῆς
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦν τρυφὴ θώρηξ·
 ἐν δ' ἔπισε ῥωσῆει ἀρηρότι πικρὸς οἶσός·
 διὰ μὲν ἄρ' ῥωσῆρος ἐλήλασσε διαδάλαιοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρετο,
 μήρης θ', ἣν ἐφόρει ἑρμα χροὸς, ἑρμὸς ἀκόντων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυκε διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἶσός ἐπέγραψε χροῖα φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρειον αἶμα μελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς·
 ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίμνῃ
 μῆονις, ἥε κάρφα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων,
 κῆῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολλὰς τέ μιν ἠρήσαντο

ἰππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἀγῶλμα·
 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἵππῳ, ἑλατῆρί τε κῦβλι·
 τοιοῖτοι μὲν εἰς μίαν θῶν αἵματι μηροῖ
 εὐφύεις· κνήμαί τε, ἰδὲ σφυρὰ καὶ ὑπένεσθε·
 ῥίγησεν δ' ἄρ' ἐπειτὰ ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα κατὰ ῥέον ἐξ ὤτειλῆς·
 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρήφιλτος Μενέλαος·
 ὥς δ' εἶδεν νεῦρόν τε, καὶ ὄγκος ἐκτὸς ἰόντας,
 ἀποῤῥέον οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀγέρθῃ·
 τοῖς, δὲ βαρυσενάχων· μετέφῃ κρείων ἀγαμέμνων
 χερὸς ἔχων μενέλαον· ἐπεσενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 φίλε κασίγνητε, θάνατον νύ τοι ὄρω ἑταμονρ,
 οἷον προσήσας πρὸ ἀχαιῶν φῶσ' ἰμάχεια·
 εἰς σ' ἐβαλὼν φῶες, κατὰ δ' ὄρκια πῖσά ποδῆσά κεν
 6.6 μὲν πῶς ἄλιον πέλι' ὄρκιον, αἶμα δ' ἀνδρῶν,
 7.6 σπονδαὶ τ' ἀκήνητοι, καὶ δειξιὰ, ἧς ἐπέπιθμεν·
 8.6 εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτὶ κ' ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεισεν,
 9.6 ἔκ τε καὶ ὅτ' ἐτελεῖ, σύν τε μετ' ἄλλω ἀπέτισα·
 10.6 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι, γῶαίξί τε, καὶ τικέεισιν·
 11.6 ἔν γάρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν·
 12.6 ἔσταιται ἡμερ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ ἱλῖος ἱρὴ,
 καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς ἐὺ μμελίῳ πρίαμοιο·
 Ζεὺς δ' ἐσφιν κρονίδης, ὑψίστος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισηύσειν ἱερὴν αἰγίδα πᾶσι,
 τῆσ' δ' ὀπατῆς κατέων τὰ μῦθ, ἔσταιται οὐκ ἀτίλισα·
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσταιται ὦ μνέλαε,
 αἶ κε θούνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βίῳ τοιο·
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίτιον ἄργος ἱκεῖμιν·
 αὐτίκα γὰρ μνήθεται ἀχαιοὶ παρίλος αἴης·
 καλδίκευ εὐχολῶν πριάμω, καὶ φῶσ' ἰώπομιν

ἀργαίῳ ἐλένῳ· σέο δ' ὅς τέ αὖ πύσσει ἄρσρα,
καμένον ἐν τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
καὶ κέ τις ὦδ' ἔρειε βῶν ὑπερνηθορόντων,
τύμβῳ ἐπιθρόσκων μινύλοισι κυδαλίβοιο,
καὶ οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει ἀγαμέμνων,
ὥς καὶ νῦν ἄλιον σρακὲν ἤγαγεν ἐνθάδ' ἀχαιῶν·
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῳ ἐσπαρτίδα γαῖαν·
σὺν κερῆσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν μινέλαον·
ὥς ποτ' ἐτις ἔρειε· τότε μοι χάνοι κούριά χθών·

Τόν δ' ἐπιθαρσύνων, προσέφη ξανθὸς μινέλαος·
θάρσει μὴ δέ τι πῶ δειλίῃσι λαὸν ἀχαιῶν·
οὐκ ἐν καυρίῳ δ' ἐπ' ἀγῇ βέλεσθαι, ἀλλὰ πάροισιν
εἰρύσασθαι ὥς ἔρτε παναίοις, ἢ δ' ὑπένβην
ὥμά τε, καὶ μίρην, τήρην, χαλκῆες κάμον ἀνδρες·

Τόν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
αἰ γάρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ μινέλαϊ
ἔλκεις δ' ἱητήρ' ἐπιμάσσειται, ἢ δ' ἐπιθήσει
φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μινυαίων ὀδυνάων·
ἢ, καὶ ταλθύβιον ὑέϊον κήρυκα προσήνδρα·
ταλθύβι, ὅτι τάχιστα μαχάονα δῦρο κολλήσων
φῶτ', ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύνμονος ἱητῆρος,
ὅφρα ἰδὴ μινέλαόν κρηῖον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
ὅρτις οἰσύνσας ἐβαλεν τόξων ἐν εἰδίῳ,
βῶν, ἢ λυκίων· τοῦ μὲν κλῆος· ἀμμι δέ, πένθος·
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθασεν ἀκνύσας·
ὣ δ' ἔννα κρατὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκῷ χιτῶνων,
παπταίνων ἥρωα μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
ἰσαοῦ· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί σίχες ἀσπίδα
λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο φίλης ἐξίποβοιο.
ἀρχοῦ δ' ἰσάμηνος, ἐπὶ πύρροντα προσήνδρα·

Μαχάον
μαδίας
αὐτεψήτων

Ὀρσ' ἀσκληπιάδῃ· καλὴν κρείων ἀγαμέμνονα,
 ὄφρα ἴδῃς μινέλαον ἀρήϊον ἄριστος ἦϊον,
 ὃν τις δῖς υἱόσας ἐβαλεν τόξον ἐν εἰδῶς,
 ῥῶον, ἢ λυκίων· τοῦ, μῦθ', κλέος· ἀμμι δέ, πένθ' ὦ·

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄεινε

βῆν δ' ἰὺναι καὶ ὅμιλον ἀνὰ σπαστὸν εὐρύν ἀχαιῶν·

ἀλλ' ὅτε Διὶ ἴκανον ὀθιξανθὸς μινέλαος

βλύμενος ἦν, πρὶ δ' αὐτὸν ἀγχιέραθ' ὅσοι ἄριστοι

κυκλός· ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο σόθεος φῶς

αὐτίκα δ' ἐκ σπῆρος ἀρηρόως ἵλκεν δῖσόν·

τοῦ δ' ἐξελημένοιο, πάλιν ἄγχι ὄξεις ὄρχαι

λῦσαι δέ οἱ σπῆρα παναίοισιν, ἥ δ' ὑπὲρ ῥα

ῥωμοτῆ, καὶ μίβλω, τὴν, χαλκῆς κάμον ἀνδρῆς·

αὐτὰρ ἐπὶ ἴδεν ἵλκεα ὅθ' ἔμπεσέ περὸς δῖσός,

αἶψ' ἐκμυθήσας, ἐπ' ἄρ' ἔπια φάρμακα εἰδῶς,

πάσαι, τοῦ, οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε χεῖρας· *Chiron*

ὄφρα τοί, ἀμφιπένοντο βοὴν ἀγαθὸν μινέλαον, *malisus.*

τοφρα δ' ἐπὶ ῥῶον σίχας ἤλυθον ἀπαισάων·

οἷ δ' αὐτίκα κατὰ τὴν χεῖρα ἴδω, μνήσαντο δέ χάρις.

ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις ἀγαμέμνονα Δῖον

οὐδὲ κατὰ πῶγοντ', ὅ δ' οὐκ ἐθέλοντα μοι χεῖρα·

ἀλλὰ μάλα σπένδοντα μάχῃ σ' κυδίσαντα·

ἵππας μὲν γὰρ ἔκαστε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ

καὶ τοῖς, μὲν θιράπων ἀπάνευθε φευσιοῶντας

εὐρυμέδων, ἧς πτόλιμαίς περ αἰδίο·

τοῦ, μάλα πόλιν ἐπέτελλε παρυσχέμεν, ὅππότε κέν μιν

γῆα λάβῃ κάμαρσιν πολέας διακροάοντα·

αὐτὰρ ὁ περὶ σῶν, ἐπιπλοῖτο σίχας ἀνδρῶν·

καί ῥ' οὖς μὲν σπένδοντας ἴδοι διακροῶντα χυπῶν,

τοῖς μάλα θαρσύνεσκε παρυσάμενος ἱππασίν·

Agamemnon
 pedes strabunt
 lat. adfouant
 εἰς τοὺς ἀδρ. γῆ
 πτω.

ἄργιῳι, μή ποῦ μεθίετε θούελλος ἀλκῆς·

οὐ γὰρ ἐπὶ φύνδεσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσιτ' ἀρωγός·

ἀλλ' οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντες,

τῶν, ἧτοι αὐτῶν τέρενα χροά γυπτις ἔδονται·

ἡμῖς δ' αὐτ' ἀλόχυσσε φίλας, καὶ νήπια τέκνα,

ἄξιον ἔρην ἤεσιν, ἐπὴν πολίεθρον ἔλωμεν.

οὐς τινας αὖ μεθίεντας ἴδοι συγχεροῦ πολλέμοιο,

τούς, μάλα νηκείσκε χολωτοῖσιν ἐπείεσιν·

Ἀργεῖοι ὁμόωροι, ἐλεγχέεις, οὐνυ συνέδε;

τιφθ' οὕτως ἔσητε τιθηπότες, ἥντε νεβροῖς

αἵ τ' ἐπὶ δ' ὡς ἔλαμον πολέος πεδίοιο θέεσσα,

ἔσασ', ὅ δ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίνετα ἄλκῃ·

ὥς ὑμῖς ἔσητε τιθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε·

ἢ μένετε τῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθατε νῆες

ἐρύατ' ἐν πρυμνοῖσι πολεῖς ἐπὶ θινὶ θαλάσῃ,

ὄφρα ἴδῃτ' αἶκ' ὕμιν ὑπέσχη χεῖρα κρονίων;

ὣς ῥ' ὅ γε κειραίνων, ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·

ἦλθε δ' ἐπὶ κρήτεσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

οἳ δ' ἀμφ' ἰδομένηα λαΐφρονα θωρήσοντο·

ἰδομένης μὲν, ἐνὶ προμάχοις σὺν ἱκέλῳ ἀλκῆρ·

I domeneus

μειόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥρωνε φάλαγγας·

τούς δὲ δῶν, γέθησεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·

αὐτίκα δ' ἰδομένηα προσήνδα μελιχίοισιν·

ἰδομένην πείρει μέν σε τίω δαναῶντα χυπῶλιν,

ἢ μὲν ἐνὶ πολέμῳ, ἢ δ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,

ἢ δ' ἐν λαίῳ, ὅτε πέρτε γαρούσιον αἶθερα οἶνον

ἄργιων οἱ ἄεσοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται·

εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κερνησόμεοντες ἀχαιοὶ

Bideneti

λαφρόν πίνωσιν· σὸν δὲ πλείον δέπας αἰεὶ

maribus

ἔσῃ· ὅσπερ ἱμοί, πένον ὅτε θυμὸς ἀνώγοι·

ἀλλ' ὄρσεν πολέμον δ', οἷος πάρος ἔχουσι νῆαι·
 Τόν δ' αὖτ' ἰδὼν Μενέλαος κρητὼν ἀγὼς, ἀντίον ἦν δαΐ-
 ἀρείδην· μούλα μιν πρὶ ἐγὼν ἐρήρος ἑταῖρ' ὅ-
 ἴσσομα, ὥς πρῶτον ὑπέστω, καὶ κατέρηνυσά·
 ἀλλ' ἄλλος ὄρωι καρηκρόωντας ἀχαιούς·
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκει ἔχουσιν
 ῥῶϊς· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος, καὶ κήδ' ἐπίστω
 ἔσσιτ' ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δολήσαντο.

Aiares

Ὡς ἔφατ'· ἀρείδης δ' ἐπαρώχθη γηθόσσωος κῆρ
 ἦλθε δ' ἐπ' αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δ' ἐ, κερυαῖῳ δ' ἄμα δ' ἐ νέφος ἐπέφωπε ἰδὼν
 ὧς δ' ὅτ' ἀπὸ στυπῆς εἶδε νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ ζεύροιο ἰαῖς,
 ὧδ', δ' ἐ τ' ἀνυθου ἰόντι, μελάντερον ἦν τε πύλα
 φαίνεται ἰὼν κατὰ πόντον, ἄρ' δ' ἐ τε λαίλαπα πολὴν,
 ῥίγησέν τ' ἐπ' ἰδὼν, ὅπότε πάρος ἦλθε μῆλα,
 τοῖσιν ἄμ' αἰάντεσσι ἀρηϊθῶν αἰήτων
 δῆϊον ἴσ' πόλεμον πυκινὰ κίνωσ' φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκκισίν τε, καὶ ἔχουσι πεφεικῖαι·
 καὶ τοὺς, μὲν γένησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων·
 καὶ σφείας φωνήσας, ἔπεια πῖρόεντα προσήυδα

néphos

Δῖαντ' ἀργείων ἡγήρε χαλκωχιτώνων,
 σφῶϊ μὲν, ὃ γὰρ ἔοικ', ὄρωι μὲν οὔτι κελεύω·
 αὐτὸ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγειτον ἴφι μάχεσθαι·
 αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἄθωαίη, καὶ ἄπολλον,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιστο·
 ὧδ' κε τάχ' ἡμύσφει πόλις πριάμοιο ἄνακτος
 χρυσὴν ὑφ' ἡ μετέρησιν ἀλγούσῃ, πρῆομένην τε.

Nepos

Ὡς ἔπων, ῥῶϊς, μὲν λίπον αὐτοῦ· βῆ δ' ἐ μετ' ἄλλους
 ἦν δ' ὅγε Νέστωρ ἔτι με λιγύν' παλίων ἀγορητῆρ.

οὐς ἑτάρας σέλλοντα, καὶ δρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀμφὶ μέγαν πελάγοντα, ἀλάστορά τε, χρομιόντα,
 αἰμονά τε κρείοντα, βίαντά τε ποιεμένα λαῶν,
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἱπποσίν, καὶ ὄχεσφι
 πεζούς δ' ἐξόπιθεν σῆσεν πολέας τε, καὶ ἰδούους,
 ἔρκους ἔμην πολέμοιο· κακούς δ' ἐς μέσσην ἔλασεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων ἦεν, ἀναγκασίῃ πολυμήσῃ.
 ἱππῶσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο. τοὺς γὰρ ἀνῶν-
 σφούς ἱππας ἐχέμεν· μὴ δ' ἐκλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 μὴ δ' ἐς ἱπποσύνην τε, καὶ ἠγορήν πεποιοῦν,
 οἷος πρῶτ' ἄλλων μεμάρτω βῶσι μάχεσθαι,
 μὴ δ' ἀναχωρεῖτω· ἀλλὰ παλιν ὀτρίοι γὰρ ἴσασθαι·
 ὅς δ' ἐκ ἀνὴρ ἀποῶν ὄχων ἐτέρ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἐρχεσθ' ὀρεξάσθω, ἵππῃ πολλὸν φέρτερον οὕτως·
 ὥς τε καὶ οἱ πρῶτοί ποδῖας, καὶ τείχε' ἐπόρθον·
 τόν δ' ἐνόον, καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔχοντες·
 ὥς δ' ἑρῶν ὥρῃσι πάλαι πολέμων ἐν ἐλπίδι·
 καὶ ἦν μὲν γ' ἠθροὺς δῶν κρείων ἀγαμέμνων·
 καί μιν φωνήσας, ἔπειτα π' ἐρόοντα προσήνδρα·
 Ω γέρον, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γοῦναθ' ἐποῖο, βίη δ' ἐβ' ἐμπεδος εἴη·
 ἀλλὰ σε γῆρας τέρπει ὁμοίῳ· ὥς ὄφελ' ἐνὶ
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχεν, σὺ δ' ἐκροτέροισι μετιῖνα·
 τόν δ' ἢ μείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ἄρ' αἶδ' ἡ μάλα μὲν κεν ἱγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμην, ὥς ὅτε δῖον ἱρυσθαλίῳρα κατέκταν·
 ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα θεοὶ Δίος ἀνθρώποισιν·
 ἐτότε καὶ ἔα, σὺν αὐτῇ με γῆρας ἱκάνει·
 ἀλλὰ καὶ ὥς, ἱππῶσι μετέσσομαι, ἢ δ' ἐκλεύσω
 βαλῆ· καὶ μύθοισι· γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·

Χοῖς γὰρ οἱ
 ἱππῶντα.

αἰχμὰς δ' αἰχμᾶσιν ἐν ὠτίονι, οἷον ἱμεῖο
ὁ πλότριοι γυγῆσι, πεποῖθασιν τε βίῃφι

Ὡς ἔφατ' Ἀφείδης δὲ παρώχθον γηθόσωνος κῆρ.

Μενοστῆς. εὐρ' ἢ ὄν πετιῶο μενεῶν ἢ αὖ πλῆξιππορ

ἔσαοτ' ἀμφὶ δ' ἀθλοκῆροι, μῆσθωρς αὐτῆς.

Νηύβης. αὐτὰρ δ', πλοῖον εἰσήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς.

παρ' οὗ, κεφαλῶν ἀμφὶ εἰχὺς οὐκ ἀλαπαδναί

ἔσασαν. ὅ γάρ πω σφιν ἀκροῦτο λαὸς αὐτῆς,

ἀλλὰ νέον σωσεν ὀμῆμα κίνυτο φάλαγγες

τῶων θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν οἱ δὲ μένοντες,

ἔσασαν, ὅππότε πύργος ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,

τῶων ὀρμήσσει, καὶ ἄρξιν πολέμοιο.

τοὺς δ' εἰδὼν νεέεσσι ἀνάξιν ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.

καὶ σφίνας φωνήσας, ἔπειτα πῆροέντα προσήδα.

ὦ ἢ πετιῶο διοτρεφέος βασιλῆος,

καὶ σὺ κακῶσι δόλοισι κικασμένε κερδαλεόφρορ.

τίπτε καταπλῶσόντες, ἀφῆσατε, μίμνετε δ' ἄλλως

σφῶν μὲν τ' ἐπείκει μετὰ πρῶταισιν ἔοντας.

ἔσθ' ἔμην, ἢ δὲ μάχης κινεσθῆς ἀνυβολῆσαι.

πρῶτῳ γὰρ καὶ λαῶς ἀκροῦσθ' ἔμελλε,

ὅππότε λαῖτα γέρονσιν ἱποπλίσσοιμι ἀχαιοί,

ἐνθα φίλ' ὀπίσθ' ἀφῆσθ' ἔμμεναι, ἢ δὲ κύπελλας

εἶναι πινέμεναι μελιπλόος, ὅφρ' ἐθέλησιν.

νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώσῃ, καὶ εἰ δέκα πύργοι ἀχαιῶν

ὁμείων προπάρσθ' ἐμαχόσθ' ἐν νηλεὶ χαλκῷ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπέσθ' ἑλάν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ἀφείδης, πρὶόν σ' ἔσθ' ἐρως ὀδόντων.

πῶς δὲ φῆς πολέμοιο μεθέμην; ὅππότε ἀχαιοί

τῶσιν ἔφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν, ὅξυν ἄρνας

ὄφθα ἢ ἐθέλησθαι, καὶ αἰέν' τοι τὰ, μεμύλησθαι.

*Allegorice
effusores.*

Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μῆντα
 βῶων ἱποδάμων σύ λ'ε ταῦτ' ἀνιμώλια βάζεις·

Τόν δ' ἐπιμείλιχας προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 ὥς γ' ὦ χρομένοιο· πάλιν δ' ὄγε λάϊφρο μῦθον·
 διογενὲς λαβυάδην πολυμήχαν' ὀδυσσεύ,
 οὔ τί σε νικεῖω πειρώσιον, οὔ τε κελύω,
 οἵλα γάρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φέρεται
 ἦπια δῖονα οἶδε, τὰ γάρ φρονέεις, ἅτ' ἐγὼ περ·
 ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὀπίθου ἀρεσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται· τὰ δ'ε πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖν

Ὡς ἔπων, εἷς, μῦθον λήπεν αὐτοῦ. Ἢ δ'ε μετ' ἄλλους
 εἴρε δ'ε τυδείος ἕδον ὑπέρθυμον διομήδεα,
 ἔσαότ' ἐνθ' ἱπποισι, καὶ ἄρμασι καμητοῖσι·
 πὰρ δ'ε οἱ, ἐσέκει δίνελες καπαυήϊος ἕός·
 καὶ μῦθον ἄν νεέεσσαν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων·
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ μοι τυδείος ἕδ'ε λαίφρονος ἱποδάμοιο
 τί πῶσας; τί δ' ὀπιπύεις πολέμοιο γυφύρας;
 ἔ' μῦθον τυδείῳ ὥδε φίλον πῶσας μῦθον,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι
 ὥς φάσαν οἱ μιν Ἴδονα πονέμενον· ἔ' γὰρ ἐγὼ γε
 ἔντησ', ἔ' δ'ε Ἴδον· πέει δ' ἄλλων φασὶ γένεσθαι·
 ἔτοι μῦθον γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε μυκήνας
 ξεινος, ἅμ' ἀντιθέω πολυνείκεϊ λαὸν ἀγείρων,
 οἶρ'α τότ' ἔσρατόωνθ' ἑρὰ πρὸς τείχεα θήβης·
 καί ρ'α μάλα λίποντο δόμῳ κλειτούς ἐπιχούρους·
 οἷ δ' ἐβλεπον δόμῳ, καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκίλευον·
 ἀλλὰ ζυὺς ἔρεξε, παρὰ ἴσῃα σήματα φαίνων·
 οἷ δ' ἐπὶ δ'ω ὥχοντο, ἰ δ'ε πρὸ δ'ε τοῦ ἐγείνοντο,
 ἄσπετον δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχέπινον·

Tydei

δ'ετα

Thebe

ἔνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδείῃ σῖλαν ἀχαιοί·
 αὐτὰρ δ' ὅ βῆ πολέας δὲ κεχῆσαρ καδμείωνας
 λαινυμένυς κατὰ Δῶμα βίης ἔτεο κληϊνῆς·
 ἔνθ' οὐδ' ἔτι νῶς πρὶ ἔων ἰππιλάτα τυδείης,
 τάρβει μῦνος ἔων πολέσι μετὰ καδμείοισιν·
 ἀλλ' ὅτ' ἀεθλεύειν προχαλίσσο· πάντα δ' ἐνίκῃ
 ρηϊδίως· βίη οἱ ἐπὶ ῥόθου ἦεν ἀθήνη·

οἶδε, χολωσάμενοι καδμειῶται κένθρου ἰππῶν
 ἄψ' ἀνδρομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄροντες
 κούρας πεπτήκεντα· δῖω δ' ἡγήρεος ἦσαν
 μαίων αἰμονίῃς ἐπιπικέως ἀθανάτοισιν,
 ἦος τ' αὐτ' ἀφ' ὀνόιο μῆνι πτόλιμος λυκεφόντης·
 τυδείης μῦν καὶ τοίοισιν ἀεκέα πύτμον ἐφῆκε·
 πάντας ἐπιφν'· ἔνα δ' οἶον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι·

*Justicia a Tiberio
 collata
 per Tiberio*

μαίον ἄρα πρόηκε θεῶν τρέεσσι πιθήσας·
 βίος ἔην τυδείης αἰτώλιος· ἀλλὰ πρὶν ἦ ὅρ
 γείνατο εἰς χεῖρας μάχῃ, ἄρορῃ δὲ τ' ἀμείνω·

Ως φάτο· τόν δ' οὐδ' προσέφη κρατρὸς Διομήδης,
 αἰδέειν βαςίλῃος ἐνι πῆν αἰδοίοιο·

τόν δ' ἦος καπανῆος ἀμειψάτο κυδαλίμοιο·
 ἄφείδῃ, μὴ φεύγῃς, ἱππιάμενος σάφα ἐπείρῃ·
 ἡμῖς βίπατέρων μέγ' ἀμείνονες ἐν χόμῃ εἶναι
 ἡμεῖς καὶ θήβησ' εἰσοσ' εἰλόμεν ἐπαπύλοιο,
 πευρέτρων λαὸν ἀγαθὲν ὑπὸ τείχεσσι ἄρειον,
 πεθόμενοι τρέεσσι θεῶν, καὶ Ζῆωσ' ἀρωγῇ·
 κῆννοι δὲ, σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
 βῶδ', μή μοι πατέρας πόθ' ὁμοίῃ ἐνθάδε ἔμῃ·

*Stipendiis pro
 suis et studiis
 responsio*

τόσδ' ἄρ' ὑπόδραϊδων, προσέφη κρατρὸς Διομήδης·
 τί τέλα, σιωπῇ ἥσ' ὀμῶ δ' ἐπιπύθιο μύθῳ·
 οὐ γὰρ ἐγὼ νυμίσθ' ἀχαμέεονσι ποσὶ μένι λαῶν,

*Propter
 reprobos
 est, et sic se
 vult*

ἔρυνονε μάχεσθαι ὑκνήμιδας ἀχαιοῖς.
 τούτῳ μὲν γὰρ κύδοσ' ἄμ' ἐφέτα, εἴκων ἀχαιοὶ
 ῥῶας δηώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν.

τούτῳ δ' ἄν μέγα πένθος ἀχαιῶν δηωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δή καὶ νῶϊ μεδωμένα θούριδος ἀλκῆς
 ἦ ῥ' ἀκαὶ ἐξ ὀχίων σὺν τυνύχισιν ἄλδ' χαμάζι.
 Διανόν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ σήθεσιν ἀνακτ' ὄρνυμένην.
 ὑπόκειν ταλασίφρονά περ λίεσ' εἶπον.

Ως δ' αὖτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κύμα θαλάσσης
 ὄρνυτ' ἐπασσύρον, ἱφύρξ' ὑποκινήσαντ'.

Fluctus.

πόντῳ μὲν ταπρῶτα κερύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρίμει, ἀμφὶ δέ τ' ὄκρας
 κυρβόν. ἶόν, κερυφούται. ἀποπύει δ' ἄλδος ἀχλὺς.

έρμει

Ως τὸτ' ἐπασσύρου Δαναῶν κίνυτο φάλαγγις,

νωλεμέως πόλεμόν δέ κ' ἐλευε δέ οἱ σὺν ἔκαστ'.

ἡγμόνων. οἱ δ' ἄλλοι, ἀκὴν ἴσαν. θυδὲ κ' ἐφραίνο

τόσσον λαὸν ἐπιδαί, ἔχοντ' ἐν σήθεσιν αὐδλήν,

σηῇ δὲ Διότῃ σσημένε' βραχ. ἀμφὶ δέ πᾶσι

τύνχια ποικίλ' ἐλαμπε, τὰ, εἰ μὲν οἱ ἐσιχώνε.

ῥῶες δ' ὥς τ' ὄϊες πολυπάμμοнос ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ

μυρίαι ἐσηκασιν ἀμυλγόμενα γάλα λευκόν,

ἀμυλγόμενα καὶ κῆλαι, ἀκρύσασσας ὅπ' ἀρνῶν,

ὥς ῥῶων ἀλαλήσ' ἀνὰ σρατὴν εὐρὺν ὀρώρε.

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θεόοος. οὐδ' ἴα γ' ἦρυσ,

ἀλλὰ γλῶσ' ἐμίμκε πολὺ κληβοὶ δ' ἴσαν ἀνδρῆς.

ῥῶες δέ τ' οὐ μὲν, ἄρῃσ' οὐδ' ἴα, γλαυκῶπις ἀθήνη,

Διὶ μὸς τ' ἦδ' ἐφ' ὀβ' ὄϊας, καὶ ἔεισ' ἀμοδὸν μεμαυῖα

ἄρῃσ' ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη, ἐτάρητε,

ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κερύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

οὐρανῷ ἐσηρίξ' κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνας,

*Graeci si bellis
in bellis sunt.*

*Troiani
non ferant.*

ΕΡΙΣ.

*Verg. Aen. 4. Iamque motu primo, mox sese attollit in auras,
 Jugos editioribus, solo, et caput inter nubila condit.*

Comitatus prole

Simile

Turren.

Antilochus
Nestor's filius
Euterpe's sonEuterpe
son of ApolloAntilochus
son of Nestor

ἴσθιν καὶ τότε νῆκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσῳ,
 ἔρχομένη καὶ ὁμιλον, ὀφείλυσσας ὄνον ἀνδρῶν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῆρον ἔνα ξωίοντες ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥίνους, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μὲν ἀνδρῶν
 χαλκοειδερῶν. ἀτὰρ, ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολλὸς δ' ὀρημαγδὸς ὀρώρη.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχολὴ πέλων ἀνδρῶν.
 ὀλλύντων τε, καὶ ὀλυμένων. ῥέε δ' αἶματι γαῖαν.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμα ῥῶοι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάρκεαν συμβάλλουσιν ὀβριμον ὕδαρ
 κρητὸν ἐκ μεγάλων κρήνης ἐνθάδε χαράδρης,
 τῶν, διὰ τὴν θάλασσαν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν
 ὥς τῶν, μισγόμενων, γένετ' ἰαχὴ τε, φόβος τε.
 πρῶτος δ' ἀντίλοχος, πρῶτος ἔλπει ἀνδρῶν κρητῶν
 ἐκ τῶν ἐνὶ προμάχοισι θάλασσαν ἰαχὴν ἐκ τῶν
 τὸν ῥ' ἔβαλον πρῶτος κόρυθος φάλαγξ ἰπποδασείης.
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε. πέρσεν δ' ἄρ' ὅσον εἶσθε
 αἶχμῃ χαλκείῃ, τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 ἔπειτα δ' ὥς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατὶ ὕσμιν.
 ἔν, δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων ἱλεφὴνδρ'
 χαλκιδοντίαδης, μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντορ.
 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελημένος, ὄφρα τάχιστα
 τήν τε συλῆσθε. μίνωθα δὲ οἱ γένεθ' ὀρήν,
 νεκρὸν γὰρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγαθύμος ἀνδρῶν
 πλευρὰ, τὰ, οἱ κύφανι παρ' ἀσπίδι, ἐξέφασκε
 οὔτῃσθε ξυσθ' χαλκὴν ἔλκε δὲ γαῖαν.
 ὥς ἔν μιν λίπε θυμός. ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον πῶν, καὶ ἀχαλῶν, οἳ δὲ, λυγροὶ ὥς,
 ἀλλήλοισι ἐφόρυσαν. ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐλθοπάλῳ
 ἐνθ' ἔβαλ' ἀνθιμίωνος ἡδὲ τελαμώνιος αἶσα

ἦϊθιόν, θάλρ' ὄν, σιμοίσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰλθευ καλοῦσα, παρ' ὃχθησιν σιμόεντ' ὅ
 γλ' ἰν' αὖτ', ἐπεὶ ῥα ἔκλυον ἄμ' ἰασσο μῆλαι δ' ἐδάα.
 ζυγὸν κ' αὖ μιν κάλειον σιμοίσιον, οὐ δ' ἐκλυῖσι
 ὀξέπ' ἰα φίλῳσι ἀπέδωκε. μινωθ' ἄλλιος δ' ἐοί' αἰῶρ
 ἐπ' ἔλθ' ὅπ' αἰαντοσ' μεγαθύμῃσι δ' ἰα μιν.
 πρῶτον γάρ μιν ἴοντα βάλε σῆθ' ὅ, παρὰ μαζόν
 δ' ἐξίον ἀντιφύσ' ἰα δ' ἄμ' χαλκίον ἐγ' ὅ
 ἦλθεν. ὅδ' ἰν' ἐν κρήσιν χαμαὶ πέσσει αἰγερὸς ὤς.
 ἦ ῥα τ' ἐν εἰαμυρῇ ἔλτος μεγ' ἄλλοιο πεφύκει
 λείη, ἀτάρ τε οἱ ὄσ' οἱ ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύκασιν
 τὴν μινθ' ἀρμαβπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνίσι δ' ἰα
 ἐξέταμ', ὅφρα ἰτ' ὡ κάμψῃ περκαλίῃ δ' ἰα
 ἦ μιν τ' ἀρμαβπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνίσι δ' ἰα
 ζυγὸν ἄρ' ἀντιφύσ' ἰα σιμοίσιον ἐξενάεξεν
 αἰας δ' ἰα γλ' ἰα, ζυγὸν δ' ἀντιφύσ' αἰολοσθώρῃ
 πρὶα μινθ' ἰα ὅ μινθ' ἀκόντισεν ὅξ' ἰα δ' ἰα
 ζυγὸν, μινθ' ἰα μινθ' ὅ δ' ἰα, λευκὸν δ' ἰα σιμοίσιον ἐξενάεξεν
 β' βλήκει β' βλ' ἰα, νέκω ἰα ἰα ὅς' ἰα ἰα
 ἦεπε δ' ἰα μινθ' ἀντιφύσ' ἰα οἱ ἰα πεισ' ἰα ὅς.
 ζυγὸν δ' ἰα σιμοίσιον μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθῃ.
 β' δ' ἰα δ' ἰα προμάχων κεκρυμμένος αἰθωνίσι χαλκίῳ
 σῆ δ' ἰα μάλα ἐγγύς ἰα καὶ ἀκόντισε δ' ἰα φαεινῷ,
 ἰα μινθ' ἰα παπλίνας. ὅπ' ἰα δ' ἰα καὶ ἀκόντισε δ' ἰα
 ἀντιφύσ' ἀκόντισαντ' ὅ δ' ἰα οὐχ' ἰα βίλτος ἰα
 ἀλλ' ἰα πρὶα μινθ' νόθον βάλε δ' ἰα μινθ' ὄντα,
 ὅς οἱ ἰα βυλ' ἰα ἰα παρ' ἰα ἰα ὄντα,
 τόν ῥ' ἰα σιμοίσιον ἐτάροιο χολωσάμην ὅ, βάλε δ' ἰα
 κόρσιν. ἦ δ' ἰα ἰα δ' ἰα δ' ἰα δ' ἰα δ' ἰα
 αἰχμὴ χαλκίῃ. τόν δ' ἰα σκόθ' ὅς' ἰα ἐκάλυψε.

Anaximander
 Anaximander

Anaximander
 Anaximander
 Anaximander

Anaximander
 Anaximander

Anaximander
 Anaximander
 Anaximander

Δούπησεν δὲ πεισῶν, ἀράβησε δὲ τινύχ' ἐπ' αὐτῷ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τῇ προμάχοι, καὶ φαίδιμος ἔκταρ
 ἀρχαῖοι δὲ μὲν ἱάχον ἱερῶσαντο δὲ νεκρούς.

*Apollo in
 sensus Graecis.*

ἴθυσαν δὲ πολὺν προτέρω· νημέσθη δ' ἀπόλλων
 πρὶ ἄμυν κατὰ δῶν· τῶνάσι δὲ κέκλιτ' αὖτοσ·
 ὄρνυδ' ἰππόδαμοι τῶν, μὴ δ' ἔκτε χάρμιοσ
 ἀρχαίοισ· ἐπὶ οὐσφι λίθοσ χρώσ, οὐ δὲ σίληρθε,
 χαλκὸν ἀνσχεῖσαι ταμισίχροα βαλλομένοισιν·
 οὐ μὲν οὐδ' ἀχιλῶσ θέηδοσ παῖσ ἠυκόμοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει·

*Minerva bene
 cos animat.*

Ὡσφάτ' ἀπὸ πτόλιος θένονσ θεός· αὐτὰρ ἀχαιοὺσ
 ὤρσε Διὸσ θυγάτηρ κυλίσῃ ριτογένεια·

*Dionos lapide
 occidit et
 vivo*

ἱερομένη νηεὶ ὁμιλον, ὅθι μεθίνετασ ἱλοῖθ·
 ἐνθ' ἀμαρτυκίῃ δῖω Διῶρεα μοῖρ' ἐπέδθησε·
 χερμαδίῳ γὰρ βλήθ' παρὰ σφυρὸν ἀκρυόεντι
 κνήμῃ δὲ ξιτρίῃ· βάλε δὲ θρηκῶν ἀγρόσ ἀνδρῶν,
 πείρωσ ἱμβρασίδησ, ὅσ' ἄρ' αἰνόθεν ἐλλήλουθ·
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὅσ' εἰα λᾶασ ἀναιδήσ
 ἀχρισ ἀπηλθίσεν· ὃ δ' ὑπ' ἱοσ ἐν κενήσιν
 κάππεσεν, ἀμφοχίρ' ἐφίλοσ ἐτάροισι πετάσασ,
 θυμὸν ἀποπνείων· ὃ δ' ἐπέδραμν, ὅσ' ῥ' ἐβαλὲν πρ
 πείρωσ· δῦτα δὲ δαρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσα
 χύνθ' χαμαὶ χολάδισ· τόν δὲ σκόθσ ὅσ' ἐκάλυψε·

*Dionos a
 Teseo.*

ῥῆ δὲ θόασ αἰτωλὸσ ἐπὶ σνύμμον βάλε δαρὶ
 εἶρνον ὑπὲρ μαρσῶν· πάγῃ δ' ἐν πνύνμονι χαλκός·
 ἀρχίμολον δὲ οἱ ἦλθε θόασ· ἐκ δ' ὀμβριμον ἐγχε
 ἱσπιάσθ' εἶρνοιο· ἐρύσασθ' δὲ ξίφος ὀξύ·
 ὧδ', ὅγ' ἐγὰρ ἐρα τύφ' ἐμίσω, ἐκ δ' αἰνυθ θυμὸν·
 τινύχ' αὖ δ' οὐκ ἀπέδυσσε· πρίσθησαν γὰρ ἱταῖροι,
 θεήϊκισ ἀκρόχομοι, Δολίχ' ἐγχεα χερσὶν ἐχοντες·

οἳ ἐ μέγα πτερ' ἱόντα, καὶ Ἰφθίμον, καὶ ἄγαυον,
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δέ, χασάμενος, πελεμίσθη.
 ὣς τῶγ' ἐν κενήῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταθ' ἔω.
 οὔτοι δ' μὲν, θρηκῶν, ὃ δ' ἱππεῶν χαλκῷ χιτώνων,
 ἠγέμενοι· πολλοὶ δέ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι·
 ἐνθά μιν ἔκτετι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσασθε μετιλθῶν·
 ὃς τις ἔτ' ἀβλήρης, καὶ ἀνούτατος ὄξει χαλκῷ
 Δινυίοι κατὰ μέσσην, ὅροι δέ ἐ παλλὰς ἀθήνη
 χερὸς ἐλθῶσ'· αὐτὰρ βελίων ἀπερύκηι ἱρωήν.
 πολλοὶ γάρ φων, καὶ ἀχαῶν ἤματι κείνῳ,
 πηλώεις ἐν κενήῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέτανθ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΟΜΗΣ
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Δ Ιομήδης ἄθηνος αὐτῷ ἀνὺλαμβανομένης, αἰσινύει, καὶ πολλὰς ἀναρεῖ τῶν πολέμιων, ὑψώσκει δὲ ἀφροδίτῳ καὶ τὰ τῆς χειρὸς, καὶ ἄρεια κατὰ τοῦ κοινῶνος. αἰνεῖα δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ πληγέντα λίθῳ, ἀπόλων λιασώ[ει]. τληπόλιμος δὲ, ὑπὸ σαρπηδόνος ἀναρεῖται. τοῦ δὲ ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήτ[ει]. ἰᾶται δὲ αὐτὸν παϊήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Εἴ βάλλῃς Κυνέριον, ἄρῃά τε τυλῖος ἦός·

Νῦν τυλῖδῃ Διομήδῃ

παλλὰς αἰθήνῃ

δῶκε μὲν ὃ, καὶ θάρσῃ, ἦ

ἱκδιηλος μετὰ πάσῃ

ἀργείοισι γίνοιτο, ἰδὲ κλῖος ἰδὺν ἄροτο

δαῖς οἱ ἐκ κόρυθος τε, καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,

ἀσπερ ὅπῳρινθον ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλισα

λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελυμένος ὠκεανοῖο.

βῆσθ' οἱ πῦρ δαῖον ἀπὸ κρατός τε, καὶ ὤμων.

ᾧρσ' ἴδ' ἐμιν κρατὰ μέσσω, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

ἦν δ' ἔτι ἐν βῶσι Δάρης ἀφνειὸς, ἀμύμων,

ἱρὸς ἠφαισίου· δῶδ' ἴδ' οἱ ἦες ὕσθη,

φυγὰς ἰδ' αἰὸς τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης·

τῷ, οἱ ἀποκρινθέντε, ἐναντίῳ ὀρμηθήτην,

τῷ, μῦθ' ἰπποῖν· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.

εἰ δ' ὅτε δὴ σχιλὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

φυγὰς ἔα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχυτο.

τυλῖδῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀεισερὸν ἔλυσθ' ἀκακῇ

ἔγχυτο· οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ

τυλῖδῃς, τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,

ὡλ' ἔβαλε σῆθος μεταμάζιον· ᾧσ' ἴδ' ἰπῶν.

ἰδ' αἰὸς δ' ἀπόρυσσε λιπὼν περικαλῆα δίφροσιν·

οὐδ' ἔτλη πρὶ βῆναι ἀδελφεοῦ καταμένοιο.

οὐδ' ἔτι οὐδ' ἔτι καὶ αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·

ὡλ' ἠφαιστος ἔρυστο, σάωσ' ἴδ' ἐνυκτὶ χαλκῷ, }

Dares.

Daretis filius.

ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀσπασσόμενος ἔειπεν·
 ἴππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμους τυλῆος υἱός,
 δῶκεν ἐταίροισιν κατὰ γῆν καίλας ἐπὶ νῆας.
 ῥῶας δὲ μεγάθυμοι ἐπὶ Ἴδον ὤϊε δάρετ'·
 ἦν μὲν, ἀλευρόμυρον, ἦν δὲ, κτάμενον παρ' ὄχισφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χαρὸς ἔλθ'· ἐπέεσι προσήυδα θεῶν ἄρεα·
 ἄρεις, ἄρεις βροτογενεῖ, μισαφόνε, τί χρισπιλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ ῥῶας ἑάσαιμι, καὶ ἀχαιούς
 μάργαδ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κύδιος ὀρέξῃ
 νῶϊ δὲ χαλῶμεθα, Διός δ' ἀλιώμεθα μῆνιν·

ὣς εἰπὺς, μάχης ἐξήγαγε θεῶν ἄρεα.

ἦν μὲν ἐπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόντι σισμάνδρῳ·
 ῥῶας δ' ἐκλιναν λαναοὶ, ἔλε δ' ἀνδρᾶ ἑάστος
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἀναξάνδρῳ ἀγαμέμνωνι

*Prometheus
Odin scindit*

ἄρχον ἀλίσκων Ὀλίον μέγαν ἐμβαλε δίφρην·
 πρῶτῳ γὰρ σφειθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσηγύς· διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασε
 δουπήσων ὅπισθ' ἄρα βησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·

*Idomeneum
Basilus*

Ἰδομηνεύς δ' ἄρα φαῖσον ἐνὶ κρατο μήονος υἱόν
 βῶρον, ὅς ἐκ τάρνης ἐμβώλακος ἐληλυθός·
 ἦν μὲν, ἄρ' Ἰδομηνεύς Λευκλυπς, ἐγχεῖ μακρῷ
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμυρον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤειπε δ' ἐξ ὀχέων· συγχερός δ' ἄρ' ἐμιν σκοπὸς ἔλε
 ἦν μὲν, ἄρ' Ἰδομηνεύς ἱσουλῆον θεράπωντες·

*Idomeneus
Camédrin*

ἦν δὲ σφοδρίοιο καμάνδριον, αἶμονα θήρης,
 ἀφρίδης μενέλαος ἐλ' ἐγχεῖ ὀξυόοντι,
 ἔειπεν θηρητῆρα· δὴ λαξί γὰρ ἄρτιμιν αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τῶ, τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη·
 ὦλ' οὐ οἱ τότε γε χραισμί ἄρτιμιν ἰοχέαιρα,

*Νεάτη
μετρίος*

οὐ δὲ

ὃ δὲ ἐκβολίαι, ἥσιν τοπρίν γ' ἐκίκατο·
ἀλλὰ μιν ἄφριδης Διευκλυτὸς μινέλαθ'·
πρὸ δ' αὖθις φεύγοντα, μετὰ φρενον οὔτασε Δυρὶ
ῶμων μεσηγυῖς· Διὰ δὲ σῆτις φιν ἔλασεν·

ἔπει δὲ πρηνὲς, ἀράβησε δὲ τεύχ' ἐπ' αὐτῷ·

Μηειόνης δὲ, φέρεκλον ἐν ἥρατο τέκτονος ἦδ' ὄν·

ἁρμονίδει· ὃς χρυσὸν ἐπίσας Δαΐδαλα πόντα

τύχεν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλαθ' παλλὰς Ἀθήνη·

ὃς καὶ ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἰσας

ἄρχικὰ κες, εἰ πᾶσι κακὸν βῶεσι γένοντο,

οἷγ' αὐτῷ ἐπὶ οὔτι θεῶν ἐκθίσφατα ἦδη·

τὸν μὲν Μηειόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε Διῶκωρ,

βιβλήκει γλυτὸν κατὰ δεισιόν· ἥ δὲ Διαπρὸ

ἀντιφρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὅς εον ἤλυθ' ἀκωκή·

γνύξ δ' ἔπει οἰμῶξας· θάνατος δὲ μιν ἀμφικάλυψαν·

Πηλαῖον δ' ἄρ' ἐπεφνε μέγης ἀντήνορος ἦδ' ὄν·

ὃς ῥα νόθος μὲν ἔω· πύκας δ' ἔριφε Δία θιανῷ

ἴσα φίλοισι τέκας· χαιρομένη πόσι ᾧ·

τὸν μὲν Φυλείδης Διευκλυτὸς ἐγγύθεν ἰλθὼν,

βιβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὄξει Δυρὶ·

ἀντιφρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμει χαλκός·

ἔπει δ' ἐν κενίῃ· φυχὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν·

Εὐρύπυλος δ' ὑάμινιδης ὑψήνορα Δίῳ·

ἦδ' ὄν ὑπερθύμει Δολοπίονος, ὃς ῥα καμάνδρου

ἄρητῆρ' ἐτέτυκτο· θεός δ' ὥς τίειρ δῆμῳ·

τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς ἦος·

πρὸ δ' αὖθις φεύγοντα μετὰ δρομάλλω ἔλασ' ὦμον

Φασγάνῳ αἶψας, ἀπὸ δ' ἔξισε χεῖρα βαριῖαν·

αἵματό γ' αὖτε δὲ χεῖρ πιδίῳ πίσει· τὸν, δὲ κατ' ὄσας

ἔλαβε πρηνὺς θάνατος, καὶ μοῖρα κραταίη·

ἁρμονίδης
Δυρὶ
ἔξοχα

Μηειόνης
ῥα καμάνδρου

Πηλαῖον
ῥα καμάνδρου

Εὐρύπυλος
Δυρὶ

Εὐαίμονος
ἁρμονίδης

ὡς οἱ μὲν, πονέοντες κατὰ κρατὲρ ὕσμίνῳ.

Diomedes.

τυδείδῃ δ' οὐκ ἂν γνώης ποτέρῃσι μετιή-

ῆε μετὰ βῶεσιν ὁμιλεῖσι, ἢ μὲτ' ἀχαιοῖς.

θῦνε γὰρ ἄμπεδίον ποταμῷ πλῆθον ἰοικᾶς

χευμάρῳ, ὅς τ' ὤχευ' ἔων ἐκέλευε γυφύρας·

τόνδ' οὐτ' ἄρτε γέφυρα ἱγμέναι σχανόωσιν,

οὐτ' ἄρα ἔρκαϊσχε ἁλώων ἐσθλιῶν.

ἔλθοντ' ἑξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρο·

πολλά δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήειπε κἀκ' αἰῶν.

ὡς ὑπὸ τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

βῶων· οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες πρ' ἰόντας.

Pandorus.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

Diomedes.

τόνδ' ὡς οὖν ἰνόησε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός

θυνοῦτ' ἄμπεδίον, πρὸ ἔθου κλονέοντα φάλαγγας,

αἰψ' ἐπὶ τυδείδῃ ἑλταίνῃσιν καμπύλα τόξα,

καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ διεξίον ὤμον

θώρηκες γυῖα λον· διὰ δ' ἐπ' ἄρ' πικρὸς οἰσός·

ἀνικνὺν δ' ἐλίσσχε· παλάσῃ δ' αἶμα λ' θώρηξ·

τοῦ δ' ἐπὶ μακρὸν αὖτις λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

ὄρνυθι βῶες μετὰ θυμοὶ κέντρει ἱππῶν.

βέβληται γὰρ ἄετος ἀχαιῶν, οὐδ' ἐφ' ἦμιν

λεῖπ' ἀνασχέσειν κατὰ κρατὲρ βέλους, εἰ τιτὸν με

ῶρσεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἄπορρυνύμῃον λυκίῃθου.

ὣς ἔφατ' ἐν χορὸν μῆνος· τόνδ' οὐ βέλους ὠκὺ λήμασσαν

ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρὸ δ' ἱπποῖν, καὶ ὄχισφιν,

ἔστη· καὶ δένελεν προσέφη καπακνήϊος υἱόν·

ὄρσειο πέπλων καπακνήϊάδῃ, καταβήσειο λίφρην,

ὅφρα μοι ἐξ ὧμοιο ἐρύσῃς πικρὸν οἰσόν·

ὣς ἄρ' ἔφη· δένελες δ' ἐκαστὸν ἱππῶν ἄλλο χαμάρι·

πὰρ δ' ἐσᾶς, βέλους ὠκὺ λήμα πρὸς ἑξέρυσσ' ὦμα.

αἶμα δ' ἀνηκόντις λήμασιν ἵππων χιτῶν.

*Κλειώ γὰρ
καὶ τὸ πορτεῖον*

Δὴ τότε ἔπειτ' ἤρατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Κλυθί μοι αἰγίοχοιο Διὸς τέκος ἀφ' ὧν ἦ,
 ἵπποτέ μοι καὶ παρὶ φίλα φρονέεσσα παρέσθης
 Διήϊω ἐν πολέμῳ· νῦν αὖτ' ἱμέ φίλ' ἐσθὴν ἦ·
 Διὸς δέ τε μ' ἀνδραγαθῶν, καὶ ἐς ὄρμην ἐγχεῖς ἑλθεῖν,
 ὅς μ' ἐβαλε φθάμενος, καὶ ἐπύχεται οὐδὲ με φησὶ

” Διὸν ἔτ' ὀφείδαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο·

ὧς ἔφατ' ἐν χόρμῳ, τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς Ἀθήνη.

*Minerva ἀφ' ὧν
 est Diomedes.*

γυῖα δ' ἐθηκεν ἑλαφρὰ πόδας, καὶ χεῖρας ὕψιθ' ἔβαλε·
 ἀρχοῦ δ' ἰσαμένη, ἔπειτ' ἵβ' ὄντα προσήυδα·
 θαρσύν νῦν Διομήδης, ἐπὶ φῶσσι μάχεσθαι.

ἐν γὰρ βιβήθῃσι μένος παῖός ἑον ἦκα
 ἄρομον, οἷον ἔχεσκε σακίεσσι πτότα τυλούς·
 ἀχλὺν δ' αὖτ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλθον, ἣ πρὶν ἐπ' ἦτορ,

ὅφρ' ἐν γινώσκοις ἡμῶν θένον, ἥ δέ καὶ ἀνδρα·

ὦδ', νῦν αἴ κε θεὸς περὶ μένος ἐνθάδ' ἵκηται,

μή μ' ἐν σὺν ἀθανάτοισι θεοῖς ἀνικῶν μάχεσθαι

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη

ἔλθοι ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτά μιν ὀξεί χαλκῶ·

ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἐποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

τυδείδης δ' ἱξαῦτις ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη

καὶ πρὶν πρ' ὀφθαλμοῖς μεμαῶς φῶσσι μάχεσθαι.

Δὴ τότε μιν τοῖς τόσσον ἔλθον μένοντες, ὥστε λείοντα

ὄν' ἔατε πομπὴν ἀρῶν ἐπ' ἐροπόκοις ὀΐεσσι,

χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπὲρ ἄλμυρον, οὐδὲ διαμάσῃ,

τοῦ μὲν τε δένος ὤρσων, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,

ἀλλὰ κατὰ σαθμοὺς δύνειται, τὰ δ' ἐρημα φοβεῖται,

αἱ μὲν τ' ἀρχισῆναι ἐπ' ἀλλήλοισι κέχρωται,

αὐτὰρ ὁ ἑμμεμαῶς, βαθύς ἐξάλλεται αὐλῆς,

ὥς μεμαῶς, φῶσσι μίγῃ κρατὺς Διομήδης,

*Dionides
multos inter
fuit.*

ἔνθ' ἔλεον ἀσύνουον, καὶ ὑπείνορα ποτιμένα λαῶν·
 ἦν μὲν, ὑπὲρ μάλοιο βαλὼν χαλκήρεϊ Διυρί·
 τὸν δ' ἔτιρον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πληῆξ· ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἱεργαθεὺς ἦ δ' ἀπὸ νώτο,
 τοὺς μὲν, ἔασ'· ὃ δ' ἄβαντα μετώχθο, καὶ πολυέσλοιν,
 ἦέας ὑβριδίαμαντος ὀνειροπόλοιο γέροντος·

ὄνειροπόλοι

τοῖς, οὐκ ἱρχόμενοις, ὃ γέρον ἐκρίνατ' ὀνείρες,
 ἀλλάσφας κρατὶος Διομήδους ἱξινάειξε.

βῆ δὲ μετὰ ξάνθον τε, Θόωνά τε, φαίνοσθε ὕψι
 ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δ' ἐτείρθε γήραϊ λυγρῷ·

ἦόν δ' εἴ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι·

ἔνθ' ὅ γε κῦς, ἱνάειξε, φίλον δ' ἐξαίνυσθαι θυμὸν
 ἀμφοτέροιν· πατρίει δὲ γόον, καὶ κήδεα λυγρὰ

λειπ', ἐπὶ δ' ἴδοντε μάχης ἱκνοσήσαντε,

δίδεσκ'· χερσασαὶ δ' διὰ κτῆσιν διατίοντο·

*Dionis filii
2. inter
fuit.*

ἔνθ' ἦν πρῶτος πρῶτος δὴν λάβε Δαρδανίδαο·

ἔνθ' ἦν δὴ φῶς ἰόντας, ἱχέμονά τε, χρομίον τε·

ἱχέμον ὥς δὲ λέων ἐν βοσὶ θορῶν ἱξ αὐχένα ἄξει

πόρτιος ἢ βοὸς ξύλῳ χον καταβοσκόμενῳ δαρ,

ὥς κῦς ἀμφοτέρους ἱξ ἵππων τυλῆος ἠὲ

βῆσε κακῶς ἀέκοντας· ἐπὶ τὰ δὲ τῶ χ' ἐσύλα·

ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδιδε μετὰ νῆας ἑλάνουεν·

Aeneas.

τόν δ' ἴδεν αἰνείας ἀλαπάλλοντα σίχας ἀνδρῶν·

βῆ δ' ἴμεν ἄντε μάχῳ, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐρχεάων·

πῶν Δαρρον ἀντίθειον Διζήμυρος εἶπε ἱφύροι,

εὐρε λυκάονος ἦδ' ὄν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·

σῆ δὲ πρὸς αὐτοῖο ἔπος τέμιν ἀντίον ἔνυδα·

πῶν Δαρρε, πρὸ τοι γόον· ἴδ' ἐπὶ πρόσωπ' οἷσσι,

καὶ κλέος· ὡς οὐ τις τοι ἱρίσσεται ἐνθάδ' ἄνδρ'·

εἴ δ' εἴ τις ἐν λυκίῃ σῆο γ' εὐχεται εἶν' ἀμείνων·

ἀλλ' ἄγε ἴω· δὴ γὰρ ἔφες ἀνδρὶ βέλους, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 ὅς τις ὅδε κρατεῖ, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε·
 πῶας ἐπὶ πολλῶν τε, καὶ ἰδλῶν γούνατ' ἔλυσεν,
 εἰ μὴ τις θεὸς ἐστὶ κατεσώμμενος βῶσσιν,
 ἢ ἱρῶν μνηίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπιμήνις·
 Τόν δ' αὖτε προσέειπε λυκόλονος Ἀγλαὸς Ἥρως·
 αἰνεία βῶων βυβληφόρε χαλκοχιτώνων·
 τυδιδίῃ μιν ἔγωγ'ε δαΐφρονι πάντα ἔϊσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε βυβαλίῃ,
 ἵππους τ' ἐθρόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστίν,
 εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ, ὄνφημι, δαΐφρων τυδείος Ἥρως,
 οὐχ' ὄγ' ἀνενθε θεοῦ τοῦδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄρχε·
 ἐστὶ κ' ἄθανάτων, νεφέλῃ ἐλυμένος ὤμους,
 ὅς τοῦτ' βέλους ὦκ' ἐκίχθημι· ἔραπην ἄλλῃ·
 ἦ δὴ γὰρ οἱ ἔφηκα βέλους· καί μιν βάλεν ὤμους
 δειξίδον, ἀντηρὺν δὴ δ' ὠρήκες γυάλοιο·
 καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην αἰδωνῆϊ προΐαψεν·
 ἔμψης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τις ἐστὶ κατ' ἡδ'·
 ἵπποι δ' ὅς παρίεσι, καὶ ἄρματα, τῶν, κ' ἐπιβαίω,
 ἀλλὰ περὶ μετ' αἰσιν λυκάονος ἔσθλα δαΐφροι
 καλοὶ, πρωτοπαγεῖς· νεοτῶν χεῖρας ἀμφὶ δὲ πέπλοι,
 πέπλ' ἀντα· παρὰ δὲ σφιν ἐκάσθ' ἀλὶβυγὴς ἵπποι
 ἐσθλῶσιν, κρίλλευκόν ἐρεπτόμενοι, καὶ δούρας·
 ἦ μὲν μοι μαλὰ πολλὰ γέρον ἀιχημητὰ λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιετοῖσιν·
 ἵπποισίν μ' ἐκέλευε, καὶ ἄρμασιν ἐμμεμαῶτα,
 ἀρχῶν φῶεσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας·
 ἀλλ' ἔγωγε πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺν κέρλιον ἦεν,
 ἵππων φειδόμενος μὴ μοι δεινοῖα φορβῆς·
 ἀνδρῶν φλομένων ἐσθλότες ἐλμυῖα ἄλδ' αἶμα·

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ὧς δὲ φωνὴν αὐτὰρ πεῖρος ἐς Ἴλιον εἰλῆλυθα,
 τόξοισιν πίσυρας· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμύλλον δνῆσαι·
 ὕλη γάρ μοι οἷσιν ἀεικέλιαισι ἀφῆκα·
 τυδείδῃ τε, καὶ Ἀρείδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέρωϊν
 ἄφρ' ἐστ' αἶψ' ἐπεινα βαλὼν· ἤγχιρα δ' ἄλλοι.
 Ἴδ' ἔα κακῇ αἰσῇ ἀπὸ πασάων ἀγκυλά τόξα
 ἔμαυ τῶ, ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἱρατεινὴν
 ἤγαόμην βῶεσι, φέρον χερσὶν ἔκρε δῖω·
 εἰδὲ κενοσήσω, καὶ ἐσώφομαι ὀφθαλμοῖσιν
 παρὶ δ' ἐμὴν, ἀλόχον τε, καὶ ὕφρη φέσ' ἕγα δῶμα
 αὐτίκ' ἐπιτ' ἀπ' ἐμεῖο κωρὴ τάλμει ἄλλοφροσ' φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάλδε τόξα φασιν ὧ ἐν πυρὶ θείην,
 χερσὶ Λιακλώσασσ' ἀνιμώλια γούρμοι ὀπηδεί·
 Τόν δ' αὐτ' αἰνείας βῶων ἀγὼς ἀντίον ἦν δα·
 μή δ' οὐτως ἀγέροντι παρὼσ' δ' οὐκ ἐπειτα ἄλλωσ',
 πρὶν γ' ἐπὶ νώτῳ δ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχισφι
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι περηθῆναι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃσσι
 οἷσι βῶίοι ἵπποι ἐπιστάμμοι πεδίοιο,
 κραπνὰ μολλ' ἐνθα καὶ ἐνθα Λιωκέμυ, ἦ δέ φέβεισσι
 τῶ, καὶ νῶϊ πόλιν δέ σ' αἰσέσον, εἴ περ' ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ τυδείδῃ Διομήδῃ κύδοσ' ὀρέξῃ·
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα, καὶ ἡνίασι γαλόεσσιν
 δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
 ἦε σὺ τόνδε δέξαι· μελήσασιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Τόν δ' αὐτε προσέειπε λυκαόνεσσ' ἀγλαὸς ἦρόσ·
 αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἐχ' ἡνία, καὶ τῶ ἵπῳ·
 μάλλον ὕψ' ἡνιόχῳ ἐωθόῳ καμπύλον ἄρμα
 οἴσσον, εἴ περ' ἂν αὐτε φεβώμεθα τυδείωσ' ἦρόν·
 μὴ τῶ μὲν δειόσῃ, ματήσσον, οὐδ' ἐθέλησιν

ἔκφερέμεν πολέμοιο, τὸν φθόγγον ποθέοντι.
 νῶϊ δ' ἱπαίξας μεγαθύμῃ τυδείῃ υἱὸς,
 αὐτῷ τε κτείνῃ, καὶ ἱλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ συγ' αὐτὸς ἔλαυνε τὲ ἄρματα, καὶ τεδ' ἵπῳ
 τὸν δὲ δ' ἑρῶν ἐπιδόντα διέλεξομαι ὄξυϊ δαυρί.

Ως ἄρα φωνήσαντες, εἰς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἱμμεμαῶτ' ἐπὶ τυδείῃ, ἔχον ὠκέας ἵππους,
 τοὺς, δὲ ἴδ' ἐδένελες καπαγηγῆος ἀργαῶς υἱός.
 αἶψα δὲ τυδείδῃ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Τυδείδη Διομήδεϊ μῶ χεχαισμένε θυμῷ
 ἄνδρ' ὀρόω κρατρῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας, ὃ μῦθ', τρέξῃς ἐν ἐδάῳς
 πάνδαρος υἱὸς δ' αὐτὲ λυκάονος εὐχεται εἶναι.
 αἰνίαις δ' υἱὸς μεγαλήτορος ἀρχίσσας
 εὐχεται ἐκ μεγάροιο μήτηρ δὲ οἱ εἰς ἄφρολίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χερσὶ μὲν ἴππων, μή δέ μοι οὕτω
 θύνη δὴ ἀπρομάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσῃς.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόφραξι δῶν προσέφη κρατρὸς Διομήδεος.
 μήνι φόβον δ' ἀγρόνιν, ἐπεὶ τοῦ σε πρῶτον οἶω. * ἄλλ' ἄγε πάρε,
 οὐ γάρ μοι γυναικὶν ὀλυσσάσονται μάχεσθαι,
 οὐ δὲ καταπλώσῃν, ἐν μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν.
 δκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς,
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν. φρὶν μ' οὐκ ἔκ παλλας ἀθήνη.
 τοῦτ' αὖ δὲ οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσσῃς ὠκέας ἵπποι,
 ἄμφω ἄφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἐτρός γε φύγησιν.
ἄλλο δὲ χεῖρ' ἰδὼ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλαιο σῆσιν
 αἶκον μοι πολύβυλτος ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ θύσ' ἔμεν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἱρυκακέειν ἐξ ἀντιγῶς ἡνία τεύχας.
 αἰνίαις δ' ἱπαίξας, μεμνημένος ἵππων,

Ἰακώβου τοῦ
 Ἰωάννου
 τοῦ ἀνδριανίου.

54600000.

* ἀλλ' ἄγε πάρε,
 μὴν οἶω.

*Aegonem Aeneas
laus*

ἔκ δ' ἑλάσσαι βῶων μετ' ἑὺκνήμιδας ἀχαιῖες·
τῆς γὰρ ριγνυῖς, ἧς βῶϊ περ εὐρύοπα Ζῆς
Δῶχ' υἱὸς πομπὴν γαυμῆδος, σύν τε ἄεστοι
ἵππων ὄαυοι ἔασιν ὑπ' ἡῶν, ἠελιόν τε,
τῆς, γνυῖς ἐκλιφον ἀναξ' ἀνδρῶν ἀρχίσσης
λάβεθ' ἱλαομένοντες ὑποσχὼν θήλιας ἵππους·
τῶν, οἳ ἔξ' ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γνέσθην·
κύς μιν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων, ἑτίταλ' ἐπὶ φάτῃ·
τῷ δ' αὖ ἀνεία Δῶκεν μήσσει φόβοιο·
εἰ τοῦτο κελάβοιμι μιν, ἀροίμεθά κεν κλῆος ἰδλόν·
ὥς οἳ μιν, κταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῷ δ' ἰτάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἰλκύνοντ' ὠκίαις ἵππους·
ἔν, πρότερος προσέειπε λυκόωνος ἀγλαὸς υἱός·

Καρτεροθύμῃ Δαΐφρον ἀγαυοῦ τυδείος υἱέ·
ἢ μάλα σ' εὖ βέλεις ἄκνυ Δαμοδάσσο, πηρὸς οἷός·
νῦν αὖτ' ἐρχεῖσθ' ἡρώεσσι, αἵ κε τύχοιμι·
ἢ ῥά' καὶ ἀμπιπαλὼν, προΐει Λοιχόσκιον ἐγχεσ·
καὶ βώλει τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· ἢ δὲ Λιαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείῃ πᾶμένη, θώρηκι πελάδι·
ὦδ' δ' ἐπὶ μακρὸν αἰῶσι λυκόωνος ἀγλαὸς υἱός·
βέβηκα κινῶνα Διαμπρῆς· οὐδέ σ' οἶδ'
ληρὸν ἐγ' ἀνσχέσσεσθαι· ἔμοι δὲ μέγ' ἔυχος ἑλπίς·

Τόν δ' εὖ ταρβήσας, προσέφη κρατῆρὸς Διομήδης·
ἔμβροτες· εὖ δ' ἐτυχες ἄτάρ εἰ μιν σφωῖν' οἶδ'
πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἠ' ἐτρώοντο πεσόντα
αἵματος ἄσαι ἄρνα ταλαύεινον πολέμισθην·

*Pandarus
i. Diomedes
sui dicitur.*

ὦ σφοδρὸς, προέειπε· βέλεις δ' ἴδωσιν ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν· λυκοῦς δ' ἐπέρυσεν ὀλόντας·
τοῦ δ' ἀπὸ μιν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμει χαλκὸς ἀτερής
αἰχμὴ δ' ἐξέχυθη παρὰ νείατον ἀνθριῶνα·

ἦε περ' ἐξ ὀχίων, ἀράβησε δ' τινύχ' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα· παμφανόωντα, παρίεργα γάρ οἱ ἵπποι
 ἐκνύσσουσιν. τοῦ δ' ἀνθιλύθη ψυχῇ τε, μένος τε·
 αἰνίας δ' ἐπάρυσσε σὺν ἀσπίδι, διερύτε μακρῷ,
 δεισας μήπως οἱ ἱρυσαῖα κερὰν ἄχαοί·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λίων ὡς ἀλκί πεποιοῦσ'·
 πρόσθε δ' οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντα τ' ἴστω,
 ἔν, κτάμεναι μεμαῶς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι·
 συμβλαχέαι ἄχαον, ὅ δ' ἐ, χερμάδιον λάβε χερσὶ
 τυδείδης μίγ' ἔργον, ὃ δ' δύο γ' ἀνδρὲ φέροισιν·
 οἷοι νῦν βροτοὶ ἐσ'· ὅ δ' ἐ, μιν ῥέα πάλιν καὶ οἷον·
 τοῦ δ' βάλεν αἰνίαιον κατ' ἰσχίον, ἐνθά τε μηρὸς
 ἰσχύϊ ἐρσέφεται, κατύλλω δ' ἐ τέ μιν καλίσσι·
 θλάσσει δ' οἱ κατύλλω· πρόσ δ' ἀμφω ῥῆξε τένοντα·
 ὥσε δ' ἀπὸ ῥινὸν ῥηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅ γ' ἦρως
 ἔστη νύξ' ἐπειπών· καὶ ἐρείσας χερσὶ παχείῃ
 γαῖης· ἀμφὶ δ' ὅσας κελαινὴ νύξ' ἐκάλυψε·
 καὶ νύκτα ἐνθ' ἀπόλοιτο ἀναξ' ἀνδρῶν αἰνίαις,
 εἴ μὴ ἄρ' ὀξύ νόσηε Διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' ἀρχίσῃ τέκε βυκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἰὸν φίλον ἱὸν ἐχρύατο πῆχες λευκῷ·
 πρόσθε δ' οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πύργμ' ἐκάλυψεν
 ἔρκος ἔμμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο·
 ἢ μὲν, ἰὸν φίλον ἱὸν ὑπεξέφρον πολέμοιο·
 εἴ δ' ἦος Καπαηῆος ἑλήθετο σωθεσίου, *Scythicus*
 τάων, ὅς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· *antipræ equos.*
 ἀλλ' ὅ γε, τοῖς μὲν τοῖς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἀντυγὸς ἠνία τείνας·
 αἰνίαιον δ' ἐπαΐξας, καλλίριχας ἵππους

*Aeneas**Aeneas lapide
percutit a Di-
omedes.**Veneris Aeneas
liberata.*

ἔξιλασε βῶων μὲτ' ἑὺκνήμιδας ἄχαιούς·

Δῶκε δὲ Διὶ Πύλῳ ἑτάρω φίλῳ, ὃν πείρι πάσῃσ'

τίσιν ὁμίλικίησ', οὐδ' οἱ φρεσὶν ἄρ' ἔα ἦδη

νῆυσ' ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἑλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἤρω

ῶν ἵππων ἐπιβάσ', ἔλαβ' ἠνία σιγαλόωντα·

αἶψα δὲ τυδείδῳ μέθεπε κρατερῶν ὄνυχας ἵππουσ'

Digne des Vengeances. ἑμμεμαῶσ', ὃ δὲ Κύπριν ἐπ' ἔχον νηλεὲς χαλκῷ·

γῆ-νώσκων ὅτ' ἀναγκιστὴν θεός· οὐδὲ θεῶων,

τάων, αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακτείνευσιν·

οὐτ' ἄρ' ἀθωαίη, οὔτε πολλὸν ὄρθοσ' ἐνυώ· *Bellona.*

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάδων,

ἔνθ' ἐπ' ἔξ' ἀμφοσ' ἐμεγαθύμην Τυδείος υἱός,

ἄκρῳ οὐτάσσε χεῖρα μετ' ἀλμυροσ' ὀξυῖ χαλκῷ

ἄβληχρήν· εἴθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντιτόρρησ' αὖ

ἄμβροσίῃσι διὰ πέπλυν, ὃν οἱ χέερεσ' κάμον αὐταί·

πρυμνὸν ὑπὲρ θέναντο· ῥέει δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο *ἄμβροτοι*

ἰχθῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν *οἱ αἰσονται, ὥσπερ*

οὐ γὰρ στίβ' ἔδισ'· οὐ πίνουσ' αἶθρα οἶνον· *ἀναίμονες. ἔροτος*

τ' οὐκ ἔσ' ἀναιμόνεσ' ἑσσι, καὶ ἀθάνατοι καλίνοντα· *ἴαθ' Διὶ τὸ εἶμα*

ἥ δὲ, μέγ' ἰάχυσσα, ἀπὸ τοῦ κάββαλεν ἱόρ·

Apollon se venge

Achacem.

καὶ ἦν, μῦθ' ἐπὶ χερσὶν ἐρύσας φοῖβος ἀπόλλων

κυανέῃ νιφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων

χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκθυμὸν ἔλοιτο·

τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

ἔειπε Διὸς θυγάτηρ πολέμῃ, καὶ Διὸς τῆς

ἢ οὐχ ἄλιστα ὅτι γυναικίησ' ἀνάλκιδ' ἀσ' ἠπρόπνευσ'·

εἴ με σύ γ' ἐσ' πόλεμον πωλήσεις, ἢ τίς σ' οἶα

ῥη-ήσῃ πόλεμόν γε, καὶ εἴχ' ἐτέρωθι πύθῃ·

ὦσ' ἐφ' αὐτῇ δ' αὖλυσ' ἀπεβήσας· τείρω δ' αἰνῶσ'

τήν, μῦθ' ἄρ' ἔεισε λυῖσ' αὖτε πύθῃ, ἔλατ' ὁμίλῃ,

ἄχθομένω δ' ἰδὺν ἦσι· μελαίνῃσιν δὲ χροῖα καλὴν
 ἔχον· ἔπειτα μάχῃσ' ἐπ' ἀεισερὰ θοῦρον ἄρῃα,
 ἡμῶν· ἦέει δ' ἐχχόσ' ἐκείκλιθ', καὶ ταχὺ ἵππῳ.
 ἦ δέ, γυνὴ, εἰ ποῦσα κασιγνήδιον φίλῳ,
 πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἔτιον ἵππους.
 φίλει κασιγνήτ' ἐκκόμισαι τέμει· δῖος δέ μοι ἵππος,
 ὅφρ' ἐς ὄλυμπων ἴκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔλθοις ἐσί·
 λίω ἄχθομαι ἔλκωσ', ὅ με βροτῶσ' οὐτάσων ἀνὴρ
 τυδείδης· ὅς νῦν γὰρ καὶ ἂν Διὶ παρὶ μάχοιτο.
 ὥς φάτο· τῇ δ' ἄρ' ἠστο δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινευ ἀσκημένῃ φίλῳ ἦτορ.
 παρ δέ οἱ ἴεισ' ἔβαινε, καὶ ἠνία λάβ' ἔσσι·
 μάστιξ δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντι πετέδω.
 αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκεν ἐθίων ἔλθοις αἶψα, ὄλυμπων,
 ἐνθ' ἵππος ἔστησε ποδὶν ἥμος ὠκία ἴεισ'·
 λῦσας' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν ἑῖλαρ.
 ἦ δ' ἐν γούνασι πίπτει Διώνῃσ' δῖ' ἀφροδίτῃ
 κηρὸς ἦσ'· ἦ δ' ἀγκῶσ' ἐλάβ' ἔσσι θυγατέρα ἦν.
 χερσὶ τέμιν κατέρειξεν, ἔπασσ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνείμαζι·
 τίς νύ σε βία δ' ἐριξε φίλον τέκος οὐρανιῶνδ' ὦν
 μακροδίωσ', ὥς ἐγὼ κακὸν εἴβυσαν ἱνωπῆ;
 Τόν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομένησ' ἀφροδίτη·
 οὐτά με τυδέος ἡδὸς ὑπερθυμοσ' Διομήδεσ',
 οὐδέ ἐγὼ φίλῳ ἢ ἂν ὑπεξέφρον πολέμοιο
 αἰνέαν, ὅς μοι πάντων πολὺ φίλτατος ὅς ἐστιν·
 οὐ γὰρ ἐγὼ βῶων, καὶ ἀχαιῶν φύλῃσιν αἰνή·
 ἀλλ' ἦ δὴ δαναοί γε, καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνῃ δῖα θιάωρ·
 τέτλαθι τέκνον ἱμὸν, καὶ ἄνάσχεο κηλομένην περ·
 πολλοὶ γάρ δ' ἡ τλημῶν ὄλυμπια δώματ' ἔχοντες

О М Н Р О У

ἔξ ἀνδρῶν, χαλεπὶ ἀλγὲ ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

τῇ μὲν ἀρχῇ, ὅτε μιν ὤτος, κρατὶς τ' ἐφίαλτης,

παῖδες ἁλωῆος διῆσαν κρατῆρι ἐν δισμῶ.

χαλκίῳ δ' ἐν κρᾶμα δέδωτο τρισκαίδεκα μῆνας.

καὶ νύκτωρ ἐνθ' ἀπὸ λαοῦ ἀρχὴ ἔσται πολέμοιο.

ѣмъ дѣрѣи пѣвѣмъ и сѣвоѣмъ,

ἑρμεία ἐξήγγειλον· ὁ δ' ἐξείκελεψεν ἄρματα

Ἔστι τέρψιμον· χαλεπὸς δ' ἔστι δεισμὸς ἐλαφύνας·

τῇ Ἰῆ. ὅτε μιν κρατῶς παῖς ἀμφιγύων Θ.

Δεξιτ' ὄν κατὰ μαθ' ὅν ὁἰσῶ πηλώ χινι

βεβλήκει· τότε και μεν ανήκεσον λαβειν ἄλγος·

τλῆ δὲ αἰείας ἐν τοῖσι πελώροισι αἰὲν οἶσ' ὦν

ἔντε μιν ὡς ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγίοχοιο

ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὁ δυνήσων ἐλίκου·

αὐτὰρ ὁ, βῆ πρὸς Λῶμα Διὸς, καὶ μακρὸν ὄλυντ' ὄν.

κῆρ ἄχ' ἔων, ὃ δὲ λύνῃσι πεπαρμένους· αὐτὰρ οἷσος

ὦ μω ἐνὶ σπασμῷ ἠλῆλατο· κῆδε δ' θυμόν·

Τὸ δ' ἐπὶ παιδῶν ὁδωθήσεται φάρμακον πάλαν.

ἡκέσας· ὃ μὲν γὰρ τι κατὰ θνητὸς γ' ἐτέτυκε

στ' ἐπ' αὐτοῖς, ὁ βασιλεὺς, ὅς οὐκ ὄθειτ' αἰσχυλὰ ῥέζων.

ὅς τ' ὅξοισιν ἐκῆθε θεοῦς, οἱ ὀλυμῶν ἐχθσιν·

Θίλ' ἐπὶ πῦλιν ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

νήπιος· ὃ δ' οἶδε κατὰ φρένα τυθείος υἱός·

ὅτι μὲν καὶ Νικαῖος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται.

ἐν δὲ τῇ μιν παῖδ' ἐς τὸ πρὶ νόνασι παππὰς ἔχουσιν

ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς Διὸς ἑστ' ὅτ'

760) νῦν τυδείλης· ἐκὼν μάλ' ἀκροατοῖς ἔστι·

[illegible]

મહાદેવજીનાં પાંચાણાં પાંચાણાં પાંચાણાં પાંચાણાં

ΞΕΥΠΝΑ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣ ΟΙΚΗΣ ΕΚΑΙ ΟΙ

κερίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄεισον ἀχαιῶν,
 ἰφθίμῃ ἀλσχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο,
 ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρηριν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὁμόρῃν·
 ἄλθξο χεῖρ· ὁδύναυ ὃ κατηπύοντο βαρεῖται·
 αἶδ' αὖτ' ἐθρώωσαι ἀθωαίητε, καὶ ἦρη,
 κρημίοις ἐπέεσσιν Δία κρονίδην ἐρέθισον·
 ῥῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ζεῦ πάτερ· ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται ὃ τί κεν εἴπω,
 ἢ μάλα δῆτινα κύπρις ἀχαιῶδων ἀνιῖσται,
 φασὶν ἅμ' ἐσπείδαι, τοὺς, νῦν ἑκπαλ' ἐφίλησε·
 τῶν τινὰ καρρῖς ἔσσαι ἀχαιῶδων ἐυπέπλων,
 πρὸς χρυσῇ πρόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἄρσάν·

Ὡς φάτο· μενίδησεν δ' πατήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
 καὶ ῥα κελιασγῶμος προσέφη χρυσῇν ἀφοδίτῃ·
 οὔ τι τέκνον ἱμὸν δέδοται πολυμήϊα ἔργα
 ἀλλὰ σὺ γ' ἱμῶντα μετέρχει ἔργα γάμοιο·
 ταῦτα δ' ἄρηι θεῶ, καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσδ'·

Ὡς οἱ μῦθ' τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 αἰνεία δ' ἐπόρυσσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων δ' οἱ αὐτὸς ὑπὶ ῥιχέ χεῖρας ἀπόλων·
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' εἰς τὴν μέγαν ἄλσιν· ἵετο δ' αἰεὶ
 αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι·
 ῥίς μῦρ' ἐπεὶ ἐπόρυσσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 ῥίς δ' οἱ ἐσφύλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' ἀπόλων·
 ἀλλ' ὅτι δὴ πτεταρτον ἐπίστυβ' Ἰαίμονι ἴθε
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἱκάργος ἀπόλλων

Φράζεο τυδείδην, καὶ χάρι'· μὴ δ' ἐθεοῖσιν
 , ἴσ' ἐθελε φρονέειν, ἐπὶ οὕτω τε φῦλον ὁμοῖον
 , ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἔρχομένων τ' ἀνθρώπων·
 Ὡς φάτο τυδείδης δ' ἀνέχετο τὸν ὅπασθε

+ τυτφον

Αρπύια.

μήνιν ἄλκυονίδος ἱκατηβόλου ἀπόλλωνος
 αἶνεν δ' ἀπ' αὐτῶν ἐμίλη βῆκεν ἀπόλλων
 πρὶ γάμῳ ἐν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἵετο κρῖ.
 ἦρι πὺν ληῶν τε, καὶ ἄρτεμις ἰοχίαιρα,
 ἐν μεγάλῳ ἀλύτῳ ἀκρόντο τε, κύδανόν τε.
 αὐτὰρ ὁ, εἰδὼς ἐνὶ θυῷ ἄρτυρόφρονα ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' αἰνεία ἱκέσεν καὶ τινύχῃσι πτοῖον.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐδῶλ' ὤϊος, καὶ δῖοι ἄχαιοί
 δῆλ' ἐν ἀλλήλων ἀμφὶ σήθεσσι βοιάς,
 ἀσπίδας ὑκύκλεις, λαοσήμετε περὶ ἐντα.
 δῆ τότ' ἐθούρον ἄρ' ἡ προσήλυτα φοῖβος ἀπόλλων·
 ἄρ' ἐς ἄρ' ἐς βροτοῖσι, μῖα φόνε, τῆ χεὶρ σπληνῆτα,
 οὐκ ἂν δῆ τόν δ' ἄνδρα μάχης ἱρύσαιο μετελθὼν
 τυδείδῃ, ὅς νῦν γὰρ καὶ ἂν Διὶ παρὶ μάχοισι;
 κύπριδά μιν πρῶτον σχεδὸν οὕτως ἐχέει ἐπὶ καρπῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τ' αὐτῷ μοι ἐπέστυε δαίμων ἴσος.

Ὡς ἐπὼν, αὐτὸς ἐφ' ἔξω πρὶ γάμῳ ἄκρη.
 βῶν δ' εἰχας θυλὸς ἄρης ὥρῃ μετελθὼν,
 ἐδόμενος ἀκούμεν δ' ὅτ' ἦν ἡρεῖ θεῖον.
 ἔχονσι δ' ἡριόμοιο διοτρεφείας κέλευον.
 ὦ ἦ τις ἡριόμοιο διοτρεφείας βασιλῆος,
 ἐς τί' ἐν κτείνεσσι καὶ οὐκ ἐν λαὸν ἄχαιοις;
 ἢ ἐσόκου ἀμφὶ πύλῃς ἐν ποιεῖσι μάχωνται
 καί τ' ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίθωμι ἐκείνῳ,
 αἰνείας, ἔδον μεγάλῃ πρὸς ἀρχίσαιον.
 ἀλλ' ἄγε τ' ἐκ φιλίσβοιο σαώσομαι ἐδὸν ἱταῖρον.
 ὦς ἐπὼν, ὅρῃ μενός, καὶ θυμὸν ἱέσθαι.
 ἐν δ' αὖ σαρκηδὼν μάλα νείκεσεν ἔκτρα δῖον.
 ἔκτρα πῇ δῆρι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἐχέσκει;
 φῆς πᾶς ἄτ' ἑλάν πόλιν ἐξέμην ἢ δ' ἐπικυρώσω.

Sarpedon
 λέγοντος ὅτι
 παρὰ τὴν ἰσότητα.

οἷος σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτισί τε σοῖσι.
 τῶν γυν, οὐδ' ἐγὼ δίδειν δύναμι, οὐδ' ἐνοῆσα.
 ἀλλὰ καταπίψασυσι κύνας ὥς ἀμφιλέοντα.
 ἢ μεῖς δ' ἄν μαχόμεσθ', οἳ περ' ἐπὶ κερροὶ ἐνεμῶ.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπὶ κερρος ἐὼν, μάλα τηλόθω ἦκα.
 τηλῶ γὰρ λυκίῃ ξάνθω ἐπὶ Διηνόον.
 ἐνδ' ἀλγρόν τε φίλῳ ἔλιπον, καὶ νύπιοις ἦδον.
 καδιδέκτιμάματα πολλὰ, τάτ' ἔλθεται ὅς κ' ἐπιδιυθεῖ.
 ἀλλὰ καὶ ὥς, λυκίης δ' ὄρνυ, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχέσασθαι. ἀτὰρ οὐ μοι ἐνθάδε πόρον,
 οἷόν κ' ἢ φέροιν ἀχαιοὶ ἥκειν ἄγοιεν.
 τύνη δ' ἔσηκας. ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελύεις
 λαοῖσι μὴ μέν, καὶ ἀμυνέμεναι ὥρισι.
 μὴ πως ὥς ἀπ' ἰσὶ λίνυ ἀλόντε πανάγρῳ
 ἀνδράσι δις σμυθέεσιν ἔλωρ, καὶ κύρμα γένηται.
 οἳ δέ, τάχ' ἐκπέσῃσ' ἐν νοομένῳ πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δέ χερ' ἐτάδε πάντα μέλειν νύκτας τε, καὶ ἡμαρ,
 ἀρχοὺς λισομένῳ τηλεκλήτων γ' ἐπικούρω
 νολεμέως ἐχέμεν· κρατρήν δ' ἀποθέδαι ἐνι πύρ.
 ὧς φάρσαρπηδίων· δάκε δέ φρένας ἔκρε μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχίων σὺν τεύχεσιν ἄλλ' χαμάζε.
 πάλλων δ' ὄξια δούρα· κατὰ σρατὴν ὧχθον πάντες,
 δ' ὄρνυων μαχέσασθαι. ἐγερει δέ φύλσπιν αἰνήν.
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν.
 ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλύς, οὐδ' ἐφόβησαν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἀχαιὸς φορέει ἱέρας κατ' ἄλωας,
 ἀνέμων λιμνώντων, ὅτε τε ξανθὴ Διημήτηρ
 κρήνη ἐπειρομένων ἀνέμων κατ' ἐπέν τε, καὶ ἀχνας,
 αἳ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαῖ, ὥς τὸτ' ἀχαιοὶ
 λινυθ' ὑπέρθε γέγονε κενισάλω, ὃν ῥα δ' αὐτὸς

οὐρανὸν ἐς πολὺν χαλκῶν ἐπέπληγον πόδες ἱππῶν
 αἱ ἐπιμισγομένων, ὑπὸ δ' ἔσρεπον ἥνιοχ' ἦες.
 οἳ δ' ἔμηνος χερῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ βῶαςιν ἀρηγῶν
 πάντοσ' ἐποικυμῶνος· τοῦ δ' ἠφραίανιν ἐφιθμάς
 φοῖβος ἀπόλλωνος χρυσάρεα, ὅς μιν ἀνῶρε
 βῶσιν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ἴδε πολλὰ δ' ἀθύνω
 οἰχομένῳ· ἢ γὰρ ῥα πέλου δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' αἰνείαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε· καὶ ἐν σήθεσι μένος βάλε ποιεῖν λαῶν.
 αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίσατο· τοί δ' ἐχάρησαν
 ὡς εἶδον βῶν τε, καὶ ἄρτεμια προσίοντα,
 καὶ μένος ἐδλὸν ἐχόντα μετ' ἀλυσάν γε μῦθ' οὔτοι·
 ὃ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔχεν,
 ἄρης τε βροτοῖσιν, εἰς τ' ἀμοτον μεμαῦϊα.
 τοὺς δ' Αἴαντε δυνῶ, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
 ὦπρων δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 οὔτε βίας βῶων ὑπεδιδίδισαν· οὔτε ἰώκας,
 ἀλλ' ἐμνον νηφελῆσιν ἰοκότες, ὅς τε κρονίῳ
 νηηνείης ἐσησεν ἐπ' ἄκροπόλεισιν ὄρεσιν·
 ἄρεμας ὄφρ' ὕδισι μένος βορέαο, καὶ ἄλλων
 ἱαχρεῶν ἀγέμων, οἳ τε νέφια σκίοεντα
 πνοῇσι λιγυρῇσι διασκειδινῶσιν ἄεντες,
 ὡς δαναοὶ βῶας μένον ἐμπεδον οὐδ' ἐφέβοι.
 ἀφείδης δ' αὖ ὁμιλῶν ἐφοῖτα, πολλὰ κελύων.
 Ω φίλοι, ἀνέρις ἐεὶ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλκετε,
 ἀλλήλους τ' αἰδέεσθαι κατὰ κρατερὰς ὁσμῖνας.
 αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλείονες σόοι, ἢ πέφανται.
 φωνόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτ' ἐτις ἄλκη.
 ἢ καὶ ἀκούγισ' ἀνδρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
 αἰνείω.

ἰδέεσθαι
 ἡ φέρειν αὐτὸν
 ἀνὰ δυνάμει
 ἡ δὲ 15.

αἰνείω ἔταρον μεγαθύμῃς Διὸς ἰκόντα
 πρῆσσι δ' ἔειπεν ὁ μῶς ἡριόμοιο τέκνα
 τίον' ἐπὶ θεὸς ἔσκει μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι
 τὸν ῥά κατ' ἀσπίδα δαυρὶ βάλε κρείων ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' οὐκ ἔρχοιτο ἔρυσσιν. διὰ πρὸς δ' ἔειπε καὶ τῆς·
 νηαίρη δ' ἔρχασθ' ἰδὼς ἥρος ἑλκασιν.
 Διούπησεν δ' ἐπιστάν, ἀράβησε δ' ἐνὶ χεῖρ' αὐτῷ·
 ἐνθ' αὐτ' αἰνείας διακῶν ἔλεον ἀνδρας ἀρίστους,
 οἷε Διοκλῆος κρήθωνός τε, ὄρσιλῶχός τε·
 τῶν ῥά πατήρ μῦν, ἔναιεν ἑκκλιμένη ἐνὶ φρεσὶ,
 ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 ἄλφειοῦ· ὅς τ' ἐνὶ ῥέει πυλίων διὰ γαίης·
 ὅς τέκετ' ὄρσιλῶχον πολεῖας ἀνδρασιγὰν ἀνακτα
 ὄρσιλῶχος δ' ἄρ' ἔλκετ' Ἰοκλῆα μεγαθύμου
 ἐκ δ' Ἰοκλῆος Διδυμάονε παίδε γένεσθαι
 κρήθων, ὄρσιλῶχός τε μάχης ἐν ἐδίοτ' ἐπὶ πύλῃ·
 τῷ μῦν ἄρ' ἐβήσαντε, μελαινώων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς ὑπώλων ἄμ' ἀργείοισιν ἐπέδω,·
 τιμὴν ἀρείδῃσ' ἀγαμέμνονι, καὶ μνηστῶν
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλεος θανάτοιο κορυφῇ
 οἷά τ' ὄλεοντε δ' ἄλ' ὄρεος κορυφῇσιν
 ἔβραφέτω ὑπὸ μητρί βαθείης τάρφουσιν ὕλης,
 τῷ μῦν, ἄρ' ἀρπάζοντο βόας, καὶ ἴφια μῆλα
 σκαθμούς ἀνθρώπων κρεαίϊζον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκτανεν ὄξυϊ χαλκῷ,
 τοῖω τῷ χεῖρ' ἐσιν ὑπ' αἰνείας λαμάντε,
 καππασέτω ἑλκῆσιν ἰοικότας ὑψηλῇσιν·
 τῷ δ' ἐπιστόντ', ἔλευσεν βοήν ἀγαθὸς μοῦνιλαο·
 οἷ δ' ἰδὼς προμάχων, κενεθυμένος αἰθροσι χαλκῷ,
 σκίων ἔρχεσθαι, τοῦ δ' ὤρωσεν μένος ἄρης,

Διούπησεν
 Διούπησεν

Διούπησεν
 et Orphicis.

Διούπησεν
 flammis.

Διούπησεν

Διούπησεν

+ αἰθροσι

τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' αἰνείας Λαμείη
 τόν δ' ἴδεν ἀντίλοχος μεγαθύμῃς νέεσρος υἱός·
 βῆ δ' ἰδὶα προμάχων πείει γάρ δ' ἵε ποιεῖν λαῶν,
 μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφικας ἀποσφύλλε πόνοιο·
 τῷ μῦθῳ δ' ἡ, χεῖρας τε, καὶ ἔγχεα δ' ἐξυόοντα,
 ἀντίον ἀλλήλων ἔχέτω μεμαῶτε μάχεσθαι·
 ἀντίλοχος δ' ἡ μάλ' ἄγχι παρίστα ποιεῖν λαῶν·
 αἰνείας δ' οὐ μείνῃ θοός πρὶ ἄνδρῶν πολεμιστής,
 ὥς εἶδεν Διὶ φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε·
 οἳ δ' ἐπὶ δυνεπρούς ἐρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μῦθῳ ἄρα δειλὴν βαλὲτω ἐν χερσὶν ἱταίρων·
 αὐτῷ δ' ἐσφιθέντε, μετὰ πρῶρισι μάχεσθαι·
 ἔνθα πυλαμέναια ἔλετω ἀτάλαντον ἄρηι,
 ἄρχον παφλαγόνων μεγαθύμων ἀπιδάων·
 ἦν μῦθ' ἄρ' ἄρειδης Διευκλυτὸς μινέλαος,
 ἔσαοτ' ἔγχεϊ νύξῃ κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 ἀντίλοχος δ' ἡ μύθῳ βαλὲν ἠνίοχον θεράποντα,
 ἱδλὸν ἀτυμνιάδῳ δ' ὅδ' ὑπέσφι μῶνυχας ἵππους·
 χρμαδίῳ Ἀγκῶνα τυχὼν μέσον, ἔκ δ' ἄρα χειρῶν,
 ἠνία λευκὴ ἱλέφαντα χαμαὶ πέσον ἐν κενήσιν·
 ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαίξας ἔϊφει ἤλασε κόροισιν·
 αὐτὰρ ὅτ' ἀδμαίνων, ὑδρῆος ἔκτισε Δίφρων
 κύμβαχος ἐν κενήσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους
 Διὸς μάλ' εἰσήκει· τύχε γὰρ ταμάρθοιο βαθείης,
 ὅφρ' ἵπῳ πλήξαντι χαμαὶ βάλλον ἐν κενήσιν·
 εὖς δ' ἱμάς ἀντίλοχος, μετὰ δ' ἐσφρὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν·
 εὖς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ σίχας, ὥρ δ' ἐπ' αὐτοῖς
 κεκληγῶς· ἅμα δ' ὅτ' ὥων ἐπὶ πόντῳ φάλαγγες
 κρατφαίηρχι δ' ἄρα σφιν ἄρης, καὶ πότνι ἐνυῶ,
 ὃ μῦθ' ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα Διηϊοτήϊς,

Antilochos

Antilochos, Pylas
meine ich nicht

Antilochos, Pylas
meine ich nicht

Heber

Mars in
Pylas

ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἐγχεος ἐνώμα·

φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόδ' ἐκέρθη, ἄλλοτ' ὀπίσσω·

τόν γ' ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Diomedes.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰδὼν πολέος περίοιο·

εἴη ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ, ἅλα δὲ προρέοντα,

ἄφρῳ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνάτ' ἐδραμ' ὀπίσσω,

ὥς τότε τυδείδης ἀνεχάρητο, ἐπιτέλασθαι.

ὦ φίλοι οἶον δὴ θαυμάζομεν ἐκέραια δίον

αἰχμητὴν τ' ἐμῆμαι, καὶ θαρσαλέον πολέμισήν;

ὦ δ' αἰὲ πάρα εἰς γὰρ θεῶν, ὅς τις ἔσθ' ὃν ἀμύνει.

καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἰοικώς·

ἄλλα πρὸς βῶας τετραμμένοι αἶν' ὀπίσσω

εἴκετε· μή γ' θεοῖς μιν αἰνέμεν ἱφίμαχιδαι·

ὦς ἄρ' ἔφη· βῶας γ' μάλα σκληρὸν ἤλυθον αὐτῶν·

ἐνθ' ἐκτορ δ' ἴο φῶτε κατέκταν', ἐν εἰλότῃ χάρμης,

εἰν' ἐνὶ δίφρῳ ἐόντι, μνέειν τε, ἀρχιγλόν τε.

τῷ δὲ πείσονται ἔλκεσε μέγας τελαμώνιος αἴας·

εἴη γ' μάλα ἐγγυσιδὼν, καὶ ἀκόντισε διφρὶ φαεινῷ·

καὶ βάλλον ἄμφιον σελύγῃ ἐόν· ὅς γ' ἐνὶ παυσῶ

ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος ἄλλοι' ἐμοῖρα

ἦ γ' ἐπικερήσοντα μετὰ πρίαμόν τε καὶ ὕιας·

τόν γ' αἰετὰ ἴδωσ' ἔρα βόλε τελαμώνιος αἴας·

νεαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πούρῃ δολιχέσκιον ἐγχεσθαι

διούπησεν γ' πείσων, ὅ δ' ἐπ' ἐδραμε φαίδιμος αἴας

τεύχεα συλήσων· βῶας δ' ἐπὶ διούρατ' ἐχυναν,

ὄξεια παμφανόοντα σολυγὰς δ' ἀνεσείξατο πολλοί·

αὐτὰρ ὁ λάξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χολκίον ἐγχεσθαι

ἔσπευσεν, οὐδ' ἄρ' ἐπ' ἄλλα διωθήσας τεύχεα καλὰ,

ῶμοισιν ἀφιέειναι, ἐπεί γ' ἔσθ' ὅς τις βιβλίεσσι

δύσει, δ' ὅ γ' ἄμφιβασιν κρατὶν ἦν βῶων ἀγέρωχων·

οἳ πολλοὶ τε, καὶ ἰδὼσι ἰφίστασσαν ἐγχεῖοντες,
οἳ ἔμεγαν πρὶ ἰόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὅσιν, χασάμυρος πελεμίσχον·
ὡς οἳ μῦν πονέοντο κατὰ κρατὲρ ὅσμινον·

Τίσι δὲ

τληπόλεμον δ' ἥρακλειδην, ἦνντε, μεγάντε,
ᾧρσεν ἐπὶ ἀντιθέῳ σαρπηλὸν μοῖρα κραταή·
οἷδ' ὅτι δὴ σαρπηλὸν ἦσαν ἐπὶ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἱὸς δ' ἡγνός τε δίδος νεφεληγεταο,

ἐν καὶ τληπόλεμος πρότερος πρὶς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηλὸν λυκίων βυληφόρε, τίς τοι ἀνάρκη

πρώσθην ἰθάδ' ἰόντι μάχης ἀδαιήμονι φωτίζ;

† τω δέ μιν μοι δὲ σέφασσι δίδος γόνον αἰγιοχοῖο

εἶναι. ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδύνασιν ἀνδρῶν,

οἳ δίδος ἐξεγίνοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·

ἀλλ' οἷόν τινά φασιν βίβω ἥρακλειδην,

εἰν ἔμιν πατέρ' αἰσάσι μιννονα θυμολέοντα·

ὅς ποτε δειρὶ ἐλθὼν ἐνέχ' ἵππων λαομέδοντα·

† ἐνέχ' ἵππων
† ἐνέχ' ἵππων
† ἐνέχ' ἵππων

† ἐξ οἷος σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,

† ἰλὶς ἐξαλάπαξε πόλιν· χήρωσε δ' ἀγχι·

† ὅτ' ἵκακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθυσσι δ' ἀσπί·

† ἔσ' δὲ τέ σε φώεσθην ὅτ' οἱ μάλα ἄλκαρ ἔσθαι,

† ἐλθόντ' ἐκ λυκίης οὐδ' εἰ μάλα καρτερός εἰσι,

† ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ ληθέντα, πύλας αἰδίοιο περήσθην·

† Τόν δ' αὖ σαρπηλὸν λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἤνυσεν,

† τληπόλεμ' ἔβρι κείνος ἀπώλεσεν ἵλιον ἱρήν,

† ἀνέρος ἀφρακλίησιν ἀγαυοῦ λαομέδοντα·

† ὅς ῥά μιν ἐν ἔρξαντα κεινὴν ἠνίπαπε μῦθον,

† οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὡς εἶνεκα τληθόντων ἦλθε.

† ὅτ' ἵδ' ἐγὼ ἰθάδ' εἰμι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν,

† ἐξ ἐμῶν τεύξεται. ἐμῶ δ' ὑπὸ δισγῖ λαμνέντα,

894

† ἐνέχ' ἵππων
† ἐνέχ' ἵππων† ἡρακλῆος ὅστις
† τρώων δὲ
† ἀσπίδα.

οἳ πολλοί τε, καὶ ἰδοὺ ἰφίσασαν ἐρχέειχοντες,
οἳ ἐμέγαν πρὶ ἰόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
ᾧσαν ἀπὸ σφείων. ὅδ' εἰ, χαλαρὰ μῦθος πελεμήχθη·
ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατὶν ὑσμίνων·

Τληπόλεμον δ' ἠρακλείδην, ἦνντε, μετ' αὐτὸν τε,
ᾧρσαν ἐπὶ ἀντιθέῳ σαρπηλόνι μοῖρα κραταή·
οἷδ' ὅτε δὴ σαρπηλὸν ἦσαν ἐπὶ ἀλήλυσιν ἰόντες,
ἱὸς δ' ἡμῶν τε δῖος νεφεληγερέταο,

ἐν καὶ τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηλὸν λυκίων βυλῆφόρε, τίς τοι ἀνάρχη

πρώτην ἐνθάδ' ἰόντι μάχης ἀλαλήμονι φωτί;

φειδόμενοι δέ σε φασὶ δῖος γόνον ἄγχιόχοιο

εἶναι. ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδένεαι ἀνδρῶν,

οἳ δῖος ἐξεγίνοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνδρώων·

ἀλλ' οἷόν τινά φασὶ βίην ἠρακλείην,

ἔἴμ' ἐμὸν πατέρα σφασίμειμονα θυμολέοντα·

ὅς ποτε δειρὲρ ἰλθὼν ἐνέχ' ἵππων λαομέδοντα·

ἔξ οἷος σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,

ἰλί' ἐξαλάπαξε πόλιν· χύρωσε δ' ἀγχιέας·

οἷ δ' κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δ' ἑταροί·

σ' δέ τί σε βώεσιν οἷομαι ἄλκιον ἰσέεσθαι,

ἰλθόντ' ἐκ λυκίης οὐδ' ἐμάλ' ἀκατερός ἐσσι,

ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ λιμνέντα, πύλας αἰδέοιο περήσειν·

Τόν δ' αὖ σαρπηλὸν λυκίων ἀγὼς ἀντίον ἦνδρα,

τληπόλεμ' ἥϊο κείνος ἀπώλεσεν ἱλίον ἱρήν,

ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγαυοῦ λαομέδοντα·

ὅς ῥέ μιν ἐν ἔρξαντα καὶ ᾧ ἠνίπαπε μύθῳ,

οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἴνεκα τηλόθεν ἦλθε·

οἷ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν·

ἔξ ἐμείθεν τῷ ξέεσθαι. ἐμῷ δ' ὑπὸ δειρὶ λαμίντα,

Τληπόλεμος

Agd

+ ενεχ' ἵππων
ΛΥΚΙΑ

Hercules obvi
Troiam de
vastavit.

Sarpedon ad
Hectoris loquens
his versibus.

πριαμίδη, μή δ' ἡ μεῖλ' ὀρδανέοισιν ἐλάσῃς
κτεῖσθαι· ἀλλ' ἐπ' ἀμύμον, ἐπειτὰ με κτὰ λίπ' ὀϊαῖός μιν
ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμείλλον ἔργων
νοσήσας οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἔυφρανέιν' ἀλοχόν τε φίλῳ, καὶ νήπιον ἡρόν.

ὦς φάτο· τὸν δ' οὕτω προσέφη Κερυθαῖος ἑκτωρ.

Formida no

ca ex verbis. Sarp

ca. Sarp. &

Formida.

ἀλλὰ παρήϊξον λελιμμένον, ὄφρα τάχιστα
ῶσ' αὐτ' ἀργείας· πολλέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλαττο

Sarpedon ex
verbis Hectoris
vultum

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθιον σαρπηλὸνα δίοι' ἵταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγίοχοιο Διὸς πρηνεσσι φηγῶ.

ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥς ἐθύραζε
ἴφθιμος πελάγων, ὃς οἱ φίλως ἦεν ἵταῖρος.

τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.

ἄνους δ' ἀμπνύνθη πρὶ ᾧ πνοὴ βορέαο

ἴσσει ἐπιπνέεισ' αἰσκάδ' αἰσκάφ' ὅτα θυμόν·

ἀργαῖοι δ' ὑπ' ἄρῃ, καὶ ἔκρεε χροὸς Κερυθεῖ

οὔτε ποτε προσέπωντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,

οὔτε ποτ' ἀντιφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω

χάζοντο ὥς ἐπύθοντο μετὰ βῶεσσι νῆσ' αἰ.

ἐνθα τίνα προῖον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάειξεν.

ἑκτωρ τε πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος ἄρης,

ἀντίθιον τῷ ὄσαντ', ἐπὶ δ' ἐπλήξιππον ὄρεσσω,

φῆχοντ', αἰχμητὴν αἰτώλιον οἰνόμαόν τε,

οἶνοπίδῳ θ' ἔλενον, καὶ ὄρεσβιον αἰολομήδῳ,

ὃς δ' ἐν ὕλῃ νάϊσκει μέγα πλυσύβιοι μεμηλῶς,

λίμνῃ κεκλημένος κηφισίδῳ, παρ δ' ἐοῖ' ἄλλοις

ναῖον βοιωτὶ μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες.

τοὺς δ' ὥς ὅω ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

ἀργαῖας ὀλέκοντας ἐνὶ κρατὶ ὕσμίνῃ,

αὐτίκ' ἀθωαίῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

Greci celis
Troianis.

Hector in
sua melle
Troia.

Iuno Minerva
alloquitur.

Ω πόποι αἰγίοχοιο Διὸς τέρας ἀφ' ὧν ἔσται·
 ἢ ῥ' ἄλιον ἔν μῦθον ὑπέστημι μνηστράω
 ἴλιον τ' ἐκπέρσαντ' ἐνταίχεον ἀπονείδαι,
 εἰ οὐτ' ὦ μαίνεσθαι ἰάσομαι δούλην ἄρην.
 ἄλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μελῶμεθα θούερος ἀλκῆς.
 Ω ἴφαιτ', οὐδ' ἀπίθουσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἢ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἐντυοῖ ἵππους
 ἦρ' ἡρ' ἔσβα θεὰ θυγάτηρ μεγάροιο κρόνοιο.
 ἦ βη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλλει καμπύλα κύκλα
 χάλκεια δὲ τ' ἀκύνημα σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς·
 τῶν ἦ βι χρυσέῃ ἵππῳ ἀφθιτ' ὄφρ' αὐτὰρ ὑπέρθωι
 χαλκῇ ἐπίσσωρα προσσκηρότα θαῦμα ἰδέσθαι.
 πῆμνα δ' ἄργύρεα εἰσὶ πρόδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
 δίφρος δ' ἐχρυσέοισι, καὶ ἄργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντίτταται. Διοαὶ δ' ἐπὶ πρόδρομοι ἀντιγῆς εἰσι
 Ἰφίθε δ' ἐξ ἄργυρεος θυμὸς πέλειν. αὐτὰρ ἐπ' ἀκρόφῳ
 Δῖος χρύσειον καλὸν ἱγρόν. ἐν δ' ἑκάστω
 κάλ' ἐβάλλει χρυσέῃ, ὑπὸ δ' ἱγρόν ἤγαγεν ἦρ' ἡ
 ἵππῳ ὠκύποδας μεμαῶϊ ἑταίρῳ καὶ αὐτῇσ'·
 αὐτὰρ Ἀθωαίη κούρη Διὸς αἰγίοχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἱανὸν παρὸς ἐπ' οὐδ' ἔπειτα
 ποικίλον ὃν ῥ' αὐτῇ ποιεῖσά τ' ἐκ καὶ καμὶ χρυσῖν·
 ἢ δ' ἡ χιτῶν ἐνδύσασα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τινύχουσιν ἐς πόλεμον θαρήσασθαι Λακρυόωντα·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλλει αἰγίδα θυσανόεσσαν
 Διηνὴν ἣν πρὶ μὲν πάντῃ φόβος ἐσιφάνωται,
 ἐν δ' ἔεισι, ἐν δ' ἄλκῃ, ἐν δ' ἐχρυσέσασα ἰακή·
 ἐν δ' ἐτε γοργαίῃ κεφαλῇ Διανοῖο πελώρου
 Διηνὴ τε, σμφ' Διηνὴ τε Διὸς τέρας αἰγίοχοιο·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφρατον κυνέην θέλει τετραφάληρον

χρυσεῖον, ἑκάστη πόλειον περὶ λείαν ἀραρυῖαν.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγα ποσὶ βύσασθ' ἄλκιφον δ' ἔρχετο.
 βεῖν, μέγα, σβαρὸν τῷ δ' ἀλμυρῷ σίχας ἀνδρῶν,
 ἡρώων, πῖσιν τε κατέστυται δβειμοπάφῃ.
 ἦρ' ὃ μάστιγι θοῶς ἐπιμαίειτ' ἄρ' ἵππυς.
 αὐτόμαται δ' πύλαι μύκον οὐρανοῦ, αἳ ἔχον ὦρα.
 τῆς ἐπιτέφαπται μέγας οὐρανόος οὐλυμπος τε,
 ἢ μὲν ἀγκυλῖνα πυκινὸν νέφος, ἢ δ' ἐπιθεινῶν.
 τῇ ῥα δὲ αὐτῶν κορυφῇ κίεας ἔχον ἵππυς.
 εὐρον δ' κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμίμον ἄλλων,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυμήδεος οὐλύμπου.
 ἐνθ' ἵππυς σήσασα θεὰ λιγυκάλυκος ἦρ',
 ἦν ὕπαθ' κρονίδην ἐξήρξο, καὶ προσέειπε.
 Ζεῦ πάτερ, εὖ νειμίσῃ ἢ ἄρ' εἰ τάδε καρτερὰ ἔργα;
 δακτύλιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν ἀχαιῶν
 μάτ', ἅτ' ἀρ' εὖ κατὰ κόσμον. ἐμοὶ δ' ἄχος. οἱ δ' ἐκκλησίου
 τέρπονται κύπρις τε, καὶ ἀργυρότοξος ἀπύμωρος.
 ἀφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὔτινα οἶδε θέμισας.
 Ζεῦ πάτερ ἢ ῥα γί μοι κελεύσεται, αἴ κεν ἄρ' ἡ
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχῃς ἐξαπολίσσωμαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νειφεληγέτα Ζεύς.
 ἄρ' ἰμάν οἱ ἐπ' ὤρου ἀδωαίῳ ἀγχιλείῳ,
 ἢ ἐμάλις ἔωθε κακῆς δολύνησι πελάγειν.
 Ως ἔφατ', οὐ δ' ἀπίθνε θεὸς λιγυκάλυκος ἦρ'.
 μάστιξεν δ' ἵππυς τῷ δ' οὐκ ἄλυντε πετὶ ὀδῳ
 μεσηγυρῆς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 ὅσ' ἂν δ' ἡρωεῖας ἀνὴρ ἴδῃ δ' ὀφθαλμοῖσιν
 ἦμιμος ἐν σκαπῇ· λεύσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τοσόν ἐπιθρῶσκεισι θεῶν ὕψυχας ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ φοίῳ ἴξον, ὡταμῶτε ῥέοντες,

Ημε
 ιανιμους

Ημε
 ιανιμους
 Ημε
 ιανιμους

ἦ χι ῥόας σιμόεας σιμβάλλουσι ἥδ' ἐσκαύμανδ' ὄθ',
 ἐνθ' ἵππους ἔεισε θιὰ λευκώλενος ἦρη
 λύσας· ἐξ ὀχέων . περὶ δ' ἦ ἔρα πυλὸν ἔχων .
 τοῖσι δ' ἀμβροσίῳ σιμόεας ἀνέτφλε νέμεσθαι .
 αἱ δ' ἐάτω βύρωσι πεληέσων ἰθὺας ὁμοῖα ,
 ἀνδράσιν ἀργείοισιν ἀλεξιμῆραι μεμαῦσαι -
 ἀλλ' ὅτι δὴρ ἴκοντο ὅθι πελῖτοι καὶ ἀεῖσοι + πλεῖστοι
 ἔασσαν, ἀμφὶ βίῳ Διομήδεϊ· ὅς ὑποδάμοιο
 φλόγῃ μοι, λυέσων ἱερκοῖτες ὠμοφάριστον,
 ἢ συσὶ καὶ κροίσιν, τῶν τε δίνος οὐκ ἀλαπαδνόμεν,
 ἐνθα εἴσ' ἦ ὕσε θιὰ λευκώλενος ἦρη,
 εἰντοίε ἐσαμένῃ μεγαλήρῃ χαλκιοφώνῳ,
 ὅς τόθ' ἀνδρήσας χ', ὅθ' ἄμοι πεντήκοντα
 αἰδώς ἀργεῖοι, καὶ ἱλέγχεα, εἶδος ἀγρητοί,
 ὄφρα μὲν ἐς πολέμον πωλίσκῃσι Διὸς ἀχιλλεύς
 εἴδ' ἐπεὶ πρῶτος πρὸ πυλάων Δαρδανίδαρ
 οἰχνησάν . κίον γάρ ἐδιδίδισαν ὀβριμον ἔγχεσσι
 νῆρ δ' ἀσθεν πόλιος καὶ ἰλῆς ἐπὶ νηυσὶ μολχόντα·
 ὧς ἐπὶ τῷ ὄρωι μένος, καὶ θυμὸν ἐκώσσε
 τυδείδῃ δ' ἐπόρυσσε θιὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη .
 εὔρε δ' τὸν γὰρ ἀνακτα παρ' ἱπποισὶ καὶ ὄχισφιν
 ἔλκευ ἀναψύχοντα, τό μιν βάλλε πῶν Δαρὸς ἰσθμῷ·
 ἰσθμῷ γάρ μιν ἔπειρον ὑπὸ πλατείῃσι τελαμῶν
 ἀσπίδος ἐγκύκλις τῷ τεύρεσσι κώμνῃ δ' ἡ χιῖρα,
 ἀνδρ' ἰσχὼν τελαμῶνα, κελαινὰ φέει αἶμα ἀπεμόρην·
 ἱππεὺς δ' ἐπὶ θιὰ βυζοῦ ἔφρα, φώνησέν τε·
 ἦ, ὀλίγον οἱ παῖδες ἱερκοῖτα γένεσθαι τυδεύς·
 τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην Διέμας, ἀλλὰ μαχητής·
 καί ῥ' ὅτε πέρι μιν ἐγὼ πωλεμίσαν οὐκ ἔασκην,
 οὐδ' ἐκ παύσασθην, ὅτε τ' ἔλθουθι νόσφιν ἀχαιῶν

Storieon Vocab.
 ἱπποισιν.

ἄγγελος ἐς θήβας πολέας μετὰ καλλιμύωνας
 Δαίνυθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἱκλῆσθαι
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὥς ῥ' ἴαρος πρὶ
 καρπύης καλλιμύων προκλιίξῃσιν· πάντα δ' ἐνίκησε
 φηιδίως· τοίη βίῃ δ' ἐπιτάττο θοός ἦα.
 σοὶ δὲ βίῃ μὲν ἐγὼ παρὰ θύισαμαι· οὐ γὰρ φυλάσσῃ
 καὶ σὲ προφρονέως κέλευμαι βῶσθαι μολχεῖσθαι·
 ἄλλοι σὺν ἡ κοῦματος πολυωλῖξ γυνὴ Διδυκίη,
 ἣ νῦν σέ περ Δίος ἴσχει ἀκήμεν, οὐδ' οὐ γὰρ ἔπειτα
 τυδέος ἱκνονός ἐστι Δαΐφρονος οἴνειδιαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
 γινώσκω σέ θιὰ θυγάτηρ Διὸς αἰγιοχόιο.
 βῶ βί προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με Δίος ἴσχει ἀκήμεν, οὔτε τις ὄκνησθαι
 ἀλλ' ἐν σῶν μέμνημαι ἐφ' ἐμῶν, ὡς ἐπέτελλας.
 οὐ μὲν γὰρ μάκαρ βροτοῖς ἀντικρὺ μολχεῖσθαι
 βίῃσιν ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτά μιν ὀξεί χαλκῶ.
 βούνεα νῦν αὐτὸς ἀναχάσομαι, ἢ Διὶ καὶ ἄλλῃς
 ἀργαῖς ἐκέλευσα ἀλήμηναι ἐνθάδε πόντας
 γινώσκω γάρ ἄρ' ἔρα μολχὴν ἀνὰ κείρανέοντα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τυδείδῃ Διομήδῃσ' ἐμῶ κεχαρισμένῃ θυμῶ,
 μήτε σὺν ἄρ' ἔρα τὸν Διδυκίῃσιν, μήτε τιν' ἄλλοι
 ἀθανάτων· βίῃ βίῃ ἐγὼν ἐπιτάττο θοός ἦμι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' ἄρ' ἡρώτῃ ἔχε μώνυχας ἰππας·
 τύπον γὰρ σχεδίσω, μή δ' ἄλ' οὐ τοῦρον ἄρ' ἔρα
 βούλον μαινομένοισιν τυκτὸν κακὸν ἄλλοπρὸς ἄλλοι.
 ὅς περ ὡς μὲν ἐμοί τε καὶ ἡρῇ, σὺ τ' ἀγορεύων
 φασὶ μάχης εἶναι, ἀτὰρ ἀργαίοισιν ἀρήξει.

νῦν δ' ἔμετ' ἀφώσπιν ὁμιλεῖ τῶν δ' ἑλέασαι.

Ως φαμένη, δένειλον μὲν ἄφ' ἱππων ὥς τε χαμῶζε
 χερὶ πολλὴν ἱρύσας· ὅ δ' ἄρ' ἐμπαπίως ἀπόρυσσε
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἐβαυε παρὰ Διομήδεα Δῖον
 ἐμμεμαῦια θεὰ, μέγα δ' ἐβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· Διὸν γὰρ ἄγαν θεὸν ἀνδρα τ' αἰετον
 λολῆτο δ' ὡς σιγα καὶ ἠνία παλλὰς Ἀθήνη.
 αὐτίκ' ἐπ' ἀρ' ἡ πρώτη ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἦτο δ' μὲν περίφαντα πελώριον ἑξινωλεξιν.
 αἰτωλῶν δ' ἄρ' αἰετον ὀχισίς ἀγλαὸν ἦτορ.
 κεν μὲν ἄρ' ἑξινωλεξὶ μισφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Δῖν' αἰέλοσ' κωέω, μῆνιν ἱέλοι ὀβριμὸς ἄρ' ἑσ·
 ὥς δ' ἱδὲ βροτοῖσι δὸς ἄρ' ἑσ Διομήδεα Δῖον
 ἦτο δ' μὲν περίφαντα πελώριον αὐτὸ θ' ἑσιν
 κνῖθα· ὅθι πρῶτον κτείνων ἑξαινυλὸς θυμὸς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ δ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδωμοιο.
 οἱ δ' ὅτε Διὶ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρὸ δ' αἶν' ἄρ' ἑσ ὡς ἑξινωλεξὶ πρὸν ἠνίαθ' ἱππων
 ἔγχεϊ χαλκίῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει·
 καὶ τό γε χερὶ λαβοῦσα θεὰ γλυνκῶπις Ἀθήνη
 ὥσιν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἑτάσιον αἰχθῆνα.
 Διὸς δ' αὖθ' ὡς ἑξινωλεξὶ πρὸν ἠνίαθ' ἱππων
 ἔγχεϊ χαλκίῳ, ἐπείρσει δ' ὡς παλλὰς Ἀθήνη
 νείκεον ἐσ' κνῖθα, ὅθι ἰωννύσκετο μίτρω.
 τῇ δ' ἄμιν οὐτα τυχῶν, Διὰ δ' ὡς χροάκαλὸν ἑσλαφιν.
 ἐκ δ' ὡς Διὸς ἀποσιν ἑσιν· ὅ δ' ἐβραχε χαλκίῳ ἄρ' ἑσ·
 ὅσων τ' ἑξινωλεξὶ ἐπίαχον, ἢ Διὸς χαλκίῳ
 αἰέρεσ' ἐν πολέμῳ, ἑσλασσωλόντες ἄρ' ἑσ,
 Δῖος δ' ἄρ' ἑξινωλεξὶ πρὸν ἠνίαθ' ἱππων
 Διὸς δ' αὖθ' ὡς ἑξινωλεξὶ πρὸν ἠνίαθ' ἱππων
 Διὸς δ' αὖθ' ὡς ἑξινωλεξὶ πρὸν ἠνίαθ' ἱππων

*Dionides occidit
 Euripides.*

— *μῦθον*

*Dionides en Ballade
 Glorie vulnérat.*

οἷη δ' ἐκ νεφέων ἱριβεννὴ φαίνεται ἀήρ
 καὶ μάλας ἐξ ἀνέμοιο Λυσάεος ὄρνυμένοιο
 τοῖος τυδείδῃ Λιομήδῃ χαλκίος ἄρης
 φαίνεται ὁμοῦ νεφέων ἰδὼν εἰς οὐρανὸν ὑρῦν·
 καρπαλίμως δ' ἴκταν θεῶν εἶλος αἰπὴν ὀλυμ্পου·
 παρ' ᾧ Ληκρονίῳ καὶ ἔσθ' οὐ μὲν ἀχέων·
 δειξάσθ' ἀμβροσιν αἶμα κατὰ ῥέον ἐξ ὠτὸς
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπειτα πῖρόντα προσνύδαι·

*Man, qui est
 de Minerva et
 son Ton.*

Ζῦ πῶτερ, οὐ νεκροί σ' ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰνέτοί σ' ἴσ' ἰσα θεοὶ τιτληότες ἔμην
 ἀλλήλων ἰότητι χάριν δ' ἀνδρασι φέροντες·
 θεὸς πάντας μαχόμεδα σὺ γάρ τέ τις ἄφρονά κούρῳ
 οὐλομένην· ἥ τ' αἶψα αἰσὺλα ἔργα μέμνηται·
 ἄλλοι μὲν γάρ πάντες ὅθι θεοὶ ἔσ' ἐν ὀλύμπῳ
 θεῖτ' ἐπιπύθοντα, καὶ δολιχὰ μέγα ἔκαστος·
 ταύτῃ δ' οὐτ' ἐπὶ προῖβάλλεται, οὐτ' ἐπὶ ἔργῳ,
 ἀλλ' αἰεὶ ἐπὶ αὐτῷ ἐγείνατο παῖδ' αἰδμήδην,
 ἣ νῦν τυδείος ἱδὼν ὑπέρθυμον Λιομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέγκου ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὕτως χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέστυβ' ἀλκίμονι ἴθι·
 ἀλλὰ μ' ὑπὴνεναντα χεῖς πόδες· ἥ τέ κε δειρόν
 αὐτοῦ πῆματ' ἐπασχον ἐν αἰνῇ σινηκάδαριν,
 ἦεν ὡς ἀμνηνὸς ἐκ χαλκοῖο τυπῆσι·

Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ δαίδων προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 μή τί μοι ἄλλο πρόσθε παρὶς ὀμῖμος μινύει·
 ἐχθιστὸς γ' μοι ἐστὶ θεῶν, οἳ ὀλυμ্পὸν ἔχουσιν·
 αἰὲ γάρ τοι εἶεσ τε φίλη, πόλῃ μοί τε, μέγα χατε
 μῆρος τοι μένος ἐστὶν ἀσχετον, οὐκ ἐπιεκτήον
 ὄρης· τῇ μὲν ἐγὼ παρθὴ Λάμνην ἐπέεσσιν·

ὦδ' σ' οἶω κείνης τάδε πασχέειν ἐννεσίῃσιν·
 ἀλλ' ἔμην σ' εἰς Διὸς ἀνέξομαι ὀλγὴν ἔχοντα·
 ἔκ γάρ ἐμῷ γένει ἐσσί· ἐμοὶ Δίος γένεα μύθηρ.
 εἰ δέ τι νῆξ' ὀλγῇ θιῶν γένει ὦδ' αἰδέσθης.
 καὶ κεν Διὶ πάλα ἦδ' ἀνέρι τοῖς οὐρανόων·
 ὧς φάβ', καὶ ποιήον ἀνὰ γαῖαν ἰήσασθαι.

*hanc ex Jove
genitus.*

ὦδ' Δ' ἐπὶ παιήων ὀλῳήφρατα φάρμακα πάσων,
 ἠκέσας ἔμην γὰρ τι κατὰ θνητὸς ἔτετυκτο·

*Patron deorum
medicinis.*

Coroll. ὧς Δ' ὅτ' ὅπως γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος σωέπηνει *Coroll.*

ὕμνον ἔδον, μάλα δ' ὥς πεισρέφεται κυκλώων.
 ὧς ἄρα καρπαλίμως ἰήσας θοῦρον ἄρῃα·
 τόν δ' ἦβη λυῖσιν χαρίεντα ἔΐματα ἔειπε.
 παρ, Διὶ Διὶ κρονίῳ νικαθ' ἔξο κύδ' ἰγαίῳ
 αἰδ' ἀνθις πρὸς Διῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 ἦρ' ἔ' ἀργαίη, καὶ ἀλαλκῶ μιν ἰσθύνῃ
 παύσασαι βροτῶν ἄρ' ἄνδρ' ὀκτασιόων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΟΜΗΣ
ΡΟΥΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Τ Ων θιν ἀποσάντων τῆς μάχης, οἱ ἑλως πολλοὺς ἀνα-
ροῦσι τῶν ῥῶων· ἑλένη δὲ συμβελύσαντες, ἔκτωρ εἰς τὴν
πόλιν ἀνεισι, καὶ τῇ μηρὶ κελεύει ἐκὰβη εὐξάδαι τῇ ἄθλωα, καὶ
ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὴν διομήδην
ἀποσέσσει τῆς μάχης· τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, γλ-
αῦκος καὶ διομήδης ἀναγνωρίζαντες παρῶαν φιλίαν, διαλλάσ-
σασσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις· ἔκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μηρὶ ἐκὰβη,
καὶ τῇ γυναικὶ ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ ἀλεξάνδρῳ εἰς τὴν
πόλεμον ἔεισιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ζ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ζῆτα δ' ἄρ' ἀνδρομολχης καὶ ἑκθρος ἐς δαεινύς.

Ρῶων δ' οἴωθι καὶ ἀχαιῶν φύλε,
πισ αἰνῆ.

τ πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσε
μολχῇ πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθωομένων χαλκῇ,
ρεα δούρα,

μεσσηγὺς σιμόεντος ἰδὲ ξωνθοῖο ῥοσδωρ.
αἶας ᾧ πρῶτος τελαμώνιος ἔρως ἀχαιῶν,
ῥῶων ῥῆξι φολαγγα, φῶως δ' ἐπαροισιν ἐθήκεν
ἄνδρα βαλῶν, ὃς αἰετος ἐνὶ θρηήκεσι τίτυκτο
ἦδ' ὄν' ἐν σῶρος ἀκωμᾶντ' ἦν τε μέγαν τε.

Ajax i perifer
Acama te Tyrant
reget.

τόν ῥ' ἐβαλε πρῶτος κόρυθος φάλλον ἱππολασείης.
ἐν ᾧ μετώπῳ πῆξι. πέρηνσε δ' ἄρ' ὁ δέον εἶσω
αἶχμῃ χαλκίῃ. τόνδε σκότος ὄσ' ἐκάλυψεν.

ἄξυλον δ' ἄρ' ἐπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
τευθερανίδω, ὃς ἐγαιεν ἐν κλυμένην ἐν ἀρίσβῃ
ἄφνειος βιόβιο φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν,

Diomedes
Asphine

πῶντας γὰρ φιλέσκειν ὁ δ' ἔπει οἰκίαν αἰῶν.
ἀλλὰ οἱ οὐκ ἔστανε τὸ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.
προΐεν ὑπ' ἀνελύσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπύρα,
αὐτὴν καὶ θειρόπωντα καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκειν ὑφ' ὠϊόχῳ. τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτλω.

Calisto Asphine

ῥῆσον δ' ἐν ῥύαλος καὶ ὀφέλιον ἐξενολείξεν.

Em. plus d'effu
et d'effu

βῆ ᾧ μετ' αἰσῶπων καὶ πῆλασεν, οὗς ποτὶ νύμφῃ
νῆς ἀβαρβαρῆν τέκ' ἀμύμονι βυκαλίῳ
βυκαλίῳ δ' ἦν ἡδὲ ἀγανού λαομέδοντα

Asphine
de l'effu

πρὸς βύταρς γενεῇ· σκόλον δ' ἐγείνατο μήτηρ·
 ποικαίνων δ' ἐπ' ὅσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῇ·
 ὅδ' ὑποκυταμένη, διδυμάονε γείνατο παῖδε·
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα,
 μηκιστάδης, καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἰσύλα·
 ἀσύνλον δ' ἄρ' ἐπεφνε μινεπὶ ὀλεμος πολυπόοιτῃς·
 πιδύτῳ δ' ὀλυσεύς περκώσιον ἔξινολειξεν,
 ἔχει χαλκίῳ, τεύχεος δ' ἀρετάονα διῶν·
 ἀντίλοχος δ' ἀβληρον ἐν ἥρατο διυρὶ φασινῶ
 νεσορίδης· ἔλατον δ' ἐάναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ναῖε δ' ὀστυνίουτος ἐν ῥέειταο παρ' ὀχθας
 πῆδαθ' αἰπηνῇ· φύλακον δ' ἐλελήϊτος ἦρας
 φύγοντ' εὐρύπυλος δ' μελάνθιον ἔξινολειξεν·
 ἀδρησον δ' ἄρ' ἐπετα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 ἦδ' ὅν' ἐλ', ἱππο γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο
 ὄζω ἐνὶ βλαφθέντι μυεκίνῳ, ἀγκύλῳ ἄρμα
 ἔξεντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ, αὐτῶ μὲν ἱβύτῳ
 πρὸς πόλιν, ἦπρ' οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ ῥοχὸν ἔξεκυλίσθη
 σπηνῆς ἐν κενήσιν ἐπὶ σόμα· παρ' οἱ δ' ἐση
 ἀρείδης μενέλαος, ἔχων διολιχόσκιον ἔγχεος·
 ἀδρησος δ' ἄρ' ἐπετα λαβὼν ἱλίσσο γούναρ·
 ὥρρη ἀρείος ἦν σὺ δ' ὄξια δίξασα ἄπεινα·
 πολλὰ δ' ἐν ἀφναοῦ παρὸς κερμήλια κείτα,
 χαλκός τε, χρυσός τε, πολυκμήτος τε σίδηρος·
 τῶν κένρι χαρίσασθαι πατήρ ἀπείριστ' ἄπεινα,
 εἴκου ἔμεν ἦδ' ὅν' πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὧς φάτο· ἔδ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθε·
 καὶ δῖμιν τάχ' ἐμίλει θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
 δώσαντες ὧ θεράωνι κατὰ ξέμεν, ἀλλ' ἀγαμέμνων

ἐπὶ

Menecleus

Menecleus

Menecleus

Menecleus

Adrastus

Adrastus

Adrastus

ἄντίος ἦλθε θέων· καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ἤυδα·

Ω^ς πέπων, ὦ μοῦναι, τίη δέ σὺν κύδιαι οὕτως
 ἄνδρων· ἢ οἷ ἄριστα πεποῖνται κατὰ οἶκον
 σπῆος βῶων, τῶν, μή τις ὑπεκφυῖοι αἰπὺν ὀλβιον,
 χεῖρας θ' ἡμετέρας· μή δ' ὄνυμα γασέει μήτηρ
 κούρον ἰόντα φέροι· μή δ' ὅς φυῖοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 ἰλίῃ ἔξαπολίσκ' ἀκὴδισσι καὶ ἄφαντοι·

*Agamemnonis
 mensura
 Menelai*

Ω^ς ἐπών, ἔριψον ἀδελφεοῦ φρένας ἥρωε,
 αἵσιμα παρ' ἐπών· ὅ δ' ἀπὸ ἔθου ὥσαυτ' χερσὶ
 ἥρῳ ἄφηνον· τὸν γ' κρείων ἀγαμέμνων
 οὕτως κατὰ λαπάρῳ· ὅ δ' ἀνέρωπεν· ἀφείδης δέ
 λάξιν ἐν σήθεσι βᾶς, ἔξιστασε μελίνον ἐρχ^ο·
 νέσων δ' ἀργείοισιν ἐκέκλωτο μακρὸν αὐόσας·
 ὦρίλοι ἥρωεσι Δαναοὶ θεράποντες ἄρηθ',
 μή τις νῦν ἐνέρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω· εἰς κεν πλῆϊστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
 ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμι· ἔπειτα γ' καὶ τὰ ἐκ κλισίῃ,
 νικηρὸς ἀμπελίον συλῆσιν τεθνεώτας·

*Agamemnonis Adversus
 occidit.*

Nestor Soritum.

Ω^ς ἐπών· ὦ βῶε μένος, καὶ θυμὸν ἐκάσθ·
 ἐνθα κεν αὐτε βῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' ἀχαῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκίῃσι Δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' αἰνεῖαί τε, καὶ ἐκθεῖ ἐπὶ παρὰ σῶος
 σπριαμίδης ἔλκεος, οἴωνο πόλων ὅχ' ἄριστος·
 αἰνεῖαί τε, καὶ ἔκρω, ἐπὶ πόνοσ' ὅμμι μάλισσά
 βῶων, καὶ λυκίων ἐγκέκληται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔσι, μάχεσθαι τε, φρονέειν τε,
 σῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλῶων,
 πολυτῇ ἐποχόμμοι, πρὶν αὐτ' ἐν χροσί γυναικῶν
 φυῖοντας πεσέειν, δηϊόισι γ' χάσμα γνέσθαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνειν ἀπάσας,

*Helorus Sophus
 fuit.*

ἢ μῆτις μὲν Λαονοῖσι μαχησέμεν ἄνθι μένοντες,
καὶ μάλα τερόμενοι πρὸ ἀναγκῆς γόρ' ἐπεί γα
ἔκτορ ἄτάρ σὺ πόλιν ᾗ μετέρχαιο εἴπερ ἂν ἔπειτα
μῖττει σὴ καὶ ἐμῇ, ἢ ᾗ ξυνάγῃσά γεραῖα,
νῆον Ἀθωαῖης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ
οἷξας κληῖδι θυράσ τεροῖο δόμοιο,
πέπλην ὅς οἱ Δοκίει χαλεπὰς ἥδε μέγιστος
εἶν' ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖται Ἀθωαῖης ἐπὶ γούνασιν ἠὲ κόμοιο,
καὶ οἱ ὕποσχέσθαι Διοκαίδεα βοῦς ἐνὶ νηῶ
ἦντις ἠέεσας ἱερὴν σέμεν· αἶψ' ἐλθέσῃ
ἄστυ τε, καὶ ῥῶων Ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
αἶκον τυλλέας ἧδ' ἀπόσχη ἱλίου ἱρῆς,
ἄρχιον αἰχμητὴν, κρατῆρ' ὃν μήσωρα φέβοιο,
ὃν Διὶ γὰρ κάρυσον Ἀχαιῶν φημί γένεσθαι·
οὐδ' Ἀχιλλῆα ποθ' ὦλέγ' ἐδίδμιδμ' ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὃν πέρ φασὶ θεῶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίω
μαίνεται οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφάριζεν.

Diomedes
fieri videtur

Ως ἔφαθ'· ἔκτορ δ' οὐκ ἐκαστην ἠγάπα ἀπὸ ἴθου·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τῷ χεῖρσιν ἅλβ' ἤματι.
πάλλων δ' ὀξεία δοῦρα, κατὰ σπᾶν ὥχθη πάντῃ,
ὄρνων μαχέσασθαι· ἔθρε δ' φύλῳ πιν αἰνῆρ.
οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἀναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
ἄργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δ' ὀνόητο.
φῶν δέ τιν' Ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀπερόντο·
ῥῶσιν Ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλελίχθαι.
ἔκτορ δ' ῥῶεσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας.

Hector de hinc
et apparet
fuit.

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλήϊτ' ἐπὶ κρητοί,
ἄνδρες ἐνὶ φίλοι, μνήσαδε δ' ἠοῦελοσ' Ἀλκίης,
ἔφρ' ἂν γὰρ βεῖω ποτὶ Ἴλιον, ἥδε γέρεσσι γε

ἐπὶ βυλὺν τῇσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι

λαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἵκατόμβας·

Ως ἄρα φωνήσας, ἀπὲρ βῆ κερυθαίοις ἐκ τῶν
ἀμφὶ λείμιν σφυρὰ τύπῃ, καὶ αὐχίνα δέμα κίλανόν·
ἀντυξ, ὃ πυμάτη θεῶν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο πᾶσι, καὶ τυδείος υἱός,

εἰς μέσον ἀμφοτέρων σωίτῳ μεμαῶτι μάχεσθαι·

οἳ δ' ὅτι δὴ σχιδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

τίς δὲ σύ γ' ἐστὶ φέεισι καταθνητῶν ἀνθρώπων;

οὐ μὲν γάρ ποτ' ὕπαμα μάχῃ ἐνὶ κυδαιανίῃ

βηρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γὰρ πολὺν προβέβηκας ἀπάνταρ

σῶ θάρσει· ὅτ' ἑμὸν Δολιχόσκιον ἔγχεος ἔμεινας·

ἢ Δυσέηνω δὲ τε παῖδες ἑμῶι μένει ἀνδρόσιν

εἰ δὲ τις ἀθανάτων γὰρ κατ' οὐρανοῦ ἐλήλυσθας

οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπικρανίοισι μαχοίμην

οὐ δὲ γὰρ οὐ δὲ θρύανθες υἱὸς κρατρὸς Λυκόοργος

Διὸν ἦν· ὅς γ' ἀθεοῖσιν ἐπικρανίοισιν ἔειπεν·

ὅς ποτε μοι νομμένοιο Διωνύσιον ἔθην' ἄσ

σύνε κατ' ἡγάθειον νηυσὶν ἰόν· αἳ δ' ἅμα πᾶσαι

θύδ' ἀλαχμαὶ κατέχυναν, ὑπ' ἀνδροφόνου Λυκονύργου·

θεινόμηναι βυπλήν· Διόνυσος δ' ὅφρα θεῖος,

Δύσειθ' ἄλ' οὐ κατὰ κύμα· θέως δ' ὑπέδ' ἐξ ἄβ' ἐκόλπω

ΔιΔιότα· κρατρὸς γὰρ ἔχε πρόμοσ' ἀνδρὸς ὁμοκλή·

ἔδ' μὲν ἔπειτ' ὀδύσανθ' ἀποῖν' ἔϊα σῶντας,

καί μιν τυφλὸν ἔθηκε κρόνον παῖς· οὐ δ' ἄρ' ἔτι δὴν

ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθ' οὐ πᾶσι θεοῖσιν·

οὐ δ' ἂν ἔγω μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλωμι μάχεσθαι·

εἰ δὲ τις γὰρ βροτῶν, οἳ ἀρούρησ' ἀετὸν ἐλίσσιν,

ἄσπονδ' ἴθ', ὅς κ' αὖθις ὀλίγησ' ἐπὶ φάθ' ἵκηται·

*Glaucus sicut
di agreditur.*

*En dis c'est
par le dieu.*

*Lycaon
qui est
le dieu.*

Τόνδ' αὖθ' ἰππολόχοιο προσήυδα φαίλιμος ἦος
 τυδείῃ μιγάθυμει, τὴν γενεὴν ἱρεϊνέης
 οἴητ' φύλων γενεή, τοίνυδ' αὖ ἀνδρῶν.
 φύματ' ἀμὲν τ' ἀνιμος χαμάλις χεῖ· ἄλλα δ' ἐθ' ὕλη
 τηλεθώσα φύφ'· ἔαρος δ' ἐπιγίνετα ἄρ'·
 ὡς ἀνδρῶν γενεή, ἢ μὲν φύει· ἢ δ' ἀπολήγεται.
 εἰδ' ἰθέλεις καὶ ταῦτα δαήμυρα· ὅφρ' ἐν εἰρήῃ
 ἡμετέρῳ γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἀνδρὺς ἴσασιν.

Ἐξ πόλιν ἐφύρημιν χῶ' ἄρχος ἰπποβότοιο·
 ἐνθα δέ σίσυφος ἴσκει, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 σίσυφος αἰολίῃς ὃ δ' ἄρα γλαῦκεν τέκεθ' ἦορ.

Βελλεροφόντι αὐτὰρ γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα βελλεροφόντι.

ὧδ' δέ θεοὶ κάλως τε, καὶ ἠνορέῳ ἱρατεινῇ
 ὥπασαν· ἀτὰρ οἱ προῖτες καὶ ἐμήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ λήμης ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτρος ἦεν
 ἀρχαίων· βίης γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδιούμασεν.

ὧδ' δέ γυνὴ προῖτε ἐπιμήνετο δὴ ἄντεια
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμευ· ἀλλὰ ἐν, οὗτε
 πῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα λαΐφρονα βελλεροφόντι·

ἢ δέ ψευσαμένη, προῖτε βασιλῆα προσήυδα
 τιθναίης ὧ προῖτ'· ἢ κάκτανε βελλεροφόντι
 ὅς μ' ἐθείλεν φιλότῃ μιγήμευ οὐκ ἐθειλύνῃ.

Ὡς φάτο· τόν δ' ἀνακτα χόλως λάβεν, οἷον ἄκυσιν.

κτιῖνα μὲν ῥ' ἀλῆενε σιβάσατο γὰρ τόγχε θυμῷ.
 πέμπει δέ μιν λυκίῳ δ' ἐπὶ ῥην δ' ὅγε σήματα λυγρῶ,
 γρητῆας ἐν πίνακι πτυκτῶ θυμοφθόρα πολλὰ.
 διῆξαι δ' ἠνώγει ὧ πινθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 αὐτὰρ ὁ, βῆ λυκίῳ δειθεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ λυκίῳ ἴξεν, ξωλνθοντερεῖοντα,
 προφρονέως μιν τῶν ἀναξ λυκίης εὐρείης.

ἐννῆμαρ ξείνια· καὶ ἐννέα βοῦς ἱερῶσιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δακτύλῳ ἱφάνῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε μιν ἱρέεαι, καὶ ἦται σῆμα ἰδέσθαι·
 ὃ, τῇ ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ προΐτοιο φέροισι,
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδίξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥὰ χίμαιραν ἀμουμακίτῳ ἐκέλευσε
 πεφνέμεν· ἥ δ' ἄρ' ἔλω θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων·
 πρῶτον γὰρ, ὅππῃ οὐδ' ἀράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
 δειγὸν ἄπο πνίψα πυρὸς μένος αἰθομένοιο·
 καὶ τῇρ μὲν κατέπεφνε, θεῶν τ' ἄρασι πιδύσας·
 δυνήτερον ἄν, θλυμοῖσι μαχίστατο κυδάλιμοισι·
 καρτίσι δὴ τήνγ' ἐμάχῃ φάτ' ἀνδρῶν·
 εἴβην, ἄν, κατέπεφνε ἀμαζόντας ἀνδραγίρας·
 τοῦ δ' ἄρ' ἀνδ' ἄρχομένῳ, πυκινὸν δόλῳ ἄλλον ὕφρανε·
 κρήνας ἐκ λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 εἴσε λόχον· τοί δ' οὐδ' ἀλλ' οἷον δένοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων βελιροφόντης·
 ἀλλ' ὅτε δὴ γένωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε· δίδω δ' ὅγε θυγατέρα ἦν·
 δῶκε δὲ οἱ ἡμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πάλους·
 καὶ μὲν οἱ λυκιοὶ τέμνους τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλόν, φυταλῆς, καὶ ἀρούρης, ὕφρα νέμοισι·
 ἥ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δειφροὶ βελιροφόντῃ,
 ἴσανδρον τε, καὶ ἱππόλοχον, καὶ λαοδάμαρ·
 λαοδάμῃ μὲν, παρεδίξατο μητίετα γυνὴ·
 ἥ δ' ἔτεκε ἀντίθεον σαρπηδόνα χαλκὸν ἐρυθήρ·
 ἀλλ' ὅτε κἀκείνος ἀπὸ χροῦ πάσι θεοῖσιν
 ἦτοί οἱ, κακπυλίων εἰς ἀλήϊον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδαν, πάντον ἀνθρώπων ἀλείνων·
 ἴσανδρον δὲ οἱ ἦν ἀρης ἄτος πολέμοιο,

Chimera.

Heracles
in the
Troy.

Satyrs.

Amazons.

Lydia.

Sarpedon.

μαρναμένον σολύμοισι κατόκτανε κυδελίμοισι·
 τὴν δ' ἔχολωσάμεν· χρυσήνιος ἄρτεμις ἔκτα·
 ἱππόλοχος δ' ἐμ' ἔκτε, καὶ ἐκ αὖ, φημί γυνέσσει·
 πέμπε δ' ἐμ' ἐς φοῖβον· καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτμευ
 αἶψ' ἀεικέων, καὶ ὑπείροχον ἔμμενα ἄλλων,
 μὴ δ' ἔγνος πατέρων αἰσχυρόν μιν, οἳ μὲν ἄεισαι
 ἐντ' ἐφύρη ἔγνοντο, καὶ ἐν λυκίῃ ἔρρη·
 ταύτης βίη γυνήσσει, καὶ εὐχομαι αἶμας εἶναι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' βοὴν ἄγαθὸς Διομήδης·
 ἔρχος μιν κατέπεσεν ἐπὶ χροὶ πυλυβοτείρῃ·
 αὐτὰρ δ' μελιχίοισι προσπύλα ποιμένα λαῶνα
 ἦ ῥα νύ μοι ξεινὸς παρῳῖός ἐστι παλαιός·
 οἶνός γ' ἄρ' ὅτε Δῖος ἀμύμονα βιλλεροφόντῳ
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἰήσιν ἤματ' ἐρύξας
 οἱ δ' καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξουήϊα καλὰ
 οἶνός μιν ἱσθήρα Δῖος φοῖνι φαινόν,·
 βιλλεροφόντης δ' χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·
 καί μιν ἐγὼ κατέλιπον ἰδὼν ἐν δώμασ' ἑμοῖσι·
 τυδεία δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μὲν ἐν τυτθὸν ἰόντα
 κάλλιπ', ὅτ' ἐν θήβῃσιν ἀπώλθο λαὸς ἀχαῶν·
 τοῦ δ' οὖν σοὶ μιν ἐγὼ ξεινὸς φίλος ἀργεῖ μέσση
 εἰμὶ· σὺ δ' ἐν λυκίῃ, ὅτ' ἐκευτῶν, δῆμον ἴκωμαι,
 ἔρχεαι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα, καὶ Δῖ' ὁμίλῃ·
 πολλοὶ μιν γὰρ ἑμοὶ φῶες, κλειρὶτ' ἐπὶ κερροί
 κτείνειν, ὃν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κιχίῳ·
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ ἀχαιοὶ ἱναρήμεν, ὃν κε δύνῃαι·
 τεύχεα δ' ἀλλήλοισι παμφόρον, ὅφρα καὶ οἳ δὲ
 γῶσιν ὅα ξεινοὶ παρῳῖοι εὐχομένοισιν.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καὶ ἵππων ἄΐξαντε,
 Χειρὰς τ' ἀλλήλων λαβέτω, καὶ πεισώσωντο.

ἐνθ' αὖτε γλαυκῶ κρονίδης φρένας ἐξέλθο' ἵπυς,
ὅς πρὸς τυδιδίῳ Διομήδεα τούχ' ἄμειβεν.

*Dionides in
Glaucos arma
committit.*

Χρυσέα χαλκείων ἐκαστόμβοι ἰνναβοΐων·

He tor

ἔκτωρ δ' ὥς σισιόος τε πύλας, καὶ φηγόν ἱκαναί,
ἀμφ' ἄρα μιν φῶν ἄλοχοι θέον, ἢ ὃ θυγάτηρ
ἑρόμυμα παϊδίος τε, κισιγνήτης τε, ἔτας τε,
καὶ πόσιας· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει,
πάσας ἐξείης· πολλῇσι δ' ἐκείλ' ἐφ' ἡπτο.

ἂλλ' ὅτε δὴ πριάμοιο Δόμον πρίκαλλ' ἱκανε,
ξεῖψ' αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
παντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξυστοῖο λίθοιο,
πλησίον ἀλλήλων δειλημμένοι, ἐνθα δ' παῖδες
κραιμῶνδ' πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἄλοχοισι,
κυρῶν δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς,
δῶδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξυστοῖο λίθοιο,
πλησίοι ἀλλήλων δειλημμένοι, ἐνθα δ' γαμβροί
κραιμῶνδ' πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἄλοχοισιν,
ἐνθα οἱ ἠπίοδωρος ἐναντὶν ἦλυθε μήτηρ,
λαοδίικω ἐσάχυσσα θυγατρὶν εἶδος ἀρίστω.
ἐντ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκτ' ὀνόμαζε.

He enba.

Τέκνον, τί πτε λιπὼν πόλεμον θρασύν ἐλήλυθας;
ἢ μάλα δὴ τείρῃσι Διυσώνυμοι ὕμης ἀχαῶν
μαρνάμενοι πρὶ ἄστυ σέδ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν,
ἰλθόντ' ἐξ ἀκρῆς πέλιος Διὶ χαῖρας ἀγασχέειν.
+ μέν γ' ὅν
+ πρὶ δὲ πρὶ
+ μιν
ἂλλὰ μὲν ὄφρα κέ τοι μεληδέα οἶνον ἱνείκω,
ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεια, αἴ κε πίνῃσθα.
,, ἀνδρὶ δ' ἐκ κέκμηκε, μέγας μέγα οἶνος ἄεξε.
ὥς τὴν κέκμηκας ἀμύνων θῶσιν ἔτῃσι.

Τὴν δ' ἠμάρβητ' ἔπειτα μέγας κερυθαίολος ἔκτωρ.

*Hektor a vino
abstinet.*

μή μοι οἶνον ἄφρι μελίφρονα πότνια μήτηρ,
μή μ' ἀπορρηγνύσῃς, μένος δ', ἀλκῆς τε λάθωμαι.

*Illo tempore
Ioni sacrificant
pro Iliis.*

χρυσίῃ ἀνίπτοισι δὴ λείβειν αἶθοπα οἶνον,
ἀξομαι οὐδέ πη ἐς κελαινεφίῃ χρονίῳ
αἵματι, καὶ λυβρῶ πεπλευγμένον ἐν χιτῶνάδῃ.

*Illo tempore
Ioni ma-
tribus.*

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀργαίης
ἔρχο σύν θύεσθιν, ἀομίσασα γεραίᾳς.
πέπλος δ', ὅστις τοι χαρίεσθες, ἦ δὲ μέγιστος
ἔσιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
εἴ, θές ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι Διὸς καὶ Διὸς βούς ἐνὶ νηῷ,
ἥντις ἡέκαστος ἰδυσέμεν, αἶψ' ἐλθέσθαι.

ἄστυτε, καὶ βῶων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
αἶκον τυλῆος ἧδ' ἀπόσχητ' ἰλίῳ ἱρῆς,
ἄρχιον αἰχμητῆρ, κρατὶ δὸν μήσῳρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀργαίης

ἔρχου. ἐγὼ δ' ὅ πάρεν μετελεύθωμαι, ὄφρα καλέσθαι,

αἶψ' ἐθέλῃς ἐπόντας ἀκνέμεν. ὥς κέν οἱ ἄνθι

γαῖα χένοι. μέγα γάρ μιν δλύμπιος ἔριφι πῆμα,

βροσίτῃ, καὶ πρὶάμῳ μεγαλήτορι, τοῖσιν παυσίρ'

εἰκεῖν ἐν γαῖῃ. ἴλοιμιν κατελθόντ' αἶϊλος εἶσω,

φαίην κεν φρέν' ἀτέρπευ δῖ' ἦρος ἐκλελαθέσθαι.

Ὡς ἔφαθ'. ἦ δὲ, μολῶσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι

κέκλυτο. ταῖσι δ' ἄρ' ἀόμισαν κατὰ ἄστυ γεραίᾳς

αὐτῇ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσας κῆσεντα

ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπορικιοί, ἔργα γυμνακῶν

σιδονίων, τὰς αὐτὰς ἀλέξανδρ' ὅθι θεοσελῆς

ἦγαγε σιδονίηθεν ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,

τὴν δ' ἰδὼν, ἦν ἰλύντω πρ' ἀνήγαγον εὐπατέρων

τῶν ἔν' ἀεραμένην ἐκάβη, φέρε δῶρον ἀθύνῃ.

*Hektor Paridis
mala miferat.*

ὅς κ' ἄλλιστος ἔω ποικίλμασιν, ἦ δὲ μέγιστος·
 ἄσπερ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείαβος ἄλλων·

βῆ δ' ἵεναι πολλὰ καὶ ᾗ μετασπένοντο γεραιά·

αἶψ' ὅτε νηὸν ἵκανον ἀθήνησ' ἐν πόλει ἄκρῃ,

τῇσι θύρας ὥϊξε θειανὴ καλλιπάρησ',

T' seano Minerva

κισσῆς, ἄλσχος ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·

Saturos.

τὴν γὰρ ῥῶϊς ἐθήκαν ἀθηναίης ἱέρειαν·

αἶψ' ὁλοφυγῇ πάσσα ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον·

Supplicatio.

ἦ δ' ἄρα πέπλυν' ἐλυσσά θειανὴ καλλιπάρησ',

θήκεν ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠὲ κόμοιο·

εὐχομένη δ', ἥρ' ἔβ' Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,

πότνι ἀθηναίῃ ἐφυσίπτολι· Διᾶ θιᾶων,

ἄξον δ' ἡ ἐγχοσ δλιομήδεσ', ἦ δὲ καὶ αὐτῇ

πρηνέα Διὸς πείσειν σκαυὼν προπάροιθε πυλάων,

ὄφρα τοι αὐτίκ' αὖν Διοκαίδεκα βούσ' ἐνὶ νηῷ,

ἦνις ἡκίστας ἱβύθωμ, αἶψ' ἐλεήσῃς

ἄσπερ, καὶ ῥῶϊν ἄλσχος, καὶ νήπια τέκνα·

ὧς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δ' παλλὰς ἀθήνη·

Hebetor accedat

ὧς αἰ μέν ῥ' εὐχόντο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ·

Davidem

ἔκτωρ δ' πρὸς Δῳματ' ἀλεξάνδροιο βεβήκει

καλὰ τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτιυχε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι

ἦσαν ἐνὶ ῥοίῃ· εἰβώλακι τέκωντες ἄνδρες,

οἳ οἳ ἐποίνεσαν θάλαμον, καὶ Δῳμα, καὶ αὐλήν·

ἐγγυθί τε πριάμοιο, καὶ ἔκτορσ' ἐν πόλει ἄκρῃ·

ἐνθ' ἔκτωρ ἐσθλὸς Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

ἐγχοσ ἐχεν δικάπηχυν· πάροιθε δ' ἰλάμπρο Διρὸς

ἠχμη χαλκίῃ· περὶ δ' χρύσεος θείης πόρκης·

τόν δ' εὖ ῥ' ἐν θαλάμῳ περικαλὴα τινύχ' ἐπὼντα,

ἑσπείλα· καὶ θώρηκα· καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφ' ὧντα·

ἄργιῃ δ' ἐλένη μετ' ἄρα Διωῇσι γυναιξίν·

ἔσο· καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

Τόν δ' ἔκτορ νικήσας ἐλὼν αἰσχροῖς ἱππέσσι.
 Λαμόνι, οὐ μὲν, καλὰ χόλον τόν δ' ἔνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύουσι, πρὶ πόλιν, αἰπύ τε τῷ χ^ο
 μαρνάμενοι· σέο δ' ἴνικ' αὐτὴ τε, πόλεμός τε,
 ἄστυ τό δ' ἀμφιδέδνη· σὺ δ' ἄν μαχέσαιο, καὶ ἄλλῃ,
 εἴ τι πά περ μεθίεντα Ἴλοις συρρ^ου^ο πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄνα· μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊόιο θέρηται.

Τόν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής.
 ἔκτορ, ἐπὶ με κατ' αἶσαν ἐνίκησας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 θεὸν ἐκέλευε ἱρῶ, σὺν δ' σύνθεο, καί μιν ἄκευθον.
 οὐδ' ἐγὼ βῶων τέσσερον χόλῳ, οὐδ' ἐνέμεσθαι
 ἥμῳ ἐν θαλάμῳ, ἐθέλων δ' ἄχαι' προφαπέδαι.
 νῦν δέ με παρθεποῦσ' ἄλσχος μαλακῶς ἱππέσσι
 ὕρμησ' ἐς πόλεμον· Δοκίει δέ μοι ὦδε, καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἑσπεδαι· νίκη δ' ἱπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμενον ἀρήϊα τεύχεα δύνω,
 ἢ ἴδ' ἐγὼ δ' ἐμέτμη· κινήσεσθαι δέ σ' οἶδω.

Ὡς φάτο, τόν δ' οὕτω προσέφη κορυθαίολος ἔκτορ.

Helena. τόν δ' ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι
 Διῶ ἱμεῖο κυνὸς κακομηχάνος ὀκρυόεσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τοῦ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴχεσθαι, προσφίεσσα κακὴ ἄνέμοιο θυέλλῃ·
 εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἐνθά με κύμα ἀπόρσσε πάρος τάδε ἔργα γένεσθαι·
 αὐτὰρ ἐπὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήσαντο,
 ἀνδρὸς ἐπεὶ ὤφελον ἀμείνονος εἶν' ἀναιτίς, + ὄφελον
 ὅς γ' ἦ δηνέμεσιν τε, καὶ αἰσχὰ πόλλ' ἀνθρώπων.
 τοῦτ' αὖ οὐτ' ἄρ' νῦν φρένες ἐμπέλοι, οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται, τῷ κέν μιν ἱπαυρήσεσθαι οἶδω.

ἄλλ' ἄγε νῦν εἴσπελθε, καὶ εἴβο δ' ἄνδρ' ἐπὶ δίφρω
 δῖον, ἐπεὶ σε μάχισα πόνοσ φρένας ἀμφιβέβηκεν,
 εἴνεκ' ἐμῆτο κωός, καὶ ἀλεξάνδρ' ἐνεκ' ἄτης.
 οἷσιν ἐπὶ βῆτες θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὁπίσσω
 ὠνέσσω ποιοῖσι πελώμειδ' ἀοίλιμοι ἱερομένιστο
 Τὴν δ' ἡ μείβετ' ἔπειτα μέγας κερυθαίολος ἔκτωρ
 μὲν μὲν κἀθίξ' ἔλενη φίλεσσά περ, οὐδ' ἐμὲ πείσεις.
 ἦ δὲ γὰρ μοι θυμὸς ἐπέστυται ὄφρ' ἐπαμύνω
 βῶσ', οἱ μὲν ἐμῆτο πρὸ θῆν' ἀπαιόντος ἐχέουσιν.
 ἀλλὰ σὺ γὰρ ὄρνυθι βῆτον, ἐπειγέσθω ἡ καὶ αὐτός,
 ὥς κού' ἐν βῆτον πόλιος καταμάρψῃ ἔονται.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἷον δ' ἐλευθέρου, ὄφρ' ἂν ἰδωμαι
 οἰκήσας, ἄλοχόν τε φίλῳ, καὶ ἡπίον ἡόν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ οἷον δ' εἰς ἐμὲ σφιν ὑπόβροπος ἴξομαι ἄνδρα.
 ἦ ἦ δὲ μὲν ὑπὸ χρυσὶ θεοὶ λαμρόσιν ἀχαῶν.
 ὥς ἄρα φωνήσας, ἀπείβη κερυθαίολος ἔκτωρ.
 αἶψα δ' ἐπεσθ' ἵκανε δρόμος ἐν ναυτάοις.
 οὐδ' ἐν ἄνδρομάχῳ λυκώλεον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἦ γὰρ σὺν πααδί, καὶ ἀμφιπόλῳ ἐν πέπλῳ
 πύργῳ ἐφασήκει γοῶσά τε μυρομένη τε.
 ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἐν δῖον ἀμύμονα τέτρεμ' ἄνδρα,
 εἴη ἐπὶ οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δ' ὁ δῖος ἔσπευ.
 ἔσπευ δ' ἄγε μοι δῖος ἀνδρὶ νημερτῆα μυθῶσαδι.
 πῇ ἐβη ἄνδρομάχη λυκώλεος ἐκ μεγάροιο,
 ἦ ἦ πῃ ἐσ γαλόων ἢ ἐνατέρων ἐν πέπλῳ,
 ἦ ἦ ἐσ ἀθλαίης ἐξοίχεται, ἐνθά περ ἄλλαι
 βῶαί ἐν πλίσσμοι δεινὴν θῆον ἰλάσκοντα.
 Τὸν δ' ἂν ὄρρηται μὴ πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ἔκτωρ, ἐπεὶ μάλ' ἄνδρας ἀληθέα μυθήσασθαι
 οὐτέ πῃ ἐσ γαλόων, οὐτ' ἐνατέρων ἐν πέπλῳ

οὐτ' ἴς ἀθηναίης ἱξοίχεται, ἔνθα πρ' ἄλλα
 βῶαί ἑυπλόκαμοι Διὸν θεὸν ἰλάσονται
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγα νῆλιν· οὐκ ἄκυσσε
 τείρεσθαι βῶας· μέγα δ' ἤρωες εἶν' ἀχαιῶν·
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειρομένη, ἀφικάνει,
 μαγομένη ἐκῦια, φέρε δ' ἅμα παῖδ' ἀτιθήνη·
 ἥ δ' ἄρ' ἔτι ταμὴν· ὃ δ' ἀπείσυνε δώματος ἐκτορ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν, αὐτὶς ἐκκλόμενος κατ' ἀρχαίης·
 ἔντε πύλας ἵκανε διδύχου μῆκος μέγα ἄστυ
 σκαυάς· τῇ, γὰρ ἐμμελὲς διξίοναι πεδίοιοι,
 ἔνθ' ἄλσος πολὺ δῶρ· ἔναντίην ἦλθε θέεσσα
 ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγάλῃρος ἡετίων·
 ἡετίων, ὃς ἐνομεν ὑποπλάκῃ ὕλησιν,
 θήβῃ ὑποπλακίῃ, κιλίκισ' ἀνδραγιν ἀνάσσει·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχιδ' ἐκβει χελκωφυσῇ,
 ἢ οἱ ἐπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπυλός κ' ἔσιν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νῆπιον αὐτῶς,
 ἐκφρίδῃσιν ἀραπῆν, ἀλὶγκιον ἀείει κελῶ.
 τόν δ' ἐκτορ καλίστανε καμάνδριον· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
 ἄσυνάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύθοι ἴλιον ἐκτορ·
 ἦτοι δ' μὲν, μείδιστον ἰδὼν ἔσπαϊδ' ἀσιδῆ·
 ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἀρχιπαρίεατο διακρυχέεσσα·
 ἔντ' ἄρα οἱ φῦχαρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκτ' ὀνόμαζε·
 Δαμμόνι, φθίσει σε εἰς ὄρ' ἔμμενος, οὐδ' ἱλαίρεαι
 παῖδ' ἀτινιπίαχον, καὶ ἐμ' ἀμμόρον, ἢ τάχα χήρη
 σὺ ἔσθαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν ἀχαιοί,
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη·
 σὺ ἄφραρτούσῃ, χθόνα δυνῆσαι· ὃ γὰρ ἐτ' ἄλλη
 ἔσσι θαλπωρὴ· ἐπεὶ ἄρ' οὐκ ἐστὶν πότμον ἐπίσσης,
 ἀλλ' ἄχ'· οὐδὲ μοι ἐσὶ πατήρ, καὶ πότνια μήτηρ·

Ἀνδρομάχῃ
 ἡετίωνος
 θυγάτηρ.

ὅτοι γὰρ πατήρ ἐμὸν ἀπέκτανε Δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δ' πόλιν πέρσων κίλίκων ἐν ναυιτάωσεν,
 θήβω ὑψίπυλόν, κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα·
 οὐδέ μιν ἐξουάειξε, σὺ βάσκατο γὰρ τόγχε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι Δαυδαλέοισιν·
 ἦ δ' ἐπὶ σῆμ' ἔχων περὶ δ' πτελέας ἐφύτυσαν
 νύμφαι ὄρεσι δὲ Κεῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·
 οἳ δέ μοι ἐπὶ ἅ κασίγνητοί ἐσαν ἐν μεγάροισιν·
 αἳ μὲν, πῶντες ἰὼ κίον ἤματι αἰῖδος εἶσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε Πριάμηνος Δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔσαν ἐπ' ἐλπίόδωσι, καὶ ἀργυρῆς οἴεσσι
 μητέρα δ' ἦ βασιλῆων ὑποπλάκῳ ὕλησσι,
 τὴν ἐπὶ ἄρ' δὴ ῥ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἅτ' ὄγχε τὴν, ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄπεινα·
 πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλλ' ἀρτεμίδιοι χέουρα·
 ἔκτορ' ἀτὰρ σύ μοι ἐσὶ πατήρ, καὶ πότνια μήτηρ,
 ἦ δέ κε κασίγνητος· σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακροῖσθαι·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰλίουρι, καὶ αὐτοῦ μίμν' ὧς πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄφρα νικῶν θείης, χήρῳ τε γυαῖνα·
 λαὸν δ' ἐσθ' ὅν παρ' ἱερὸν, ἐνθα μάλισσ' αὖ
 ὄμβροτος ἐστὶ πόλις, καὶ ἐπὶ δρομὸν ἐπλῆσθαι χεῖρας·
 τοῖς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄεστοι,
 ἀμφ' αἶαντε Διῷ· καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
 ἦ δ' ἀμφ' Ἀφείδης, καὶ τυδείος Ἀλκίμον' ἦ ὄρ
 ἔπειτ' ἐσφιν ἐνίσπει θεοπροπίων ἐν εἰώεσσι,
 ἔγχε καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐπὶ ῥέειναι, καὶ ἀνάρχε·
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας Κροναϊόλης ἔκτορ·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι ῥῶας, καὶ ῥῶάδ' αἰκισιπέπλους,
 αἰεὶ κε κρατὸς ὦς, γόσφιν ἄλυσσάτω Πριάμοιο·

οὐδ' ἄν με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐδιδόσθαι,
καὶ ἐνὶ πρῶτοις μετὰ φέεσσι μάχεσθαι.

ἄρ' ὅ μιν πρὸς παρὸς τε μέγα κλέεσσι, ἢ δ' ἴμεν αὐτοῦ;
ἔν μιν γάρ τοι οἶδ' ὁδὸν κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν πῶτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,

*ἡδὺς πρὸς
ἡδὺς πρὸς*

καὶ πριάμοσ', καὶ λαὸς ἔν μελίῳ πριάμοιο.

ἀλλ' οἷοι φῶν τρώων μίλει ἄλγος ὀπίσσω,

οὐτ' αὐτῇσ' ἐκάβησ' οὔτε πριάμοιο ἀνακτὸς,

οὔτε κισιγνήτων· οἳ κεν πολέεσσι, καὶ ἐδδοί,

ἐν κινήσῃ πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμνέεσσιν,

ἔσθον σεί', ὅτε κέν τις ἀχαιῶν χαλκῆς χιτῶνων

Δακρυόεσσαν ἄγῃται ἑλνύθρον ἡμᾶρ ἀπὸ πύρας·

καί κεν ἐν ἄργεϊ ζοῦσα πρὸς ἄλλησ' ἴσον ὑφαίνοισι·

καί κεν ὕδαρ φορέοισι μισγίηδισι, ἢ ὑπρίησ'

πόλιν ἀναξομένην κρατερῇ δ' ἐπικρίσειτ' ἀνάγκη.

καί ποτ' εἴς ἐπὶ σπινθίδων κατὰ Δάκρυ χέουσας

ἑλβροσὶ ἥδε γυνὴ δὲσ' ἀεικέλιος κέ μάχεσθαι

φῶν ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφὶ μάχοντο.

ὣς ποτ' εἴς ἐριέσσοι δ' ἄν νέον ἔσσεται ὄλγος

χῆτη θιοῦ δ' ἀνδρὸς ἀμύνειν Δούλιον ἡμᾶρ.

ἀλλὰ με τεθνεῶτα χυτὴ κατὰ γαῖαν καλὴ πῖσι,

πρὶν δ' εἴς σῃσσι βοῇσσι, σὺ δ' ἑλκνῆμοιο πυθέσθαι.

Ως εἰπὼν, οὐ παυθεὶς ὀρέξασθαι φαίλιμος ἔκτορ.

ἄψ δ' ὁ πολῖς πρὸς κολῶν ἐν ἴωνοιο θεήνῃσιν

ἑκλίνθη ἰούχων, παρὸς φίλῃσ' ὄφιν ἄτυχθῆναι,

ταρβύσας χαλκόν τε, ἰδέεσθαι Λόφον ἱπποχαιτῶν

Διὶ δὲν ὑπ' ἀκροτάτῃσιν κόρυθος νύοντα νοήσας·

ἔκ δ' ἐξέλασσε πατὴρ τε φίλῃσιν, καὶ πότνια μήτηρ·

αὐτὶς ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίλιμος ἔκτορ.

καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσάν.

αὐτὰρ ὅτ' οὐ φίλον ἦδ' ἐπὶ κῦσε πῆλ' ἐτε χυδσίην,
ἔπειτα, ἐπὶ ξυλόμῳ σ' αἰετ' ἄλλοισι τε θεοῖσι.

Ἐν ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἱμὸν ὥς καὶ ἐγὼ πρὶν, ἀειπρία βῶσι πρὶν,
ὥς βίβω τ' ἀγαθὸν καὶ ἰλίβ' ἱφίαντα σεν,
καὶ πότε ἔσσι πῆσι παρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
ἐκ πολλέμῃ ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόντα,
κτείναντο δὴ τὸν ἀνδρα χαρὴν ὃ φρένα μύθητι·

Ὄσ' ἐπὶ πῶν, ἀλόχοιο φίλησ' ἐν χυδσίῃ ἔθηκε
παῖδ' ἑόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδι λίξατο κόλπῳ,
διακρύουσα γελώσασα· πόσις δ' ἔλεησεν νοήσας·
χερὶ τέ μιν κατέρριψεν, ἔποσ' τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε,

Δαιμονίη· μή μοι τὶ λίω ἀσχαλίζο θυμῷ·
οὐ γὰρ ἔσσι μὲν ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ αἴδι προΐαψαι.

„ μοῖραν δ' οὐδ' ἐνὶ φρεσὶ πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν·

„ οὐ κακὸν, οὐ δέ μιν ἐδιδόν ἔπηντα πηρὶ γένηται.

ἀλλ' ἐσ' οἴκῳ ἰούσας, τὰ στυγερὰ ἐργὰ κόμῳ,
ἰσόντ' ἡλακώτῳ τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἐργὸν ἐπὶ χεῖρσι· πόλεμος δ' ἀνδρασι μελήσῃ
παῶσιν· ἐμοὶ δ' ἐμολίσα, θεὸι ἰλίβ' ἐγγυλάσῃ.

Ὄσ' ἄρα φωνήσας, κόρυθ' ἐλθ' οὐ φαίδιμος ἔκτωρ
ἵππευεν· ἀλσος δ' ἐφίλη, οἴκῳ δὲ βεβήκει
ἐν τροπαλίζομένη· θαλῆρον καταδωκεν χέεσσιν·
αἴψα δ' ἐπεσθ' ἵκανε δόμος ἐν ναιετάοντας,
ἐκθροσ' ἀνδροφόνιο· κίχῃ σάβ' δ' ἐνδοθι πολλὰς,
ἀμφιπόλῃσιν· τῇσιν δ' ἔχον παύσῃσιν ἐνὼρσαν·
αἰ μὲν, ἐν ἑσπέρῳ γόν' ἐκτορα ὡς ἐνὶ οἴκῳ
οὐ γὰρ μιν ἔτ' ἐφάντο ὑπὲρ ὅσων ἐκ πολλέμοιο
ἔξιδαι, προφυγόντα μένθ', καὶ χεῖρας ἀχαιῶν·
οὐδ' ἐπὶ πάλαι δὴ θύων ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,

Paris

Corinthia

ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ κατέδωκεν κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 σέυατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ πρὸς ἡραπνοῖσι πεπορθώς·
 ὧς δ' ὅτε τις σαφὲς ἵππος ἀκροθήσας ἐπὶ φάτῃ
 Διὸς μὲν ἀπορρήξας, θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰδὼς λυγρὰ ἐὺρρήϊος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὃ τοῦτο κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὥμοις ἀΐσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεπορθώς·
 ῥίμφα ἔχουσα φέρει μετὰ τ' ἤθεα, καὶ νομόν ἵππων,
 ὧς ἦος πρὶ ὧμοιο πάεισ κατὰ πρῶτον ἀκρῆς
 τεύχεσι παμφαίνων, ὧς τ' ἠλέκτωρ ἐβίβηκε
 χαρχαλόωντα χεῖς Διὸς πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἔκρρε Διὸν ἔτεμνεν ἀδελφιδὸν· ἐν τ' ἄρ' ἐμμελὲς
 στίφει· ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δ' ἀειγυῖα κί·

Τὸν πρότερος προσέειπεν ἀλῆξανδρος θεοειδής
 ἦθι· ἦ μελαλήσει καὶ ἐσσύμμενον κατὰ δῖον·
 Διὸς μὲν· ὃ δ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὧς ἐκέλευε·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κερυθαίολος ἔκτωρ·
 Δαμόνι, οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἀλκιμὸς ἔσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθίψετε, καὶ οὐκ ἐθέλεις· ὃ δ' ἱμὸν κῆρ
 ἀχυντα ἐν θυμῷ, ὅθ' ὅπῃρ σέθεν ἀισχέ· ἀκούω
 πρὸς ῥῶων, οἳ ἔχουσιν πολλὸν πόνον· εἴνεκα σέϊο·
 ἀλλ' ἴομεν τάδ' ὅππῃδ' ἀρεστέμεθ', αἵ κ' ἐπὶ θυῷ
 Διὶ ἐπουρανοῖσι θεοῖς αἰετὴν ἐτήσιον
 κρητὴν ἐραθήσασθαι ἐλευθέροισιν ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ προῆς ἡλάσσαντες ἐὺκνήμιδας ἀχαιούς·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Κταρ σὺν ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν
εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθει τοῖς φασὶ κικμηκόσιν
Ἕλλη. καὶ συμβαλὺσαντος ἑλένης πρὸ ἀδελφοῦ
μάντιος ὄντος, προσκαλιῖται αὐτὸς τίς αὐτῷ βούλειό τῶν
ἑλλήνων μονομαχεῖσσαι. πολλῶν δ' προαφειμένων, αἶας
ὁ τιλαμώνιος κληρωθεὶς, σωιστᾶ· μαχομένους δὲ αὐτοὺς,
κῆρυκις καταπαύσσι. καὶ νύξ διαλύει τὴν μάχην, καὶ οἱ
μὲν ἀλλήλοις δῶρα διδούσιν, ἐπικηρυκισσάμενων δ' ἑκά-
στων πρὶ νεφῶν ἀναρίσσει, τὰ αὐτὰ γίνεται παρ' ἀμφοτέ-
ροις τοῖς στρατοῖς· οἳ τὴν ἑλληνικὴν τάφον πολυάνδριον κατα-
σκευάζουσι, καὶ τεῖχος τοῦ ναυσάθμου, ἐφ' ᾧ ὁ ποσειδῶν
ἠγανάκτησε. οἷός τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τ'
μιλλόντων δείκνυσιν.

K

ΙΔΙΑΔΟΣ Η ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ητα δ' αἶας πολλέμιζέ μόνω μόνος ἔκρεε λίφ.

Σ ἑπών, πυλίων ἱξέαντο
 φαίλιμος ἔκτορ
 τῷ δ' ἄμ' ἀλέξανδρος κί'
 ἀδελφεός. ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 ἀμφοτέρωι μέμασαν πολλέμιζεν, ἥ δ' ἐ μάχεσθαι.
 ὡς δ' ἰθὺς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔλδοκε
 οὐρον, ἐπὴν κικάρωσιν ἐν ξέσῃ σ' ἱλάτῃσι,
 πόντον ἐλαύνοντες καμέτω δ' ὑπὸ γῆρας ἡλυντοα.
 ὡς ἄρα τῷ φάσιν ἐλδομένοισι φανήτω.
 ἐνθ' ἐλέτω ὁ μῦθ, ἦ δ' ἄρ' ἠϊόοιο ἀνακτ'
 ἄρνη ναετάρωντα μέγαδιον, ὃν κερυνήτης
 γαίνατ' ἠϊόοος, καὶ φίλος μέλισσα βοῶπις
 ἔκτορ δ' ἠϊονῆα βαλ' ἐρχεῖ ὄξυόοντι
 αὐχέν', ὑπὸ σιφάνῃς ἐν χάλκῃ. λῦσε δ' ὁ γῆρας.
 γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο παῖς, λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν,
 ἱφίνοον βάλε δ' ἐρὶ κρατὶ κρατὴρ ὅσμινον.
 Λεξιόλιν ἵππων ἐπὶ ἀλμυρὸν ὠκεῖον,
 ὦμον, ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε. λύνει δ' ὁ γῆρας.
 Τους δ' ὡς εἶπε ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀργαίης ὀλέκοντα ἐνὶ κρατὶ ὅσμινη,
 βῆ δ' ἄρα οὐλύμωιο κερύνων ἄϊξασα
 ἱλιον εἰς ἱρήν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνευτ' ἀπόλλων
 πρῶτα ἐκ καυλῶν. φάσιν δ' βούλῃσι νίκῃ.
 ἀλλήλοισι δ' τῶγε στυγαντέων παρὰ φηγά.
 τὴν πρῶτος προσέειπε ἀναξάνειος ἦ δ' ὅς ἀπόλλων.

Paris ceteri
 de Alexandri
 lib. vi.

Heitor
 Eioneu

Glaucus
 Iphionou

Athena
 ceteri

Apollo.

τίπτει σὺ δ' ἄν μιμαῖσθαι Διὸς θυγάτρ' ἐμὲ γάρ τοι
ἤλθεις ἀπ' οὐλύμπωιο, μέγας δ' ἐσὶ σε θυμὸς ἀνῆκεν·
ἢ ἴνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἐτραλκεία νίκην.

Δῖος ἐπεὶ οὕτω φῶας ἀπολλυμένους ἱλικάφεις.
ἀλλ' εἴ μοι ἔπιθοιο, τό, κεν πολὺν κέρλιον εἴη.
νῦν μὲν παύσω μιν πόλεμον, καὶ δ' ἡϊοτῆτα
σῆμρον· ὅστις ἄντε μαχέσονται, εἴσοκε τέκμων
ἱλίσσεται, ἐπεὶ ὥς φίλον ἐπλῆξο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτησι Διὰ κραθεῖν τόδ' ἐδ' εἴσω.

Τόν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ὦ δ' ἔσθ' ἐκάργε· τὰ γάρ φρονέουσα καὶ αὐτή,
ἤλθον ἀπ' οὐλύμπωιο μετὰ φῶας, καὶ ἄχαιούς.

ἀλλ' ἄγε πῶς μέμνας πόλεμον καταπανσέμεν ἀνδρῶν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπόλλων.

ἔκτρος ὥρσω μιν κρατῖν μένος ἱπποδάμοιο,
ἦν ἄν τις Δαναῶν προκαλέσεται, οἷόν τ' οἷός τις.

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ Διῆϊοτῆτι.

οἳ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκὸν κνήμιδες ἄχαιοί,

οἷον ἐπόρσεον πολέμῳ· ἔκτροι δ' ἴω.

μονομαχία.

Ὡς ἔφατ'· οὐ δ' ἀπίθουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

τῶν δ' ἔλθονος πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ

βελήν· ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδ' ἰδανὲς μὴ δόωσι.

σὴ δ' παρ' ἑκτῶν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

ἔκτρος ἔτι πριάμοιο, δὴ μὴ ἔν ἀτάλαντε,

ἥ ῥα νῦν μοι τί πίθοιο· κασίγνητος δέ τοι εἰμί.

ἄλλως μὲν κάθισον φῶας, καὶ πάντας ἄχαιούς.

αὐτὸς δέ τοι προκαλέσεται Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ Διῆϊοτῆτι.

οὐ γάρ ποθι μοῖρα θανέειν, καὶ πότμον ἐπιπαῖν.

ὥς γὰρ ἔγ' ὅν ὃν ἄκυσσας θεῶν αἰετὸν ἐτάω.

Helena funder
Hofbau mon
malier

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ.

Ως ἡ φασ. ἔκταρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκροῦσας.

[illegible]

Εὐκλυτέ μιν ῥῶες, καὶ ὑκνήμιδες ἄχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 ὄρκια μὲν κρονίῃσιν ὑπὲρ ἵψυχος οὐκ ἐτέλεσσαν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέρωσι τιν,
 εἰσόκεν ἢ ὑμῖν ῥοίω εὐπυργὸν ἔλῃη,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ λαμβαίετε ποντοπόροισιν·
 ὑμῖν μὲν γάρ ἐσσιν αἰετῆες παναχαῶν,
 τῶν, νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μάχισσάδαι ἀνώγει,
 δὴ ῥ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἐμμεναὶ ἐκτοσε δῖω
 ὥς δ' ὃ μυθέομαι· ζεύς δ' ἄμμι ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναηκῆϊ χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας, φερέτω κείλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμαι δ' οἴνα δ' ἑμὸν δόμῳ αἰεὶ πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
 ῥῶες, καὶ ῥῶων ἄλσχοι λελάχωσι θανόντα·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ ἔν, ἔλω δῶν δέ μοι ἔυχος ἀπόλων,
 τεύχεα συλήσας, οἷσ' ὧ πρὸτ' ἱλὶον ἱρήν,
 καὶ κριμόω πρὸτ' ἠνὸν ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·

τόν δ' ἐνέκω ἐπὶ νῆας ἔϋσ' ἄλμυς ἀποδύσσω,
 ὄφρ' ἂν ἐταρχύσωσι κερκισμόωντες ἄχαιοί
 σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ πλατείῃ ἡλυσπόντῃ,
 καὶ ποτὶ τις εἴπῃσι καὶ ὀφιοῶντων ἀνθρώπων
 νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 ἀνδρὸς μὲν τόδ' ἐσθ' ἡμα πάλαι κατατεθνηῶτ'·
 ὅρ' ποτ' ἀεινύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἴκτωρ·
 ὥς ποτὶς ἔς ἑρέει· τόδ' ἑμὸν κλέος ὅσσοι δ' αἰτῶται·

Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἰδέσθων μὲν ἀνῆνασαι, δῖσάν δ' ὑποδέχθαι.

Ὀφείδ' δ' ἤ μιν μοῖλαος ἀνίσταρ, καὶ μετίεπε
 νίκῃ δ' ὀνειδίδων, μέγα δ' ὄσονα χίρ' ὀθυμῶ·
 ὦ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιῖδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί,
 ἢ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσταιτο αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἴκτορος ἀντίος εἴσιν·
 ἀλλ' ὑμῖς μὲν πάντες ὕδαρ, καὶ γὰρ ἄγενοιθε,
 ἥ μιν μοι αὖθ' ἔκαστοι ἀκχεοί, ἀκχεῖς αὐτῶς·
 ἴδ' δέ μ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπὲρθε
 νίκης πείρατ' ἔχοντα ἐν Ἀθανάτοισι θεῶσιν·

Ως ἄρα φωνήσας, κατεδύσσετο τεύχεα καλὰ·
 ἐνθα κέ τοι μοῖλας φάνη βίοτοιο τελευτῇ
 ἑκτόρος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺν φέρειρ' ἦεν,
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔσεν βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς τ' ἀφείδης ἐνρυκείων ἀγαμέμνων,
 δειτρήσ' ἔλε χερὸς ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἀφραίνης μοῖλας Διοτρεφῆς, οὐδέ τι σέχρη
 ταύτης Ἀφροσύνης, ἀνάδ' ἴσχεο κηλόμυθός περ,
 μή δ' ἐθέλ' ἐξείειλοσ' σὺν ἀμείνονι Φωτὶ μάχεσθαι·
 ἔκτορ' ἐπὶ πριαμίδῃ, τὸν, τὴν συγέσσι καὶ ἄλλοι
 καὶ δ' ἀχαιῶς τούτῳ γὰρ μάχῃ ἐνὶ κυΔαναίῃ

Alcibiades
 miratur Hector.

Alcibiades vult
 ingredi Hectoris.

Alcibiades
 miratur.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ἔρριγ' ἀντιβολήσας, ὃ πρ' σέο πολλὸν ἀμείνων·
 ἀλλὰ σὺ μὲν ἴβω ἰῶν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
 βούτω δ' ἡρόμον ἄλλον ἀναστήσῃσιν ἀχαιοί.
 ἐπὶ δ' Ἀλκίδης γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μὴ οὖν ἐς ἀκρόρην,
 φημί μιν ἀσπασίως γονὺ κάμψαι· αἴ κε φύγῃσι
 Διὶς ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς Διὸς ἱότητι.

Ως ἐπὼν, παρέπεισεν Ἀλλφειοῦ φρένας ἦρώς
 αἴσιμα παρεπών· ὃ δ' ἐπιέθετο, βῆ μὲν ἔπειτα
 γηθόσσωοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τινύχ' ἐλθόντες.
 νέστωρ δ' ἄργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μίτ' εἶπεν·
 ὦ πόπρι· ἡ μέγα πένθος ἀχαΐδων γαῖαν ἱκάνει.
 ἔκε μὲν οἱ μῶξε γέρονι πηληγάτα πηλὴς,
 ἱδλὸς μυρμιδόνων βαλκφόρος, ἡ δ' ἄγορητις,
 ὅς ποτί μ' ἐρόμηνος, μέν' ἐγέθειν ὧν οἴκῳ
 πάντων ἄργείων ἱρέων γενεήν τε τόκον τε.
 θεὸς, νῦν εἰ πῶσποντας ὑφ' ἐκβει πάντας ἀκῶσσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἶραι,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δέμον ἄϊλος εἴσω.
 αἶ γὰρ βῆτε πάτρ', καὶ ἀθλῶαίη, καὶ ἀπολλοῖον,
 ἡβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ κελαιδονὺ μάχοντο
 ἀγρόμηνοι πύλοιοι τε, καὶ ἀρκάδης ἀρχεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ' τείχεσιν, ἱερὸν ἄμφι ξίεθρα.
 θεῖσι δ' ἐρυθαλίων πρόμος ἱσθὶ ἰσόθεος φῶς.
 τινύχ' ἐχὼν ὦμοισιν ἀρηϊθόοιο ἀνακτὸς,
 Διὶς ἀρηϊθός, τόν, ἐπὶ κλησὶν κερῶν ἥτις
 ἀνδρὲς κίκλησκον, καλὶβίωνοι τε γυαῖκες,
 οὐνέκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκειτο, Διὰ τε μακρόν,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κερύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τόν, λυκούργος ἐπιφνε δόλω, οὐκ ἐκράτει γέ,
 σενωπῶν δ' ἄλῳ, ὃ δ' ἄρ' οὐ κερύνη οἱ ὀλέθρον

Νέστωρ
 οὐκ ἔστιν ὁ
 αὐτὸς ὁ
 αὐτὸς.

Νέστωρ ὁ αὐτός
 ποταμὸς ὁ αὐτός
 ποταμὸς ὁ αὐτός.

Εὐκλείδης
 ἄνθρωπος

ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος

χραῖσμι σιδηρεῖν· πρὶν γάρ λυκόοργος ὑποφθάς,
 λυρὶ μέσον περόνισεν· ὃ δ' ὑπ' ἵος οὐδ' αἶψ' ἐρείδῃ.
 τινύχαι τ' ἐξενάειξε, τὰ οἱ πέρε χαλκίος ἄρης·
 καὶ τὰ, μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον ἄρηθ'·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λυκόοργος ἐνὶ μηάροισιν ἐγ-ήρα,
 δῶκε δ' ἐρυθαλίῳ φίλῳ θράσωνι φορῆναι,
 τοῦ, ὅ γε τινύχ' ἐχών, προκαλίσσο πάντα ἀρίστους·
 οἱ δέ, μαλ' ἐρόμιον, καὶ ἐδείδισαν, οὐδ' αἶψ' ἔτλη.

He/son ami
 di/ Ereni
 is/abone.

ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολυμήϊον
 θάρσει ὦ· γενεῇ δ' νεώτατος ἔσκειν ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι ἔυχος ἀθήνη·
 τόν δ' ἡ μήκισον, καὶ κάρυσον κτάνον ἀνδρα·
 πολλὸς γάρ τις ἐκεῖ παρήγορος ἐνθα, καὶ ἐνθα·
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι· βίη δέ μοι ἐμπεδὸς εἴη·
 τοῦ κε τὰ χ' ἀντήσσει μάχης κερυθαίοιο ἐκτορ·
 ὕμειων δ' οἱ πρ' ἔασιν ἀεισῆες παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' ἐκτορος ἀντίον ἐλθῆν.

Ὡς νείκεατ' ὁ γέρον· οἱ δ' ἔννεα πάντες ἀνέεσαν·
 ὦρθε πολλὸν πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 τοῦ δ' ἐπὶ τυδείδης ὦρθε κρατρὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἐπ' αἶαντες θοοὺν ἐπιεμῖνοι ἀλκήν·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομηνῆος, καὶ δάανι ἰδομηνῆος
 μηειόνης, ἀτάλαντος ἐρυαλίῳ ἀνδραφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἐπ' εὐρύπυλος εὐαίμονος ἀγλαῖος ἦος·
 ἀν' ᾧ θόας ἀνδραμονίδης, καὶ Δίος ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἱ γ' ἐβλιν πολυμήϊον ἐκτορ Δίῳ
 τοῖσι δ' αὖτις μετέεπε γερήνιος ἱπποδάμειος·
 Κλήρῳ νῦν πεπλόλαχθε Δίαμπρες, ὅς κε λάχσθ'
 οὔτε γὰρ δὴ δυνήσει εὐκνήμιδας ἄχαιούς
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν δυνήσεται, αἴ κε φύγησι

Ποιέ ἑκατόν
 ἑκατόν
 ἑκατόν

Διὸς ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς Διηϊότητ'·

Sortes Ως ἔφαθ'· οἳ δέ, κλῆρον ἰσημένηαντο εἰσας,
ἐν δὲ ἔβαλον κωῖη ἀγαμέμνον' ἀφείδασ·
λαοὶ δὲ ἠρήσαντο, θεοῖσι δ' χεῖρας ἀνέσχορον·
ὥς δέ τις ἔπισκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν ὑρῦν·
ἦν πάτερ, ἢ αἶαντα λαχύν, ἢ τυδείος υἱόν,
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦθιο μυκῆνης·

Ως ἄρ' ἔφαν'· πάλιν δ' γερήνιος ἱππότης ἔειπε·
ἐκ δὲ ἔθορε κλῆρος κωῖης, ὃν ἄρ' ἔθελον αὐτοί·

*Ajax s'otie
de la c'ne.*

αἶαντος· κῆρυξ δ' φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη·
διεξ' ἐνδελξία πᾶσιν ἀεισήατιν ἄχαων·
οἳ δ' οὐ γινώσκοντες, ἀπλωήναντο εἰσας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἐν ἴσανε, φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
ὅς μιν ἐπιγρύψας, κωῖη βάλε φαίδιμος αἴας,
ἔτοίμ' ἐσχετε χεῖρ'. ὅ δ' ἄρ' ἐμβαλον, ἀγχι παρασώς·
γνώ δ' κλήρεσ' ἡμαῖδων, γέθησε δ' θυμῷ·
τὸν, μὲν γὰρ πόδ' ἐὼν χαμάλις βάλε, φώνησέν τε·

Ω φίλοι, ἔτοί κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δ' καὶ αὐτός
θυμῷ· ἐπεὶ Δοκίω νικησέμεν ἔκτορα Δῖον·
ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολέμηϊά τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ κρονίωνι ἀνακτὶ
σιγῇ ἑφ' ὑμείων· ἵνα μὴ ῥῶϊς πεπύθοντα,
ἦε καὶ ἀμφαδίω, ἐπεὶ οὐδ' ἀνὰ δαίδω μὲν ἐμῆς·
ὅ γάρ τις με βίη γυῖων ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τίς αἰθερίη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νηϊδάρ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν σαλαμῖνι γένεσθαι, τετραφέμεν τε·

Precatio

Ως ἔφαθ'· οἳ δ' εὐχοντο Διὶ κρονίωνι ἀνακτὶ·
ὥς δέ τις ἔπισκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν ὑρῦν·
ἦν πάτερ, ἴδμεν μεδέων, κύδισι, μέγισι,
Δῖος νίκῃ αἶαντι, καὶ ἀγλαὸν ἔυχος ἀρίσθαι·

ἔν' ἔκ' ἐκράπ' φιλείης, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 ἴσ'ω ἀμφοτέροισι βίῳ, καὶ κῦδος ὅπως οἶ.
 Ως ἄρ' ἔφην· αἶας δ' ἐκρύσσοντο νόστοι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροὶ ἔσχαθ' ἐτύχην,
 σὺν ἅτ' ἐπεὶ οἶός τε πηλώει· ἔρχεται ἄρης,
 ὅς τ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἄνδρας, οὗς τε κρονίων
 θυμοβόρον εἰδὼς μένι ξωίηκε μοι χεῖρα,
 τοῖος ἄρ' αἶας ὦτο πηλώεις, ἔρως ἀχαιῶν,
 μεδίοων βλασυροῖσι προσώπασιν· νέρθε δ' ὡσαύτῃ
 ἦεν μακρὰ βιβὰς, κραδίῳ δολιχόσκιον ἔρχετο.
 ἐν δ' ἐκ' ἀρχαῖοι μέγ' ἐγέθεντο ἑθρόωντες.
 φῶας δ' ἔρμος αἶνός ἐπ' ἤλυθε γυῖα ἔκαστον,
 ἔκτορ' ἰτ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν.
 ἀλλ' οὐπὼς ἐν ἔχον ὑποφύσαι, οὐδ' ἀναδύναε
 ἀφ' λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσασθ' ἄρμῃ·
 αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκκος ἥντε πύρρον,
 χάλκειον, ἐπ' αβόον, ὃ οἱ τυχίος κάμε τύχων,
 σκυρτόμων δ' ἄλ' αἶετος ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκκος αἰόλον, ἐπ' αβόον
 ταύρων (ἀρεφίδων) δ' ὅς οἱ ὕλῃσιν ἔλασεν χαλκόν·
 καὶ πρόθεν σέρνοιο φέρων τελαμώνιος αἶας,
 σὴν δ' αὖ μάλα ἔκτρος ἐγγύς· ἀπελήσας δ' ἐπ' ὀσσηνίδα.
 ἔκτρον, νῦν μὲν δὴ σὺ φασί σῃσι οἰόθεν οἶον·
 οἶοι καὶ δακνοῖσιν αἰετῆς μετέκασι,
 καὶ μετ' ἀχιλλεῖα φησὶ νόστον, θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν, ἐρνήσας κροῖόνισι, ποντοπόροισι
 καὶ τ' ἀπομνήσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
 ἡμεῖς δ' ἐμὲν τοῖοι, οἳ ἄρ' σέθεν ἀνδρῶν σαρπηρ,
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἥ δ' ἐπ' ὀλέμοιο.
 Τόν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κροθαίολος ἔκτορ·

αἶαν Διογενὲς, τελαμώνη, κείρανε λαῶν,
 μή μιν ἦν τε παλὸς ἀφαιροῦ περὶ ἕλκ',
 ἢ ἔγωγε οὐκ οἶδ' ἐπὶ πολέμῳ ἔργα.
 αὐτὰρ ἔγῳ ἐν οἷδ' ἀμάρτυς, ἀνδροκτασίας τε.
 οἷδ' ἐπὶ Διὶ, οἷδ' ἐπ' αἰετὶ ρά νωμῆσαι βῶρ
 ἀλλήλων, τό μοι ἐστὶ ταλαύεινον πολέμῳ.
 οἷδ' ἀπὸ παῖδες μέθον ἵππων ὠκείων.
 οἷδ' ἀπὸ ἐνὶ σελίδῳ δὴ ὦ μέλπεσθαι ἄρη.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλεῖν βιούρην ἰόντα,
 λάσθην ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν αἴ κε τύχοιμι.
 ἢ ῥά· καὶ ἀμπιπαλῶν, προΐει δολιχόσκιον ἔρχεσθαι,
 καὶ βάλλον αἶαντος δεινὸν σάκος ἐπ' αἰβόειον,
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὅς ὄγλοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἐξ ᾧ δὴ πύχας ἦλθε δαΐδων χαλκὸς ἀτερής·
 ἐν τῇ δ' ἐβλομάτῃ, ῥινῶ σῆμα. δειύτρεος αὐτε
 αἶας Διογενὲς προΐει δολιχόσκιον ἔρχεσθαι,
 καὶ βάλλει πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάνσ' ἴσῳ,
 δὴ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔρχεσθαι,
 καὶ δὴ θώρηκος πολυδαδάλης ἠρήρετο,
 ἀνδρὸν δ' ἐπ' ἀπὸ λαπάρῳ δαίμωνος χιτῶνα
 ἔρχεσθαι. ὅ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλυνάβη κῆρα μέλαιναν·
 τῷ δ' ἐκασσασμένῳ δολιχὴ ἔρχεα χερσὶν ἅμ' ἀμφῷ,
 σὺν ῥ' ἐπεσον, λείβουσιν ἰοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάπροισι, τῶν, τὸ δένος οὐκ ὀλαπαδινόρ.
 πριαμίδης μὲν ἐπείτα μέσον σάκος οὐτάσσει δαίρι,
 οὐδ' ἐρῆξε χαλκὸν, ἀνερνόμφθη δὲ οἱ ὠχμή.
 αἶας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπ' ἄλμυρος· ἡ δὲ δὴ πρὸ
 ὕλυσθαι ἔρχεσθαι· σφύλιξε δὲ μιν μεμαῶτα.
 τμήδῳ δ' αὖχεν ἐπ' ἡλθε· μέλαν δ' ἀνέκῃκειον αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς, ἀπὸ ληγε μάχης κερυθαίοιο νεοφρ.

ἐπαύξαι

ἀλλ' ἀναχάσσετο μῦθος λίθον εἴλωτο χερὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, φηχύν τε, μέλαν τε.
 ἔσθ', βάλεν αἶαντος Διὸν σάκος ἐπ' αἰβόησιν,
 μέσσην ἑσπερίῳ φάλλον· πρὶν ἤχησε δ' ἄρα χαλκός
 δεύτερος αὐτ' αἴας, πολὺν μύθονα λαὸν αἰείρας,
 ἥ κ' ἐπιδιδήσας, ἐπέειπε ὃν ἄπελεθρον.

ἔστω δ' ἀσπίδι ἑαυτοῦ βαλὼν μυθεσθῆναι πέτρῳ.
 βλάψεται δέ οἱ φίλα γούναθ', ὃ δ' ὕπτιος ἕξετα νύκτι,
 ἀσπίδι ἐν χειρὶ φέρεται, τὸν δ' αἶψ' ὤρθασεν ἀπόμωρος
 καὶ νύκτι δὴ ξιφείας αὐτοσχεδὸν οὐκ ἔχοντο
 εἴ μὴ κήρυκε δίδος ἄγγελος, ἢ ὃ, καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον· ὃ μὲν βῶων ἦ δ' ἄχαιῶν χαλκῶ χιτώνων,
 ταλθύβιος τε, καὶ ἰδαιῖος, πεπνυμένω ἄμφω.

μέσσην δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἴπε τε μῦθον
 κήρυξ ἰδαιῖος πεπνυμένα μῆδ' αἰετῶς.

μηκίᾳ παῖδι φίλῳ πολλομίγῃ τε, μὴ ὃ μέχεθον.
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ Ἰδμεν ἄπαντες.

νύξ δ' ἦ δὴ τελέθει, ἄρα θὼν καὶ νυκτὶ πηθεῖσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἴας.

ἰδαιῖ· ἐκθρατὰ ἅντα κέλευέ τε μυθεσθαι.

αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκάλεισθαι πάντας ἄριστε·

ἄρχετο· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείθεμαι, εἴ περ ἂν οὐτ' ἔσθ'.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἑκτωρ.

αἴαν, ἐπεὶ βίω δῶκε θεὸς μέγας τε, βίω τε,

καὶ πεπνυμένην, πείσει δ' ἐγχεῖται ἄχαιῶν φέρτατός ἐσσι,

νῦν μὲν παυσώμεθα μάχης, καὶ δεισιπνοῖαν

σήμερον, ὅς περ αὖτε μαχασόμεθ', ἐσθ' οἳ δαιμόνων

ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέρωσι γέ νίκη

νύξ δ' ἦ δὴ τελέθει, ἄρα θὼν, καὶ νυκτὶ πηθεῖσθαι.

Εἰς τὴν αἰῶνα
 καὶ διὰ τὴν αἰῶνα.

ὥς σὺ τ' ἐϋφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν ἄχαιούς ,
 σούς τε μοῖλίσσ' ἔτας , καὶ ἑταίρους οἱ , τοι ἕκασιν .
 αὐτὰρ ἐγὼ , κατὰ ἄστυ μέγα πρῶτο μοιο ἄνακτ' ὄ
 τῶας ἐϋφρανέω , καὶ τῶϊ δας ἔλκεσι πέλεις ,
 αἵ τέ μοι ἐϋχόμηναι , θεῶν δούοντ' ἀγῶνα .
 δῶρα δ' ἔγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομην ἄμφω ,
 ὄρφατις ὦ δ' ἐῖπυσιν ἄχαιῶν τε , τῶών τε .
 ἦ μὲν ἱμαρνάδιω ἑείλος πέρι θυμοβόροιο ,
 ἦ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ δίετμαχον , ἀρθμήσαντε .

Donne sibi dō
 νῆσθην .

Ω^ς ἄρα φωνήσας , δῶκευ ξίφος ἀργυρόηλον ,
 σὺν κελῶν τε φέρον , καὶ ἐϋδιμήτῳ τελαμῶνι .
 αἶσ' ὃ ἴωσ' ἥρα δίδου φοίνικι φαεινόν .
 τῶ , ὃ δίακρινθέντε , ὁ μὲν , μετὰ λαὸν ἄχαιῶν
 ἦι , ὃ δ' ἐσ τῶων ὄμαλλον κίε . τοῖ δ' ἐχάρησεν
 ὥς ἦλλον ἴδοντε , καὶ ἀρτεμία προσίοντα ,
 αἶαντος προφυγόντα μένος , καὶ χεῖρας ἀάπτ' ὤ .
 καί ῥ' ἦγον ποτὶ ἄστυ , ἀέλποντες σόον εἶναι .
 αἶαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες ἄχαιοί
 εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη .
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀφείδῳ γέγονε ,
 τοῖσι ὃ βούν' ἱευσαν ὡς ἀξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων ,
 ἄρσενα πεντάκτηρον ὑπὲρ μὲν ἱκρονίω .
 ἐν δέρον , ἀμφίτ' ἔδον , καὶ μιν δίεχυναν ἅπαντα ,
 μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισκένως , περὶ ἄν τ' ὀβελισσῖν ,
 ὡπλίσαντε περιφραδέως , ἐρύσαντό τε πώντα .
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνη , τετύχοντό τε λαῖτα ,
 δαίνυντ' , οὐδέ τι θυμὸς ἐδύξο δαίρας εἴσης .
 νῶτοισι δ' αἶαντα διηνέεσσι γέγραυον
 ἦρας ἀφείδης ὑρυκρείων ἀγαμέμνων .
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος , καὶ ἐδητύος ἐξέροντο ὦ .

νῆσθην

Νέστορ
ονατο

τοῖς, ὃ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μήτιν
νέστωρ, οὗ καὶ προόδου ἀρίστη φαίνετο βουλὴ.
ὅσφιν ἐυφρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ἀβρίση τε, καὶ ἄλλοι αἰετῆες παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνήσκει καρηκεμόνους ἀχαιοί.
τῶν νῦν αἵμα κελαινὸν ἐϋρῆσον ἀμφὶ σκαλμανθρον
ἰσκέλιασ' ὄξυς ἄρης, ψυχαί δ' αἰδέοσθαι κατ' ἡλθοῦ.
ὦδ', σε χρεὶ πόλεμον μὴν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι ἀχαιῶν.
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι, κυκλῖσθ' ἐνθάδε νεκρούς,
βυσί, καὶ ἡμιόνοισιν. ἀτὰρ κατακλόμεν αὐτούς
τυτθὸν ἀπόπροθεν, ὥς κ' ὅς ἐαπασὶν ἕκαστος
οἴκῳ δ' ἄγῃ, ὅταν ἔντι νηώμεθα παρίδια γαῖαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἵνα χύομεν ἱεραγόντας,
ἀσπιτορ' ἐκ πελίδ'· ὡτὶ δ' αὐτὸν δαίρομεν ὥκα
πύργου σὺν ἡλούς, ἔλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν.
ἔν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιεῖσθ' ἐν ἀραρυῖαις
ὄφρα δὲ αὐτῶν ἱππιλασίῃ ὁ δῖος εἴη.
ἔκπ' αὖθις βαθεῖαν ὀρύξομεν ἱγγύθι τάφρου
ἔχ' ἵππον, καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἰούσας,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος ῥῶων ἀγερῶχων.

ὦσ' ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
ῥῶων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' ἰλίῃ ἐν πόλει ἀκρῇ
δεινῇ, τέτρηχ' ἵα παρὰ πρῖάμοιο θύρῃσι.
τοῖσι δ' ἀντήνδρ' πεπνυμένος, ἦρχ' ἀγορεύειν.

Troianorum πόλις.

Atheniensium πόλις.

Κέκλυτέ μιν ῥῶες, καὶ δῖοι δαῖτα, ἢ δ' ἐπίκυροι,
ὄφρ' εἴπω τά, με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
διδῶτ' ἄγετ' ἀργαίῳ ἑλένῳ, καὶ κτήμασ' ἅμ' αὐτῇ
δῶομεν ἀβρίσησιν ὅγε· νῦν δ' ἔρκια πῖσαι
ψυσάμενοι, μαχόμεσθα. ὦδ' οὐ νύ' ἐκέρδιον ἡμῖν
ἢ ὅπως ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὥδε.

ἦτοι ὅγ' ὥς ἐπών, κατ' ἄρ' εἶξο. βίῃσι δ' ἀνέστη

*Paridis vestigia
palestris reddi
Helenam.*

Δίῃς ἀλέξανδρον ἐλένης πόσις ἦν κόμοιο.

ὅς μιν ἀμειβόμενος, ἔπεια πῆροῦντα προσήυδα

Διτῆνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.

οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοήσασα.

ἐδ' ἔτιόν δ' ἔβουλον ἀπὸ σπυλῆς ἀγορεύεις,

ἔξ' ἄρα δὴ βί' ἐπειτα θεοὶ φρένες ὤλεσαν αὐτοί.

αὐτὰρ ἐγὼ βῶσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω

ἀνυκρὺ δ' ἀπόφημι. γυαῖνα μὲν οὐκ ἀποδάσσω.

κτῆματα δ' ὅαυ' ἀγόμεναι ἐξ' ἄρχος ἡμέτερον δῶ,

πάντ' ἐθέλω δόμῳ καὶ ἐτ' οἱ κέθεν ἀλλ' ἐπιθῆναι.

ἦτοι ὅγ' ὥς ἐπών, κατ' ἄρ' εἶξο. βίῃσι δ' ἀνέστη

Δαρδανίῃς πρῖαμος θρόφῳ μήσωρ ἀτάλαντ' ^{+ θεόφιν} ^{ἀντιφρ}

Prisami cōfiliū ὄσφιν ἐσφρονέων, ἀγορήσας, καὶ μετίεπε.

Ἐκλυτὲ μιν βῶσι, καὶ Δαρδανοὶ, ἦ δ' ἐπὶ κερροί,

ὄφρ' ἵπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νῦν μὲν δόρυ πῶν ἐλθε κατὰ πτόλιν ὥς ἐπάρτος πρ,

καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐρρήγορθε ἕκαστος.

ἠῶθεν δ' ἰδαιὸς ἵτω καίλας ἐπὶ νῆας

ἐπὶ μὲν ἄρ' ἰδαιὸς ἀγαμέμνονι, καὶ μελεάδῳ

μῦθον ἀλέξανδροιο, βῶ, νῆα νειῶς ὄρωρε.

καὶ ὅτ' οἱ ἐπὶ μὲν πυκινὸν ἔσπερ, αἶψ' ἐθέλωσι

παύσασθαι πολέμοιο λυσσέει, εἰσὶ δ' ἐν κέρους

κῆρυμ' ὕστερον αὐτὴ μαχέσσομεθ', εἰσὶ δ' ἐν δαίμων

ἄμμι Διὰ κρήνη. δῶ δ' ἔτεροισί γε νίκω.

ὧς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα βῶ, μάλα μὲν κλύον, ἦ δ' ἐπὶ θονβῶ

δόρυ πῶν ἐπειθ' ἐλθόντες κατὰ σραπὴν ἐν τελευσίην.

Idaeus frater ad ἠῶθεν δ' ἰδαιὸς ἔβη καίλας ἐπὶ νῆας.

Græcos nuntiavit. βῶσι δ' εὖρ' ἐν ἀγορῇ Δαναὸς θρόνοντας ἄρη ^{ἀντιφρ}

νῆι παρὰ πρύμνῃ ἀγαμέμνονος. αὐτὰρ ὁ, βίῃσι

*Indica vnius dici
ad curados morbos*

οἱ δ' ἔατ' ἐν ἀγορῇ ῥῶις, καὶ διαρδανίῳνας,
πάντες ὁμηγερέες, πολιδιερμυχοὶ ὁππότε ἄρ' ἔλθοι
ἰλῆϊοσι· οἱ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀρχαλίῳ ἀπόειπε,
σῶς ἐν μέσσοισιν· τί δ' ὥπλιζοντο μάλ' ὥκα
ἀμφοτέρων, νεκύας τ' ἀγέμεν, ἔτροι δ' μεθ' ὕλλω·
ἀρχαῖοι δ' ἐτέρωθεν ἱὺ σέλιμων ἀπὸ νηῶν
ὠβριον νέκυας τ' ἀγέμεν, ἔτροι δ' μεθ' ὕλλω·
ἦ ἑλίοι μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας *Solis onfus*
ἔξ ἀναλαβρῆϊταο βαθυρῆρόν ὠκικανοῖο,
οὐρανὸν ἐσανίων· οἱ δ' ἦν τιον ἀλλήλοισιν·
ἐνθα διαγῶναι χαλεπῶς ἦν ἀνδρα ἱκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἵματόεντα
δάκρυα θρῦμα χέοντες ἀμαξάων ἐπάεραν
ὅ δ' εἶα κλαίειν πρίαμος μίγας· οἱ δ' εἰ, σιωπῇ
νεκρούς πυρκαϊῆς ἐπαιήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
ἐν δ' πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν ποτὶ ἴλιον ἱρήν·
ὥς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἱὺ κνήμιδις ἀχαιοὶ
νεκρούς πυρκαϊῆς ἐπαιήνεον ἀχνύμενοι κῆρ
ἐν δ' πυρὶ, πρήσαντες ἔβαν κείλας ἐπὶ νῆας·
ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' ἔω ἦν· ἐν δ' ἀμφιλυκῆ νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κείλας ἔρυστο λαὸς ἀχαιῶν
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἱκαπόικον ἐξαγαγόντες
ἀκείτον ἐκ πεδίσ, ποτὶ δ' αὐτὴν τεῖχος ἐλθσαν
πύργους ὑψηλοῦς, εἰλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν·
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνδοίον ἐν ἀραρυῖας,
ὄφρα δὲ αὐτῶν ἰππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἐκβῶν δ' βαθείαν ἐπ' αὐτῶν τολφρον ὄρυξαν
εὐρύαν, μεγάλα· ἐν δ' σκόλοπας κατέπηξαν·
+ ὥς οἱ μνηστῶν ἐν ὧν κερκισμένων τε ἀχαιοί·
οἱ δ' οἱ παρ' ἡνὶ καὶ ἡμυχοὶ ἀσφοπτηῇ,
+ ὥς οἱ μνηστῶν ἐν ὧν κερκισμένων τε ἀχαιοί·

*Proiaiti, nec
nec caduca.*

Grec.

τύμβος.

+ ὥς

*Deoni rōis
Linn.*

θηῶντο

θηνῶν μέγα ἔργον ἀχαιῶν χαλκῆ χιτῶνων
 τοῖσι δ' ὑμῶν ἦρχε ποσειδάων ἱνοσίχθων·
 Ζεὺς ποτὶρ ἦ ῥά τίς ἐσθ' ἐροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 ὅς τις ἐτ' ἀθανάρισιν οὖον καὶ μῆλιν ἐνὶ φθί;
 οὐχ ὁφείας δ' οὔτε κερκηκμόωντες ἀχαιοί
 τεῖχος ἐπεχίσαντο νῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δ' ἐτάφρον
 ἔλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλέτας ἱκατόμβας·
 οὐδ' ἦ ἤρι κλέος ἔσαι, ὅθ' οὐτ' ἐπικίδναται ἥως·
 τοῦ δ' ἐπιλήθοντα, ὅτ' ἐγὼ, καὶ φοῖβος ἀπόλλων
 ἦρώ λαομέδοντι πολίστα μῦθον ἀθλήσαντι.

Neptunus.

Τόν δ' ἐμὲν ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγεῖτα βίης·
 ὦ πόποι ἱνοσίχθων, εὐρυθένης, οἷόν ἐστις·
 ἄλλος κέν τις οὐδ' ἐγὼν δαίσει νόημα,
 ὅς σεο πολλὸν ἀφαυρότρος χερὰς τε, μένος τε·
 σὸν δὴ πε κλέος ἔσαι ὅθ' οὐτ' ἐπικίδναται ἥως·
 ἄρχει μὲν ὅτ' ἄν ἄντε κερκηκμόωντες ἀχαιοί
 εἴχοντα σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐσπαρίδα γαῖαν·
 τεῖχος ἀναρρῆξας, καὶ μῦθον, εἰς ἄλλα πᾶν καταχῦμα,
 αὐτὸς δ' ἠϊόνα μέγ' ἄλλω φάμαθ' οἰσὶ καλύψαι,
 ὅς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται ἀχαιῶν·

Ὡς οἱ μῦθον, καὶ αὐτὰ πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 δῖος δ' ἥελιος, τέτελετο δ' ἔργον ἀχαιῶν·
 βυβρόνεν δ' ἐκ τὰ κλισίας, καὶ δόρων ἐλθόντες
 νῆες δ' ἐκ λήμνοιο παρέεσσαν οἶνον ἄρυσσαι,
 πολλὰ δ' ἔασι, πρὸς ἡκεῖν ἱθύνει δὲ εὐνη·
 τόν δ' ἔτι χ' ὑψιπύλῃ ὑπ' ἱθύνει ποιμένι λαῶν·
 χωρὶς δ' ἀρίσῃσ', ἀγαμέμνονι, καὶ μαιελῶν,
 δῶκεν ἱθύνει δὲ ἀγέμῳ μέθυ, χίλια μέτρα·
 ἐνθ' ἄρ' οἶνίζοντο κερκηκμόωντες ἀχαιοί,
 ἄλλοι μῦθον χαλκῶ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδέρεσσι,

*Eupheus Laconis filius
 vini aduocatus.*

L

οὐκ ἔστι

*ἀνιόντων
 ἐνθ' ἄρ' οἶνίζοντο*

ἄλλοι δ' ῥ' ἰνοῖς, ἄλλοι δ' αὖτις βασιλῆας,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν· τίθων δ' ἡ δαῖτα θάλασσαν.
 παννύχιον ἔπειτα κερήμεοντες ἄχαιοί
 δαίνυντο· ῥῶϊς δ' κατὰ πόλιν, ἥ δ' ἐπὶ κρητοί.
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μέγ' ἔσθ' ἔμελλε γένεσθαι,
 σμυδαίαν κτυπέων· οὗ δ' ἡ χλωρόν Ἄϊός ῥ' ἔρει
 οἶνον δ' ἐκ δειπλῶν χαμάδις χέον· οὗ δ' ἡ δ' ἔτλη
 πρὶν πίνειν, πρὶν λείψαι ὑπὲρ μέγ' ἐκρονίωνι,
 κρημίσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνῳ δαῖρον ἔλθοντο.

Lib. 1. 1. 1.

ΥΦΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Εὐς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδ' ἑτέρῳ βοηθεῖν τῶν στρα-
τῶν, ἐπὶ τὴν Ἰλίω κατέρχεται. καὶ πρῶτον ἴδον μαχο-
μένους τοὺς Ἕλληνας, ἑλάνθονας τῶν ῥάων καθίστησιν. ἦραν δ', καὶ
Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιοῦσας, ἐπέσχεσθ' ἰεὺς, Διὸς κε-
λεύσαντ' Ὁ. ἑσπέρας δὲ γενομένης, ἔκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν
τοῦ πεδίου, ὡς τε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

ΙΛΙΑΔΟΣ.Θ.ΟΜΗΡΟΥ.
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Θῆτα, θιν ἄγορῃ, τῶν κρατος, ἐκθροσ ἔνχθ.

ἢ ὧς μὲν προκόπεπλος ἐκίλνατο πᾶσα
ἐπ' αἶαν.
Ζὺς δὲ θιν ἄγορῃ ποιεῖσάτο τερπικέ
ραυνθ.

ἄχροτάτη κερυφῇ πολυδαιρῶλος οὐλύμπιο.
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρινε, θιν δ' ἅμα πᾶντες ἄκροσ.
Ἰονὸς οὐαίσι. Ἐκλυτέ μιν πᾶντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θείαναι,
ἔφρ' εἴπω τά· με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις ὅω θήλεια θεὸς τόγῃ, μήτε ἕς ἄρσιν,
περὶ τῷ διακέρσαι ἑμὸν ἔπος· ἄλλ' ἅμα πᾶντες
αἰνέειτ', ἔφρατὰ χιςα τελευτήσω τάδ' ἐργα.
ὅρ δ' ἄρ' ἐγὼν ἀπάνευθε θιν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ', ἢ τῶσιν ἀρηγέμεν, ἢ δακνοῖσι,
πληγῆς δ' κατὰ κόσμον ἐλευσέται οὐλύμπόν δέ.
ἢ μιν ἔλδν, εἴπω ἐστ' ὅτ' αὖταρον ἡρόοντα,

Ἰονὸς οὐαίσι.
λεῖψωρ.

τῆλε μάλ', ἢ χι βάθισον ὑπὸ χθονὸς ἐσιβίθεθρον.
ἐνθα σιδίρεαι τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐλός,
τόσων ἐνερθ' αἰδέω, ὅθ' οὐρανός ἐς ἀπὸ γαίης
γνώσιντ' ἐπειτ' ὅθ' εἰμὶ θιν κάρυστος ἀπάνταρ.
εἴδ' ἄγε περήσαδε θεοὶ ἵνα εἴδετε πᾶντες,
σφῆν χρυσείῳ ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες.
πάντες δ' ἐξωπλῖνθε θεοὶ, πᾶσαί τε θείαναι.
ἀλλ' οὐκ ἄρ' ἐρύσαστ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δέ
ζῆν ὑπακν μήσωρ, οὐδ' εἰ μάλ' ἀπολλὰ καμοίται.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν πηρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσασθαι,

ἔφρ' εἴπω
πόδ' αἶαν.
βάθισον.

Carana
eumen.

αὐτῇ κεν γαίῃ ἱρύσασιν· αὐτῇ τε θαλάσῃ·
σερῇν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον οὐλύμωιο
Δησαίμῳ· τάδε κ' αὖτε μετ' ὅρα πόντα γένοιτο
τόσσον ἐγὼ πείρῃ· εἰμὶ θεῶν, πείρῃ ἱμ' ἀνθρώπων·

Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἱγέροντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγκασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγ' ὀρέυσαν·

ὅτε δ' Ἀλὴ μετίεπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

*Alimena ruffoni
det.*

Ως πάτερ ἡμέτερ' ἐκρονίδη ὕπατε κρῖόντων,
ἔγην καὶ ἡμεῖς Ἰδμεν ὅτι δίνος οὐκ ἐπιεικὲρ·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἵ κεν Δὴ κακὸν οἶον ἀναπλήσαντες, ὄλονται·
ἀλλ' ἦρι πολέμῳ μὲν ἀφιξόμεθ', εἰ σὺ κλιεύεις,
βυλὴν δ' ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει·
ὥς μὴ πάντες ὄλονται, ὀδυσσάμενοι τοιοῦτο·

Τὴν δ' ἐπιμεθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
θάρσει βίτογένεια, φίλον τέκος αὐνύλθυμῳ
πρόφρονι μυθίομα· θέλω δέ κ' ἦπι' εἶν'·

Ως ἐπὼν, ὑπ' ὅχεσφι ὑτύσκετο χαλκὸ πῶλ' ἵπῳ
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν καμόωντε
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδωκε περὶ χροῖ· γένε δ' ἰμάδιον
χρυσείῳ, εὐτυκην· ἰοῦ δ' ἐπιβήσας Ἀίφρα·
μάστιγον δ' ἔλααν τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πέτεσθαι
μεγαλήνους γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἰδμεν δ' ἵκανε πολυπύλοισι, μητέρα θηρῶν
γάρ γαρον ἐνθάδε οἱ τέμνημος, βωμός τε θυήεις·
ἐνθ' ἵππος ἔσῃσι πατήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
λύσας ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ἠέρα πηλὸν ἔχουσιν·
αὐτὸς δ' ἔρ' ἐρυφῆσι καθεῖςτο κύδι' ἡμίονον,
ἐβρόων βῶων τε πόλιν, καὶ νῆας ἀχαιῶν·

οἱ δ' ἄρα διεῖπνον ἐλθόντες ἀρηρησμένωντες ἀχαιοί
 εἰμυφασσάμενοι κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσαντο.
 φῶς δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο
 παυρότ' ῥοι· μέμασαν ᾗ καὶ ὧς ὕσμινι μάχεσθαι.
 χρυσοῖ ἀναγκαίη, πρὸ τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠγήναι πύλου· ἐκ δ' ἔστυβ' ἑλκός,
 περὶ οἴθ', ἱππῆες τε, πολλὸς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρώρε·
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἵνα ξωιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἐβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔρχεα, καὶ μὲν ἀνδρῶν
 χαλκιοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπ' αὐτῷ ἀλλήλοισι· πολλὸς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρώρε·
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγήτε, καὶ ἐν χολῇ πέλον ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέει δ' αἵματι γαῖα.
 ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν· καὶ ἄεξοτο ἶδ' ὃν ἡμᾶρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπ' ἔσο· πίπτει δὲ λαός·
 ἡμὸς δ' ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίτανε τάλαντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δῖος κῆρυτα νηλεγέος θανάτῳ,
 φῶς θ' ἵπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκῶ χιτώνων·
 ἔλκε ᾗ μέσσα λαβῶν, ῥέπει δ' αἰσιμον ἡμᾶρ ἀχαιῶν
 αἰ μὲν ἀχαιῶν κῆρυς ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ
 ἐξέειπε· φῶς ᾗ πρὸς οὐρανὸν ἐνρὺν ἄρθου·
 αὐτός δ' ἐξ ἱδμῆς μεγάλ' ἐκτυπε· διαόμηνον ᾗ
 ἦκε σέλας κατὰ λαὸν ἀχαιῶν· οἱ ᾗ, ἱδμόντες,
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἔειπον
 ἐνθ' οὗτ' ἱδμόμενός τ' ἡ μίμναιεν, οὗτ' ἀγαμέμνων,
 οὗτε δῖος αἴαντες μῆνέ τ' αὖ, θρόνοντες ἄρητο·
 νέεωρ δ' οἷος ἐμυνε γαρήνιστο, ὄυρος ἀχαιῶν,
 οὐδ' ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρξο, πᾶν βάλοιτο
 δῖος ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο,

ἄσπετον κακὸν ἔργον, ὅθι τε πρῶτον ῥίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπιφύκασιν, μάλιστ' ὅ καὶ εὖ οἷον ἔσιν.
 ἀλγίστας δ' ἀνέπαλτο, βέλους δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ.
 σὺν δ' ἵππου ἐτάραξε, κυλινδρόμυθος πρὶ χαλκῷ.
 ὅφρ' ὁ γέρον ἵπποιο παρηγορίας ἀπέτεμεν
 φασγάνῳ αἵσων, τόφρ' ἐκέρως ὠκείας ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν βρασύν, ἠνίοχον φορέοντες
 ἑκέρω. καὶ νῦν κεν ἐνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 σμυδάλαιον δ' ἐβόησεν, ἐπὶ τῶν δ' οὐδ' οὐκ ἔειπεν.

Διογένης λαβὴν ἔλαβε πολυμήχαν' ὀδυσσῆα,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὡς ἐν ὁμίλῳ;
 μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν Δορὺ πύξῃ,
 ἀλλὰ μέν, ὅφρα γέροντες ἀπώσομαι ἀχρὶ οὐρανὸν ἄνδρα.

Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἐσάκυσσε πολὺ τέλεος Δῖος ὀδυσσῆος,
 ἀλλὰ παρήϊξεν καίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 τυδείδης δ' αὐτὸς πρὶ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη.
 εἴ ὃ πρὸ δ' ἵππων νηληϊάδαο γέροντες.
 καί μιν φωνήσας ἔπειτα πῆρόντα προσηΐδα.

Ὡς γέρον, ἢ μάλα δὴ σενέοι τείρεσι μαχηταί.
 σὴ ὃ βίη λέλυται χαλεπὸν δῖε σε γῆρας ὀπάσει.
 ἠπιδανὸς ὃ νῦν τοι θράκων, βραδείας δ' ἐοῖ ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγε μὲν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὅφρα ἴδῃσιν
 οἵσι φῶτοιο ἵπποι, ἐπιστάμοι πεδίοιο
 κραπνὰ μάλ' ἐνθα, καὶ ἐνθα Διοκείδην, ἢ δὲ φίβειάσιν
 οὓς ποτ' ἀπ' αἰνείαν ἐλόμην μήσσω φόβοιο.
 τοῦτ' ὅ μιν θράκων τε καμύτων. τῶδε ὃ νῶϊ
 φῶσιν ἐφ' ἵπποδρόμοισιν ἰθύνοντες, ὅφρα καὶ ἑκτέρω
 εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν Δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃ σιν.
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθασε γρήνιος ἵππότης ἄνδρα.

νεοσρέας μὲν ἐπειθ' ἵππους θεράωντες καμείτω
 ἵφθιμοι δ' ἐνελός τε καὶ εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην.
 νέσσορ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία φοινικέοντα
 μάστιγιν δ' ἵππους· τάχα δ' ἔκτρος ἀρχιγέροντο
 πῦρ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόλυσεν τυλλέος ἦος.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτον· ὃ δ' ἡνίοχον θεράωντα
 ἦδ' ὅν ὑπὲρ θύμῃς θηβαίῃς ἡνιοπῆα,
 ἵππων ἡνι' ἔχοντα, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν.
 ἦεν περ δ' ἐξ ὀχέων· ὑπερώησαν δ' οἱ ἵπποι
 ὠκυπόδες· πῦρ δ' αὐθι λυθὴ ψυχὴ τε, μένος τε.
 ἔκτρον δ' αἰνὸν ἄχος πύκασκε φρένας ἡνίοχοιο·
 πῦρ μὲν, ἔπειτ', ἔϊσε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρων,
 κελῶσαι· ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν, ὃ δ' ἄρ' ἐκ δῆρ
 ἵππων δυνάδην σημολέτρος· αἶψα γὰρ εἴρεν
 ἵφτιδίην ἀρχιπύλεμον θρασύν, ὅρ' ἔα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδυα δ' ἐοῖ ἡνία χρυσίην.
 ἔνθα κε λυγρὸς ἔειπε, καὶ ἀμύχανα ἔργα γέροντο·
 καὶ νύ κε σῆμα δαδον κατὰ ἴλιον ἦύτε ἄρνευς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόσος πατήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
 βροτῆσας δ' ἄρα λεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόη·
 καλὰ δ' ἐπὶ πρόδ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε.
 λεινὴ δ' ἐφλὸξ ὥρ' θείη καομένηοιο·
 τῷ δ' ἵππων δίδσαντε, κατὰ πῆλ' ὑπ' ὀχέσφιν·
 νέσσορα δ' ἐκ χειρῶν πύγον ἡνία σιγαλέοντα.
 δίδου δ' ὅγ' ἐν θυμῷ· Διομήδεα δ' προσέειπε·
 Τυδείδην, ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἢ ὅτ' ἰνὸς ὅτι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπειτ' ἀλκὴς
 νῦν μὲν γὰρ πύτῳ κρονίδης ζεύς κῦδλος ὀπάσει
 σὺ μὲν οὖν ὕστερον αὖτε, καὶ ἡμῖν, ἀπὸ ἑθελήσιν,

- „ Δώσα· ἀνὴρ δὲ καὶ οὗτος Λιὸς νόον ἔρυσσας,
 „ ὃ δὲ μάλ' ἰφθίμος· ἐπὶνὴ πολλὸν φέρτατός ἐστιν.
 Τὸν δ' ἡμεῖβιτ' ἐπὶ ταβοὴν ἀγαθὸς Λιομήδης·
 καὶ δὴ ταῦτόν γε πῶντα γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίῳ, καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 ἔκτωρ γὰρ ποτὶ φῆσσι ἐνὶ φῶϊσ' ἀγοριῶν,
 τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος, ἴκσο νῆας·
 ὥς ποτ' ἀπειλήσῃ· τότε μοι χάνοι ἑρέϊα χθῶν·
 Τὸν δ' ἡμεῖβιτ' ἐπὶ τα γερήνιος ἱππότης νέστωρ·
 ὦ μοι τυδείος υἱὲ Λαίφρονος, οἷόν ἔειπες·
 εἴπερ γὰρ σ' ἔκτωρ γε κακὸν, καὶ ἀνάγκη φῆσσι·
 ἀλλ' οὐ πείθονται ῥῶες, καὶ Δαρδανίωες,
 καὶ ῥῶων ἄλλοχοι μεγαθύμων ἀσπισσῶν,
 τῶων, ἐν κενήῃσι βόλῃσι θαλρὸν παρακίετας·
 Ως ἄρα φωνήσας, φύγαδ' ἔφατε μῶνυχας ἱππας
 αὐθις ἀν' ἰσχυρόν· ἐπὶ δ' ῥῶές τε, καὶ ἔκτωρ,
 ἡχῇ θεασαμένη βέλεια σονόοντα χέοντο·
 ὧς δ' ὧ μακρόν αὖ σέ μίγας κερυθαίοις ἐκτόρ·
 τυδείδῃ, πείε μιν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρῃ τε, κρείσσιν τε, ἰδὲ πλείοις Διόπασι·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσῃσι· γυῖα κὸς ἄρ' ἀντιτίετ' ὧς
 ἔρρε κακὴ γλήνη· ἐπεὶ οὐκ εἴξαντες ἐμεῖο,
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσιναι· ὃ δ' ὧ γυαῖτας
 ἄξις ἐν νήεσσιν πάρος τοι Λαίμονα Δώσω·
 Ως φάτο· τυδείδης δ' ἀλκύνδρα μδμήρηξεν
 ἱππας τε σρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχίσσασθαι·
 ῥῆς μὲν μδμήειξε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν·
 ῥῆς δ' ἀπ' ἰδαιῶν ὀρέων κτύπε μυτίετα ζεύς,
 σῆμα τιθεὶς ῥῶεσσιν, μάχης ἐτραλκεία νίκη·
 ἔκτωρ δ' ὧ ῥῶεσσι ἐκίκλ'το μακρόν αὖσας·

Τρώες, καὶ λυκιοὶ, καὶ δαρδανοὶ ἀρχιμαχηταί,
 ἄνδρες εἰς φίλοι, μνήσασθε ὃ θούελλος ἄλκῃς.
 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόσφρων κατένευσε κρονίῳ.
 νίκῃ, καὶ μέγα κύδος, ἅτάρ Δαναοῖσι γὰρ πῆμα
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο.
 ἀβλήχρ', οὐδ' ἔνόςσῳρα, τάδ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει.
 ἵπποι δ' ἔρ' αὖτάφρον ὑπὲρ θορέονται ὀρυκτήρ.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γέλωμα,
 μνημοσύνη ὡς ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γένεσθαι,
 ὡς πυρὶ νῆας ἐνὶ πρὸς ὤκτειν' ὃ καὶ αὐτοῖς.
 ἀρχαίς παρὰ νηυσὶν, ἀτυζόμεναι ὑπὸ καπνῷ.

Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.

ἔλθετε τέ, καὶ σὺ πόδας, καὶ αἶθρον, λάμπετε δῖε,
 νῦν μοι τῇν καμὶ δὴν ἀποστίνετον, ἣν μάλα πολλήν
 ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγαλήτερος ἠετίωνος,
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 οἷόν τ' ἐγκράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει,
 ἢ ἔμοι'. ὅς περ οἱ θαλδὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπυρίλινον, ὅφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα νεορέω, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσείῳ ἐμῇαι, κανόνας τε, καὶ αὐτήν.
 αὐτὰρ ἔπει' ὧμοισιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο,
 διαδάλιον θώρηκα, ἔν, ἔφρατος κάμε τῷ χερσὶ
 εἰς τοῦτο καὶ λάβοιμην, ἐκ τοῖμιν κεν ἀχαιούς
 αὐτοῖσι χεῖρ' ἐπιβησέμεν ὠκείων.

Ως ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησεν ὃ πότνια Ἥρη.

σίσας δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐκλίβησεν ὃ μακρὸν ὄλυμπον.
 καί ῥα ποσειδάωνα μέγα θυγόν, ἀντίον ἠΐδ' αἶα.
 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι', εὐρυθύνες, οὐδέ νηυσὶ περ
 ὄλυνμένων δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.

οἱ δὲ πρὸς ἐλίκῳ τε, καὶ αἰγᾶς, δῶρ' ἀνάγασσι,
 πολλὰ τε, καὶ χαρίζοντα· σὺ δὲ σφισὶ βούλειο νίκῳ.
 εἴπῃ γάρ κ' ἐθέλοιμι, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρα γοί
 τῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἱρκεῖμι εὐρύποα ἦν,
 αὐτῷ κ' ἐνθ' ἀκᾶχοι καὶ ἡμῶς οἶος ἐν ἱλῇ.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη κρείων ἱνοσίχθων.
 ἦρ᾽ ἀπ' ἴσπερ, ποῖον ἄν μῦθον εἴπεις;
 οὐκ ἂν ἐγὼ· ἐθέλοιμι δὴ κρονίωνι μάχεσθαι
 ἡμέας κὺς ἄλλους, ἵππῃ πολὺ φέρτατος ἔσιν.
 ὥς οἱ μῦθον, ριᾶντα πρὸς ἀλλήλους ἀγέροντο.
 τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάρπρος ἔβη,
 πληθύνον ὁμῶς ἱππῶν τε, καὶ ἀνδρῶν ἀπασιάνων
 ἐλθόμενων· εἴληθ' ὃ θοῶν ἀτάλαντος ἄρηι
 ἔκτωρ πριαμίδης, ὅτε οἱ ἦεν κῦδος ἔδωκε.
 καὶ νύ κε ἐπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἑῷσας,
 εἴ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 αὐτῷ πομπὴν σάνη θοῶς ὀφύουα ἀχαιούς.
 βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας, καὶ νῆας ἀχαιῶν,
 πορφύρεον μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 σῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτι νηὶ μελαίνῃ,
 ἥ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γαργάνεμμι ἀμφοτέρωθεν,
 ἢ μὲν ἐπ' αἰάνθους κλισίης τελαμωνιάδαο,
 ἢ δ' ἐπ' ἀχιλλῆϊ θυγατρὶ, ῥ' ἔσχατοι νῆας ἑῷσας
 εἵρυσαν, ἠνορέῃ πίσυμοι, καὶ κάρτεϊ χερσίν·
 ἦ ὕσεν ὃ δία πρῦσιον, Δαναοῖσι γαργάνως.
 αἰετῶς ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχεα, εἴλος ἀγχιβί,
 πῆ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμμι εἶν' αἴετοι,
 ὥς ὅπότ' ἐν λήμνῳ κενεαυχέας ἠγοράαδε
 ἔδοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκρουράων,
 πόινοντες κρητῆρας ἐπισφίεας οἶνοιο,

φῶν, ἀνθ' ἑκατόν δι' Ἀργείοισιν ἔκαστος
 σήσκει· ἐν πολέμῳ. νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιον εἶμιμ
 ἑκτόρος· ὅς τ' ὅλχα νῆας ἐνιπυρήσει πυρὶ κηλέω.
Ζ εὐπώτρ, ἦ ῥαὶ ἔν' ἤδη ὑπὲρ μύμων βασιλεύων
 τῇ δ' ἄτῃ ἄσπας καί μιν μέγα κῆλος ἀπῆυρας·
 καὶ μὲν δὴ ποτ' ἐφημι τέον πρὸ καλλίεα βωμόν
 νηὶ πολυκλήιδι παρὰ λθέμην ἐνθαδὲ ἑξέων·
 ἀλλ' ὣς παῖσι βῶν Διὸς μὲν, καὶ μηρί' ἑκηα,
 εἰ μὲν ποίω ἐντείχων ἑξαλαπώξαι·
 ἀλλὰ ζῶ, τόδ' ἐπερ μοι ἐπιπρήηνον ἑλδωρ·
 αὐτὸς δὴ τῇ ἑαθ' ὑπεκφυγέειν, καὶ ἀλύξαι·
 μή δ' οὕτω φάσιν ἑαδωμένασαι ἄχαιούς·
Ως φασί· καὶ ὃ πατήρ ὀλοφύρατο διακρυχέοντα·
 νεῦσε δ' οἱ λαὸν σόον ἐμυδα, οὐδ' ἀπολέσσαι·
 αὐτίκα δ' αἶψα ἤκετι λείδοιεν πετιηνῶν·
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχαισι τέκας ἑλάφοιο ταχέως·
 παρ' ὃ Διὸς βωμῷ πρὸ καλλίῃ, κάββαλε νεβρόν·
 ἐνθα πανομφαίω ἦν ἰσθύνον ἄχαιοί·
 οἳ δ' ὡς εἶπον εἶλον ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 μάλλον ὣς φάσιν ἰθὺς μνήσαντο ὃ χόρμης·
 ἐνθ' οὕτως πρὸ τῆς Δαναῶν πολλῶν πρὶ ἰόντων,
 εὐξέει τυδείδαο πάρος σχέμην ὠκέας ἵππας
 τάφρ' ἔξελύσσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
 ἀλλὰ πολὺν πρῶτος φῶν ἔλεον ἀνδρα κερυεήν
 φραδίμονίῳ ἀγέλαον· ὃ μὲν, φύγαδ' ἔφαπεν ἵππας·
 ἔω ὃ μετασφρεθένει, μεταφρένῳ ἐν Δόρῳ πῆξον,
 ὧμων μεταγυγής, Διὸς ὃ σήθεισφιν ἔλασσαν·
 θέπει δ' ἑξ' ὀχίων, ἀράβησι ὃ τεύχε' ἵπ' αὐτῷ·
 τόν, ὃ μετ' ἀφείδαι, ἀγαμέμνων, καὶ μόνελα·
 τοῖσι δ' ἵπ' αἶαντες, θοῦρον ἐπιμήμνοιο ἀλκύν·

τοῖσι δ' ἐπ' ἰλομνῆν, καὶ ὀπάων ἰλομνῆ
 μηεόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλὺς ἀνδρεφόντη·
 πῖσι δ' ἐπ' εὐρύπυλτος ἐν αἰμόνος ἀγλαὸς ἤϊος·
 τῷκρος δ' εἴναρος ἦλθε παλίνρηναι τόξα ἡταινῶν·
 σὴ δ' ἄρ' ὑπ' αἴαντος σάκεϊ τιλαμωνιάδαο·
 ἐνθ' αἴας μῦν ὑπεξέφρεν σάκους· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρτιν δῖσεύσας ἐν δμίλῳ
 βιβλήκη, ὁ μῦν, ἄνθιπιδων, ἀπὸ θυμὸν ὀλεσεν·
 αὐτὰρ ὁ, ἄνδρες ἰδὼν πάντας ὡς ὑπὸ μητέρα λῦσκεν
 ἔς αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ
 ἐνθατῖνα πρῶτον ῥῶων ἔλε τῷκρος ἀμύμων,
 ὀρσίλοχον μῦν πρῶτα, καὶ ὄρμενον, ἦ δ' ὀφελείην,
 διαίτρά τε, χρομίον τε, καὶ ἀντίθιον λυκαφόντιν,
 καὶ πολυαιμονίῳ ἀμοποδονα, καὶ μελάνιππον,
 πάντας ἐπαυτέρως πέλασε χθονὶ πελυβοτείρῃ·
 ρην, ᾗ ἰδῶν, γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 τόξον ἀπὸ κρατρός ῥῶων ὀλέκοντα φολακίας
 σὴ δέ παρ' αὐτῶν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 τῷκρε φίλη κεφαλῇ, τιλαμώνιε κείρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶκέν τι φέως δαναοῖσι γένηται
 παρὶ τε σῶ τιλαμῶνι, ὅσ' ἔριφε τυτθὸν ἰόντα,
 καί σε νόθον περ ἰόντα, καμίσσας ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τόν· καὶ τηλόθ' ἰόντα· ἐκλείης ἐπίβηθον,
 θί δ' ἐγὼ ἐξέρω ὡς καὶ τιτελισμένον ἔσαι·
 αἶκέν μοι δῶν (ὡς αἰγίοχος, καὶ ἀθήνη,
 ἰλίον ἐξαλαπάξαι ἐκκείμενον πτόλιθρον,
 πρῶτό τοι μετ' ἐμὲ προσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω
 ἢ ῥίπῳ δ', ἢ ἐλνῶ ἵππου ἀντίσιν ὄχισφιν,
 ἢ ἐγὼ αἶχ', ἢ κέν θι ὁ μὸν λέχος ἐσσαναβαίνοι·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσεφώνε τῷκρ' ἀμύμων·

ἀφ' ἧ δὲ κύνισσι, τί με σπένδοντα καὶ αὐτῶν
 ὁ φύνεις; οὐ μέν τι ὄση δύναμις γὰρ πάρεστι,
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ ποτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοῦσ'·
 ἐκ τοῦ, δὴ τόξοισι διδρυμένος ἀνδρας, ἐναίρω.
 οὐκ ὦ δὲ προΐκησ' τανυγλώχινας οἰσούς·
 πάντας δ' ἐν χροῖ πᾶχθον ἀρηϊθῶν αἰζηῶν.
 ζῶν δ' οὐ δύναμαι βαλεῖν κύνα λυσσητῆρα.
 ἦ ῥά, καὶ ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλω
 ἑκτρος ἀνδρῶν, βαλεῖν δέ τι ἴφο θυμός.
 καὶ τοῦ, μέν γ' ἀφάμαρθ' ὅ δ' ἀμύμονα χορτυθίωνα
 ἦδ' ἐν πριάμοιο κατὰ σῆθος βάλεν ἰῶ.
 τόν γ' ἐξ αἰσύμηνθ' ὀπυομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ κασιγνήρα, δέμας ἐκκυῖα θεῆσι.
 μήκων δ' ὥς, ἐτέρωσ' κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κῆπῳ
 καρπῷ βειθομένη, νοτίησ' ἴτε ἐκκείνησιν,
 ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσ' κάρη πύλληκι βαρυνθέρ.
 τεύχερος δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλω
 ἑκτρος ἀνδρῶν, βαλεῖν δέ τι ἴφο θυμός.
 ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γάρ ἀπόλλων·
 ἀλλ' ἀρχιπτόλιμον θρασύν ἑκτρος ἥνιοχῆα
 ἱέμενον πτόλιμόν δέ, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν.
 ἦειπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπρώσσαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες. ζῶν δ' αὐθι λυθὴ ψυχῆτε, μένος τε
 ἑκτρα δ' αἰνὸν ἄχος πύνασε φρένας ἥνιοχοιο·
 τὸν μὲν, ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρων.
 κινερόν δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα,
 ἵππων ἥντ' ἐλεῖν. ὅ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας·
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντ' ὄζ·
 συμβαλὲν αἰάχων· ὃ δ' ἡδ' ἀδελφὸν λάβε χειρί.
 βῆ δ' ἰὼν τῶνδε· βαλεῖν δέ τι θυμός ἀνώγει.

ἦτο δ' ὡς φάρεβ' ἔξιλ' ὅσον πικρὸν οἶσόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τόν δ' ἔνυ κρυθαίοιοις ἔκτωρ
 ἔνυ ἔρποντα, παρ' ὧμον, ὅθι κληῖς ἀπὸ ἑργῶ
 αὐχένα τε, σῆθός τε, μάλισ' ὅ καίειον ἔσι,
 τῇ, ὅ ἐπὶ οἱ μιμαῶτα βάλε λίθῳ ὀκρυόεντι·
 ῥῆξεν δ' οἱ νευρὴν· νάρκησε δ' ἡ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
 σῆ δ' ἡ γυνὴ ἑυπῶν, τόξον δ' οἱ ἔκπτεσε χειρός·
 αἶσας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεισόντῳ,
 ἀλλὰ θέων πρὶ βῆ, καὶ οἱ σάκκος ἀμφικάλυψε·
 ἔνυ, μὲν ἔπειθ' ὑπὸ δύνντι δυνώ ἐρίηρες ἱταῖροι,
 μνηστῆρες ἐχίοιο πάϊς, καὶ Δῖος ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς φερέτω βαρέα σινάχοντα·
 αἶψ' δ' ἄνδρες βῶσιν Ὀλύμπιος ἔν μινος ὤρσαν·
 οἳ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθύης ὤσαν Ἀχαιοὺς·
 ἔκτωρ δ' ἐν πρῶτόισι κίε, δένει βλιμεαίνων·
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺν δὸς ἀγρίῳ, ἢ ἐλεοντῷ,
 ἀπὸ πτα κατόπιθε, πρὸς ἰν ταχέως ἰπιδιῶς,
 ἰσχυρά τε, γλυκύς τε ἰλισόμυθος τε Διοκίης,
 ὥς ἔκτωρ ὥπαζε κερκασμόωντας Ἀχαιοὺς·
 αἶεν ἀποκτείνων ἔν ὀπίσθεον, οἳ δ' ἐφέβοντο·
 αὐτὰρ ἐπὶ Δία τε σκόλοπας, καὶ τάφρον ἐβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δ' ἀάμω βῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἳ μὲν, Διὶ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κικλόμενοι· καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' ἐυχέσωντο ἕκαστος·
 ἔκτωρ δ' ἀμφιπεισρώφα καλλίβριχας ἵππους,
 γοργοὺς ὄμματ' ἔχων, ἢ δ' ἐβροβλοιοῦ ἄρητο·
 βῆς, Διὶ Διοῦσ' ἐλήησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 αἶψα δ' ἀθλωαίῳ ἔπια πῖρόντα προσήδα·

Ὡ πόσσοι αἰγίοχοιο Διὸς τέκνος, οὐκ ἐλνῶϊ

ὅλυν μένων Διανᾶων κεικλιησόμειθ' ὕδατιόν περ
 οἶκον δὴ κεικλὸν οἶον ἀναπλήσαντες, ὅλωνται
 ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνικτῶσθαι
 ἔκταρ πρὶαμίδης καὶ δὴ κεικλὰ πολλὰ ἔοργε·

Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίω οὗτός γε μένος, θυμόν τ' ὀλέσει,
 χρυσὴν ὑπ' ἀργείων φθίμμος ἐν παρὶσι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατήρ οὔ, μὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀραθῆσι·
 σχετλὶος, αἶεν ἀλγὸς, ἱμῶν μεσῶν ἀπρῶνός·
 οὐδέ τι τῶν, μέμνηται, ὃ οἱ μέλα πολλοῖσι ἰόν
 τεράμνον σῶσεν ὑπ' ἑρμῶος ἀέθλων·
 ἦτοι ὁ μῦθ' κλαίεισκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἱμέλινος
 ἔω, ἐπαλιξήσενσάν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλον·
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤδ' ἐνὶ φρεσὶ πικραλίμησιν,
 εὐτέ μιν εἰς αἰῶνα πυλάεττα προὔπιμψον
 ἕξ ἱρέβους ἄξοντα κύνα συγχευῶ αἰῶνα,
 οὐκ ἄν' ὑπέξφυγε συγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα·
 νῦν δ' ἱμέλινος συγείη θέουλος δ' ἐξήνυσε βυλάς,
 ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χερσὶ γυνίς,
 λισσομένη ἡμῆσαι ἀχιλλεῖα πτόλι' ὠρεθον·
 εἶσα μὲν ὅτ' ἄν' αὖτε φίλῳ γλαυκῶπιδ' αἶπῃ·
 ἀλλὰ σὺ μῦθ' νῦν νῶϊν ἐπέντυσε μώνυχας ἵππους,
 ὄφρ' ἄν' ἐγὼ κραταῦσα δαῖς Διόμον αἰγίοχοιο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἵλωμαι,
 εἰ νῶϊν πρὶάμοιο πάϊς κερυθαίολος ἔκταρ
 γηθήσει, προφανέντε ἀνὰ πτόλεμοιο γαφύρας·
 ἥ τις καὶ βῶων κέρει κύνας, ἥ δ' οἴωνους
 Διημῶ, καὶ σάρκεσσιν, πεισὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·

Ω' σ' ἔφατ' οὐδ' ἀπίθνε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 ὃ μῦθ' ἐπιχομένη, χρυσῶμ' ἵππους ἐντυαυῖππος
 ἦρη

ἦρην, πρὶς βαθεία, θυγάτηρ μεγαλόιο κρόνοιο·
 αὐτὰρ ἄθλωαίη κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 πέπλον μῦν κατέχευεν ἱανὸν παρὸς ἐπ' οὐλίαι,
 ποικίλον, ὅνρ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ καλὴ χρυσίῃ·
 ἡ δὲ χιτῶν' ἐν Διῷσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τινύχεσιν ἴσ' πόλεμον θαρήσσο δακρυόοντα.
 ἴσ' δ' ὄχρα, φλόγα πρὸς ἰθήσσο, λάξιν δ' ἔρχετο
 βειθὺν, μέγα σβαρὸν, τοῦ δ' Δωμνησὶ σίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, ῥῖσιν τε κτείσσεται οὐβειμοπάρῃ.
 ἦρην ὃ μολσγίθοῶς ἐπ' ἱμαίετ' ἄρ' ἵππας·
 αὐτόματ' ἄνδρες πύλαι μύκον οὐρανόυ, ἅς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανός, οὐλύμπός τε,
 ἢ μῦν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἢ δ' ἐπιθελίνα·
 τῇ, ῥαδί αὐτάων κενώων κείας ἔχον ἵππας·
 ζεύς δὲ πατήρ Ἰδμεθ' ἐπεὶ ἴδεν χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς·
 ζεῖν δ' ὄρωι χρυσοπῖβον ἀγγελέεσσα·
 βάσκι' ἴθι' ἴτα χεῖρα πάλιν ῥέπει μή δ' ἔα ἄντλῳ
 ἔρχεσθ', εἰ γὰρ καλὰ σωοισόμεθα πτόλιμόν δέ.
 ὦ δὲ γὰρ ἱξίριω· τό δέ καὶ τιτυλισμένον ἔσαι.
 γηώσω μῦν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππας·
 αὐτάς δ' ἐκ δίφρε βάλλω, καταθ' ἄρματα ἄξω.
 οὐδέ κε καὶ ἐκ δούκτου περὶ τειλομένους ἱνικυούς
 ἔλκε ἀπαλθῆσθαι, ἅ κε μάρπησι κεραυνός·
 ὄφρ' ἐλθῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἄν' ὦ παρὶ μ' ἔχῃται·
 ἦρην δ' οὐδ' ἐν νεμισίβομα, εἰ δὲ χολοῦμαι·
 αἰδ' ἄρ μοι ἔωθεν ἱνικλῶν ὃ, τῇ νοήσω·
 ὦ δὲ φάτ' ὦρ' ὃ ζεύς ἀελλόπος ἀγγελέεσσα·
 ἦ ὃ κατ' ἰδαιῶν ὀρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον
 πρῶτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπηγύχῃ οὐλύμποιον
 ὀνομένην κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἔγγιπε μῦθον·

πῇ μὲν ἄρ' ἐν τῷ σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦρς;
 οὐκ ἔα χρόνι' ἄλκι' ἐπαμυνέμεν ἀργείοισι.
 ὦδ' ἄρ' ἠπείλησε χρόνον παῖς, εἰ τι λείπει,
 γηώσεν μὲν σφῶϊν· ὅφ' ἄρ' ἔκασιν ὠκείας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δλίφρην βαλέειν, κατὰ δ' ἄρματα ἄξειν.
 οὐδ' ἔτι καὶ ἐς δικάτους περὶ τελευμένους ἐνικυτοῦς
 ἔλκε' ἀπαλθῆσθαι, ἄκων μάρπησι κβαυνοῖς
 ὄφρ' εἰδῆς γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῶ πατὴρ μάχηται.
 ἦρ' ἔτι οὐδ' ἄν τὸ σὸν νεμεσίξεται, οὐδ' ἔτι χολοῦται.
 αἰὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλῶν ὅ, τῇ νοήσῃ.
 ἀλλὰ σύγ' αἰνοτάτη κύον ἀδελφεῖς, εἰ ἐτιόνγῃ
 κληῖσθαι, δῖος ἄντα πελώριον ἔγχεος ἀνδρῶν
 ἢ μὲν, ἄρ' ὡς ἐπέουσ', ἀπέβη πόδας ὠκεία ἵεις.
 αὐτὰρ ἀθλασίῳ ἦρ' ἤρ' ἤρ' ὅς μιν ἔειπεν.
 εἰ πόσιν αἰγίοχοιο δῖος τέκεος, οὐκ ἔτ' ἔγωγε
 νῶϊν ἰδὼ δῖος ἄντα βροτῶν ἐνικον πολυμήθεον.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίω, ἄλλος δ' ἐβιώτω,
 ὅς κε τύχῃ· κείνος δ' ἐτὰρ, ἄφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 φασί τε καὶ δαναοῖσι δικάζεται, ὡς ἐπιεικής.
 ὦς ἄρα φωνήσασα, πάλιν ἔειπε μώνυχας ἵππους.
 τῆσιν δ' ὤρεα μὲν λῦσαν καλλιρίχας ἵππους.
 καὶ οὗς, μὲν κατέδυσαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν.
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόοντα.
 αὐταὶ δ' ἐχρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθητον,
 μή δ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιμῆμεναι ἦρ.
 ζῶς δ' ἐπατήρ Ἰδμεν ἐὺφροχον ἄρμα καὶ ἵππους,
 οὐλυμπόν δ' ἐδίωκε θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 ἔω δ' ἐπὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὰς ἐννοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἀμφωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πητάσας.
 αὐτὰς δ' ἐχρυσέων ἐπὶ θρόνον ἐβύροπα ζῶς.

ἦϊός, ἔωδ' Ἄ' ὅπ' ὡπ' ἀνὶ μέγας πειλεμίζετ' ὄλυμπος·
 αἶδ' οἷα λιὸς ἀμφὶς, ἀθλωαίη τε, καὶ ἦρη,
 ἦδ' ὡ· οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἔρεον·
 αὐτὰρ δ', ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 τίφθ' οὕτω τε τήϊδον ἀθλωαίη τε, καὶ ἦρη;
 οὐ μέν θ' ὡ καμπετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδανείρῃ·
 ὀλλύσασα βῶας· ἴδ' ὅσιν κόβον αἰνὸν ἔθεδε
 πάντως οἷον ἑμὸν γε μένθ', καὶ χεῖρες ἀαπτοῖς
 οὐκ ἂν με βέβησαν ὄθι θέοι εἶσ' ἐν ὀλύμπῳ·
 σφῶϊν δ' ἔπρην πρὸ νόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέριμνα ἔργα·
 ὦδ' ἔρ' ἐξέρει· τόδ' ἐκ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγύνετε κρῖνον,
 ἄψ' ἔς ὄλυμπον ἵκεδον, ἐν ἀθανάτων ἔδος ἐστί·
 Ως ἔφαθ', αἶδ' ἔπειμυξεν, ἀθλωαίη τε, καὶ ἦρη·
 πλησίον αἶψ' ἦδ' ὡ, κακὰ δ' ὀρώεσσι μεδέειδ' ὡ·
 ἔθι ἀθλωαίη ἀκείων ἦν, οὐδέ τίς ἔπει,
 σκυζομένη διττὴ παρὶ· χόλος δέ μιν ἄριστος ἦρε,
 ἦρη δ' οὐκ ἔχαδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύλασε·
 Αἰγότατε κρονίδη, ποῖον ἄν μῦθον ἔειπες;
 ἐν νῦ καὶ ἡμῖς ἴδμεν ὅθι δένος οὐκ ἐπισκτόρη·
 ἀλλ' ἔμπης, Δαναῶν δολφονόμειθ' αἰχμητῶν,
 οἴκου δὴ κακὸν οἶον ἀναπλήσαντες, ὀλονται·
 ἀλλ' ἔθι πολέμῳ μῆν' ἀφ' ἐξόμειθ', εἰ σὺ κελύσεις·
 βελήν δ' ἄρχ' οἷς ὑποθῆσ' ὁμειθ', ἦ τις ὄνησας,
 εἰς μὴ πάντες ὀλονται, ὀδυσσεύς μιν οἷο θεοῖο·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 ἦ οὐς δὴ καὶ μάλλον ὑπὲρ μῆν' αἰ κρονίωνα
 ὄψα, αἶψ' ἔθ' ἐλθ' ὡδ' αἶ, βοῶπις πότνια ἦρη,
 ὀλλύντ' ἄρχ' ὡδ' πηλὸν στρατὸν αἰχμητῶν·

εἰ γὰρ πρὶν πολέμῳ ἀποπαύσεται ὄβριμος ἑκτάρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι πολὺ κῆρα πηλείωνα
 ἦματι τῷ, ὅτ' ἄρ' οἱ μὲν ἐπὶ πρυμνήσι μάχονται,
 εἴηεν ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ παρόικτιο πισόντ'·
 ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλιγίζω
 χωομένης, οὐδ' ἐκίτ' ἀνείατα πείραθ' ἵκησθαι
 γαίης, καὶ πόνοιό· ἵν' ἴαπετόσ τε, χρόνος τε
 ἡμῶμοι, οὐτ' αὖτ' ἡς ὑπρίονος ἡελίοιο
 τέρωποντ' οὐτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δ' ταῖρταρος ἀμφίς,
 οὐδ' ἦρ' ἐνθ' ἀφίκησθαι ἀλωμένη, οὐ σεν ἐγὼ γε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντρον ἄλλο·
 ὦς φάτο· τόν δ' οὐδ' προσέφη λευκώλενος ἦρ'·
 ἐν δ' ἔπεσ' ὠκισσάμενος λαμπρὸς φάος ἡελίοιο,
 ἔλκεν νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσεν·
 φασὶν μὲν ῥ' αἰέκυσσεν ἑλω φάος· αὐτὰρ ἀχαιοὶς
 ἀσπασίην τρίμιτος ἐπὶ λυθε νύξ ἐρεβενή·
 φῶαν δ' αὐτ' ἀγορὴν ποιήσας φαίδιμος ἑκτάρ,
 νόσφιν ἔδ' ἀγαθὸν ποταμῷ ἐνὶ Διηνέῳ,
 ἐν καθάρῳ· ὅθι δὴ νυκῶν Διφραίνετο χῶρ'·
 ἐξίππων δ' ἀποβάντες, ἐπὶ χθονά μῦθον ἄκυρον·
 τὸν, ῥ' ἑκτάρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χερ
 ἐγχεος ἐχ' ἐνδὲκάπηχυν, πάροικε δ' λάμπρο Διυρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δ' χρύσεος θεῖο πόρκης·
 τῷ, ὅτ' ἐρεσσόμενος, ἔπια πῆροεντα προσήνεια,
 ἔκλυτέ μιν ῥῶϊς, καὶ δάριδανοί, ἡ δ' ἐπὶ κέρου
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλίσας, καὶ πάντας ἀχαιούς,
 ἅψ' ἀπὸ νηὸς ἔσθην ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε· τ' νῦν ἐσάωσε μοδλισσά,
 ἀργεῖος, καὶ νῆας· ἐπὶ ῥημῖνι θαλάσσης·
 ὅλ' ἔπειτα νῦν μὲν πεθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,

Δί' ῥπατ' ἐφοπλίζομεθα. αὐτὰρ καλῖται χάς ἵππους
 λύσασθ' ὑπ' ἑξ ὀχίων, παρὰ Δισφίσι βάλλετ' ἰδωδίην.
 ἐκ πόλιος δ' ὄξαδε βόας, καὶ ἴφια μῆλα
 κερπαλίμως· οἶνον δ' μελίφρονα οἶνί' ἔειδε,
 σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ Διξυλά πολλὰ λέμελλε,
 ὧς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοὺς ἠειγνείης,
 καίωμιν πυρὰ πολλὰ· σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·
 μὴ πως καὶ Διὰ νύκτα κερηυμόωντες ἄχαιοί,
 φύν· ἐν ὄρμῃ σὼνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 μὴ μὲν ἄσπευδ' εἰ γυνῶν ἐπιβαῖτον ἵκησι,
 ἀλλ' ὧς ἔς κ' αὐτῶν γὰρ βέλους καὶ οἰκῆθι πέσῃ,
 βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἐγχεῖ ὄξυόεντι,
 νηὸς ἐπιβρώσκων, ἵνα ἔς συγέησι καὶ ἄλλ' ὄ
 τωσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρεν πολυδάκρυον ἄρῃα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διηΐλθαι ἀγγελλόντων,
 παῖδας πρῶθ' ἴβας, πολιορκιότας τε γέροντας,
 λέξαδε περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηήτραι δ' ὀγυαῖκες, ἐνὶ μεγάροισιν ἱκώσῃ,
 πῦρ μέγα κακάντων· φυλακὴ δ' ἔς ἐμπεδος ἔσθ',
 μὴ λόχος ἐσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων·
 ὧ δ' ἔσθ' ὦρες μεγάλης θύρας, ὧς ἀγορεύω.
 22 μῦθος δ' ὅς μιν νῦν ὕγῃς, εἰρημένος ἔσθ'·
 τόν δ' ἠοὺς τῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσθ'·
 εὐχομαι ἑλπόμενος διήϊτ', ἀλλοισὶν τε θεοῖσιν,
 ἕξελεύαν ἐνθένδε κύνας κηρυατιφορήτους,
 οὓς κῆρυς φορέεσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν·
 ἀλλ' ἤριπ' οὐκ ἐν φυλάξομεν ἡμῖας αὐτοὺς,
 πρῶτόν δ' ὑπ' ἡοῖ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα,
 εἴθ' ἔμ' αἰεὶ μὲν ὁ τυδείδης κρατὶ ῥόε Διομήδης

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ.

πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἐπώσεται, ἢ κούρῳ τὸν
 χαλκῷ ληώσας, ἵνα ρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὔειον ἦν ἀρετὴν δακνίσεται. εἴκ' ἐμὸν ἔρχε-
 μένῃ ἐπὶ χόμῃον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶ-
 κίσεται οὐτὲθίς, πολέεις δ' ἀμφ' αὐτὸν ἱταῖροι
 ἡλίας ἀνιόντες ἐς αὔειον. αἱ γὰρ ἔχων ὥς
 εἴλω ἀθάνατ' ὅ, καὶ ἀγέρας ὅματα πάντα,
 τοίμῳ δ' ὥς τίετ' ἀθωαίη, καὶ ἀπόλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει ἀργείοισιν.
 ὧς ἔκτωρ ἀγέρεω, ἐπὶ δ' ἔφωες κελάδῃσαν.
 οἱ δ' ἵππευς μῦν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας.
 λῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν ἔσιν ἔκαστος.
 ἐκ πόλιος δ' ἄξανθ' βόας, καὶ ἴφια μῆλα
 κερπαλίμως. οἶνον δ' μελίφρονα οἶνίβονθ',
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δ' ξύλα πολλὰ λέγονθ',
 κνίσαν δ' ἐκ πελίδας ἀνέμοι φέρον οὐρανὸν εἶσα.
 οἱ δ' ἐμὲ γὰρ φρονέοντες, ἐπὶ πόλεμοιο γαυρῇ
 εἰάθ' παρνύχιοι. πυρὰ δ' ἐσφισι καίετο πολλά·
 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄσρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
 φαίνετ' ἀειπρεπεία. ὅτε τ' ἐπλῆτο νήνεμος αἰθήρ,
 ἐκ τ' ἔφανον πάσαι σκοπιαί, καὶ πρόωνες ἄνθρωποι,
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῖρά γ' ἄσπετος αἰθήρ,
 πάντα δ' τ' εἴλεται ἄσρα, γένηθε δ' τε φρένα πομπήν,
 τόσῃα μεσσηγὺν νῶν, ἢ δ' ἐξάνθοιο ῥοάων,
 ῥώων καλέοντων, πυρὰ φαίνετο ἰλίοθι πρὸ
 χίλ' ἄρ' ἐν πελιδίῳ πυρὰ καίετο. πὰρ δ' ἐκάστω
 εἰάθ' πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἵπποι δ' κρῖ λυκὸν ἐρεπτομένοιο, καὶ δούρας,
 ἑσάοις παρ' ὀχισφιν, ἐν ὄσονον ἢ ὡ μίμνον.

ΥΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ἄ Γαμέμνονος συμβαλεύσαντες ὅτις ἔλῃσι φυγῆν, ἴσαν
τα, τῇ ἱκαντίαν ἀποφανόμενοι γνώμῃ Διομήδους
καὶ νέεσθαι συμβαλεύσαντες ὃ νέεσθαι, πρὸς Ἀχιλλεὺς πέμψον
τα πρὸς βας καὶ Διόδοϊον αὐτοῖς, ἀντιῖπαι Ἀχιλλεὺς. οἱ δὲ, αὖ
παγγέλλουσι καὶ μετὰ ταῦτα. εἰς ὕπνον ῥέπουσιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ἐξείη δ' Ἀχιλλεὺς ἀπαθείας ἐν ἰδῆται.

Σοὶ μὲν ῥῶς φυλακὰς ἔχον. αὖ
τὰρ Ἀχαιοὺς
θεοπεσίη ἔχε φυλάττειν χρυόωντας
ἱταίρη.
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντας
ἄεσσι.

ὣς δ' ἄνιμοι Λύο πόντον ὀρίνθον ἰχθυόεντα,
βορέης, καὶ ῥέφυρτο, τῷ τε θῆκηθεν ἄνδρ
ἐλθόντ' ἐξαπίνης. ἄμυλλος δὲ τε κύμα κελαυνὸν
καρθύνεται. πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχων.
ὣς ἐλαΐζον θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
ἄφείδης δ' Ἀχιλῆος μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
φοῖτα κηρύκας λιγυφθόγγοισι κελεύων,
κλήδιν εἰς ἀγορὴν κηκλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μὴ δὲ βοᾶν. αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
ἴσον δ' ἐκ ἀγορῇ τιμωτότας. ἀνδρ' Ἀγαμέμνων

ἴσατο διακρυχέων· ὥς τε κρήνη μελάνυδρ' ὄ·
 ἦ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δινοφρὸν χέει ὕδαρ,
 ὥς δ' βαρυενάχων, ἐπεὶ ἀργείοισι μετῆυδα·
 ὧς φίλοι, ἀργείων ἠγέθεις, ἦ δέ με διοντες,
 ζῶς με μέγα κρονίδης ἀτῆ ἐνέδισσε βαρεῖη·
 σχέτλιος· ὅς πρην μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν
 ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχιον, ἀπονέειδαι·
 νῦν δέ κακὴν ἀπ' ἄτλῳ βυλεύσασθαι καί με κίλε ὕει
 δυσκλῆα ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολλὴν ὤλισα λαόρ·
 οὐτὼ τοῦ δι' ἡμέλει ὑπερβυδ' εἴ φίλον εἶναι,
 ὅς δ' ἡ πολλὰν πολλὰν κατέλυσε κάρηνα,
 ἦ δ' ἔλκεα λύσει· τῶν γὰρ κρατὺς ἐς μέγιστον·
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω πεφθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ἔ γάρ ἐν φοίῳ αἶρήθμεν εὐρυάγυαν·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες, ἄκῃν ἐγένοντο σιωπῇ·
 δὴν δ' ὅντι ἦσαν τελευτότες οἷος ἀχαιῶν·
 ὅφρ' ἔ δ' ἡ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἀφρίδῃ· θὶ πρῶτα μάχῃθ' μοι ἀφραδέονε,
 ἦ θέμις ἐστὶν ἀναξ' ἀγορῇ, σὺ δέ μ' ἔλ' χολωθῆς·
 ἀλκὴν μέν μοι πρῶτος ἐνείδισσας ἐν Λαγκαοῖσι,
 φὰς ἔμην ἀπ' ὀλέμον, καὶ ἀνάλκιδά· ταῦτα δ' ὅπως
 ἴσατο ἀργείων ἠμῶν νέοι, ἦ δέ γε ῥοντες·
 θὶ δ' ἡ Διάνθιχα δῶκε χρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μέν τοι δῶκε τελευτήσθαι πέρι πάντων·
 ἀλκὴν δ' οὐδ' ἔδωκεν, ὅς τε κρατὺς ἐς μέγιστον·
 Δαμόνι, οὐτὼ πρὸς μάλα ἔλπειαι ὅπως ἀχαιῶν
 ἀπ' ὀλέμευς τ' ἔμμευα, καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορεύεις·
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέστυγ' ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο, πάρι δ' ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄρχιθαλάσσης.

ἔσονται, αἱ τοὶ ἔσαν ἐκ μνηστῆρας πολλαί.
 ἔλθ' ἄλλοι μὲν ἐσι κερηναμόωντες ἄχαιοί,
 εἰσόκε πρὸ ἰώλια πέρθευμι. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 φεγγόντων σὺν νηυσὶ φίλιω ἐς πατρίδα γαίῃ·
 νῶϊ δ' ἔγωγε, διένειλός τε, μαχυσόμεθ' εἰσόκε τέκμηρ'
 ἰλίεσσι φεωβήμ· σὺν γὰρ θεῶ ἐλθέμεθα.

Ως ἐφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἄχον ὕψος ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι λιομήδεος ἱπποδάμοιο·
τοῖσι δ' ἀνισάμενος, μεταφώνων ἱπποδάμειοιο·

Ὑποτίθη, πεί μὴ πολλή μωρί· καρτρός ἐστι,
 καὶ βελή μετὰ πάντα δὲ μή τις ἐπὶ πλὴν αἰετος·
 οὗτος θεὸς ἐν μῦθον ὀνείσεται, ὅσσοι ἀχαιοί·
 οὐδὲ πάλιν ἔριφ. ἀτὰρ εἴ τί τις ἴκετο μύθων·
 ἢ μὴ καὶ νέος ἐστί, ἐμὸς δέ κε καὶ πᾶσι εἴη
 ὁ πλοῦτος γυνήφι, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 ἀργείων βασιλῆας, ἐπὶ πρῶτα μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλ' ἄγ' ἔγωγε, ὅς σε ἴδω γαίτῃρος εὐχομαι εἶναι,
 ἐξέπω, καὶ πάντα διήξομαι· οὐδὲ κε τίς μοι
 μῦθον ἀνμῆσέ, οὐδὲ κρίων ἀχαμένεον·

ἁφρήτωρ, ἀθέμιτος, ἀνέστος ἐσιν ἑκαῖν.

12. ὅς πολέμους ἐρατοὺς ἐπιδημίαις ὀφρυσόεντες.

ἀλλ' ἔθι νῦν μὴ παθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπατ' ἐφοπλισόμεθα, φυλακτῆρες ᾧ ἔασι
 λεξάδιον παρὰ τὰ φρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός·
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄφειδι, σὺ μὲν ἄρχε, σὺ γὰρ βασιλεύατος ἔασι
 Δαῖτυ Δαῖτα γέρας· οἰκίεθι οὗν ἀεκέε·
 πλεῖαί πε οἶνε κλισίᾳ, θρηνῆς ἀχαιῶν·
 ἡμάτιαι βρέκκηθον ἔπ' ἐόρεά πόντην ἄγρσι·
 πᾶσά πε ἔειπ' ὅπως οἴει· πολλέεσσι δ' ἄνδρασιν

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

πολλῶν δ' ἄγρομένων, ἔρ' πείσεις, ὅς κ' αὖ ἀρίστῳ
 βυλὴν βυλυνῇ· μάλα δ' ἤ χρεὼ πάντας ἄχαιούς
 ἰδὼλῃς, καὶ πυκινῇς, ὅτε δὴ οἱ ἐγγυθὶ νηῶν
 καίεσι πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γῆθ' ἦσσι;
 νύξ δ' ἦ δ' ἦ, ἢε διαρρῆαί σ' εἰσ' ἔρατ' ἢε σαώσῃ.
 Ως ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα βῦ, μάλα μὲν κλύον, ἦ δ' ἐπίθοντο.
 ἔκ δ' ὅφρα κτεήρεις σὺν τινὶ χεσιν ἱστυόντο,
 ἀμφί τε νεορίδῳ θρασυμήδεα τοιμμένα λαῶν,
 ἦ δ' ἀμφ' ἀσκάλαφον, καὶ ἰάλμυρον, οὔ τις ἄρ' ἔσθ',
 ἀμφί τε μηριόνῳ, ἀφαρῇ ἄγε, δὴ ἰπυρόν τε,
 ἦ δ' ἀμφὶ κρείοντος ἡδὼν· λυκομήδεα δ' ἴον·
 ἐπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων· ἔατ' ὅτ' ἐκάστω
 κούροι ἅμ' ἔειχον· δολίχ' ἔρχα χερσὶν ἔχοντες,
 καὶ δόλε μέθ' ἑτάφρα, καὶ τείχεσσι ζῶν ἰόντες·
 ἐνθα δ' ὅτ' πυρ κήαντο, τίθειτο δ' ἰόρων ἔκαστος·
 ἄρ' εἰδὼς δ' ἔριοντας ἀολλύας ἦλ' ἄχαιῶν
 εἰς κλισίῳ, παρὰ δ' ἑσφι τίθει μῆροσ' ἐκεία δαῖτα·
 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἰδῖμα προκείμενα χερσὶν ἱαλόν·
 αὐτὰρ ἐπὶ πόσι θ', καὶ ἐδ' ἡτύος ἔξ' ἔρον' ἐντο,
 τοῖς, ὃ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνεν ἥρ' ἔσθ' ἡμῶν
 νείσωρ· οὐ καὶ πρόθεν ἀρίστη φαίνετο βυλὴ·
 ὅσφιν ἐυφρονέων ἀρογ' ἤσατο, καὶ μετίεπε.
 Αἰεὶ δ' ἡ κύδιε ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω· σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἑσσι ἀναξ, καί τοι ζῆνός ἐγγυάλιξε
 σκῆπτρόν τ', ἦ δ' ἐθέλεις, ἵνα σφίσι βυλυνῇ δαΐ
 τῶ, σ' ἤ χρεὼ πέει μὲν φάδα ἔπος, ἦ δ' ἐπακροῦσθαι
 κρηῖναι δ' καὶ ἄλλω, ὅταν ἕνα θυμὸς ἀνώγῃ
 ἐπιῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξ' ἔτα οὐ καὶ ἄρ' ἔσθ'·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔριω, ὅς μοι Διοκίῃ ἐστ' ἀείσας·

οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα κῦδιν ὀύσα,
οἷον ἐγὼ νοέω ἢ μῦθον πάλα, ἰδὲ ἐν καὶ νῦν.
ἔξευ κῦ. ὅτε Διογηνὲς βεισήϊδα κεύρω
χωόμενος ἀχιλῆϊ Θ', ἔβης κλισίῃθεν ἀπυύρας.
οὐκ καθ' ἡμέτρὸν γέ νοον· μάλα γάρ τι ἐγὼ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην, σὺ δ' ὅ σῳ μεγαλήρει θυμῷ
εἴξας, ἀνδρα φέεισον ὃν ἀθάνατ' ἱπ' ἔλυσαν,
ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἐν καὶ νῦν
φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσάμηναι πιπύθοιμην
δῶροισιν τ' ἀγαθοῖσιν, ἐπεισὶτε μελιχίοισιν.

Τόν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, οὐκ ἔμῳ λόγῳ ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
ἀσασάμην· οὐδ' αὖτ' ἀναίνομαι ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐσὶν ἀνὴρ, ὃν τε ζεύς κῆρι φιλήσῃ.
ὥς νῦν κῦρ' ἔλυσε, δίαμασσε δ' λαὸν ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀσασάμην, φρεσὶ λυγαλήεσσι πιθήσας,
ἄτ' ἐθέλω ἀφείσαι, δόμῳ καὶ τ' ἀπρὸ σί' ἀπειναί
ἡμῶν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω.
ἔπ' ἀπύρως φέω δας, δέκα δ' χρυσοῖο τάλαντα,
αἰθῶνας δ' ἑλβητας εἰκασσι, δῶδ' αὖ δ' ἵππους
πηγῶν, ἀθλοφόρους· οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουν·
οὐκ ἐν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοιτ',
οὐδ' αὖ κεν ἀκτῆμων ἐειτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσά μοι ἠνείκων ἀέθλια μῶνυχ' ἵπποι.
δῶσ' αὖ δ' ἐπ' ἀγῶαίης ἀμύμονας, ἔργ' ἐδύϊας,
λεσβίδας, δες ὅτε λίσβον ἐϋκτιμένῳ ἔλεον αὐτός,
ἔξελομην, αἱ κάλλει ἐγίγων φύλα γῶα κακῶν·
τάς, μέν οἱ δῶσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἥν τοι' ἀπὸ νῦν
κεύρω βεισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρεον ὀμοῦμαι,
μῦθον τε τῆς ἐννῆς ἐπιβήμηναι, καὶ μετ' ἔπειτα,

ἢ θέμις ὠκυπόων πέλη ἀνδρῶν, ἢ δὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πωλντα παρέσεται. ἔ δὲ κεν ἄντι
 ἔσσυ μέγα θριάμοιο θεοὶ Δῶσω ἄλαπάξαι,
 ἢ ἢ αἴλις, χαλκῷ, καὶ χρυσοῦ νησέω
 ἐσιλθῶν, ὅτε κεν διατρώμεθα λήϊδ' ἀχαιοί.
 τρωάδας δὲ γυναικας ἐνέχουσιν αὐτῶν ἐλπίδι,
 αἴ κε μετ' ἀργείῳ ἐλένῳ κάμισαι ἔωσιν.
 ἐ δὲ καὶ ἄργος ἰχθίμεθ' ἀχαιῶν δούραρ ἀρούρης,
 γαμβρὸς κέν μοι ἔοι, τίσσω δέ μιν ἴθι ὄρεση,
 ὅς μοι τηλύγετος φέρεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 φῆς δέ μοι ἐσὶ θυγάτηρ ἐνὶ μεγάρῳ ἔϋπύκτω,
 χρυσόθεμις, καὶ λαοδίη, καὶ ἰφιδνασσα.
 τάων, ἣν κ' ἐθέλῃσι φίλῳ ἀνέεσθον ἀγέτω
 σπρὸς οἶκον πολλῆος. ἐγὼ δ' ἐπιμείλια Δῶσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγάτη'
 ἐπὶ δὲ δέ οἱ Δῶσω ἐν ναόμῳ παρ' ὀλίβητα,
 κερδαμύλλῳ, ἐνόπλῳ τε, καὶ ἱρὴν ποίησασα,
 φηράς τε ἱαθείας, ἢ δ' ἀνθεαν βαθυλόμον,
 καλὴν τ' ἀΐπειαν, καὶ πῆλαθ' ἀμπιλόεσσαν,
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς αἰὲς νείαται πύλῃ ἡμαθόοντι.
 ἐν δ' ἀνδρες ναίεσσι πολυῖσ' ἔρῳ πολυβοῦται,
 οἳ κ' ἐλπίσιν ἔσσι θεὸν ὥς τιμήσονται,
 καὶ οἳ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέεσσι θέμιστας.
 ταῦτα κ' οἳ τελέεσσαι μεταλλήξαντι χρύσειο.
 διμηθέω αἰδῶσι καὶ ἀμείλιχος, ἢ δ' ἀλφειῶς.
 τῶν καὶ καὶ τε βροπῆσι θεῶν ἐχθιστοὶ ἀπὸ πόντου.
 καὶ μοι ὕπνοισι δᾶσον βασιλεύει ὅς ἐμι,
 ἢ δ' ὅσον γενεῇ προγενέσσης ἐν χόμῳ εἶναι.
 ἴ οὐδ' ἡμίβητ' ἐπὶ τα γερήνιος ἰπποτάνεσσιν
 ἀφείδῃ κύδιαι ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνονι,

Λῶρα μὲν οὐκ ἔτ' ὄνοσά διλοῖς ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 ὧλ' ἀγχι κληρὺς ὀφύνομην, οἷκε τὰ χίσα
 ἔλθοσ' ἐσ κλισίῳ πηληϊάδεω ἀχιλῆϊ·
 εἰ δ' ἄγε θύς, ἄρ' ἐγὼν ἐπιόφομαι, οἷ δέ, πιδέσθην·
 φοῖνιξ μὲν πρῶνισα διὰ φίλῳς ἤγησάδην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ αἶας τε μέγας, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κερύκων δ' ὁ δῖός τε, καὶ ὑρυσσώτης ἄμ' ἐπιδόρῃ·
 φέρετε δέ χερσὶν ὕδωρ, ὠφρημῆσαι τε κέλεσθε,
 ὄφρα δὴ κρονίῳ ἀρησόμεθ', αἶκ' ἐλεήσει·

Ὡς φωνέ· τοῖσι δ' ἅσιν ἐαδίοντα μῦθον ἔειπεν·
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ δ' ἑλκῶν ἐχυσαν·
 καυροὶ δ' κρητῆρας ἐπέεσσιν ὠπείοντο·
 νόησαν δ' ἄρα ἅσιν ἐπαρξάμενοι διπλοσσιγῶ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ', ἐπὶ οὖν ὅθ' ἦθ' ἐλε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνονι· ἀφείδον·
 τοῖσι δ' πόλλ' ἐπέτελλε γερήνιος ἱππότευς Ὀδυσσεύς,
 διηδίδων ἐσέεσσον· Ὀδυσσεὺς δ' ἐμὸν δαίμονα
 περὶ ἄν' ὥς πεπύθοιο ἀμύμονα πηλεΐωνα·
 τὸ δ' ἐβόων παρὰ θύῃσι πολυφροσβόιο θαλάσῃ,
 πολλὰ μολὼν ἐν χομένῳ γαυρόχῳ ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως πεπύθων μιν ἄλκας φρένας αἰακίδαο·
 μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίῃς, καὶ νῆας ἰκέσθην·
 τὸν δ' ἔβρον φρένα τρυπόμενον φόρμιγγι λιγυρίῃ,
 καλῇ, λαλαλαίῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος βυγρὸς ἦεν,
 τὴν ἄρ' ἔτ' ἐξ ἐνάρων πτόλιν ἠετίωνος ὀλέσας,
 τῇ ὄγε θυμὸν ἔτρεπον· αἶσα δ' ἐπ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν
 πάροκλος δ' ἐοῖ οἷος ἐναντίος ἦεν σιδεπῇ,
 δαγόμενος αἰακίδην ὅπότε λήξεναι αἰείδων·
 τὸ δ' ἐβόων προτέρω, ἡγήσθαι δ' ἐπὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 σὲν δ' ἡρώδι' ἀνείρεται· ταφῶν δ' ἀνόρεσθαι ἀχιλλεύς

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἰδὲ, ἐνθα θάλασσαν.
ὥς δ' αὐτῶς πάροκλος, ἐπὶ ἰδὲ φῶτας, ἀνέειπεν.
τὼ καὶ Λακωνύμυρος, προσέφη πόδας ὠκύνε ἀχιλλεύς·
Χαίρεσον, ἢ φίλοι ἀνδρες ἰκόνσον, ἦν μάλα χρωῶ,
οἵ μοι σκυζομένοι περ, ἀχαιῶν φίλταται ἐσόν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, προτέρῳ ἄγε δῖος ἀχιλλεύς·
εἶπεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τὰ πησὶ τε πορφυρέοισιν·
αἶψα δ' ἢ πάροκλον προσεφώνεον ἐπὶς ἰόντα·
μεῖζονα δ' ἢ χρητῆρα μυριοῖς ἦε καθίσας,
ῥότον δ' ἐκέραιρε. Δίεπας δ' ἐν τῶν ἐκάσῳ.
οἷ γὰρ φίλταται ἀνδρες ἐμῷ ὑπέασιν μελίσσῳ.

Ὡς φάτο πάροκλος δ' ἐφίλω ἐπεπείθετο ἱταῖρῳ.
αὐτὰρ ὅγε κρεῖτον μέγα κάββαλον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶν ἐθῆκε ὄϊον, καὶ πίνονος αἶγός
ἐν δ' οὐδὲ σιδήρειο ῥάχιν τιθαλῦϊαν ἀλειψῆ.
τῷ δ' ἔχεν αὐτομέλιον· τάμνον, δ' ἄρα δῖος ἀχιλλεύς·
καὶ τὰ μῦθ' ἐν μίσυλιν, καὶ ἀμφ' ὀβελῶϊσιν ἔπειρε
πῦρ δ' ἐμυοῖν ἀλάλῃς δαῖτον μέγα ἰσόθεος φῶς.
αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ πῦρ ἱκάκη, καὶ φλόξ ἑμαράνθη,
ἀνθρακίην σόρῃσας, ὀβελούς ἐφυπρθε τάνυσσε.
πάσας δ' ἁλὸς θείοιο κρατευντάων ἱπαίρας·
αὐτὰρ ἐπὶ ῥ' ὥπλησε, καὶ εἴν' ἱλιοῖσιν ἔχυνεν,
πάροκλος μῦθ' οἷον ἐλὼν, ἐπένειμε πατρί (ἦ
καλῶς ἐν κενέοισιν· ἀτὰρ κρείων ἦ μιν ἀχιλλεύς·
αὐτός δ' ἀντίον ἶεν ὀδυσσῆος θείοιο
βίχῃ τοῦ ἑτέρου· οἰοῖσι δ' οὕσαι ἀνώγει
πάροκλον ὃν ἱταῖρον, ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς·
οἷ δ' ἐπ' ὀνειθέ· βῆμα προκείμεθα χεῖρας ἰαλλόν·
αὐτὰρ ἐπὶ πόσιον, καὶ ἱδμεύος ἐξέφρον ἐνέ,
νῦν σ' αἶας φοῖνικι, νόησε δ' οὐδὲς ὀδυσσεύς.

πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας, δίδωκ' Ἀχιλλῆϊ.
 χαῖρ' Ἀχιλλῆυ, δαυτὸς μὲν ἱΐσῃς οὐκ ἐπιδύεις
 ἢ μὲν ἐνὶ κλισίῃ ἀγαμέμνωνος ἀφείλαο,
 ἢ δὲ καὶ ἐνθάδε νῦν. πάρα γὰρ μυθοεικία πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαυτὸς ἐπιθάρτυ' ἔργα μέμνηλον,
 ἀλλὰ λίλυ μέγα πῆμα διοτρεφείς, εἰσορόωντες,
 δίδωμι δ' ἐν Διοίῃ ᾧ σάωσέ μιν, ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας ἔνδ' Ἀχέμενς, εἴ μιν σύ γε δύσσεια ἀλκήρ.
 ἔχγυς γὰρ νηῶν, καὶ τείχεος ἄνδριν ἔθεντο
 ῥῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκληβίτ' ἐπίκυροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν. οὐδ' ἔτι φασίγ'
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσι πείσσειδαι.
 οἷος δέ σφιν κρονίδης ἐν δέξια σήματα φαίνωρ
 ἀσράπτε· ἔκτωρ δ' μέγα δένει βλεμναίνων,
 μαίνεται ἐκπάγλως πίσσῃος δαΐ. οὐδέ τι
 ἄνδρας οὐδέ θεοὺς, κρατὶ δ' ἑλίσσει λύατα δέδουκεν.
 ἀράτ' αὖ τ' ἰτάχιστα φανήμεμαι ἦδ' Ἀΐαν.
 εὖ ται γὰρ νηῶν ἀποκέρψεν ἄκρα κόρυμβα,
 αὐτὰς τ' ἐμπρήσεν μαλρ' οὐ πυρός. αὐτὰρ Ἀιαοῦχος
 ληῶσεν παρὰ τῇσιν ὀεινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δαΐδοικα κατὰ φρένα μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δ' Διὶ αἰΐσιμον εἶη
 φθίδαι ἐνὶ προίῃ, ἑκάς ἄργκος ἱπποβόλοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μίμονάς γε, καὶ ὁψέπρ' ὕλας Ἀχαιοῖν
 τερομένους ἐρύειδαι ὑπὸ Τρώων ὀρυγμαλοῦ.
 αὐτῷ βί μετόπιδ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ μιν μῆχθε
 ῥιχθέντες παρ' οὐδ' ἄκρος ἐφρείν. ἀλλὰ πολλὴν ἥριον
 φράζω, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμάρ.
 ἐπέπων, ἢ μὲν σοί γε πατήρ ἐπιτέλῃσθ' ἡλκὺν
 ἔμαλ' ἔσθ', ὅτι σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπει.

τέκνον ἱμὸν· κάρφς γὰρ Ἀθηναίη τε, καὶ ἦρ
 Δῶσος, αἶψ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήθερα θυμῶν
 ἴσχειν ἐν εὐθείᾳ, φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείνων,
 ληγέμεναι δὲ ἔειδος κακῆς μηχανῆς, ὅφρα σὲ μάλοισι
 τίωσ' ἀργείων ἢ μὲν νέοι, ἢ δὲ γέροντες.

ὦς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθαι· ἄλλ' ἐν καὶ νῦν
 παῦε, ἵα δὲ χόλον θυμαλγία, θί δὲ ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλῳ.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μὲν ἄκουθον, ἐγὼ δὲ κ' εἰ τοικατέλιξω,
 ὅσα περὶ ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' ἀγαμέμνων
 ἐπὶ ἀπύρνης φρίσσας, δίκαια δὲ χρυσῷ τάλαντα,
 αἰθῶνας ἢ λίθινας ἐίκοσι δῶδικα δὲ ἵππους
 πηλὸν ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσὶν ἄροντο.
 οὐκὼν ἀληθὺς εἴη ἀνὴρ, ὃ τόσσα γένοιτο,
 οὐ δὲ καὶ ἀκτῆμων ἐπιτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσ' ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσὶν ἄροντο.
 δῶσε δ' ἐπὶ αἰγυαῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδύσας,
 λισβίδας, ὅς τε λίσβον ἐν κλισίῃσιν ἔλκεσσι,
 ἐξέλεθ', αἰτότε κάλῃ ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τοὺς μὲν τοὶ δῶσε, μετὰ δ' ἔσται, ἣν τότ' ἀπήνυσας
 κούρω βεισῆος, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμνῶντες
 μή ποτε τ' εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἢ δὲ μιγῆναι,
 εἴ θέμις ἔσιν ἀναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν, ἢ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πῶντα παρέσταντο· εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
 ἄστυ μέγα πηρίαμοιο θεοὶ δῶσ' ἀλαπάξας,
 νῆας ἅλῃς χρυσῷ, καὶ χαλκῷ νηήσασθαι
 εἰσελθὼν, ὅτε καὶ λατρώμεθα ληϊδ' ἀχαιοί·
 φωιδάδας δὲ γυναικας ἐίκοσιν αὐτὰς ἑλῶν,
 αἵ κε μετ' ἀργείῳ ἑλύνω, καλμίσαι ἑωσιν
 εἰδὲκεν ἄργος ἱκοί μεθ' ἀχαικὸν θυθαρ' ἀρούρης.
 γαμβρὸς

γαμβρός κ' ἐν οἴοις, τίς σε δέσσει Ἴθον ὀρέσῃ,
 ὅς οἱ τηλύγετος φέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 φῆς δέ οἱ ἐσὶ θυγάτρι ἐνὶ μεγάρῳ ἔϋπῆκται,
 χρυσόθεις, καὶ λαοδίκη, καὶ ἰφίαναστα
 τάων, ἥν' ἐθέλησθα φίλῳ ἀνέειλον ἀγέσθαι
 πρὸς οἶκον πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δῶσθαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπὼς ἐπ' ἐπιδωκε θυγατρὶ.
 ἐπ' ὧ δ' ἐβίβωσεν ἐνυαυόμηναι πηολίθεσσι,
 καρδαμύλλῳ, ἐνόπλῳ τε, καὶ ἱρὴν ποιήεσσαν,
 φηράς τε ἱσθέας, ἥ δ' ἀνθεσσαν βαθυλευμεν,
 καλὴν τ' αἰψάν, καὶ πῆλαθον ἀμπιλόεσσαν·
 πάσαι δ' ἐγγὺς αἰὼς νέεσθαι πύλῃ ἡμαθόωντ'·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίεσσι πολυῖρ' ῥήνεις, πολυβοῦται,
 οἳ κ' ἐσεβωτίνῃσι θεὸν ὥς ὑμῆσιν σιν,
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέεσσι θέμιστας·
 ταῦτα κ' ἐριτελέσει μετ' ἀλλήξαντι χόλοιο.
 ἐδέτοιο ἀφείδης μῆν' ἀπ' ἡχέσσο κηροῦθι μᾶλλον
 αὐτὸς, καὶ εὖ δῶρα, σύ δ' ἄλλος πρὸ παναχαιούς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε θεὸν ὄς,
 τίς σε, ἢ γὰρ κέσφι μάλ' ἀμέγα κῦδος ἄροιο·
 νῦν γάρ χ' ἔκρ' ἔλθεις, ἐπεὶ ἄρ' ἀμείλιχον ἔλθῃ
 λύσαντι χῶν ὀλοήν, ἐπεὶ οὐτινὰ φησὶν ὁμοῖον
 οἱ ἔμμεναι δαίναων, οὓς ἐνθάδε νῆες ἐνεσσαν·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 διογενὲς λαβυδάδι, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ πρὸν μῦθον ἀπληγέως ἀποφπύειν·
 ἢ πρὸ δὴ φρονέω τε, καὶ ὥς τι τελεσμένον ἔσθαι,
 ὥς μή μοι βυῖντε παρήμμενοι ἄλλοθεν ἄλλ'·
 33 ἔχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁ μῶς αἰΐλαο πύλῃσιν,
 33 ὅς χ' ἔτρεον μὲν κεύθε ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δέ ἐπ' ἡ·

- αὐτὰρ ἐγὼ ἱρήω, ὅς μοι Λοκίῃ ἐῖναι ἄεϊσα·
 οὐτ' ἐμὲ γ' ἀφείδω ἀγαμέμνονα πρὸς μὲν οἶω,
 οὐτ' ἄλλους Λαλαοὺς ἐπεὶ οὐκ ἄρα ἔς χάρις ἦεν,
 μάρνασθ' Ἀχαιοὶ μετ' ἀνδράσι πολεμῆς αἰεὶ,
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ ἐμάλ' αὖς πολέμοισι
 ἐν δ' ἴῃ ἡμῇ ἢ μὲν κακὸς ἦεν καὶ ἰδὼς
 καὶ τῶν ὁμῶς ὅ, τ' ἀβροῖς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἰωρῶς·
 οὐδ' ἐμὲ προῖκεται· ἐπεὶ πάθον ἄλγος θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμῇ ψυχῇ παραβαλλόμενος πολέμοισιν·
 ὥς δ' ὄρνις ἀπ' ἡσιν νεοσσοῖσι προφέρεισι
 μάσκα ἐπὶ κέλευθασι, κακῶς δ' ἄρα δὴ πέλει αὐτῇ·
 ὥς καὶ ἐγὼ, πολλὰς μὲν αὖπνυς νύκτας ἴαυον,
 ὅματ' αἰματόεντα δὴ πρηστον πολέμοισιν,
 ἀνδράσι μαρναμένους δάραν ἔνεκα σφετράων·
 δῶδ' αὖτε Λη. σὺν νηυσὶ πόλιν ἀλάπαξ ἀνθρώπων·
 πέζος δ' ἐνδεκαφημι κατὰ φοῖβον ἱρίβαλον·
 τῶν ἐκ πασέων, καμήλια πολλὰ, καὶ ἰδὼν
 ἱξέλομην· καὶ πάντα φέρων ἀγαμέμνονι δόσκειν
 ἀφείδω· ὅ δ' ὅπιδε μένων παρὰ νηυσὶ τοῖσι,
 διξάμενος Διπαῦρα Δασάσκετο· πολλὰ δ' ἔχεσκε,
 ἄλλα δ' αἰετήεντι δίδω γέρεα, καὶ βασιλεύσιν
 τοῖσι μὲν ἐμπέλα κίτται· ἐμὲ δ' ἀπὸ μούνης ἀχαιῶν,
 εἴλητ' ἔχει δ' ἄλ' ἔχον θυμαρία, τῇ παεικύνει,
 τρὶς πέδω, τίς δ' αὖ πολέμοισι μὲναι βῶεσσι
 ἀργείους; τί δ' ἐλαδὸν ἀνέγαγεν ἐνθάδ' ἀγέρας;
 ἀφείδω; ἢ οὐχ' ἑλένης ἔνεκα ἠὲ κόμοιο;
 ἢ μούνοι φίλεσσ' ἀλόχους μὲν ὅπων ἀνθρώπων
 ἀφείδω; ἐπεὶ ὅς τις ἀγαθός, καὶ ἔχ' ἔφρων,
 τὴν αὐτὴ φίλεις, καὶ κηδεταί· ὥς καὶ ἐγὼ τῆν,
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, Διεικτικτὴν πρ' ἰούσῃ.

νῦν δ' ἱπείηκ χειρῶν γέρας ἔλθο, καί μ' ἀπάτησε,
 μή μιν περάτω ἐν ἐλότη· οὐδέ με πείσσει
 ἄλλ' ὀδυσεῦ· σὺν θίγῃ, καὶ ἄλλοισι βασιλευσσι,
 φραβίδω νήεσσιν ἄλιξι μῦμου δῆϊον πῦρ.
 ἢ μῦμ δὴ μάλα πολλὰ πονήσας νέσφιν ἱμεῖο.
 καὶ δὴ τείχεος ἔλθι με, καὶ ἔλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ,
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν ᾗ σκόλσπας κατέπηξεν.
 ἄλλ' οὐδ' ὥς δύναται δίνος ἑκπρος ἀνδροφόνιο
 ἴσχειν· ὅφρα δ' ἐγὼ μετ' ἀχαιοῖσι πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεισκε μάχην ἄπο τείχεος ὀρνύμεν ἑκταρ,
 ἄλλ' ὅσον ἐς σκαῖς τε πύλας, καὶ πυγὸν ἴκινεν.
 ἐνθά ποτ' οἷόν ἐμμενε, μόγις δ' ἐμὺ ἐκφυγον ὀρμήν·
 νῦν δ' ἱπεί οὐκ ἐθέλω πολεμίζειν ἔκβει δίδω,
 αὖτις ἰρὰ δ' ἰβ' ἔξας, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 νηήσας ἐν νῆας, ἱπὴν ἄλαδι προερεύσσω,
 ὅφρα ἦν ἐθέλησθε, καὶ αἶκεν θοιτὰ μεμήλη,
 ἦε μάλ' ἐμῆσποντον ἐπ' ἰχθυόοντα πλεούσας
 νῆας ἱμάς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖω δῶη κλυτὰς ἑννοσίγαια,
 ἤματί κεν βιτάτω φθίω ἐρίβωλον ἱκσίμην.
 εἰ δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάμιπον ἐνθάδ' ἐρῶν·
 ἄλλον δ' ἐνθέενδε χρυσὸν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 ἢ δέ γ' αἰῶνας ἐν ἰώνας, πολλιόν τε σίδηρον
 ἄξομαι· ἄσ' ἐλαχόν γε· γέρας δέ μοι ὅς περ' ἔδωκεν,
 αὐτὸς ἐφυβρίδων ἔλθο κρείων ἀγαμέμνων
 ὀρεΐδης· ἴσθ' πάντ' ἀγορεύμεν ὥς ἐπιτέλω
 ἀμφεδόν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύνωνται ἀχαιοί,
 εἰ ἑνὰ περ δαναῶν ἐν ἑλπίται ἑξαπατήσθην,
 αἶν' ἀναδίδω ἐπιεμέν· οὐδ' ἂν ἐμοὶ γε
 τετλαίη κύνος περ' ἔων, εἰς ὧπα ἱδίδω.

ἔ' με τι εἰς βυλὰς συμφράσσομαι, οὐδ' ἐμὴν ἔργον.
 ἔκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπον οὐδ' ἄρ' ἐτ' αὐτίκα
 ἔξαπαφοῖτ' ἐπέεσσιν ἄλλῃς δέ οἱ, ἀλλὰ ἔκκηθε
 ἔρρετω. ἔκ γάρ ἐφρένας ἐλῆτο μητίετα Ζεύς.
 ἔχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι Διόκλεις τε, καὶ εἴ κ' ὁσάκτις τόσσα Διοίη,
 ὅσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
 οὐδ' ὅσ' ἐς ὄρχομβρόν προῖνίσσεται, οὐδ' ὅσα θῆβαι
 αἰγυπῆϊας, ὅθι πλεῖστα Δόμοις ἐν. κτήματα κείται,
 αἰθ' ἑκατόμυλοι εἴσι, Διόκοισι δ' ἄρ' ἐκάσῃ
 ἀνέρις ἐξοιχνῶσι σὺν ἱπποῖσι, καὶ ὄχισφιν,
 οὐδ' εἴ μοι τόσσα Διοίη ὅσα φωμαθὸς τε, κόνις τε
 οὐδ' ἐκεῖ ὡς ἐν θυμὸν ἐμὸν πέισε ἀγαμέμνων,
 πρὶν δ' ἀπὸ πάσαν ἐμοὶ Δόμοις θυμαλγία λῶβω.
 κούρω δ' ἔ' γαμέω ἀγαμέμνονος ἀρίδαο.
 οὐδ' ἐχρυσείῃ ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίῳι,
 ἔργα δ' ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι Ἰφφάρῳι,
 οὐδ' ἐμὴν ὡς γαμέω. ὅδ' ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέω,
 ὅς τις οἶτ' ἐπέοικεν, καὶ ὅς βασιλεύτρός ἐστι.
 ἦν γὰρ δὴ μὲν σόωσι θεοί, καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 πηλὴνς θῆν μοι ἔπειτα γωαῖκα γαμέσεται αὐτός.
 πολλά δ' ἀχαιῖδες εἰσὶν ἀν' ἐλλάδα τε, φθίνοντες,
 κούραι ἀεισέων, οἵ τε πόλιν ἔθρα ῥύονται.
 τάων, ἣν κ' ἐθέλωμι φίλῳ ποίῃθι ἀκρίτῃ
 ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπίστυβ' ἐν θυμὸς ἀγένορ
 γῆμαντι μνηστῆν ἀλῶλον, ἐκῦϊαν ἀκρίτῃ,
 κτήμασι τέρεπιδαι, τὰ, γέρον ἐκτῆσατο πηλὴνς.
 ἔ' γὰρ ἐμοὶ φυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασίης
 Ἴλιον ἐκτῆσαι ἐν γαίῃ μόνον πόλιν ἔθρα,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν ὕιας ἀχαιῶν.

Vita mī
 pīoīus.

οὐδ' ἴσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὶς ἱέρη
φοῖβος ἀπόλλωνος πυθοῖ ἐνὶ περήμεσσι·

», ληιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα,

», κτηρὶ δ' ἵππῳ δέσσει, καὶ ἵππων ξανθὰ καὶ ρηνα·

», ἀνδρὸς δέ τινος παλιν ἐλθεῖν οὔτε ληΐς,

», οὐδ' ἐλετή· ἐπεὶ ἄρκεν ἀμείψεται ἔρκος ὁδόντων,

μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεὰ θέλει ἀργυρόπεζα

δίχθα δίας κῆρας φρέσιν θανάσιο τέλως δε·

εἰ μὲν κ' αὐθι μένων τῶν πόλιν ἀμφὶ μολχόμενα,

ὦλθον μὲν μοι νόστος ἀτὰρ κλέος ἀφθιγνέσαι·

εἰ δέ κε οἶκαδ' ἴκωμαι φίλῳ ἐσπαρίῳ γαῖαν,

ὦλετό μοι κλέος ἐδλόν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν

ἔσσεται, οὐδέ κε μ' ὦκα τέλως θανάσιο κιχήν·

καί δ' ἄρ' ὅτ' ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην

οἶκαδ' ἀποπλέην· ἐπεὶ οὐκέτι δῆν' ἐτε τέκμαρ

ἰλίεσσι πεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν ἐν ῥύοπα ἴνυς

χεῖρα ἐν ὑπέρσχε· τι θαρσύνεσσι δέ λαοί·

ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἴοντες ἀειδέσασιν ἀχαιῶν,

ἀγγελλίῳ ἀπόφαδι, ἃ, γὰρ γέρας ἐσὶ γερόντων,

ὄφρ' ἄλλῳ φράζονται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,

ἢ κε σφιν νῆας τε σόη, καὶ λαὸν ἀχαιῶν

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐσφισιν ἤδε γ' ἐσόμενα·

ἦρ' οὐκ ἐφράσαντο, ἐμεῦ ἀπὸς μνηίσαντο·

φοῖνιξ δ' αὖτις παρ' ὀμμι μένων, κατακοιμηθήτω,

ὄφρα μοι ἐν νῆασι φίλῳ ἐσπαρίῳ ἐπιτα

αὔρειον, ἦρ' ἐβέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐκ εἰ μὴν ἄξω·

ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,

μῦθον ἀγκασάμενοι· μάλα γὰρ κρατρῶς ἀπέηπαι

ὄφρ' ἵππῳ δέ μιν γέρον ἵππῳ δέ μιν γέρον,

δία κ' ἄρ' ἀγαπήσας· πείρα γὰρ δὴ νηυσὶν ἀχαιῶν·

εἰ μὲν δὲ νόσον γε μετὰ φρεσὶ φαίλιμ' ἀχιλλεύῳ
 βάλλεται οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσι
 πῦρ ἐθέλεισ' αἰδέμενον· ἐπεὶ χόλος ἐμπίσσε θυμῷ.
 πῶς ἂν ἐπειτ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος ἀνθι λιπομένη
 οἶος· σοὶ δ' ἢ μ' ἐπεμπε γέρον ἱππηλάτα πηληϊεύς
 ἤματι τῷδ'· ὅτ' ἐσ' ἐκ φθίης ἀρχαίμνονι πέμπε
 νήπιον, οὐπὼ εἰδὸθ' ὁμοῖός τις πολέμοιο,
 οὐδ' ἀγοράων, ἵνατ' ἀνδρες αἰρηπείης τελέθωσι.
 τῷωκεά με πρόειηκε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ρητῆρ' ἐμῶα· πρηκτῆρά τε ἐργῶν.
 ὥς ἂν ἐπειτ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος· οὐκ ἐθέλωμι
 λείπειδ', οὐδ' εἴκου μοι ὕπνος αἰὴ θεὸς αὐτὸς
 κῆρας ἀποξυσσας, θήσιν νέον ἠδῶνόντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον ἑλλάδα καλλιγύναικα.
 φούγων νείκαι παρὸς ἀμύντρος ὀρμηίδαο.
 ὅς μοι παλακίδος πριχῶσσε καλλικόμοιο.
 τὴν αὐτὸς φίλεισκεν· ἀλμάζεσκε δ' ἀκροῖον,
 μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισέσκετο γούναρ
 παλακίδα προμηθέηναι, ἵν' ἐχθῆρε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰδίεις·
 πολλὰ κατηράτ'· συγρᾶς δ' ἐπικέκλιτ' ἐριννύς.
 μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον ἦόν
 ἕξ ἐμέθεν γεγῶτα· θείοι δ' ἐτέλεον ἱπάρκας,
 ξυῖς τε κατὰ χθονίους καὶ ἱπαινὴ πρὸς φόνους.
 ἐνθαμοὶ οὐκ ἐν πάμπαν ἐρητύειτ' ἐν φρεσὶ θυμός
 παρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρ' αἰσφάδα.
 ἥ μιν πολλὰ ἔται καὶ ἀνέφιοι ἄμφος ἰόντες·
 αὐτοὺ λισσόμενοι κατ' ἥτυον ἐν μεγάροισι.
 πολλὰ δ' ἵφια μῆλα καὶ ἐλίσσοντας ἑλικας βοῦς,
 ἑσφάζον· πολλοὶ δ' εὖναι θαλέθοντες, ἀλσίοφῃ

εὐόμῃοι, τανύονθ' ἀλλὰ φλογὸς ἠφαίσιοιο.
 πολλόν δ' ἐκ κειράμων μέθυ πίνωσι θεοὶ γέροντες.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἄμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας Ἴκκουρ.
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ· ἔτρου μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐρύκεις αὐλῆς,
 ἀλλ' ὅτ' ἐνὶ προδίομῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δικάτημοι ἐπήλυθε νύξ ἱριβεννή,
 καὶ τότε γὰρ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 ῥήξας, ἔξῃλθον, καὶ ὑπέρθορον ἔρκιον αὐλῆς
 ῥήϊα λαθὼν φυλακὰς τ' ἀνδρας, ἀμῶας τε γυναικας·
 φεύγον· ἐπεὶ ἀπάνευθε δὴ ἑλλάδος ὑρυχώροιο,
 φθίω δ' ἐξικόμην εἰς βώλακα μητέρα μέλων.
 εἰς πηλῆα ἀναχθ', ὅ δέ με πρόσφρων ὑπέλεκτε,
 καί με φίλησ', ὥσπερ πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μούνον, τηλύργον πολλοῖσιν ἐπὶ κτιάτεσσιν
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε πολλὴν δέ μοι ὥπασε λαόν.
 ναῖον δ' ἐσχάτην φθίης, δολοπίαν ἀνάσσει.
 καί σε θεοῖσι ἔθηκε θεοῖς ἐπικέκλ' ἀχιλλεῦ
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλει σκεῖσ' ἄμ' ἀλλ' ὅ
 οὐτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, οὐτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δῖος ἐπ' ἱμοῖσιν ἔγῳ γούνασι καθίσας,
 ὅτ' ἔτ' ἄσσομαι προταμών, καὶ οἶνον ἐπισχώρ.
 πολλάκι μοι κατέλιυσας ἐπὶ σήθεισι χιτῶνα
 οἶνον ἀποβλύζων ἐννηπικέα ἀλεγεινῇ
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὅ μοι οὐδ' θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμῶ· ἀλλὰ σε παῖδα θεοῖς ἐπικέκλ' ἀχιλλεῦ
 ποικύμην, ἵνα μοι ποτ' ἀεκέα λαιῶν ἀμύνῃς·
 ἀλλ' ἀχιλλεῦ· δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τις χρεῖ
 νηλεὲς ἢ θερ' ἔχεν· σπεῖτο δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.

33 τῶν, πρὸς καὶ μείζων ἀρετῇ, τιμήτε, βίητε .
 καὶ μὴ πύς, θυέεσι, καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι,
 λυβοῖς τε, κνίω ἤ τε, παρὰ ῥωπὶς ἀνθρώπων
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπὲρ βῆῃ, καὶ ἀμάρτη .
 καὶ γάρ τε λιταὶ ἐσὶ Διὸς κούραι μετ' ἄλλοιο,
 χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπες τ' ὀφθαλμῶ,
 αἰῖά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι .
 ἥ δ' ἄτη, διοναρή τε, καὶ ἀρτίως, οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκρησείη, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαντι
 βλάπτεισ' ἀνθρώπους, αἷ δ' ἱξαιέοντα ὀπίσσω
 ὅς μιν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,
 τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἐκλυον εὐξάμενοιο .
 ὅς δέ κ' ἀνήνθηται, καί τε σφίς ἀποδείπῃ,
 λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία χρονίωνα κιοῦσαι,
 Τῶδ', ὅττω ἅμ' ἐπιδαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ .
 ἀλλ' ἀχιλῆϋς, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπιδαι
 τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων πρὶ ἐπιγνάμπτει νόον ἐδιδῶρ .
 εἰ μὴ γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τά δ' ὅπιδ' ὀνομάζοι
 ἀφείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφειλὶς χαλεπαίνοι
 οὐκ ἄρ' ἐγώ γε σε μῆνιν ἀπορρίψαντα, κειλοί μιν
 ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέεσσι πρ' ἔμψης .
 νῦν δ' ἅματ' αὐτίκα πολλὰ Διδοῖ, τά δ' ὀπίσσω ὑπέστη
 ἀνδρας δέ λίσσεται ἐπιπρόηκεν ἀρίστους,
 κρινάμενος κατὰ λαὸν ἀχαϊκόν, οἷτε θ' αὐτῷ
 φίλτατοι ἀργείων, τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς,
 μὴ δέ πόδας, πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσηὴν κεχολῶσθαι .
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐκλυθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζώφειας χόλος ἴκοι,
 δωροί τε πέλας, παρὰ ῥῆτοί τ' ἐπείεσι
 μέμνημαι τό γε ἔργον ἐγὼ πάλα, οὔ τι νείονγα

ὧς ἦν, ἦν δ' ὑμῖν ἱεὶς πάντεσσι φίλοισι·
 κούρη τέ τιμάχοντο, καὶ αἰτωλοὶ μενεχάρμα
 ἄμφι πόλιν καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνωεῖον·
 αἰτωλοὶ μὲν ἀμωμόμηροι καλυδῶνος ἱερωννῆς,
 κούρη τέ τις δέ, διαπραθεῖν μεμαῶτες ἄρῃ
 καὶ γὰρ ᾗσι κακὸν χρυσόθρονος ἄρτεμις ὤρσε
 χροσαμένη· ὃ οἱ οὐδ' ἐθαλύσκει γουῶν ἁλῶν
 οἶνους ῥέξ', ἄλλοι δ' ἐθεοὶ δαίνωντο κατόμβας·
 οἷα δ' οὐκ ἐξῥέξε δίδος κούρη μεγάληο,
 ἢ λαοθιγ', ἢ οὐκ ἐνέησεν, ἀάσασθαι μέγα θυμῷ·
 ἢ δέ χροσαμένη δίδον γένος ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἐπὶ χλαυνῶν σὺν ἄρχιον ἀργιόδιοντα,
 ὅς κακὰ πολλὰ ἔρδεσκεν ἔθων οἶνῆος ἁλῶν·
 πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῇσιν ῥίγησι, καὶ αὐτῆς ἀνθεσι μῆλων·
 τὸν δ' ἦος οἶνῆος ἀπέκτενον μελέαρχοι
 πολλῶν ἐκ πολλῶν θηρήεσσιν ἀνδρας ἀγλαίρας,
 καὶ κύνας· ὃ μὲν γὰρ ἐξ ἰλιάμῃ παύροισι βροβότοισιν
 τόσους ἔειπε· πολλοὺς δ' πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς·
 ὅσῃ ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολλὴν κέλαδον, καὶ αὐτῇ
 ἄμφι σὺς κεφαλῇ, καὶ δέσματι λαχνηεὺς,
 κούρη τέ τις μεσηγύ, καὶ αἰτωλῶν μεγαθύμων·
 ὅφρα μὲν ὅσω μελέαρχος ἀρνήφιδος πολέμιζε,
 τόφρα δ' ἐκρήττεισιν κακὸς ἦν· οὐδ' ἐδύναντο
 τεύχεος ἐκτοδὶ μίμνεν, πολλὰς πρὶ ἰόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μελέαρχον ἔειπε χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐνὶ στήθεσιν ὀνὸν πύμα πρὸ φρονέοντων,
 ἔπειθ' ὁ μὴρὶ φίλῃ ἁλθαίῃ χροσόμοτος κῆρ,
 κείτ' παρὰ μνηστῆ ἁλόχῳ καλῇ κλειοπάτῃ,
 κούρη μαρπίσσης καλλισφύρεσ ἐν νήϊος,

ἴδωθ' ὅς κ' ἄρ' ἔστις ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
 τῶν τότε καὶ ῥ' ἀνακτὺς ἐναντίον ἔλθοι τόξον
 φοῖβος ἀπόλωνος, καλλισφύρεα εἴνευ νόμῳ.
 τὴν δ' ἐτότ' ἐν μεγάροισι πατήρ, καὶ πότνια μήτηρ,
 ἄλκυοντι καλέεσκον ἐπώνυμον· οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἄλκυοντος πολυπαιθέος οἶδον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάβ' ἄρ' ἀνῆρπασε φοῖβος ἀπόλων-
 τῇ, ὅ γε παρκατέλειβε, χόλῳ θυμῷ ἀλγία πέσων,
 ἕξ ἄρ' ἔων μῆρὸς κεχολωμένος· ἦ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέεσ', ἥ ῥα καὶ κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δ' ἔτι καὶ γαῖαν πολυφόρβῳ χερσὶν ἀλγία
 κικλήσκουσ' αἰετῶν, καὶ ἱππῶν πρὸς φόνονα,
 πρὸ χυτοῦ καθεζομένη· δύνοντο δ' ἀλάχρυσι κόλποι,
 παιδὶ δ' ὁμοῦ θάνατον· τῆς δ' ἠδ' ὀφθαλμοῖς ἐεινυῖς
 ἔκλυεν ἕξ ἑρέβυσσιν, ἀμειλίχων ἥτορ ἔχουσα·
 τῶν δ' ἐτάχ' ἀμφὶ πύλας ὀμαλῆς, καὶ δούπως ὀρώρεα,
 πύργων βαλομένων· τόν δ' ἐνίστατο γέροντες
 αἰτωλῶν· πέμπον δ' ἐτιών ἰδῆας ἀρίστους
 ἕξιθεῖν, καὶ ἀμύναι ὑποσχομένοι μέγα δῶρον,
 ὃ πόθ' ἱπποδάμοιο πεδίοιο καλυδῶνος ἱερῶν.
 ἐνθά μιν ἤνωχον τέμενος πρὸ καλλέος ἑλέσθαι
 ποντήκεντο ὄγχον· καὶ μὲν ἡμισυ οἶνοπέδιοιο,
 ἡμισυ δ' ἐφ' ἱππῶν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
 πολλὰ δ' ἐμὶν λιτάνευε γέροντες ἱππῶν ἀνδρῶν,
 οὐλοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηλῆς θαλάμοιο,
 σείων καλῆτας σάνιδας, γυνοῦ μένος ἡἴον·
 πολλὰ δ' ἐτόν γε κασίγνητα, καὶ πότνια μήτηρ,
 ἐλίσσοντο, ὃ δ' ἐμῶν ἀγκύροντο, πολλὰ δ' ἐταῖροι
 οἱ δὲ κελιδότατοι, καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπ' ἀνδρῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐπεθοῦν.

πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο τοῖσ' ἐπὶ πύργῳ
 βαῖνον καρήνεις· καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
 καὶ τότε δὴ μελέεργον εὐζώνος παράκλις,
 λίαν τ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλιξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλῶν·
 ἀνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τι πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγρῳσι, βαθυζώνες τε γυναικας·
 τοῖσ' ὠρίνθω θυμὸς ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
 βῆ δ' ἔνθα· χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα·
 ὥς δ' μὲν αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνε κακὸν ἡμᾶρ,
 εἴξας δ' ὅ θυμῷ, τῷ δ' οὐκ ἐν δῶρ' ἐτέλεισσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίοντα· κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτῶς·
 ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόε' φρεσὶ· μή γ' σὲ δαίμων
 ἐν ταῦθα φέβει φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 νηυσὶ καιομένησιν ἁμυνέμεν, ἀλλ' ἐπὶ δῶροισι
 ἔρχο· ἴσον γάρ σε θεῶ' τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτ' ὀδύρων πόλεμον φθισήνορα δῖος·
 οὐκ ἐθ' ὁ μῶς ἡμῖς ἔσται· πόλεμόν περ ὀλαλκῶν·
 Ἴόν δ' ἀπαμειβόμενός, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 φοῖνιξ ἄτ' ἀγλαίη, Διοφύδες· οὐδ' ἔμε ταύτης
 χρεὼ ἡμῖς· φρονέω γ' ἐτιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἡμ' εἴξει παρὰ νηυσὶ κερωνίσιν, εἰς δ' ἐκ' αὐτῆς
 ἐν σῆθεσσι μένῃ· καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη·
 ἄλλο δέ τοι ἔρως, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσι·
 μή μοι σύγχε θυμὸν ὀδυρομένο, καὶ Ἀχέων,
 ἀφείδῃ ἥρωϊ φέρον χάριν αὐτὸν σὲ χρεὶ
 ἔν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃσι φίλοντι·
 καλὸν τοι σὺν ἡμοῖ ἐν, κήδειν, ὥς κεν κήδῃ·
 ἴσον ἡμοῖ βασιλῶν, καὶ ἡμῖν μῆρεο ἡμῖς·
 οὐδὲ δ' ἀγγιλέουσι· σὺ δ' αὐτόθι λίξο μίμνον·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, ἅμα δ' ἠοῖ φανομένηφι,
φραστόμεθ' ἢ κενώμεθ' ἢ μέτρ' ἢ κενώμεθ'·
ἢ καὶ παρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρυσὶν εὔσεισιωπῇ
φοίνικι σφρέσσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τὰ χίσα
ἐκ κλισίης νόστοιο μελοῖαίῃ· καὶ τοῖσι δ' ἄρ' αἶσ'
ἀντίθεος τελαμωνίαδης μετὰ μῦθον ἔειπε.

Διογανῆς λαβύλαδ' ἐπὶ πολυμήχαν' ὀδυσσεύ,
ἴομεν· σ' γάρ μοι δοκίει μῦθοιο τελευτή·
τῇ δέ γ' ὁ δῶ κρανέεσθαι, ἀπαγγεῖλαι δέ τ' αἶσ'
χρὴ μῦθον δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθὸν πρ' ἔοντα
οἵ περ νῦν ἱάτῃ πονέειν· ἐγὼ δ' ἄχι μὲν οἶμαι,
ἀγχιον ἐν σήθεσσι θέλει μεγαλήρρα θυμὸν,
σχέτλιος, οὗ δέ μεταφύπεται φιλότιτος ἑταῖρων,
τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
νηλὴς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήριον φόνον
ποινῇ, ἢ οὐ παιδὸς ἐλπίδα τιθεσθ' ὅτ'
καὶ ῥ' ὁ μὲν, ἐν λήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας·
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγένηρ,
ποινῇ δ' ἐξαμέν· θοὶ δ' ἀλμυκὸν τε, κακὸν τε
θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι θεοὶ θέσαν· εἴνεκα κούρης
οἷος· νῦν δέ τοι ἐπὶ ἀπαρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμὸν·
αἰδέσθαι δ' ἐμέλασθον, ὑπάροφ' οἱ δέ τοι ἔμην
πληθύς ἐκ δαναῶν μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων,
κῆλισοί δ' ἔμηναι, καὶ φίλτατοι, ὅσοι ἀχαιοί·

Τὸν δ' ἀπαμβρόμηνος, προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλῆος·
αἶαν Διογανῆς, τελαμώνη, καίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰῶ μνησάσθαι·
ἀλλὰ μοι οἷδ' ἀνέτα κραδίη χόλῳ, ὅππ' ἐπ' ἐκείνῃ
μνήσθαι, ὅς μ' ἀσφύην ἐν ἀργείοισιν ἔρξεν

ἀρείῳ ὥσιν ἴν' ἀτίμητον μετανάσσω·
 ἀλλ' ὕμεις ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίω ἀποφάδε·
 εἴ γάρ πρηνὲς πολέμοιο μελὴ ἔσμαι αἵματόεντες,
 πρηνὲς γ' ἦν πρῶτοιο δαΐφρονος ἑκβρα δῖον
 μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας, καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' ἀρχαίης, κατὰ τε σμύξου πυρὶ νῆας·
 ἀμφὶ δ' ἐβιτῇ μὴ κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἑκβρα καὶ μεμαῶτα μάχης στήσας δῖω·

Ως ἔφαθ' οἱ γ', ἕσπετος ἔλδον δῖος ἀμφικύτελλον,
 σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν, ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς·
 πάροκλος δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ Λαωῆσι κέλευσε
 φοῖνικι σπρίσαι πυκινὸν λέχος ὅ, τι τάχιστα·
 αἰδ' ἐπιπεθόμηναι, σφρίσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε,
 κώϊά τε, ῥῆγός τε, λίνιοί τε λιπὸν ἄωτον·
 ἐνθ' ὁ γέρον κατέλειβε καὶ ἦδ' Ὀδῶν ἐμμενεν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς, εὖ δ' ἐμυχῶ κλισίης εὐπῆκτος·
 βῶ δ' ἄρα παρκατέλειβε γαλή, τῇ, λεσβόθεν ἦγε
 φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃ·
 πάροκλος δ' ἐτέρωθεν ἑλέξατο, παρ δ' ἄρα καὶ βῶ,
 Ἴφις ἐὺ βανος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,
 σκυρὸν ἑλδὼν αἰπεῖαν ἱνυῆος πτολίεθρον·
 οἷ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀρείῳ λαογέροντο,
 πύς, μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις ὕμης ἀχαῶν
 δεξιέχεατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνακαστόν, ἐκτ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξέριεν ἐν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 εἴπ' ἀγχι ὧ πολυάαν' Ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος ἀχαῶν,
 ἦ ῥ' ἐθέλεις νήεσσι ἀμώεμβρον δῆϊόν περ,
 ἦ ἀπέφπε, χόλος δ' ἐτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμός;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἀφειδή κύνεις ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

κεῖνος δ' οὐκ ἐβίβη σβίσαι χόλον, ἀλλ' ἐν μάλοισι
 πιμπλάνεταί μιν· σέ δ' ἀναίνεται, ἥδε σὰ δῶρα
 αὐτῷ σὲ φράζομαι ἅμα ἀργείοισιν ἀνῶν.
 ὅπως κεν νῆας τε σόοις, καὶ λαὸν ἀχαιῶν.
 αὐτός δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἠοῖ φανομένηφι
 νῆας ἐὺστῆλμας ἅλας· ἑλκόμεν ἀμφικλίσας.
 καὶ δ' ἂν βῆς ἄμοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
 οἴκας· ἀποπλείην, ἐπεὶ οὐκέτι δῖήτε τέκμαρ
 ἰλίῃ ἀπενῆς· μάλα γὰρ ἔδον ἐρύοπα βύς
 χαῖρα ἐὼν ὑπὲρ σκετιθαρήσασσι ἧ λαοί.

Ως ἔφατ', εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' ἐπέμω, οἵμοι ἔποντο
 αἴας, καὶ κήρυκε δῖω πιπνυμένω ἀμφω.
 φοῖνῃ δ' αὖθ' ὅ γ' ἔρων κατελίξατο· ὡς γὰρ ἀνῶν,
 ὄφρα δι' ἐν νῆεσσι φίλῳ ἐς παρὶ δ' ἔπηται
 αὖτις ἦν ἐβίβησιν, ἀνάγκη δ' οὕτω μιν ἄξει.
 Ως ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγέροντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι, μάλα γὰρ κρατῆρας ἀγέρονσι.
 δὴν δ' ἀνῶ ἦσαν τελευτόντες οἷος ἀχαιῶν.
 ὅφρ' ἧ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

Αἰεὶ δὴ κύλισε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 μὴ ὄφελος λίσσασθαι ἀμύμονα πηλείωνα,
 μυρία δῶρα δίδου, ὅδ' ἀγέροντες ἐσὶ καὶ ἄλλως
 νῦν αὖτις πολλὴν μάλλον ἀγλαορίησιν ἐνῆκας·
 ἀλλ' ἤβη κεῖνον μὲν ἰάθμεν, ἧ κεν ἴησιν,
 ἔκε μιν ἥ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὅπότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνῶν καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἀγλαῶς ἂν ἐγὼ εἴπω, πεθώμεθα πάντες
 νῦν μὲν καμύσασθε τεταρπόμενοι φίλῳ ἥτορ,
 σίτῃ, καὶ οἴνοιο· καὶ γὰρ μένος ἐσὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κέ φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς

καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἔχε μὲν λαὸν τε, καὶ ἵππους
 ἑρπύων, καὶ δ' αὐτὰς ἐνὶ πρῶταισι μάχεσθαι.
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱποδάμοιο.
 καὶ τότε δ' ἠ' ἀπείσαντες, ἔβαν κλισίῳ δ' ἔχουσιν.
 ἔνθα δ' ἐκρημίσαντο, καὶ ὕπνῃ δῖον ἔθεντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ
 ΡΟΥΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ἄ Γαμέων ἀγρυπνήσας, ἀνίσχισι θύς ἀρίστους τῶν ἑλλή-
 νων, αὐτὸς τε, καὶ μὲνέλαος. καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου βῆλυ-
 σάμενοι, πέμπουσιν κατασκόπους εἰς τὸ τ' ἑρῶν στρατόπεδον, ὃς
 δυνάτια, καὶ Διομήδην. οἳ, δολῶνα μὲν στυγνότησαντες, ἀνα-
 ροῦσι. πυθόμενοι δ' ἐκ παρ' αὐτῶν ῥήσόν ἴνα, καὶ θανάτους παρ' ἴνα
 ἔνθα ἔστρατοπεδύναντο, ἀπὸ ληθόντες Δολοφονοῦσι· καὶ θύς ἵππους
 ἀπὸ λῆθοντες εἰς τὴν ναῦσ' ἀθμον παραγίγνεται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΚΟΜΗΣ ΡΟΥ
 ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Κάππαδ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιάζει μὲν ἔλυσθον ἀνδρείας.

Ἄ Λοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀεισῆες
 ἄ παναχαῶν,
 ἔλυσθον παννύχιοι μαλακῶ δ' ἐλμῃ
 μένοι ὕπνῳ.

ἄλλ' οὐκ ἀφείδην ἀγαμέμνονα ποιεμένα λαῶν
 ὕπνος ἔχει γλυκερὸς. πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνονται.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἀσπράτῃ πόσις ἔρης ἢ ὑκόμοιο

τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ ἡ χάλαζον,
 ἢ νιφετόν· ὅτε πέριτε χιῶν ἐπάλυσεν ἀρούρας,
 ἢ ἐπὶ πτόλιμοιο μέγα σόμα πυνκιδανοῖο,
 ὡς πυκὴν ἐν σήθεσιν ἀνεσονάχι· ἀγαμέμνων
 νεοῦθεν ἐκ κραδίης, προμείνον· ὡς οἱ φρένες ἐντός·
 ἦν δ' ὅτ' ἐσπερίον τ' ἑωτὴν ἀφρήσει,
 θαύμαζε πυρὰ πολλὰ, τὰ καὶ τ' ἰλιόθι πρό·
 αὐλῶν, συρίγγωντ' ἐνοπὴν, ὅμαδόντ' ἀνθρώπων·
 αὐτὰρ ὅτ' ἐσνῆάσσει ἴλοι, καὶ λαὸν ἀχαιῶν
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς· προθαλύμνης ἔλκεθ' χαίτας
 ὑπόθ' ἰόντι λιπὲρ μέγα δ' ἐστὶν ἐκ δάλιμον κῆρ·
 ἦ δὲ δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή,
 νέεσθ' ἐπὶ πρῶτον νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 καὶ ἴνα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτὴναι,
 ἥντις ἀλεξιέκχως πᾶσι δαναοῖσι γένοιτο,
 ὀρθωθείς δ' ἐν δαίμωνι σήθεσι χιτῶνα·
 παρὰ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο κατὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἐπετα δαφοινὸν ἐς αὖθις δέσμα· λείοντες
 αἰθῶνος μεγάλῳ πτολίω· ἔλθο δ' ἐγχε·
 ὡς δ' αὐτῶς μενέλαον ἔχε τρομος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίψανε μήν· πάθοισιν
 ἀργεῖοι· τοῖ δ' ἄθ' ἐθον εἴνεα πύλιν ἐφ' ὕψηρ
 ἦλυθον ἐσπερίῳ πτόλιμον θρασὺν ὀρμαίνοντες·
 παρδάλειν μὲν πρῶτα μετὰ φρονον εὐρύ κἀλνυ·
 ποικίλην· αὐτὰρ ἐπὶ σελονίῳ κεφαλῇφιν αἰέρας
 θῆκεν χαλκίῳ δόρυ δ' ἔλθο χειρὶ παχείῃ·
 βῆ δ' ἴμεν ἀνσῆσαν, ὅρ' ἀδελφεόν, ὅς μέγα πόντον
 ἀργείων ἦν αἶσθε θεὸς δ' ὡς τίς πο δῖμω·
 τόν δ' εὖρ ἀμφ' ὥμοισι νηὶ μὲν ἔντα κατὰ
 νῆα παρὰ πρύμνῃ· ὅθ' δ' ἀσπασίος γένετ' ἐλθών·
 τόρ,

τόν, πρότ' ἄνθρωπος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·

Τίφθ' οὕτως ἦδ' αἶψα κεύθαι; ἢ νῦν ἑταίρων
 ὀφθαλμοὺς ὥσπερ ἐπὶ σκότων· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δίδω, μὴ οὕτως τοι ὑπόσχεται τόδε ἔργον,
 ἄνδρες Δυσμενέας σκεπιασμένω· οἷος ἐπελθὼν,
 νύκτα δὲ ἄμβροσίῳ. μάλ' αἶψα θρασυκάρδιος ἔσαι·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
 χρὴ δὲ βελῆς ἐμὲ, καὶ σέ, Διοτρεφὲς ὦ μενέλαε,
 κροτάλλῃς· ἢ τις κεν ἐρύσεται, ἢ δὲ σάωσεται
 ἀργύρε· καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐράπετο φρέν',
 ἐκθρόνους ἄρα μάλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἰβότῳ;
 εἴ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἐκλυον αὐδήσαντες·
 ἀνδρ' ἵνα θεοῖσδε μέμνηται ἤματι μητίσασθαι,
 ὅσ' ἐκταρ' ἐρρεξε Διὶ φίλος υἱὸς ἀχαιῶν
 αὐτῶς, οὔτε θεῶς υἱὸς φῶλος, οὔτε θεοῖο.

ἔργα δ' ἔριξ, ὅσα φημι μελίσσμεν ἀργείοισι,
 ληθάτε, καὶ Δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσας ἀχαιούς·
 ἀλλ' ἴθι νῦν αἶαντα, καὶ ἰδομένην κάλειστον,
 ῥίμφα λείων ἐπὶ νῆας· γῶδ' ὅς τις νεοφραδίῳ
 εἴμι, καὶ ὄφρα ῥ' ὤσῃ μενέλαε, αἶψ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἰδὼν τέλους, ἢ δ' ἐπιτεῖλαι·
 κείνῃ γάρ κε μάλισα πυθοίαι· τοιοῦτον υἱὸς
 σημαίνῃ φυλάκῃσι, καὶ ἰδομένης ὀπίσσω
 μηριόνης· τίσιν γὰρ ἐπερχομένην γὰρ μάλισα·

Τὸν δ' ἠμείβεται ἑπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 πῶς γάρ μοι μῦθος ἐπιτέλλεται, ἢ δὲ κελύεις·
 ἔνυθι μένων μετὰ τίσι Διολυμένους ἐσέκω ἔλθῃς,
 ἢ ἐθέλω μετὰ σὺν υἱῷ, ἐπὶ νῆσιν ἐπιτεῖλαι;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπευ ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων,
 ἔνυθι μένων, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν·

ἔρχομένω. ποταὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν ἔσι κέλευθοι
φθίγγειο δ' ἦ καὶ ἴηδα, καὶ ἱγῆροσθαι ἀνώχθι,
παρθένω ἐκ γυνῆς ὀνομάζων ἀνδραῖς ἑσσαν,
πάντας κυδαιίνων. μὴ δ' μεγαλίσσο θυμῷ.
ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς πρὸς πονεώμεθα. ὦ δέ τις ἄμμι
ῥῶς ἐπιγενομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.

Ως εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, ἦν ἐπιτιμῆας.
αὐτὰρ ὁ βῆ δ' εἶναι μετὰ νέεσσι ποτιμένα λαῶν.
τόν δ' εὗρον παρὰ τε κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, παρὰ δ' ἔντα ποικίλ' ἔκειτο,
ἄσπης, καὶ δίω Διῶρε, φασγάνῃ τε φυλάττει.
πᾶρ δ' ἴδωσ' ἑρ κείῳ παναίοιοις ὥς δ' ὄγκραιος
ῥῶννυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θαρῆσθοντο,
λαὸν ἄγων. ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέβριπε γῆρας λυγρῷ.
ἔρρωθις δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κίφωλῃν ἐπαίρας,
ἄρ' αἰδῶ προσέειπε, καὶ ἱερειίνῳ μύθῳ.
τίς δ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἴῳ,
νύκτα δ' ὀρφαίνω, ὅτις ἐν δισσι βροτοῖς ἄλλοις
ἢ ἐν οὐρήων Διζήμῳ, ἢ ἐν ἑταίρων.
φθίγγειο, μή δ' ἄκων ἐπ' ἐμ' ἔρχο. τί τί μιν χρεῖω;
τόν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων.
ὦ νέεσσιν ηἰληῖά μοι μέγα κύδος ἀχαιῶν,
γνώσσεαι ἀρ' αἰδῶ ἀγαμέμνονα, τόν, πρὶ πάντων
ῥῶς ἐνέκει πόνοισι Διὰμπρ' ἐς, ἐσσοκ' αὐτμῇ
ἐν σῆθεσσι μίνη, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
πλάζομαι ὦ δέ, ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὀμμάσιν ἡλυμος ὕπνῳ
ἴδαναι. ἀλλὰ μέλει πόλεμος, καὶ κῆδος ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Διαιδῶν πέρι Διίδια, οὐδ' ἐμοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλύκτῃμα, κακὰ δὲ μοι ἔξω
σηθέων ἐκβρῶσκει. φομέει δ' ὕπνῳ φαίδιμα γυῖα.

ἀλλ' ἴομεν· κίενε δὲ κιχασόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεισ' ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἢ γαρήϊα·
 Τόν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γρῆνιος ἰππότεά νῆσσοι
 οὕτως οὕτως θινεμισήσεται, οὐδ' ἀπιθήσθαι
 ἀργαίων ὅτε κέν ἂν ἐποτρυνῇ, καὶ ἀνῶγ'·

Ως εἰπὼν, ἐν δὲ περὶ σήθησι χιτῶνα·
 ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδύσατο κατὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν προνήσατο φοινίκεσσιν,
 διπλὴν ἐκταδίην· οὕλη δ' ἐπεμήθητε λάχνη·
 εἴλετο δ' ἀλκιμον ἔγχεος ἀσχαμένον ὄξείῃ χαλκῷ·
 βῆ δ' ἵεναι κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκῷ χιτῶνων
 πρώην, ἔπειτ' ὀδυσσῆα διὰ μῆλιν ἀτάλαντον
 ἕξθ' ἀνέγαγε γρῆνιος ἰππότεά νῆσσοι,
 φθιγξάμενος· τόν δ' αἶψα πρὶ φρένας ἤλυθ' ἰώῃ
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης, καὶ σφίνας πρὸς μῦθον ἔειπε·

Τί φθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλᾶσθαι,
 νύκτα δὲ ἀμβροσίῳ· ὅτε δὴ χρῆσθ' τόθ' ἴκη;

Τόν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γρῆνιος ἰππότεά νῆσσοι
 διογενὲς λαβυδάδι πολυμήχαν' ὀδυσσεύ,
 μή νυμείσα· τίον γάρ ἄχος ἐβίηκειν ἀχαιούς·
 ἀλλ' εἰπω, ὄφρα, καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅντ' ἐπέοικε
 βυλὰς βυλεύειν ἢ φωγέμεν, ἢ ἐμάχεσθαι.

Ως φάθ', ὁ δὲ κλισίῳ δέ κειὼν πολυμήνης ὀδυσσεύς,
 ποικίλῃ ἀμφ' ὤμοισι σάκκος θέβ' ἔθ' ἡ μὲν αὐτοῦ·
 βάν δ' ἐπιτυδίδω διομήδεα· τόν δ' ἐκίχανον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τῷ χέσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εὖλον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἐγχεα δὲ σφίσι
 ὄρεθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκός
 λάμψ' ὥς ἀστεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
 εἶδ' ἑστῶτον ἐσρωτο ξινὸν βοὸς ἀργαυλίοιο

αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φάεινός·
 τίν, πὰρ εἰς ἀνέγειρε γερήνιος ἱππότης ἄνθρωπος,
 λᾶξ πολλὴ κινήσας, ὄρωέ τε, νείκεσέ τ' ἀντίω·
 ἔγχευ τυδῆος ἥϊ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωταις;
 οὐκ αἶψα ὥς φῶς ἐπὶ θρασυμῶ πεδίῳ

εἶατ' ἀρχινέων· ὀλίγος δέ τις χῶρος ἐρύκει;

Ὡς φάθ', ὅδ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραπνῶς ἀνόρεσκε·
 καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 σφέτλιος ἐσσι γερραί· σύ μιν πόνος οὐ ποτε λήθης
 οὔνυ, καὶ ἄλλοι ἑσσι νειώτροι οὔτε σ' ἀχαιῶν,
 οἳ κοῦ ἔπειτα ἔκαστον ἐγείραν βασιλῆων
 πάντῃ ἐποικυόμενοι, σὺ δ' ἀμύχανός ἐσσι γερραί·

Τόν δ' αὖτε προσέειπε γερήνιος ἱππότης ἄνθρωπος·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔσπης·
 ἐσὶ μὲν μοι παῖδες ἀμύμονις· ἐσὶ δὲ λαοὶ
 καὶ πολλοί· τῶν, κέν τις ἐποικυόμενος, καλέσθην·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ βεβήκεον ἀχαιούς·
 νῦν γὰρ δὴ πάνταςιν ἐπὶ ξηροῦ ἵσταται ἀκμῆς·
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν αἶαντα ταχύν, καὶ τυδῆος ἥϊον
 ἄγνηθον· σὺ γὰρ ἐσσι νειώτρος, εἴ μ' ἐλεαίρεις·

Ὡς φάθ' ὅδ' ἄμφ' ὧμοισιν ἐέσπετο Διερμαλέοντι
 αἰθωνος, μεγάλῳ, πολλοῖσι, εἰλῶ δ' ἔρχετο,
 βῆ δ' ἵνα· πύς δ' ἐνθον ἀναήσας ἄρ' οὐ ἦρως·
 οἶδ' ὅτε δὴ φυλάκων ἐν ἀγρομένοισι γέροντα·
 εἴ μιν εὐδόντας φυλάκων ἠγέρων εὐρον,
 ἀλλ' ἐρηγορτὶ σὺν τῷ χέσιν εἶα πάντας·
 ὥς δὲ κύνας περὶ μῆλα λυσσώμεντας ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκύνοντες κρατὶ βόρρονος· ὅς τε καὶ ὕλῳ
 ἔρχηται δὴ ὄρεσφι, πολλὸς δ' ὀρενταλὸς ἐπ' αὐτῷ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἀνδρῶν, ἧ δὲ κυῶν, ἀπὸ τῆς σφισίν ὕπνος ὄλωλεν,
 ὥς τῶν νύκτιμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων ὄλωλεν·
 νύκτα φυλασσομένοι σισικακὴν πεδίονδε γὰρ αἶψ'
 τεῖρα φάθ', ὅππότε ἐπὶ φάων αἰοιοῖν ἰόντων·
 Ζεὺς δ' ὁ γέρον γέθησεν ἰδὼν, θάρσυνε τε θυμῷ,
 καὶ σφίεας φωνήσας ἔπειτα πτέρουτα προσηύδα·
 οὐτῶ νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε, μὴ δὲ ὑπ' ὕπνῳ
 αἰετῶ· μὴ χάρμα γινώμιθα δυσμενέσσι.
 Ως ἐπὶ πῶν, τάφροιο δίεσσε Ζεὺς δ' αἶψ' ἔπειτα
 ἀργείων βασιλῆες, ὅθι κυκλήεσσι βυλῆν.
 Ζεὺς δ' αἶμα μελόνης, καὶ νέερος ἀγλαὸς υἱός·
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλειον συμμητιάσθαι·
 τάφρον δ' ἐκ διαβάκτες ὄρυκτῆν, ἐβρίδωντο
 ἐν καρτερῷ· ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνετο χῶρος
 πιπλόντων· ὅθεν δουρὶς ἀπετράπετ' ὄβριμος ἔκτορ,
 ὁ μὲν ἀργείεσσ', ὅτε δὴ πρὶ νύξ' ἐκάλυψεν·
 ἐνθα καθεστῶτες, ἐπεὶ ἀλλήλοισι πίφουσεν.
 Τοῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε γρήνιος ἱππότης νέερος·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τίς ἀνὴρ πιπύθοιτο, ὡς αὐτοῦ
 θυμῷ ἐλμύσσει μετὰ φῶας μεγαθύμους
 ἐλθεῖν, εἴ τινα πρὸς δῖων ἐλπίσιν ἐσχατόντα,
 εἴ τινα πρὸς φήμῳ ἐν φάσσι πύθοιο,
 ἄσπαστε μηδ' ὀδῶσι μετὰ σφίσιν ἢ μεμάρσιν
 αὐτοὶ μέγαν παρὰ νηυσὶν ἀπὸ προῦθεν, ἢ πόλινδε
 ἄτ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ διαμάσσεται ὁ γ' ἀχαιούεσσ'
 ταῦτά κε πάντα πύθοιο, καὶ ἄτ' εἰς ἡμέας ἐλθοι
 ἀσκηθῆς, μέγα κέν δι' ὑπεράνιον κλέος εἴη,
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπων καὶ δι' Διόσις ἐσέταται ἐδλή·
 ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν αἰετοί,
 τῶν πάντων δι' ἔχαστος οἷν δῶσσι μέλαιναρ·

θῆλῳ ὑπόφρωνον· τῇ μὲν κτέρᾳ οὐδὲν ὁμοῖον·
αἰὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ ἐλαπίνῃσι παρέστα·

Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
θεῖσι δ' καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
νέερος, εἴ μ' ὀφύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
ἀνδρῶν Δυσμυέων Δῖονα στρατὸν ἱγγύς ἐόντα
ῥῶων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἄμ' ἐπιθεῖ καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλιώτερόν ἐστα·
σύν τε δὴν ἐρχομένῳ, καί τε πρὸ δ' οὐδ' ἐνόησεν,
ὅπως κέρδιος εἴη· μῦθος δ' εἴπερ τε νόησεν,
ἀλλά τε διβράσων τε νότος· λιπὴ δ' ἴτε μῆϊς·

Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἔθεντο Διομήδει πολλοὶ ἐπιθεῖαι·
ἠδ' ἐλίσσω αἴαντα Δῖω θράσωντας ἄρκετο·
ἥθελε μαιόνης· μάλα δ' ἥθελε νέερος ἦος·
ἥθελε δ' ἀρεΐδης Δυσκλυτὸς μυμέλας·
ἥθελε δ' ὀτλήμων Ὀδυσσεύς καταΔῖονα ὀμίλῳ
ῥῶων αἰὲ γάρ δι' ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἱτόλμα·
θεῖσι δ' καὶ μετέειπεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀρχαίμωνα·

Τυδείδῃ Διομήδῃσι μῶν κεχαρισμένε θυμῶ,
πρὸν μὲν δὴν ἱταρόν γ' αἰρήσεις· ὃν κ' ἐθέληθε
φανομένων πρὸν ἄεισον, ἐπεὶ μεμῶσάς γε πολλοί·
μὴ δ' σὺ γ' αἰδούμενος σῆσι φρεσὶ, πρὸν μὲν ἀρεΐω
καμνίπην· σὺ δ' χεῖρόν· ὀπάσεις αἰδοῖ ἔκωρ,
ἐς γυνὴν ὀρόων, μή δ' ἐβασίλειός τις ἔσται·

Ως ἔφατ'· ἐλθισσεν δ' πρὶ ξανθῷ μυμῆλας·
θεῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
εἴ μιν δὴν ἱταρόν γε κελύετέ μ' αὐτὸν ἐλθέειν,
πῶς ἂν ἐπὶ δ' Ὀδυσσεὺς ἐγὼ θεῖοιο λαοοίμω,
οὗ πρὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φίλῃ δ' ἐπαλλάξ' ἀθήνη·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

καὶ τὸν δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἀμφω νοσήσασιν, ἐπὶ πρόϊοι νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολυτάλας Δῖος Ὀδυσσεύς.

τυδείδην, μήτ' ἄρμ' ἐμὸν αἶνε, μήτε τι νείκερ.
εἰλόσι γάρ βιταῦτα μετ' ἀργείοισι ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἴομεν. μάλα γὰρ νύξ' ἀνέται, ἐγγύθι δ' ἦώς.
ἄσρα δ' ἡ δὴ προβέβηκε, παρῶχ' ἔτι πλείων νύξ'
τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λείλειπα.

Ὡς εἰπὼν, ὅπλοισιν ἐνὶ λαινοῖσιν ἐλύτλω.

τυδείδην μὲν δῶκε μνηστῆρας ἑσπασμένης
φάσγανον ἀμφηκίς, τὸ δ' ἐὼν παρά νηυσὶ λείλειπο,
καὶ σάκος· ἀμφὶ δ' ἐοικυῖαν κεφαλῇ φιν ἔθηκε
ταυρίῳ, ἀφ' αὐτὸν τε, καὶ ἄλσφον, ἣ τε κατ' αἵτις
κίελην. ῥύετα δ' ἐκ κάρη θοαλῶν αἰσῶν.

μηειόνης δ' Ὀδυσσῆϊ δίδωκε βίον, ἢ δ' ἐφάρετο,
καὶ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἐοικυῖαν κεφαλῇ φιν ἔθηκε
ῥινοῦ πωπιτήν. πολέσιν δ' ἐν πᾶσι
ἐντέτατο σιγῆς, ἔκρυπτο δ' ἐκ λυγρῶν ὀδόντων
ἀργυροδόντος ὅς θ' ἀμύνετο· ἐχόν' ἐνθα, καὶ ἐνθα,
εἴη καὶ ἐπισκόμενος, μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήσει·
τῆρ' ῥά ποτ' ἐξ ἡλεῶνος ἀμύνετο δ' ἐμυρίλοιο

ἐξελὶτ' αὐτὸ λυγρὸς πυκινὸν δόμον ἀνιερήσας.

σκάλλειαν δ' ἄρα δῶκε κυθηρίῳ ἀμφιδάμαντα
ἀμφιδάμας δ' ἐμὸν δῶκε ξφνύιον εἶν.

αὐτὰρ ὁ, μηειόνη δῶκεν ὥ παυδὶ χορήναι.

δὴ τότε δ' Ὀδυσσῆος πύκασε κάρη ἀμφιπεθεῖσθαι.

τῷ δ' ἐπὶ δ' ὅπλοισιν ἐνὶ λαινοῖσιν ἐλύτλω,
ἔα' ῥ' ἵεναι. λιπέτω δ' ἐκ αὐτοῦ πάντας ἀρίστους.

ῥῆσι δ' ἐξ ἱόν' ἤκου' ἐρωδιὸν ἐγγύς ὀλοῖο

παλλὰς ἀθηναίη. ῥῆσι δ' οὐκ ἴδιον ὀφθαλμοῖσι

νύκτα δὲ ὄρναιίω, ἀλλὰ κλάγξαντες ἄκασαν.
 χαῖρε γ' ὅδ' ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥρ' αὖτε δὲ ἀθήνη·
 κλυθί μοι αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰὶ
 ἔρ πάντεσσι πόνοισι παρίσασσι, σ' Δίεσσι λήθω.
 κινυμένοσιν νῦν αὐτὲ μέλισσά με φίλ' ἐκ ἀθήνη·
 Διὸς Διὲ πάλιν ὧς νῆας ἐὺκλήϊας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν ῥώεσσι μελήσῃ.
 Διῷτ'ρος αὐτ' ἥρ' αὖτε βού' ἀγαθὸς Διομήδεσ·

Ἐκλυθὶ νῦν καὶ ἐμοῖο Διὸς τέκος ἀφ' ὑπ' ὧν·
 αὐτὸ μοι ὥς ὅτε παρὶ ἅμ' ἔσπεο τυδίῃ Διίῳ
 ἐκ θήβας, ὅτε τε πρὸ ἀχαιῶν ἀγγελὸς ἦεν·
 πύς δ' ἄρ' ἐπ' ἀσπαυλίπῃ χαλκῷ χίτωνας ἀχαιούσ·
 αὐτὰρ ὃ μελίχιον μῦθον φέρε καὶ Διμίοισι
 κηῖσ' ἀτὰρ ἀπ' ἀπιδὼν μάλα μέμεβα μῆσατο ἔργα
 σὺν θ' Ἰλιάθι, ὅτε οἱ πρόσφρασα παρίσσης·
 ὧς νῦν μοι ἐθέλῃσθα παρίσασθαι, καὶ με φύλασσε.
 θ' δ' αὖτε γὰρ ῥέξω βούην ἥνιν ὑρυμέτωπον
 ἀδμήτω, ἥρ' οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγον ἀνὴρ,
 τήν περ ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν πειριχέας·

Ὡς ἔφην ἐν χόμῃ μοι, τῶν δ' ἐκλυε παλλὰς ἀθήνη·
 οἳ δ' ἐπεὶ ἥρ' ἔσαντ' Διὸς κούρη μεγάληο,
 βάν' ῥ' ἱμῶν ὥς τε λείοντι λύω Διὰ νύκτα μέλαιναρ
 ἀμφόρον, ἀνέκυκε Διάτ' ἐντία, καὶ μέλαν αἶμα·
 σ' Διὲ μῶν σ' Διὲ ῥώας ἀγένορας εἴασσεν ἔκταρ
 εἶδεν· ἀλλ' ἀμύνεις κικλήσκεις πάντας ἀρίστους,
 ὅσοι ἔσαν ῥώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέλλοντες,
 βούς, ὅγε συγκαλίσσας, πυκινὴν ἡρτύνεις βελήνη·
 τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσει
 Δῶρ' ἐπὶ μεγάλῳ· μισθὸς Διὲ οἱ ἄρκιος ἔσται
 δῶσω γὰρ Διίφροντι, λύωτ' ἐρικυχεάς ἱππο

ΙΛΙΑΔΟΣ.

οἴκου ἀεικέλιος θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὅς τις κοιτλάϊη, οἷ τ' αὐτῷ κῦλλος ἄροισ,
 νηῶν ὀκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέεσσι
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τ' πάρος περ,
 ἢ ἥλη χεῖραςιν ὕφ' ἡμετέρῃσι λαμνέμεναι,
 φῦξιν βυλεύουσιν μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλαγέμεναι, καμάρῳ ἀλλήλοισι αἰνῶ·
 Ως φάθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἔχοντο σιωπῇ·
 ἦν δ' ἐπεὶ ἐν βῶεσι δόλων ἐμμήδεος ἦος,
 κήρυκες θείοιο πολύχρυσος, πολύχαλκος,
 ὅς δ' ἦεν εἴδους μὲν ἔσω κακός, ἀλλὰ πολλώκετος
 αὐτὰρ ὅ, μοῦνος ἔσω μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν,
 ὅς ῥα τέτε βωσὶν τε καὶ ἔκρει ἐπὶ παρὰ σῶς·
 ἔκρει, μὲν ὀβύνει κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγένητορ,
 νηῶν ὀκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέεσσι·
 ἀλλ' ἄγε μοι τ' σκῆπτρον ἀνάσχω, καὶ μοι ὁμοσπον,
 ἢ μὲν κὺς ἵππους τε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δωσέμεν· οἳ φορέουσιν ἀμύμονα πηλείωνα·
 θεὸς δ' ἐγὼ οὐχ ἄλλιος σκαπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἄπο δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν ἔμι διαμπρῆς, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῆ' ἀγαμέμνονός, ὅθι περ μέλασιν ἄεισοι
 βυλὰς βυλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ ἐμάχεσθαι·
 Ως φάθ'· ὃ δ' ἐν χρσὶ σκῆπτρον βάλε, καὶ οἱ ὁμοσπον·
 ἴσων ὦν βῶς αὐτὸς ἐρίγλιπτος πόσις ἦρης,
 μή μιν κῆρ ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἀλλ' ὅ
 βῶων· ἀλλὰ σε φημι διαμπρῆς ἀγλαΐεσθαι·
 Ως φάθ', καὶ ἔρ' ἐπὶ ὄρεον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθωνον·
 αὐτὶς δ' ἀμφ' ὧμοισιν ἐβλάμψε καμπύλατόξω·
 ἔσπερ δ' ἐκείθεν ῥῖνον παλαιοῖο λύνετο
 κρατὶ δ' ἐπὶ κνήδελον κυνέει· ἐπεὶ δ' ὄξυν' ἀκοντα·

βῆ δ' ἔπειτα πρὸ τῆς νῆας ἀπὸ σκαφῶν. οὐδ' ἄρ' ἐμμελὲς
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀφ' ἑκρεμύθον ἀποίσθη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον.
 βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· πρὶν δ', ἤρ' ἄσπερ προσιόντα
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς· Διομήδεα δ' προσέειπε·
 οὗτός περ Διομήδης, ἀπὸ σκαφῶν ἔρχεται ἀνὴρ·
 οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσχευες ἡμετέρῃσιν,
 ἢ βίαν συλήσων νεκύων κατατιθιγέσων.
 ἀλλ' ἰδόμεν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἐπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες εἰσιμῶ
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμι παραφθαίησι πόδες σιν,
 αἰεί μιν πρὸ τῆς νῆας ἀπὸ σκατόφιν προΐελλεῖν
 ἔρχεσθαι ἐπαίστων, μή πως πρὸτ' ἄστυ ἄλυξ·
 ὧς ἄρα φωνήσαντε, πάριξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτω. οὐδ' ἄρ' ὦκα παρέδραμῃ ἀφραδίῃσιν.
 ὡλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπὲρ ὅσων τ' ἐπίερα πέλυνται
 ἡμιόνων· αἰγάρ τε βοῶν προφρέσειραί εἰσι
 ἑλκόμενοι νεοῖο βαθείης πηκτὴν ἄροτρον,
 τῶ μὲν ἐπεδραμέτω, οὐδ' ἄρ' ἔσθ' ὁδοῦτων ἀκροῦσας·
 ἑλπφο γὰρ κατὰ θυμὸν ἄποσρέφοντας ἐταίρους,
 ἐκ βῶων ἵεναι πάλιν· ἐκείρος δ' ἔρυναντο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπίσαν Δυρρηνεὶς, ἢ καὶ ἑλασσορ.
 γνῶν ῥ' ἀνδρας δειύς· λαυφῆρὰ δ' ἵγουνάτ' ἐνώμα
 φευγέμεναι. οἷδ' αἶψα Διῶκεν ὥρμηθῆσαν.
 ὧς δ' ὅτε καρχαρόδιοντι Διὶ κύνε· εἰδότε θήρης·
 ἢ κεμάδ' ἢ λαγῶν ἐπιγῶν ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήεσσι, ἢ δέ τε προσθέησι μεμνηκώς·
 ὧς τὸν, τυδείδης, ἢ δέ περ πολὺ πορθος Ὀδυσσεύς,
 λαοῦ ἄποτμήξαντε, Διῶκεν ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὰ χ' ἐμμελὲς μιγῆσεσθαι φυλάκισαι

Γ Λ Ι Α Δ Ο Σ.

Φυγῶν ἐς νῆας· τότε δὴ μένος ἔμβαλ' ἀθήνη
 τυδείδῃ, ἵνα μὴ ἐς ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπεξάμυσσ βαλέειν· ὅλι δ' αὖτ' ὅς ἐλθῇ
 δρυίδ' ἐπαΐσαν προσέφη κρατὶς Διομήδεος·
 ἡΐμιν, ἡἷσε δρυὶ κιχήθου· ὅ δ' ἴσ' ἐφ' ἡμῖ
 δηρὸν ἔμῃς ὑπὸ χερσὶ ἀλύξεν αἶψ' ὄλεθρον·
 ἦ ῥά, καὶ ἐγχοσ ἀφῆκεν· ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·
 δεξιτρὸν δ' ὑπὲρ ὤμων ἔβροχ' ἀνὰ κνή
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὅ δ' ἔρ' ἐσητάρβησέν τε
 βαμβαίνων· ἄρα βος δὲ διὰ σόμαθ' ἔγενετ' ὀλόντων
 χλωρὸς ὑπαὶ δ' ἔς· τῷ δ' ἀδμαίνοντι κιχήτω,
 χερσὶν δ' ἀψάδω· ὅ δ' ἴε, λακρύσας, ἔπος ἤυδα·
 Ζωρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λυθῶμαι ἔσι μὴ ἔνδορ
 χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺ κμητός τε σίδηρος·
 τῶν κ' ὕμιν χάρις αὖ πατὴρ ἀπέρησ' ἄποινα,
 ἔϊκεν ἐμὲ βῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆνις Ὀδυσσεύς·
 θάρσει, μὴ δὲ ἔριθ' ἀνάλοσ καταθύμιος ἔσσω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ, καὶ ἀρέκιδος κατάλεξον
 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατ' ἔρχεται οἷον
 νύκτα δὴ ὄφθαλμῳ, ὅτε θ' ἐβλεψιβροσὶ ἄλλοις
 ἢ ἵνα συλησάν νεκρῶν κατατεθνεώτων,
 ὅσ' ἐκτῶρ πρόεικε δῖος κροπιδάδης ἔκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἢ σαυτὸν θυμὸς ἀνήκε·
 Τόν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα δόλῳ, ὑπὸ δ' ἔρι με γυῖα·
 πολλῇσι μὲ ὅτ' ἴσι παρικυρόν ἤγαγ' ἐκτῶρ,
 ὅς μοι πηληϊάνους ἀγχιού μῶνυ χάς ἵππος
 δῖος ἔμμοι κατένευσε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἠνώγει δ' ἐμὲ ἵόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ὁπλῶν λυσσάμενων σχολὸν ἔλθ' ἐμῷ, ἔκτε πυθόδω

ἢ φυλάσσοντες νῆας θαλαῖας παρὰ πρὸς,
 ἢ ἢ δὴ χεῖρας ὑφ' ἡμετέρῃσι διαμένεις,
 φύξιν βυλῶσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἔθελοντε
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάρῳ ἀδελφικότης αἰνῶ.

Τὸν ἐπιμεθήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦ ῥα νύ τίς μεγάλων δώρων ἐπιμαίξω θυμός,
 ἵππων αἰακίδαο δαΐφρονος· οἷδ' ἀλγενοί
 ἀνδράσι γὰρ θνητοῖσι διαμήμεναι. ἢ δ' ὀχέεισθε
 ἄλλω γ', ἢ ἀχιλλῆϊ, κ' ἄθανάτῃ τέκε μήτηρ·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἄρκεως καταλέξω.
 ποῦ νῦν δειρό κιὼν λίπες ἔκτρα πομμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντα κίττα ἀρήϊα. ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰτῶν ἄλλων βῶαν φυλακαί τε, καὶ εὐναί;
 ἄσά τε μνηόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μιμάσιν
 ἄνθι μένων παρὰ νηυσὶν ἀπὸ προθοι, ἢ ἐπὶ λινδῇ
 ἄτ' ἀναχωρήσας· ἐπὶ διαμάσαντό γ' ἄχαιούς·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε δολὼν ὑμήδεος ἦρως
 καὶ γὰρ ἐγὼ τίταῦτα μάλ' ἄρκεως καταλέξω·
 ἔκτρα μὲν μετὰ κῆρσιν, ὅθι βυληφόροι ἐσὶν,
 βυλὰς βυλῶσι θείας παρὰ σήματι ἴλα
 νόσφιν ἀπὸ φλογέων. φυλακάς δ' ἄς εἴρῃσι ἦρώε,
 οὗτε κεκείμενη ῥύνται στρατόν· ὅθι φυλάσσεται·
 ὅσασι γὰρ βῶων πυρὸς ἐσχάρα οἶσιν ἀνάγκη,
 οἷδ' ἐρηγέσθασιν, φυλασσέμεναι τε κέλευστος
 ἀλλήλοισι ἀτὰρ αὖτε πολὺ κληθεὶ ἐπίκεροι
 εὐδίσσι. βῶσι γὰρ ἐπὶ γαίῃσι φυλάσσεται
 ὅθ' ἄρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἴαται, ὅθ' ἄρ γυναικες.

Τὸν δ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς τ' ἄρ νῦν βῶεσι μιμνήμενοι ἵπποδῆμοισιν
 εὐδίσσ', ἢ ἀπάνυθι λίεπέ μοι, ὅφρα δαείω.

Τόνδ' ἡμίβιτ' ἔπειτα δέ λων ἐμὴ δότος ἦεν·

χι γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἑρπύλλως καταλήξω·
 πρὸς μὲν ἄλός κᾶρες καὶ παῖονες ἀγκυλόβροτοι,
 καὶ λείγες, καὶ καύκωνες δίτοί τε πελασγοί,
 πρὸς θύμβρης δ' ἔλαχον λύκιοι, μυθίτ' ἀγέρωχοι,
 καὶ φρύγες ἰππόδαμοι, καὶ μήονες ἰπποκερυαί·
 ἀλλὰ τί μὲ ταῦτα διεξέρχεται ἔκαστα;

εἰ γὰρ δὴ μέμαθον βῶων καταδύναι ὄμιλον,
 ἐρῆϊκες οἷδ' ἀπάνευθεν ἐήλυδες ἑσχατοὶ ἄλλων·
 ἐν δὲ σφιν, ῥῆσος βασιλεύς, πᾶϊς ἠϊονῆ·
 εὖ δὴ καλίσυς ἵππυς Ἴδον, ἥ δὲ μιν ῥίς,
 λυγκότροι χιόνος θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι·
 ἄρμα δὲ οἱ χρυσῶ τε, καὶ ἀργύρῳ ἐν ἤσκηται·
 τεύχεα δ' ἡ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐκ καταθνήσκουσιν ἐοικευ
 ἀνδράσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ἀλλ' ἔμεινεν νῦν νηυσὶ πελάγεσσιν ὠκυπόροισιν,
 ἥ ἔμεινεν δύσαντες, λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεισμῶ,
 ὄφρα καὶ ἐλθόντων, καὶ περὶ θῆεν ἔμεϊτο,
 ἦε κατ' αἶσαν ἔσπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί·

Τόν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδων, προσέφη κρατὺς Διομήδης·

μή δὲ μοι φύξιν γὰρ δόλων ἐμβάλλω θυμῶ,
 ἐδλάπρ' ἀγγίλας ἐπὶ ἴκω χιτῶνας ἐς αἰμάς·
 εἰ μὲν γὰρ κε σε νῦν ἀπολύθω μιν, ἦε μεθ' ὧ μιν,
 ἦ τε καὶ ὕπερον εἶδα θεὸς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
 ἦε Διοπύρῳ, ἦε ἐναντίβιον πολέμιζον,
 εἰ δέ κ' ἔμῃς ὑπὸ χρυσὶ λαμναῖς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεια ἀργυροῖσιν·
 ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἐμμελὲς γενεῖς χαρὶ παχείῃ
 ἀφ' ἀμύμονος λίαν εἶδα· ὅδ' αὖχένα μέσσην ἔλασσε,

Φασγάνῳ αἵξας· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τέγονται·
 φθειγγομένοι δ' ἄρα βούρην κάρη κενήησιν ἐμίχθη·
 βούρην δ' ἀπὸ μῆτις κυδέλω κυδέλω κεφαλῇ φιν' ἐλθὼν,
 καὶ λυκέλω, καὶ τόξα παλίνθονα, καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' ἄθλωαίη ληϊΐδῃ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὕψος' ἀνέσχεθε χεῖρ', καὶ εὐχόμενος ἔπος ἔνδρα·

Χαῖρε θιὰ βῖσσι δασι, σέ γάρ πρώτῳ ἐν ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ' ἅλλα καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ θρηκῶν ἀνδρῶν, ἵππους τε, καὶ εὐνὰς·
 ὧς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ θεῶν ὕψος' αἶρας,
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκῳ· δειλὸν δ' ἐπὶ σῆματ' ἔθηκε,
 συμμάρτας δούνακας, μυρίκης τ' εἰθηλέας ὄξους,
 μὴ λάθοι ἄνους ἰόντες θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 τῷ δ' ἄλλῳ προτέρῳ δίατ' ἐντία καὶ μέλαν αἶμα·
 αἶψα δ' ἐπὶ θρηκῶν ἀνδρῶν τέλει ἔξον ἰόντες·
 οἱ δ' εὖ δλον κρημάτων ἀδελφικότας· ἐντία δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
 ῥῖσοι χεῖ· παρὰ δέ σφιν ἐκάσῳ δίστρυγες ἵπποι·
 ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ ὦσε παρ' αὐτῷ δ' ὠκείας ἵπποι,
 εἴς ἐπιλιφειάδος πυμάτης ἱμάσι δειδυνέ·
 τὸν δ' Ὀδυσσεύς προπάρειθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δειξέων·
 οὗτός γε Διομήδης ἀνὴρ· οὗτοί γε βίῃ ἵπποι,
 οὗς νῶϊν πίφασκε δολῶν, ὃν ἐπέφρονε μὴ μῖτος·
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφρε κραιτὺν μένει· οὐδ' ἐγὼ σε χρὴ
 ἐσάμηναι μέλειον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ὕππας·
 ἦε σύ γ' ἀνδρας ἔναρε, μελήσῃσι δέ μοι ἵπποι·
 ὧς φάτο, βούρην δ' ἐμπνευσέμενος γλαυκῶπις ἀθήνη·
 κτείνε δ' ἐπιστροφάδῳ, τῶν δ' ὄνος ὦρνυτ' ἀεκής,
 ἄορα θενομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἶμα λυγαῖα
 ὧς δ' ἰδὼν μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπ' ἐλθὼν,

αἰγλῶσιν ἢ οἷσι κακὰ φρονέων ἀγορούσῃ,
 ὥς μιν θρηῖκας ἀνδρας ἐπὶ χρο τυλῖος ἦός,
 ὄφρα δινώδεκ' ἐπεφνον· ἀτὰρ πολὺ μὲν δόλυσιν,
 ὄνιν αὖ τυλῖδης, ἄοι πλήξῃ παρασῶς,
 τὸν δ' ὁδυσσεύς μετόπισθε λαβὼν ποδὶς ἱξερύσασκε,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλιῖριχος ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μὴ ᾧ ῥομεοῖα θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀθήσκον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσας τυλῖος ἦός,
 τὸν, ῥισκαδίεσσιν ἐμνησθε θυμὸν ἀπύρκα,
 ἀδμαίνοντα, κικλὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇ φιν ἐπέσῃ
 τὴν νύκτ', οἷν γὰρ πᾶσι δινὰ μῆτιν ἀθήνης,
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων ὁδυσσεύς, λυέ μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἦεν ἱμάσι, καὶ ἱξήλαυνον ὁμίλῃ
 τόξῳ ἀπιπλήσων, ἐπὶ οὐ μάστιγα φαεινῇ.
 ποικίλῃ ἐκ δινῶν νοήσας χερσὶν ἐλίσσας·
 ῥοῖσιν δ' ἄρα, πιφανέσκων διομήδεϊ δινῷ.
 αὐτὰρ ὁ μρμήει· μένων δ', ἔκνυττον ἐρδοί·
 ἢ ὅ γε δινῶν ἐλὼν ὄθι ποικίλα τέλχε' ἐκείθι,
 ῥυμοῦ ἱξερύοι, ἢ ἐκφείροι ὑψόσ' ἀείρας,
 ἢ ἐλτὼν πλεόνων θρηῖκων ἀπὸ θυμὸν ἐλπίθι.
 ἔως δ' ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' ἀθήνη
 ἔγρηθεν ἰσαμένη, προσέφη διομήδεα δινῶν.
 νοσοῦ δὴ μνήσασα μεγαθύμῃ τυλῖος ἦέ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἐλθῃς,
 μή περ ἔως καὶ ῥῶας ἐγείρῃσι θεὸς ἄλλος.
 Ὡς φάθ', ὁ δ' ἔξω ἦκε θεῶς ὅπα φωνησάσης.
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπιβήσας· κόπτε δ' ὁδυσσεύς
 τόξῳ· βίβλ' ἐπὶ θινὸς θαλάσσης ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 οὐδ' ἄλλοι σὺν αὐτῷ ἔχον ἀργυροῦς ἀπόλων,
 ὥς δ'

ὧς ἴδ' ἀθηναίων μετὰ τυδείος ἦδ' ἰπυσσάρ,
 τῇ, κατέων, ῥώων κατεδύναντο πάλιν ὄμιλον·
 ὦρσαν ὃ βρηκῶν βυληφόρον ἱπποκόωντα,
 ῥήσας ἀνελὼν ἐδλόν· ὅδ' ἔξ ὕπνου ἀνορούσας
 ὧς ἴδ' ἡρώων ἐρημον ὅθ' ἔασσαν ὠκείας ἵπποι,
 ἀνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλῆσιν Φονῆσιν,
 ὠμῶς τ' ἄρ' ἐπῆτα, φίλοντ' ὀνόμηνεν ἰταῖρον·
 ῥώων δ' ἐκλαγγήτε, καὶ ἀππύς ὦρθε κνυλομένο
 θωόντων ἀμυλλῆ· θηῶν δ' ἐμὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅα' ἀνδρες ῥέξαντες ἔβαν καίλας ἐπὶ νῆας.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο ὅθι σκεπὸν ἑκπρος ἔκταν,
 ἐνθ' ὀδυσσεὺς μῦθ' ἐρυξε δὴ φίλως ὠκείας ἵππους·
 τυδείδης δ' ἐχάμαρθε θορών, ἕναρ βροτόοντα
 ἐν χείρσιν ὀδυσσῆϊ τίθ' ἐπιβήσας δ' ἵππων·
 μωστῆεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέδιω
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῇ, γὰρ φίλον ἐπῆλτο θυμῷ·
 νέεσθαι ὃ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε·

Ὡς φίλοι ἀργείων ἠγέρθησαν, ἡ δ' ἐμείδοντες,
 ψεύθεμαι ἢ ἔτυμον ἔρέω· κέλεται δ' ἐμὲ θυμός,
 ἵππων μὲ κορυπύδων ἀμφικτύπος οὐκτα βάλλει·
 αἱ γὰρ δὴ ὀδυσσεὺς τε, καὶ ὁ κρατὺς Διομήδης
 ὧς δ' ἀφάρ ἐκ ῥώων ἐλασσαίαν μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' αἰνῶς δειλοῖσιν κατὰ φρένα μῆν' ἀπάσιν
 ἀργείων οἱ ἄεσσι, ὑπὸ ῥώων ὀρμηγῶν·
 οὐπω πᾶν εἴρηθ' ἔπειτα, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί·
 καί ῥ' οἱ μῦθον, κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, καί, δ' ἐχάριντο
 δειξῆς ἡσπάρθον ἐπὶ στίβῳ μελιχίοισι.

Πρῶτος δ' ἔξερέθνη γερήνιος ἱππότης νέεσθαι
 εἴπ' ἄγε μὲν ὦ πολλοὶν ὀδυσσεύ, μέγα κῆδος ἀχαιῶν,
 ὅπως γὰρ δ' ἵππους λάβδον κατεδύντες ὄμιλον,

βρών. ἢ τίς σφαι πόρῳ θεὸς ἀνέβολήσας,
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἰοικότας ἡλίοιο.
αἶψά μιν βῶσατ' ἐπιμίσσομαι. οὐδέ τι φημι
μιμνῆσθαι παρὰ νηυσὶ γέρον πρὶ ὧν πολεμιστῆς.
ἀλλ' οὐπω θίγεις ἵππους Ἴλον, οὐδ' ἰνόςσας
ἀλλὰ νῦν ὑμῖ δῖω Διόμῳ θεὸν ἀνυλάσσαντα.
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖτε φιληγέρετα ἱῆς.
κυρῆτ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπις ἐωήνη.

Τόν δ' ἀπαμβρόμῳ Θ', προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ νέστορ νηληϊάδῃ μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
ῥῆϊα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἦε πρὸ οἶδε,
ἵππους διωρήσαιτ' ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε γεραίε νεήλυδες οὐς ἐφείνεας,
θηήκιοι. τὸν δέ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, παρ δ' ἐταίρους Διοκλίδεα πόντας ἀρίστους·
τὸν τρισκαλίνατον σκαπὸν, εἴλομιν ἐγγύθειν ἡνῶν.
τόν ῥα Διοπύρῃ σφαδῶν ἔμμεμαι ἡμετέροιο,
ἔκτωρ τε προέεικε, καὶ ἄλλοι βῶτες ἀχαιοί.

Ὡς εἰπὼν, τάφρσιν διήλασε μώνυχας ἵππους
κακχαλῶν. ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες ἀχαιοί.
οἷ δ' ὅ γε τυδείδῃ κλισίῃ εὐτυκὸν ἵκοντο,
ἵππους μὲν κατέλιπον ἐϋτμήτοισιν ἱμάσιν
φάτνῃ ἐφ' ἵππῃν, ὅθι πρὸ Διομήδους ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελινθεα πυρὸν ἔλοντες.
νηὶ δ' ἐνὶ πρῆμνῃ, ἔναρα βροτόεντα Δολῶν Θ'
θῆκε Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐβιμασπαίετ' ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίξοντο θαλάσῃ
ἔσβαντες, κυήμας τε, ἰδέε' ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μίροντα·
αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
νίψαν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχον φίλον ἦτορ,

ἔς ῥ' ἄσπερινος βάντης ἔϋξας λούσαντο.
 τῷ δ' ἰσοσάμηνω, καὶ ἀλειψάμενῳ λίπ' ἱλαίῳ,
 δειπνῶ ἐφίσανέ τ' αὖ ἀπὸ δ' κρητῆρος ἀθήνη
 πλείεσ' ἀφυσάμενοι, λεῖβον μελίη δ' ἑκαοῖνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΜΗΣ
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ:

Ἄ Γαμέων ἀντὸς τε ὀπλισάμενοι, καὶ τοὺς ἄλλους καὶ
 θοπλίσας ἑλλήνας, ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν πόλιν. ἔκτωρ δ' ἰλι-
 ὸς κτενέουσιν, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως ἀργαμέων ἐπὶ
 τὴν ναύσταθμον διασώζεται. μετὰ ταῦτα ὁ δῖος κλυτὰς
 μένων αὐτὸν τ' ἑωρων, ἀμύνεται αὐτοῦς, αἵαντες καὶ μενέλαος βο-
 ηθῆσαντων αὐτῷ, τρωσθένται μέντοι τ' ἑλλήνων οἱ ἄριστοι.
 ἀργαμέων μὲν, ὑπὸ κρόων. ὁ δῖος αὖτε, ὑπὸ σῶκῃ. ὑπὸ δ'
 ἀλεξάνδρῳ βεβύοντα διομήδης καὶ εὐρύπυλος, καὶ μαχά-
 ρων, ὃν ἱπαιόντα, σὺν νέστοι θρασάμενος Ἀχιλλεύς, διαπέμ-
 πεται πάροκλον μαθησόμενον, τίς γάρ οἱ τρωμέν. ὁ δ' ἑὲ
 φικόμενος καὶ μαθὼν μάχονα εἶναι, παρὰ τοῦ νέστορος, προ-
 ῥέπειτα ἢ τὴν Ἀχιλλείᾳ πεῖσαι συμμαχεῖσθαι τοῖς ἑλλήσιν, ἢ
 αὐτὸς ροῦν λαβὼν τὴν παντιυχίαν τοῦ Ἀχιλλεύος, ἐξελθεῖν εἰς
 μάχην. ἱπανρήχομενος δ' ἐπὶ πρυχῶν εὐρυπύλῳ, καμίσας εἰς
 τὰς ναῦς θραπύει.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ . Λ . Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Υ Ω Δ Ι Α Σ .

καὶ μετὰ τὴν ἀρετῆς διαγωγὴν βούλων ἐκτορεῖ ἀνδρῶν.

Ως ἡ ἐκ λείων παρ' ἁγίου τῆς
θανοῦ,
ῥυθ, ἵν' ἀθανάτου φόνος φέροι.
ἡ δὲ βροτοῦ τῆς

ζῆς δ' ἔειλε προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
 ἀργαλέον, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
 σῆ δ' ἐπ' ὀδυρῇ σφ' μετακλήτῃ νηὶ μελαίνῃ
 ἦ δ' ἐν μεγατέρῳ ἔσκε γλῶνέ μιν ἀμφοτέρωσσι,
 ἢ μιν ἐπ' αἰῶνας κλισίας τελαμωνιάδαο,
 ἦ δ' ἐπ' ἀχιλλῆος· ρί δ' ἴσχατα νῆας ἴσας
 εἵρυσαν· ἠγορήη πίσυμοι καὶ κάρτεϊ χερῶν·
 ἐνθα εἰς ἦ ὅσ' ἐθεά, μέγα τε δαγόντε,
 ὄρθ' ἀχαιοῖσιν· μέγα δέ δ' ἐνός ἐμβαλ' ἐκείῳ
 κερδὶ ἴη, ἄλληκ' ἐν πολέμῳ, ἦ δ' ἐμὰ χεῖρα·
 πῶσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσσι,
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, φίλῳ ἴσπαρτί δ' αἰῶν·
 ἀφ' ὅθι δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ῥ' ὄννουθα ἄνωγον
 ἀργαίους· ἐν δ' αὖτ' ἐδύσασθ' ἐν ὄρωπα χαλκῷ.
 κνημιάδας μὲν πρῶτα, πρὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
 καλῶς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δούτ' ὅν δ' ἐν, θώρηκα πρὶ στήθεσιν ἔδωκε,
 τὸν, πρὶ δ' ἐν κινύρης δάκ' ἐξενήϊον εἶν·
 πρὶ δ' ἐν κύπρον δ' ἐμὲν κλέος, ὅν κ' ἀχαιοὶ
 εἰς ποίῳ νύεσσιν ἀναπλεύσειε δαίμιλλον,
 πρὶ δ' ἐν δ' ἐν, δάκ' ἐν χερσὶν ὄμματος βασιλῆος·

καὶ δὲ ἦν δὲ δὲ οἱμοὶ ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δώδεκα δὲ χρυθίο, καὶ εἴκοσι κασιγέροιο.
 κυάνοιο δὲ θρακόντες ὄρωρέχαθ' ὅτι λειρήν
 ῥῆς, ἐκὰς τῆς Ἰεσπιν εἰκοτὸς ἄς τε κρονίωρ
 ἐν νιφετῇ σέβξε τέρας μρόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δὲ ἄρ' ὥμοισιν βάλλω ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλθε
 χρύσειοι πάμφανον, ἀτὰρ πρὶ κύκλοι δὲ καὶ ἦον
 ἀργύρεον χρυσέοισιν ἀορτήρεσιν ἀρηρός·
 ἀνδ' ἔλτ' ἀμφιρότω πολυδαίδαλας ἀσπίδα θούρης
 καλὴν, ἦν πρὶ μῦν κύκλοι δὲ καὶ χάλκιοι ἦσαν.
 ἐν δὲ οἱ ὀμφαλῷ ἦσαν εἴκοσι κασιγέροιο
 λευκοί· ἐν δὲ μέθισιν ἔσω μέλανος κυάνοιο.
 τῇ δὲ ἐπὶ μῦν, γοργὼ βλοσυρῶπις ἐσιφάνωθ'
 λευκὸν δὲ καμένη· πρὶ δὲ, δειμός τε φόβος τε·
 τῆς δὲ ἐξ ἀργύρεος τελαμών ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κυάνεος ἐλέικτο θράκων κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
 ῥῆς ἀμφισφίης, ἐνὸς αὐχένος ἐκπιφυῖαι.
 κρατὶ δὲ ἐπ' ἀμφίφαλον κώϊω θίβ', τετραφάληρόν
 ἵππευν· λευκὸν δὲ λόφος καθύπερθε ἐννε·
 εἴλω δὲ ἄλκιμα δοῦρε λυῶ, κεκορυθμένα χαλκῷ
 ὄξεα· τῇ δὲ καὶ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 λάμπ', ἐπὶ δὲ ἑλίου πησαν ἀδωαίη τε καὶ ἦρ,
 τιμῶσα βασιλῆα, πολυχρύθιο μυκῆνης·
 ἠνιόχῳ μῦν ἐπέτα' ἔφ', ἐπέτιλλον ἕκαστος,
 ἵππευς ἐν κατὰ κόσμον ἐρυκίμῳ αὐθ' ἐπὶ τάφρον·
 αὐτὸν δὲ πυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 ῥῶοντ'· ἀσβεστός δὲ βοή γένετ' ἠῶθι πρό·
 φθῶν δὲ μεθ' ἵππων ἐπὶ τάφρον κοσμηθέντες
 ἵππῃς δὲ ὀλίγον μετ' ἐκείαν ἐν δὲ κυλοιοῖσιν,
 ὄρεσ' ἐκακὸν κρονίλης· κατὰ δὲ ὑψόθεν ἔκω ἔρσας,

ΙΛΙΑΔΟΣ

αἶματι μυδαλέας ἔξαιθέροιο, οὐνὲκ ἑμιλλῶν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς, αἳ δὲ προΐαψεν.
 Τρωὶς δ' ἄνδ' ἔτερωθεν ἐπὶ θροσμοῷ πεδίοιο,
 ἔκτορα τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα πολυδιδάμαντα,
 αἰνυμένας, ὅς τ' ὥσ' ἰθὺς ὡς τίς πο δῖος ἄρ' ἔστιν.
 φῦλ' ἄντηνορίδας, πόλυβον, καὶ ἀγρήνορα δῖον
 ἠΐθερόν τ' ἀκάμαντ', ἐπεικέλσον ἀθανάτοισιν.
 ἔκτορ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἰσώ·
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλὸς ἀστῆρ,
 παμφαίνων, ὅτε δ' ἄνυς ἔδιν νέφια σκιάοντα,
 ὡς ἔκτορ ὅτε μέντε μετὰ πρώτοισι φάνησκει,
 αἰδομένοισι δ' ἐν πυμάτοισι κελύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 λάμπ', ὥς τε σιροπῆ παρὸς δῖος ἀγχιόχοιο.
 οἳ δ' ὡς τ' ἀμυτῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν,
 ὄγμον ἑλάνυνωσιν ἀνδρὸς μάχιστος κατ' ἄρ' ἔρραν·
 πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δ' ἔσθ' ἀγμάτα ταρφίεα πίπτει,
 ὡς τῶν καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορῶντες,
 δῖον· οὐδ' ἔτ' οἱ μνῶν' ὀλοοῖτο φόβοιο.
 ἴσας δ' ὕσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἳ δ' ἄν' ἄν' ὡς
 θυῶν· ἔεις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος ἐθρώσας,
 οἷον γὰρ ῥὰ θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 οἳ δ' ἄλλοι, οὐσφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκλεψε
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καὶ θάλασσ' ἢ χι' ἐκάσθ'·
 δώματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πτόχας οὐλύμωτοιο·
 πάντες δ' ἠΐθερόν τε κελαινέφια κρονίοντα,
 οὐνὲκ ἄρα τῶν ἐσθλῶν ἐβούλετο κύδιος ὀρέξαι·
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγειε πατήρ· οἳ δ' ἐνὶ σφί' ἰαδίαις
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθεῖξο κύδι' ἰγαίῳ,
 ἐθρώων τῶν τε πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
 χαλκῷ τε σιροπῆν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε·

ὄφρα μὲν ἥδ' ἔν' ἦν καὶ ἀέξοι ἐρόν ἡμᾶρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλ' ἤπι' ὅσο· πίπ'· ὃ λαός·
 ἡμὸς δ' εὐτόμος ἀνὴρ ὠπλίσατο δόρυον,
 οὐρίος ἐν βήσῃσιν ἐπαίτ'· ἐκέρσας χεῖρας
 τάμων δινθρα μακρά, ἄλως τέ μιν ἴκνυτο θυμός,
 σίτ'· τε γλυκροῖο πρὶ φρένας ἱμῶς αἶψ'·
 τῆμος σφῆ' ἀρετῇ Λαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας
 κυκλώμιοι ἐτάροισι κατὰ σίχας ἐκ δ' ἀγαμέμνων
 σπῶντο ὄρεσ'· ἔλκε δ' ἀνδρα βιήνορα ποιμένα λαῶν
 αὐτόν· ἔπειτα δ' ἐταῖρον ὀϊλῆα πλήξιππον·
 ἔβρι δ'· ἐξ ἵππων κατεπάλμμος ἀντίσ' ἔστη·
 τόν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὄξει δισρὶ
 νύξ, οὐδ' ἐσφάκην δόρυ δισχήθε χαλκῶ βάρεθα·
 ἀλλὰ δ' αὐτῆς ἤλθε καὶ ὀσέε· ἐγκέφαλός δ' ἐ,
 ἐν δ' ὅν' ἅπας πεπάλαιτο, δάμασσε δ' ἐμιν μεμαῶτα·
 καὶ κὺς μὲν λίπεν ἄνθι ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 σῆθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ πρὶ δ' ἴδυσσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ' ῥ' ἴσόν τε, καὶ ἀνέφον ἐξαναρίξαν,
 οὔτε δ' ὡς πρῶτοιο νόθον· καὶ γνήσιον ἀμφω,
 εἴη ἐν δ' ἰφρῶ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν·
 ἀνέφον δ' ἐν, παρέβασκε πρὸ κλυτὰς ὥπ'· ἀχιλλεύς
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδωμι μίσχοισι λύγροισι
 ποιμαίνοντ', ἐπ' ὅσιν λαβὼν καὶ ἔλυσεν ἀποίνων,
 δὴ τότ' ὤφειδ' ἐν εὐρυκρεῖαν ἀγαμέμνων,
 ῥ' ἐν μὲν ὑπὲρ μάστοιο κατὰ σῆθος βάλε δισρὶ
 ἀνέφον δ' ἐν παρὰ οὗς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἐβαλ' ἵππῳ·
 σφ'· χόμμος δ' ἀπὸ πρὶν, ἐσύλα τῶ χα καλὰ
 γινώσκων· καὶ γάρ σφ' ἐπάρσεν παρὰ νηυσὶ θεῶσιν
 ἔϊδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἀγαγεν πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 ὥς δ' ἔλκεν ἐλάφοιο ταχέως νήπια τέκνα·

ῥήϊδ' ἰδὼς ξυνέειπε λαβὼν κρατ' ὀϊσιν ὀλοῦσιν
 ἔλθων ἐς νῆην, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπ' ἡύρα·
 ὅδ' ἔπ' ἐπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδὸν οὐ δύνανται σφίσι
 χραισμεῖν αὐτήν γάρ μιν ὑπὸ φόμος αἰνὸς ἱκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἤϊξε δὴα θρυμὰ πικρὰ καὶ ὕλιν
 σπῶν δ' ἰδὼν σάκρατα οὐ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς,
 ὡς ἄρα εἴς, οὔτις δύναιτο χραισμεῖν οὐδ' ἔλθον
 φῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς ὑπ' ἀργείοισι φέβοντο·
 αὐτὰρ ὅ, πείσανθ' ὄν τε, καὶ ἰπποδάχον μῆνι χάρμιν,
 ἤϊετο ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὥς ῥα μάλα
 χρυσὸν ἀλεξάνθοιο διδερμένον ἀγλαὰ δῶρα
 οὐκ εἴασχε ἑλάνυ δόρυ καὶ ξανθὴν μῆνιν ὀλοήν,
 εὐπρὶ δὴ δῖο παῖδι λάβε κριῶν ἀγαμέμνων,
 ἐνὶ νηὶ δίφρω ἵοντα· ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφειων χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόοντα·
 τῷ δὲ κύκλῳ ἦεν· ὅδ' ἐναντίον ὤρε λείων ὥς
 ἀφρίδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρος γυναίεσσαν
 ἰώρῃ ἀφείος ἦε σὺν δ' ἄξια δέξαι ἄποινα,
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κεμήλια κίττα,
 χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺ κμητός τε σίδηνον·
 τῶν κέν τοι χαρίσασθαι πατὴρ ἀφρείσει ἄποινα
 ἐν ᾧ ἱερούς πεπύθοι τ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὧς τῷ γὰρ κλαίοντι, προσσυστήτω βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέεσσιν, ἀμείλικρον δ' ὅπ' ἄκυσσεν·
 εἰ μὴ δ' ἂν ἀντιμάχοιο δαΐφρονος ἤϊετο ἐσόν·
 ὅς περ ἐνὶ φῶν ἀγορῇ μῆνι λαὸν ἀνῶρει
 ἀγγεῖλιν ἔλθοντα σὺν ἀντιθέῳ δόλυτον ἦ
 αὐτοὶ κατακτεῖναι, μὴ δ' ἐξέμῃ ἀφ' ἴσ' ἀχαιῶν·
 νῦν μὲν δὴ θεῷ πατρὸς ἀεκέα τίσειςτε λῶβιν·
 ἦ, καὶ πείσανθ' ὄν μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμάζει,

Διὸς βαλὼν πρὸς σῆθος ὅδ' ὕπνιος οὐδ' αἰεὶ ἐρεΐσθην·
 ἰππολάχος δ' ἀπόρυσσε· τόν, ἄν' χαμαὶ ἐξουάειξε
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸτ' αὖ χένα κόψας·
 ὀλμονδ' ὥς, ἔσπευε κυλίνδεσθαι δὴ ὁμίλῃ·
 πύς μιν, ἔκασ'· ὅδ' ὀθιπλεῖσαι κλονέοντο φάλαγγες
 τῆρ' ἐν ὄρεσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοί·
 πεῖσοι μιν, πεῖσους ὅλκεον φεύγοντας ἀνὰ γῆν,
 ἰπκῆες δ' ἰπκῆας· ὑπὸ δ' ἑσφισιν ὤρεθ' ἐνείη
 ἐκ πεδίου· τῆρ, ὤρσαν ἐρίγ-διν ποδὶς ἱππῶν
 χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων,
 αἶν' ἀποκτείνων, ἐπεὶ ἄργείοισι κελύων·
 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰὶ δηλὸν ἐν ἀξυλῷ ἐμπέσῃ ὕλη,
 πᾶν τ' εἰλυφῶν ἀνέμος φέρεθ', οἱ δ' ἐτε θάμνοιο
 πρὸ ῥέροι πύπυσσιν ἐπεγόμενοι πυρὸς ὄρμῃ,
 ὥς ἄρ' ὑπ' ἀρείδῃ ἀγαμέμνονι πίπτε καδρῶνα
 φῶν φευγόντων· πολλοὶ δ' ἐλευάχευες ἵπποι,
 κτεῖν' ὄχρα κροτάλιν ἀνὰ πτόλι μοιο γαφύρας,
 ἠνιόχης παθέοντες ἀμύμονας· οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείῃ, γυπέσσιν πολυφίλτφοι, ἢ ἀλόχοισιν·
 ἐκβρα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ζυγὸς, ἐκ τε κενήης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ τ' αἵματός, ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 ἀρείδης δ' ἐπ' ὅσφιδανὸν δαναοῖσι κελύων·
 οἳ δ' ἐ, παρ' ἴλῃ σῆμα παλαιοῦ διαρδανίδαιο,
 μέσσην καππεδίον παρ' ἐρευνὸν ἐσπύοντο,
 ἱεμμοὶ πόλει· ὅδ' ἐκ κληγῶς ἐπεὶ αἰεὶ
 ἀρείδης· λυθρῷ δ' ἐπαλάσσοτο χεῖρας ἀσπιδος
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκαυὰς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 ἐνθα ἄρα δὴ ἵσαντο· καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμονοι,
 οἳ δ' ἐκ χαμμέθην πεδίῳ φοβέοντο βόας ὥς·
 ὥς τε λίων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὶ ἀμολγῶ

πάσας· τῇ δέ τ' ἦ ἀναφαίνονται αἶψ' ὄλεθρον,
 τῆς δ' ἔξ' αὖ χεῖν' ἔαξ' λαβὼν κρατ' ὀϊσιν ὀλοῦσιν
 πρῶτον· ἐπειτα δὲ θ' αἶμα, καὶ ἔρχατα πάντα λαφύρα,
 ὡς πύς· ἀφ' ἰδὴς ἐφ' ἐπε κρείων ἀγαμέμνων,
 αἶψ' ἐν ἀποκτείνων πόντῳ ὀπίσσω, οἳ δ' ἐφ' ἔβοντο.
 πολλοὶ δ' ἠρώεῖς τε καὶ ὕπιοι ἐκπεσόντες ἵππων
 ἀφ' ἰδὴς ὑπὸ χροσὶ πρὶ τοῦ γὰρ ἔρχετο θυῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμείλλον ὑπὸ πτόλιν αἶψ' ἐτεῖχον
 ἔξιδαι, τότε δὴ φάπτε' ἄνδρων τε θινῶν τε
 ἰδὴς ἐν κρυφῇσι καθέζετο πηληϊάδης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἐροπὴν μετὰ χροσίν.
 ἴεν δ' ὥρῳ χρυσόπρπον ἀγγελέσσων.

Βάσκι' ἰθὺς ταχέϊα· τόν, ἔκρει μῦθον ἐνίσπει.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖσθαι, πόντῳ δ' ἄλλον λαὸν ἀνῶχθαι.
 μάρνασθαι δὴ τοῖσι κατὰ κρατ' ἤνυσμένῳ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δὴ πρὶ τυττοῖς ἢ βλήμῃος ἰδῷ,
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε δὲ κρείων ἐγγυαλίσθαι,
 κτείνειν εἰς ὅκνησας ἐν σέλμῳ ἀφίκηται,
 δύνῃ τ' ἠέλιθ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθοι.
Ως ἔφατ'· οὐδ' ἂν ἀπίθῃσιν πολέμιος ὡκεία ἴει·
 βῆ δ' ἔπειτα ἰδ' αἰὼν ὀρέων εἰς ἵλιον ἱέρη.
 αὐτὰρ ἦν προμάχοιο δαΐφρονος ἔκρηα λίον,
 ἔσαότ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κεληρῶσιν.
 ἀρχὸν δ' ἰσαμένην, προσηύφη πόδας ὡκεία ἴει·
 ἔκρη θ' ἐπὶ προμάχοιο δὴ μῆλ' ἀτάλαντα,
 ζῶς με πατήρ προσηύκε τεινέσθαι μὲν ὅσα δαΐ,
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν.

τίφρ' ὑπόκει μάχης, πν δ' ἄλλον λαὸν ἀνὰ χθι
 μάργαδαι δηϊοισι κατὰ κρατὶρ ἦν ὕσμίνω·
 αὐτὰρ ἐπὶ κ' ἠδυσρὶ τυπείς, ἠβλήμυρος ἰῶ,
 εἰς ἵππους ἄλνται τέττερι κράεσσι γηναλίξαι
 κτείναν εἰσόκει νῆας ἐν σείλμυς ἀφίκηται.
 δύνῃτ' ἠέληος καὶ ἐπὶ κνέφας ἰβὸν ἔλθοι
 ἠὲ μῦν ἄρ' ὥς ἐπὶ οὐδ', ἀπέβη πόδας ὠκεία ἵεις.
 ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχίων σὺν τῷ χέσιν ἄλλο χαμᾶϊ·
 πάλλων δ' ὀξέα δούρα κατὰ σφαρὴν ὥχσο πάντη
 ὀφύων μαχέσασθαι ἔθηκε ἡ φύλσπιν αἰνῆρ·
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντιοί εἰσαν ἀχαιῶν.
 ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαστύναντο φάλαγγας.
 ἀρτύνθη ἡ μάχη· σάνδ' ἀντίοι· ἐν δ' ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρεσ' ἐθέλειν ἡ πολλὴ προμάχεσθαι ἀπάντων·
 ἔαστε νῦν μοι μοῦσαι δλύμπια δέματ' ἐχέουσαι·
 ὅς τις δὴ πρῶτος ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 ἠὲ αὐτῶν φάων ἠὲ κλειτῶν ἐπὶ κούρω.
 ἰφιδάμας ἀντιωορίδης, ἠὲ τε μέγας τε,
 ὅς τ' ἀφ' ἧν θράκη ἐειβώλακε μητιέει μύλων·
 κισσὺς τόν γ' ἐβραβε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἰόντα,
 μηροπάτωρ ὅς τίκτη θεανῶ καλλιπάρηορ.
 αὐτὰρ ἐπὶ ῥ' ἔβης ἐρικυδέος ἱέξο μέτρον,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε· δαίδης δ' ὄγχευατέραι ἦν.
 γήμης δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλῆος ἵκν' ἀχαιῶν,
 συνδυοχαίδεια νηυσὶ κερωνίσιν, αἳ οἳ ἐπὶ οὐδ'.
 τὰς μῦν, ἔπειτ' ἐν πρὸ κώπῃ, λίπε νῆας ἱέσας·
 αὐτὰρ ὁ περὶ ὅς ἐών, εἰς ἱλίον ἠληλούθει.
 ὅς ῥα τότε ἀφρίδω ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἀφρίδης μῦν ἄμαρτε παρὰ δέ οἱ ἱράπειτ' ἐγχεῖσθαι

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἰφιδάμας διεκτά ἰώνω. θώρηκος ἐνβθε
 νύξ ἐπίλ' αὐτὸς ἐρεσει βαρείη χερὶ πιθήσας.
 οὐδ' ἐρε ἰωεῖρα παγκόλον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρεω ἀνθήμενι μόλιβδος ὡς ἐράπτει αἰχμή.
 καὶ τό γ' ἐ χερὶ λαβὼν εὐρυκρείων ἀγαμέμνων
 ἔλκε' ὅτ' οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς· ἐκδ' ἄρα χερὸς
 ἀπάσατο· τόνδ' ἀοειπλῆς αὐχένα· λῦσε δὲ γυῖα.
 ὡς ὁ μῦθ' αὐθιπιδίων, κριμήσατο χάλκεον ὕπνον.
 οἰκρός, ἀπομνηστὴς ἀλόχῃ ἀσοῖσιν ἀρήγων
 κνελίης, ἥς οὐδ' ἔχεν ἰδεῖν. πολλά δ' ἐδωκε·
 πρῶθ' ἑσπέρην βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ, χίλι' ὑπέρσῃ
 αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τὰ δ' ἰάσπια ποικαίνοντο.
 δὴ τότε γ' ἀρείδης ἀγαμέμνων ἐξενάειξε.
 βῆ δ' ἐφ' ἑρῶν ἀν' ὁμιλον ἀχαιῶν τινύχῃ καλοῖ.
 τόνδ' ὡς ὤω ἐνόησε κόων ἀειδέϊκος ἀνδρῶν,
 πρὶς βυγνῆς ἀνυνορίδης, κρατερὸν ῥά εἰ πένθ' ὅ
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτιο πιδόντ' ὅ·
 σῆδ' ἐν ῥάξ' σὺν Διὶ λαθὼν ἀγαμέμνονα δῖον.
 νύξ δὲ μιν κεντὰ χεῖρα μέσσω, ἀγκῶνος ἐνβθε
 ἀνύκρην δὲ δῖε σχε φαεινοῦ Διὸς ἀκακή.
 ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἠδὲ πτολίμοιο·
 ἀλλ' ἐπόρουσε κόωνι ἔχων ἀνεμοφρενὲς ἔγχυτο·
 ὅ τοι ὅ, ἰφιδάμαντα κασιγνήτην, καὶ ὅπαρον,
 ἔλκε' ὡς δὲ μεμαῶς, καὶ αὐτὲι πάντας ἀρίστους·
 τόνδ' ἔλκεν τ' ἀν' ὁμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλαίσσης
 οὕτῃσιν ἐξυπὶ χάλκῃσιν· λῦσε δὲ γυῖα.
 τοῖο δ' ἐπ' ἰφιδάμαντι, κάρη ἀπὲρ σφειπαρσάσας·
 ἐνθ' ἀντήνορος ὕψος ὑπ' ἀρείδῃ βασιλῆϊ
 πείτμον ἀναπλήσαντις, ἔδινεν δόμοι' ὅτ' ἰδ' ἔϊσθαι.

αὐτὰρ ὁ, τῶν ἄλλων ἐπιπαλιῖς εἰχὰς ἀνδρῶν
 ἔρχετ' ἀορίτε, μεγάλαίσι τε χερμαλίοισιν,
 ὄφρ' οἱ αἰὲν ἐν θυμὸν ἀνήνοθεν ἕξῳ τεύχεσσι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' μὴν ἔλκευ ἐτέρσσο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὄξυϊα δ' ὀλύναι λύνον μένος ἄφειδ' αἶο·
 ὥς δ' ὅταν ὀλίνυσαν ἔχῃ βέλος ὄξυ γυναιχεύ
 εἰμι, τό, τε προΐεσι μογροόχευ ἐλευθέρῳ
 ἦεν θυγάτ' εἰς περὶ ὀλίνυας ἔχουσαι,
 ὥς ὄξυϊ' ὀλύναι λύνον μένος ἄφειδ' αἶο·
 εἰς λίφρον δ' ἀνόρθευ καὶ ἡνίοχῳ ἐπέτελλε,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἱλαυνέμεν· ἤχετο γὰρ κῆρ·
 ἦν σὲ δὲ διακρύψιον δαναοῖσι γυγνώνω.

Ως φέροι ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες·
 ἡμῖν μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλῆω, ἐπὶ οὐκ ἐμὲ μνηΐετα ἵν' εἴσῃ·
 ῥῶσι πανημίειον πολυμήϊον.

Ως ἔφαθ' ἡνίοχος δ' ἵμασι καλλιτέρχευ ἵππευ,
 νῆας δ' ἡ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἀκύνε πετιέδω·
 ἄφρον' ὃ γ' εἴθεα· φαίνοντο δὲ νέεσθαι καὶ νῆ,
 τεύχεα μὲν βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε·
 ἔκτορ' ὃ ὥς ἐνόησ' ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 ῥωσάτω καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐσας·

Τρῶες καὶ λυκιοί, καὶ δαυροδανοὶ ἀρχιμαχηταί,
 ἄνδρες εἰς φέροι· μνήσαο δὲ δούριδος ἀλκῆς·
 οἷχ' ἀνὴρ αἰετος· ἐμοὶ δ' ἐμὲ γ' ἔνχοι ἐλκε
 ἵν' ἐκρονίεσσι· ἀλλ' ἰθὺς ἱλαυνέτω μώνυχας ἵππευ
 ἰφθίμων δαναῶν, ἵν' ὑπέρτρων ἔνχοι ἀρῆαι.

Ως ἐπών, ὥρῳα μένος καὶ θυμὸν ἐκώσεν·
 ὥς δ' ὅτε τοῦ τις θρηπτήρ κύνει ἀργιόλογας
 σὺν ἡπ' ἀργότερῳ σὺν κάρῳ, ἡε λείονα,

ὥς ἐπ' ἀχαιοῖσι σὺν φῶας μεγαθύμους
 ἔκτωρ πριαμίδης, βροτολογῶν ἴθις ἄρηι.
 αὐτὸς δ' ἐν πρῶτοις μέγα φρονέων ἐβιβέκει
 ἐν δ' ἔπειτ' ὑσμίνη ὑπράκει ἴθις ἄλλη,
 ἥ τε καθαλλομένη ἰοελλέα πόντον ὀρίνει·
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξονείξον
 ἔκτωρ πριαμίδης, ὅτε οἱ ζυῖς κύδιος ἔδωκεν.
 ἀσπείον μῦθον πρῶτα, καὶ αὐτόνοον, καὶ ὀπίτῳ,
 καὶ δόλοπα κλυτίδω, καὶ ὀφέλιον, ἥ δ' ἀγέλαον,
 αἰσυμνόν τ' ὠρόν τε, καὶ ἰππάνοον μυρμηχάρμυ.
 ρυῖς, ἄρ' ὅγ' ἤγμ' ὀνόας δαναῶν ἔλθω. αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὥς ὅποτε ζεφυρος νέφια συφιλίξῃ,
 ἀργεῖο νοτίο βαθείη λαίλαπι τύπῳ,
 πολλὸν δ' ὀφεικῦμα κυλίνδεται, ὑφ' ὅσῃ δ' ἀχνη
 σκιδναται ἐξ ἀέμοιο πολυπλάγκτιο ἰώῃς.
 ὥς ἄρα πυκνὰ κερήαθ', ὅφ' ἔκρει λάμναρ λαῶν·
 ἔνθα κε λογιὸς ἔλω, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο.
 καὶ νῆκον ἐν νήεσι πέθον φώγοντες ἀχαιοί,
 ἐμὴ τυδείδῃ διομήδεϊ κέκλυτ' ὀδυσσεύς·
 Τυδείδῃ τί παθόν τε λιλῶσμιθα θούεδος ἀλκῆς·
 ἀλλ' ἄγε δειρὸ πέπλον, παρ' ἐμ' ἴσατο. δὴ γὰρ ἔλεγχον
 ἔσσεται ἔκων νῆας ἔλη κερυθαίολως ἔκτωρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς διομήδης·
 ἥ τοι ἔγωγε μῆν' εὖ καὶ τλήσσομαι. ἀλλὰ μίνυθα
 ἢ μέων ἔσσεται ἥ δ' ἐγώ, ἐπεὶ νεφελή γέρετα ζεύς,
 φῶσ' ἰν δὴ θέλει δούνα κράτος ἥ ἐπερ ἡμῖν.
 ἦ· καὶ θυμβραῖον μῦθον ἄφ' ἱππων ὥς· χαμᾶϊ,
 δειρὶ βαλὼν κατὰ μαῖον ἀεισερόν· αὐτὰρ ὀδυσσεύς,
 ἀντίθειον θράπυντα μολίωνα βῆτο ἀνακτοῖ·
 ζυῖς μῦθον ἔπειτ' ἔϊσσαν, ἐπεὶ πολλέμην ἀπέπασσαρ'.

τῷ δ' ἂν ὁμιλῶνιόν τε κυλοῖμεν, ὥς ὅτε κἀπὺ
 ἐν κυσὶ θηρὲς τῇσι μέγα φρονέοντι πέσῃσιν,
 ὡς ὅλκεον βῶας παλιν ορμίνω. αὐτὰρ ἄχαιοι
 ἀσπασίως φεύγοντες, ἀνέπνεον ἑκβρα δίορον.
 ἐνθ' ἐλέττω δίφροντι καὶ ἀνέρι δῖμυ ἀρίστῳ,
 εἰς δ' ὡς μέροπος περ κωσίδος, πρὶ πάντων
 ἦδ' ἐμάνθ' ὅσας, οὐδ' ἰοὺς παῖδας ἑασκε
 εἰχεν ἐς πόλιν μιν φθισήνορα. τῷ δ' ὅι οὐδ'
 παθεῖσθαι. κῆρ' ἔγωγε ἄγον μέλανος θανάτῳ.
 τοὺς μὲν τυδείδης Διευκλυτὸς Διομήδης,
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κικαδῶν, κλυτὰ τεύχε' ἀπήντα.
 ἰπποδάμοιο δ' Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπείροχον ἔξουάειξεν.
 ἐνθά σφιν κατὰ ἴσα μάχῃ ἐτάνασσε κρονίῳ,
 ἐξ Ἰλίδος καθορῶν, οἷδ' ἀλλήλους ἐνάειρον.
 ἦτοι τυδείος υἱὸς ἀγαστροφον οὐτάσσε Διερὶ
 παονόδιον ἦρ' ὡς κατ' ἰσχύον. οὐ γάρ οἱ ἴπποι
 ἔγγυς ἔσαν προφυγῆν ἀσάσθ' ὃ μέγα θυμῷ.
 τοὺς μὲν γάρ, θρόπων ἀπάνωθ' ἔχον. αὐτὰρ ὁ περὶ οὗ
 θύνη δὴ πρὸ μάχων, εἴως φίλῃν ὤλισε θυμόν.
 ἔκτωρ δ' ὀξύνοησ' ἐκτὰ σίχας, ὦρ' ὅτ' ἐπ' αὐτῷ
 κικληγώς. ἅμα δ' ἔρῳ ἰππῶν ἐφάλαγγες
 ἦν δ' ἰδῶν, εἰργασέβοην ἀγαθὸς Διομήδης.
 αἶψα δ' Ὀδυσσεὺς προσεφώνεω ἔγγυς ἑόντα.
 Νῶϊν δ' ἡ τόδ' ἐπὶ πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος ἔκτωρ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σέο μιν καὶ ἀλεξώμεθα μένοντες.
 ἦ ῥά καὶ ἄμπεπαλῶν προΐει Δολιχόσκιον ἔρχεσθαι,
 καὶ βάλλειν. οὐδ' ἀφάμαρτε λυτὸς κόμηνος κεφαλῇ φημι
 ὀπίρην κακὸν ῥυθὰ πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῷ φημι χαλκῷ.
 οὐδ' ἴκετο χροῖα χαλόν. ἐρύκακε γὰρ πυφάλεια
 τριπίχρος αὐλῶπις. τήν, ὅι πόρε φοῖβος ἀπόλλων.

ἔκτωρ δ' ὣκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκε δ' ὁμίλῳ.
 σῆ δ' ἡ γυνὴ ἱερπὼν, καὶ ἱερίσας χερὶ παχείῃ
 γαίης ἀμφὶ δ' ὅσας κέλαινη νύξ ἐκάλυψεν
 ὄφρα δ' τυλαίδη μετὰ λούρατος ὥχετ' ἱρωνήν,
 τήλῃ δὲ προμάχων, ὅθι οἱ καταίσας γαίης,
 τόφρ' ἔκτωρ ἀμπνύε, καὶ ἄτ' ἐς λίφρον ὀρούσας,
 ἐξέλασ' ἐσπλυθύν, καὶ ἀλυνάε κῆρα μέλαιναν
 λυρίδ' ἐπαΐσων. προσέφη κρατρὸς Διομήδης·
 ἔξ' αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθες κακὸν, νῦν αὖ τέ σ' ἐρύσας φοῖβος ἀπόλλων,
 ὧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν, ἐς Λοῦπρον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξανύγει καὶ ὕπερον ἀντιβολήσας,
 εἴπῃ τις καὶ ἔμοιγε θιῶν ἐπιτάρξοθός ἐστι
 νῦν αὖ τὺν ἄλλων ἐπικέσθαι ὄνκι κιχίῳ,
 ἦ. καὶ παονίδῃ δεικλὺν ἐξονάειξεν
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος ἐκείνης πόσις ἠὲ κόμοιο,
 τυδείδῃ ἐπὶ τόξῳ ὑταίνῃσιν ὑπὸ μένῃ λαῶν,
 σήλῃ κελκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἴλλῃ δαρδανίδαο, παλαοῦ δημογέροντ' .
 ἦ τοι ὁ μῦθ' ὠρήσας ἀγασρόφει ἰφθίμοιο,
 αἶνυτ' ἀπὸ σήθεσφι παναίολεν. ἀσπίδα τ' ὦμον
 καὶ κόρυθα βειαρῆν. ὁ δ' ἐτόξευε πῆχυν ἀνέϊλκε
 καὶ βάλεν. οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χερὸς,
 ταρσὸν δειξιτρώϊο πολός. δὲ δ' ἀμπρὲς ἰὸς
 ἐργαίῃ κατέπεηκτο· ὁ δ' ἐ μάλα ἠδὲ γιλάσας,
 ἐκλόχευ ἀμπήδισσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἔηνυα.
 Βέβληαι οὐδ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε· ὥς ὄφελόν τοι
 νεῖσται ἐσκαυῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κοῦ καὶ φῶς ἀνέπνευσαν κακότητ' .
 οἳ τέ σε πεφρίκασι, λέονθ' ὥς μηκέτις αἴγης.

Τόν δ' ὕταρβήσας προσέφη κρατῆρς Λιομήδης·
 τοξότα λωβητῆρ· κέρα ἄγλαῖ παρθενοπῖπα·
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τυχῆσι περηνθείης,
 οὐκ ἄν τι χραίσμῃσι βίος καὶ ταρφέϊς οἶ·
 νῦν δέ μ' ἐπιγῆρας ταρσὸν ποδῶς, ὕχαι αὐτῶς·
 οὐκ ἄλγιστ' ὥς εἴ με γυνὴ βέλαι ἢ πάϊς ἄφρων·
 κωφὸν γάρ βέλους ἀνδρὸς ἀνάγκηστος οὐτίδανοιτο·
 ἦτ' ἄλλως ὅπ' ἐμείο καὶ εἴκ' ὀλίγον πρὶ παύρῃ·
 ὅξυν βέλους πέλεται καὶ ἀκῆειον αἶψα τίθῃσι·
 τοῦ δέ, γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίβρυφοί εἰσι παρειαί·
 παῖδες δ' ὀρφανισί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρευνῶν,
 πύθεται· οἶωνοί δέ πρὶ πλείεσσιν ἐγὼ γυναικί·

Ὡς φάτο τόν δ' ὀδυσαῖνός Δεικλυτὸς ἐγγύθεν ἰλθών·
 ἔση πρόδ'· ὁ δ' ὅππῃδε καθιζόμενος βέλους ὦκν'
 ἐκ ποδῶς ἐλκ'. ὀδύνη δ' ἰδὶα χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 ἐσθλὸν δ' ἀνόρεσσε καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτιλλε,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἱλαυνέμεν· ἢ χθρὸ γάρ κηρ·
 οἴωθ' ὁ δ' ὀδυσαῖνός Δεικλυτὸς οὐδέ τις αὐτῷ
 ἀργείων παρέμεινε, ἐπὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρός ἑρ' μεγαλήτρε θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω μέγα μὲν κακὸν αἴκε φέλωμα,
 πληθύν' ταρβήσας· καὶ δέ ῥίγιον αἴκεν ἄλῳ
 μῶνος· τόν δ' ἄλλος Δαναοὺς ἐφόβησε κρονίῳ·
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλως διηλέξατο θυμός;
 οἶδ' αὖ γὰρ ὅτ' ἱκανοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
 ὅς δ' ἐκ' αἰετιῶσι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεῶ
 ἐσθλὰ κρηναὶ κρατῶσ' ἢ τ' ἐλκ' ἢ τ' ἐβαλ' ἄλλοι·
 εἴωσ' ὅ, ταῦθ' ἄρμυκε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τεφρα δ' ἐπὶ βῶων σίχισ' ἤλυθον ἀσπίδα·
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι πῆμα θύοντες·

ὣς δ' ὅτε κἀπριον ἄμφι κύνες θάλροί τ' αἰΐνοί
 σιύοντα· ὃ δ' ἔτι νῆσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπῆσι γένυσι,
 ἄμφι δ' ἔτι ἄισονται· ὑπαὶ δ' ἔτι κόμπους ὀδόντων
 γίνετα· οἳ δ' ἔμνεσσιν ἄφαρ λεινὸν πρὶόντα,
 ὡς ῥ' ἄτ' ἄμφ' ὀδυσῆα δὴ φίλον ἐκινύοντο
 ῥῶϊς· ὃ δ' ἔπρωτον μὲν ἀμύμονα δῖο πείτην,
 οὔτασεν ὦμον ὑπὲρθε μετὰ λυμμοῖς ὀξυῖ δισυρί·
 αὐτὰρ ἔπειτα Διόδωκα, καὶ ἔννομον ἔξενάεξεν·
 χρυσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰξάντα,
 Δισυρί κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλάεσσης
 νύξων· ὃ δ' ἐν κενήσι πεσὼν, ἔλε γαῖαν ἀγροῶ·
 ἔνι μὲν ἔασ'· ὃ δ' ἄρ' ἵπποσίδην χάροπ' οὔτασε Δισυρί·
 αὐτοῖσι γνηθὺν ἐν μεγάροισιν ὄσσεσσι.

ὣς δ' ἐπαλεξήσων σῶκος κίον ἰσοθέος φώς·
 σῆ δ' ἔμάλ' ἐγγύς ἰδὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ω δὲ λυσαι πολύαινε Διόδωκε· ἔτι δ' ἔτι πόνοςιο,
 σήμερον δ' ἡ Διοιοῖσιν ἐπύξαι ἵπποσίδησι,
 θιῶ δ' ἀνδρὲς κατακτείνεις καὶ τινύχ' ἄωπύρας,
 ἢ κεν ἔμῳ ὑπὸ Δισυρί τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃς·

Ως ἐπών, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσῃν·
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινὴς ὀβριμον ἐγχεῖ·
 καὶ Διὰ θώρηκος πολυδαίδαλος ἥρηνετο·
 πάντα δ' ἀπὸ πλεωρῶν χροῖα ἔργαθεν· οὐδ' ἔτι ἔασε
 παλλὰς ἀθλοκίη μιχθήμεναι ἐγκασίφωτός·
 γνῶ δ' ὀδυσσεύς, ὃ δ' οὐδ' ἐβέλες κατακτείνειον ἦλθεν·
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας σῶκος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἄ δ' ἔτι, ἢ μάλα δῖός σε κιχάνεται αἰπὺς Ὀδυσσεύς·
 ἥ τοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ ῥώεσσι μάχεσθαι,
 θιδ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν,

ἤματι τοῦ δὲ ἱερῆος ἐμῶ δὲ ὑπὲρ λαμίντα,
 ἔνυχος ἐμοὶ δώσεν, ψυχὴν δὲ αἰδὼς κλυτὰ πάλη.
 ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγα δὲ αὐτοῦ ὑποστρέψας ἐβήκει·
 τοῦ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρίνω ἐν λόφῳ πῆξεν.
 ὦμων μεσηγύς. διὰ δὲ σῆθισφιν ἔλασσε.
 λούπησεν δὲ πεσών, ὃ δὲ ἐπὶ ἑξῆς δῖος Ὀδυσσεύς.

Ω σὺ δ' ἰππῶν ἤε δαΐφρονος ἰπποδάμοιο.

φθῆσε τέλος θανάτῳ κιχήμενον, οὐδ' ὑπάκλυξας
 ἄδελφ' οὐ μὲν θίγῃ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 ὅσπερ καθαιρήσῃσι θανάτῳ περ, ἀλλ' οἶονοι
 ὤμῃσιν ἐρύσσι περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
 αὐτὰρ ἐπὶ κίε θάνατο, κτφιοῦσι με δῖοι ἄχαιοί.

Ως ἐπών, σῶντιο δαΐφρονος ὀβριμον' ἐρχομαι,

ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλὸς ἑσθλῆς·
 αἰμά δέ οἱ ἀσπαδέντος ἀνέστυβε, κῆλε δὲ δὲ θυμόν·
 τῶς δὲ μεγάθυμοι ἐπὶ Ἴδον αἶμα δῖου σῆος,
 κικλόμενοι καὶ ὀμίλῳ ἐπ' αὐτῷ πάντες ἐβησαν·
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνέχρ' ἔσσο ἄντι δὲ ἱταίρους.
 τῆς μὲν ἐπεὶ ἤυσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός·
 τῆς δὲ αἶεν ἰάχοντος ἀρήφιδος μῆλεα θ·
 αἰΐα δὲ ἄρ' αἶαντα προσεφώνεον ἱγνὺς ἰόντα·
 αἶαν δίογενες τελαμώνιε κοίραν λαῶν,
 ἀμφὶ μὲ δῖου σῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ
 τοῦ δὲ ἰκέλη· ὡς εἴ βιώατο μῦνον ἰόντα,
 τῶς ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατὶ ἢ ὕσμινη·
 ἀλλ' ἴομεν καὶ ὀμίλῳ ἀλεξιμῆρα γὰρ ὀμνηοί.

Διὶ δὲ μὲν πάθῃσιν ἐνὶ τῶνσι μονωθεῖς,

ἰδὼς ἑὸν μέγα λη δὲ ποθὴ δαναοῖσι γίνηται.

Ως ἐπών· ὁ μὲν ἤρχ', ὃ δὲ αἶμα ἑσσοῖσ' ὁσίοις φῶς·

ἔσρον ἐπεὶ δῖου σῆος διὰ φίλον· ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτόν·

ῥῶϊς ἐπὶ νηυσὶν ὠσεῖτε λαφροῖσι θῶϊς ὄρεσφιν,
 ἀμφ' ἐλαφον κερὰν βιβλημένον, ὃν τ' ἐβαλ' ἀνήρ
 ἰὼ ἀπὸ νηρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδες αἱ
 φεύγων ὄφρ' αἶμα λικρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη,
 αὐτὰρ ἐπεδὴ τὸν γε λαμάρσεται ὠκύοις οἰός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶϊς ἐν οὔρεσι λαρδάλπυσιν·
 ἐν γέ μιν σκιερῶ ἐπὶ τῇ λῖν ἤγαγε λαίμων
 σίντῳ· θῶϊς μὲν τε λίκρυσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει,
 ὡς ῥά τοι' ἀμφ' ὀλυσιῆα λαίφρονα ποικιλομήτην·
 ῥῶϊς ἐπὶ νηυσὶν πολλοί τε καὶ ἀλκιμοὶ αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 αἶσαν ὡς ἐγχεσθαι, ἀμύνει νηλεὲς ἡμᾶρ·
 αἶψα δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠὲ τε πύργον·
 σὴ δ' ἐπαρέξ· ῥῶϊς δέ τε λίκρυσαν ἄλλυσις ἄλλῃ·
 ἔθιόν μιν ἑλκεος ἀρήϊος ἔξαχ' ὁμίλῳ
 χαρὸς ἔχων· εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἱππας·
 αἶψα δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐπάλμμος εἶλε δόρυ κλον
 πριαμίδην νόθον ἦ ὅν' ἔπειτα δ' ἐπὶ πῶλον λακὼν ὄντα·
 ὄντα δέ τε λύσανθρον, καὶ πύραθρον, ἠδὲ πυλάρτην·
 ὡς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάττεισι
 χερμάρεσσιν κατ' ὄρεσφιν ὅπα ἰόμμος δίδωμι μέρω,
 πολλὰς δέ τε φρὺς ἀβέλειας, πολλὰς δέ τε πύκτας
 εἰσφέρει τῇ, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγὰν εἰς ἄλα βάλλει,
 ὡς ἔφειπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος αἶψα,
 διαίξων ἱππας τε, καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω ἔκτωρ
 πύθειτ', ἐπὶ ῥα μάχῃς ἔπ' ἀεισερὰ μάρνατο πόσσης·
 ὄχθος παρ' ποταμοῖο σκαμάνθων· τῇ ῥα μάχῃ
 ἀνδρῶν πίπτει κάρηνα, βοὴ δ' ἀσβέστος ὀρώρει·
 νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον ἠλομήνῃα·
 ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων·
 ἤρχετο ἱπποσύνη τε· γέων δ' ἀλωπαὶ φάλαγγας

οὐδ' ἂν πῶ χάριον κελύθει δῖοι ἄχαιοί·
 εἰμὶ Ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο,
 παῦσεν ἀεικύνοντα μαχάονα ποιμένα λαῶν,
 ἰὼ τευ γλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 τοῦδ' ἔα πρίλλισσαν μέναι πνέοντες ἄχαιοί,
 μή πως μιν πολέμοιο μετακλινθέντες ἔλθωεν·
 αὐτίκα δ' ἰδοιμὲν προσεφώνει νέστορα δῖον·

Ω νέστορ νηληϊάδῃ μέγα κῦδος ἄχαῶν,
 ἄρχει σῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, πάρ δέ, μαχάων
 βαινέτω· ἔσ' νῆας ἢ τάχιστα ἔχει μώνυχας ἵππους
 ἱήρως γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,
 ἰοὺς τ' ἐκτάμνει ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσας,
 Ωδ' σ' ἔφαθ', οὐδ' ἀπίθασε γρήνιος ἱππότης νέστωρ·
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσας πάρ δέ μαχάων
 βαῖν' Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητήρ·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πέτεσθαι
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 κειβειόνης ἢ ῥῶας ὀεινομένους ἐνόησεν
 ἔκθει παρβειβάως, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἔκτωρ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλίομην Δαναοῖσιν,
 ἔσχατῃ πολέμοιο λυσισχέος· οἱ δέ δ' ἄλλοι
 ῥῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ' ἵπποι τέ, καὶ αὐτοί·
 αἴας δέ κλονεῖ τελαμώνιος· εἴ μιν ἐγνων·
 εὐρύ γὰρ ἀμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμῖς
 κτεσ' ἵππους τε καὶ ἄρμα ἰθύνομεν, ἐνθα μάλισσά
 ἵπῃς, πεζοί τε, κακὴν ἔειλα προβαλόντες,
 ἀλλήλους ὀλέκασιν· βοήδ' ἄσβεστος ὄρωρεν·

Ωδ' ἄρα φωνήσας ἵμασε καλὶ τευχὰς ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· καὶ δέ πληγῆς αἰόντες,
 εἰ μὴ ἔφρον' ἔοδον ἄρμα μεταρῶας καὶ ἄχαούς·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ξείβοντες νεκυάσ τε, καὶ ἀπώλας· αἶμα δ' ἄξωρ
 νέρθεν ἅπας πεπάλαιε καὶ ἀντιγὰς αἰπρὶ δίδιφρον.
 ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππείων ὀπλίων ῥαθάμιγγας ἐβαλλον
 αἶτ' ἀπ' ἐπισφῶων. ὃ δ' εἴς το δύναι ὄμιλον
 ἀνδρόμιον. ῥῆξαι τε μετ' ἄλκιμος ἐν ᾧ κυλομένορ
 ἦκε κακὸν δαναοῖσι μίνωθα ᾧ χάϊστο δειρόε·
 αὐτὰρ ὃ, τῶν ἄλλων ἐπιπώλειρ εἰχας ἀνδρῶν,
 ἐγχαίτ' ἄορί τε, μετ' ἄλσισί τε χερμαλίοισιν.
 αἶαντος δ' ἀλίσινε μάχην τελαμώνιάδαιο.
 ἦν δ' ἡ πηχτὴρ αἶανθ' ὑψίσυγος ἐν φόβον ὤρσει.
 σῆ δ' ταφῶν, ὅπιθον ᾧ βάλεν σάκκος ἐπ' ἀβόεον.
 ῥέασε δ' παπτήνας ἐφ' ὀμίλῳ θηρὶ ἰοκῶς
 ἐνροπαλίσόμην Θ', ὀλίγον γόνυ γουνοὺς ἀμείβων.
 ὧς δ' αἰθῶνα λείοντα βοῶν ἀπὸ μετακύνειο
 ἔστυον κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖώται.
 οἳ τ' ἐμιν οὐκ ἐῷσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλίδου.
 πάννυχτοι ἐγρήσσοντες, ὃ δ' ἐκρεῶν ἐρατίζον
 ἰθύει, ἀλλ' οὐδ' πρήσσει, θαμείης γὰρ ἀκροντες
 ἀντίον αἶσαςσι θρασυάων ἀπὸ χερῶν,
 κατόμυμαί τε δικάι τὰς τε ῥαῖ ἐσσύμενός περ,
 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἐβη τελευκόυ θυμῷ,
 ὧς αἶας τότ' ἀπὸ ῥῶων τελευμένος ἦρ,
 ἦε πόλλ' ἄεκων. περὶ γὰρ δὴ ἐν νηυσὶν ἀχαιῶν.
 ὧς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρυσαν ἰὼν ἐβίησεν παῖδας
 νωθῆς, ὃ δ' ἡ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάη,
 κίρειτ' ἔσσελθων βαθύ λῆϊον, οἳ δ' ἐτε παῖδες
 τύπυσσι ῥόπαλσι βίη δ' ἐν νηπὶν αὐτῶν,
 σπασσὶ δ' ἐξήλασαν ἐπὶ τ' ἐκέρυσαν φορβῆς,
 ὧς τότ' ἔπειτ' αἶαντα μέγαν τελαμώνιον ἦεν
 ῥῶς ὑπέρθυμ' ἠλέκλυρί τ' ἐπὶ κρηί

γινασκόντες ξυστοῖσι μέθην σάκεος αἰὲν ἔπωνον.
 αἶψα δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκειτο θούριδος ἀλκίης,
 δούλις ὑποστρεφθεὶς καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 φῶν ἰπποδάμων ὅτε ὃ βωπάσκειτο φεύγειν.
 πάντας ὃ προέβλεθε καὶ ἐπὶ νῆας ὁδύειν.
 αὐτὸς ὃ φῶν καὶ ἀχαιῶν θύνη μεσηγυρῇ
 ἰσάμεν. ὁ δ' ὃ δούρα θρασυαῖων ἀπὸ χειρῶν,
 ἀλλὰ μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγην ὄρμημα πρόσθε.
 πολλὰ δ' ὃ καὶ μεσηγυρῇ, πᾶρ δ' ἄρ' ἄρ' ἀνυκλὸν ἱπασυρῶν.
 ἐν γαίῃ ἴσαντο διλαομήμα χροὸς ἄσπερον.
 τὸν δ' ὡς δυν' ἐνόησ' εὐαίμονος ἀγλαὸς ἦτορ
 εὐρύπυλος πυκινῶσι βιάζομενον βελέεσσι
 σῆ δ' ἄρ' παρ' αὐτῶν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε διερὶ φαεινῶν
 καὶ βάλε φαυσιάδην ἀπιστάονα ποιμένεα λαῶν.
 ἦ παρ' ὑπὸ πραπίδων ἔϊθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 εὐρύπυλος δ' ἐπὶ ὄρεσσι καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ὡς δυν' ἐνόησεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 τεύχε' ἀπαμύμημον ἀπιστάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκεν ἐπ' εὐρυπύλῳ καὶ μιν βάλε μηρὸν ὀϊσῶν
 δξιὸν ἐκλάσθη ὃ δόναξ ἐβάρυνε ὃ μηρόν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάσθη κῆρ' ἀλειίνωρ.
 ἦ ὕσεν ὃ διακρύσιον διακροῖσι γυγνώσκων.
 Ω φίλοι ἀργαῖων ἡγήερες, ἦ δέ με μέλοντες.

σῆ τ' ἐλελιχθέιντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
 αἶανθ' ὅς βελέεσσι βιάζεται. οὐ δέ ἐ φημὲν
 φύξιν δ' ἐκ πολέμοιο λυσσηχέ. ὁ δ' ἀλλὰ μάλ' ἄντι
 ἴσαδ' ἀμφ' αἶαντα μέγαν τελαμώνιον ἦτορ.
 Ως ἔφατ' εὐρύπυλος βεβλημέν. ὁ δ' ὃ παρ' αὐτῶν
 πλησίοι, ἴσασαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀπείρος ἦλυθεν αἶψα.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

εἴη λίε μετασφριφθεῖς, ἐπεὶ ἵκτο ἔθνος ἱταίρων·
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο λίεμασ πυρὸς αἰθομένοιο·
 νέεσθαι δ' ἐκ πολέμοιο φέρον νηληϊάϊ ἵπποι
 ἰφρῶσσι· ἦγον δὲ μαχάονα πομπήναι λαῶν·
 εἰ δ' ἰδὼν, ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 εἰσήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτι νηί,
 ἐθρόων πόνοι αἰπὴν ἰδὼκά τε λακρυόεσσαν·
 αἶψα δ' ἱταίρον ἔδον παροκλήαι προσέειπεν,
 φθιγξάμμος παρὰ νηὸς· ὃ δὲ κλισίῃθω ἀκυσάας,
 ἔκμολυν ἵθις ἄρῃ κακῶ δ' ἄρα οἱ πέλον ἄρχῃ·
 τὸν· πρότερος προσέειπε μῆροί τίς ἄλκιμος ἦός,
 τιπτε με κικλήσκεις Ἀχιλλεῦ, τί λ' ἐσέ χρεῶ ἱμεῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 δῖε μοι οὐλομένη τῶμῳ κεχαρισμένη θυμῷ,
 νῦν δ' ἴω πρὶ γούνατ' ἱμά, σήσεσθαι ἀχαιῶν
 λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἱκάνετε οὐκ ἔτ' ἀνικτός·
 ἀλλ' ἴθι νῦν πάροκλε δαὶ φίλε νέεσθ' ἱμεῖο,
 ὅν τινα σῶθι ἄγ' βεβλημένοι ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοί μιν τάγ' ὅπιθε μαχάονι πάντα ἔοικε
 τοῦδ' ἀσκληπιάδῃ· ἀτὰρ οὐκ ἴλον ὄμματα φωτόοσ·
 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαῦισι.

Ὡς φάτο· πάροκλος δ' ἐφίλω ἐπιπεύθει ἱταίρω·
 βῆ δ' ἔπειτα παρὰ τε κλισίας, καὶ νῆας ἀχαιῶν·
 οἶδ' ὅτε δὴ κλισίῳ νηληϊάδῃ ἀφίγνυντο,
 αὐτοὶ μὲν δ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθονά πυλιβοῦθαρ·
 ἵππους δ' ὠρυμέδων θεράπων λυέειν ἔειπον·
 ἔξ ὀχέων· οἶδ' ἰφρῶ ἀπιφύχοντο χιτῶνων,
 σάντε ποτὶ π.οιήν παρὰ θῖν' αἰλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 εἰς κλισίῳ ἰλθόντες· ἐπὶ κλισμοῖσι κάθητον·
 θύσιν δ' ἐν τῷ χε κικλήσκειν ἐν πλόκαμος ἑκαμήδῃ.

τὴν ἀρετὴν ἐκ τοῦ ἐλπίου γέρον . ὅτε πέρσεν ἀχιλῆϊς
 θογάτῃρ' ἄρσινός μεγαλήφρος· ἦν δὲ ἀχαιοὶ
 ἔξιπτον οὐ γὰρ βυλῇ ἀεισεύσκεν ἀπάντων·
 ἦ, σφῶν πρῶτον μὲν, ἐπιπρόϊηλε βούπειραν,
 καλὴν κυανόπειραν, ἑξέουον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ,
 χάλκεον κῆρυον· ἐπὶ δ' ἡρόμυον ποτῶ ὄφρον,
 ἦ δέ μιν χλωρόν· παράδ' ἀλφίτῃ ἰβροῦ ὠκτῆρ·
 παρ δέ, λίπας περικαλῆς δ' οἷκθον ἦ· ὁ γέρας δ'
 χρυσείοις ἡλίοισι πεπαρμένον· οὐκ αὖτ' αὐτοῦ,
 τέσσαρ' ἔσαν δροικὶ δ' πελιδνῆς ἀμφὶς ἕκαστον,
 χρύσειαι νεμέθοντο· δύνω δ' ὑποπυθμένῃς ἦσαν·
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινῆσασκε βραπύνης,
 πλεῖτον ἰόν, νέεωρ δ' ὁ γέρον ἀμογῆτ' ἄερον·
 ἐν βροτῶσφι κύκησε γυνὴ ἐκκῆια θεῆσιν,
 οἶνω πρᾶμνείω ἐπὶ δ' αἰγῶν κνῆ τυρόν·
 κνίστα χαλκίῃ· ἐπὶ δ' ἀλφίτα λευκὰ πάλῳι·
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπὶ δ' ὥπλισε κυκεῶ·
 τῶ δ' ἐπὶ δῶμα πίνοντ' ἀφ' ἑτῶ πολυκαγκέα λίτῃαν,
 μῦθοισιν τέρωπον πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
 πρόκλῳ δέ, θύρῃσιν ἐφίστατο ἰσόθεος φῶς·
 τόν δ' ἐπὶ δῶν ὁ γέρας ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαινοῦ·
 ἔς δ' ἄγε χερὸς ἰλῶν, κατὰ δ' ἐδριόαδ' αὐ ἀνῶν
 πρόκλῳ δ' ἐτέρωθεν ἀνείντρο ἐπέτε μῦθον·
 οὐχ' ἴδιος ἐστὶ γέρας δροφίης, οὐδ' ἐμὲ πείσῃς
 αἰδοῖς νεμεσσητός, ὃ, με πρόϊηκε πυθέεσθαι,
 ὄνῳνα πῦθον ὄγῃς βεβλημένον ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 γινώσκω· ὅρῳ δέ με χάονα ποιμένα λαῶν
 νῦν δέ, ἔπος ἱέων πάλιν ἀγγεῶς ἐμὲ ἀχιλῆϊ·
 ἔν δέ σὺ οἶδα γέρας δροφίης, οἷος ἐκείνῳ
 δεινὸς ἀνὴρ, τὰ χακεν, καὶ ἀναίλιον αἰνέωτο·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

Τόν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γρήνιος ἱππότης νέεσθαι
 τίπτε τ' ἄρ' ὧ δ' ἀχιλῆος ὀλοφύρεται οὔ τις ἀχαιῶν
 ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήεσθαι· οὐδ' αἰεὶ οἷδ' αἰ
 πένθεσθαι· ὅσπον ὄρωρε κατὰ σρατὸν· οἳ γὰρ ἄεῖσαι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτ' ἄμεινοί τε·
 βέβληται μὲν δ' τυδείδης κρατὶς Διομήδεος·
 οὐτάσσε δ' Ὀδυσσεὺς Διερκλυέος, ἠδ' ἀγαμέμνων
 βέβληται ἧ καὶ εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷσ' αἰ·
 ζυῖον δ' ἄλλον ἐγὼ νείον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
 ἰὼ ἀπαὶ νευρῆς βεβλημένον· αὐτὰρ ἀχιλῆος
 ἔδολος ἔδων Δαναῶν, οὐ κήδεται οὐδ' ἐλπίσσει·
 ἦ μέγ' εἰ, ἐσέκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 ἀργείων ἀέκην πυρὸς Διὶ ἥοιο θέρωνται,
 αὐτοῖ τε κτενώμεθ' ἐπὶ ἰσχυρῶ· οὐ γὰρ ἐμὴ ἴσ',
 ἔδ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεισιν·
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμεν βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 ὥς ὅπ' οὔ· ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη,
 ἀμφὶ βωηλασίῳ· ὅτ' ἐγὼ κτάνον ἱτυμονῆα
 ἔδολον ὑπεροχίλλω· ὅς ἐν ἡλιδι ναυετάρσκει
 ῥύσι' ἑλαυνόμεν· ὅ δ' ἀμύνων ἦσι βοέσιν·
 ἐβλήτ' ἐν πρῶτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χερὸς ἀκοντι·
 καλλὶ δ' ἔπεισεν, λαοὶ δ' ἐπρίψαν ἀγροῖσθαι·
 ληΐδα δ' ἐκ πεδίε στυγέεσσαν ἡλιδά πολλήν·
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας τόσα πώεα οἷδ' αἰ·
 τόσ' αὖ στυῶν συμβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν·
 ἵππους δ' ἑξαθῆς, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα
 πάσας θηλείας· πολλὰ δ' ἐπὶ πῶλ' ἐπὶ πῶλ' αἰ·
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεθα πύλον νηληϊῶν εἴσω·
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ γέγηθε δ' ἐφρένα νηληϊῶν·
 οὐν καὶ μοι τύχ' ἐπολλὰ νέεσθαι πόλιν ἐόντα·

ἡ ἑρμῆς δ' ἐλὶ γαυρὸν ἄμ' ἡοῖ φανομένην φη,
 πύξ, ἥ μιν οἷσι χρεὸς ὤφειλετ' ἐν ἥλιδι δίῃ·
 οἱ δὲ στυγερὸι πολέων ἡγήερες ἄνδρες,
 δαίφινον· πολλέσιν γάρ ἱπποῖ χρεῖτος ὄφειλον·
 ὥς ἡμῖς παῦροι κικακωμένοι ἐν πύλῳ ἡμῶν·
 ἐλθὼν γάρ ἐκάκωσε βίην ἡρακλῆειν,
 τῶν προτέρων ἐτίων κατὰ δ' ἔκταθον, ὅσσοι ἄριστοι·
 δῶδ' αὖ γάρ νηληϊὸς ἀμύμονες ἦεν ἡμῶν·
 τῶν, οἷος λιπόμην οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὅλοντο·
 ταῦθ' ὑπὲρ ἡφανέοντες ἱπποῖ χαλκῶ χίτωνες
 ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο·
 ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλωτε βοῶν καὶ πῶς μέγ' οἶδ' ἔγω
 εἴλθο κρινάμῃμος τρικέσσι, ἡ δὲ νομῆας·
 καὶ γάρ τ' ὅδ' χρεῖτος μέγ' ὀφείλετ' ἐν ἥλιδι δίῃ
 τίσασαρες ἀδελφοὶ ἱπποὶ ἀνέθ' ἵσιν ὀχισφίρῃ
 ἐλθόντες μετ' αἰεθα· πρὶ τρίποδος γάρ ἐμελλοῖο
 θύσειε δα· θύς δ' αὖθι ἀναξ' ἀνδρῶν αὐγείας,
 κάσχαθε· τὸν δ' ἐλατ' ἤρ' ὤφειε ἀσχαχύνμον ἱππῶν·
 τῶν ὁ γέρον ἐπείων κεχολωμένος ἦ δὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλειτ' ἀσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἐδῶκε
 δαίφινειν· μή τις δὲ ἀθεμβόμῃμος κίοι ἴσῃς·
 ἡμῖς μὲν τὰ ἔσχατα δεινὰ πομπῇ, ἀμφί τε ἄστυ
 ἔρλομῃ ἱρὰ θεοῖς· οἱ δ' ἐρίτω ἡμᾶν πάντες
 ἦλθον, ὁ μὲν ἀνέθ' ἵε πολλοὺς καὶ μῶνυχες ἱπποὶ
 πασσυδίῃ· μετὰ δ' ὁ σφι μολίονε θωρήσαντο,
 παῖ δ' ἐτ' ἐόντ' οὐ μάλα εὐλόγε θούριδος αλκῆς·
 ἐστὶ δὲ τις βρυόσση πόλις αἰπεία κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' ἀλφειῶν, νάκτῃ πύλῃ ἡμαθόοντ'·
 τήν, ἀμφεστρατόωντο διαῖρ' αἶσα μεμαῶτες·
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετικίαθον, ἀμμι δ' ἀθήνη,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἄγγελος ἦλθε θεῶν, ἀπ' ὀλύμπου θωρήσασθαι
 ἔννυχος· οὐδ' ἄεχοντα πύλον κατὰ λαὸν ἄγχιον·
 ἀλλὰ μάλ' ἐστυμένους πολυμήϊεν· οὐδ' ἐμνηλύνε·
 εἴα θωρήσασθαι ἀπέκρυψε δέ μοι ἵππυς·
 εἰ γὰρ πωτί μ' ἔφη Ἰδμεν πολυμήϊα ἔργα,
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἵππῳσι μετέπρεπον ἡμετέροισι·
 καὶ πεῖρος πρὶ ὧν ἐπὶ ὧς ἄγε νείκεος ἀθήνη·
 εἴα δέ τις ποταμὸς μινυήϊος εἰς ἄλλα βάλλων,
 ἐγγύθεν ἀρήνης· ὅθι μείναμεν ἥω δῖαν,
 ἵππῃς πυλίων· τὰ δ' ἐπὶ ῥέαν ἔθνεα πεῖρῃ,
 ἐνθεν πασσάλῃ σὺν τινύχῃσι θωρηχθέντες·
 ἐνδισοίκομιθ' ἱβὸν ῥόον ἀλφειοῖο·
 ἐνθα δὴ ῥέξαντες ὑπὲρ μῦνι ἱβὰ καλὰ
 ταῦρον δ' ἀλφειῶ, ταῦρον δ' ὑποσφάλλονι,
 αὐτὰρ ἀθωαίῃ γλαυκώπι διβοῦν ἀγέλιω,
 δόρυων ἐπεθ' ἑλόμεθα κατὰ σφαρὴν ἐν τεύχεσσι·
 καὶ κατ' ἐκοιμήθημεν ἐν ἔντεσσι τοῖσιν ἔσας·
 ἀμφὶ ῥόον ποταμοῖο· αὐτὰρ μεγάθυμοι ἐπεοί·
 ἀμφίσαντο δὴ, ἄστυ δὴα πρᾶθ' ἐν μεμαῶτι·
 ἀλλὰ σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον ἄρη·
 ἐντε γὰρ ἥελιος φάειθων ὑπὲρ σέχετε γαίης,
 συμφειρόμεθα μάχη διίτ' ἐν χόρδοι καὶ ἀθήνῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πυλίων καὶ ἐπειὼν ἐπλῶ νεϊκέ·
 πρῶτος ἐγὼν ἔλθω ἄνδρα· κόμισα δέ μῶνυ χάς ἵππυς,
 μούλιον αἰχμητὴν, γαμβρὸς δ' ἦν αὐγείας·
 πρὶσβυτάτῳ δ' ἐγὼ γὰρ εἴχετο ξανθὴν ἀγαμήδην·
 ἢ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα ῥέφει ὑβρία χθών·
 εἰ μὲν ἐγὼ προσιόντα, βάλλον χαλκὴν ἱδρί·
 ἢ ἐπειδ' ἐν κενήσιν· ἐγὼ δ' εἰς δίφρον ὀρούσας·
 εἴη ῥα μετὰ προμάχοισιν· αὐτὰρ μεγάθυμοι ἐπεοί,

ἔφρουσαν ἄλλυλλις ἄλλοις, ἐπεὶ ἴδον ἀνδρα πεισόντα
 ἦγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριτεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόησα κελαινῇ λαίλαπι ἴθι·
 πωτήκεντα δ' ἔλαθ' ἰφίφρου· δῖο δ' ἄμφω ἔκαστον
 φῶτις ὁ δ' ἄξ' ἔλεν, ὅνδεα ἑμῶν ὑπὸ δισρὶ διαμένεις.
 καὶ νῦν κεν ἀκκρίωνε μολίωνε παῖδ' ἀλάπαξα,
 εἰ μὴ σφωε πατήρ ὑγρυκρείων ἐνοσίχθων,
 ἔκωπλέμεν ἐσάωσε καλυψάς ἦε πολλῇ,
 ἐνθα (ὧς πυλίοισι μέγα κράτος ἐγηνάλιξεν
 τόφρα γὰρ ὅω ἐπόμεθα δ' ἄσπιδός περ δίοιο·
 κτείνοντες τ' αὐτοῦς, ἀνάτ' ἐντα καλὰ λείγοντες,
 ὅφρ' ἐπὶ βυπρασίου πολυπύρου βήσαμην ἵππυς,
 πέτρης τ' ὠλινίης καὶ ἀλυσίου, ἐνθα κελῶν
 κέκληται· ὅθεν ἄνυς ἀπέρπει λαὸν ἀθήνη,
 ἐνθ' ἀνδρα κτείνας πύμαθ' ἰλίω· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπὸ βυπρασίοιο, πύλων δ' ἔχον ὠκείας ἵππυς·
 πάντες δ' ἐν χετόων ὀθίων δισσὶν, νέσσει τ' ἀνδρῶν·
 ὥς ἰον εἴπωτ' ἔλω γε μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
 οἷος τ' ἀριτῆς ἀπονήσεται· ἢ τέ μιν οἶω,
 πολλὰ μετακλαύσειν, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται
 ὦ πέπτον· ἢ μὲν θίγει μμοῖλος ὦ δ' ἐπέτελλεν
 ἥματι τοῦ, ὅτι σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπει·
 νῶϊ δ' ἐτ' ἐν δον ἰόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροισι ἠέ κού μιν ὥς ἐπέτελλε
 πηληϊός δ' ἰκόμεθα δόμους ἐν ναϊτάοντας,
 λαὸν ἀγρίαντες κατ' ἀχαιῖδα πελυβοτέρων·
 ἐνθα δ' ἐπεθ' ἔρωα μμοῖλον ὕφρομ' ἐν δον,
 ἦ δ' ἐ σέ, παρ δ' ἀχιλλῆα, γέρον δ' ἱππηλοῦτα πηλεῖς,
 πύονα μηρὶ ἐκ κηβόος δισσὶν περικραύνω,
 ἀνλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχει δ' ἐ χρύσειον ἄλκιον,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ἀπὲν ἰδὼν αἰθοπα οἶνον· ἐφ' αἰθόμενοις ἴβ' οἶσι·
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἐπιθὼν κρέα· νῶϊ δ' ἔπειτα
 σῆ μὲν ἐνὶ προθύρῃσι ταφῶν δ' ἀνόρουσεν ἀχιλλεύς·
 εἰς δ' ἄρα χερσὲς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἀνδρῶν,
 ξύνια τ' ἐν παρέσθικεν· ἅτε ξύνιοις θέμις ἐστίν·
 αὐτὰρ ἐπὶ τάρπημῳ ἐδητύθ', ἥ δ' ἐπὶ ποτὴ τ' ἔθ',
 ἦρχον· ἐγὼ μύθοιο κελύων ὕμῳ ἅμ' ἐπέσθαι·
 σφῶ δ' ἢ μάλ' ἠθέλ' εἶπον τῶ δ' ἀμφοὶ πόλ' ἐπέτιλλον·
 πηλείδης μὲν ὦπαι δὲ γέρον ἐπέτιλλ' ἀχιλλῆϊ·
 αἶν' ἀεισεύειν καὶ ὑπέρροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 τί δ' ἀνθ' ὧ δ' ἐπέτιλλε μνηστίεος ἀκέρους υἱός·
 τέκνον ἐμὸν, γυνή μὲν ὑπέρτρως ἐστὶν ἀχιλλεύς·
 πρὸς βούτρως δ' σύ' ἐσσι· βίη δ' ὅγ' πολλὸν ἀμείνων·
 ὦλλ' ἐν οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἥ δ' ὕποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνεν· ὅ δ' ἐπείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὥς ἐπέτιλλ' ὃ γέρον· σὺ δ' ἢ λήθου· ὦλλ' ἐν καὶ νῦν
 ταῦτ' ἐῖπες ἀχιλλῆϊ· διαίφρονι αἴκε πίθεται·
 τίς δ' οἶδ' εἰ κεν οἱ σὺν Δαίμονι θυμὸν ὀρίναις,
 παρθεπῶν· ἀγαθὴ δ' παρραίφασις ἐστὶν ἑταίρης·
 εἰ δ' ἐννα φρεσὶν ἥσι θεοπροπίῳ ἀλαλύνει·
 καὶ ἑνὰ οἱ πᾶρ ψῶς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ὦλλ' σέ περ πρόσεται· ἅμα δ' ὄλλος λαὸς ἐπέσθαι
 μυρμιδόνων, αἳ κεν ἐφ' ὧς Δαναοῖσι γένηται·
 καὶ θεὸς τεύχεα καλὰ δόττω πόλεμὸν δ' ἐφ' ἐσθαι·
 αἳ κέ σ' ἐξῶ, ἴσθοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 ῥῶς· ἀναπνεύσασσι δ' ἀρήϊοι ὕπτες ἀχαιῶν
 τειρόμενοι, ὅλγῃ δ' ἐτ' ἀναπνευσὶς πολέμοιο·
 ῥῶς δ' ἀκμήτας κωκυότας ἀνδρῶν ἀπὸ τῇ
 ὥσεσθαι· πρὸς τὸν ἀστυνέων, ἀπο, καὶ κλισιάων·
 ὦσ φάτο· ἔξω δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι γόειν·

βῆ δ' ὅθιεν παρὰ νῆας ἐπ' αἰακίδαυ ἀχιλλῆα·
 ἀλλ' ὅτι δὴ κατὰ νῆας ὁδυσσεύς θείοιο
 ἔξε θέων πάροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμιστε
 ἦν, τῇ δὴ καὶ σφίθεων ἱετευχὰ βωμοί,
 ἐνθάδ' εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόλησε,
 διογενὴς υἱαμονίδης κατὰ μηρὸν οἶσῶ,
 σκάδων ἐκ πολέμου κατὰ δ' νότος ῥίον ἰδρῶς·
 ὦμων καὶ κεφαλῆσ' ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλίοιο
 αἶμα μέλαν κελάφυξεν ὀσος γέμῃ ἐμπειλοσ ἦεν·
 ἦν δ' ἰδὼν ὥκτερι μῦθοις ἄλκιμος ἦος·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ δαίδοι δαναῶν ἡγήθεις ἦ δὲ μέδοντες·
 ὦσ' ἄρ' ἐμέλιτε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 ἄσθεν ἐν τροίῃ τάχ' αὖ κύν' ἀργεῖν δὴ μῶ·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεῖς εὐρύπυλ' ἦρώς,
 ἦ ῥ' ἔλπεσχ' ἵσχυσασιν πελώριον ἐκθ' ἀχαιοί·
 ἢ ὅττι φθίβονται ὑπ' αὐτοῦ δαρὶ διαμένετε·
Τόν δ' αὖτ' εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δαί·
 οὐκίεν διογενὴς παρόκλος ἄλλας ἀχαιῶν
 ἔσπετο· ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πείσονται·
 οἱ μὲν γάρ δὴ πάντες ὄθι πῆρος ἦσαν ἄεστοι·
 ἐν νηυσὶ κέαται βεβλημένοι, οὐτα μῦθοιτε,
 χερσὶν ὑπὸ φάων τῶν δ' αἰνός ὄρνυται αἶν·
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ ἐν σάωθ' ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μηροῦ δ' ἔκτα μ' οἶσόν' ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα μελανόρου
 νῆς ὕδατι λιαρῶ· ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσῃ
 ἱδλάτ' ἄσπε, προτὶ φασὶν ἀχιλλῆος δ' διδλάχθαι·
 ὅν χεῖραν ἐδίδαξε δικοιότατος κωταύρωρ·
 ἱήροὶ μὲν γὰρ ποδαλείεσθ', ἦ δὲ μαχάωρ·
 ἦν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκεος ἔχοντα·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητήρῳ,
 κείθεα· ὅτ' ἐν πελιδνῶν μένει ὄξυν' ἄρηα.
 Τὸν δ' ἔντε προσέειπε μνηοιτὶς ἄλκιμος ἦρως·
 πῶς τ' ἄρ' εἰοιτάδε ἔργα, τί ῥέξομ' ἐν ῥύπλ' ἥρως;
 ἔρχομαι ὅφρ' ἀχιλλῆϊ διαίφρονι μῦθον ἐνίσσω·
 ὃν, νέωρ' ἐπέτιλλε γῆνιος ὕψους ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὥσπερ σείο μεθήσω τέρομένοιο.
 ἦ· καὶ ὑπὸ σέρνοιο λαβῶν ἄγε ποιεμένα λαῶν
 ἐς κλισίῳ θρόνων δειδίδων, ὑπέχυνε βοείας·
 ἐνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τέμνει μαχαίρῃ,
 ὄξυν' βέλος περιπυκίς· ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κυλανόρ,
 νίξ' ὕλα δ' ἱερῶ ἐπὶ δειρήν βάλε πικρὴν
 χυρσί· διαβίψας δ' ὀλοήφατον· ἦ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας, εἰ μὴ ἔλθεις ἐτέρσφο, πάνσαθ' δ' αἶμα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΟΜΗ- ΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Προβόντες οἱ ῥῶσ' τῶν ἱππῶν, διαβαίνουσι
 αὐτὴν τὰ φρον· καὶ τοὶ ἀποασίς αὐτοῖς φάνεντες
 οἶνον, καὶ εἰς πέντε τάξεις διακριθέντες,
 προσβόλλουσι τῶν τεύχεων ἑλλήνων, ἐνθα σαρπηδῶν,
 ἐπαλξιν κατασπᾷ· ἔκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέ-
 βη ταῖς νανσί, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ῥῶες·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ΙΔΙΑΔΟΣ. Μ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

μῦρῶν παλάμησι· κατήειπε τεῖχος ἄχαιῶν·

Ω

Σ ὁ μῦθ' ἐν κλισίῃσι μῦθοιτί' ἄλλ'
κιμος ἦός·
ἰᾶτ' εὐρύπυλον βεβλημένον· οἳ δ'
ἰμάχοντο

ἀργεῖοι καὶ ῥῶες ὁμιλαδὸν· οὐδ' ἄρ' ἔμιλλαι
τάφρος ἐτίσχ' ἔσθεν δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπρθευ
εὐρύτ' ἐπρίψαντο νῶν ὑπέρ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν· οὐδ' ἐθεοῖσι δόσαν κλετὰς ἐκτόμβας,
ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλήν·
ἐνδὲ ἔχον ῥύοντο· θινδ' δ' αἰκὴν τέτυκτο
ἀθανάτων· τοῦ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν
ὄφρα μῦθ' ἔκταρ ἴωος ἔλω καὶ μὲνί' ἀχιλλεύς·
καὶ πριάμοιο ἀνακτὸς ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
τόφρα δ' καὶ μέγα τεῖχος ἄχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῦθ' ὠν θάνατον ὅσοι ἄεισοι,
πολλοὶ δ' ἀργείων οἱ μῦθ' ἰδὼν, οἳ δ' ἐλίποντο,
πύρρ' οὐδ' ἐπριάμοιο πόλις δικοῦτο ἐνικυτῶ,
ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλιω ἐσπαρίδ' ἐβησαν,
λὴ τότε μητιόωντο πρὸς δαίμων καὶ ἀπόμενον,
τεῖχος ἀμακλύναι πρὸς αἰῶν μένος εἰσαγαγόντες,
ὅσοι ἀπ' ἰλαιοῶν ὄρεων ἄλαδ' ἐπρόρυσσι,
ῥῆθ' ἐθ' ἐπ' ἄπρὸς γε, κάρησός τε, ῥοδῖός τε·
χρήνικός τε, καὶ αἰσσηπός, λιός τε σκάμανδρος,
καὶ σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ φυφάλαα
καὶ πειθὺν ἐν κενίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·

R

τῶν πάντων ὁμόσ' ἐσόμεν' ἔφαπτε φοῖβος ἀπόλλων,
 ἔννῃ μαρδίῃς τεῖχος ἴε' ἔδον· ὅς δ' ἄρα βῆς
 στανέχες, ὅφρ' αὖ κε θάσσον ἀλίπλοα τεύχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἔννοσ' ἰγαιθεῖ· ἔχων χεῖρας ἱφίαιναν
 ἡγλῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θυμὸν ἰλίου κύμασι πίμπει
 φηῶν καὶ λάων, τά, θέσαν μογέοντες ἄχαιοί·
 λιτὰ δ' ἐποίησεν παρ' ἀγὰρ ἔδον ἑλλήωνοντο.
 αὐτὸς δ' ἠϊόνα μεγάλῳ ψαμάθοισι κάλυψε,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔρε· νεῖδεα
 κατ' ἔδον· ἥ περ πρὸ δ' ἐν ἴον καλλιῆδον ὕδωρ.
 ὣς ἄρ' ἔμελλον ὅπιδε ποσειδάων καὶ ἀπόλλων
 θεσέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ, ἔνοπ' ἑτερομήθε
 τεύχος ἐνὶ λιμνῇ κανάχι· ὃ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν', ἀργαῖοι δ' ἰλίου μάσῃ· λαμίντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλμυροῖσι σχανόωντο,
 ἔκρυα λισσίοις κρατῶν μέσσωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ὡς πρὸ δ' ἐν ἴον μάσῃ· ἴθι ἀέλλῃ·
 ὡς δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσιν καὶ ἀνδράσι θηρυτῆσι,
 κάπριος ἢ ἐλέων σρέφεται δένει βλεμναίνων·
 οἱ δ' ἐπεὶ πύργῃ δὸν σφίεας αὐτῶν ἀρτύναντες,
 ἀντίοι ἴσανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμναῖς
 αἰχμαῖς ἐκ χειρῶν, τοῦ δ' οὐδ' ὅτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβέει, οὐδ' ἐφοβέεται, ἀγλωρήν δ' ἢ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε σρέφεται σίχας ἀνδρῶν περὶ τῶν.
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ τῇ τ' ἔλυσσι σίχας ἀνδρῶν.
 ὡς ἔκτωρ ἀν' ὀμίλῳ ἴων ἐλίσσεται αἶψας,
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινόμεν'· οὐδ' ἐοίπτο
 τόλμων ὠκύποδες· μάλα δ' ἠχρεμύνον ἐπ' ἄρκῳ
 χεῖλες ἐφισσόμενοι· ἀπὸ γὰρ λισσίσσας τάφρ' ὅ
 ἐννῷ· οὐδ' ἄρ' ὑπερβορίην σχαλόν· οὐτε περ ἦσσε

Comparative

ῥηϊδίη· χρημνοὶ γὰρ ἐπιρριφίης πρὶ πάσων,
 ἔασσαν ἀμφοτέρωθεν ὑπέρθεον ὃ σκολοπίων
 ὄξεισιν ἠρήρη· τὺν ἔασσαν ὕψι ἀχαιῶν,
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηϊῶν ἀνδρῶν ἀλιωρή-
 ῖενθ' οὐκ οὐρῖα ἵππος ἑὺροχον ἄρμα ὑταίνων
 ἔσβαίη· πεῖροι δ' ἔμμοίνον ἐτελείεσι.

Δὴ τότε πυλυδίαμας θρασὺν ἑκτορα εἶπε παρασάς·
 ἑκβρ' ἢ δ' ἄλλοι τῶων ἄγροι, ἢ δ' ἐπιγεθρόων,
 ἀφραδίως διὰ τάφρον ἑλαύνομεν ὥκίας ἵππους·
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλὴν πρᾶαν, σκόλοπις γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὄξεις ἑσᾶσιν· ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος ἀχαιῶν·
 ἔνθ' οὐ πως ἐσὶ καταβήμωα οὐδὲ μάχιδαι
 ἵππων σιγῆϊνος γὰρ ὅθι τῶσδε αἰεὶ οἶω.

εἰ μὲν γὰρ Δὴ πάργυ κακὰ φρονέων ἀλαπάτῃ
 ἔως ὑψιβρυμίας, τῶναι δ' βούλει ἄρη-εῖν·
 ἢ τ' ἂν ἐγ-ωγ' ἐθέλωμι καὶ αὐτίκα θυβὺ γένεσθαι,
 νωνύμηνς ἀπολέσθαι ἀπ' ἀργεὺς ἐνθαυδ' ἀχαιούς·

εἰ δὲ χ' ὑποσρέψωσι παλίσωξις ὃ γίνηται
 ἐκ νηῶν, καὶ ταύρω ἐνιπλήξωμεν ὄρυκτῇ·

οὐκ ἐγ' ἐπειτ' οἶω, οὐδ' ἀγγέλον ἀπονέεσθαι
 ἀφ' ὀρέων ποτὶ ἄστυ· ἐλιχθέντων ὑπ' ἀχαιῶν·

ἀλλ' ἀγλ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω πεθώμεθα πάντες,
 ἵππους μὲν θεράπωντες ἱρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,

αὐτῇ δ' πυυλίας σιωτὴν χεῖσι θωρηχθέντες,
 ἑκρεῖ πάντες ἐπώμεθ' ἀολλείς· αὐτὰρ ἀχαιοὶ

οὐ μὲν ἐσ' ἐδ' ἔσφιν ὀλέβρεθ' αἰράτ' ἐφῆπτα·
 Ως φάσ' πυλυδίαμας· ἄδ' ἑκρεῖ μῦθος ἀπὸ μωρῶν·

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τῶ χέσιν ἄλβ' χαμαῖ·
 οὐδὲ μιν ἄλλοι τῶες ἐφ' ἵππων ἠγέρεθον ὁ,

ἀλλ' ἀποβάντες ὄρεσαν, ἐπὶ ἴλοι' ἐκβραδίον·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἥνιοχῶ μὲν ἔπειτα ἔῳ ἐπέτελλον ἱκαστοί,
 ἵππῃς ἐν κατὰ κόσμον ἱρκεῖ μὲν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 οἱ δ' ἰδὶα σάντες σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πάντα χαλκῶ σμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν αἶψ' ἔκρη' ἴσαν, καὶ ἀμύμονι πύλυδ' ἀμάντι
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἴσαν· μέμασεν δὲ μάλιστα
 Τυδείδης ῥηξάμενός τε λῆς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
 καὶ σφιν κειβέρονος τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὅχι σφιν
 ἄλλον κειβέρονος χεῖρόνα κάλλιπεν ἔκτορ.
 τῶν δ' ἑτέρων, πάρος ἦρχε, καὶ ἀλκίβοος καὶ ἀγένορος
 τῶν δ' ἑρίων, ἔλενος καὶ Διήφοβος θεοειδής,
 οἷε δυνάμειό μοι οἶο· τρίτος δ' ἦν ἄσιος ἦρος.
 ἄσιος ὕρτακίδης, ὃν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι,
 αἰθῶνες μυχάλοι ποταμοῦ ἀπο σελλήοντο,
 τῶν δ' ἐπὶ ποταμῶν ἦρχεν ἔως πᾶσις ἀρχίσσας
 αἰνείας· ἅμα τῷ γε, δυνάμειν ἄντηντο οἷε
 ἀρχέλοχος τ', ἀκάμασ τε μάχης ἐν ἐδύτε πύσσης
 σαρπηδῶν δ' ἠγέσας ἀγαλῆτων ἱπποδύρων.
 πρὸς δ' ἔλθο γλαυκῶν, καὶ ἀρήιον ἀστροπαῖον.
 οἱ γὰρ οἱ εἴσαντο Διοκείδων εἰν' ἄριστοι
 τῶν ἄλλων, μετὰ γ' αὐτόν. οὗ δ' ἔηρεπε καὶ Διὰ πῶντορ
 οἷδ' ἐπὶ ἀλλήλῃς ἄφαρον τυκτῆσι βόεσσιν,
 βάν δ' ἰθὺς Δαναῶν λιπήμενοι· οὐδὲ ἔφραβ
 σ' ἤσσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πίσιεσθαι.
 ἐνθ' ἄλλοι φῶεσ' τηλέκλειπ' ἑπὶ κέροι,
 βαλῆ πύλυδ' ἀμάντες ἀμωμήσιο πίθοντο.
 ἀλλ' οὐκ ὕρτακίδης ἔθελ' ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
 αὐθι λιπὺν ἵππῃσ τε, καὶ ἥνιοχον θράσσοντα.
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασον νήεσσιν ἐβοήσιν
 νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐμείλλε κακὸς ὑπὸ κῆρας ἀλγέας.

ἰπποισιν καὶ ὄχισφιν ἀγᾶλλόμηνος παρὰ νηῶν,
 ὃς ἄπονος ἔσεν ποτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 πρὸ δὲ γάρ μιν μοῖρα δυνάμηνος ἀμφικάλυψεν.
 ἔρχεται δαμνῆος ἀγαν οὐ δυνασκίλαο.
 εἰσαὶ γάρ νηῶν ἐπ' αἰετὰ τῇ περ ἄχαιοί.
 ἐκ πεδλὶς νίσσοντ' σὺν ἰπποισι καὶ ὄχισφιν.
 τῇ δ' ἴππευ τε καὶ ἄρμα διήλασεν. οὐδὲ πύλησιν
 εὖρ ἐπικυκλιμέναις σάνιδας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
 ἀλλ' ἀναπείψαμέναις ἔχον ἄνδρες ἱὺν ἱταῖρον.
 ἐκ πολέμου φύγοντα σάώσεναι μετὰ νῆας.
 τῇ δ' ἰδυὺς φρονέων ἴππευ ἔχε, φίλ' ἅμ' ἔποντο
 ὄξια κυκλιγότες. ἔφανε γάρ οὐκέτ' ἄχαιούς
 σχῆσθαι. ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πείθεσθαι
 νύπιοι. ἐν δ' πύλῃσι δὴ ἄνδρας εὖρον αἰετούς,
 ὕϊας ὑπέρθυμους λαπιθῶν αἰχμητῶν.
 ἐν μὲν περὶ θόος ὕϊα κρατῖδ' ὄν πολυπρότῳ.
 ἐν δὲ λιοντῆα βροβλοῖτο ὦ Ἴδον ἄρνη.
 τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἔεσσαν. ὥς ὅτε τε δρυὲς οὖρεσιν ὑψικάρῃοι.
 αἰτ' ἀνεμον μίμνεσσι καὶ ὑπὲρ ἡμάτα πάλντα,
 εἰρήσιν μεγάλῃσι διηνεκίαι ἀραρυῖαι,
 ὡς ἄρα τῷ χεῖραςι πεπορθότες ἦ δὲ βίηφι,
 μένον ἐπὶ χόμηνον μέγαν ἄσιον οὐδ' ἐφίβοντο.
 οἳ δ' ἰδυὺς πρὸς τείχος ἐϋδιμηρὸν βόας αὖας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκλον' ἀλῶ ἀλαλητῶ,
 ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα καὶ ἰαμνὸν καὶ ὄρεσιν,
 ἀσιόδῳ τ' ἀκάμαντα, θόωνά τε, οἰνόμαόν τε.
 οἳ δ' ἦτοι εἶδε μὲν ἐϋκνήμιδας ἄχαιούς
 ὄρνυον, ἐν δὲ λόγους ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν.
 αὐτὰρ ἐπεδὴ τείχος ἐπεσυσμένους ἐνόησαν

Comparatio

ῥῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετ' ἰαχὴ τε φόβος τε.
 ἐκ δ' ἔτ' αἶξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύεσιν ἰοικότις. τῷ τ' ἐν ὄρεσιν,
 ἀνδρῶν ἥδ' ἐκ κυῶν δέχεται κελσὺν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἴσσοντε πρὶ σφίσιν, ἀγνύον ὕλιν
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δ' ἐτε κόμπως ὀδυνάων
 γίνετ' αἶσος ὡς βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται.
 ὡς τῶν κόμπης χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσφι φαινός,
 ἀντὶ βαλλομένων· μάλα γάρ κρατῶς ἐμάχοντο.
 λαοῖσι καθύπρθε πεποθότες, ἥδ' ἐβίηφι.
 οἳ δ' ἄρα χρμαλίοισιν ἐν δμῆτων ἀπὸ πύργων,
 βάλλον ἀμυρόμην οἰσφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 νηῶν τ' ὠκυπόρων, βίφ' ἀλὲς δ' ὡς πίπτον ἔραζε.
 αἶς τ' ἀνέμος ἱαὲς ῥέφει σκίοεντα λονήσας,
 ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ,
 ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλει ἔρρεον ἡ μὲν ἀχαιῶν,
 ἥδ' ἐκ τῶν κόρυθες δ' ἀμφ' αἶνον αὐτῶν,
 βαλλόμεναι μυλόκεαι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ δ' ἔα τότ' ὤμαξεν τε, καὶ ὦ πεπληγέτο μῆρ',
 ἄσιος ὕρακίδης, καὶ ἀλασθήσας ἔπος ἠύδα·

Ζεῦ πάτερ ἢ ῥάνυ καὶ σὺ φιλοφρονέεις ἐτέτυξο
 πᾶν χυ μάλ', οὐ γάρ ἐγω γ' ἐφάμην ἦρως ἀχαιούης
 σήησεν, ἡμίτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτει·
 οἳ δ' ὥς τε σφῆκας μέθ' ἀΐοις ἥδ' ἐμείλισται,
 οἴκια ποιεῖσθωνται ὀδῶν ἐπὶ παιπαλῶσιν,
 οὐδ' ἀπολείπῃσι κούρην Δόμον, ἀλλὰ μένοντι·
 ἀνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται πρὶ τέκνων,
 ὡς οἳ γ' οὐκ ἐθέλῃσι πυλάων καὶ Διὸς ἰόντε
 χάσσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἐκστακτάμνην, ἢ ἐλῶνται·

Ως ἴφατ' οὐδ' εἰ Διὸς πύθου φρένα ταῦτ' ἀγορεύω·
 ἔκρει γάρ οἱ θυμὸς ἱβοῦλ' οὐκ ἔλαο·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχῃσι μάχωντο πύλῃσιν·
 ἀργαλέον δ' εἰ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι·
 πάντῃ γὰρ πρὶ τείχεος ὄρωρει θειασιδαῖς πύρ
 λάϊνον· ἀργεῖοι δ' καὶ ἀχλύμμοι πρ' ἀνὰ γῆ,
 νηῶν ἡμύναντο· θεοὶ δ' ἀσπασίην θυμὸν
 πάντες, ὃ θι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάξ' ἔροθοι ἦσαν·
 σὺν δ' ἐβάλον λαπίθαι πόλεμον καὶ ληϊότητα·
 ἐνθ' αὖ περὶ θύον ἦς κρατρὸς πολυπότης,
 Δαρὶ βάλεν Δάμασσαν κωκίης Διὰ χαλκῆς παρήν·
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἐσχεῖτο· ἀλλὰ Διὰ πρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὄσσειον· ἐγκέφαλος δ'
 ἐν δον ἄπας πεπάλαντο, Δάμασσαν δ' εἰ μιν μεμαῶτα·
 αὐτὰρ ἔπειτα πύλωνα καὶ ὄρμηκον ἱξυνάειξεν
 ἦς δ' ἀντιμάχοιο· λεονταῖς ὅλως ἄρηθ',
 ἰππομάχον βάλε· Δαρὶ κατὰ ῥωσῆρα τυχήσας·
 ἄνδρ' δ' ἐκ καλοῖτο ἱρυσάμηνος ξίφος ὄξύ,
 ἀνδράκτιον μὲν πρῶτον ἐπαΐξας δὲ δμίλῃ,
 πληξ' αὐτὸσχεδίλῃ· ὃ δ' ἄρ' ὑπὸ πύλοισι ἐρείδῃ·
 αὐτὰρ ἔπειτα μένων καὶ ἰαμυδὸν καὶ ὀρέσῃ,
 πάντας ἱπασυτέρους πέλασσευ χθονὶ πηλυβοτείρῃ·
 ὃ φρ' οἱ βὺς ἐνέειπον ἀπ' ἔντα μαρμαίροντα,
 τό φρ' οἱ πηλυδάμαντι καὶ ἐκβεί κούφοι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ αἰετοὶ ἴσαν· μέμασαν δ' ἄλλῃσι
 τεῖχος τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας·
 οἱ δ' ἐν μρμήρῃσιν ἐφισαότις παρὰ τάφρ'·
 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε πρηνόμηναι μεμαῶσιν,
 αἰκῶς ὑφ' ἱππέτης ἐπ' αἰετὶρὰ λαὸν ἐέρων,
 φοινύοντα δ' ἀκύντα φέρων ὀνύχῃσι πέλαρον·

ἴδων ἐτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πω λήθο' ἡ χέρυς·
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ σῆθος πρὶ Λαερτιάδῃ,
 Ἰδνωθεὶς ὀπίσσω ὃ δ' ἀπὸ ἔθου ἦκε χαμάδι·
 ἀλγύησας δ' Ἀλκίνοον μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ.
 αὐτὸς δ' ἐκλάγξας πέτῳ πνοῆσ' ἀνέμοιο.
 βῶε δ' ἐξείρησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι, λίος τέρας αἰγίοχοιο.
 λήϊόν τε πελυδάμασ θρασὺν ἐΐθερα ἱππεύωντας·
 ἔκφρ' αὖ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσῃς ἀγορήσιν
 ἰδὼλ' ἀφραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὴ οὐδ' ἐμοίκεν,
 λήϊον ὄντα παρὲξ ἀγορεύεμεν οὐτ' ἐνὶ βυλῇ,
 οὐτ' ἐπὶ τῷ ἐν πολέμῳ· σὸν δ' ἡ κρῖς αἶν' ἀέξην.
 νῦν δ' αὖτ' ἐξέρω ὥς μοι Διοκί' εἶν' αἶσα.
 μή τοι μὲν Δαναοῖσι μαχυσόμενοι πρὶ νηῶν·
 ὥς γὰρ ἐκτελέεωμαι ὅτομαι, εἴ τι τέον γα
 βῶσιν ὃ δ' ὄρνις ἐπὶ λῆθε πρὸς ἑμὲ καὶ μεμαῶσιν
 αἰετὸς ἐπὶ πέτρῃς· ἐπ' αἰετὶρ' ἀλὸν ἐργῶν.
 φοινήμεντα θάκχοντα φέρον δ' οὐ γέλασι πέλωρον
 ἴδων, ἄφαρ δ' ἀφίηκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι
 οὐδ' ἐτέλεισσε φέρον Δόμῳ καὶ τέκεσσαν ἰοῖσιν,
 ὥς ἡμῖς εἴπερ τε πύλας καὶ τείχος ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα δι' ἐνὶ μεγάλῳ, εἴξωσι δ' ἀχαιοί.
 σ' κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλυσσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλοὺς γὰρ βῶων καταλείψομεν, οὓς κεν ἀχαιοί
 χαλκῷ διηΐωσιν ἀμυγόμενοι πρὶ νηῶν,
 ὥς δ' ἐχ' ὅσον κρινάεθ' ἑοπρόπως, ὅς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τρώων, καὶ ὅι πεθοίετο λαοί.

Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ θρᾷδεσσιν, προσέφη κερυθαίοις ἐκτάρ·
 πελυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶδ' αὖ καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦ δ' ἐνοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτιδὼν λήϊόν τε ἀπὸ σπασίης ἀγορεύεις,

ἔξ' ἄρα δὴ τοῖς πεπταθεοῖς φρένας ὤλισαν αὐτοῖς·
 ὃς κέλευε ἦνός μιν εἰς δούλιον λαθεῖναι
 βυλίων· ἃς τέ μοι αὖτις ὑπὲς χροῦ κατένευσεν.
 τὴν δ' οἶωνοῖσι τανυπύργων σικιλεύεις
 πιθόειαι· τῶν οὐδ' μεταβέτομι· οὐδ' ἀλιγίσω,
 εἴτ' ἐπιβέξωσι πρὸς ἥδ' ἢ τ' ἡλιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' αἰετοῦ, τί γὰρ ποτὶ φόβον ἡβόοντα.
 ἡμῖς δέ μετ' ἄλλοις Διὸς παθώμεθα βυλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει·
 εἰς οἶωνός αἰετος ἀμύνεσθαι περὶ πάσης·
 τί τίς σὺν Διόλομασ' πολέμονα καὶ δῆϊοτῆτα·
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γὰρ πρὶκτενώμεθα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' ἀργείων, θί δ' ὅς τις ἐξ ἀπολέειαι·
 ὅς γάρ τι κραδίη μονοειδής, ὅς τις μαχήμενος·
 εἰδὲ σὺ δῆϊοτῆτος ἀφίξαι, ἢ ἔν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπείων ἀποβέβης πολέμοιο,
 αὐτὴν ἐμῶ ὑπὸ Διὶ τυπὴς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσθης.
 ὦ σ' ἄρα φανήσας ἡγήσασθ'· τοῖσι δ' ἅμ' ἔποντο,
 ἡχῇ θρασυσίῃ· ἐπὶ δ' ὧς τρὶς περικέραυν·
 ὥρσεν ἀπ' ἰθαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἥ δ' ἰθὺς νηῶν κανίλῳ φέρον· αὐτὰρ ἄχαιῶν
 θέλγανόν· φασὶ δ' καὶ ἔκβει κύβλος ὅπαί·
 τοῦ περ δὴ τρώεσσι πεποθότες, ἦ δέ τις βίηφι,
 ῥήγνυθαι μέγα τεῖχος ἄχαιῶν πέφνηντο.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρπον ἐπάλξεις,
 σήλασ τε προβλήτας ἐμόχλειον· ἅσ' ἄρ' ἄχαιοί
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἐμυῖαι ἔχματα πύργων·
 τάς οἱ γὰρ αὖ ἔρπον, ἔλποντο δέ τις τεῖχος ἄχαιῶν
 ῥήξεν· οὐδέ νύ ποτε Δαναοὶ χάσοντο κελύθε·
 ἀλλ' οἳ γὰρ ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 βάλλοντες αὐτῶν δῆϊος ὑπὸ τεῖχος ἰόντας·

ἀμφοτέρω δ' αἶαντε κελυγνόντων ἐπὶ πύργῳ
 πάντας, φοιτῆται μένος ὀρύνοντες ἀχαιῶν·
 ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον σεριοῖς ἐπέεσσιν
 νείκεον, ὃν ἴνα πάγχυ μάχης μεθίσθῃσι·
 ὡ φίλοι ἀργείων, ὅς τ' ἔξοχ' ὅς τε μεσῆες,
 ὅς τε χρεῖστές· ἐπεὶ οὐ πῶ πάντας ὁμοῖα
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
 καὶ δ' ἀντὶ τόλῃς περ γινώσκετε, μή τις ὀπίσσω
 τεφθέσθω ποτὶ νῆας ὁμοκλήτηρος ἀκαυδῶν·
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἴ κε ἐν ζυγῷ δώσωσιν ὀλύμπιος ἀσεροπητής·
 νῆες δ' ὀπίσσω σάμενυς διήϊες προτὶ ἄστυ διείδω·
 ὥς τ' ἄγε προβοῶντες, μάχῃσιν ὠφελον ἀχαιῶν·
 τῶν δ' ὥς τε νιφάδες χιόνος τίπτεσσι θαμναί·
 ἥματι χαμβίῳ, ὅτε τ' ὤρεο μετρίεα ζεύς
 νιφέμην ἀνθρῶποισι· πίπασκός μιν τὰ κῆλα,
 καὶ μήσας δ' ἀνέμους χέει ἑμπέδιον ὄφρα καλύψῃ,
 ὑψηλῶν ὀρέων κρυφάς· καὶ πρῶνας ἀνέρες,
 καὶ πεδία λωτύνοντα, καὶ ἀνθρῶν πόονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλδς ἀπὸ λῆσς κέχυται λιμέσι τε καὶ ὀκταῖς,
 κύμα δ' ἴε μιν πρὸς πλάζον ἐρύκειται, ἄλλα τε πάντα
 ἐλύαται καὶ ὑπὲρ ὅτ' ἐπιβρίσῃ λιὸς ὀμβρ'·
 ὥς τ' ὁ δ' ἀμφοτέρωσιν λίθοι πατῶν θαμναί·
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς πῶδες, αἱ δ' ἐκ πῶδων ἐς ἀχαιούς
 βαλλομένων· ὃ τείχεος ὑπὲρ πᾶν λούπρος ὀρώρεθ,
 οὐδ' ἂν πῶ τότ' ἄγε πῶδες καὶ φαίδιμος ἔκτορ,
 τείχεος ἔρρ' ἔξεντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχλ'·
 εἴ μ' ἄρ' ἦδ' ὅν σαρπηλὸν ἀμυγνέει ζεύς,
 ὥρσεν ἐπ' ἀργείοισι λείοντι βυσσὶν ἐλίσσιν·
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρὸς ἑσχατοὺς πάντας ἴστω,
 καλὴν χαλκείαν ἐξήλασεν· ἢ ἄρα χαλκίενος

Comparatio

ἔλασεν ἐνθάδε ὃ βοίᾳς ῥά-φε θαμνάς·
 χρυσίοις ῥάβλοις διδωκέσσι περικύκλῳ.
 τήν, ἄρ' ὅ γε πρόθε σχόλῳ, δύο δούρε' ἑνάσας,
 βῆ δ' ἰμῶν ὥς τε λείων ὄρεσ' ἵροφ' ὅς τ' ἐπιδωκὴς
 Διὸν ἐν κρητὸν κέλεται Διὲ θυμὸς ἀγένην,
 μήλων παρήθοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 εἴπερ γὰρ χ' εὐρησι παρ' αὐτόφιν βώβρας ἀνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντασ' περὶ μῆλα,
 οὐδ' ἄρ' ἀπείρητος μέμονε σαθμοῖο Δίεδα.
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἠ' ἤρπαξε μετ' ἀλμυρῷ, ἦε καὶ αὐτὸς
 ἐβλήτ' ἐν πρώτοισι τοῖσ' ἀπὸ χειρὸς ἀκνήν,
 ὥς ῥά τ' ὅ τ' ἀντίθων σαρπηλὸν ἀθυμὸς ἀνῆκε
 τεῖχος ἐπαῖξαι, Διὰ τε ῥ' ἤξαι ἐπαλξαι.
 αὐτίκα δ' ἔγλαυκον προσέφη παῖδ' ἱππολόχοιο·

Γλαυκίτην δὴ νῶϊ τελευτήμεδα μόλις,
 εἶδ' ἔφη τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοισ' ἀπολασιν
 ἐν λυκίῃ· πάλντες δ' ἐθιούσ' ὥς ἐθρόωσι.
 καὶ τέμνωσ' νεμόμεδα μέγα ξωλινόιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλῆος, καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 τῷ, νῦν χρὴ λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν εἶναι,
 ἐσώμεν, ἢ δὲ μάχης κτενεῖν ἀνυβολῆσαι,
 ὄφρα ἴσ' ὥς εἴπῃ λυκίων πύκα θωρηκτῶν.
 εὐ μὲν ἀκλειεῖς λυκίῳ κατακτείναντες
 ἢ μέτροι βασιλῆος· εἰ δὲ σί τε πόνος μῆλα·
 οἶνον δ' ἐξαιὼν μελινθία· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
 ἐδλή, ἐπεὶ λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
 ὦ πέπων, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τὸν δὲ φυγόντες,
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγέρω τ' ἀθανάτωι τε
 εἶσθαι, οὐτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχοιμιν,
 οὐτέ κε σέελλοιμι μάχῳ ἐς κυδίστην αἶαν.
 νῦν δ' ἐμῆς γὰρ κῆρυς ἐφυσᾷ θανάτοιο

μυρία . ἄσ' οὐκ ἔστι φυγαῖν βροχὴν οὐδ' ὑπαλύξαι
 ἱομῶν, ἥτε καὶ κυλλοὶ δρέξομεν, ἥ τις ἡμῖν .

Ωσ' ἔφατ'· οὐδ' ἐγλαῦντο· ἀπερχέσθ' οὐδ' ἀπίθουσε .

τῷ δ' ἰθὺς βήτην λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε .

κὺς δ' εἰδὼν, ῥίγησ' ἥος πετιῶο μινετιεύς .

κῦ γάρ δ' ἦ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες .

πάπῃθεν δ' ἀνὰ πύργον ἀχαιῶν, εἴην ἱλοῖο

ἡγεμόνων· ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι .

ἔσ' δ' ἐνόησ' αἶαντε λυῶ πολέμῳ ἀκρήτω

ἔσχατάσ'· τῷ κρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα

ἱγρὺθεν· ἀλλ' οὐπὼς οἱ ἔω βώσαντε γελωνεῖν .

τόσσοι γάρ κτύπος ἦεν αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκε .

βαλλομένων σακίων τε καὶ ἱπποκόμων τυφάλεων,

καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπώχετο· καὶ ὃ κατ' αὐτάς

ἰσάμενοι περῶντο βίῃ ῥύξαντες ἰσιλοῖν .

αἶψα δ' ἐπ' αἶαντα προΐει κήρυκα θοώτῳ·

ἔρχο δὲ θοῶτα, θέων αἶαντε κάλεισθον,

ἀμφοτέρω μῦν μάμον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄεισον ἀπάντων

εἴη· ἐπεὶ τάχα τῇδε τιτυύξετα αἰπὺς ὄλεθρος·

ὧς γὰρ ἔβρισαν λυκίων ἀγροί, οἳ εἰ πάρος περ

ἱαχρηῖς· τελέθουσι κατὰ κρατῆρας ὑσμίνασ' .

ἐλίσσφιν κ' ἐῖθε πόρος καὶ νείκεος ὄρωρον .

ἀλλὰ περ' οἷός ἱτο τελαμώνιος ἄλκιμος αἶας

καὶ οἱ τεύχεος ἀμ' ἐασέσθω τόξων ἐν εἰδίῳ .

Ωσ' ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθουσε ἀκνύσας .

βῆ δ' ἐπειὶ παρὰ τεύχος ἀχαιῶν χαλκῷ χιτώνων

σῆ δ' ἐπερ' αἶαντασι κιδὼν· εἴθερ δ' ἐπροσηύδα·

Αἶαντ' ἀργείων ἡγήτορες χαλκῷ χιτώνων·

ἡνώγει πετιῶο διοτρεφέος φίλος ἥος .

κεῖσ' ἱμῶν, ὅφρα πόνοιο μίνυθ' ἀπ' ἀντιάσῃς

ἀμφοτέρω μῦν μάμον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄεισον ἀπάντων

ἦν ἐπὶ τάχα καὶ θι τετυγξέται αἰπὺς ὀλίγη·

ὥς γάρ ἐβείσαν λυκίων ἄγροί· οἳ δ' ἄραρος πρ,

Ἰαχρηΐς τελέθουσι κατὰ κρατρός ὕσμινας·

εἰ δέ κ' ἐνθάδε πρ πόλεμος καὶ νῆκος ὄρωρεν

ἀλλὰ πρ οἷος ἴτω τιλαμώνιος ἄλκιμος αἶας·

καὶ οἱ τυῆκος ἄμ' ἐσπείδω τόξων ἐν εἰλώς·

ὦσ' ἐφαθ, οὐδ' ἀπίθησε μέγας τιλαμώνιος αἶας·

αὐτὴν δ' ἰλιάδην ἔπειτα πῖβ' ὄντα προσήλια·

αἶαν' σφῶϊ μῆν' ἀυθι σὺν καὶ ὁ κρατρός λυκομήδης,

ἑσάοις δαναοὺς ὀβύνειν ἵφι μάχεσθαι·

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σ' ἔμι καὶ ἀντίῳ πολέμοιο·

αἶψα δ' ἐλεύθεμαι ἄνυς ἵπῳ ἐν ῥῆς ἱπαμύνω.

ὦσ' ἄρα φωνήσας ἀπέβη τιλαμώνιος αἶας,

καὶ οἱ τυῆκος ἄμ' ἦεν κασίγνητος καὶ ὅπαρ·

ῥῆς δ' ἅμα πανδίων τυῆκος φέρε καμπύλα τόξα,

ἔντε μῆνιδῆος μεγαθύμου πύργον ἵκντο·

τείχεος ἐνδὲς ἰόντες, ἱππομόνοισι δ' ἵκντο·

οἳ δ' ἐπ' ἐπαλξεσ βαῖνον ἱριμνῇ λαίλαπι ἴθι,

ἴφθιμοι λυκίων ἡγήερες ἦδ' ἐμείδοντες·

σύν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον· ὦρ' δ' αὐτή·

αἶας δ' ἐπ' ὦρ' τιλαμώνιος ἀνδρακατέκτα,

σαρπήδοντος ἱταῖρον ἱπικλῆα μεγαθύμου

μαρμάρω δ' ἡρυσόεντι βαλὼν, ὅρα τείχεος ἐντός,

καὶ θ' ἐπ' ὦρ' ἐπαλξεν ὑπέρτατος· οὐδ' ἐκε μιν ῥία

χρσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ ὃ δ' ἐμαλ' ἠβῶν·

οἳ οἱ νῦν βροτοὶ εἰσ' ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἐμβαλ' αἰέρας·

θλάσας δ' ἐτεφάφαλον κυκίω· σὺν δ' ὅς ἐραξε·

πάντ' ὁ μυλὸς κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀργυρτῆρ' ἰοικώς·

κάππ' ὃ δ' ὑψόθεν πύργου, λίπε δ' ὅς ἐα θυμός·

τυῆκος δ' ἡλαυνεν κρατρὸν παῖδ' ἱππολόχοιο,

ἰὼ ἱπασύμῃον βάλε τείχεος ὑψόθεν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ἦ ῥ' ἴδ' ἱγυμνωθέντα βραχίονα παῦσε ἧ χερσιν
 ἄψ' δ' ἀπὸ τείχεος ἄλ' ἐλαθὼν ἵνα μή τις ἀχαιῶν
 βλήμῃον ἀφρήσειε καὶ εὐχετόω τ' ἐπέεσι
 σαρπηίδονα δ' ἄχος γένετο, γλαυκὰ ἀπιόντ'·
 αὐτίκ' ἐπὶ τ' ἐνόησεν ὅμως δ' οὐ λήθεο χερσιν
 ἄλλ' ὅγε θεορίδῃσι ἀλκιμῶνα διερὶ τυχίσας·
 νύξ' ἐκ δ' ἔσπασεν ἔρχ'· ὅδ' ἐσπόμῃος πίσε διερὶ
 πρηνῆς ἀμφὶ δέ οἱ βροχέεα τεύχεα ποικίλα χαλκῷ·
 σαρπηίδων δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἱλὼν χερσὶν σιβαρήσιν·
 ἔλχ'· ἥ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπρὺς· αὐτὰρ ὑπρθευ
 τείχος ἱγυμνωθή, πωλείεσι ἧ θῆκε κέλευθον·
 τὸν δ' αἴας καὶ τεῦκρος ὁμαρτήσανθ'· ὃ μῦθ' ἰῶ
 βιβλήκει τιλαμῶνα πρὶ σῆθεσφι φαεινόν·
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ ζυὺς κήρας ἄμυνε
 παλῶς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρηνήσιν διαμείη·
 αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμῃ, εἰ δέ τις διαπρὺς,
 ἦλυθεν ἐρχομένη σφίλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξι', οὐ δ' ὅγε πάμπαν
 χάριτ'· ἐπὶ δὲ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἄρεσσαι·
 κέκλετο δ' ἀνυθείοισιν ἱλιξάμῃος λυκίοισιν·
 ὧ λυκίοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούελλος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰφθίμῳ πρὶ ἰόνῃ·
 μινύω ῥηξάμεναι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖν πλεόνων δέ τις ἔργον ἄμεινον·
 ὧς ἐφάθ'· οἳ δ' ἀνακτὸς ὑπὸ δειδύσαντες ὁμοκλήρ,
 μᾶλλον ἐπέβεισαν βοληφόρον ἀμφὶ ἀνακτα·
 ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἱερτύναντο φάλαγγας·
 τείχεος ἐνπῶθεν· μέγα δέ σφισι φαίετο ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ λυκιοὶ δεινῶν ἐδύναντο
 τείχεος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 οὐδέ τί ποτ' αἰχμηταὶ δεινοὶ λυκίους ἐδύναντο

τείχος εἴς τ' ὠσαύται ἐπὶ τὰ πρῶτα πέλασθον
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὐροισι διὐ' ἀνέρι θιγαῖα δόρυ
 μέγ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξύνω ἐν ἀρούρη·
 ὥτ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίψον πρὶ ἴσης,
 ὥς ἄρα θεὸς, δίδρυον ἐπ' ἀλγίης, οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 διήεν ἀλλήλων ἀμφὶ σήθεσι βοεῖας.

Comparatio

ἀσπίδας ἐκκύκλεις· λαισθήϊά τε π' ἐρόοντα·
 πολλοὶ δ' οὐτάροντο κατὰ χροάνην· ἔχαικω.
 ἢ μὲν ὅτ' ἐν σρεφθέλει μετὰ φρενα γυμνωθείη
 μαρναμένων· πολλοὶ δ' ἰαμπρὺς ἀσπίδος αὐτῆς·
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπ' ἀλγίης, αἰμάτι φωτῶν
 ἐρξάσθαι· ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ βῶων καὶ ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐ δ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυμνὴ χερσὶν ἐλθούσης·
 ἥ τε σαθρὸν ἔχουσα καὶ εἶρον ἀμφὶς ἀνέλκει·
 ἰσάσθαι· ἵνα παύσιν ἀεκία μιν ὄν' ἄρῃται.
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πόλεμος τε·
 πρὶν γ' ὅτε δὴ ζεὺς κύδιος ὑπὲρ τρυφὸν ἔκβη δῖος
 στραμίδα· ὅς πρῶτος ἐσθλὰς τεῖχος ἀχαιῶν.
 ἥνυσεν δ' ἰαμπρὺσιον βῶσι γυμνωτός·
 ὄρνυσι· ἰπποδίαμοι βῶντες, ῥήγνυσι δ' ἐπ' ἔχου
 ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετι θειασίαις πῦρ.

Comparatio

Ὡς φάτ' ἐπ' ὀφρύων· οἳ δ' αὖσιν πολλὰντες ἄκοντο
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἳ μὲν ἔπειτα
 χρυσάων ἐπέβαινον ἀσπασμένα δούρατ' ἔχοντες·
 ἔκτωρ δ' ἄρπυξας λαὸν φέρειν ὅς ῥα πυλῶν
 εἰσέκει· τρώων στρατὸς παχύνει· αὐτὰρ ὑπὲρθεν,
 ὀξὺς ἔλκε· τένει· οὐκὲ δὴ ἀνέρι δῖος ἀρίστω.
 ῥῆθ' ἰδὼς ἐπ' ὀμαξάν· ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσεται
 οἷοι νῦν βροτοὶ ἐσ'· ὅλλε μιν ῥίε πολλὰ καὶ οἷον
 τόν οἱ ἔλαφρον ἐθίκε· κρόνον παῖς ἀγκυλομήτις.

Comparatio

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥυῖα φέρεϊ πόκον ἄρσενος διὸς
 χερὶ λαβὼν ἐτέρη, ὀλίγον δ' ἐμὴν ἄχθος ἐπείγει
 ὡς ἐκτορὶ θύς στανίδων φέρε λαῶν αἰήρας·
 αἰ ῥα πύλας ἱρώε πύλας σιβαρῶς ἀραρήϊας
 Δικλίδας ὑψηλάς· Διοιοὶ δ' ἐνθάδ' οὐ δ' ἔχουσιν
 εἶχον ἐπημοιβοί, μίαν δ' κληῖς ὑπερῆρ·
 σῆ δ' ἡ μὲν ἔχουσιν ἰὼν καὶ ἐρεσάμενος βάλε μέσας
 ἐν διαβάς· ἵνα μὴ οἱ, ἀφ' αὐτοῦ τὸν βίβας εἴη·
 ῥῆξεν δ' ὅπ' ἀμφοτέρους θαυρούς· πέσεν δ' ἐλπίδος ἔσθ' ὡ
 βεῖθος σὺν ἡ· μέγα δ' ἀμφὶ πύλας μύκον· οὐδ' ἄρ' ὀχῆται
 ἐσ' ἑλπίδι· στανίδας δ' ἀπὸ μακρῶν ἄλλυσις ἄλλη,
 λαῶς ὑπὸ ῥήϊτι· ὁ δ' ἄρ' ἐδορε φαίλιμος ἐκτορ,
 νυκτὶ θεῶν ἀτάλαντος ὑπὸ πῖα λάμπει δὲ χαλκῷ
 σμυδαλέω, τόν, ἐς πρὶ χροῖ· Διοιὰ δὲ χρυσί
 Διοῦρ' ἔχον· οὐκ ἄν τις μιν ἐρυκάνει ἀνυβολήσας
 πόσφι θιῶν· ὅτ' ἐσθλὸν πύλας, πυρίδ' ὅσ' ἐδιδίχεν
 κέκλετο δ' ῥώεσιν ἐλπίδα μιν καὶ ὄμιον,
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοῖ δ' ὀρύνοντι πύλον·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπερβασάν· οἱ δ' ἐκτ' αὐτὰς
 πωλητὰς ἐσέχων πύλας Δικαιοὶ δ' ἐφύβηθεν,
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμας δ' ἄλίαςτος ἐτύχθη·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΟΜΗ,
 ΡΟΥΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

π · Ὅσοι δὲ νικημένοι ἐλπίδων ἔχουσιν ἄλλους, ὁμοιοῦται
 καὶ κάλχανον, καὶ ἀμφοτέρους πύλας αἰήτας παρορμαῖ·
 ἐπὶ ταῖς καὶ πύλας ἄλλας, μετὰ ταῦτα ἰσομνηνὸς ἀεισύνει καὶ
 ἀναρεῖ ὁδοιπόρος, καὶ ἄλλας ἄλλας· πολλοὶ δ' αὐτ' ἀνερρύνοντες
 πρῶτον καὶ δ' ἀπὸ φόβου, καὶ ἄλλους· πύλας δ' ὑπὸ πύκοντες σωμα
 γαλῶν, ἐκτορ ἐπὶ ταῖς πωλητῶν· καὶ μετὰ τὸν ἀμφοτέρω
 ρωθῶν ἀνερρύνοντες.

ΙΛΙΑΔΟΣ . Ν . ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ .

Νῦν δὲ ποσειδάων δαναοῖς κρωῖς ὥπασε λάβειν .

Εὖς δ' ἐπὶ δῶν φῶαστε , καὶ ἔκτορα
νῆυσὶ πέλασεν
τοὺς μὲν ἑκ παρὰ τῆσι πόνον τ' ἔχει
μῆν καὶ οἱ ἴνυ·
νωλεμέως· αὐτὸς δέ· πολλὴν ῥέπει
ὄσσε φαινώ·

νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων θεηκῶν καθορώμηνος αἶαν
μυσῶν τ' ἀρχιμάχων· καὶ ἀγρυῶν ἱππημολγῶν·
ῥακτέφρων ἀβίων τε, δικομοτοῦτων ἀνθρώπων·
εἰς φρίω δ' οὐ πάμπαν ἐν ῥέπειν ὄσσε φαινώ·
εἴ γάρ ὃν ἀθανάτων τίς ἐέλπφο, ὅν κατὰ θυμὸν
ἔλθον τ' ἢ φῶεσιν ἀρηγέμεν ἢ δαναοῖσιν·
οὐδ' ἄλασχεπὶν ἐῖχε κρείων ἱνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦτο· πτόλεμόν τε μάχῳ τε,
ὕψου ἐπ' ἀκροτάτης κρυφῆς σάμας ὑλήεσσης
θεῆϊκίης ἐνθεν γαῖρ' ἐφαίνφο πᾶσα μῆν ἴλη·
φαίνφο δὲ πριάμοιο πόλιν καὶ νῆες ἀχαιῶν·
ἐνθ' ἄρ' ὃν ἐξ αἰλὸς ἐῖτε ἰών, ἐλέαυρε δ' ἀχαιοὺς
φωσὶν δαμναμένους· λίη δ' κρατῆδες ἐνιμέσσα·
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατιβήσατο παμπλόουτο Θ',
κραυγὰν ποσὶ προβιάς· ῥέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη·
ποσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι ποσειδάωνος ἰόντ' Θ'·
ῥίς μῆν ὀρέξατ' ἰών· καὶ δὲ τέτρανον, ἴκφο τέκμαρ
αἰγῆς· ἐνθα δ' οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης
χρυσέα μαρμαίροντα τιτύχεται ἀφθίτα αἰεὶ·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἔθ' ἰλθὼν ὑπ' ὄχλοισιν ἑταίροισιν ἰππῶν
 ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἰθίρῃσιν καμῶντι.
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδωκε πρὶ χροῖ· γένητο δ' ἱμάδιον
 χρυσεῖον ὑψιπάρῃ· οὐδ' ἐπιβήσασα δίφρων.
 βῆ δ' ἰλάαν ἐπὶ κύματ' ἄταλιν ἥ κῆτε ὑπ' αὐτοῦ
 πάντ' ὅταν ἐκ κυθμῶν οὐδ' ἠγνοίῃσιν ἀνακταί.
 γηθοσύνη δ' ὀδύρῃσι δίδασκε· βίβ' ἐπὶ βυθῷ
 εἰς ἰθάλην δ' αὖτις ἐπὶ πόντον· ἀλλὰ τοῖς
 τὸν δ' ἐς ἀχαιῶν νῆας ὑψικερθετοί φέρον ἵπποι.
 ἔσθ' ἅτε τι πῶτος ἐὺρὺν βαθείης βένυεσι λίμνης.
 μεσσηγὺς τὸν ἑλδοιο καὶ ἱμβρὺν παπαλθέαης.
 ἔθ' ἵππας ἔειπε ποσειδάων ἱεροσίχθων,
 λύσας ἐξ ὀχλῶν παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλλων εἰς αἶαν
 ἑλιδναί· ἀμφὶ δ' ὡσεὶ πέδιλα ἔβαλε χρυσεῖας
 ἄρ' ἤκτους ἀλύτους· ὅρ' ἐμπιλον αὐτοὶ μένοιον.
 νοσήσαντα ἀνακταὶ δ' ἐς στρατὸν ὥχετ' ἀχαιῶν.
 πῶς δ' ὅτ' ἵππῳ ἰθὶ ἀολλέες ἦεν θυέλλῃ.
 ἐκβει πριαμίδῃ ἁμόθεν μεμαῶτες ἔποντο.
 ἄβρομοι, ἀνιάχοι· ἔλποντο δ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
 αἰρήσαν· κτενέειν δ' παρ' αὐτόφιν πάντας ἀχαιούς.
 ὦλ' ἀποσειδάων γαῖῃ ὅχος ἱεροσίχθατο,
 ἀργεῖς ὥρῃσι βαθείης ἐξ ἁλὸς ἰλθῶν.
 εὐσάκρυμος κάλχαντι δέμας καὶ ἀτρεῖα φωνή.
 αἶαντε πρῶτα προσέφη μεμαῶτες καὶ αὐτῶ.
 αἶαντε σφῶ μέν κε σώσαστε λαὸν ἀχαιῶν.
 ἀλκῆς μνησάμεν' ὃ μὴ δ' ἔχρηστο φοβόιο.
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγω γ' οὐδὲ δία χεῖρας ἀάπτειν
 πῶν οἱ μέγα τεῖχος ὑπὲρ κατέβησαν ὀμίλῳ.
 ἔξυσιν γὰρ θὶ πάντας ἐκ νηῆμιδες ἀχαιοί.
 τῆ δ' ἄλ' αἰνέτα δὲν πρὶ δὲ δία μὲν πάθομεν.

ἦ ῥ' ὄγ' ὀλυσαμένη φλογὶ ἱκέως ἡγεμονεύει
ἔκταρ' οὐς Διὸς ἔϋχετ' ἐιδικένιος πάϊς εἶν'.

σφῶϊν δ' ὥς ἐθίων ἡς ἐνὶ φρεσὶ παύσσειν,
αὐτῷ θ' ἐσάμηναι κρατῶς, καὶ ἀνὰ γέμῃ ἄλγος.

Ἰδὲ κε καὶ ἐσάμηνον περὶ ῥωήσας τ' ἀπὸ νηῶν
ᾠκυπόρον· ἐκεί μιν ὀλύμπιος αὐτὰς ἐγείρει.

ἦ καὶ σκηπανίῳ γαλήνοχος ἐννοσίγαιος

ἄμφοτέρω κεκῆπὼς πλησέν μένος κρατῶϊός.

γῆρας δ' ἐθηκεν ἑλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπέρθεα·

αὐτός δ' ὥς τ' ἴρηξ ᾠκυπύρος ὦρ' πέτιδα

ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπτος πέφης πρὶ μῆκος ἄρθρις

ὀρμήσει πεδίῳ Διῶκεν ἔρπον ἄλλο.

ὥς ἀπὸ τῶν ἔϊξε ποσειδάων ἐνοσίχθων·

στῆν δ' ἐγὼ πρόθεν οἴλησ' ταχὺς αἶας.

αἶψα δ' ἄρ' αἶαντα προσέφη τελαμώνιον ἦ ὄρν'.

Αἶαν' ἐπεῖν' οὐδ' ἔθων οἱ ὀλυμπῶν ἐχέσι

μάντι' ἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,

οὐδ' ὄγ' ἀλγασ' ἐσὶ θεοπροπῶς, ἰδνισέσ'

ἰχία γὰρ μετόπιθε παλίων ἠδὲ κνημῶν

ῥεῖ' ἐγὼν ἀπτόντ'· ἀρίγνωστοί θεοὶ περ.

καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

μᾶλλον ἐφορμάται πολεμίζεν ἠδὲ μάχεσθαι.

μαμῶσσι δ' ἐνθεπόδες καὶ χεῖρες ὑπέρθεα.

Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἶας·

οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ Διούραυ χεῖρες ἀπτοί

μαμῶσιν· καὶ μοι μένος ὦρρε· νέρθε ὃ πατρὶν

ἱαυμαι ἄμφοτέροισι γένοιον ὧς καὶ οἶθ'.

ἔκρεε πριαμίδη ὁμοσιν μεμῶνι μάχεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν ρικῶτα πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύον.

χάρμῃ γηθόσσωσι τήν σφιν θεὸς ἐμβαλε θυμῷ.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τόφρα δὲ βύς, ὅπιθον γαίης ὅχος ὤρσαν ἀχαιοὺς
 οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν δ' ἅμα τ' ἀργαλίοισι καμάτω φίλα γυῖα λέλωτο·
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο διεκόμενοισι
 βῶας· τοῖ μὲν γὰρ τείχος ὑπὲρ ἑστέβησαν ὁμίῳ.
 βύς δ' ἰγ' ἐθρόωντες ὑπὸ φρυγῶσι δάκρυα λυγρὰ.
 οὐ γὰρ ἔφην φεύγεσθαι ὑπὸ ἱε κακῶ, ἀλλ' ἐνοσίχθων
 βυῖα μετ' ἐσάμενος κρατράς ὤρωνε φάλαγγας.
 τεύκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ λήϊον ἦλθε κελεύων.
 πηνελιγὴν δ' ἤρωα· θοάαντά τε· Διὶ τρέοντε,
 μηειόνων τε καὶ ἀντίλοχον μήσωρας αὐτῆς.
 ρυῖς, ὃ γ' ἐποφύων· ἐπὶ πρῶτοντα προσνύδαι.
 Αἰδώς ἀργεῖοι κούροι νέοι ὕμιν ἐγὼ γε
 μαρναμένοιισι· πέποιθα σάωσέ μεναι νέας ἅμασ·
 εἰ δ' ὑμῖς πολέμοιο μεθήσιντε λευγαλίοιο
 νῦν δὴ εἴδεται ἡμᾶρ ὑπὸ βῶαςι λαμῆναι.
 ὦ πόπτοι, ἡ μὲν γὰρ θαῦμα τό δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμα.
 Διηγόν· ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεται ἐφασκεν,
 βῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας· οἱ ἑπάρους περ
 φυλακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν· αἶτε καθ' ὕλῳ
 θάων, πορδολαλίοντι· λύκων τ' ἡῖα πέλονται,
 αὐτῶς ἡλίσκυσσαι ἀνόλκιδες οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
 ὥς βῶας ἐπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας ἀχαιῶν.
 μίμνην οὐκ ἐθέλειςσεν ἐναντίον οὐδ' ἡβαιοῖν.
 νῦν δ' ἐκάθου πόλιος· καί ληες δὲ νηυσὶ μάχοντα
 ἡγεμόνος κακότητι, μεθ' ἡμοσύνησιν τε λαῶν.
 οἱ κίνεω ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλειςσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάσ·
 ὁ μὲν ἐλθὼν καὶ πάμπαν ἐτ' ἡτύμον αἰεὶ ὅς ἐστιν
 ἦρωας ἀφείδῃ· εὐρυκρείων ἀγαμέμνων,

ὅων· ἀπητίμῃσι πολέω· κί· πειλείων· α·
 ἡμέας· γ· οὐ· πως· ἐστ· μεθ' ἐμῶ· μα· πολέμοιο·
 33· ἀλλ'· ἀκνώμεθα· θά· σπον· ἀκισαί· τοι· φρένας· ἐδιδῶ·
 ὑμῖν· δ'· οὐ· κέ· τι· καλὰ· μεθί· τε· θού· ρε· δος· ἀλκῆς·
 πάντες· ἄ· ρε· σοι· ἰόν· τες· ἀνὰ· στρα· τὸν· δ'· δέ· ἀν'· ἐ· γ· ω· γε·
 ἀνδρὶ· μα· χι· σα· κρί· μιν· ὅς· ὡς· πολέ· μοιο· μεθί·
 λυ· τος· ἰών· ὑμῖν· ὃ· νι· με· σῶ· μα· πρὶ· κῆ· ρι·
 ὦ· πέ· πων· τες· τὰ· χα· λή· ἡ· κακὸν· ποιή· σετε· μετ' ὅ·
 τῃ· δέ· μεθι· μο· σὺν· ἡ· ἀλλ'· ἐν· φρε· σὶ· θέ· ω·
 αἰ· δὴ· καὶ· νέ· με· σιν· δὴ· γὰρ· μέ· γα· νι· τῆς· ὄ· ρω· ραν·
 ἔ· κτωρ· δὴ· παρὰ· νη· σὶ· βοή· ῃ· ἀ· γα· θός·
 πολι· μί·
 καρ· τρὶ· ὅς· ἔ· ρῃ· ξι· ὃ· πύ· λας· καὶ· μακρὸν· ὁ· χῆ· α·

Ως· ῥὰ· κελυ· γῶ· ὦν· γα· ῥή· ο· χος· ὥ· ρσεν· ἀ· χαι· ούς·
 ἀμ· φι· δ'· ἄ· ρ· αἰ· αν· τας· λιοι· ούς· ἴ· σαν·
 φά· λα· γγες·
 καρ· τρ· αἰ· ὅς· οὐ· τ'· ἀν· κεν· ἄ· ρης· ὀ· νό· σαι·
 μεθι· λθῶ·
 οὐ· τέ· κ'· ἀθ· η· γαί· η· λαο· σό· ος· ὅι· γὰρ· ἄ· ρε· σοι·
 κει· θέ· ντες· βῶ· ἄ· σ· τε· καὶ· ἐκ· τρε· α· δί· ον· ἐ· μι· μνη· ον·
 φρά· ξαν· τες· λό· ρυ· δ· η· ρὶ· σά· κως· σά· κει·
 προ· θι· λύ· μιν·
 ἀ· πα· ρις· ἄ· ρ· ἀ· πα· ρὶ· δ'· ἐ· ρε· δει· κό· ρις·
 κό· ρω· ἀνί· ρα· δ'· ἀνί· ρ·
 φά· ρον· δ'· ἰ· ππύ· ο·
 μοι· κό· ρυ· θες· λαμ· προ· ἴ· σι·
 φά· λαι· σι·
 νη· ον· των· ὡς·
 πυ· κνοὶ· ἐ· φέ· σα· σαν· ἀλ· λή· λαι· σιν·
 ἐ· γ· χι· α· δ'· ἐπ' ὅ·
 σον·
 θε· ρα· σι· ὁ· ὦν· ἀπὸ·
 χερῶν·
 σει· ὁ· μιν· οἱ· δ'· ἰ·
 θύς· φρο· νέ· ον· μέ·
 μα· σαν· ὃ· μά·
 χι· θα·
 βῶ·
 ις· δέ· προ·
 ὑ· τυ·
 φαν· ἀο·
 λλεις· ἥ· ρ·
 χι· δ'· ἄ· ρ·
 ἔ· κτωρ·
 ἀνι· κρῦ·
 με· μα·
 ὡς· ὁ·
 λθοί·
 βο·
 χος· ὡς·
 ἀπὸ·
 πέ·
 ρης·
 ὃν·
 τε· κατὰ·
 σι·
 φων·
 ης·
 πω·
 τα·
 μὲν·
 χα·
 μάρ·
 ῥο·
 ὦ·
 σῃ·
 ῥή·
 ξας·
 ἀ·
 πα·
 ἰ·
 τῷ·
 ὁ·
 μβρῷ·
 ἀν·
 α·
 λι·
 ος·
 ἐ·
 χ·
 μα·
 τα·
 πέ·
 ρης·
 ὕ·
 γι·
 ἀν·
 α·
 θρῶ·
 σκων·
 πέ·
 τ·
 ται·
 κτυ·
 πέ·
 ι·
 δέ·
 ὅ·
 π'·
 αὐ·
 ῥο·
 ὕ·
 λη·
 ὅ·
 δ'·
 ἀ·
 σ·
 φα·
 λί·
 ως·
 θέ·
 ι·
 ἐμ·
 πε·
 δ·
 λον·
 ὅ·
 φρ'·
 ἄ·
 ρ·
 ἰ·
 κη·
 τα·
 ἰ·
 σό·
 πε·
 λον·
 τότε·
 δ'·
 οὐ·
 κυ·
 λίν·
 δ·
 ι·
 τα·
 ἐ·
 αν·
 ῥ·
 μῆ·
 ὅς·
 πρ·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὡς ἔκτορ εἶως μὴν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης,
 ῥῆτα δ' ἐλεύσεται κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
 σὴν ῥὰ μάλ' ἐγχευμφθεῖς· οἳ δ' ἀντίοι ὕϊες ἀχαιῶν,
 νύσσοντες ἕϊφεσίν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγυόισιν,
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δέ χαυτάμμος πελεμύχθη·
 ἦ ὕσεν ὃ διαπρυσίον ῥώεσι γηγωνῶς.

Τρῶες καὶ λυκιοί, καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχῆται
 παρμένει· οὐδ' ἀνδρῶν ἐμὲ στήθεσσι καὶ ἀχαιοί·
 καὶ μάλα πυρρηλὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτυνάντες·
 ἀλλ' οἷα χάσσονται ὑπ' ἐγχεῖ, ἔπειτόν με
 ὦρε θεῶν ὦρεος ἐρίγδιντος πόσις ἥρης.

Ὡς ἐπὶ ὧν ὦρνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω.

Διήφοβος δ' ἐν βῆσι μέγα φρονέων ἐβιβήκει
 πριαμίδης· πρὸ δ' αὖτε δ' ἐχεν ἀπιδάκων ἴστω,
 καὶ παρὰ πρὸς προβιάς, καὶ ὑπασιδία προπιδίξωρ·
 μηειόνης δ' αὐτοῖο ὑτύσκετο διφρίφαινω.
 καὶ βάλεν· οὐδ' ἀφάρτε κατ' ἀπιδάκων ἴστω
 ταυρεῖω· τῆς δ' οὐδ' ἀνέλασεν ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἑάτη δολιχὸν δόρυ· Διήφοβος δέ·
 ἀπιδάκων ταυρεῖω στήθε' ἀπὸ τοῦ δέισι καὶ θυμῷ
 ἐγχεος μηειόνας δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἀφ' ἑταίρων εἰς ἔθνος ἀχάϊον, χῶσατο δ' αἰνῶς
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἐγχεος ὃ ξυνέαξε.
 βῆ δ' εἶναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃσφι λείπετο·
 οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστο δῶρε·
 τεύχεος ὃ πρῶτος τιλαμῶνιωσ' ἀνδραγατέεσσιν
 ἱμβριον αἰχμητὴν πολυῖππον μέντορος ἦεν·
 καὶ ὃ πῆδαιον πρὶν ἐλθεῖν ὕϊας ἀχαιῶν.

καύρῳ ὃ πρὶ αὐμοιο νόθῳ ἔχε μιθεσιν αὖτις.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν γένεσ' ἔλυθον ἀμφίελιασσαν·
 ἄλ' εἰς ἴλιον ἦλθε μετέπρεπε ὃ βῶσι.
 ναῖε ὃ πάρ πρὶ αὐμῷ δ' αἶε μιν τίον ἴσα τέκεσσι.
 τόν ῥ' ἦδ' ἐτιλαμῶνος ὑπ' οὐαδὸς ἔρχετο μακρῷ
 νύξ' ἐκδ' ἔσπασεν ἔρχετο· ὃ δ' αὖτ' ἐπισσεν μελὴν ὄσ.
 ἦ τ' ἔρως καρυφῇ ἔσθον πρὶ φανομένοιο

χαλκῷ τιμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελοσση,
 ὡς πέσσαν ἀμφὶ ὃ βρωχέ τῶ χεα ποικίλα χαλκῷ.
 τῶ χροσ δ' ὠρμήθη μιμαῶς ἀπὸ τῶ χεα δῦσα.
 ἔκτωρ δ' ὄρμηθέντος ἀκόντισε διγρὶ φαενῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλυνάτο χαλκικὸν ἔρχετο·
 τυτθόν δ' ἀμφίμαχον κτεάτεσσι ἀκρόβρωντος·
 νιστόμῃον πόλεμόνδε κατὰ σῆθος βολῆ διγρὶ,
 λούπησεν ὃ πεισῶν ἀρῶβησε ὃ τῶ χε' ἐπ' αὐτῷ.
 ἔκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν·
 κρατὸς ἀφαρπύξει μεγαλήτορος ἀμφιμαχόιο.
 αἶας δ' ὄρμηθέντος ἀκόντισε διγρὶ φαενῷ
 ἔκτορος ἀλλ' οὐ πη χροῖς εἰσάβησεν δ' ἄρα χαλκῷ
 σμυδαλέῳ κικάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὐτάει·
 ὡς δ' αἶε μιν δένει μεγάλη· ὃ δ' αἶε χέσσετ' ὀπίσσω.
 νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσαν ἀχαιοὶ
 ἀμφίμαχον μὲν ἄρα σίχιος δ' ἴος τε μῆνε δεινός.
 ἀρχοὶ ἀθωαίων κόμισαν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν.
 ἱμβειον αὖτ' αἶαντε μιμαῶτε θούελλος ἀλκῆς,
 ὅς τε δῶ αἶγα λείοντε κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων.
 ἀρπύξαντε φέρον ἀνὰ ξωπήϊα πυκνά·
 ὑφ' οὗ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντες.
 ὡς ῥά τόν ὑφ' οὗ ἔχοντε δῶ αἶαντε κερυεῖα
 τῶ χεα συλήτῳ κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ λειρῆς

κόψεν οἴλιάδης κεχολωμένος ἀμφιμάχοιο·
 ἦκε δὲ μιν σφαρησὸν ἐλιξάμενος δι' ὁμίλου·
 ἔκβει δ' προπάρουε πολῶν πέσεν ἐν κενήῃσι·
 καὶ τότε δὴ πρὶ κῆερ ποσειδάων ἐχολώθη,
 ἦωνοιο πεισόντος ἐν αἰνῇ δῆϊοτῆϊ.
 βῆ δ' ἔνθα παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ὄρουμένων δακνούς· ῥῶϊσι δ' ἐκὼς ἔτευχεν·
 ἰδομνεύς δ' ἄρα οἱ λυεικλυσσὺς ἀντιβόλησεν,
 ἐρχόμενος παρ' ἐταῖρος· ὃ δ' ἰνέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύω βεβλημένος ὄξεϊ χαλκῷ.
 ἔν μιν ἐταῖροι ἐνέκταν· ὃ δ' ἠΐθερος ἐπιτείλασθαι,
 ἦϊον ἐκ κλισίας· ἐν γὰρ πολέμοιο μενοίνα·
 ἀνυάκων· ἔν δ' προσέφη κρείων ἱερόσιχθων,
 εἰσάμενος φθογγὴν ἀνδραίμονος ὕπθ' ὀαντι·
 οὐδ' ἄρα πλεμῶνι καὶ αἰπεινῇ καλυδῶνι·
 αἰτωλῶϊσιν ἄνακτι, θεὸς δ' ὥς τίς πο δῆμος.

ἰδομνεῦ κρητῶν βυληφόρῃ, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 οἰχονταί τ' ἄσθ, ῥωσὶν ἀπνίλειον ὕπθ' Ἀχαιῶν;

Τόν δ' ἔπειτ' ἰδομνεύς κρητῶν ἀγρὸς ἀντίον ἦνυλα·

ὡς θόαν· οὐδ' ἀνὴρ νῦν γ' αἰεὶς ὅσσον ἐρωγὰ
 γινώσκω πάντες γὰρ ἐπισάμεθα πολέμιζον·

οὔτε ἵνα δέος ἴσχει ἀκήμεν, οὔτε ἵς ὄκνω
 ἔκων, ἀνδρὲς πόλεμον κακόν· ἀλλά περ οὕτω

μέλλει δὴ φίλον εἶν' ὑπρμονέϊ κρονίῳ,

νανύμνης ἀπολέσθαι ἀπὸ ἄργεος ἔνθα δ' Ἀχαιούς·

ἀλλὰ θόαν καὶ γὰρ ἑπάρως μεμειλῆσις ἦσθα·

ὄρυνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθέντα ἴσθαι,

ὣδ' οὖν μή τ' ἀποληγῇ, κέλευέ τε φωτὶ ἐκασθαι.

Τόν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα ποσειδάων ἱερόσιχθων·

ἰδομνεῦ· μὴ κινῶς ἀνὴρ ἐτι νοσήθῃ

ἐκ φοίης· ἀλλ' αὐθι κωῶν μέλπηθρα γένοιτο .

ὅς τις ἐπ' ἡμαῖ τῷ ᾧ ἐκὼν μεθίησι μάχεσθαι .

ἀλλ' ἄγε τὴν χεῖρα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
 παύσασθαι, αἵ κ' ὄφελός τι γινώμικα καὶ δυνέοντε .

,, συμφρτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν .
 νῶϊ δ' καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπιστάμεθα μάχεσθαι .

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν .

ἰδομῆνός δ' ὅτε δὴ κλισίῳ ἐϋτυκτον ἵκανε ,

δύστρο τὴν χεῖρα καλὰ πρὶ χροῖ, γένεθ δὲ Δούρει ,

βῆ δ' Ἰῶν ἀπεροπῇ ἱναλίζκιος, ἦν τε κρονίων

χεῖρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου .

Διὰ κύνες σῆμα βροτοῖσιν, ἀρίστησι δ' οἱ αὐγαί .

ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ σήθεσι θέοντες .

μειόνης δ' ἄρα οἱ θρόνων ἐνς ἀντιβόλησεν ,

ἱγνὺς ἐν κλισίῃ· μετὰ γὰρ Δόρυ χάλκεον ἦεν

οἰσόμενος· ἦν δ' προσέφη δέενος ἰδομῆνῃ .

Μειόνη μόλις ἦε πόδας ταχὺ φίλταθ' ἐταίρων .

τίπ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δεισιπότης ;

ἦ ἐν βέλῃ, βέλεις δὲ σε τεῖρει ἄκωκή .

ἦ τέυ ἀγγελίας μετ' ἐμ' ἦλυθες· οὐδέ τοι αὐτὰς

ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι· ἀλλὰ μάχεσθαι .

Τόν δ' αὖ μειόνης πεπνυμένος, ἀντίον ἦυδα .

ἰδομῆνῷ κρητῶν βυλῆφόρε χαλκῷ χιτῶνδρ ,

ἔρχομαι εἴτε τοι ἔρχος ἐνὶ κλισίῃσι λείληπται ,

οἰσόμενος τέ νυ γὰρ κατ' ἄξια μὲν ὃ πρὶν ἔχουσεν .

ἄσπίδα δειφόβοιο βαλὼν ὑπερνορέοντος .

Τόν δ' αὖτ' ἰδομῆνῷ κρητῶν ἀγρός· ἀντίον ἦυδα .

Δούρατά γ' αἴ κ' ἐθέληθαι καὶ ἐν καὶ εἴθεσι δέσσει

ἑσάοτ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα

ῥώϊα· τὰ, κταμένων ἀποκίνυμαι· ὃ γὰρ οἶω

ἀνδρῶν λυσυμνέων ἐκὰς ἰσάμηνος πολέμι' ἔσιν.
 ἔθ' μοι Διούρατ' ἐσὶ καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες·

Τόν δ' ἄν μιν εὐκλινὲς πεπνυμένος ἀντίον ἦν Διὰ.
 καὶ τοὶ ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 πόλλ' ἔναρα φῶων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐσιν ἐλθέσθαι·
 οὐδέ γάρ οὐδ' ἐμὲ φημι λελασμένον ἐμυθία ἄλκιον·
 ἀλλὰ μετὰ πρῶτόισι μάχῃ ἀνὰ κυδίσανθ' ἔρην
 ἴσάμεν· ὅππότε νεῖσθες ὀρώρηται πτόλιό μοιο.
 ἄλλον περ ὑπὸ μάλλον ἀχαιῶν χαλκῷ χιτῶνερ·
 λήθω μαρνάμεν· σὲ δ' ἴδμεν αὖτ' ἐν οἴῳ

Τόν δ' ἄντ' ἰδομνέως κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦν Διὰ.
 οἷ δ' ἄρετήν οἷός ἐστι, τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι.
 εἰ γάρ ἦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄεστοι
 ἐς λόχον· ἐνθα μάλιστα ἄρετὴ διακρίσεται ἀνδρῶν·
 ἐνθ' ὅ, τε λελῶδες ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφάνθη.
 τοῦ μὲν γάρ τε καὶ οὐ φέπεται χρώς ἀλυσίς ἀλλὰ
 οὐδέ οἱ ἀφίμας ἔσθαι· ἐρητύειτ' ἐν φρεσὶ θυμός·
 ἀλλὰ μεθιχλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρωσι πόδας ἵστα·
 ἐν δέ τ' ἐδικραδίῃ μεγάλα σέρνοισι πατάσσει
 κῆρας οἰομένω· πάταγος δ' ἐπὶ γίνετ' ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ, οὗ τ' ἄρ' ἐφίπεται χρώς οὔτε τι λίω
 ταρβέει· ἐπειδὴ πρῶτον ἐσίγηται λόχον ἀνδρῶν
 ἄρ' ἔται δ' ἐτάχισα μὴ μῆναι ἐν λαῖ' ὑπὲρ;
 οὐδέ καὶ ἐνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
 εἴ περ γάρ κε βλεῖτο πονεύμηνος· ἢ ἐτυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίθετο βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ·
 ἀλλὰ κεν ἢ σέρων ἢ νηλὺς ἀνύσσεν·
 πρὸς αὖτ' ἐμμένοιο μετὰ προμάχων δαεινῶν.
 ἀλλ' ἄγε μὴκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύλοιο ὦ

ἔσχατος· μή πρ ὡς ὑπερίκλως νεμεσήσῃ.

ἀλλὰ σὺ γε κλισίῳ δὲ κιῶν ἔλθου ὄβριμον ἔγχε·

Ὡς φάτο· μηρόν της δ' ἔθω' ἀτάλαντος ἄρηι

καὶ ῥαλίμως κλισίηθεν ἀνείλθο χαλκεὸν ἐγχοῦ.

Βῆ δ' μετ' Ἰλίουρῆα μέγα πρὸ λείμοιο μέμνηός·

οἷος ὃ βροχιστὶς ἀρχῆς πόλεμόν δέμεται

Τῷ φόβῳ φίλῳ ἡὸν ἅμα κρατῖος καὶ ἀταρβῆος

⁴ἔσπευθε ὅτι ἐφόβησε τὰ λάφρονά πρὸς πολέμους ἡμᾶς

τὸ μὲν αὖ ἐκ θεήκης ἐφύρυσ μετασφρήσας.

Ἡ μετὰ φλέγους μεγάλη θώρας· οὐδ' ἄρα τώ γε

ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κύβητος ἔδωκεν.

Ἰδοὶ μέγας τε καὶ ἰσχυρὸς ἀγὼς ἀνθρώπων,

ἦσαν ἰς πόλιν κενθρυμένοι αἰθοπι χαλκῷ·

καὶ μερόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε.

Δευκαλίδῃ πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδύνοι ὕμιλον,

Ἡ ἐπὶ Διξιόφῳ πάντος σφαγῆς ἢ ἀνὰ μέσον,

ἡ ἐπ' ἀπειρόφιν· ἐπεὶ οὐ δύναται ἔλθωμαι οὕτω

Διεύεισα πολέμοιο κερήμεόωντας ἄχαιούς·

Τὸν δ' αὖτ' ἰδομένης κρητῶν ἀγρός, ἀντίον ἤνδρα.

γενεσι' μὲν ἐν μέσῃ σὺν ἀμύνειν εἰς ἡ καὶ ἄλλοι,

ἀλλ' αὐτὲς τε σὺν τῷ τῆς πόλεως ὁδῷ ἀλλοιῶν ἀχαιῶν

Ἐξοσύνῃ ἀγαθὸς ὃ καὶ ἐν σαλήν ὑσμίνῃ.

οἱ μιν ἀδελφω ἐλόωσι καὶ ἐσυνέμβουν πολέμοισι

ἐκδορα πριαμίλλω· καὶ ἐμὰλλα κάρτβός ἔσιν,

αἰπύ οἱ ἐσθλῆται μολαπρ̣ μιμαῶν̣ μολχιῶσαι,

καίνον νηήσαντες μένος καὶ χιῖρας ἀσπίδας·

ἡ ἄσ. ἐν ἡμερῇ σ' αὐτῶς μὴ αὐτὸς γὰρ χρόνῳ

Ἐμβολῶσι αἰθροῦς Μελὸν γήεσσι βοῆσιν.

ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ εἶξαι μέγας τελαμώνιος αἴας,

ὅς ἐστιν ὁ τ. εἰς, καὶ ἐπὶ οἱ ἀληθῆς οὐκ ἔστι.

χαλκῷ τε ῥηκτός· μεγάλοισι τε χερμαλίοισιν·

οὐδ' ἄρ' ἀχιλλῇ ῥηξήνορι χωρήσειεν·

ἔν γ' αὐτσαλὴν, ποσσὶ δ' οὕτως εἰς ἐρίβην

νῶϊν ὧ δ' δ' ἐπ' αἰετὲρ ἔχε σραβῷ, ὄφρα τάχιστα

εἴδοιμην, ἢ ἐτῷ ἔυχος ὀρέξοιμην· ἦέ τις ἡμῖν·

ὦσφωτο· μνησθῆς δὲ θεῶν ἀτάλαντος ἄρηι

ἦρ' ἔμην ὄφρ' ἀφίκετο κατὰ σραβὴν ἡμῖν ἀνώγει,

οἷ δ' ὥς ἰδοιμῆκα ἴδιον φλογὶ ἐκείθεν ἀλκήην

αὐτὴν καὶ θρόνοντα σὺν ἔντεσι λαολαλίοισι

κεκλόμηνοι καὶ ὁμιλεν, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἐβησαν·

τῶν δ' ὁμὸν ἰσάζοντες, ἐπὶ πρύμνεσσι νέεσθην·

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχασθ' ἀνέλα,

ἤματι τοῦ· ὅτε τε πλείσθ' κόνις ἀμφὶ κελεύθεος,

οἷ τ' ἀμυλὴς κενὴς μετ' ἄλλω ἰσᾶσιν ὁμίχλην,

ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη· μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ,

ἀλλήλους καὶ ὁμιλεν ἱναίρεμην ὅξ' ἔχαικα·

ἔφειξεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐργαίησι

μακρῆς, ἅσ' εἶχον ταμείχρασσ' ὅσας δ' ἀμφόσσιν

αὐτῇ χαλκείῃ κερύθων ἀπὸ λαμπρομυδάων

θωρήκων τε νηοσμήκτων· σακίαν τε φαεινῶν·

ἔρχομένων ἀμυλῆς· μάλα κεν θρασυκάρδιον εἶναι,

ὥς τότε γηθήσειεν ἰδῶν πόνον· οὐδ' ἀκᾶχοις

τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντι δινὺς κρόνυς ἔτε κραταῖον

ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετύχοντο ἀλγέα λυγρὰ·

ἔνθ' ἔμην ἄρα βῶεσσι καὶ ἔκβει βούλῃσι νίκην,

κυλαίωνων ἀχιλλῇ πόδας ταχύν· οὐδ' ὅγε πάμπαν

ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι ἀχαιῶν ἰλιόθι πρό·

ἀλλὰ θέεν κύλαινε· καὶ ἔγχεαι κερτφόθουμον·

ἀργεῖος δὲ ποσειδάων ὀρόθωνε μετελθών,

λάτρη ὑπεξαγαλὺς πολέης ἀλός· ἔχθεο γάρ ῥα

φασὶν λαμναμένους· διὲ δ' κρατῶς ἐνέμεσσα·
 ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁ μὲν γένος ἦδ' ἰὰ πάρε·
 ἀλλὰ ζῆς πρότερος γυγόνει καὶ πλείονα ἤδη·
 τοῦ δ' καὶ ἀμφαδίῳ μὲν ἀλγέτομαι ἀλγέει·
 λάθρη δ' αἶεν ἐγέρει κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ τοικῶς·
 τῷ δ' εἶδος κρατῆς καὶ ὁμοίῃ πτολίμοιο,
 πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσεν·
 ἄρρηκτόν τ' ἀλυτόν τε· εὖ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 ἐνθα μισαπόλιός περ ἱὼν λαγκαῶσι κελύσας,
 ἰδομένης φώσιν ἐπὶ λημνος, ἐρφύβον ὤρει·
 πέφνε γὰρ ὀθρυονῆα καβησόθεν ἐνδον ἵοντα·
 ὅς ῥα νέον πτολίμοιο μετὰ κλῆος ἔλκευθε·
 ἥτις δὲ πριάμοιο θυγατρὶν εἶδος ἀρίστω,
 κισσάνδρῳ ἀνέκλινον ὑπέσχετο ὃ μὲν ἔργον
 ἐκ τοῖνδ' ἀέκοντας ἀπώσμεν ὕιασ' ἀχαιῶν·
 τοῦ δ' ὁ γέρον πριάμος ὑπέσχετο καὶ κατένυσεν
 Δωσέμεναι· ὃ δὲ μάρναθ' ὑποσχασίησι πιθήσας·
 ἰδομένης δ' αὐτοῖο ὑτύσκετο διὰ φαινοῦ·
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἔρκεσε θώρηξ
 χάλκεος· ἐν φορέισκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
 λούπησε δὲ πεισών· ὃ δ' ἐπὶ νύξας φώνησέν τε·
 ὀθρυονῆ· πέει δὴ σε βροτῶν αἰνίσσοι ἀπάντων·
 εἰ τιδὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέσχε·
 διαρδανίδη πριάμω ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν·
 καὶ κίρι ἡμεῖς ταυτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
 Διοίμω γ' ἀφείδωκο θυγατρὶν εἶδος ἀρίστω,
 ἄργος ἱεραγρόντας ὀπήεμεν, εἴ κε σὺν ὁμίλῳ
 ἰλίῳ ἐκπέρσῃς ἑνναόμηνον πτολίθερον·
 ἀλλ' ἔπεμ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ σωώμεθα πονηπόροισιν
 ἀμφὶ γάμφ' ἐπὶ οὗτοι ἐνδυνάται καὶ ἐμὲν·

Ως ἐπών, ποδὶς ἔλκε κατὰ κρατὶν ὕσμίνῃ.
 ἦρας ἰδομένης· ὅθι δ' ἄσιος ἦλθεν ἀμύνταρ·
 περὶς πρόδ' ἵππων τῶ ὃ πνέοντε κατ' ὤμων
 αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θρόνων· ὅδε ἴφρο θυμῷ,
 ἰδομένηα βαλεῖν· ὅδε μιν φθάμενος βάλε διπρὶ·
 λαμὸν ὑπ' ἀνθρῶνα· διαπρὸ ὃ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἦεπε δ' ὡς ὅτε ἄς εἶπεν· ἦ ἀχιρῶς.
 ἦε πίτυς βλωθρὴν, τήν τ' οὔρισι τέλει· ἀνδρὶ
 ἔξετάμον πελέκασιν ἐνέκασιν ἡϊον· εἴν.
 ὡς δ' πρόδ' ἵππων καὶ δίφρου καὶ τανυδαῖς
 βιβρυχῶς κόνιος διδραχμένος αἰμαθέσσης.
 ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήρη φρένας· ἄς πάρος ἔχων·
 οὐδ' ὅγε τόλμησεν διήιον ὑπὸ χεῖρας ἀλνέας
 ἀφ' ἵππου σρέψαι· τὸν δ' ἀντίλοχος μενεχάρμης
 διπρὶ μέθην προήσεν τυχών· οὐδ' ἔρκεσε θώρηξ
 χάλκεον· ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐνὶ γαστρὶ πῆξεν.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀδμαῖων ἐρῆος ἔκπεσε δίφρου·
 ἵππος δ' ἀντίλοχος μεγαθύμης νέστορος ἦός.
 ἔξελασσε φῶων μετ' ἔϋκνήμιδας ἀχαιούς.
 διήφοβος γ' μάλα σχεδόν, ἦλυθεν ἰδομένηος
 ἀσίγ' ἀχνύμενος καὶ ἀκόντισε διπρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἀνταϊδῶν, ἦλεν ἄλ' χάλκεον ἔγχυθ'·
 ἰδομένης κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πόντος· ἴσῃ
 τήν, ἄρ' ὃ γ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ.
 δινωτὴν φορέεσκε δινώ κρινόντα· ἀραρυῖα.
 τῇ ὕπο πᾶσ' ἔαλιντο δ' ὑπὲρ πᾶς χάλκεον ἔγχυθ'·
 κερφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιβρέξανθ' αὖ σεν
 ἔγχυσε· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρεῖν· σ' χερὸς ἀφῆκεν.
 ἀλλ' ἔβαλ' ἵππασίδῃ ὑφ' ἡγόρα ποτιμένα λαῶν.
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων· εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

α. σ. μ. β. σ. μ.
 α. σ. δ. σ.
 α. σ. μ. β. σ. μ.

Ο. μ. β. σ. μ. Τ. ν.
 μ. μ. β. σ. μ.

διήφοβος δ' ἐπαλθὼν ἐπύξατο μακρὸν αὔσας.
 οὐ μὲν γὰρ ἄλυστο κίττα ἄσιθ'· ἀλλὰ ἱφίμει,
 εἰς αἰθίορος πρὶόντα πυλάρταο κρατρός
 γνηθῆσεν κατὰ θυμὸν· ἐπὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόρῃ
 ὦσ' ἔφατ' ἀρχαίοισι δ' ἄχρος γένετ' ἐυξάμενοιο.
 ἀνυλόχο δ' ἡ μάλισα διαΐφρονι θυμὸν ὄεινεν.
 ἀλλ' οὐδ' ἄχνη μὲν ὅσ' πρὶ οὐδ' ἀμείλῃσεν ἰταίρην·
 ἀλλὰ θείων πρίβη καὶ οἱ σάκρος ἀμφεκάλυψε.
 τὴν μὲν ἔπειθε ὑποδύντε δ' αὖτ' ἐρίηρεσ' ἰταῖροι.
 μνηστῆρας ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλέξανδρος.
 νῆας ἐπὶ γλαφυράσ φρέσιν βαρεῖα σινάχοντα.
 ἰδομηνεύς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἴσθ' δ' αἰεὶ.
 ἦ ἔλκεα βῶων ἐρεβενῇ νυκτὶ καλύψαι.
 ἦ αὐτὸς δ' ἐπὶ πῆσσε ἀμύνων λαιῶν ἀχαιοῖσιν.
 ἐνθ' αἰσυνήταο διοτρεφέος φίλῳ ἐξ ὄρῳ
 ἦρδ' ἀλκοῦθον γαμβρὸς δ' ἦν ἀρχίσσας.
 στραβυτοδῶν δ' ὥπυι θυγατρὶν ἱποδωμεαν.
 τὴν πρὶ κῆρι φίλησε πατήρ, καὶ πόντια μῆτηρ
 ἐν μετρώσ'· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίῳ ἐκίχαστο,
 κολλιτῆ καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσὶ, τ' οὐνεκα καὶ μίρῃ
 γῆμιν ἀνὴρ ὤεισσε ἐνὶ τροίῃ ἐνέει.
 τὴν τόθ' ὑπ' ἰδομηνῇ· ποσειδάων ἰδωμάσιν.
 θέλξας ὅσ' ἐφασκεν, πέδισσε δ' ἐφείδιμα γυῖα.
 οὐτ' ἐγὼ γὰρ ἐξ ὀπίσω φυγέειν δύναντ' οὐτ' ἀλέεσθαι
 ἀλλ' ὅς τις σῆλιν, ἢ δεινὸν ὑψιπέτηλον.
 ἀφίμας ἐσαότα, σῆθος μέδον οὐτάσσε δαρί.
 ἦρδ' ἰδομηνεύς· ῥῆξεν δ' οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον· ὅς οἱ προῶδον ἀπὸ χροῶς ἔρκε δ' ἄλκιον.
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσαν ἐρεκέμυμος περὶ δαρί,
 δούπησεν δ' ἐπισὼν δόρυ δ' ἐν κραδίῳ ἐπιπύρει.

Hom. Od. 11. 1-14
 An. Alcibiades 10

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ.

ἦ ῥα οἱ ἀσπαίρῃσά, καὶ οὐρίαν πελὶ μίξον
 ἔρχεο· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·
 ἰδομνεύς δ' ἔκπαρτον ἐπύξατο μακρὸν αὐτοῖο·
 Διίφοβ', ἦ ἄρα δῖόν σ' εἰσκόμῃ ἄξιον εἶναι,
 φῖς ἐνὸς ἀντιπεδῶναι ἐπὶ σὺ πρ' ἔρχου αὐτῶς
 Δαίμονι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἴσας ἔμοιτο,
 ὄφρα ἴλῃς, οἷος ἱνὸς γόνος ἔνθα δ' ἰκάνω.
 ὅς πρῶτον μίνα τέκε κρήτῃ ἐπίτρον·
 μίνας δ' αὖ τέκεθ' ἦν ἀμύμονα Δουκαλίωνα,
 Δουκαλίον δ' ἐμὲ τίκτε, πολλέ σ' ἀνδρασιν ἀνακταί,
 κρήτῃ ἦν εὐρείῃ, νῦν δ' ἐνθάδε νῆες εὐεκηρ
 θίγῃτε κακὸν· καὶ πατρί, καὶ ἄλλοισι φῶσασιν.
 Ως φωνέει Διίφοβος δὲ Διάνδιχα μρμήβειον
 ἦ ἴνα πρῶτον ἐταρίσασθαι μεγαθύμων,
 ἄλ' ἀναχωρήσας· ἦ πέρ ῃσαι καὶ οἷοι.
 ὧ δέ σ' οἱ φρονέοντι, Δοκασάθ' κερδιον εἶναι.
 βῆναι ἐπ' αἰνείαν· τόν δ' ὕστατον ἔρου ὁμίλῃς
 ἴσαοτ'· αἰὲ γὰρ πριάμῳ ἐπιμήνιει δῖω·
 οὐ γὰρ ἄρ' ἐδλὸν ἰόντα μετ' ἀνδράσιν οὐκ εἴσκεν·
 ἀρχοῦ δ' ἰσάμηνος, ἔπειτα πτέροντα προσηύδα·
 αἰνεία φῶν βυληφόρε, νῦν σέ μάλα χρεῖ,
 γαμβρῶ ἀμυνέμεναι εἴ πρ' τί σε κύδιος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπειτα ἀλκιστόφω ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος πρ'
 γαμβρὸς ἦν, ἔθριψέ μοι τοῖς ἐνι, τυτθὸν ἰόντα,
 πρὶν δέ τοι ἰδομνεύς Δουκλυνὸς ἐξωκέειν.
 Ως φωνέει· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν, ἐνὶ στήθεσιν ὀεινόν·
 βῆ ὃ μετ' ἰδομνεύῃ μέγα πρὸς ὀλέμοιο μεμνηλῶς·
 ἀλλ' οὐκ ἰδομνεύῃ φόβος λάβετ' ἀλγύζον ὄς,
 ἀλλ' ἔμειν' ὥς ὅτι τις σὺς οὐρεσιν ἀλκίπεπιδός,
 ὅς τι μίνας καλὸν σφῆν' ἐπ' ἔρχομενον πολλὸν ἀνδρῶν
 χόρῳ

χῶρ' ἔν' οἰοπόλῳ· φρίσσει δὲ τινῶν ὑπέρθευ.
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπει· αὐτὰρ ὀδύοντα σ
 θήγῃ ἀλέξει· αἰμαῶς κύνει· ἢ δὲ καὶ ἄνδρα
 ὥς μένει· ἰδομένης· ἀνελκυστός, οὐδ' ὑπεχώρει
 αἰνείαν ἐπιόντα βοῇ θοὸν· ἄνδ' ἑταίρους
 ἄσκάλαφόντ' ἐθρῶν ἀφαρῆατε· ἀνιπυρόν τε·
 μηειόνην τε, καὶ ἀντίλοχον μήσωρα σ' αὐτῆς·
 κῦς δ' ἐπορύνων ἐπεὰ πῖρόντα προσήυδα·
 δῖτε φίλοι καὶ μὲν οἷον ἀμύνετε· δειδίδια δ' αἰνῶς
 αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισεν·
 ὅς μάλα κάρτερός ἐστι μάχη· ἐνὶ φῶτασ' ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον·
 εἰ γὰρ ἐμνηκίῃ γεγενοίμεθα τῶν δ' ἐνὶ θυμῷ·
 αἰψὰ κεν ἢ ἐφείροισ' ἄλγεα κράτος· ἢ ἐφροίμην·
 ὦσ' ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα παύοντες ἔνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες·
 πλησίοι ἐσησαν σάκε' ὥμοισι κλινάοντες·
 αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο· οἷς ἑτάροισι·
 ἀνιπυρόν τε, πάειν τ' ἐθρῶν καὶ ἀγένορα δῖον·
 οἳ δ' αἶμα' ἡγεμόνες βῶων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔποντο, ὥς εἴτε μετὰ κτίλιν' ἔσπετο μήλα·
 πτόμῳ ἐκ βοτάνης γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποίμην·
 ὥς αἰνείας θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γαλήθει·
 ὥς ἰδὲ λαῶν ἔθνος ἐπιπτόμενον ἰοῖ αὐτῷ·
 οἳ δ' ἀμφ' ἀλυσθόω αὐτὸς χεῖρὸν ὠρμήθησαν·
 μακροῖσι ξυστοῖσι περὶ στήθεσσι δὲ χαλκῆς·
 συμβολαίον κενάβει· ἔκτυσσε μένων καὶ ὁμιλοῦ
 ἀλλήλων· δῖο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων·
 αἰνείας τε καὶ ἰδομένης ἀτάλαντοι ἄρηι·
 ἵκντ' ἀλλήλων ταμίειν χροῶν ἡλὶ χαλκῷ·
 αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόνισσεν ἰδομένη·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἀλλ' ὃ μὲν ἀνταϊδῶν, ἠλυνάδ' ἀλκίον ἐγχεῖται.
 αἰχμή δ' αἰνείας κραδαινόμενη κατὰ γαίης,
 ὥχεται· ἐπὶ δ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν
 ἰλομηνεύς δ' ἄρα οἶνέ μιν βάλε γαστέρα μέσσω.
 ῥῆξε δ' ἐκ τοῦ θώρηκος γυῖον διὰ δ' ἐντὸς χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεισὼν, ἔλε γαῖαν ἀροῶ.
 ἰλομηνεύς δ' ἐκ μὲν νέκυρος δολιχόσκιον ἐγχεῖται
 ἑσπάρσας· οὐδ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα λυγρὰ τεύχεα καλὰ
 ὁμοῖν ἀφ' ἑλίου· ἐπὶ γὰρ βελίεσσιν.
 οὐ γὰρ ἐτ' ἐμπεδὰ γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι.
 οὐτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος· οὐτ' ἀλίσσασθαι.
 τοῦ δ' ἄρ' ἐν σαλῇ μὲν ἀμύνει νηλεὲς ἥμαρ.
 ῥέσσει δ' οὐκ ἐν ῥίμῃ πεδίοιο φέρον ἐκ πολέμοιο.
 τοῦ δ' ἐκ βάλων ἀπὸντ' ἀκόντισε διὰ φασγάνῳ
 διήφοβ'· δὴ γὰρ οἱ ἔχον κούρην ἐμμνήσ' αἰεί.
 ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτων· ὃ δ' ἀσκάλαφον βάλε διὰ.
 ἔκον ἐνυαλίοιο· δὴ ὥμῃ δ' ὄβριμον ἐγχεῖται
 ἔσχευεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεισὼν, ἔλε γαῖαν ἀροῶ.
 οὐδ' ἄρα πῶν πέπυσε, βειήπυος ὄβριμος ἄρης,
 υἱὸς οἷο πεισόντης ἐνὶ κρατὶ ὕσμινι.
 ἀλλ' ὅ γε ἄρ' ἀνὰ δόρυ μιν ὑπὸ χρυσέοισι νέφουσιν
 ἔσσε δὴ βυλῆσιν ἐλμίν· ἐνθά περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐργόμηνες πολέμοιο.
 οἳ δ' ἄμφ' ἀσκαλάφῳ αὐτὸς χεῖρ' ὤρμηθησαν.
 διήφοβος μὲν ἀπ' ἀσκαλάφης πύλην φασγάνῳ
 ἔρπασσε· μνηστῆς δ' ἐκ τοῦ ἀτάλαντος ἄρηι.
 διὰ βραχίονα τύψεν ἐπ' ἀλμυρῷ· ἐκ δ' ἄρα χερσὸς
 αὐτῷ περὶ φυλάττει χαμαὶ βόμβησε περὶ σῶσα.
 μνηστῆς δ' ἐξ αὐτοῦ ἐπ' ἀλμυρὸς αἰγυπῖος ὤς.
 ἐξέρυσσε περὶ μνηστῆρος βραχίονος ὄβριμον ἐγχεῖται.

ἄλ' ἐτάρων ἐς ἴθνος ἱχάξουσιν ὃ πολίτης
 αὐτοκασίγητος πρὶ μέσῳ χεῖρι λιτήνας,
 ἔξῃ γὰρ πολέμοιο λυσσηχίος ὄφρ' ἰκεθ' ἵππου
 ὠκέας· οἱ δὲ ὀπίθε' μάχης ἥδ' ἐπὶ πολέμοιο
 ἔκασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἐχοντες·
 οἱ τὸν γε πρὸτ' ἄστυ φέρον βαρὶα σινάχοντα
 τερόμυθον κατὰ δ' αἶμ' ἀνιστάτο ἔρρει χερρός·
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοή δ' ἀσβιστος ὀρώρει,
 αἰνείας δ' ἀφαρῆα καληρυδίῳ ἐπορούσας,
 λαμὸν τύψ' ἐπὶ οἱ τετραμμένον ὄξει λυγρὴ
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη ἐπὶ δ' ἄσπερ ἐκφθῆ
 καὶ κόρυς ἀμφὶ ὃ ὀθάνας χυρὸν θυμοραϊστής.
 ἀντίλοχος ὃ θόωνα μετασφρεφθέντα δοκύνσας
 οὐτάσ' ἐπαίξας ἀπὸ ὃ φλέβα πᾶσαν ἐκρυσεν·
 ἦ τ' ἀνὰ νῶτα θέεσσα διαμπρὲς εὐχέην ἱκάνει.
 τήν ἀπὸ πᾶσαν ἐκρυσεν· ὃ δ' ὑπ' ἵος ἐν κενίῃσι
 κάππεσιν ἀμφω χεῖρι φίλοις ἐτάροισι πνέσσας·
 ἀντίλοχος δ' ἐπόρυσεν καὶ αἶνον τινύχε' ἀπ' ὤμων
 πατρίων ῥῶϊς ὃ πρὶς αἰλὸν ἀλλοθεν ἄλ' ὄφρ'
 οὐτάσιν σάκας ἐνρὺ παναίολεον, οὐδ' ἐλὶ δύναντο
 εἴσω ἐπιθράψαι τέρενα χροά νηλεῖ χαλκῷ
 ἀνυλόχῃ· πέρι γὰρ ῥα ποσειδάων ἱνοσίχθων,
 νέστορος ἦδ' ἐρυθ καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν·
 οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν· ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 σφαφάτ' οὐδ' ἐπὶ ἐλ' ἔχ' ἄρ' ἐμας· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σθεόμυθον ἱλέλικόν, λιτύσκετο ὃ φρεσὶν ἤσιρ
 ἔστιν ἀκοντίσαι ἢ ἐσχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 ἀλλ' οὐ λῆθ' ἀδίσμαντα λιτυσκομῆτος καὶ ὁμίλη
 ἀσιγᾶσθαι· ὅς οἱ οὐτά σάκας μέθ' ὄξει χαλκῷ·
 ἐγγύθεν ὀρμηθείς· ἀμυμήνωσεν ὃ δὲ αἰχμηρῶ·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

κυανοχαίτα ποσσὶ δάκων βίοτοιο μεγέρας.
 καὶ τὸ μῦθον αὐτῷ μεῖν ὥς τε σκῶλός πυρίκαυτος Θ.
 ἐν σάκῃ ἀνυλόχοιο· εἰ δὲ ἤμισυ κίτ' ἐπὶ γαίης
 ἄτ' δὲ ἑτάρων εἰς ἕβνος ἐχάψο κῆρ' ἀλειίνων,
 μηερόνης δὲ ἄπιόντο μεταπρόμυθος βάλε δαυρή.
 αἰδελιόντε μισσηγόν· καὶ ὀμφαλῶν ἐνθα μάλισσά
 γίνετ' ἄρης ἀλυσενὸς οἰζυροῖσι βροβίσσιν.
 ἐνθα οἱ ἐγχεὸς ἐπῆξεν· ὃ δὲ ἑσπόμενος πρὶ δαυρὶ
 ἑσπάρ, ὥς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὐρεσι βυκόλοι ἀνδρῶν
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλουν βίη λήσαντες ἄγασιν.
 ὥς ὁ τυτπὶς ἑσπασσε μίνωθ' ἀπὸ οὗ μάλα λήν.
 ὃ φραδὶ ἐκ χροὸς ἐγχεὸς ἀκασσάσ' ἐγγύθεν ἑλθών.
 ἥρως μηερόνης τὸν δὲ σκόρπος ὄσ' ἐκάλυψε.
 ληΐπυρον δὲ ἑλκός ἐξίφει σχελὸν ἤλασσε κόρσῳ.
 θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τυφάθειαν ἄραξεν.
 ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσῃ, καί τις ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένῳ ἐκόμισσε.
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβονῆ νύξ' ἐκάλυψεν.
 ἀβρίδῳ δὲ ἄχος ἐίλε βοῆν ἀγαθὸν μῆνέλαον.
 βῆ δὲ ἐπαπλήσασ' ἑλινῶ ἥρωϊ ἀνακτι.
 ὀξὺ δόρυ κραδίαν· ὃ δὲ τόξον πῆχυν ἀνείλε.
 τῷ δὲ ἄρ' ὀμαρτήτῳ· ὃ μὲν ἐγχεῖ ὀξυόων.
 ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ ἀπὸ νευρῆφιν οἶσῶ.
 πριαμίδης μὲν ἐπὶ ταχέατ' εἴθεος βάλλον ἰῶ
 θώρηκος γυάλον· ἀπὸ δὲ ἐπ' αἶθε πικρὸς οἶσός.
 αἶς δὲ ὅτ' ἀπὸ πλατὺος πύοφιν μεγάλῳ κατ' ἄλῳ
 θρώσκουσι κύαμοι μελανόχροος ἢ ἐρεβινθοί.
 πνοὴ ὑπὸ ληνρῆ καὶ λικμητῆρος ἥρωϊ,
 ὥς ἀπὸ θώρηκος μῆνέλας κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκασ' ἐπ' αἶθε πικρὸς οἶσός.

ἄφειδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς μυνέλαος.
 τὴν βάλεν, ἥρ' ἔχε τόξον ἱέξον, ἐν δ' ἄρα τόξῳ,
 ἀνελκνύ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχυτο.
 ἄτ' δ' ἐτάρων εἰς ἔσθλ' ἔχεν κῆρ' ἀλκείων
 χεῖρα παρακρινάσασσ'· τὸ δ' ἐφίλκετο χάλκεον ἔγχυτο
 καὶ δ' μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μετ' ἄθυμος ἀγ' ἄνδρ'.
 αὐτὴν δὲ ξυμείδισεν ἐν σρόφῳ οἷος ἄωτο
 σφουδρόν· ἦν ἄρα οἰθρῶπων ἔχε ποτιμένι λαῶν.
 πείσανδρος δ' ἰθὺς μυνέλαον κυδαλίμοιο,
 εἶε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ, θανάδιον τέλεος δέ.
 θὶ μυνέλαε λαμῆναι ἐν αἰνῇ λιπότητι.
 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἄφειδης μὲν ἄμαρτε παρὰ δέ οἱ, ἱράπει' ἔγχυτο.
 πείσανδρος δὲ σάκος μυνέλαον κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, ὃ δὲ διὰ πρὸ, δωμήσας χάλκον ἱλάσασα.
 ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρύ, κστεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχυτο· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἔελπε νίκῃ.
 ἄφειδης δ' ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 ἄλτ' ὅτ' ἐπείσανδρον· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος ἐλθετο καλῆν
 ἀξίνῃ ἐχέλευσεν, ἐλαίνῃ ἀμφιπελέκει,
 μακρῷ ἐν ξίφει· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 εἶθι δ' μὲν κόρυθος φάλλον ἦλασεν ἱπποδασείης·
 ὄστρον ὑπαὶ λόφον αὐτὸν δ' ἔλε προσιόντα μέτωπον,
 εἶνός ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀδύα, τῷ δὲ οἰόσσε
 πᾶρ ποσσὶν αἰματόεντε χαμαὶ πέθον ἐν κενήσῃ.
 ἰδνωθήν ὃ πρὸς ὦν· ὃ δ' ἔλκε ἐν στήθεσι βαίνων,
 τένχας τ' ἐξενάειξε, καὶ οἰχόμενος ἔπεσεν ὅνδρα,
 λείπετέ θιν οὔτω γένεας δαυαῶν ταχυπώλων.
 πῶς ὑπὲρ φίλοι διενῆς ἀκόρηθι αὐτῆς.
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδύει.

ἦν ἔμε λῶβήσασθαι κακὰ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
 ξυλὸς εἰβριμέτεω χαλεπὴν ἐλπίείσατε μήνιν
 ξεινίῃ· ὅς τε ποθ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν,
 οἶμιν κτεινέτω ἄλσχος, καὶ κτήματα πολλὰ
 μάτ' οἷ χιρὸν ἀνέχοντες· ἐπεὶ φιλέειδε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μευαίνετε πονέποροισι.
 πῦρ ὄλθον βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας ἀχαιούς·
 ἄλλοι ποτισχῆσι δὲ καὶ ἑσσύμενοί περ ἄρηθ'·
 ζυπατρὶ ἢ τέ σε φασὶ περὶ φρένας ἐμυθεῖαι ἄλλω
 ἀνδρῶν ἠδὲ θιῶν, σέο δ' ἐκ τοῦδε ποντα πέλονται·
 οἶον δ' ἢ ἀνδραγι, χαρίσσαι ὕβρισι
 τρωσὶν τῶν μένος αἶν ἀποδάσσειν, οὐδέ τι δύνανται
 φυλόπιλος κέρσεσθαι ὁμοίῃσι πολέμοιο.

ἔτι πολυτῶν μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνῃ καὶ φιλήσῃ.

ἔτι μολπῆς τε γλυκῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοιο,
 τῶν πέρις καὶ μέλλον ἐλπίεται ἔξ' ἔρον εἶναι,
 ἢ πολέμου, τῶν δ' ἔτι μολχῆς ἀκόρητοί εἰσιν.

Ὡς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντα ἀπὸ χροῶς αἵματόεντα
 συλήσας, ἐταροῖσι δίδωμι μούλας ἀμύμων·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτίων προμαχοῖσιν ἐμίχθη·
 ἐνθάδ' οἱ υἱὸς ἱππῶν πυλαμένους βασιλῆθ'·
 ἄρπαλίων· ὃ ῥα παρὶ φίλῳ ἔπρεπτο πολέμοιο
 ἐς τρώϊω· οὐδ' αὖτις ἀφίκετο παρὶ δαγαῖαν,
 ὃς ῥα τότ' ἄρ' ἰδὼ μεθ' ὅσους οὕτως διερὶ
 ἐγγύθεν· οὐδέ τι διὰ πρὸ δωρήσας χαλκὸν ἐλάσσει·
 ἀτ' δ' ἐτέρων ἔς ἔθνος ἐχέειτο κῆρ ἀλείνων
 πάντας παπταίνων, μή τις χροῶ χαλκῷ ἐπαύρη·
 μηειόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἶσόν·
 καί ῥ' ἐβαλε γλῆρην κατὰ δεισιόναυτάρ οἶσός·
 ἀνέκρυν' κατὰ κύστιν ὅς οἱ ἔξιπέρησεν.

ἰζόμενος ὃ κατ' αὐτοφίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 θυμὸν ἀποπνείων ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ.
 κεῖθε ταθεῖς ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέει, διῦε δ' ῥαῖα.
 πρὸν μὲν παφλαγόνες μεγαλήθεις ἀμφιπένοντο.
 ἦς δὲ λήφρον δ' ἀνέσαντες ἔχον προτὶ ἱλίον ἱρήν.
 ἀχνύμενοι μετὰ δὲ σφι πατήρ κίε Λάκρυα λείβων.
 ποινή δ' οὕτως παλὸς ἐγίνετο τιθησῶτα.
 τοῦ δ' ἴκευς, μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.
 ξείνος γάρ οἱ ἔω πολέσιν μετὰ παφλαγόνεσσι.
 τοῦ ὅγε χροόμενος προΐει χαλκήρεϊ δῖος ὄρν.
 ἦν δὲ τις ἐν χήνωρ πολυδίδια μάντιος ἦος.
 ἀφνεός τ' ἀγαθός τε κεραιόθι οἰκία ναίων.
 ὅς ῥ' ἐν ἐλῶδες κῆρ ὄλθην ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
 πολλὰ κί γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς πολυδίδια.
 νοῦσ' οὖν ὑπ' ἀργαλῆα φθίδιαι οἷς ἐν μεγάροισιν.
 ἢ μετ' ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ βῶεσι λαμῖναι.
 τοῦ δ' ἄματ' ἀργαλῆα θωὴν ἀλέεναι ἀχαιῶν.
 νοῦσ' οὖν τε συγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἀλγέα θυμῶ.
 πρὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατ', ὥκα δ' ὅ θυμὸς
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων συγερὸς δ' ἀρά μιν σκόθεις ἔπλετο.
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο λίμας πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυτο διὰ φίλως· οὐδέ μιν ἤλεε
 ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀεισερὰ διητόωντο.
 λαοὶ ὑπ' ἀργείων τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος ἀχαιῶν
 ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαῖοχος ἐνοσίγαιος.
 ὥρῳ ἀργεῖες, πρὸς δ' ἴδινε αὐτὸς ἀμυναι,
 ἀλλ' ἔχεν ἢ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλλε.
 ῥηξά μινος Λαοναῶν πυκινὰς εἰχὰς ἀπασάων.
 ἐνθ' ἔσαν αἵαντός τε νέες καὶ πρῶτες ἰλῆες.
 θῖν' ἐφ' αἰλὸς πολλῆς ἐρυμέναι· αὐτὰρ ὕπρθε,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τειχὸς ἐδιδόμην χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστ'
 λαχρήϊς γίνοντο μάχη, αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι·
 ἐνθα δὲ βοιωτὶ, καὶ ἰωόντες ἑλκεχίτωνες·
 λαχροὶ καὶ φθίοι, καὶ φαυλιμόεντες ἑπείοι,
 παρδὴ ἐπαΐσσονταν ἰδὼν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
 ὄσσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ἱκέσθην ἑκβραδίον·
 οἱ μὲν ἀθηναίων προλελεγμένοι ἐπὶ ἄρα ρῆσιν,
 ἦρχ' ἡὸς πετιῶο μενεδυνός· οἱ δ' ἅμα ἔποντο
 φειδίας τε, εἰχίος τε, βίας τ' εὖς· αὐτὰρ ἑπείων
 φυλείδης τε, μέγης, ἀμφίον τε, δρωκίος τε,
 προφθίων τε, μέδων τε· μνηστῆρές τε πολυδερκής·
 ἦτο δ' ὁ μὲν νόθος ἡὸς οἴληος θείοιο,
 ἔσκε μέδων αἰάντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναον
 ἐν φυλοκῇ γαίης ἄσπετος πατρίδος ἀνδρακακτάς,
 γνῶεν μηρῆς ἐειώπιδος, ἦν' ἔχ' οἴλυνος·
 αὐτὰρ οἰφίκλειο πάϊς πῦ φιλακίδαιο·
 οἱ μὲν προφθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ βοιωτῶν ἐμάχοντο·
 αἶας δ' οὐκέτι πάμπαν οἴληος ταχὺς ἡὸς·
 ἴσατ' ἀπ' αἰάντος τελαμωνίης οὐδ' ἠεκάον·
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νεῶ βόε οἶνοπε πηκῶν ἄροτρον
 ἔθον θυμὸν ἔχοντε ὑταίνεον· ἀμφὶ δ' ἄρασφιν
 πρυμνοῖσιν κρύσσοντο πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς,
 τῷ μὲν τε ῥυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἔεργε,
 ἱεμένω κατὰ ὦλα, τέμνει δὲ τε τέλθον ἄρουρης,
 ὡς τῷ παρβεβαῶτε ράλλ' ἔσσαν ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ἦτοι τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε, καὶ ἰδωλεί,
 λαοὶ ἔποντο ἑτάροι, οἳ οἱ σολῆς ἐξέλεχοντο,
 ὅππότε μιν καμμάτος τε, καὶ ἰδρώς γούναθ' ἵκειτο·
 οὐδ' ἄρ' οἴλιάδῃ μεγαλήρεα λαχροὶ ἔποντο

ὃ γὰρ σφισαλίη ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ.
 ὃ γὰρ ἔχον κόρυθα σ' χαλκήρεα σ' ἵπποδασείας.
 ἢ δ' ἔχον ἀσπίδα σ' ἐκκύκλιν, καὶ μείλινα διοῦρα.
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ὑψρόφω οἷος ἄώτῳ,
 ἴλιον ἐς ἅμ' ἐπὶ πύθον πεπρωθότες οἷσιν ἔπειτα
 τερφέα βάλλοντες, βῶων ῥῆγ' ἡνωτ' φάλαγγας.
 δὴ ῥα τόθ' οἱ μῦθ' ἠρώδῃ σὺν ἔντεσι διαδαλέοισι,
 μάργανθ' ὥσιν τε καὶ ἔκθει χάλκ' ἡερυσῆ.
 οἱ δ' ὀπίθων βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάριμιν
 βῶιν μιμνήσκονθ', στωικλόνεον γὰρ οἷσοι.
 ἐνθά κε λευγαλίδος νηὶν ἄπο καὶ κλισιοῶν,
 βῶιν ἐχώρησαν προτὶ ἴλιον ἠνεμόσταιν,
 εἴμῃ πυλιδάμασ' θρασύν' ἐκβρα εἶπε παραστάς,
 ἐκβρ' ἀμήχανός ἐστι παρὰ ῥητοῖσι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολυμήϊα ἔργα,
 τοῦνεκα καὶ βελῆ' ἐθέλεις πρὶ δ' ὤμῳ ἀμάρ;
 99 ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πέντα λιμήσσαι αὐτὸς ἐλέσθαι.
 100 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολυμήϊα ἔργα.
 101 ἄλλω δ' ὀρχησύν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ αἰοδῆν,
 102 ἄλλω δ' ἐν σήθει τιθεῖ νόον ἐν ῥύοπα βέης
 103 ἐδλόν· σὺ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσωντ' ἀνθρώποι.
 104 καί τε πόλεις ἐσάσσει, μάλισκ' δ' ἐκ αὐτὸς ἀνέγναι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔρεω, ὥς μοι δοκεῖ εἶν' αἴετα.
 πάντῃ γὰρ σε πρὶ σέφανος πολέμοιο δέδωκε.
 βῶιν δ' ἐμυῖοι ἐπὶ κατὰ τεῖχος ἐβησαν
 οἱ μὲν ἀφισσῶσιν σὺν τεύχεσιν· οἱ δ' ἐμολχοντα
 παυρόττοιοι πλεονέεισι κεδαιέντες κατὰ νῆας.
 ἀλλ' ἀναχατὰ μῦθος κάλει ἐνθάδε πάντα σ' ἀρίστους.
 ἐνθεν δ' ἄρ' μάλα πᾶσαν ἐπιφραταίμεθα βελήν,
 ἔκθ' ἐνὶ νῆεσι πολυκλήϊσι πείσωμεν,

ΙΛΙΑΔΟΣ

αἶψ' ἐθέλησι θεὸς Διότμονα κράτ'· ἢ κεν ἔπειτα
 πὰρ νηδὺν ἔλθοιμι μὲν ἀπὴμόνευ· ἢ γὰρ ἔργω
 Διείδω μὴ καὶ χεῖρ' ἄποτίσωνται Ἀχαιοὶ
 χρεῖσθ'· ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄρ' ἐστὶ πολέμοιο
 μέμνη· ὃν οὐκ εἴη πάγχυ μάχης σχήσεσθαι δῖο.
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ἄλλ' ἴδ' ἔκρει μῦθος ἀπὴμον.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλλοι χαμᾶϊ
 καί μιν φωνήσας· ἔπεια πῆρόντα προσήνθ' ἄλλοι.
 Πηλεΐδης, σὺ μὲν αὐτῷ ἱρύσκει πάντας ἄριστε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σ' εἴμι καὶ ἀνιόω πολέμοιο.
 αἶψα δ' ἔλυσθ' ἄνους, ἐπὴν ἐν ἔϊς ἐπιτείλω.
 ἦ ῥά, καὶ ὥρμηθι ὄρεϊ νιφόωνι ἱοικώς.
 κικληγώς· Διὰ δ' ῥώων πέτετ' ἢ δ' ἐπικούρω.
 δῖ δ' ἐστ' παρθοίῃσιν ἀγαπήνορα Πηλεΐδ' ἄμεινοντα,
 πάντες ἐπεισέβοντ'· ἐπεὶ ἔκτορος ἔκλυνον αὐτὸν δῖον.
 αὐτὰρ ὁ, Διήφοβόν τε βίην θ' ἑλένοιο ἀνακτοσ·
 Ἀσιάδην τ' Ἀλκίμαντα καὶ Ἄσιον ὕρτάκεν ἡρόν.
 φοῖτα ἀνὰ προμάχης Διζήμῃος εἴπυσ' ἐφύροιο.
 βῆ δ' εὖρ οὐκ εἴη πάμπαν ἀπὴμόνας οὐδ' ἀγολέθρους.
 ἀλλ' οἱ μὲν Διὶ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν.
 χερσὶν ὑπ' ἀρχαίων κέατο θυχὰς ὀλέσαντες.
 οἳ δ' ἐν τεύχεσσιν ἔσαν βεβλημένοι, οὐτά μιν οἳ τε.
 πρὶν δ' ἐτάχ' ὥρ' ἐμάχης ἐπ' αἰετὶρὰ Λαερτιάδης
 Διὶον ἀλέξανδρον ἑλένης πόσιν ἠὲ κόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρας· καὶ ἐπαρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀρχοῦ δ' ἱσάμηνος, προσέφη αἰσχροῖς ἐπὶ ἐσθλῇ.
 Δύσσεια εἶδος αἰετὶ γυναιμανέες· ἠπρόπνυτά.
 ποῦ δ' ἐστ' ἀνιόω, βίην θ' ἑλένοιο ἀνακτοσ·
 Ἀσιάδης τ' Ἀλκίμαντα καὶ Ἄσιον ὕρτάκεν ἡρόν.
 ποῦ δ' ἐστ' ὀφειλονέας· νῦν ὥλφον πάσ' ἄσπερ ἄνθρωποι

ἴλιος αἰπηνή· νῦν ρι σῶς αἰπὺς ὄλεθρῳ·

Τὸν δ' αὐτὶ προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

ἔκτορ ἐπεὶ ρι θυμὸς ἀνείλου αἰὲσάδου·

ἄλλο τε δὴ ποτε μάλλον ἱρωῆσαι πτολίμοιο

μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἔμὲ πάμπαν ἀνάγκισθα γένεσθαι μήτηρ

ἱξοῦ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχῃ ἤγεραις ἑταίρων·

ἔκ τ' οὐδ' ἐνθάδ' ἔόντις ὁμιλίομην Δαναοῖσι

νολιμέως ἑταροὶ ὅ κατέκταθον οὐς σὺ μεταλλάξας

οἶω δὴ φόβος τε βίηθ' ἑλένοιο ἀνακτῶ·

οἵ χ' αὖτε μακρῇσι τετυμμένω ἰγχεῖσιν·

ἄμφοτέρω κατὰ χιτῶνα φόνον δ' ἤμυνε κρονίωρ·

νῦν δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελύει·

ἤμεις δ' ἑμυμαῶτις ἅμ' ἑλόμεθ' οὐδέ τι φημι

ἀλκῆς δυνήσεσθαι· ὅση δυνάμεις γὰρ πάρεσσι·

παρ δὲ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἑσσύμενον πτολίμῳ·

ὣς ἐπὶ πᾶν παρέπεσεν Ἀχιλλεῖος φρένας ἥρων·

βῆν δ' ἱμῶν ἐνθάδ' ἄλκις μάχῃ καὶ φύλοπις ἦεν·

ἄμφι τε κεβερένῃ καὶ ἀμύμονα πελυδάμαντα·

φάλλῃ δ' ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθειον πολυφοῖτον·

πάλλωνντ' ἀσκήνιον τε μόρωθ' ὅτε ἵπποσίων·

οἳ δ' ἐξ Ἀσκανίης εἰβώλακος ἦλθον ἄμοιβοί·

ἦοι τῇ προτέρῃ· τότε δ' οὐδ' ὤρσε μάχεσθαι·

οἳ δ' ἴσαν ἄργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἄελλαι·

ἦ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς ἱσιπέλοιο

θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται· ἐν δὲ τε πολλὰ

κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

κυρτὰ φάλλεουσιν· τὰς δ' ἐμὲν ἄλ' αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα,

ὥς ῥῶές τ' ἄλλοι ἀρηρότες· αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι

χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγμόναςιν ἑσπέρῃ·

ἔκτορ δ' ἤγε ἔρ' βροτολαίῳ ἴθις ἄρ' ἤϊ·

πριαμίδης· πρὸ ἔθου δ' ἔχου ἀπείλη πάντοσε ἴστω,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπιλήλαο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι, φανερὴ σείξο πῆληξ·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπερᾶτο προποδίῳ
 ἔῖπας· οἱ εἴξεν ὑπαπαμία προβιβῶν·
 ἀλλ' οὐ σύγχε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν·
 αἶας δέ τ' ἔπειτα προκάλεσθαι μακρὰ βιβλάδων·

Δαυμόνιε σχειλὸν ἱλθέ, τίη δειδίπαια οὕτως
 ἀργίης· οὐτοί τι μάχης ἀδαιήμονες ἐμήν·
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κεκῆ, ἐλωμῆμῃ ἀχαιοί·
 ἦ θὴν περὶ θυμὸς ἐέλπεται ἑξαλαπάξεν
 πῆσ'· ἄφαρ δέ τι χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν
 ἦ κε πολὺ φθαίῃ ἐυναομένη πόλις ἡμή,
 χεῖρ' ἔν' ὧ ὑμετέρῃσιν, ἀλγὺς δέ τι περθόμενη τε·
 οἷ δ' αὐτῷ φημι σχειλὸν ἐμυῖμα, ὅπποτε φυνώω
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 θαλασσαν ἱρήκων ἐμυῖμα καλῖται χασίππευ·
 οἷ σε πόλιν δ' οἷ σπαικύνοντες πεδίοιο·
 ὡς ἄρ' οἱ ἐπὶ πόντῳ ἐπέπλεον Δειξίος ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἰαχέλαος ἀχαιῶν,
 θάλασσαν οἰωνῶ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος ἑκτώρ·

Αἶαν ἀμαρτοειπὲς βυβλίε, ποῖον ἔειπες;
 αἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγίοχοιο
 εἴλω ἡμάτα πάντα τέκευ δέ με πότνια ἦρᾱ
 εὐοίμην δ' ὡς τίετ' ἀθηναίη καὶ ἀπείλων,
 ὡς νῦν ἡμέρη ἦ δέ, κερκὸν φέρει ἀργείοισι
 πᾶσι μᾶλ'· ἐν δέ σὺ πῖσι πεφήσεται, αἴ κε ταλάσῃ,
 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅθι χροάλαειόοντα
 δάψεται ἄρ' ἔωκον κερκίδος κύνασ' ἢ δ' οἰωνούς,
 Διὶ μὲν καὶ σάκεασι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τίς δ' ἄμ' ἐπὶ πόντῳ
 ἤχῃ θειασσίῃ, σὺ δ' ἰαχὴ λαὸς ὀπιθεῖν
 ἀργαῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπὶ ἄχον· οὐδ' ἰλάθοντο
 ἀλκίης· ἀλλ' ἐμῆον φῶν ἐπιόντας ἄριστες.
 ἤχῃ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθήρα καὶ Διὸς αὐγῶς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Ξ. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ἄ
 Γαμέων σὺν παραλαβῶν τοὺς φαρμακίους
 καὶ νέεσσαν σὺν αὐτοῖς· ἐξίστην ἐπὶ τὸν πόλι-
 μον. ἦρα δ' ἐπὶ τὸν κεδὸν λαβοῦσα παρὰ τῇ σ' ἀφροδίτης κα-
 τέρχετ'· καὶ τὸν ὕπνον κρατήσασα καὶ μίση πρὸς Δία πο-
 σφιδῶν δέ, τοῖς ἑλλησι βουθῇ· καὶ πολλὸς φόνος γίγνεται τῶν
 φῶν· αἷας δέ λίθῳ βαλὼν ἐκτορα πλῆττει· ὃ δέ ἄγα-
 γῶν αἶμα λεπτοφύχτι·

ΙΛΙΑΔΟΣ.Ξ.ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ξῖφρονίδω ὕπνω λειχέεισιν τ' ἤπαφεν ἥρη.

Εσθρα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνον
τά πρ' ἔμπης.

ἀλλ' ἀσκληπιάδω ἔπεα πτερόεντας
προσηύδα.

φράξιο δῖε μαχῶν ὅπως ἔσαι τάδε ἔργας
μειζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλῶν αἰήων.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθ' ἡμέρος αἰδοπα οἶνον·
εἰσόκε θρῆνὰ λυγρὰ εὐπλόκαμος ἑκαμήδη
θρῆνῃ καὶ λυσοῖ ἀπὸ βρόχου αἵματόεντα·
αὐτὰρ ἔργων ἔλθων τάχα εἴθιμα ἐς πριωπῆρη.

Ως ἔπών· σάκκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἐοῖο.

κίμῃρον ἐν κλισίῃ θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα παρὸς ἐοῖο.
εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ·
εἷ δ' ἐκασκλισίης· τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεκής·
βύς μιν δεινόμενος· βύς δ' ἐκλονέοντα σὺν πιδαν·
φῶας ὑπρθύμυσσ' ἐρείπειο τ' τεῖχος ἄχαιῶν.
ὥς δ' ὅτε πορφύρεη πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ·
δαμόμῃρον λιγέων ἀνέμων λαυφῆρὰ κέλευθα
αὐτῶς· οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται· οὐδ' ἔτι φασγῆ
σπρὶν ἕνα κειρίμενον καταβήμῃ καὶ ἐκ δαίος δυροῖ·
ὥς ὁ γέρον ἄρμανε, δαΐζομνος κατὰ θυμὸν
λιχθάδι· ἢ καθ' ὅμιλον ἰοὶ δαεαῶν ταχυπόλων.
ἢ μετ' ἀφείδω ἀγαμέμνονα πομπὴν λαῶν.
ὥς δ' ἐπεὶ οἱ φρονέοντι δαδάσασθαι κέρδιον εἶναι.

ἦναι ἐπ' ἀρείδω· οἷδ' ἀλλήλους ἐνέειδον
 μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι πρὶ χροῖ χαλκὸς ἀτερής·
 νυαομένων ξίφισιν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 νέσοι δ' ἐνύμβλωτο διστροφείς βασιλῆες·
 παρ' νηῶν ἀνιόντες, ὅθι βεβλήατο χαλκῷ·
 τυδείδης δόλυσεύς τε καὶ ἀρείδης ἀγαμέμνων·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες·
 θιν' ἐφ' ἄλός πολεῖς τὰς γὰρ πρῶτας πελιδόνδε
 ἔρυσαν· αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔειπεν·
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἰὼν ἐδωήσατο πάσας
 αἰγυιᾶς νῆας χαλκείην· σείνοντο δ' ἰλαοί·
 τοῖ δ' ἤκα προκρούσας ἔρυσαν καὶ πλησαν ἀπάσης
 ἡϊόνοσ' εἰς μακρὸν, ὅθ' ὠσιν ἐργαθὸν ἄκρα·
 τοῖ δ' οἷγ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο·
 ἐγχεῖς ἐρεδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἀχνυτο δὲ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν, ὅδ' ἐνύμβλωτο γυραὸς
 νέσων· πῆξεν δ' ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν
 ἔν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
 ὦ νέσων νηληϊάδην μέγα κύκλος ἀχαιῶν·
 τί π' ἐλπίων πόλεμον φθισήνορα διῦρ' ἀφικάνεις;
 δαίδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὀβριμὸς ἔκτωρ·
 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ φῶσσι ἀγορεύων·
 μὴ πρὶν παρ' νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι·
 σπρὶν πυρὶ νῆας ἐνὶ πρῆσσαι, κτεῖναι δ' καὶ αὐτούς·
 κτεῖνος θ' ὥς ἀγόρευε τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
 ὦ πόποι ἦ ἤκα καὶ ἄλλοι ἐν κνήμιδες ἀχαιοί·
 ἐν θυμῷ βάλλονταί μοι χόλον, ὥς περ ἀχιλλεύς·
 οὐδ' ἐθέλωσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησιν ἐνέειναι·
 Τόν δ' ἠμείβετ' ἐπειτὰ γερήνιος ἱππότης νέσων·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐβόμα τετιύχεται οὐδὲ κεν ἄλλως,

Ζεύς ὕψιβριμέτης αὐτὸς παρατεκτίναιτο.
 τείχος μὲν γὰρ Δὴ κατ' ἔειπεν ὧ ἐπιπιθμῶ
 ἄρ' ῥηκὼν νηῶν τε καὶ αὐτῶν ἱλαρ' ἔσειδα
 οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχῃω ἀλίαςον ἔχουσι
 νωλεμέες· οὐδ' ἄρ' ἐν γνοίης μάλα πρὸ σκηπιάδων
 ὅ ποτέρωθεν ἄχαιοι δεινόμυροι κλένονται,
 ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκε·
 ἡμίς δ' ἐφραζόμην ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
 εἴ μιν νόος ῥέξῃ· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κτελέω
 Διὸς μῦθον· ὃ γάρ πως βεβημένον ἐσὶ μάχεσθαι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 νέεσθ'· ἐπεὶ Δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσι μάχονται,
 τείχος δ' οὐκ ἔχρουσμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρον·
 ἢ ἐπὶ πόλιν ἐπαθὼν Δαναοί, ἔλποντο ἧ θυμῷ.
 ἄρ' ῥηκὼν νηῶν τε καὶ αὐτῶν ἱλαρ' ἔσειδα,
 οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑβρὸς ἐμὴν εἶναι,
 νωνύμνης ἀπολέσθαι ἀπ' ἀργεος ἐνθάδ' ἄχαιούς·
 ἦ δέ με μὲν γάρ· ὅτε πρόσφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἳ δέ με νῦν ὅτι κῦς μὲν ὁμῶς μακάρωνι θεοῖσι
 κυδάνει· ἡμέτερον δέ με μένος καὶ χεῖρας ἔδισεν·
 ἀλλ' ἀγὰρ ὡς ἄν' ἐγὼ εἶπω· πεσώμεθα πάλητις·
 νῆας ὅσας πρῶτα ἐρύαται ἀρχὶ θαλάσσης,
 ἔλκωμην· πάσας δέ ἐρύσομην εἰς ἄλλα Διῶν·
 ὕψι δ' ἐπ' ἐυνύων ὄρμηθ' ἔμην, εἰσόκεν ἔλθῃ
 νύξ ἀβρότη· ἢ καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 τῶς· ἐπειτα δέ κε κεν ἐρυσκίμεθα νῆας ἀποσάσ·

ἃ γὰρ νῆες νήμισις φυγέειν χακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα·
 βέλτερον· ὅς φεύγων προφύγῃ χακόν· ἢ ἐκλώῃ,
 Τὸν δ' αὖρ ὑπόφραϊδών· προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἀφρίδῃ ποῖον σὲ ἔπος φύγει ἔργος ὀλοόντων
 οὐλόμην·

εὐλόμῳ· αἶθ' ὦφίλλεσ' ἀεικίλιε σπασθ' ἄλλοι
 σημαίνεον, μὴ δ' ἄμυν ἀναστέμῳ οἷσιν ἄρα ζῆος
 ἔκ νεότηθε· ἔλωκε, καὶ ἐς γῆρας βλυπύειν
 ἀργαλίεσ' ὀπλόμεν· ὄφρα φθίομιθα ἔκαστος,
 οὕτω δὴ μέμονας βῶων πόλιν εὐρυάγῃαν.
 καλλείψεν ἦς εἴνεκ' οἰζύομῳ κακὰ πολλὰ.
 σίγα· μή τις ἄλλος ἀχαιῶν βούβη ἀκούσῃ
 μῦθον· ὃν οὐκὼν ἀνὴρ γε Διὰ σόμα πάμπαν ἀγοίβῃ,
 ὅς τις ἐπίσσω ἦσι φρεσὶν ἄρ' ἔτι βάλῃ.
 σκηπτῶχος τ' εἴη καὶ οἰπεθοιάλαοί,
 τόσσιν δ' ὅσσοισιν σὺ μετ' ἀργείοισιν ἀνάσσεις,
 νῦν δέ σιν ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
 ὅς κέ τις ὀπλόμεοιο σωεσάοιτο καὶ αὐτῆς,
 νῆας ἐὺσέλμευς ἄλλα δ' ἑλκόμεν· ὄφρ' ἐν μάλῃ
 βῶσιν μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπιπρατῆσσι πρ' ἑμυπῆς.
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιφρῆπῃ· ὃ γὰρ ἀχαιοὶ
 σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἄλλα δ' ἑλκόμεν ἄων.
 ἀλλ' ἀποπλάνευσιν, ἐρωήσῃσι δὲ χάρμης,
 ἠθάκε, σὴ βυλὴ δὴ λήσεται ὄρχαμὲ λαῶν.
 Τὸν δ' ἡμιβίτ' ἔπειτα ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ὃ δδινάει, μάλα πέρ με καθήκτο θυμὸν ἐνιπῇ
 ἀργαλίῃ· ἀτὰρ ὃ μὲν ἐγὼν ἀέκοντασ' ὠνογα
 νῆας ἐὺσέλμευς ἄλλα δ' ἑλκόμεν ὕιασ' ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἴη ὅς τις δέ γ' ἀμείνονα μῆλιν ἐνίστοι,
 ἠΐνεος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένω εἴη.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε, βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἱγγύς ἀνὴρ ὃς δὴ θὰ ματεύθωμῳ αἶκ' ἐθέλητε
 πεῖθεσθαι, καὶ μὴν κότῳ ἀγάσθητε ἔκαστος·
 ὄσσηνα δὴ γενεήφινεώτατος εἰμι μεθ' ὑμῖν
 παρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι.

ΙΛΙΑΔΟΣ

τυλίξθ' ὃν θήβησι χριτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
 πορθεῖ γὰρ ῥῆϊς παῖδες ἀμύμονες ἱερῶν οἶον.
 ὦκεον δ' ἐν πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ καλυβῶνι,
 ἄριστος ἦ δὲ μέλας, ῥίτατος δ' ἦν ἰππότεα οἰνύς
 παρὸς ἑμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.
 ὦλ' ὃ μὲν αὐτόθι μεῖνε πατήρ δ' ἑμὸς ἄρχαῖ νόσθ
 πλαγχθείς· ὥς γὰρ πρὶν ἦθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀδρήσθιο δ' ἔγχευε θυγατρῶν· κατὰ δ' ἄλῃμα
 ἀφνειὸν βιόθιο· ἄλλος δ' ἐοῖσ' ἄνδρα
 πυροφόροι πολλοὶ δ' φυτῶν ἦσαν ὄρχαοὶ ἀμφίς.
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε κέκιστο δ' πάντας ἀχαιούς
 ἐγχεῖν· τὰ δ' ἐμέλιτ' ἀκούεμυ ὥς ἐτεόν πρ.
 ἴσθ' οὐκ ἂν με γένος κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀμμήσῃτε πεφασμένον, ὅν κεν ἐν ἵπῳ.
 δῦτ' ἰοῦμυ πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμνηοι πρὸ ἀνάγκῃ.
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοῖ μὲν ἐχώμιθα διηϊότηθ',
 ἐκ βελέων μὲ πρὶν ἕς ἐφ' ἑλκνὶ ἑλκῶς ἄρῃται·
 ἄλλος δ' ὀρυμένοντες ἐν ἠέθρῳ· οἳ δ' ἄρος πρὶ
 θυμῷ ἦσαν φέροντες ἀφεισᾶσ', οὐδ' ἐμὰ χοντοα.
 ὦς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα βῆ μάλα μὲν κλύον ἦ δ' ἐπίθοντο
 βῶν δ' ἵμεν ἦρχε δ' ἄρ' ἀσπιν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 οὐδ' ἀλαοσχεπὴν ἔῖχεν κλυτὰς ἱννοσίγαια.
 ἀλλὰ μετ' αὐτοῖς ἦλθε παλαιῶ φῶτ' ἰοικώς.
 δεξιτρήν δ' ἔλε χεῖρ' ἀγαμέμνονος ἀφείδλας.
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπια πρὸς ὄντα προσήδλα,
 Ἀφείδλην δὴ πρὶν ἀχιλλῆος ὄλσ' ὄν κῆρ
 γήθει ἐνὶ σήθεσσι φόνον καὶ φύζαν ἀχαιῶν
 δρῶμεν· ἐπεὶ οὐδ' οἳ ἐνὶ φρένι οὐδ' ἠβουαί.
 ἀλλ' ὃ μὲν ὥς ἀπόλοιτο· θιὸς δ' ἐσιφλώσσει.
 θί δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκρως κατέσθιρ

ἀλλ' ἐν πρῶτῳ ἡγήθης ἡδὲ μέδοντες,
 εὐρύ κρηίδας σιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψαι αὐτοὺς
 φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων·
 ὦ· ἐπὶ δ' αὖ σ' ἐπισυμῆμος πεδίοιο·
 ὅσων τ' ἐννέχχισι ἐπιάχον, ἢ δικάχισι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ· εἰδία ξυμάχοντες ἄρηθ·
 τόσσῳ ἐκ σήθεσφιν ὅπα, κρηίδων ἐνοσίχθων
 ἔκκεν· ἀχαοῖσιν ὃ μέγα δένος ἐμβαλ' ἐκασφ
 καρδίῃ· ἄλληκεν πολέμῳ· ἡδὲ μάχεσθαι·
 ἦρῃ δ' εἰσιδὲ χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
 εἶσ' ἐξ οὐλύνωτοιο ἀπὸ ρίε· αὐτίκα δ' ἐγνώ·
 τὴν μὲν ποτιπνύοντα μάχῃ ἀνὰ κυδιδάνειραν
 αὐτοῖα στήνῃ καὶ δαίρα· χαῖρε· ὃ θυμῷ·
 ἦν δ' ἐπ' ἀκροτάτης κερυφῆς πολυπίδακτος Ἰλίου,
 ἡμῶν εἰσιδὲ συγχερὸς δ' εἰ δ' ἐπ' ἔπλετο θυμῷ·
 μὲν μὲν εἶξε δ' ἐπ' αἶα βοῶπις πότνια ἦρῃ,
 ὅπως ἐξαπάρχοιτο δῖος νόον αἰγίοχοιο·
 ἡδὲ δ' εἰ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή
 ἔλθειν εἰς Ἰλῶν· ἐν ἐντύνασαν αὐτήν
 αἶψα ἰμείρατο παρὰ δ' ἄρ' ἐαν φιλότῃ
 ἢ χροῖ· ἔσθ' δ' ὕπνον ἀπῆμονά τε, λιαρόν τε·
 χυρὴ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἡδὲ φρεσὶ πνευκαλίμησιν·
 βῆ δ' ἰμῶν εἰς θάλαμον, τὸν δ' ἐφίλως ἦος ἐτενέσθαι
 ἦφ' αἶσος· πικρινὰς δ' οὐράς σαθμοῖσιν ἐπῆρσε
 κληῖδι κρυπῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν·
 ἐνθ' ἦ· εἰσιλθοῦσα οὐράς ἐπέθηκε φαεινὰς·
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χρὸς ἰμῶν ὀνύχῃ,
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δ' λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ ἐδινῶ· τόρ' αὖτε τεθυμένον ἦεν·
 οὐ καὶ κινυμένοιο δῖος ποτὶ χαλκῶ βατεῖς δῖαι

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἔμπης ἴσ' ἡ γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ δ' ἦ γὰρ χρόα καλὸν ἀλφειάμενι δὲ χαίτας
 πιξάμενι, χρυσὶ πλοκάμυν ἐπλεξε φαίνους.
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάριοι.
 ἀμφὶ δ' ἄρα ἀμβρόσιον ἱκνὸν ἴσατο. δὴ δὲ κ' ἠδύνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα· τίθει δ' ἐνὶ λαΐδαλα πολυά.
 χρυσείης δ' ἐν τεύχεσι κατὰ σῆθος προναῖε,
 ῥόσας δὲ· ῥῶν δ' ἐκαστὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἱμάτα ἦκεν ἐϋρήσι λαβοῖσι,
 ῥήληνα μορόοντα· χάρεις δ' ἀπιλάμπρο πολή.
 κρηδύμενῳ δ' ἐφύπρητο καλὸν ἄλκιον θιάωρ,
 καλῶ νηατίῳ· λυκόν δ' ἦν ἥελιος ὤς,
 ποσσὶν ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 αὐτὰρ ἐπελὴν πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον
 βῆ δ' ἴδμεν ἐκ θαλάμοιο· χαλκισαμένη δ' ἀφροδίτῳ.
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ἦ ῥὰ νύ μοι τί πίθοιο φίλον τέκος ὅτ' ἵκεν ἔϊπας;
 ἦέ κεν ἀρνήσαιο κατισταμένη τόλῃ θυμῷ.
 ὅσωκεν ἔγωγε λαγκαῖσι· σύ δὲ βῶεσιν ἀρήγας.
 Τὴν δ' ἠμύβειτ' ἐπειτα Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη.
 ἦρ' ἤνυσθα θεὰ θυγάτηρ μεγάρσιοι χρόνιοι.
 αὐτὰρ ὅ, τι φρονέεις τελέσσαι δέ με θυμὸς ἀνῶγον,
 εἰ δωάμεαι τελέσσαι γὰρ καὶ εἰ τι τελεσμένον ἐστίν.
 Τὴν δὲ πολλὰ φρονέουσά προσηύδα πότνια ἦρ.
 Διὸς νῦν μοι φιλότῃ καὶ ἴμβρον, ὥτε σὺ πάντα σε
 λαμναῖ ἀθανάτοισι δὲ θνητοῖς ἀνθρώποις,
 ἔμμεναι γὰρ ὀφιομένη πολυφύροισι πείρατα γαίης.
 ὡς κενόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρᾳ τηδύνῃ,
 οἳ μὲν ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐϋφρον ἦεν ἀτίταλλον,
 Λεξάμενοι ῥέϊν ὅτε, τε χρόνον ἐρύοπα ῥῶς

γαίης νέρθε καθέϊσε καὶ ἄρυγέριο θαλάσσης·
 τοὺς εἴμ' ὀφόμενη καί σφ' ἄκετα νείκεα λύσῃ
 ὅλη γὰρ Διὶ δὸν χρένον ἀλλήλων ἀπέχοντα
 εὐνῆς καὶ φιλότης ἐπὶ χόλῳς ἐμπεσε θυμῷ·
 εἰ κείνῳ γ' ἐπέεσι παρὰ πεπιθήσασα φίλον κῆρ·
 εἰς εὐνὴν ἀνέσσαιμι ὁμωθήναι φιλότῃ·
 αἰεὶ κ' ἐσφι φίλητε καὶ αἰλοῖν χαλεοίμην·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλομελὴς ἄφροδίτη,
 οὐκ ἐς οὐδ' ἐοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 ἦνός γ' οὐδ' ἄριστον ἀγκυίνῃσιν αἰεὶς,
 ἦ καὶ ἀπὸ σῆθεσφιν ἐλύσας κείσων ἱμάντα,
 ποικίλῃν· ἐνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο,
 ἐνθ' ἐνὶ μῶφι φιλότης ἐν δ' ἱμῶς ἐν δ' ὀαρεῖς
 πάρφασις· ἦ γ' ἐκλεφε νόον πύκα πρ' φρονέοντων·
 τὸν ῥαὶ οἱ ἐμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάθεο κόλπῳ
 ποικίλῃν· ὧς ἐνὶ πᾶσι τετυχάτα· οὐδ' ἐσέ φημι
 ἀπρηκτον γενέσθαι ὅν φρεσὶ σῇσι μῦθοις.

Ὡς φάτο· μύθησεν δ' ἐοῶπις πότνια Ἥρη,
 μελήσασα δ' ἐπειτα ἔῳ ἐγκάθετο κόλπῳ·
 ἦ μῦθ' ἐβη πρὸς Δῶμα Διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη,
 ἦρ' ἐν δ' αἶξασα λίπον ῥίον οὐλύμωπι,
 περίω δ' ἐπιβᾶσα καὶ ἡμαθίῳ ἐρατεινῇ,
 σέατ' ἐφ' ἱπποπόλων θεγκῶν ὄρεα νιφούοντα,
 ἀκροτάτασ' κρυφὰς, οὐδ' ἐχθρὸν ἀμάρπησιν ποιοῖν·
 ἐξ ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσας κυμαίνοντα·
 λῆμον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο θόαντος,
 ἐνθ' ὕπνω σύμβλητο κασιγνήτω θανώριῳ·
 ἐντ' ἄρα οἱ φῦ χερσὶ ἔπος τ' ἔρατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Ἦν δ' ἀναξ πᾶντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυεῖς ἦ δ' ἐν καὶ νῦν
 πείθων· ἐγὼ δ' ὅ καί τι εἰδὼ χάεν ἤματα πάντα λυ-
 κείμηνσ' ὅ μοι ἴωδ' ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαινώ.
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλοότητι.
 Δῶρα δέ τι δώσω· καλὸν θρόνον ἀφθιόν αἰεὶ
 χρύσειον, ἥφαιστος δὲ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυῖας
 τῶξ' ἀσκήσας· ὑπὸ δ' ἑρῆνῳ ποσσὶν ἦσσι.
 ἔσθ' κεν ἐπισχοίης λιπαροῦς πόδας ἐλαπιδάζων.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσειφώνει νήλυμος ὕπνῳ·
 ἦ γη πρὶ σθάθ' αὖ θυγάτρ' μετ' ἄλκιον κρόνοιο.
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γὰρ θεῶν αἰετ' ἀνιτάωρ.
 ῥεῖτα κατεννήσασμαι καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
 ὠκεανοῦ· ὅς περ γένεσσι πάντεσσι τέτυκται.
 ἴωδ' δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γὰρ κρονίουος ἄσπονδ' ἐκείμην.
 οὐδέ κε κατεννήσασμαι ὅτε μὴ αὐτὸς γὰρ κελύοι.
 ἦ δ' ἴη γὰρ με καὶ ἄλλο τι ἢ ἐπίνυσσεν ἐφ' ἑμῇ.
 ἤματα ἔσθ' ὅτ' ἐκείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱός·
 ἐπλεον ἰλιόθεν βῶων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἔθι ἐγὼ μὲν ἐθίλξας Διὸς νόον αἰγίοχοιο.
 νήλυμος ἀμφιχυθείς, σὺ δέ δι' ἑκατὰ μήσας θυμῷ.
 ὄρσας ἄργαλείων ἀνέμων ἐπὶ πόντον αἵητας·
 καί μιν ἐπειτα κόων δ' ἐν ναομένινω ἀπένεικας.
 νόσφι φίλων πάντων ὅ δ' ἐπεγρόμηνος χαλεπῶν
 ῥιπιδίων κατὰ Δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἐξοχα πάντων
 ἦγρει, καί κε μ' αἶσαν ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντος,
 εἰ μὴ νύξ Διμήτερ' αὖ θεῶν ἐτάσσε καὶ ἀνδρῶν,
 τήν ἐκόμην φύγων· ὅ δ' ἐπαύσατο χαοῖ μῆρος περ
 ἄλκιον γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖτε τοῦτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τι λίσσασθαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε, βοῶπις πότνια Ἥρη·

ὕπνιτίη· ὃν ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μνησιν ᾄδῃ·
ἢ φῆς ὡς βῶσιν ἀρηγέμεν ἐν ῥύσπῃ ἥν,
ὡς ἡρακλῆος πέρι χῶσσε παιδὸς ἰοῖτο·
ἀλλ' ἰθὺς ὧ δέ καί τι χαρίτων μίαν ὀπλοτράχυν
δῶσω ὅπνιέμεναι καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἀκροῖτιν
πασθέλω· ἧς ἀνὲν ἡμέραις ἡμᾶτα πάντα·

Ως φάσ· χήρα δ' ἡ ὑπὸ τῷ αμειβόμενῳ ᾧ προσήλθε·
 ἄρχειν μοι ὁμοσπονδίαν συγχοῦσιν.
 χαρὶ δ' τῇ ἐτέρῃ μὴ ἐλεχθὼνα πυνυβόταραν·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρίων, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ᾦσ' οἱ ἐνθ' ἐθεοὶ κρόνον ἀμφὶς ἰόντες·
 ἧ μὲν ἡμοὶ δώσεν χαρίτων μίαν ὅπλητράων
 πεποιθὲν ὅς τ' ἀντὶς ἐέλλομοι ἤματα πάντα.

Ως ἔφατ' οὐδ' ἂν ἀπίθῃσθε ἀλευκώλενος ἦρ·
 ὦ μιν δ' ὥς ἐκέλευε θεοῦ δ' ὀνόμῳ ἐπ' ἀπαντας,
 πύσ' ὑπὸ τάρταρ' ἔχουσ', οἳ κατ' ἦεν καλέονται·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε καὶ ὄρχην,
 τῷ βήτῳ λήμνυ τε καὶ ἱμβρὺ ἄσυλιν ὄντες,
 ἦ ἑρὰ ἰσάμεν ῥίμῃ παρῆσονται κέλευθον·
 ἴδμε δ' ἱκέειν, πολυπίλοτα μητέρα θηρῶν,
 λεκτὸν οὐκ ἔχον λιπέτω ἄλκ' αὖτ' ἐπὶ χερσὶν
 βήτῳ ἀκροτάτῃ καὶ πολὺν ὑπεσείσομεν ὕλην·
 ἐνθ' ὕπνος μιν, ἔμμενε πάρος δίδος ὄσσε ἱκέειν,
 εἰς ἱλάτῳ ἀναβὰς πρὶν ἡέκτορος ἢ τότ' ἐν ἴδμῃ
 μακροτάτῃ πεφυῖα δ' ἠέρος αἰθέρ' ἵκωνται·
 ἐνθ' ἔσ' ὅσοισιν πεπνυκσμένος ἐλατίνοισιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἱναλίγκι, ἣν τ' ἐν ὄρεσσι
 χαλκίδια κελύσκεσσι θεοί, ὄνθ' ἐν καὶ κύμιν' ἴδμεν·
 ἦρ καὶ κραπυῶς προσεβήσας γάρ γε κρον ἀκρον,
 ἴδμε ὑφ' ἡλῆς ἴδμε καὶ περὶ λυγρὴν ἴδμε.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ .

ὧς δ' ἴδων ὧς μιν ἔφως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν·
 οἷον ὅτε πρῶτον ἐμισγέσθην φιλότῃ·
 εἰς ἐνὴν φοιτῶντε φίλος λήθοντε κῆῆσ·
 σῆ δ' αὐτῆς προπάραιθον, ἔως τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἦρῃ· πῆ μεμαυῖα κατ' οὐλύμπυ τόδ' ἰκάνεις·
 ἵπποι δ' οὐ παρέκασιν ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίης·

Τὸν δ' Ἰολοφρονέεσσα, προσηύδα πότνια ἦρῃ,
 ἔρχομαι ὀφομένη πολυφόρβη πείρατα γαίης·
 ὠκεαγόν τε θινὴν γένισιν, καὶ μητέρα τηθύρ·
 οἷμ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἑὺρεφον ἠδ' ἀτίταλλον·
 εὖς εἴμ' ὀφομένη καί σφ' ἄκευτα νίκια λύσσω,
 ἥ δ' ἡ γὰρ διηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχοντα
 ἐνὴς καὶ φιλότῃς ἐπὶ χόλῳς ἐμπεσε θυμῷ·
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρίῃ πολυπίδακας ἴδης,
 ἔσασ' οἷμ' οἷσυσιν ἐπὶ ῥαφῇν τε καὶ ὕψην·
 νῦν δ' σὺ εἴνεκα Δῦρο κατ' οὐλύμπυ τόδ' ἰκωνῶ,
 μήπως μοι μετέπετα χολώσῃαι αἴκε σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς Δῶμα βαθυῖρόν· ὠκεανοῖο·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγρέτα Ζεὺς·
 ἦρῃ καί σ' ἐμὲν εἴσι καὶ ὕπερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ ῥαπείομυρ ἐννηθύνει·
 σ' γὰρ πώποτε μ' ὦδε θινῶς ἔρος οὐδ' ἐγῶακός
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περὶ προχυθείς ἐδάμασσε,
 οὐδ' ὅπότ' ἦρσάμην ἰξιονίης ἀλόχοιο
 ἥ τέκε περὶ θοὸν θεῖον μῆσδ' ἀτάλαντον·
 σ' δ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρης ἀκλεισίωνης·
 ἥ τέκε περ σῆα πάντων ἀειδείκτον ἀνδρῶν·
 σ' δ' ὅτε φοῖνιχος καύρης τηλεκλεῖτο·
 ἥ τέκε μοι μίνωτε καὶ ἀντίθεον ῥαδάμαντιν·
 σ' δ' ὅτε περ σαρμείλης· οὐδ' ἀλκμήνης ἐνὶ θύβῃ

ἦ ῥ' ἡρακλῆα κρατὶς ὄφρονα γινάσσει παῖδ' αἰ-
 ἡδὲ Λιώνου σιμέλη τέκε χάσμα βροτῶσιν·
 οὐδ' ἄτε δῆμῃρος καλλιπλοκάμοιο ἀνέστη·
 ἔδ' ὅποτε ληΐος ἐεικυδέος· οὐδὲ σὺ αὐτῆς,
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι· καί με γλυκύνε ἱμῖος αἰρεῖ·

Τὸν δ' Ἀλκίφρονέεσσα προσήλθα πότνια ἦρ·
 αἰνότατε χρονίῃσι ποῖον ἦν μῦθον ἔειπες·
 εἴ νῦν ἐν φιλότῃσι λιλαίειαι ἐν νηθῆναι
 ἴδης ἐν κερυφῇσι τὰ δ' ἐπ' ὀφείφονται ἅπαντα
 πῶς κ' εἶοι· εἴ τις νῶϊ θιῶν αἰετὶ γενεάων
 ὕβοντ' ἀθρήσειε θεοῖσι δὲ πᾶσι μετιθῶν
 πεφράδοι· οὐκ ἄρ' ἐγὼ γε τὸν πρὸς Δῶμα νεοίμην
 εἰς ἐνῆς ἀνσᾶσα· νεμεσῆν δὲ κεν εἶη·
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλῃς καί τοι φίλον ἐπλοῖο θυμῷ·
 ἐσθλὸν θιθάλαμος· τὸν πεφίλῃς ἤος ἐτυξεν
 ἦφαστος· πυκινὰς δ' οὐράς σαθροῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἐνθ' ὁ μὲν κείοντες ἐπὶ νύ θι ὕαδεν ἐν νῇ·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦρ μὴ τε θιῶν τό γε δαίλιθι μητιέν' ἀνδρῶν
 ὁφείδαι· πῶν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
 χρύσεον· οὐδ' ἄρ' ἐν νῶϊ Λιαδράκει ἠελίος περ
 εὐτε καὶ ὀξυτάκην πέλιται φάος εἰθράαδαι·
 ἦ ῥ' ἄ· καὶ ἀγκὰς ἐμαρπύξῃ χρόνῃ παῖς ἦν παράκειντο
 πῖσι δ' ὑποχθῶν δῖα φῶς νεοθελία ποτίω·
 λατοὺνθ' ἐρσήενταῖ δὲ χρόνῃσι δὲ ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὅς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἐβλε-
 βῶν ἐνι λειξάδῳ· ἐπὶ δ' ἐν φίλῳ ἔσαντο,
 καλὴν χρυσεῖαν· σεληνὰ δ' ἀπὲς πίπτον ἐβόσσαι·
 ὥς δ' ὁ μὲν ἀφίμασ' εὐδὲ πατήρ ἀνὰ γαργάρεω ἀκρω-
 ὕπνω καὶ φιλότῃσι διαμυῖς· ἐχέει δ' ἀγκὰς ἀκροπύρ-

βῆ δ' ἔπειτα ἐπὶ νῆας ἀρχαῶν νῆλυμος ὕπνῳ·
ἀγγελίῳ ἱέρων γαῖον ἔχων ἱεροσιναιῶ·
ἀρχοῦ δ' ἱσάμηνος ἔπειτα πῖθ' οὐκ ἀποσύνδρα·

Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι προσεδάων ἐπάμωρον,
καὶ σφιν κῦδος ὅπασε μίνυθ' ἀπ' ὅφρ' ἔτι εὖδ' ἔει
ζεύς· ἐπὶ αὐτῷ ἔγ' ὠ μαλακὸν πρὶ κῶμα κάλυψεν·
ἦρ' ἔν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι·

Ως ἐπών, ὃ μῦθ' ὥχετ' ἐπὶ κλυτὰ φυλ' ἀνθρώπων·
τόν δ' ἔτι μάλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν·
αὐτίκα δ' ἐν πρῶτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Αργεῖοι καὶ δ' αὖτε μεθ' ἑμὲν ἔκβεινίκλω
πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἀρήτῃ·
ἀλλ' ὃ μῦθ' οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται οὐνεκ' ἀχιλλεύς
νῆυσιν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένους ἥτορ·
κείνῳ δ' οὐκ ἴδ' ὡς πρὶν ἔσται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἢ μεῖς δ' ὀρυμώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν·
ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἔγ' ὠ ἔειπα πεθώμεθα πάντες·
Ἀσπίδας ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἦδ' ἐμείρισε
ἱσάμηνος κεφαλὰς δὲ παναίθετον κερύθεσι
κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες
ἴομεν· αὐτὰρ ἔγ' ὦν ἡγήθεμα, οὐδέ τι φημι
ἔκθρα πριαμίδῳ μῦθεν μάλα πρ' ἐμὰ ῥατ' ἔλ·
ὅς τις κ' ἀνὴρ μὲν ἔχρεος ἔχει δ' ὀλίγον σῶκεος ὥμῳ
χείρονι φασὶ δότω· ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μέλ' ὀνείδω·

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα βῶ μάλα μῦθ' κλύον· ἦ δ' ἐπὶ θόνον
βύς δ' αὐτῷ βασιλῆος ἐκόσμιον, οὐτά μιν οἱ πρ-
τυδείδης ὀδυσσεύς τε, καὶ ἀρείδης ἀγαμέμνων·
οἱ χόρμενοι δ' ἐπὶ πῶντας, ἀρήϊα τινύχε' ἀμειβον·
ἔδλ' αὖ μῦθ' ἐδλ' ὅν' ἔδλ' ἔειπεν χεῖρα δ' ἔχει φωνὴ δόσκει·
αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἔειπεν πρὶ χροὶ νῶροπα χαλκῷ·

βάν ῥ' ἰμῶν, ἥρχει δ' ἄσπερι ποσειδάων ἱνοσίχθων.
 λεινὸν ἄορ τανύηκτις ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.
 ἴκελον ἀσιερόπῃ τῷ δ' οὐ θέμις ἐσὶ μιγῆναι,
 ἐν δαὶ λευγαλεῇ, ἀλλὰ δῖος ἰσχύανει ἀνδρας.
 φῶας δ' ἄνθ' ἐτέρωθεν ἐκόςμι φαίδιμος ἔκτωρ.
 δῆ ῥα τότ' αἰνοτάτῳ ἔειδα πτολίμοιο τάνυσσας.
 κυανοχαῖτα ποσειδάων καὶ φαίδιμος ἔκτωρ.
 ὕβρι δ' μῦθον φώεσιν, ὃ δ' ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλυῖθι δ' ὃ θάλασσα πῶτ' ἐκλίσσας τε νίεσσι
 ἀργείων· οἳ δ' ἐξύνισαν μεγάλην ἀλαλητῶν.
 οὔτε θαλάσσης κύμα τόθ' ἐν βοᾷα προτὶ χερσίν
 πόντοθεν ὀρνύμηνον πνοιῇ βορέῳ ἀλεγεινῇ,
 οὔτε πυρὸς τόσος τε πῶτ' ἐβρόμος αἰθουμένοιο,
 οὔρεος ἐν βήσσει ὅτε τ' ὤρεος καὶ ἑμῶν ὕλων.
 οὐτ' ἀνέμος τόσος γε πῶτ' ἐβυσσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει· ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλιπαίνων,
 τόσῃ ἄρα φῶων καὶ ἀχαιῶν ἐπλῆος φωνῇ
 λεινὸν αὖ σάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
 αἰάντος δ' ἀπῶτος ἀκόντισι φαίδιμος ἔκτωρ
 ἔρχετο· ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἳ οὐδ' ἀφάμαρτε.
 τῇ ῥα δυνάτελα μῶνι πρὶ σῆθεσι πετάδιον.
 ὕβρι δ' ἑμῶν σάκε' ὅς δ' ἀσπυγὲς ἀργυρομήλες.
 τῷ δ' ἰφυσάδιον τέρενα χροῖα χῶσάβ' οὐδ' ἔκτωρ.
 ὅτ' ἰφῶ οἳ βίβλος ὠκὺν ἰτώσιον ἐκφυγε χερσός.
 ἀπ' οὐδ' ἐταρῶν εἰς ἑσπέρους ἐχούσας καὶ ἄλκιμους.
 πρὶν μὲν ἐπεὶ ἀπιόντα μέγας τελαμώνιος αἴας,
 χρυσάδην, τοῦ ῥα πολλὰ θεῶν ἐχματα νηῶν
 παρ' ὧσιν μαρναμένων ἐκυλίνδιστο· τῶν ἐν αἰέρας,
 σῆθοσ' βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀρχοῖθι θερῆος.
 εὐρύβορον δ' ὡς ἔστανε βαλὼν πρὶ δ' ἑσπέρους πῶντι.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὣς δ' ὅθ' ὑπαίρ' ἔειπ' ἡ παρὸς Διὸς ἱερίῃ φρῶν
 πρὸ ῥ' ῥίγος· διηνή ἧ θινίς γίνεται δόλη
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ πρ' ἐχέθ' ἔχ' ὅς κεν ἴληται
 ἱγνύς ἰὼν χαλιπὸς ἧ Διὸς μεγάλειο κρῖνονος·
 ὡς ἔπεισ' ἕκπρος ὥκα χαμαὶ μένος ἐν κενίῃσι·
 χερὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος ἐπ' αὐτῷ δ' ἀπὸς ἐάφθη
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ
 οἱ ἧ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ὕμης ἀχαιῶν·
 ἱλπόμμοι ἱρύνεσθαι, ἀκόντιον δέ θαμνῆας
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὐκ ἐδωκ' ἑσθ' ὑπομείνα λαῶν
 οὐ τολῶσα οὐδ' ἐβαλεῖν· πρὶν γὰρ πρίευσαν ἄεστοι,
 πενιλοδμασ τε καὶ αἰνείας κ' ἡ Διὸς ἀγῆνωρ,
 σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς λυκίων καὶ γλαυκὸς ἀμύνων,
 τῶν δ' ἄλλων οὐκ ἐν ἀκῆδ' ἔσθ' ἄλλ' ἀπ' αἰθέρι
 ἀπὸ Ἰλίου ἐκκύκλεις σῆχον αὐτ'· τὸν δ' ἀρεταῖροι
 χρῶσιν αἰράντες φέρον ἐκ πόντος ὄφρ' ἵκηθ' ἵππους
 ὠκίαι· οἱ δ' ὅππιδε μάχης ἦ δ' ἐπ' ὀλέμοιο
 ἔσθ' ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γὰρ πρὸτ' ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐν ῥ' ῥίγος ποταμοῖο
 ξάνθος Διηνέως, ὃν ἀθανάτος τέκτο βίης,
 ἐνθαμιν ἐξ ἵππων πέλασσαν χθονὶ καὶ δ' οἱ ὕδαρ
 χαῦσαν· ὅ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἐξ ὀμῆμος δ' ἐπὶ γούνα κελευσέας αἰμ' ἀπέμισαν·
 αὐτὸς δ' ἐξ ὀπίσσω πλητ' χθονὶ· καὶ δ' οἱ δ' ὄσαν
 νύξ' ἐκάλυψε μέλαινα, βίβλος δ' ἐτι θυμὸν ἐδάμνα
 ἀργεῖοι δ' ὅω ὡς ἴλιον ἐβρα νόσφι κιόντα·
 μάλλον ἐπὶ φάσσι θόρον, μνήσαντο ἧ χάρμης·
 ἐνθα πολὺ πρῶϊστος δὴλῆος ταχὺς αἶας
 σάδνιον οὐτ' ἄστυ δ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'

ἦνοπίδω· ὃν ἄρα νύμφη τέκε νῆϊς ἀμύνων,
 ἦνοπι βυχολέοντι παρ' ὄχθιας σακτιόουτο·
 πῦρ μὲν οἴλιόδης Διευκλυπὶς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 εὖτα κατὰ λαπάρω· ὅδ' ἀνιτράπιτ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 φῶτες καὶ Διαναοὶ σύναχον κρατὶς ἦν ὁσμίνω.
 Ἰφ' δ' ἐπὶ πελιδιάμασ' ἐγχεσπάλας ἦλθεν ἀμύνταρ
 πανθοίδης· βάλε δ' προθοήνορα διεῖδον ὦμον
 ἦδ' ὀν ἀρηιλύκιο· δὲ ὦμα δ' ὄβειμον ἐγχε
 ἔσχε· ὅδ' ἐν κενήσιν πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγοςῶ,
 πελιδιάμασ' δ' ἐκπαλιν ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας
 εἰ μὴν αὐτ' οἶω μεγαθύμῃς πανθοίδοιο
 χερὸς ἀπὸ σβαρῆς, ἄλιον πηδῆσαι ἀκοντα,
 ἄλλω δ' ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτομήμον κατ' ἰμῶν Δόμον αἰΐδος· ἴσω·
 Ὡς ἴφατ' ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' ἐνθά μιν οἶο,
 αἶαντι δ' μάλισα Δαίφρονι θυμὸν ὄεινε,
 τῷ τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσει ἄγχι μάλισα·
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντες, ἀκόντισε Διερὶ φασγῶ·
 πελιδιάμασ' δ' αὐτὸς μέν, ἀλύναντο κῆρα μέλαιναν,
 λικεφὶς αἰξάσ'· κόμισεν δ' ἀντήνορος ἦδ' ὅς
 ἀρχέλαχος· Ἰφ' γὰρ ἑα θεοὶ βούλευσαν ὀλιβορον·
 τὸν δ' ἐβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν σιωπῇ·
 νείαπν ἀσράγαλον, ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τίνοντε
 πῦρ δὲ πολὺν προτέρη κεφαλῇ, σόματι, ῥίνεσι,
 οὐδ' αἰὲν πληντ' ἔπρ' κηῆμαι καὶ γούνα πισόντ'·
 αἶας δ' αὐτὲ γέγονεν ἀμύμονι πελιδιάμαντι·
 Φράζεις πελιδιάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπαι·
 ἦ δ' οὐχ οὕτως ἀνὴρ προθοήνορος ἀντιφάσσει
 ἄξιός, εἰ μὴν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ·
 ἀλλὰ κασιγνήτης ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἢ πᾶσις αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἀρχισαῖώκει.
 ἢ ῥ' ἐν γινώσκων ῥῶας δὲ ἄχος ἔλλαβε θυμῷ.
 ἐνθ' ἀκάμας πρόμαχον βοιώτιον οὔτασε Διῶρι,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βιβρώς, ὃ δ' ὑφ' ἔλκε ποδλοῖτον.
 Τῷ δ' ἀκάμας ἐκπαλυν ἐπὶ νύκτι μακρὸν αὔσας,
 ἀργεῖοι τ' ἰμῶροι ἄπειλάων ἀκόρηθι.
 οὐδ' οὐ οἷοισιν γὰρ πόνοσ' ἔσεται καὶ οἷζ' ἔς
 ἡμῖν· ἀλλὰ ποθ' ὥς τε κατὰ κτανέωδε καὶ ὕμεις,
 φράζεσθ' ὥς ὕμιν πρόμαχος Διδυμμένος ἐν Διῶ
 ἔρχεται ἐμῷ, ἵνα μὴ ἔκαστη γῆτιό γε ποινή,
 Διὸς ἄλγος ἐμ' ἔλκε καί κεν εὐχεται ἀνὴρ,
 γινώσκων ἐνὶ μεγάροισι ὅπως ἀλκτὴρ ἀλιπέεσσι.
 Ως ἔφατ' ἀργεῖοισι δὲ ἄχος γένετ' ἐνδοκίμοιο.
 πλώελει δ' ἡ μάλισσ' ἀΐφρονι θυμὸν ὀέεν·
 ὠρμήθη δ' ἀκάμαντος ὃ δ' οὐχ' ὑπέμενον ἱρώη.
 πλώελοιο ἀνάκτ' ὅ δ' οὔτασεν ἰλιονῆα,
 ἦ δὲ φέρβαντος πολυμήλεα τόν ῥ' ἀμάλισσ' αἶμα
 ἱρμείας ῥῶων ἐφίλει, καὶ κτήσιν ὅπα στυ.
 Τῷ δ' ἄρ' ὕπο μήτηρ μοῦνον τέκεν ἰλιονῆα,
 πρὶν τόθ' ὑπ' ὀφρύος θυτά κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἔκ δ' ὥς τε γλήνῳ Δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο Δία πρὸ
 καὶ Διὰ νίη ἦλθεν· ὃ δ' ἐξο χεῖρε πετάσας
 ἀμφοῖν πλώελεως δ' ἱρυσάμηνος ξίφος ὄξυ,
 αὐχίνα μέσσην ἔλασεν· ἀπὴρ ἔβλεπεν ἡ χαμᾶϊ,
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἐν δ' ὀβριμον ἔρχετο
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δ' ἦ κώδεαν ἀνασχῶρ.
 πέφραδ' ἔτε ῥῶεσσι, καὶ ἐν χόμηνος ἔπος ἦν Διῶ
 ἐπερὶ καὶ μοῖσι ῥῶας ἀγαν οὐ ἰλιονῆα,
 παρὶ φίλῳ καὶ μηρὶ γούμφῳ ἐν μεγάροισιν.
 οὐδ' ὃ γὰρ ἢ προμάχοιο Δάμαρ ἀλιγλωρίδου.

ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γαυνύσεται ὁ πόσις καὶ ἡ
 ἑκ τοίῃς, σὺν νηυσὶ νεώμεθα κούροι ἀχαιῶν·
 ὦσ φάτο· θεὸς δ' ἄρα πάντα σὺν ὁ χλαρὸν δέος· ἔλασθε
 πολέων ὅς τις αἶψα· ὅσοι φύγοι αἰπὺν ὀλίθυρον·
 ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἐχέουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράρσι ἀχαιῶν
 ἕρατ' ἐπὶ ἑκλινέ· μάχῃ κλυτὰς ἐννοσίγαιος·
 αἶας δ' αὖ πρῶτος τελαμῶνιος ἔρλον ὄντα,
 γυρτιάδῃ μυσῶν ἡγήερα κερτβοθύμῳ.
 φάλλῃ δ' ἀντίλοχος καὶ μέρμυρον ἐξονάειξεν·
 μινειῶν δ' ἐμόρυντε, καὶ ἵπποτίῳα κατέκταν·
 τῆκρος δ' ἐπροθόωνάτ' ἐνήρα καὶ περὶ φήτω·
 ἀφρίδης δ' ἄρ' ἐπειθ' ὑπὲρ ἥνορα πομπήναι λαῶν,
 ὄντα κατὰ λαπάρῃ· δία δ' ἐντρε χαλκὸς ἀφύαε
 δῆλῶσας· ψυχὴ δ' αὖτ' οὐταμένην ὠτειλήν·
 ἔαυτ' ἐπεγομένην τόνδε σκότος ὅσθ' ἐκάλυψε·
 πλείεσθ δ' αἶας ἔλεον οἴληος ταχὺς ἦός·
 οὐ γὰρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισσέειναι ποσσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν βεσάντων, ὅτε τις ζυγὸς ἐν φόβον ὄρσῃ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. Ο. Μ. Η.
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ὡς ἐγρήθεις καὶ θρασυμόνος θεὸς φῶας νηκόμενος,
 ἦραν ἐπιπλήσσει καὶ ἵεν μετὰ πέμπη πρὸς ποσσὶ
 δῶνα κελύων ἀφίσταται θεῷ πολέμῳ ἀπόλωναι δ' ὅπως αὖ
 ναρρῶσθ ἦν ἐκείρα· ὅς ἀναλαβὼν αἰγίδια, θεὸς ἔλλασεν
 φυγὴν ῥίπει· καὶ μέχετ' ὧν νεῶν σωλιδιχθέντων· αἶας δ'
 τελαμῶνιος πολλοὺς ἀναρρῶντων πολέμιων, θεὸς ταῖς καὶ
 σὶ πῦρ ἐπιφύροντας·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ . Ο . Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Υ Ω Ι Δ Ι Α Σ .

Ο κρονίδης κεχόλωθε ποσειδάωνι καὶ ἥρῃ .

ᾠ

Υτάρ ἐπεὶ Διῶτε σκόλοπας καὶ
τάφρον ἔβησαν
φύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμνη λαο
ναῶν ὑπὸ χερσίν .

οἱ μὲν δὲ παρ' ὀχλοφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δαίεσσι πεφοβημένοι . ἔρξο δ' ἰὺς
Ἰλίου ἐν κερυφῇσι παρὰ χρυθέσσοντι ἥρῃ
σῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας ἴδεν ὃ ῥῶας καὶ ἄχαιούς .
τούς μὲν δεινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπίσσω
ἄργαίεσσιν· μετὰ δὲ σφί ποσειδάωνα ἄνακτα,
ἐκθρα δ' ἐν πεδίῳ ἴδεν κείμηνον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἰσὶν ὅ δ' ἄργαλίοισιν ἔχοντο ἄσθματι καὶ ἀπινύσσων,
αἰὲ μ' ἐμείων ἐπὶ οὐμιν ἀφαιρότατος βάλ' ἄχαιῶν .
ἐν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε .
Διὸς δ' ὑπὸ δρᾶϊ δῶν ἥρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακὸ τέχνης ἀμύχανε σὸς δόλος ἦρῃ,
ἐκθρα δ' ἰὼν ἐπαυσε μάχης ἐφόβησε δὲ λαούς .
ὃ μὰν οἶδ' εἰ αὖτε, κακὸ ῥ' ἀφίης ἀλεγεινῆς
πρώτῃ ἐπαύρηαι καὶ σὲ πληγῇσιν ἰμάσσω,
ἦ ὃ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑφόθεν ἐκ δ' ὀλοῖσιν
ἄκμονας ἤκα δυνά περὶ χερσὶ δὲ δισμόν ἱήλα
χρυσέον ἄρ' ῥηκόν· σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι
ἐκρέμω, ἠλάστον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν ὄλυμπον .
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασάδον, ὅρ' δὲ λάβοιμι
ῥίπ' ἄσπετον τιταγὼν ἀπὸ βηλοῦ· ὃ ῥ' ἄρ' ἵκηται

γῆρ

ἦν ὀλιγοπτελίων· ἐμὲ δ' οὐδ' αἷς θυμὸς ἀνίσταται
 ἄλγος ὁ δύνῃ ἥρακλῆος θείοιο·
 πρὶν σὺ ξυρὲν βορέη ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλασ
 πέμψας ἐπ' ἀνύχθον πότον κακὰ μὲν ὥσα·
 καὶ μιν ἔπειτα κόων δ' ἐν ναομένειν ἀπένεικας·
 πρὶν μὲν ἱγῶν ἐνθον ξυσάμην καὶ ἀνήγαγον ἄνους
 ἄργους ἐσὶ πτόβον καὶ πομπὰ πρ' ἀθλήσαντας,
 τῶν δ' ἄνους μνήσων ἴν' ἀπομάχῃς ἀπατάων,
 ὅφρ' εἰδῇς ἥντι χραίσμῃ φιλότις τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμὴν ἐλθοῦσα θιῶν ἄνω, καὶ μὲν ἀπάτησας·

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτόοντα προσήυδα·
 ἴσω νῦν καὶ δαγαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπέρθων
 καὶ καταβόμβημον συγὸς ὕδαρ, ὅς τε μέγας
 ὄρεος, ληνότατος τε μέλη μακάρεσσι θείοισι
 στήθεϊσιν κεφαλῇ, καὶ ναίτῃρ ἄλγος αὐτῶν
 κυρίδιον· εἰ μὲν οὐκ ἄρ' ἱγῶν ποτὶ μάτ' ὁμόσαιμι·
 μὴ δὲ μὴν ἰότητα προσελεύων ἰνὸς ἰχθῶρ,
 πημαίνει πῶός τε, καὶ ἔκρηκα, τοῖσι δ' ἀρήγῃ·
 ἀλλὰ πρὶν αὐτὸν θυμὸς ἐπιδρύνει καὶ ἀνώγει·
 τηρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἔλεησεν ἀχαιούς,
 αὐτὰρ περὶ κακείνῳ ἱγῶν παραμυθησαίμην,
 τῇ ἱμῶν, ἣ κεὶν δὴ σὺν κελαινῇσι ἤγεμονεύοις·

Ὡς φάτο· μέλιθ' ὅς πατὴρ ἀνδρῶν τε θιῶν τε
 καὶ μιν ἀμεβόμβητος ἔπειτα πτόοντα προσήυδα·
 εἰ μὲν δὴ σὺν ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴδον ἱμοὶ φρονέεσθαι μετ' ἀθανάτοισι καθίλοισι,
 τοῖσιν κεν προσελεύων γέ, καὶ εἰ μάλα βούλειτ' ἀλλή·
 αἶψα μεταστρέψαι νόον μετὰ σὸν, καὶ ἱμὸν κῆρ·
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτιόν γε καὶ ἀφικέως ἀγορεύεις,

ἔρχοι νῦν μετὰ φύλα θιῶν καὶ δειρὸ κάλεισθον·
 ἵεν τ' ἐλθέμεθα καὶ ἀπόλλωνα κλιτόβροτον,
 ὅφρ' ἢ μῆνι μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλεπὸν χιτῶνα
 ἔλθῃ καὶ εἴπῃσι ποσσὶ δάκν' ἄνακτι,
 παυσάμενον πολέμοιο, τὰ δ' αὖτε πρὸς Λῳμάθ' ἐκείδαι·
 ἔκθρα δ' ὀβύνῃσι μάχῃσι, φοῖβος ἀπόλλων
 αὖτις δ' ἐμπνέουσι μένθε, λιλάθῃ δ' ὀλυάων·
 αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὖτις ἀποτρέψουσιν ἀνὰ κλισίᾳ φύζαν ἐνόρσας
 φεύγοντας δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήσιν, πέσωσι
 πηλείδῃ ἀχιλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει ἐν ἑταῖρον·
 πάρος κεν ἦν ὃ κτανεῖ ἔγχεϊ φαίλιμος ἑκτορ,
 ἰλίῳ προπάρειθε πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηούς·
 ζῆς ἄλλους μετὰ δ' ἦν ἐμὸν σαρπηδόνα δῖον·
 οὗ ὃ χολωσάμενος κτανεῖ ἔκθρα δῖος ἀχιλῆως·
 ἐκ οὗ δ' ἀνδρὶ ἐπετα παλῖωξεν παρὰ νηῶν,
 αἶν' ἐγὼ τῷ χροίμῃ διαμπρὺς· εἰς ὅκ' Ἀχαιοί,
 ἦλιον αἰπὺ λείπον, ὀλυαίης δὲ βυλάς·
 καὶ πρὶν δ' οὗτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τί ν' ἄλλω
 ἀθανάτων, δαυαοῖσιν ἁμυνέμεν ἐνθάδ' ἰάσω,
 πρὶν γὰρ καὶ πηλείδῃα τελευτηθῆναι ἐλδῶρα·
 ὅς δ' ὅπως πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένυσσα κάρητι
 ἔματι βῶ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ θέως ἔφαρ γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι ἀχιλῆα πολίπορθον·
 ὣς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθουσι θεὰ λυκώλενος ἦρη·
 βῆ δ' κατ' ἰδαιῶν ὀρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον·
 ὣς δ' ὅτ' ἀνάξην νόος ἀνέροισιν, ὅς τ' ἐπὶ πολλῇ
 γαίᾳ ἐληλυθὼς φρεσὶ πικραλίμῃσι νοήσῃ
 ἐνθ' εἶπεν, ἥ ἐνθα μνησιν ἡσέει τε πολλὰ,
 ὡς κραπυνῶς μεμαῶϊα λίεπ' ἰατρὸς πότνια ἦρη.

ἔκθο δ' αἰπὺν ὀλυμπὸν ὀμηχεῖσαι δ' ἐπὶ λῶσθαι
 ἀθανάτοισι θεοῖσι δῖος Διὸς ὀϊστοὶ δ' ἰδόντες,
 πάντες ἀνῆξαν, καὶ Λεικανόων δ' ἀπασιγῆς,
 ὃ δ' ἄλλος μὲν ἔασεν θέμιστι δ' ἀλλοπαρήν.
 δῖος δ' ἀπασιγῆς πρῶτη γὰρ ἱναγτὴν ἤλυθε θέσσειαι·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πρὸς ὅντα προσήλασεν·
 ἦ ῥη' τί π' ἐβέβηκας ἀτυγχομένη δ' ἰοικασ;
 ἢ μάλα δῖος φέβησεν χρόνους πάντας, ὅς τοι ἀκροίτησ;
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μή με θεὰ θέμι ταῦτα Διὶ κίριον εἶδαι καὶ αὐτῇ,
 οἷος ἐκείνη θυμὸς ὑπερφιάλης καὶ ἀπώτης.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δῖοις ἐνὶ Δαίτῃσι·
 ταῦτα δ' καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκρόσσειαι ἀθανάτοισιν,
 οἷα ζῆνός τε καὶ ἔργα πεισύνεσθαι, οὐδέ τί μιν φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
 οὔτε θεοῖς, εἴ π' ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἐπαῦσα, καθ' ἔξω πότνια Ἥρη.
 ὦχθασαν δ' ἀνὰ Δῶμα δῖος θεοὶ ἠδ' ἐγγέλαι
 χιλίσαν· οὐδέ τί μιν ὀϊστοὶ πρὸς ὀφρύσιν κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δ' ἐνέμισσεν ἰσομετρήσας.
 Νῆπιον δ' ἰσὶ μὲν καὶ ἰσόμῳ ἀφρονέοντες,
 ἢ ἐν μιν μέμασθαι κατὰ παυσίμενον ἄσπονδον ἰόντας,
 ἢ ἐπεὶ, ἢ ἐβίη· ὃ δ' ἀφ' ἡμῶς οὐκ ἀλεγεινόν
 οὐδ' ὀφείτ' εἶναι φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 κάρτεϊ τε δένει τε Διαικιδίον εἶναι ἀεὶς.
 Τὸ δ' ἔχει· ὅτ' ἴκον ἡμῖν κακὸν πέμπουσιν ἐκάσθαι
 ἢ δὴ γὰρ νῦν ἔλωμεν ἄρηί γε πῆμα τετύχθαι.
 ἢ δὲ γὰρ οἱ ὅλωλε μάχα ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
 ἀσκάλαφ' ὅτ' ὅν φησιν ὅν ἐμῶν ὄβριμος ἄρης.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἄρης θαλρῶ πεπλὺγος μῆρ'·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ .

ἤρσι καταπρηνέσσι· ὀλοφυρόμενος δὲ προσκύδω.
 Μὴ νῦν μοι νεμεσσήσῃς τ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 τί σάδαι φόνον ὕιος ἰόντ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
 ἔϊπρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγένη κβαυνῶ.
 κτεῖδαι ὁμοῦ νεκύνεσσι μεθ' αἵματι καὶ κενήῃσιν.
 ὦσφάτο. καὶ ῥ' ἵππυς κέκλφο, δειμόν τε, φόβον τε
 ἱγυγύμῳ αὐτῶς δ' ἔντ' ἐξέδυσσο παμφανόωντα·
 ἔνθα κίεε μείζων τε καὶ ἀργαλιώτερος ἄλλῃ.
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μήνεις ἐτύχθη.
 εἰμὴ ἀθήνη πᾶσι πεισθεῖσάσθαι θεοῖσιν·
 ὦρτο δ' ἔκ προθύρου λίπε δ' ἐθρόνον ἔνθα θάσασε.
 πρὶ δ' ἀπὸ μῦθου κεφαλῆς κόρυθ' εἴλφο. καὶ σάκευ ὤμων.
 ἔρχοι δ' ἔειπεν σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκινον ἥ δ' ἐπέεσσιν κατὰ πῆξο θοῦρον ἄρηα.
 Μανόμενε φρένας ἡλέε· δέφθορασ' ἢ νύβι αὐτῶς
 οὐκ ἄκνέμεν ἐσί· νόος ἀπόλωλε καὶ αἰδώς
 οὐκ αἴεις ἅτε φησὶ θεὰ Λευκώλεος ἦρη.
 ἢ δὴ νῦν παρ ἱμερὸς Ὀλυμπίης ἐλήλυσθαι.
 ἢ εἰ θέλεις αὐτῶς μῦθον ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
 ἄψ' ἱμῶν οὐλυμπόν δὲ καὶ ἀχινύμενός περ ἀνάγκῃς
 αὐτὰρ ὁ βῆς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεύσαι·
 αὐτίκα γὰρ ᾤδασ' μῦθον ὑπὲρ θυμῶς καὶ ἀχαιούς.
 λείψαι. ὃ δ' ἠράεσσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπερ,
 μάρψαι δ' ἐξείης ὅς τ' αἶψας· ὅς τε καὶ οὐκί.
 τοῦ δ' ἄν νῦν κέλευμα μεθέμεν χόλον ὕιος ἡΐθῃ.
 ἥ δ' ἡ γάρ τις τοῦδε βίω καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 ἢ πίφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφύσεται. ἀργαλέον δὲ
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι, γενέην τε τόκην τε.
 ὦς ἔπεισ', ἴδρυσεν ἐθρόνον ἐνὶ θοῦρον ἄρηα.
 ἔρη δ' ἀπὸ λανθάνοντος ἀπὸ δώματος ἱκτός,

ἴενθ, ἥτη θεοῖσι μετὰ πῆλός ἀθανάτοισι,
 καὶ σφαισ φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ζῶς σφδ' εἰς ἴλιω κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα,
 αὐτὰρ ἔπην' ἐλθῆτε Διὸς τ' εἰς ὦπα ἰλιδι,
 ἔρλειν ὅ, τῆκε κείνοσ' ἐπορύνῃ καὶ ἀνώγῃ·
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
 ἔϊφο δ' ἐνὶ βρόνῳ τῷ δ' αἰξάντε πετιέδω·
 ἴλιω δ' ἵκανον πολυπίδαια μητέρα θηρῶν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα κρονίλιω ἀνὰ γαργάραφ' ἀκρῶ
 ἔμυμον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐσφάνων,
 τῷ δέ παροῖθ' ἐλθόν τε Διὸς νεφεληγεῖταο,
 σήτην οὐδ' ἐσφῶϊν ἰδῶν ἐχολώσαθ' θυμῶ·
 ὅττι οἷ ὦκ' ἐπέεσι φίλης ἀλέχοιο πιθέδω,
 ἴεν δέ προτέρω ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βολσὶ ἴθι ἴει ταχεῖα, πρσσιδ' ἀνὶ ἀνακτε
 πάντα τά δ' ἀγγεῖλαι· μὴ δέ φιν δ' ἀγγεῖλος εἶν⁹⁴,
 παυσάμερόν μιν ἀνὰ χθι μάχης ἥ δέ πτολίμοιο
 ἔρχεσθ' μετὰ φῦλα θειῶν· ἢ εἰς ἄλλα Δίαι·
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσι πεπείσεται ἀλλ' ἀλογήσῃ·
 φραζέδω δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδ' ἐκ κερτός πρ' ἐὼν ἐπιόντα τελέσῃ
 μεῖνον· ἐπεὶ εἰς φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶν⁹⁴,
 καὶ γυνή πρότερος· βῦ δ' οὐκ ὀθεταί φίλον ἦτορ
 ἴθ' ἐμοὶ φάδαι, τόν τε συγέεσσι καὶ ἄλλοι·

Ως ἔφατ' οὐδ' ἀπίθῃσε πολέηνεμος ὠκεία ἴει,
 βῆ δ' ἐκαστ' ἰλαίων ὀρέων εἰς ἴλιον ἱρήν·
 ὥς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πῆται νιφάς, πῇ χιλάσῃ
 ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς ἀβροχηγνέος βορέαο,
 ὥς κραπυῶς μεμαυῖαι Δίεπτα ὠκεία ἴει·
 ὄρχου δ' ἰσαμένη, προσέφη κλυτὴν ἱννοσίγαιον,

ἀγγελίστω ἡνὰ πριγαίῃο χε κυανοχαῖτα.

ἦλθον δ' εὖρο φέρουσα παρὰ δῖος αἰγίοχοιο.

παυσάμεν δ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολίμοιο.

ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φύλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.

εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπίσσειαι ἀλλ' ἄλγος ἔσθης.

ἠπίλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πτολίμῳ ἴδον

ἐνθά δ' ἐλυσέσθαι· σέ δ' ὑπεξέλεσθαι ἀνὴρ

χεῖρας· ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολυφύερτος εἶναι.

καὶ γὰρ ἦ πρότερό· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ

ἴθον οἷ φάσθαι, τὸν τε συγένοι καὶ ἄλλοι.

Τὸν δὲ μὶγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὰς ἐννοσίγαιό·

ὦ πόσις καὶ ἦ ῥ' ἀγαθὸς πρὶ ἱῶν ὑπέροπλον ἔειπον,

εἴ μ' ὁ μούμῳ ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.

ῥῆϊς γάρ τ' ἐκ κρόνης ἐμὴν ἀδελφεοῖ· οὐς τέκε ῥῆη.

ζῆς καὶ ἔρως, ῥίταρ δ' αἰΐλης ἐνέροισιν ἀνάσταν.

ῥιχθὰ δ' ὅ πάντα δίδεσσαι ἔσθης δ' ἔμμορε ἡμῆς.

ἦ πρὶ ἔρως ἔλαχον πολλὴν ἄλαναι μὲν αἰεὶ

παλλομένων· αἰΐλης δ' ἔλαχον ὄφον ἠερόεντα.

ζῆς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν ἐϋρύν· αἰθερὶ καὶ νεφέλῃσι.

γαῖα δ' ἐν ξυῇ πάντων καὶ μακρὸς ἔλνυτοπος.

τοῖ δ' ἔα καὶ οὐδ' δῖος βίομαι φρεσὶν· ἀλλὰ ἔκλυες

καὶ κρατρός πρὶ ἱῶν, μὲν τω ῥιπάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.

χρὸς δ' ὅ μὲν μετὰ χυκακὸν ὥς δειδαστέω.

θυγχεῖριασι γάρ τε καὶ ἤλασι κέρδιον εἶναι.

ἐκπάροισι ἐπέεσσιν ἐνιαιέμεν οὐς τέκων αὐτόος.

οἱ ἔθου ὀβύνορος ἀκούσθαι καὶ ἀνάγκη.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολλήνεμος ὠκεία ἴδης.

οὕτω γὰρ δὴ πριγαίῃο χε κυανοχαῖτα.

τόν δὲ φέρω δαὶ μῦθον ἀπλώεα τε κρατρός τε.

ὅ ἢ μεταφύεσθαι σπείρει μέν τε φρένας ἐδδάμεν.

οἷδι' ὡς πρὸς βυτέρουσιν ἐλευνύες αἰὲν ἔπονται.
 Τὸν δ' ἄντι προσέειπε ποσειδάων ἱνοσίχθων.
 ἱερθεῖα μάλα θεῶν ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἱδλὸν καὶ τὸ τέτυκτα, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδή.
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίω καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 δ' απόταν ἰσόμορον καὶ δ' μὴ πεπρωμένον αἴσῃ
 νεκρίην ἐθέλῃσι χολωθῆσιν ἱπείσῃ.
 ἀλλ' ἥθει νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω.
 ἄλλο δὲ θεὶ ἱριῶ, καὶ ἀπὸ λήσω τό γ' αὖ θυμῷ.
 αἶκεν ἄνυσ ἱμέθων καὶ ἀδωαίης ἀγέλης.
 ἥρης ἔρμείωτι, καὶ ἠφαισίῳ ἀνακτὶ.
 ἱλίσσ' αἰπεινῆς πεφιλήσεται, οὐδ' ἐθέλησθ'
 ἐκπέρσαι, δ' εὖναι δ' ἴμεγα κράτος ἀργείοισιν.
 ἴσῳ θεῶν ὅτε νῶϊν ἀνήμετος χόλος ἔσται.
 Ὡς ἐπὼν, λίπε λαὸν ἀχαιῶν ἱνοσίγαιος.
 δύνει δ' πόντον ἰὼν· πεσέσαν δ' ἦρωες ἀχαιοί.
 καὶ τόδ' ἔπαλιν ἄνακτος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ἔρχο νῦν φίλε φοῖβε μεθ' ἐκθρα χαλκὸς κερυεύς.
 ἴδμε μῦθον γὰρ θεῶν αἰὲς ἱνοσίγαιος.
 οἴχετα ἐς ἄλλα δῖαν ἄλυνάμηνος χόλον αἰπὺν
 ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης, ἐπύθονθ' καὶ ὅλλοι.
 οἵ περ νέετ' εἰσι θεοί, κρόνον ἀμφὶς ἱόντες.
 ἀλλὰ τόδ' αἶν' ἢ μῦθ' ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ λέει· αὐτῷ
 ἐπλῆσθ' ὅτ' ἰπάρχοιθι νεμεσσηθεὶς ὑπόδξῃ
 χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ εὖ κεκ' ἀνιδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
 ἀλλὰ συγ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίλα θυσανόεσσαν.
 τὴν μάλ' ἐπισείων, φοβέειν ἦρωας ἀχαιούς.
 θεὸς δ' αὐτῷ μελέτω ματηβόλε φαίδιμος ἕκτωρ.
 τόφρα γάρ οἱ εἰς ἔλπε μένος ἴμεγα· ὅφρ' ἂν ἀχαιοὶ
 φευγοντες νῆας τε καὶ ἐλλήσπονδον ἴκωνται.

ΙΛΙΑΔΟΣ

καὶ θεὸν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσμαι ἔργον τε, ἔπος τε,
 ὣς κε καὶ ἄλλος ἀχαιοὶ ἀναπνεύσῃσι πόνοιο,
 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκεύσθησεν ἀπόλλων,
 ἔη δ' ἔκαστ' ἰλίου ὀρέων ἱρηκί τοικῶς
 ἀκείφαστον ὄνῳ, ὅς τ' ὤλεις πετεηνῶν,
 εἴρ' ἢ δὴν πριάμοιο λαϊφρονος ἐκβραδίον,
 ἔμμενον οὐδέ τι κίβη, νέον δ' ἱσαγείρας θυμόν.
 ἀμφὶ γινώσκων ἑτάρας· ἀτὰρ ἄδμα καὶ ἰδρώ
 πάντ' ἐπεί μιν ἔειρε διὸς νόος αἰγιόχοιο.
 ἀρχοῦ δ' ἱσάμενος προσέφη ἐκάργος ἀπόλλων·
 Ἐκκρ' ἦε πριάμοιο τίη δέ σ' ἐν νόσφιν ἀπ' ἁλλων
 ἦ δ' ὀλιγηππέων, ἦ περ τίς κηλὸς ἰκάνει;
 Τόν δ' ὀλιγοφράνιον προσέφη κερυθαίολος ἑκτωρ·
 τίς δ' ἐσσι φέεισε θεῶν ὅς μ' εἴρει ἀντίῳ
 οὐκ αἴεις ὅ μιν νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀχαιῶν
 οὗς ἑτάρας ὀλέκοντα βοῶν ἀγαθὸς βάλλον αἶας
 χρυμαδίῳ πρὸς σῆθος· ἔπαυσέ δ' ἐθέουετος αἰκῆς·
 καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νίκυασ καὶ δῶμ' αἰδίο
 ἡματι τῷ δ' ὄφρα καὶ ἐπὶ φίλων αἰὶον ἦερ.
 Τόν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἐκάργος ἀπόλλων,
 θάρσει νῦν· τοῖόν τι ἀοσητῆρα χρονίῳ
 ἐξ ἱλίου πρόεικε παρὶσάμεναι καὶ ἀμύνειν
 φοῖβον ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
 εὔομ'· ὁμῶς αὐτὸν τε καὶ αἰπηνὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππῶσιν ἐπ' ὄρῳσιν πολέεσσι
 νηυσὶν ἐπὶ γλαρυρῇσιν ἱλαυνέμεν ὠκείας ἵππους,
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροικιων, ἵπποισι κέλευθον
 παῖσιν λεανέω, ῥέτω δ' ἦρωας ἀχαιούς,
 Ως ἐπών, ἐμπνευσμένος μέγα ποιμένι λαῶν,
 ὥς δ' ὅτε τις σαρὲς ἵππος ἀκροσέσας ἐπὶ φάτιγι

Δισμὸν ἀπορῖν ἔλασ θείη πελίοιο χροαίνων
 ἐωθὼς λαύεωαι ἐπ' ῥ' ἔϊος ποταμοῖο
 κυλίσων· ὑψοῦ δ' κάρη ἔχει· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὥμοις ἀΐσσονται ὅτ' ἀγλαΐῃφι πεποθώς,
 ῥίμφα ἔχουνα φέρει μετὰ τ' ἠθια καὶ νομὸν ἱππῶν
 ὡς ἐκτορ λαυφῆρὰ πόλιασ καὶ γούνατ' ἐνώμα·
 ὀρύων ἱππῆας ἐπὶ θεοῦ ἐκλυον αὐλῆν·
 οἳ δ' ὕς τ' ἢ ἑλαφον κβαδὸν ἢ ἀγρίον αἶγα
 ἱερύνοντ' κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳτα,
 πὺν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ' οὐδ' ἄρα τέσφι κιχῆ μῆραι αἰσιμον ἦσαν,
 τῶν δὲ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠὲ γένηεθ'
 εἰς δ' ἰόν· αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτασ
 ὡς διαναοὶ· εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἶεν ἔποντο·
 νύαγοντες ξίφισιν τε καὶ ἔρχεσιν ἀμφιγυόισιν,
 αὐτὰρ ἐπὶ Ἴλιν ἐκτ' ἐπορχόμενον εἶχας ἀνδρῶν·
 τάρβησαν· πᾶσι δὲ παρὰ ποσσὶ κάππεσε θυμός,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόμενι θόας ἀνδραίμονος ἦδη
 αἰτῶλῶν ὅχ' ἄεϊστος ἐπισάδμιος μὲν ἀκοντι,
 ἰδιλὸς γ' ἐρσαλίῃ· ἀγορῇ δὲ καὶ παῦροι ἀχαιῶν
 νίκων, ὅπποτε κούροι ἐρίσσαν πρὶ μύθων
 ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέηπεν·
 ὦ πόποι· ἢ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι
 οἷοι δ' αὐτ' ἐξ αὐτῆς ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 ἐκτορ· ἢ θῆν μιν μάλα ἔλπτο θυμὸς ἐκάσθε·
 χρυσὴν ὑπ' αἶαντος θάνατον τελαμνιῶλιασ,
 ἀλλὰ τις αὐτὴ θείων ἐρρύσατο καὶ ἐσάδσεν
 ἐκτορ ὅτ' ἰδὼν πολλῶν διαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 αἶσ' καὶ νῦν ἐσέωδι δῖομαι· σ' γὰρ ἀπὸ γῆ
 ἦν ὅς ἐεγδλούπεσ πρὸ μος ἱσταται ὡς ἐμῆροιν ὦν·

ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἱγὼ εἶπω παθώμεθα πάντες.
 πληθύν μιν ποτὶ νῆας ἀνῶξομιμ' ἀπονέεσθαι.
 αὐτοὶ δ' ὅσσοι ἄριστοι ἐν στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 κείνομιμ' εἶκον πρῶτον ἱρυξομιμ' ἀνιδέσαντες.
 Δούρατ' ἀνασχόμεσθ' ὅσον δ' οἶδ' ἔχθ' ἀμειψάμεθα
 θυμῷ δεισέμεθα Δαναῶν κατὰ δύνου ὁμίλῳ.
 Ως ἔφαθ' οἳ δ' ἄρα πῦ μάλα μιν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' αἶαντας καὶ ἰδομένην ἀνακτα,
 τεύχερον μιν οἶον τε μέγ' ἔχ' ἀτάλαντον ἄρηϊ-
 ὕσμιν' ἤρτασσαν ἀεισῆας κατέσαντες.
 ἔκρεα καὶ πρῶτασιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἢ πληθύνει ποτὶ νῆας ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 πρῶτος δ' ἦρ' οὐτύχ' ἄν' ἀολλέες ἦρχε δ' ἄρ' ἔκταρ
 μακρὰ βιβάζει· πρῶτος δ' ἐκί· αὐτὸς φοῖβος ἀπόλλων.
 ὁ μὲν ὧ μοῖν νενέεσθαι· ἔχε δ' αἰγίδα θούειν.
 λειπὴν ἀμφιδόσσαν ἀειπρεπὴς ἦν ἄρα χαλκῆς
 ἠφαιστος Διὶ Διῶκε φορέμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
 τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρας ἐχὼν, ἠγέσασα λαῶν.
 ἀργεῖοι δ' ὑπέμεναν ἀολλέες ὥρ' δ' αὐτῇ
 ὄξ' ἔ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ νευρῆφι δ' οἶσσι,
 βρωσκαν πολλὰ δ' Δούρα βρασσεῖαν ἀπὸ χειρῶν.
 ἄλλα μιν ἐν χροὶ πήγνυτ' ἀρηιθόων αἰγῶν.
 πολλὰ δ' ἔχθ' ἀμειψαμένη πάρος χρόα καλὸν ἱπασρεῖν
 ἐν γαίῃ ἴσαντο· λιλαιόμηναι χρόος ἔσσαι.
 ὄφρα μιν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἄρ' ἔμα φοῖβος ἀπόλλων.
 τοφρα μάλ' ἀμφοτέρωθεν βέλε' ἤπ' ἔσσι· πίπτει δ' ἄλως.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατεπαύσατο Δαναῶν ταχυπόων
 σείσ' ἐπὶ δ' αὐτὸς αὖσε μάλα μέγ' ἐβόησεν ὁ θυμὸς
 ἐν στήθεσσι· ἐβόησεν λαθοντὸς δ' ἐβόησεν ἀλκῆς.
 οἳ δ' ὡς τ' ἦε βοῶν ἀγέλας ἢ πῶς μέγ' οἶδ' ἐν

θῆρε δ' αὖ κλέϊεσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔλθον τ' ἱξαπίνης σημάντορος οὐ παριόντ'·
 ὡς ἐφόβηθαι ἄχαιοι ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ ἀπόλλωρ
 ἦκε φόβον· ἦδ' οἱ καὶ ἐκβηκῦλος ὄπαζεν.
 ἐνθάδ' ἄνῃρ ἔλεν ἄνδρα κελαιδίης υἱομήνης·
 ἔκτωρ μὲν σίχλιόν τε καὶ ἄρκεσίλαον ἔπεφνε·
 πέν μέν βοιωτῶν ἠγ' ἠΐθερα χαλκῶ χιτώνων·
 πέν δ' ἠμυαδῆος μεγαθύμου πισδὸν ἱταῖρον·
 αἰνείας δ' ἐμέλονται καὶ Ἴαθον ἱξυνάειξεν.
 ἦτοί οἱ μὲν νόθος υἱὸς δῖλῆος θείοιο,
 ἔσκε μέλιων· αἶαντος ἀδελφεὸς αὐτὰρ Ἴωνα
 ἐν φυλάκῃ γαίῃσ' ἄπο πατρίδος· ἄνδρα κατακτάσ·
 γυναικὲν μνηστῆρ' ἐρωπίδι· ἦν δ' ἔχ' ὀϊλῶσ.
 Ἴαθ' αὖτ' ἄρχος μὲν ἀθωαίων ἐτίτυκτο.
 υἱὸς δ' ἐσφῆλσιο καλίσκῳ βακχλίδαιο·
 μνηστῆρ' ἔλε πηλυδάμασ'· ἐχίον δ' ἐπολίτης
 πρῶτῃ ἐν υἱομήνῃ κλόνιον· ἔλε δ' ἴος ἀγῆνωρ.
 δαῖτορον δ' ἐπείσε βάλε νείαθον ὦμον ὀπιθεῖ,
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι δαῖα πρὸ δ' ἁλκὸν ἔλασσε·
 ὄφρ' οἱ τοῦσ' ἐνάειζον ἀπ' ἐντατόφρα δ' ἄχαιοι
 τάφρῳ καὶ σκελόπεισιν ἐνιπληξάντες ὀρυκτῇ·
 ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο· δαῖον δ' ἐτιγχετο ἀνάγκη·
 ἔκτωρ δ' ἐρώεσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔρας·
 νηυσὲν ἐπισυνέειπε· ἔειπεν δ' ἑνὰρα βροτόσσηται·
 ἐν δ' αὖ ἐγὼν ἀπάνευθε νειῶν ἐτέρωθι νοήσω.
 αὐτῷ δ' ἰθὺς ἄνακτα μῆτορομαι, οὐδ' ἐνυτόν γε
 γυνώσκει γυναικί τε πυρὸς λελάχουσι θανόντα·
 ἀλλὰ κύνας ἐρύσσει πρὸ ἄσπερος ἡμετέροιο.
 ὡς ἐπὼν μάστιγι καταμαλὸν ἤλασεν ἴππους·
 κεκλόμενος ἔρυσσε κατὰ σίχλασ'· οἱ δ' ἐπὶ σὺν αὐτῷ

πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἔρυσάρματα σιῖπυς.
 ἢ χῆ θεῶσι ἢ προπάραιθε ὃ φοῖβος ἀπόλλων
 ῥεῖ· ὃ χθασ κατέρω βαθείης ποσσὶν ἐρείπων,
 εἰς μέσων κατέβαλλε. γαφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἢ δὲ εὐρεῖαν ὅθον τ' ἐπὶ λυρὸς ἔρω
 γίνετα, ὅππότε ἀνὴρ δίνεοσ περώμενος εἴσι
 τῆς ὅϊγε προχέοντο φαλαγγηδόν· πρόσθ' ἀπόλλων
 αἰγίῳ ἔχων ἐρίμωτον ἔκαπε ὃ τεῖχος ἀχαιῶν,
 ῥεῖα μὲν ὥς ὅτε τις φάμαθον πάϊς ἀγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ δῶα ποιεήσει ἀθύρματα νηπίεσσιν
 ἀφ' αὐτοῖς σωέχων ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων
 ὥς ῥά σὺ ἦϊε φοῖβε πολὺν κάματον καὶ οἶζυρ,
 σύγχεας ἀργείων· αὐτοῖσι δ' ἐφύζαν ἐν ᾧρσας·
 ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες.
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ παῖσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μετὰ δ' ἐυχόμενοι ἔκαστος,
 νέεσθαι αὐτὲ μάλιστα γερήνιος οὗρος ἀχαιῶν,
 εὐχθεοὶ χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 Ζεῦ πάτερ· εἴ ποτέ τις καὶ ἐν ἀργεῖ πρὸς πολυπύρρῳ,
 ἢ βοὸς· ἢ οὔτε καταπίονα μηρία καίων
 εὐχθεοὶ νοσήσας· σὺ δὲ ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνησας· καὶ ἄμωμον ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ.
 μή δ' οὐτω φώεσθαι ἐαδ' ἀμναδαὶ ἀχαιούς.
 ὦς ἔφατ' ἐν χόμῳ· μέγα δ' ἐκτυπε μητίετα βίη,
 ἀράων αἰῶν νηληϊάδαο γέροντες,
 ῥῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγίοχοιο.
 μᾶλλον ἐπ' ἀργείοισι θόρον· μνήσαντο δ' ἡχέρμης,
 οἷοι δ' ὥς τε μέγα κ' ἐπὶ θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ θόγων καταβήσεται ὅππότε πειρήσῃ
 εἰς ἀνέμῳ· ἢ γάρ τε μάλιστ' ἀκύματ' ὀφείλει,

Ως τῶς μεγάλη ἰαχὴ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
 Ἰππες δ' ἐσέλασαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο,
 ἔρχεσιν ἀμφίγυοισιν ἀνέσχεδόν· οἱ μὲν ἄφ' ἱππῶν,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινάων ἐπιβάντες,
 μακροῖσι ξυστοῖσι τὰ ῥάσφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα καλλήεντα· κατὰ σόμα ἰμμένα χαλκῷ.
 πάροκλος δ' εἶως μὲν ἀχαιοῖτε τῶς τε
 τεῖχος ἀμφιμάχοντο θοάων ἐκθεῖ νηῶν,
 τόφρ' ὅτ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος εὐρυπύλοιο,
 ἔσοτε καὶ τὸν ἔτρεπε λόχοις· ἐπὶ δ' ἔλκευ λυγρῷ
 φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε, μελαινάων ὀδυνωδῶν,
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεστυμένους ἐνόησεν
 τῶας· αὐτὰρ Δαναῶν γίνετ' ἰαχή τε φόβος τε,
 ὥμωξοντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πιπλήγθο μηρώ.
 χρσὶ κατακηνέσθ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤνυδα.
 Εὐρύπυλ' οὐκ ἐκείβη Δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης,
 ἐνθάδε παρμυῖε μὲν· δὴ γὰρ μέγα νεικὸς ὄρωρεν·
 ἀλλὰ σέ μιν θεράπων ποῦ τρέπετο· αὐτὰρ ἔγωγε
 σπυῖθμα εἰς ἀχιλῆα, ἵν' ὄρνῳ πολυμήϊον,
 τίς δ' οἶδ' εἶκουσι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρεπών· ἀγαθὴ δὲ παραΐφασίς ἐστιν ἑταίρῳ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ὣς ἐπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 τῶας ἐπ' ἔρχομένους μένον ἔμπιδον· οὐδὲ Δύναντο
 παυροτέρους περ ἰόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
 οὔτε ποτε τῶς Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξομυχοὶ κλισίῃσι μιγῆσθαι, οὐδὲ νέεσθιν.
 ἀλλ' ὥς τε σάθμη δόρυ νήιον ἐξιδύνα
 τέκνονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος ὅς ῥά τε πάσῃ
 εἴη ἐδ' ἢ θοφίης ὑποθημοσύνησιν ἀθήνης,
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο· πῶλεμός τε.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἄλλοι δ' ἀμφ' ἀλλήσι μάχῃσι μέχοντο νέεσσιν·
 ἔκτωρ δ' ἀντ' αἰαντος εἰσαὶο κυδαιμένοιο.
 τὸ δ' ἔμῃς περὶ νηὸς ἔχον πόνον· οὐδ' ἐβόωναν
 οὔθ' ὅτ' ἐν ἐξέλασσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
 οὔθ' ὅτ' ἐν ἅτ' ὥσαοιαι ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γῆ Δαίδαρον·
 ἐνθ' ὕϊα κλυτίοιο καλὴ ἕβρα φαίδιμος αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ σῆθος βάλε δισφί.
 Δούπησεν δ' ἐπιστῶν· Δαλὸς δ' ἐὶ ἐκπεσε χαρὸς·
 ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιδὸν ὀφθαλμοῖσι
 ἐν κενίῃσι πισόντα νηὸς προπύροισι μελαίνῃσι·
 βῶσιν τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐσάσθαι.
 Τρῶες καὶ λυκιοὶ καὶ Δωρδαῖοι ἀρχιμαχηταί·
 μὴ δὴ πάχυνται μάχῃς ἐν εἰνείῳ ἔσθλῳ.
 ἀλλ' ὕϊα κλυτίοιο σαώσασθε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 τινέχῃ συλήσασιν, νεῶν ἐν Ἀργεῖσι πισόντα.
 ὧς εἰπὼν, αἰαντος ἀκούσας δισφί φασγάνῳ·
 βῶ μὲν ἄμαρθ' ὅδ' ἐπετα λυκόφρονα μάστορος Ἡφίστῃ
 αἰαντος θρόνοντα κυθήειον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα κυθήροισι βροτοῖσιν,
 τόν ῥ' ἐβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἔσαοτ' ἀρχ' αἰαντ'· ὅδ' ὑπὲρ οὐατος ἐν κενίῃσι
 νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμῶδιος πίσει λυγρὸν ἔγχετο·
 αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δ' προσήνδρα.
 Τινέχῃ πέσων, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πισὸς ἑταῖρος·
 μάστορίδης, ὃν νῶϊ κυθηρόθεν ἐνδον ἔόντα,
 ἴσα φίλῃσι βροτοῖσιν ἱπτομῇ ἐν μεσσηροῖσιν.
 τόν δ' ἔκτωρ μεσσηροῖσιν ἀπέκταν· ποῦ νύ βροτοῖς
 ἐκμήραται καὶ τόξον· ὃ βῶ πόρῃ φοῖβος ἀπέμωρε.
 ὧς φασγάνῳ δ' ἐξώηκε θέων δ' ἐὶ ἀρχὴ παρέση,
 τόξον ἔχων ἐν χερσὶ παλίνθρονον δ' ἐφάρετο.

ἰοδίονεν· μάλα δ' ὤξα βέλη φώεσιν ἰφίε.
 καί ῥ' ἐβαλε κλιῖτον πεσθήνορος ἀγλαὸν ἦδ' ὄν.
 πηλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγανοῦ πανθοίδαο,
 ἦν ἰὰ χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπύνηε καὶ ἴππυς.
 τῇ γὰρ ἔχ' ἢ ῥὰ πολὺ πλείεσσιν κλονέοντο φάλαγγες,
 ἔκρει καὶ φώεσιν χερσὶν ὁ μὲν· ὅ· τὰ χαλὰ δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακὸν· τό οἱ οὐδ' ἐρύκακον ἰκέμεν πρ.
 αὐχένι γὰρ οἱ ὀπίσθω πολύστονος ἐμπισσάτο·
 ἔειπε δ' ἐξ ὀχέων ὑπέρωρσαν δὲ οἱ ἴπποι,
 κίῃν ὄχεα κροτέοντες· ἀνάξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 πηλυδάμας· καὶ πρῶτος ἐναντίον ἦλυθεν ἴππῳ.
 τοὺς μὲν ὅ· ἀσυνόφῳ προβάοντος ἦν, δῶκε.
 πολλὰ δ' ἐπώρῃσι σχεδὸν ἴσχευεν ἐθρόοντα,
 ἴππυς· αὐτὸς δ' ἀνυεῖδ' ὡν προμάχοισιν ἐμίχθη
 τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσεν ἐφ' ἔκρει χαλκὸς ἐρυεῖ
 αἶνυρ καὶ κεῖ ἐπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν
 εἴ μιν ἀεισεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμὸν.
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον· ὅς ῥ' ἐφύλαττο
 ἔκθ' ἄτ' ἀρ' τεῦκρον τελαμώνιον ἐνχος ἀπύρρα.
 ὅς οἱ ἐϋσσεφεία νυρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ,
 ῥῆξ' ἐπὶ τοῦ ἐρύοντι παρὲς πλάγχθη ὃ δὲ ἄλλῃ
 ἶος χαλκὸς βαρὺς· τόξον δὲ οἱ ἐκπύσε χερσός.
 τεῦκρος δ' ἐρρήγησε, κασίγνητον ὃ προσηύδα.
 ὡ πόσῳ γ' ἢ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μύθῳ κείρῃ
 δαίμων ἡμετέρης· ὅ, τε μοι βίον ἐκβαλε χερσός.
 νυρὴν δ' ἐξ ἐρρήξε νιόσσοφον, ἦν οἱ ἐδῆσα
 πρῶτον, ὅφ' ἄν' ἐχοιτο θαμὰ θρώσκοντα οἷσιν.
 Τόν δ' ἡμὶ βέτ' ἐπιστα μέγας τελαμώνιος αἶσα·
 εἰ πύτων, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ τερφίεας ἰοὺς
 κίεσθαι περὶ σῶμα· χεὶν θιὲς δακνοῖσι μετ' ἥρκα·

αὐτὰρ χρὲς ἰν' ἑλὼν Διοιχχὸν Δόρυ καὶ σάκος ὥμῳ
μάρναο τε φάσσι καὶ ἄλλας ὄρνυθι λαούς,
μὴ μὲν ἄσπερ δαίγῃ, διαμασάμενοι πρὶ ἔλθον
νῆας ἔϋστέλεμυς· ἄλλὰ μνησώμεθα χάριμυς.

Ὡς φάθ'. ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν.
αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοῖν ὥμοισι σάκος θέε τετραθέλυμον.
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυάειν ἐϋτυκὲν ἔθηκεν,
ἵππευσι Διόνῳ ἃ λόφος παρθύπρθευ ἔνυσεν,
εἰλῶς δ' ὀλκιμον ἔγχεος ἀσπαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
βῆ δ' ἱέναι μάλα δ' ὥκε θέων αἶαντι παρῆσιν,
ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν τεύχεα βλαφθέντα βέλεμνα,
φασί τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλωτο μακρὸν αὐσας.

Τρῶες καὶ λυκιοὶ καὶ Διορδαανοὶ ἀγχιμαχηταί·
ἀνέρες ἱεὲ φίλοι, μνήσασθε ἃ θούριδος ὀλκῆς·
νῆας ἀνὰ γ-λαφυράσ· δὴ γάρ Ἴλιον ὀφθαλμοῖσιν,
ἀνδρὸς ἀεισῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα

ἔσῃα δ' ἀρίγνοτος Διὸς ἀνδράσι γίνετα ὀλκή.

ἢ μὲν δ' τέροισιν κῦλλος ὑπέρτρυν ἔγγραλίσῃ.

ἢ δ' ὄνειαρ μινύθητε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνεσθαι.

ὡς νῦν ἀργαίων μινύθη μένος, ἄμμι δ' ἀρήγῃ.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ὀλολέεσ· ὅς δ' ἔκκεν ὑμῶν

βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσση

τεθνήτω· οὐδ' ὀλολέεσ ἀμυνομένην πρὶ πάτρης

τεθνήμεν· ἀλλ' ἄλσχεός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,

καὶ οἵ κ' ἐκ καὶ κληῖρος ἀκήρατος, εἴκεν ἀχαιοὶ

οἷοντα σὺν νηυσὶ φίλῳ ἱεσ πατρίδα γαῖαν,

Ὡς ἐπὶ πᾶσι ὥρῳ μένος καὶ θυμὸν ἐκείεσ,

αἶας δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ἐκέκλωτο οἷς ἐτάροισιν,

αἰδώς ἀργαῖοι· νῦν ἀρκίον, ἢ ἀπολέεσθαι,

ἢ ἐσαδὸν ἢ γὰρ· καὶ ἀπώσατο κακὰ νηῶν,

ἢ ἐλπίδι

²¹ἢ ἐλπίδι ²¹ἦν νῆας· ἢ κερυθαίοις ἐκτῶρ·
 ἔμβροτον ἱξέσθαι ἦν παρίδια γαῖαν ἔκασθ·
²¹ἢ οὐκ ὀβύνοντες ἀκούετε λαὸν ἅπαντα·
 ἐκθρος· ὅς δ' ἡ νῆας ἐνιπρήσαι μεμεινέν·
 εἴ μὲν ἐστὶ γὰρ χορὸν κέλιτ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχιθα
 ἡμῖν δ' οὐκ ἔστι πῶδε νόος καὶ μή τις ἀμείνων,
²¹ἢ αὐτοσχελίῃ μῖξαι χιῖρας τε μένος τε
 βίλτρων, ἢ ἀπολίσσασθαι χρόνον· ἢ ἐβίωναι·
 ἢ λιθὰ σπυρίγασθαι ἐν αὐτῇ λιϊοτῆτι,
 ὥς δ' αὐτῶς παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χερστέροισιν·

Ὡς ἐπὼν ὥρῳ μενος καὶ θυμὸν ἐκάσθ,
 ἐνθ' ἐκτῶρ μὲν ἔλεσχελίον πειμνήδης ἦδ' ὄρ·
 ἄρχον φωκίων· αἶας δ' ἔλελαοδίαμαντα·
 ἡγεμόνα πρυλέων· ἀντήνορος ἀγλαὸν ἦδ' ὄρ·
 πηλυδίαμασ δ' ὦϊον κυλλήνιον ἱξενάειξε·
 φυλείδω ἑτάρον· μεγαθύμων ἄρχον ἐπεδῶρ·
 ἔω δ' ἐμείγας ἐπόρουσεν ἰδίων, ὅ δ' ὕπαθα λιάδην
 πηλυδίαμασ· καὶ πῦ μὲν ἀπήμβροτον, εἴ γὰρ ἀπόλλων
 εἶα πάνθ' ἦδ' ἐνὶ προμάχοισι διαμῆναι·
 αὐτὰρ ὁ γὰρ κροίσμεν σῆθος μέθ' οὐτάσ' ἀεὶ
 διούπησεν ὅ πεισὼν· ὅ δ' ἀπ' ὧμων τυχέ' ἐσύλα·
 τόφρα δ' ἔω ἐπόρουσεν δολοφ· αἰχμῆς ἐν ἐδίω,·
 λαμπυτίδης· ὃν λάμπρος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν
 λαομειδιοντιάδης· ἐν ἐδίωτα θούειδος ἀλκῆς,
 ὅς τ' ὅτε φυλείδω μεθ' ὅσας οὐτάσ' ἀεὶ
 ἐγγύθω ὄρμηθεις· πυκινὸς δ' οἱ ἦρκεσε θώρηξ·
 πόνρ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε φυλῆς
 ἦγαγον ἐξ ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ σελήεντος·
 ξείνος γὰρ οἱ ἐλδοκον ἀναξ' ἀνδρῶν εὐφήτης,
 ἔο' πολέμον φορέειν λιγίων ἀνδρῶν ἀλιωρήν·

33 φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλῆος ὄρνυται, οὐτ' ἐς ἀλκή.

Ως ἔφαθ' οἱ δ' καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μὴ μέαινορ.

ἔν θυμῷ δ' βάλαντο ἔπος, φράξαντο δ' νῆας·

ἔρκεϊ χαλκείῳ ἐπὶ δ' ἵν' ἔβωας ἐγερσεν.

ἀντίλοχον δ' ὥρμητο δὴν ἀγαθὸς μῆνιλα θυ.

Ἀντίλοχ' οὐκ ἐστὶ νεώτερος ἄλλος ἀχαιῶν.

οὐτ' ἐπὶ θάλασσαν, οὐτ' ἀλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι.

εἴ τι νῦν πρῶτον ἱξάμενος ἀνδρὰ βάλοιδα.

ὥς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἀπέστυβ' τὸν δ' ὀρόθωσεν.

ἔκ δ' ἔθορε προμάχων καὶ ἀκόνις· διερὶ φαινω.

ἀμφὶ ἐπαπλήνας ὑπὸ δ' ἔβωας κικιάδιοντο

ἀνδρὸς ἀκοντίσταντος ὃ δ' οὐχ' ἄλιον βίβας ἦκεν.

ἀλλ' ἱκετάονος ἦν ὑπέρθυμον μελάνιππον,

νισσόμενος πόλεμόν τε βάλει σῆθος παρὰ μαῖον.

λοιπῆσεν δ' ἐπιστὰς ἀράβησε δ' ἐνὶ χεῖρ' αὐτῷ.

ἀντίλοχον δ' ἐπὶ ῥεσσεύων ὥς ἐς τ' ἐπὶ νεβρῷ

βλημένῳ ἀΐξῃ τὸν τ' ἐξ ἐνὶ φθορόντα

θηρητῆρ' ἐτυχε βαλὼν ὑπέλυσε δ' ἤναι,

ὥς ἐπὶ τοῖ μελάνιππ' ἄρ' ἀντίλοχος μῆνι χέρμης,

τύχῃα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθον ἔκθερα δίωρ.

ὅς ῥα οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ ληϊοτήτα.

ἀντίλοχος δ' οὐ μῆνι θεός περ ἐὼν πολέμισός.

ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔβησε θερὶ κακὸν ῥέξαντι τοικῶς.

ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βακίλον ἀμφὶ βόεσσι.

φωγῆ· πρὶν περ ὄμιλον ἀσμιδῆμαί ἀνδρῶν.

ὥς ῥέσε νεορδίδης ἐπὶ δ' ἔβωας τε καὶ ἔκτωρ

ἢ χῆθεσσι σὶ βίβια σονόοντα χέοντο.

σῆ δ' ἐμετασφραγίσ· ἐπὶ δ' ἔκθετο ἔθνος ἑταίρων.

ῥῶας δ' ἐλείψιν τοικότες ὠμοφάγοισιν.

νῆυσιν ἐπεσπύοντο· δῖος δ' ἐτέλεσεν ἐφιδμάς.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ὅσφιν αἶεν ἔγχευε μένος μέγα· θέλγ' ἢ θυμὸν
 ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνου· καὶ δ' ὀρόθων,
 ἔκπει γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 πρὶαμίδην· ἵνα νηυσὶ κερωνίσσι θεσπιδάεσσι πῦρ
 ἐμβάλλῃ ἀκρόμαζον· θέλειος δ' ἱξάισιον ἀρήρ',
 πᾶσαν ἐπιφύνηεν· εἰ γὰρ μένει μὴδέτα ζυῖς,
 νηὸς καομένης· σέλασ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἔκ γ' οἱ δὴ καὶ ἐμελε παλῖώξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι βῶων· Δαναοῖσι δ' κῦδος ὀρέξεν·
 τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγχευεν
 ἑκτέρᾳ πρὶαμίδην, μάλα πρὶ μεμαῶτα καὶ αὐτόρ
 μαίνετο δ', ὥς ὅτ' ἄρης ἐγχεύετο καὶ ὄλοντο πῦρ
 οὔρεσσι μαίνετο· βάθεις ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης,
 ἀφλοισμὸς δ' ἐπὶ σόμα γίνετο· τῶ δ' οἱ ὄσσε
 λαμπρόδην, βλοσυρῇσιν ὑπὲρ ὀφρύσιν ἀμφὶ δ' ἐπὶ ἡλῆξ
 σμυδαλέον κροτάφοισι· ἰνέχοντο μαρναμένοιο
 ἔκπρος· αὐτὰς γάρ οἱ ἀπὸ αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 ζυῖς· ὅς μιν πλεῖνεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον ἔοντα·
 τίμα καὶ κύδιαν· ἐμνηθάλλιος γὰρ ἐμελλεν
 ἔσσεσθαι ἢ δὴ γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἥμαρ
 παλλὰς ἀθηναίη, ὑπὸ πηλεΐδαο βίηφι,
 καί ῥ' ἐθέλων ῥῆξαι σίχασ' ἀνδρῶν περὶ τείων,
 ἢ δὴ πλεῖστον ὁμίλην ὄρεα καὶ τεύχε' ἄεεσσι
 ἀλλ' ὅτ' ὡς δυνάετο ῥῆξαι μάλα πρὶ μεμαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότης, ἥν τε πέφνι
 ἠλίβατος· μετ' ἄλλῃ· πολὺν δ' ἄλδος ἐγγύς· ἔοῦσα·
 ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαφύρα κέλευθα·
 κύματά τε βοφύοντα, τὰ τε προσβύχεται αὐτῇ·
 ὡς Δαναοὶ βῶας μένον ἐμπεδον οὐδέ φέβοντο·
 αὐτὰρ ὁ λαμπρόμηνος πυρὶ, πάνθεθεν ἐνθοῖ δ' ἐμὴλ' .

ἐν δ' ἔπεισ' ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πείσῃσι
 λάβρον ὑπαὶ νεφίων ἀνεμοφρενέ· ἡ δὲ τε πᾶσα
 ἄχλω ὑπεκρύφθη· ἀνέμοιο δ' Ἰανὸς αὐτῆς
 ἰσὶώ ἱμβρέμεται· φορέουσιν δὲ τε φρένα ναῦται
 Διολιότης· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτῳ φέρονται·
 ὥς Ἰλαίφρο θυμὸς ἐνὶ σήθεισιν ἀχαιῶν,
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λείων ὀλοφύρων βυστίν' ἐπελωθῶν·
 αἰετὰ τ' ἐν εἰαυρῇ ἑλκος μέγ' ἄλγιο νέμονται
 μυρία, ἐν δὲ τετῆσι νομῖν οὐ πω σάφα ἐέλως
 θηρὶ μάχεσθαι· ἑλκὸς βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν,
 ὕψι δ' ὤμῳ πρῶτῃσι, καὶ ὕδατίησι βίεσσιν
 αἰὲρ ὁμοσι χέει· ὁ δὲ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
 βοῶν ἑλκ' αἰετὰ τε πᾶσαι ὑπέφρεσαν· ὥς τὸ τ' ἀχαιοὶ
 θάσπεσίῳς ἐφύβηθεν ὕψ' ἐκβεί, καὶ λιὶ παρὶ
 πῶντες· ὁ δ' οἷον ἐπέφνε μυκηναῖον περὶ φήτω
 κατ' ἥϊος φίλῳ ἡδὺν ὅς ἐρυαδῆος ἀνακτ'
 ἀγγελίης οἷον χέει, βίη ἥρα κληΐη,
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος ἡδὺς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετὰς ἡμῶν πόδας ἥδ' ἐμάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρῶτοις μνηστικῶν ἐτέτυκτο·
 ὅς ῥα τόθ' ἐκβεί κυλινδρὸς ὑπέρτρων ἱγυῶν ἄλιξεν
 σφιγθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἀντυγίῳ παλῶ
 τὴν αὐτὸς φορέεισκε ποδηνικὸς ἑρκὸς ἀκόντων,
 τῇ δ' ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πέσεν ὑπ' ἰοῦς ἀμφὶ δ' ἐπύληξ
 σμυδαλίων καὶ ἀβησε πρὶ κροτάφοισι πεισόντ'
 ἔκτωρ δ' ὄξυνόησε, θείων δὲ δι' ἄγχι παρίη,
 σῆθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε· φίλων δὲ μιν ἱγυῶν ἐταίρων
 κτεῖν· οἳ δ' οὐκ ἠδύναντο καὶ ἀρχαῖοι μὲν πρὶ ἐταίρων
 χραυσμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδιδίδοσαν ἐκβραδίῳ,
 ἐσώπον δ' ἐγίνοντο νεῶν πρὶ δ' ἐσχετοὶ ἄνθρωποι,

νῆες ὅσαι πρῶται ἐρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 ἄργεῖοι δ' ἐν νῆσιν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη.
 τῶν προτέρων, ἀντὶ δ' ἐκ παρὰ κλισίῃσιν ἐμειναν
 ἄφροσι· οὐδ' ἐκέλευον ἀνὰ στρατὸν ἴσχει γαῖρ' αἰδώς
 καὶ δέ τοι ἄλγε' ἔσται γαῖρ' ὁ μόκλειον ἀλλήλοισι.
 νῆσφι δ' αὖτε μάλισα γερήνιος ὄυρος ἀχαιῶν.
 λίαν ἔτι ὑπὲρ θεῶν γυνούμιμος ἀνδρᾶ ἕκαστος.
 ὦ φίλοι ἄνδρες ἐς καὶ αἰδώς θείη ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων ἐπὶ δ' ἐμνήσασθε ἕκαστος
 πατρίδων ἥ δ' ἀλόχων καὶ κτήσι τοιῶνδε θεῶν.
 ἢ μὲν ὅτεω ζῶσι καὶ ὠκιστα τεθνήκασι.
 τῶν ὑπὲρ, ἐνθάδ' ἐγὼ γυνάίσκομαι οὐ παρεόντων.
 ἐς ἔμμεναι κρατερῶς μὴ δ' ὑποπάδει φόβονδε.
 Ως ἐπὶ νῆσιν ὄρωι μένος καὶ θυμὸν ἕκαστος
 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλὺς ὥσεν ἀθήνη
 θαπείσιον· μάλα δέ σφιν φόβος γένετ' ἀμφοτέρωθεν.
 ἢ μὲν πρὸς νῆσιν καὶ ὁμοῖα πτολίεμοιο.
 ἕκαστος δ' ἐφράσαντο βοὴν ἀγαθὴν καὶ ἱταίρους.
 ἢ μὲν ὅθι μνηστέον ἀφίσκασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
 ἥ δ' ὅσσοι παρ' νηυσὶ μάχῃ ἐμάχοντο θεῶσιν
 οὐδ' ἄρ' ἐτ' αἶαντι μεγαλήτορι ἦν ἄνε θυμῷ.
 ἐσάμην, ἐνθάδ' ἄλλοι ἐφίσκασαν ὕπνῳ ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἱκρὶ ἐπώχθο μακρὰ βιβάδων.
 νόμα δ' ἐξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 καμμένην βλήτοισι· δύνω καὶ ἐκασπῆχιν.
 ὦ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζεν ἐν ἐλῶς.
 ὅς τ' ἐπὶ ἐκ πτολίων πίσυρας σωμαγίρειται ἵππους.
 στυάσ' ἐκ πεδίοιο μέγα πρὸτ' ἄστυ διώκει.
 λαοφόρον καθ' ὅδον πτολίεθρα τε ἱεήσαντο
 ἄνδρες ἥ δ' ἐγὼ καὶ κτε· ὅ δ' ἐμπεδὸν ἀσφαλὲς αἶψ'

θρώσκων ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δ' ἐπέπνυται,
 ὥς αἶας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱερικὰ νηῶν·
 φοῖτα μακρὰ βιβάζει φωνὴ δέ οἱ αἰθέρι' ἵκτανον·
 αἰεὶ δ' ἐσμεβλίον βοόων Δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν· οὐδ' ἔτι μὲν ἔκτωρ
 μέμνηται ἐνὶ πύλαισι πύλαι θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὅς τ' ὀρνίθων πετεινῶν αἰετὸς αἰθῶρ
 ἔθνος ἐφορμάται ποταμὸν πᾶρα βοσγυμνῶν
 χλωῶν, ἢ γεράνων ἢ κύκνων δολιχοδείρων,
 ὥς ἔκτωρ ἴθυσεν ἰδὲ κυανοπύρροιο,
 ἀντίος αἰέεσσ' ἐν δ' ἰὺς ἄρσεν ὀπιθεῖ·
 χαρὶ μάλα μεγάλην ὥρῃσι δ' ἅπλιν ἅμ' αὐτῶ·
 ἄνδρες δ' ἐβριμύα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίησ' ἀμμήτας καὶ ἀτερέας ἀλλήλοισιν
 ἀντιδ' ἐν πολέμῳ ὥς ἱστυμένως ἐμάχοντο·
 κτεῖσι δ' ἐμαρναμένοισιν οὐδ' ἦν νόθος ἦρι ἄχαιοι
 οὐκ ἐφάσαν φύνξιδι καὶ ὑπ' ἐκ κακῶν ἄλλ' ὀλέεσθαι·
 πρῶτον δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἑκάστω·
 νῆας ἐνιπρῆσθαι κτενέειν θ' ἥρωας ἄχαιούς·
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφείσασσαν ἀλλήλοισιν·
 ἔκτωρ δ' ἐπὶ μνηστῆρος ἦτορ πονηρόροιο·
 καλῆς ὠκυάλης ἢ πρωτεσίλαον ἐνεκῶν
 ἐς βοίω· οὐδ' ἄνδρες ἀπήγαγε παρὶ δαγῶν·
 πῦρ δ' ἡ πρὶ νηὸς ἄχαιοί τε πῶδες τε·
 διήσαν ἀλλήλους αὐρσχιδόν· οὐδ' ἄρα φίλῃ
 τόξων αἰετὸς ἀμφὶς μένον οὐδ' ἔτι ἀκόντων
 ἀλλ' οἷον ἐγγύθεν ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες·
 ὅξισι δ' ἡ πτελέεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισι·
 πολλὰ δ' ἐφάσανα καλὰ μέλανδ' ἐτα καπνέοντα·

ἄλλα μὲν ἐκ χειρὸς χαμάδις πέσεν· ἄλλα δ' ὅπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέει δ' αἵματι γαῖα μέλαινα·
 ἔκτορ δ' ἠπύμνηθεν ἐπὶ λάβῃ, οὐχὶ μεΐσι,
 ἄφλασόν μετὰ χρυσὶν ἔχων· φασὶν δ' ἐκέλευεν
 οἷσιν τε πῦρ· ἅμα δ' αὐτὶ Ἀολλεὺς ὄρνυτ' αὐτῆρ,
 νῦν ἡμῖν πῶντων ζῆς ἄξιον ἡμάρ' ἔδωκε
 νῆας ἑλῖν· αἶψ' αὖτο θεῶν ἀέκητ' ἀμολύσσει·
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν κακότητι γερόντων·
 οἳ μὲν θέλοντα μάχιδου ἐπὶ πρύμνησι νέεσθιν,
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκειν· ἐρητύοντό τε λαόν,
 ἀλλ' ἐβλήετο τὸ ἔβλαπτεν φρένας ὑρῦοπα ζῆς
 ἡμετέρας, νῦν αὖτ' ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' ἀργείοισιν ὄρεσσαν,
 αἴας δ' οὐκέτι ἔμιμνε, βιάσσο γὰρ βιλέεσθιν,
 ἀλλ' ἀνεχάσσο τυτθὸν οἷό μῦθος θεοῖε δαῖτα
 θρήνησιν ἐφ' ἐπὶ ἀπόλλω· λίπε δ' ἱεραιανὴς εἴσης
 ἐνδ' ἄρ' ὅ γ' εἰσήκει Διδοκμημένος· ἔγχε δ' αἰεὶ
 φῶας ἀμυνεῶν· ὅς τις φέροι ἀκάμαρ πῦρ,
 αἰεὶ δ' ἐσμελινὸν βοῶν Δαναοῖσι κέλευεν·
 Ω φίλοι ἦρώες Δαναοὶ θράσποντες ἄρηθ'·
 ἄνδρες ἐς ἐφίλοι, μνήσασθε δ' ἐθούελλος ἀλκῆς·
 ἡέτι νας φαμὲν εἶναι Ἀοσητῆρας ὀπίσσω,
 ἡέτι τέχως ἄρεον ὅκ' ἀνδράσι λαιγρὸν ἀμύνει,
 ὅ μιν τις σ' χελὸν ἐσι πόλιν πύργοις ἀραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυναίμεν ἐτ' ἀλκίκα δῆμον ἔχοντες,
 ἀλλ' ἐν γοῶν φῶων πεδίῳ πύκτα θωρηκτῶν,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκάς ἡμιθα παρὶ λῶς αἴης,
 ἔθ' ἐν χρυσὶ φόως ὅ μιν λιχίη πολέμοιο,
 ἢ καὶ μαμῶων ἐφίπ' ἔγχε δ' ἐξυόων·
 ὅς τις Διὶ φῶων κείλασ' ἐπὶ νῆας ἄγοιτο·

σὺν πυρὶ κηλίῳ χάεν ἕκτρος ὀρίναντ' ὅς,
 τὸν δ' αἶας οὐτάσκε διδρυμένος ὀξεί χαλκῷ.
 δῶδ' αἰα ὃ προπάρειθι νιῶν, αὐσχίλῶν οὐτά,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ . Γ . ΟΜΗ,
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

π ἀρόκλῳ δειθέντι, ἀχιλλεύς τὴν ἑαυτ' πανο
 πλίαν ἐπὶ τῇ ἀναλαβῇ τῇ καὶ μυρμιδόν
 νας ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· οὗτοι δ' ἐξελθόντες, ἐρίσαν
 τοὺς ῥῶας· πάροκλος δ' ἐσαρπηδόνᾳ ἐν δίοις ἀναρεῖ, ἔρ
 παρήγορον ἵππον ἀχιλλεύς ἀνελόντα πῆδ' αἰσον· ἔπειτα δ' ἐ
 πάροκλ' ἑκτῶρ ἀναρεῖ πληγύντα πρότερον ὑπὸ εὐφόρβῃ
 ἀπόλλωνος, ἀφελόμενος τὴν πανοπλίαν αὐτ'.

ΙΛΙΑΔΟΣ. ΠΡΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Πῖ πάροκλον ἐπεφνον ἀρήϊον ἑκβρος αἰχμύ.

Σ οἱ μὲν · πρὶ νηὸς ἑυσέλιμοιο
μάχοντο.

ὦ

πάροκλος δ' ἀχιλῆϊ παρίσας
ποιμένι λαῶν.

Δωκρυα θρῦμα χέων, ὡς τε κρύνῃ
μελωνυδρῶ.

ἔτε κατ' αἰγίλιους πέτρης δινοφδὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δ' ἰδὼν ὥκτερι ποδωδρῆς δῖος ἀχιλῆυς,
καί μιν φωνήσας ἐπεα πτῖρόντα προσηύδα.

Τί π' εἰ δὲ Δωκρυσαι πάροκλος ἦν τε κούρη

νηπὶν ἢ ὅ ἅμα μηδ' ἔειπ' ἀνιλέωσα ἀνώγει.

εἰαοῦ ἀπ' οἰμένη καὶ τ' ἐστυμένῳ κατβύκει.

Δωκρυόεσσα δέ μιν ποδωδρῆκεται, ὅφρ' ἀνέληται,

τῇ ἱκέως πάροκλε τέρεν καταΔωκρυον εἴβης.

ἢ ἐν μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῶ.

ἢ ἐν ἀγγελίῳ φθίης ἔξ' ἐκλυες οἷον.

ζῶεν μὲν ἐν φασὶ μῦθοιον ἑκβρος ἦόν.

ζῶει δ' αἰακίδης πηλὸς μετὰ μυρμιδόνεσσι.

τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀναχήμεθα τεθνηώτων.

ἢ ἐν σὺν ἄρ' αἰῶν ὀλοφύρεαι ὡς ὀλέκονται

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπὲρ βασίης ἐν κα σφῆς.

ἐξαύδα μὴ κῦθε νόῳ ἵνα εἴδομαι ἀμφω.

Τὸν δ' βαρυστοχῶν προσέφησ' πάροκλος ἱππῆ.

ὦ ἀχιλῆυ πηλῆος ἢ ἐμὲ γὰρ φέρτατ' ἀχαιῶν.

μὴ νυμέσα βῆτον γὰρ ἄχως βεβίηκει ἀχαιούσ.

οἱ μὲν γὰρ Διὶ πάντες ὄθι πάρος ἦσαν ἀεισι-
 ζῆντι συσὶν κέαται, βεβλημένοι οὐτά μ' μοῖ τε·
 βέβληται μὲν δ' τυδείδης κρατὺς Λιομήδης·
 οὐτάσσι δ' ὀδυσσεὺς Διευκλυπὺς, ἡ δ' ἄγαμέμνων·
 βέβληται δ' καὶ εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν δῖος ᾧ·
 κῦς μὲν τ' ἱπποῖ πολυφάρμακον ἀμφιπέποντο·
 ἔλκε' ἀκειόμηνον σὺ δ' ἀμύχανος ἐπ' ἄχιλλεῦ·
 μὴ ἐμὲ γούν οὗτός γε λάβοι χόλος ὃν σὺ φυλάσσας
 αἰναρέτη, τίς σευ ἄλλος δνῆσεται δ' ἰφίγονός περ,
 αἴ κε μὴ ἀρχαίοισιν ἄεκέα λειγὸν ἀμύνῃς
 νηλεὺς οὐκ ἄρα θίγῃ πατὴρ ἦν ἰππότεα πηλεὺς·
 οὐδέ τίς θείης μήτηρ γλαυκὴ Διὶ σε τίκτε θάλασσαν·
 πέφαι τ' ἠλίσβαρι ὅτε κινόος ἐσὶν ἀπλωής·
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίω ἀλείνεις·
 καὶ ἴνα τι πάρ (λωὸς ἐπὶ φραδὲ πότνια μήτηρ·
 ἀλλ' ἐμὲ περ προΐς ὥχ' ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπατορ
 μυρμιδόνων ἦν περ ἡ φῶος Δαναοῖσι γένεσθαι·
 Διὸς δ' μοι ὥμοῖν τὰ σά τε τύχαι θωρηχθῆναι·
 αἴ κε ἐμὲ θιῖσκοντες ἀπόσχωνται πτολίμοιο
 βῶες ἀναπνύσασσι δ' ἀρήϊοι ὕπνῃσιν ἀχαῶν
 τειρόμενοι δλίγῃ Διὶ τ' ἀνάπνυσσι πτολίμοιο·
 ἔπειτα δέ κ' ἀκμηῆτες, κεκμηότας ἀνδρᾶς αὐτῇ,
 ὥσσαι μὲν ποτὶ ἄστυ νῶν ἄστυ καὶ κλισιάων·
 ὧς φάτο Λισσόμενος μέγα νήπιος· ἡ γὰρ ἐμὲ μιν
 οἱ αὐτῷ θάνακτόν τε κακὸν, καὶ κῦρα λιτέδαι·
 τὸν δέ μιν ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι Διοχάρης πατρόκλεις οἷον ἔειπες·
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάσσομαι ἦν ἴνα οἷ Διᾶ·
 οὔτε ἡ μοι πάρ (λωὸς ἐπὶ φραδὲ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τό δ' αἶνόν ἄχος κραδίω καὶ θυμὸν ἱκάνει·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμείρσασθαι,
 καὶ γέρας ἄψ' ἀφελέσθαι ὅτε κράτει προβιβήκει,
 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν ἐπὶ πάθον ἄλγος θυμῷ.
 καὶ ῥ' ἔγωγε ἴδ' ἄρα μοι γέρας ἐξέλεν ὅπως ἀχαιῶν,
 Δαρύδ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσασθαι
 τὴν ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλθοι κρείων ἀγαμέμνων
 ἀφείδης· ὥς εἴ τι νῦν ἀτίμητον μετανάσσω,
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἰάσομαι οὐδ' ἄρα πρὸς ἧρ
 ἀσπίδες κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσὶν· ἦτοι ἔφην γε
 εἴ πρὶν μνηστῆρ' ἀπαπαυσέμεν· ἀλλ' ὅπποταν δὴ
 νῆας ἐμάς· ἀφίκηται αὐτῆτι, πόλιμός τε.
 τύνη δ' ὥμοίην μιν, ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δούθι,
 ἄρχε· ὃ μурμιδόνεσσι φίλοισι μοιοισι μάχεσθαι,
 εἰ δὴ κυάνεον ῥῶον νέφος ἀμφιβέβηκε.
 νηυσὶν ἐπιπράτεις· οἳ δ' ἐρῆ-μῆνι θαλάσσης
 κικλίσσεται, χάρις ὀλίγη· εἴ μοῖραν ἔχοντες
 ἄρχοι· ῥῶον δ' πόλιν ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
 θάρσυνος· εἴ γάρ ἐμῆς κόρυθος λείανται μέτωπον
 ἐγγυθὶ λαμπρομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἰσχυρὰς
 πλήσσαν νεκύων· εἴ μοι κρείων ἀγαμέμνων,
 ἦπικ' εἰδείην· νῦν δὲ σφαρὴν ἀμφιμάχοντα.
 εἴ γάρ τυδείδῃ Διομήδεος ἐν πελάγεσσι,
 μαίνεται ἐγχαΐη Δαναῶν ἀπο λαιῶν ἀμύνου,
 οὐδέ περ ἀφείδῃ ὅπως ἐκλυον αὐδήσαντες.
 ἐχθροὶς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' ἔκτορος ἀνδρόφονοιο
 ῥοσὶ κελεύοντος περὶ ἄγνυται· οἳ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες ἀχαιούς,
 ἀλλὰ καὶ ὥς πάρος κεν, νοσὼν ἄπο, λαιῶν ἀμύνου
 ἐμπεσὶ ἐπὶ κρατέως· μή δὲ πρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνὶ πρὸς ἴσῃσι φίλον δὲ ἀπονόον ἐλθόντα.

πείθεο δ' ὅς τοι ἐγὼ μύθε· τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω·
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλῃ καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικταλλέα κούρῃω
 ἄψ' ἀπονάσασιν· ποτὶ δ' ἄγλαὰ δῶρα πόρῳσιν
 ἐκ νηῶν ἑλάσασσ' ἵναί πάλιν· ἔλκεν ἄνδρι
 Διὶ κῦδος ἄρειδαι ἐρίῃ-δυσπος πόσις ἦρῃς,
 μή σὺ γ' ἀνυθεὺ μοῖτο λιλαίεσθαι πολυμίξερ
 φῶσ' ἰφισπύλει μοισιν· ἀνιμόττον δ' ἐμεθ' ἥσῃς·
 μή δ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δεισιπύῃ
 φῶας ἱναυρόμενος ποτὶ Ἴλιον ἤγμενον ἦρ,
 μή τις ἅπ' οὐλύμῳιο θεῶν αἰετ' ἀνέταρ
 ἱμῆης· μάλα φῦς γὰρ φιλεῖ· ἐκάρτος ἀπὸ μάης·
 ἀλλὰ πάλιν φωπᾶσθαι ἱπὴν φάος ἐν νήεσσι
 θεῖης· φῦς δ' ἐπελίοι καταδινεῖσθαι·
 αἰ γάρ (ῥ' ὦτε πάτερ· καὶ ἀθηναίη καὶ ἀπολλών·
 μή τί τις δῶν βῶων θάνακτον φύγοι ὄστοι· ἵασι
 μή τί τις ἀργαίων νῶϊν δ' ἐκλύμεν ὀλιγοῖον,
 ὅφ' ῥ' οἴοιτο ἰσθ' ἀκρήδεμνα λυοίμεν·

Ὡς οἱ μὲν ριαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 αἶσας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε βιάσας γὰρ βελέεσσι,
 δάμνα μιν ἦνός τε νόος, καὶ φῶς ἀγανοὶ
 βάλλοντες· Διὸν δ' ἐπὶ κροτάφοισι φαεινὴ
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· ἔχλας δ' αἰεὶ
 καπφάλαρ' ἐν ποίῃ· ὅ δ' ἀεισερόν ὦμον ἔκαστον
 ἔμπελον αἶν' ἔχων σάκας αἰόλην οὐδ' ἐλύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσιν,
 αἰεὶ δ' ἀργαλῆα ἔχετ' ἀδμαθι· καλλοὶ δ' οἱ ἰδρῶς,
 πάντῃθεν ἐκ μελέων πολλὰς ἔρρεον· οὐδέ πη ἔχων
 ἀμπνύσαι· πάντῃ δ' ἀκρόν κακῶ ἔσθαι κτο,
 ἔπειτα νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·

ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσεν νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἔκτωρ δ' αἶαντος δόρυ μίλινον ἄγχι παραστάς,
 πληξ' ἄορι μιν ἄλφει χυμῆς παρὰ καυλὸν ὀπίσθου.
 ἀνὰ κρῦ δ' ἀπάραξε· καὶ μὲν τελαμώνιος αἶας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλῳ δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἶχη χαλκείη χαμάλις βόμβησε· περὶ θῦσα.
 γυνὴ δ' αἶας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, εἰρήσ' ἐν τε
 ἔργῳ θεῶν· ὅς τ' ἀπ' ἀρχῆς μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει.
 ζυὺς ὑπερβήμετης· ῥώεσσι δ' ἐβούλετο νίκην.
 χαλκῶ δ' ἐκ βελέων· οἷο δ' ἐμβαλὼν ἀκάματον πῦρ,
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέση κέχυτο φλόξ.
 ὡς τὴν μὲν πρὶν μιν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 μιν πρὶν πληξάμεν· ὅς τ' ἀπὸ κληῖα προσέειπεν.
 ὄρσοι· διογενὲς παρόκλητος ἱπποκίλευθε.
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς Διόιοιο ἱρώην.
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι· καὶ οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλωνται
 δύσαστο· τῶν χεῖρα θάσσον· ἐγὼ δ' ἐκείλαον Ἀχαιῶν.
 ὣς φάτο· παρόκλητος δ' ἐκρῦατο νόστοι χαλκῶ·
 κνημίδας μὲν πρῶτον πρὶ κνήμησιν ἔθηκε·
 κατὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτρον ἄν θώρηκα πρὶ στήθεσιν ἔθηκε.
 ποικίλῳ ἀσπερόεντα ποδῶκεος αἰακίδιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυροήλην
 χαλκίον· αὐτὰρ ἔπειτα, σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυκίῳ ὑτοκλὸν ἔθηκε.
 ἱππεὺς ἐν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 ἔλθοι δ' ἄλκιμα δούρα τά διπαλάμην φιν ἀρήρει.
 ἔρχοι δ' οὐχ' ἔλετ'· οἷον ἀμύμονος αἰακίδιο.
 βεθύ μέγα στιβαρόν· καὶ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλιν· ἀλλὰ μιν οἷος ἐπὶ σάκος πῆλαι Ἀχιλλεύς.

πηλιάλα μελίῳ, τὴν, παρὶ φίλῳ πόρῃ χείρῳ.
 πηλίε' ἐκ κερυφῆς φόνον ἔμμενον ἠρώτασιν.
 ἵππυς δ' αὐθιμέλοντα θοῶς συγνύμῃ ἀνωγῇ.
 τὸν μετ' ἀχιλλῆα ρηξήνοξά τ' ἑ μάλισα.
 πισότατος δέ οἱ ἔσκει μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήρ.
 τοῦ δὲ καὶ αὐθιμέδων ὕπαρξ' ὑγρὸν ὠκίας ἵππυς,
 ξάνθον καὶ βαλίων τ' ὅμα πνοιῆσι πετίεω.
 τοῦς ἔτικε σφυρῶ ἀνέμῳ ἄρπυιᾷ ποδάρχη.
 βοσχεμένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
 ἐν δ' παρηορίησιν ἀμύμονα πῆδαθ' ἴε.
 τὸν ῥά ποτ' ἠετίωνος ἱλὼν πόλιν, ἥ γ' ἀχιλλεύς.
 οὗ καὶ θνητὸς ἰών, ἐπεὶ ἵπποις ἀθανάτοισι.
 μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἵποιο χόμῃ θ', θώρηξεν ἀχιλλεύς,
 πάντας ἀνὰ κλισίᾳ σὺν τεύχεσιν, οἳ δ' ἄλυσαι ὥς
 ὠμοφάγοι βῆσι τε πρὶ φρένας ἀσπρος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κρᾶδὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπνησιν· παῖσιν δ' παρ' ἥϊον αἶμα δ' φοινδῶ
 καὶ τ' ἀγέληδ' ἰᾶσιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
 λάττοντες γλώσσησιν ἄραι' ἵσι μέλαν ὕδαρ,
 ἄκρον ἱερυγόμενοι φόνον αἶματ' ἔν δ' ἑ τε θυμὸς
 σήθεσιν ἀρομὸς ἔσι, πρὶς ἐνέται δέ τε γάστρ.
 τοῖοι μυρμιδόνων ἡγήτορες ἦδ' ἑ μέδοντες,
 ἀμφ' ἀγαθὸν θρᾶποντα ποδῶκος αἰακίδαο
 ῥῶοντ' ἐν δ' ἄρα πῖσιν ἀρήϊος ἵσατ' ἀχιλλεύς,
 ὀφύνων ἵππυς τε, καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας.
 πεντήχοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ ἦσιν ἀχιλλεύς
 ἔστροίῳ ἡγήτωρ δὲ φίλῳ ἐν δ' ἑκάστῃ,
 πεντήχοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι.
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιεῖσά τοις, ἐπεποίη
 σημαίνειν αὐτὸς δ' ἑ μέγα κρατίων ἦνασσε

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ.

τῆς μὲν τῆς Ἰαχὸς ἦρχε μινυαῖος αἰολοθάριος·
 υἱὸς ἀρχαῖοιο διίππεύς ποταμοῖο,
 ἐν τῇ κε πηλῖος θυγάτηρ καλὴ πολυμήλη·
 ἀρχαῖω ἀκάμανι γυνὴ θύω ἐνθουῖσα·
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν βώρω πειθήρεος ὕππῃ
 ὅς ῥ' ἀναφανλὸν ὕπνῃ παρῶν· ἀπρίσι καὶ ἔλνα·
 τῆς δ' ἑτέρης, εὐδαρος ἀρήϊος ἠγεμόνους
 παρθένιος· ἐν ἔκτε χορῶ, καλὴ πολυμήλη
 φύλακος θυγάτηρ, τῇ κρατὺς ἀργεφόντης
 ἠράσατ' ὀρθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελωμένῃσιν
 ἐν χωρῶ ἀρτέμιδος χερσὶν ἡλακτο κίλαδιενῆς,
 αὐτίνα δ' εἰς ὑπὲρ ὧ ἀναβάς· παρελίξατο λάσση·
 ἑρμείας ἀκάκητα πόρῃ τῇ οἱ ἄγλαον υἱὸν
 εὐδαρον περὶ μῦθον θείον ταχύν, ἥλιε μαχητὴν,
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοςόους εἰλίθηα
 ἔξ' ἄγαγε πρὸ φέωςδε καὶ ἠλίας ἴδεν αὐγὰς,
 τὴν μῦθ' ἐχικλῆος κρατὺς δὸν μένος ἀκτορίδαο·
 ἠγάγες πρὸς δώματ'· ἐπὶ πόρῃ μυρία ἔλνα
 τὸν δ' ὁ γέρον φύλασ' ἐν ἔρεφον ἥλ' ἀτίταλλον,
 ἀμφαγαπαῖο μινος ὡσεὶ θ' ἰὸν υἱὸν ἰόντα·
 τῆς δ' ῥίτης, πείσανδρος ἀρήϊος ἠγεμόνους,
 μοιμαλίδης ὅς πασι μετέπριπε μυρμιλόνεσσιν
 ἐγχαῖ μάρνασθαι μετὰ πηλείωνος ἱταῖρον·
 τῆς δ' τετάρτης ἦρχε γέρον ἰππηλοῦτα φοῖνιξ·
 πέμπτης δ' αἰλικιμέδων, λαίρκειος υἱὸς ἀμύμων,
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πῶντας ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἀχιλλεύς
 εἴσων ἐν κρίνας, κρατὺς δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελεν·
 Μυρμιλόνες· μή τις μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω,
 ὡς ὅ νηυσὶ θεῶσιν ἀπειλιτὶ τρώεσσι,
 πᾶνθ' ὑπὸ μινωθμόν· καὶ μὲν ἠτιάσθαι ἔμελλε·

σχέτιον

σχέτλιε πηλὲος ἤ ἐχόλω ἄρα σ' ἔρεφε μήτηρ
 νηλὲς ὅς παρὰ νηυσὶν ἔχευε ἀέκοντα σ' ἑταίρους
 οἷα δὲ πρὸν νηυσὶ νεώμιθα ποντοπόροισιν
 αὐτὶς ἐπὶ ῥάδι ὦλε κακὸς χόλος ἐμπίσε θυμῷ .
 ταῦτά μ' ἀγριόμυθοι, θάμ' ἐβάλετε νῦν ὃ πέφαντα
 φυλόπιλος μέγα ἔρχον ἦε δ' ἦρ' ἔρξαδε .
 ἔνθα ἕς ἀλκιμονὴς ἔχων, ῥάσι μαχέσθω .

Ὡς εἰπὼν, ὥρων μένος καὶ θυμὸν ἑκάεσθαι .
 μάλλον δ' εἰχε ἄρ' αὖ ἐπὶ βασιλῆος ἀκυσσάει-
 ὡς δ' ὅτε πῖχον ἀνὴρ ἀφάρη πυκνοῖσι λίθοισι,
 δώματος ὑψηλοῦ βία σ' ἀνέμων ἀλείνων,
 ὡς ἄραρον κόρυθες τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ,
 ψαῦον δ' ἱππύεσμοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι,
 γυόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφίσασαν ἀλλήλοισι,
 ποντῶν δ' ἡ προπάροιθε δὴν' ἀνέρε θωρήσονται .
 παρφοκλὸς τε καὶ αὐθιμέδων ἔνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρὸ δ' αὖ μυρμιδόνων πολυμήθεσσι, αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
 ἥ ῥ' ἱρὸν ἐς κλισίῳ· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 καλῆς διαδιδάχης· τὴν δ' οἰθίς ἀργυρόπιπτα
 θῆκε ἐπὶ νηὸς ὀκισαῖα, ἐμπλήσασα χιτώνων,
 χλαυκάων· ἀνεμοσκιπίων, οὐλὼν τε ταπήτων
 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκει τετυγμένον· οὐδ' ἕς ἄλλος
 οὐτ' ἀνδρῶν πίνισκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὐτ' ἐπεὶ σπείδεται θιῶν, ὅτε μὴ λίπ' ἀφί,
 τόξα τὸτ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκούθηρε θιῶν
 πρῶτον ἐπὶ τὰ δ' ἐνὶ φ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσι,
 νίψας δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύατος δ' αἶθοπα οἶνον,
 εὐχετ' ἐπειτα σὰς μέσῳ ἑρκεῖ· λιβέει δ' οἶνον,
 οὐρανὸν εἰσαγιδῶν δία δ' ὕλῳθε τρῖπικέραννον .

Ζεῦ ἄνα Δωδωναίῃ, Πηλεσργίῃ, Τηλεθόιναιών
 Δωδώνῃς μηδ' ἰων Δυσχέρει· ἄμφι δ' ὅσσοι
 σοὶ ναῖουσ' ὑποφῆται ἀνιπτολίπολις χαμαιῶνα,
 ἧ μῦρ' ἀήποτ' ἱμὸν ἔπος ἔκλυε ἑξαμένιοιο.
 τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱφάλοπαδὸν Ἀχαιῶν
 ἧ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνον ἑλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γάρ ἐγὼ μνηέω νηῶν ἐν Ἀργεῖ,
 ἀλλ' ἐτάρων πέμπω πόλεσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν
 μάρνασθαι· τῷ κῦλλος ἅμα πηοῖς ἑυρύοπα βιῖ·
 θάρσωνον δ' οἱ ἦτορ ἐνι φρεσὶν, ὄφρα καὶ ἔκτωρ
 εἰσέτω· ἧ ῥα καὶ οἷος ἐπίσῃται πολέμιόν·
 ἡμῖν τ' ὁ θρόνον ἢ οἱ τότε χεῖρες ἀπῆροι
 μαίνονθ' ὅππότε ἐγὼ πρὶ ὧ μετὰ μῶλιν ἄρῃ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχῃ ἐνοπήν τε δίηται
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηται.
 τινύχισί τε ξύν πᾶσι καὶ ἀγχιμάχοις ἐτάρουσι νῆ·
 Ως ἔφατ' ἐυχόμενος· οὗ δ' ἔκλυε μητίετα βιός.
 Τῷ δ' ἔτρον μὲν ἔδωκε πατήρ· ἔτρον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσαομαι πόλεμόν τε μάχῃν τε
 δῶκε· σόον δ' ἀνένευσεν μάχῃς ἑξαπτόνεται.
 ἦρι δ' μὲν σπείσαστε καὶ εὐξάμενος δειπάρῃ·
 ἀφ' κλισίῃ εἰσῆλθε δέεπας δ' ἀπέθῃκ' ἐνὶ χηλῶ·
 σῆ δ' ἡ πέροιθ' ἔλθων κλισίῃς· ἐλθὲ δ' ἡθέλει θυμῷ
 εἰσιδίεντων ῥῶων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆρ·
 οἱ δ' ἅμα παρόκλῳ μεγαλήρῃ θωρηχθέντες·
 ἔσχατον ὄφρ' ἐν ῥωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρεσθαι·
 αὐτίκα δ' ἐσφῆκασιν οἰκότες ἑξίχοντα
 ἐνὸ δίοις, οὓς παῖδες εἰσιδμαίνωσιν ἔθοντες
 αἰεὶ κερμέοντες ὁ δῶ' ἐπὶ οἴκῳ ἔχοντασιν
 νηπίαχοι· ξυῶν δ' ἑκάκοντα πολέεσσιν ἔθῃσι.

ζεύς δ' ἔπειτ' ἀπὸ τῆς τε κίων ἀνθρώπων δολίτης
 κινήσει ἄεκων· οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πηρόσσω πᾶσ' πέτεται· καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσι·
 τῶν τότε μυρμιδόνες κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχοντες·
 ἑκ νηῶν ἔχειοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 πάροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκίκλητο μακρὸν αὔσας·
 Μυρμιδόνες ἑτάροι πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ·
 ἄνδρες ἐς φίλον μνήσασθε ἧ θούελλος Ἀλκῆς·
 ὥς ἂν πηλεΐδῳ ἡμῆσθωμεν ὅς μιν ἄειρος
 ἄργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀρχέμαχοι θράσυντασ·
 γυνὴ ἧ καὶ Ἀφείδῃσ' ὑφ' ἑνὸς ἀγαμέμνων·
 ἦν ἄτλω· ὅτ' ἄειρον Ἀχαιῶν οὐδὲν εἴσομεν·
 Ως ἐπὶ ὧν, ὦρσε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω·
 ἔν δ' ἔπειθ' ἐπὶ τρώων ἀολλέες· ἄμφι δ' ἦ νῆες
 σμυδαλίον κενωβησαν, αὐτοσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 ῥῶϊσ' δ' ὥς ἔειλοντο μνηοιτίξ' ἄλκιμον ἦτορ,
 αὐτὸν καὶ θράσυντα σὺν ἑσσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς· ἐκίνηθεν δ' πολυαγγες·
 ἑλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ποδῶκεά πηλεΐωνα
 μωλυθμὸν μὲν ἀπορρίψαι· φιλότῃτα δ' ἐλέδαται·
 πολέπῳ δ' ἔκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὴν ὀλιβερν·
 πάροκλος δ' ἐπ' ὦτοσ' ἀκόντισε διερὶ φαεινῶ
 ἀνδρὺν κατὰ μέσσην ὅν πλεῖστοι κλονέοντο·
 νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμῃσ' ηρώτιστοισι·
 καὶ βάλει πυραί· χυλὴ δ' οὐκ αἶονασι·
 ἦτορ γὰρ ἐξ ἀμυδῶν, ἀπ' ἁγίσ· ὑφ' ὧν ῥέοντο·
 τὸν βάλει διξιὸν ὦμον, ὃ δ' ὑπὲρ ἰοσ' ἐν κενίῃσι
 καὶ πέσσαν οἰμώξας, ἑτάροι δ' ἐμιν ἀμφιφύβησαν
 παίονας, ἐν γὰρ πάροκλος φόβον ἦκεν Ἀπασιν·
 ἦτορ γὰρ κτείνεσθαι, ὅς ἄειπύεσκε μελ' ἁλῶναι·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἔκ νηῶν δ' ἔλασσαν καταδ' ἔσβυσαν αἰθόμυρον πῦρ·
 ἡμιδαῖς δ' ἄρα νῆς λίπετ' αὐτόθι· τῇ δ' ἐφόβηθον
 βῶες θεασσάμενοι δαμόλῳ δαναοί δ' ἐπέχυντο
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαλος δ' ἀλίαις ἐτύχθη·
 ὥς δ' ὅτ' ἀπ' ὑψηλῆς κρυφῆς ὄρεος μέγαλοιο·
 κινύσει πυκινὴν νεφέλῃ στροπηγέρετα βύς,
 ἔκ τ' ἐφανον πᾶσαι σκαπταὶ καὶ πρόωνες ἄχροι
 μή νάπαι· οὐρανὸθεν δ' ἄρ' ὑπερφύλαγ' ἀσπυγὸς αἰθήρ·
 ὥς δαναοὶ νηῶν μῦν ἀπασσάμυμοι διήϊον πῦρ·
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμευ δ' ἔ' γίνετ' ἱρώη·
 ἔ' γὰρ πῶ τι βῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' ἀχαιῶν
 στροπόδαίω φοβέοντο μελαινώων ἀπὸ νῆων
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσαντο νειῶν δ' ὑπέεικον ἀνάγκῃ·
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλκεν ἀνδρα, κελαιδαίσης ὑσμίνης
 ἡγαιμόνων· πρῶτος δ' ἄμμοιτις ἄλκιμος ἦος
 αὐτίκ' ἄρα σφειθέεντος ἀρηϊλῦκος βάλε μηρὸν
 ἔγχεϊ δ' ἐξυόεντι· διὰ πρὸς δ' ἡλακὸν ἔλασσε·
 ῥῆξεν δ' ὅς ἐον ἔγχεος· ὅλοι πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'· ἀτὰρ μῆελαος ἀρήϊος οὐτα θέαντα
 σέरणον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δ' ἡ γυνὴ·
 φυλαίῃς δ' ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκῦσας,
 ἐφθη ὄρεξάμυμος πρυμνὸν σκέλεος ἔνθα πάχιστο
 μυνῶν ἀνθρώπων πίλεται· πρὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
 νεῦρα λισχίδη· καὶ δ' ἐσκόπεσ' ὅα' ἐκάλυψε·
 νισορίδα δ' ὁ μῦν, οὐτάς· ἀτύμνιον δ' ἐξείλετο
 ἀντίρροχος λαπαρῆς δ' ἡλὴλασε χάλκειον ἔγχος·
 ἔπειτα δ' ἐπροπάροίθε· μάεϊς δ' αὐτοσχελὸν δισκὶ
 ἀνυλόχῳ ἐπὶ ῥα σσε κασιγνήτοιο χολωθίς·
 εἰς πρὸθεν νέκυος· καὶ δ' ἀντίθεος θρασυμήδης,
 ἐφθη ὄρεξάμυμος πρὶν οὐτάσσε· οὐδ' ἀφωμάρεται

ὦμον ἄφαρ πρυμνὸν ὃ βραχίονα λιγρὸς ἀκῶκῃ,
 φρύξ' ἀπὸ μυῶνων ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρει ἄραξι.
 Διούπησεν ὃ πεισὼν κατὰ ὃ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν.
 ὥς τῷ μῦθῳ Διοιοῖσι κασιγνήρισι Δαμμέντε.
 Βήτην ἔς ἑριβος σαρπηλόνος ἐδωλὶ ἑταῖροι
 ὕψος ἀκένυται ἀμισωδάρη, ὅς ῥα χίμαιραν
 θρέψον ἀμαμακέτῳ, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 αἶας ὃ κλειόβυλον οἰλιάδης ἐπορεύσας,
 ἴδὼν ἔλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον ἄλλοι οἱ αὖθι
 λῦσε μένος πλήξας ξίφει αὐχένα κωπύοντι.
 πᾶν δ' ὑπὲρ μάνθη ξίφος αἵματι· ἐν ὃ κολτ' ὄσσε
 ἔλλαβε· περφυρέος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνελόως δ' ἐλὺκων τισυμείδραμον ἑγχέσι μῦθον γὰρ
 ἤμβροτον ἀλλήλων μέλειον δ' ἠκούσσαν ἄμφω.
 τῷ δ' αὖτις ξιφίεσσι τισυμείδραμον ἐνθα λύκων μῦθον
 ἱπποκόμος κορυθοσ φάλλον ἤλασεν· ἀμφὶ ὃ καυλόν,
 φωσγανον ἐρῆε· ὃ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θείναι
 πηνελόως· πᾶν δ' αἶσθε ἔδω ξίφος ἑσχε· ὃ οἶον
 Δέρμα, παρήερε δ' ἐκάρη· ὑπέλωτο δ' ἐγὼν.
 μινειόνης δ' ἀκάμαντα κινὺς ποσὶ καρπαλίμοισι,
 νύξ' ἱππων ἐπιβησόμενον κατὰ Διξιὸν ὦμον.
 ἔειπε δ' ἐξ ὀχέων κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυντ' ἀχλὺς.
 ἰλομνιεύς δ' ἐρύμαντα κατὰ σόμα νηλεῖ χαλκῷ
 νύξ'· τό δ' ἀντικρὺ δόρυ χαλκίον ἐξεπέρησε.
 νέρθεν ὑπ' ἐγκειάλοιο· κέασε δ' ἄρ' ὀσέα λυκαῶ.
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησεν δ' οἱ ἄμφω
 αἵματι· ὀφθαλμοὶ· το δ' ἀνὰ σόμα καὶ κατὰ ῥίνας
 πρῆσεν χανῶν, θανάτο ὃ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 οὐτοῖα ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔσαν ἀνδρᾶ ἕτασθε,
 ὥς ὃ λύκῳ ἄργεσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

σίνται ὑπὲρ ἐκ μύλων αἰρεῦντο, αἵ τ' ἐν ὄρεσιν
 ποιμένος ἀφραλίησι λίσσονται· οἳ δ' ἰδόντες·
 αἶψα λίσσονται ἀνάλκιδά θυμὸν ἔχουσας·
 ὥς Λαγκοὶ φώσιν ἐπέχραον· οἳ δ' φόβοιο
 λυσκέαλα μνήσαντο· λαθόντ' ἡ θούριος Ἀλκίης·
 αἶψα δ' ὁ μέγας ἄν' ἐφ' ἔκρει χαλκὸς ἔρυσσεν·
 ἵεντ' ἀκοντίζου· ὃ δ' ἰδὲν πολέμοιο
 ἀσπίδι ταυρεῖν κεικαλυμμένος ἐν ῥέσ' ὤμους,
 σκίπτ' ὀϊστῶν τε ῥοτῶν καὶ Λαῦτων ἀκόντων·
 ἢ μὲν δὴ γίνωσκε μάχης ἱερᾶς Ἀλκίαν·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους·
 ὣς δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπων νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω·
 αἰθέρος ἐκ λίης ὅτε τε ζεὺς λαίλαπα τείνει,
 ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε·
 οὐδ' ἡ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν ἔκρη δ' ἵπποι
 ἔκφρον ὠκύποδες σὺν τῷ χεῖρσι λείπει ἡ λαὸν
 φαιδρόν· οὐδ' ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε·
 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἔρυσσάματις ὠκείῃσι
 ἄξαντ' ἐν πρῶτῳ ῥυμῷ, λίπτον ἄρματ' ἀνάκτων·
 πάροκλος δ' ἔπειθ' σφιδανὸν Λαγκοῖσι κελύων,
 φασὶ κακὰ φρονέων· οἳ δ' ἰαχῇ τε φόβῳ τε,
 πάσας πλησαν ὁ Λοὺς ἐπὶ ἄρτμασιν ὕψι δ' ἄελλαι
 σκιδναθ' ὑπαὶ νεφέων, τανύοντ' ἡ μώνυχες ἵπποι
 αἶψ' ὀρῶν προτὶ ἄστυ, νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων·
 πάροκλος δ' ἡ πλείστον δεινόμηνον ἴδελαιόν,
 τῇ δ' ἔχ' ὁμοκλήσας, ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτις ἔπιπτον,
 πρῶτες ἐξ ὀχλῶν· λίφροι δ' ἀνεκυμβαλίσον·
 ἀνελκύν δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκείῃσι
 ἄμβροσι, οὓς πηληϊθεοὶ Λόσαν ἄλλα Λῶρα,
 πρῶτος ἱερώων ἐπὶ δ' ἔκρει κέκλιντο θυμὸς·
 ἵξοντο βαλὲν τὸν δ' ἔκφρον ὠκείῃσι

ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κίλαυη βίβει θάλασσας
 ἤματι ὁπώραν ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὑπὸ λωρ
 ζεύς· ὅτε δ' ἡ τ' ἀνδραγαγέτωσ' ἀνέμωτος χαλιπύρῃ·
 οἱ βίῃ ἐν ἀγορῇ σκελίδας κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δ' εὖ δίκῃ ἐλάσσωσι θιῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δ' ἅτε πάντες μῆν' ὠπταμοὶ πλήθυσσι ρέοντες,
 πολλὰς δ' ἐκλιτὺς τότ' ἀποτμήγυσσι χαρὰ δαίμων,
 ἔς δ' ἄλλα πορφύρεω μεγάλα σινάχουσιν ἔκδοσσαν
 ἕξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δ' ἑταῖρος ἀνθρώπων·

Ὡς ἵπποι βῶαί μεγάλα σινάχοντο θέσσαν·

πάροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτασ' ἐπέκρσε φάλαγγας
 αἶψ' ἐπὶ νῆας ἔργα παλιμπιτέες οὐδὲ πόλιν
 εἴα ἱεμένους ἐπιβανέμεν· ἀλλὰ μεσηγὺ
 νηῶν καὶ ὠπταμοῦ καὶ τείχεος ὑψιπλοῖο·
 κτεῖνε μεταΐστων πολέων δ' ἀπὸ τίνυντο πονηρῶν·
 ἐνθ' ἔβρι προόοον προῶν βάλει δαυρὶ φαεινῶν·
 εἰργον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δ' ἡ γῆρας·
 δούπησεν δ' ἐπὶ σῶν· ὅδ' ἐθεσορὰ ἦν ὅπως ἦν
 δυντῖον ὀρμηθεῖς, ὃ μῆν' εὐξέσθω ἐνὶ δίφρω
 ἔσο αἰεὶς· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας· ἐκ δ' ἄρα χαρῶν
 ἠνία ἠΐχθησαν· ὅδ' ἐγχεῖ νύξιν παρὰ σῶν·
 γναθμὸν δ' ἐξίτρεν· δία δ' αὐτῷ πῆρεν ὁ δούπων
 εἴλεκε δ' ἄνδρ' ἐλὼν ὑπὲρ ἀντιγῶν· ὥς ὅτε ἔς φῶς
 πέτρῃ ἐπὶ προβλήναι καὶ θήμωτος ἱερὸν ἰχθύν·
 ἐκ πένθιο θύραζε λίνω καὶ ἦνοπι χαλκῶ·

Ὡς εἴλεκε ἐκ δίφροιο κεχλωότα δαυρὶ φαεινῶν·

καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ σόμ' ἔωσεν· πεσόντα δ' ἐμιν λῖπε θυμῶν·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρύαλον ἐπὶ σῶν μῶνον βάλει πέτρῶν·
 μέσσω κακὴ φάλην· ἥ δ' ἀνδραγαγέτωσ' ἀνέμωτος
 ἐν κόρυθι βειράρῃ· ὅδ' ἄρα πρῶτος ἐπὶ γαίῃ

κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χυλὸς θυμοραΐσῃς·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρύμαντα καὶ ἀμφοτέρων καὶ ἐπάλτῳ
τληπόλεμόν τε Διαμεισορίδην, ἐχίοντε πύρρῳ τε,
ἰφίατ' ἐνὶ πόντῳ καὶ ἀργεῖάδην πολύμηλον·
πῶντας ἀπαυυτέρως πέλασε χθονὶ πηλυβοτείρῃ·
σαρπηδῶν δ' ὡς δῶκε ἰδὲ ἀμφοχίτωνας ἱταίρους,
χεῖρσ' ὑπὸ παρόκλειο μῆροισι δακρυόεντας,
κεκλιτ' ἄρ' ἀνυθείοισι καὶ ἀπ' ὀμῶς λυκίοισιν·

Διὶ δὲ δὲ λυκίοι πόσιν φεύγετε· νῦν θοοὶ ἐσέ,
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ καὶ δὲ ἀνέρος ὄφρα δαΐδω,
ὅς τις ὅδε κρατεῖ καὶ δὲ πακὰ πτομά' ἐοργε
φῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐδδῶν γούνατ' ἔλυσεν·
ἢ ῥά καὶ ἐξ ὀχέων σύν τεύχεσιν ἄλλο χαμᾶϊ·
πάροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἰδὲν ἐκθορε δίφρων·
οἱ δ' ὡς τε αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχιῖλας
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
ὡς οἱ κεκλήγοντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν·

Τόν ἦ ἰδὼν, ἐλέησε κρόνον παῖς ἀγκυλομήτεω·
ἦρῳ δὲ προσέειπε κασιγνήτῳ ἀλσχόντε·
ὦ μοι ἐγὼν ὅτε μοι σαρπηδὼνα φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ παρόκλειο μῆροισι δακρυόεντα
διχρὰ δὲ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι·
ἢ μιν ἰδὼν ἰόντα μάχης ἀπὸ Λαερτιάδεω
θείῳ ἀναρπάξας λυκίης ἐνὶ πτόνι δῆμῳ,
ἢ ἢ δὲ ὑπὸ χερσὶ μῆροισι δακρυόεντα·

Τόν δ' ἠμειβετ' ἔπειτα· βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε κρονίδη ποῖον πᾶν μῦθον ἔειπες;
ἀνδρα θνητὸν ἰόντα πάλα πεπρωμένον αἰσῆ·
ἄτ' ἐθέλεις θανάτῳ δακρυόεντος ἐξαναλῦσαι;
εἰ δ' ἄρα οὐρεὶ πάντες ἐπαμείρομθαι τοὶ ἄλλοι,

ἄλλο δέ τι ἔρειω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσιν·
 αἶκε (ῶν) πέμψης σαρπηλόνε· ὄνδε δόμονδε,
 φρωῖο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλῃ,
 πέμπην δὲ φίλον ἦδ' ἀπὸ κρατρῆς ὕσμίνης·
 πολλοὶ γάρ περ ἄστυ μέγα περιωμοιο μάχονταί
 ἦέ τις ἀθανάτων· κῆρσιν κόβον αἶνόν ἐνήσεις,
 ἀλλ' εἴθι φίλος ἐσὶ, τέον δ' ὄλοφύρεται ἦτορ·
 ἔθι μὲν μιν ἔαθ' ἐνὶ κρατρῇ ὕσμίνη,
 χεῖρσ' ὑπὸ παρόκλειο μῆροισι· ἰάλαο λαμῆνα,
 αὐτὰρ ἐπὴν δ' ἦ τόν γε λίπη ψυχῆτε κ' αἰῶν,
 πέμπην μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον·
 ἐσόμεν δ' ἡ λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκοντα·
 ἐνθαὶ ταρχύσῃσι κασίγνηρί τε, ἔταυτε·
 τύμβω τε σήλη τε· ἥ γὰρ χεῖρσ' ἐσὶ θανόντων·
 ὣς ἔφατ' οὐδ' ἀπύθνε· πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αἶμα βίεσας ὃ ψιάδασ' κατέχευεν ἔραζε·
 παῖδα φίλον τιμῶν, τόν δ' ἰπάρκλεις ἐμίλει
 φθείσεν ἐνὶ βοίῃ· ἐιβώλακι τιηλόθι πάτρης·
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦτο παρόκλεις μὲν ἀγκλησέν θρασυμήδω·
 ὅς ῥ' ἦν θρόνον σαρπηλόνος ἦεν ἀνακτ'·
 ἐν βάλε νείοικεν κατὰ γαστέρα, λῦσε δ' ὃ γυναι·
 σαρπηλῶν δ' αὐτῷ μὲν ἀπὸ μύροιο δισρὶ φαεινῷ
 δινύτρος ὀρμηθεῖς· ὃ δ' ἐπὶ δαίον οὐτασεν ἵππον
 ἐρχοῖ δ' ἐξὶ δ' ὦμον· ὃ δ' ἐβραχε θυμὸν αἰῶν·
 καὶ δ' ἔπεισ' ἐν χερσὶ μακρῶν ἀπὸ δ' ἐπ' αὐτομόσ,
 τῷ δ' ἰασητήν· κρῖνε δ' ἰνυγὸν ἡνία δ' ἐσφι
 σύγχυτ' ἐπεδὴ κ' εἴ παρὴν ὁρος ἐν χερσὶσι·
 κῆρσιν αὐτὸς δ' ὦν δινυκλὺς εὐρφοτὶ κμῶρ·
 σπασάμενος ταυνῆκας ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ·

ΙΛΙΑΔΟΣ

αἶψα σ' ἀπέκρηψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησε.
 τώ δ' ἰθὺς θήτω· ἐν δ' ῥυτῇ ρσιτάλυδι.
 τώ δ' αὖτις σωίτω· ἔειπλε πρὶ θυμοβόροιο.
 ἐνθ' αὖ σαρπηλῶν μῆνι ἀπὸ μβροτὶ· διερὶ φαεινῷ.
 παρόκλη δ' ὑπὲρ ὧμον αἰετὶρὸν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 ἐγχεῖσθ'· οὐδ' ἐβαλ' ἀντόν· ὅ δ' ὕστερος ὤρνυε χαλκῷ
 πάροκλῳ· πῦρ δ' οὐχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς.
 ἀλλ' ἐβαλ' ἐνθ' ἄρα τι φρένις ἐρχαται ἀμφ' ἀλινὸν κῆρ.
 ἔπει δ' ὥς ὅτις εἶπες ἔειπεν· ἦ ἀχρῶς.
 ἦ ἐπίτυς βλωθρῇ· τήν τ' οὔρεσι τέκνες ἀνέειρε
 ἔξεταμον πελέκασιν ἐκαστὸν ἐνὶ
 ὥς δ' ἡρώδ' ἱππων καὶ δίφρων τανυδῆς
 βεβρυχῶς, κόνιος δειδραγμένος αἵματι· αἴης.
 ἦν τε ταῦρον ἐπεφνε λίων ἀγέληφι μετελθῶν.
 αἶθωνα μὲν ἄθυμον ἐν εἰλιπύδασι βοῶσιν.
 ὦλινό τε σιναχῶν ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντι.
 ὥς ὑπὸ παρόκλῳ λυκίων ἀγὸς ἀσπίδα.
 κτενὸς μῆμος μῆνι· αὖτις φέλον δ' ὀνόμωεν ἱταῖρον.
Γλαῦκε πέσον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι νῦν σὲ μάλα χρεῖ
 αἰχμητὴν τ' ἐμῆναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 νῦν φειδλίεω πόλεμος κακὸς, εἰ θεὸς ἔστι.
 πρῶτα μὲν ὄρωον λυκίων ἡγήερασ' ἀνδρασ·
 πάντα δ' ἐπιχόμῃος σαρπηλῶνος ἀμφιμάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμὴν πῖε μάργον χαλκῷ.
 θίγῃς ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδι·
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπρὲς· ἴκε μ' ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσιν· ἐν ἀγῶνι πείσονται.
 ἀλλ' ἔχειο κρατῶς, ὦρωνα δ' ἑλάν ἀπαντα.
 ὣς ἄρα μιν ἐπόντα τέλῃς θανάτῳ κάλυψεν
 ὀφθαλμούς· ῥῖνας δ' ὅ δ' ἐλάξεν ἐν σήθεσι βαίνων.

ἔκ χροὸς εἴλκε λόφυ· προτὶ δ' φρένας αὐτῷ ἔποντο.
 ὅτ' οὐδ' αἶμα θυχύντε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν·
 κυρμιδιόνας δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιδῶντας
 ἐμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπων ἄρματ' ἀνάκτορ·
 γλαυκῶ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰόντι·
 ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ ὅτ' οὐδ' ἀνὰ θυμὸν προσάμυναι·
 χαρὶ δ' ἑλὼν, ἐπίεζε βραχίονα· τῷ γὰρ αἰνῶς
 ἔλκεος· ὃ δ' αὖ μιν τῷ χροὸς ἐπεσύνυμνον βάλεν ἰσθίον·
 τείχεος ὑψηλοῦ ἄρην ἐτάροισιν ἀμύνει·
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκὼν ὁλοῦ ἀπὸ ἁλλοτρίου·

Κλυθεὶ ἄναξ, ὅς περ λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
 εἴς· ἡ γὰρ τοῖσι δύνασσιν δέ τε πόσις ἀκούει
 ἀνείει κυλομένη, ὥς νῦν ἐμὲ κῆλος ἰκάνει·
 ἔλκεος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν· ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ·
 ὀξείης δ' ἀλύνῃσιν ἐλθέλαται· οὐδ' αὖ μοι αἶμα
 τρῶσῃσι δύναιται· βαρύνθαι δέ μοι ὤμος ὑπὸ αὐτοῦ.
 ἔγχεος δ' οὐδ' ἀνὰ μοι σχεῖν ἐμπεδιον· οὐδ' αὖ μάχης
 ἐλθὼν λυσυμμέεσσι γ' ἀνὴρ δ' ὥρεος ὀλωλεν·
 σαρπηλίων δ' ἰδὼς ἦτορ· ὃ δ' οὐδ' αὖ παλὶ ἀμύνει·
 ἀλλὰ σύ περ μοι ἄναξ τόδε καρτερόν· ἔλκεος ἀκείσασθαι·
 καί μιν γὰρ δ' ἀλύνει δὲ δέ μοι κρᾶτος ὅφρ' ἐτάροισιν
 κυκλόμενος λυκίοισιν, ἐποτρύνω πολέμιον·
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊα καταθνήσκω, μάχουμαι·
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, ὅτ' οὐδ' αὖ κλυε φοῖβος ἀπόλλων·
 αὐτίκα παῦσ' ἀλύνει ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλίοιο,
 αἶμα μέλαν τέρεσσι μένος δέ οἱ ἐμβαλε θυμῷ·
 γλαυκῶ δ' ἔγνω ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ, γέθησέν τε·
 ὅτ' ἰδοὶ ἄλ' ἦκεσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο·
 πρῶτα μὲν ὤρωεν λυκίων ἡγήεσθαι ἀνδρῶν·
 πάντῃ ἐποτρύνει σαρπηλίου ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ ῥῶας κίε μακρὰ βιβλῶδιον.
 πελυδίαμαν τ' ἐπὶ πανθοίλλω καὶ ἄγ-ήνορα λίον
 βῆ δέ μετ' αἰνείαν τε καὶ ἑκτορα χαλκωκυρυσήν,
 ἄρχον δ' ἰσάμηνος ἔπια πῆρόεντα προσήυια.
 ἑκτορ νῦν δ' ἡ πάγχυ λελασμένος εἷς ἐπικυρῶν.
 οἱ σέθεν εἴνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 θυμὸν ἀποφθινύσσουσ' οὐδ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν,
 κίτται σαρπηλῶν λυκίων ἀγὸς ἀπαισώων,
 ὅς λυκίῳ εἴρουθ' ἰλίκησί τε καὶ διένειψ.
 τόν δ' ὑπὸ πατρόκλῳ δάμασ' ἐγχεῖ χάλκειος ἄρης,
 ἀλλὰ φίλοι πάρσηπτε νιμιασθήητε ὃ θυμῷ.
 μή ποτὶ τεύχε' ἔλδονται ἀσκήσασιν ὃ νεκρόν,
 μυρμιδῶνες δακνῶν κεχολωμένοι ὄσσοι ὕλινθ.
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνοντο ἐγχεΐησιν.
 Ως ἔφαθ' ῥῶας ὃ κατὰ κρήθεν λάβε πένθ' ὅ
 ἄσχετον οὐκ ἐπιεκτόν· ἐπὶ σφισιν ἔρμα πόληθ' ὅ
 ἔσκε καὶ ἄλλοι λαπὸς πρ' ἑῶν. πολλοὶ γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἀεικέλιος κεκοιμήσθαι,
 βῆν δ' ἰθὺς δακνῶν λεληθμένοι· ἦρχ' δ' ἄρα σφιν
 ἑκτορ χρομόμηνος σαρπηλῶνος· αὐτὰρ ἄχαιούς
 ὦρσε μνηοβελόλο πατροκλῆ' ὅ λάσιον κῆρ.
 αἶαντε πρῶτον προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῷ.
 Δῖαντε· νῦν σφῶν ἀμύνεσθαι φίλον ἔσθαι,
 οἷοί πρ' παῖρος ἦτε μετ' ἀνδρῶσιν ἢ καὶ ἀρείεσ,
 κίτται ἀνὴρ ὅς πρῶτος ἐσθήλατο τειχεὶ ἄχαιῶν
 σαρπηλῶν ἄλλ' εἴ μιν ἀφικισαίμεθ' ἑλόντες.
 τεύχεα τ' ὥμοισιν ἀφελοίμεθα· καὶ ἔν' ἐταίρων
 αὐτ' ἀμυνομένων δαμασκαίμεθα νηλεῖ χάλκῳ.
 Ως ἔφαθ' οἱ δέ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μνησάμενοι,
 οἱ δ' ἐπὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαστὸν ἄνδρ' ἐφάλαγγασ'

ῥῶες καὶ λυκίοι καὶ μυρμιδόνες καὶ ἄχαιοί
 σύμβαλον ἄμφι νέκυϊ κατακτείνεσθαι μάχεσθαι·
 Διὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τύχη φασγάνῳ
 ζεύς δ' ἔπειτα νύκτ' ὄλεθρον τάσσουσα κρατερῇ ὕσμίνῃ·
 ὄφρα φίλῳ περὶ παυδί μάχης ὄλοός πόνοσ' εἴη,
 ὣσαν ὅ γε προὔροι ῥῶες ἐλίκωπας ἄχαιούς·
 βλήθε γὰρ οὕτω κάκιστος ἀνὴρ μετὰ μυρμιδίνεσσιν,
 ἦρος ἀγακλῆος μεγαθύμου Δῖος ἱπηγούς·
 ὅς ῥ' ἐν βυβλίῳ εὐνοιομένῳ ἦνασε
 κτηρὶν ἄταρ τότε γ' ἐδλόν ἀντιφίον ἔξεναρίξασθαι
 εἰς πελῆϊ· ἰκέτευσε καὶ εἰς θέλιν ἀργυρόπεζαρον·
 οἳ δ' ἄμ' ἀχιλλῆϊ ῥηξήνοει πέμπτων ἐπέδωκε·
 Ἴλιον εἰς ὑπῶλιν· ἵνα ῥώεσσι μάχοιτο,
 τὸν ῥα τόθ' ἀπ' ὁμίῳ νέκυος βάλε φαίδιμος ἔκτοδρ·
 χρμαδίῳ κεφαλὴν ἥ δ' ὄνλιχα πᾶσα κιάδι·
 ἐν κόρυθι βεβαρῇ· ὃ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ νεκρῷ
 καὶ πεσούσῃ ἄμφι Δεμιν θάνατ' ὄχι θυμοραϊσῆς,
 παρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχ' ὄνινθο φθιμένον ἐτάροιο,
 ἴθυσεν ὅ γε διὰ προμάχων ἱρῆκι ἰσοκῶς
 ὠκεί· ὅς τ' ἐφόβησε καλσιούς τε φῆρας τε
 ὡς ἰθὺς λυκίων παρόκλες ἱποκέλευθε·
 ἔαυτο καὶ ῥῶων· κεχόλωτο ὅ κ' ἦρ' ἐτάροιο·
 καὶ ῥ' ἔβαλε διηνέλαον ἰθαμέεος φίλον υἱόν,
 αὐχένα χρμαδίῳ· ῥῆξεν δ' ἀπὸ βίῃο τένοντε·
 χῶρησαν δ' ὑπὸ τῇ προμάχοι καὶ φαίδιμος ἔκτοδρ
 ὅσῃ δ' αἰγανέης ῥίπῃ ταναοῖο τέτυκται·
 ἦν ῥα τ' ἀνὴρ ἀφείη περὶ ὤμους ἢ ἐν ἀέθλῳ,
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ Διῶν ὑπὸ θυμοραϊσῶν,
 τόσσον ἐχώρησαν ῥῶες· ὥσαντο δ' ἄχαιοί,
 γλαυκὸς ὅ γε πρῶτος λυκίων ἀγὼς ἀσπίδαρον,

ἔβρεπε τ' ἔκτενε ἢ βαθυκλεῖα μεγάθυμον,
 χάλκωνας φίλον ἦεν, ὅς ἐμάλλι οἰκία ναῖων,
 ὅλβω τε πλούτῳ τε μετέπρηπε μυρμιδόνεσσι.
 φῶν μῦθ' ἄρα γλαῦκος, σῆθος μέγαν οὔτασε δισφί
 σφι φθέϊς ἐξαπίνης ὅτι μιν κατέμαρπτε Διῶκων.
 Διούπησεν ὅτι πῶν πυκινόν δ' ἄχος ἑμαβ' ἀχαιῶν
 ὥς ἔπεισ' ἑδλὸς ἀνὴρ· μέγα δ' ἦ ᾤετο κῆχάροντο.
 σὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἄολλεις· οὐδ' ἄρ' ἀχαιοί.
 ἄλκῃσ' ἱξιάθοντο μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ μῆειόησ' ἑλὼν ἀνδρα κερυεήν
 λαόγονον θρασύν ἦδ' ὀνήτορ'· ὅς δ' αὖ δῖος ἱφύς.
 ἰδαιῖς ἱτέτυκτο· θεὸς δ' ὤστί τοι Διήμῳ.
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατ'· ἔκκα δ' ἔθυμόσ'
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων συγκρόσ' δ' ἄρα μιν σκόλοσ' ἔϊλεν
 αἰνείας δ' ἐπὶ μῆειόῃ Δόρυ χάλκεον ἤκεν.
 ἔλπετο γὰρ τινέξασθαι ὑπασιδία προβιβῶντ'·
 ἀλλ' ὁ μῦθ' ἀνταΐδων ἠλεύατο χάλκεον ἔρχετο.
 πρὸς αὖ γὰρ κατέκυψεντό δ' ἱξόπιδων Δόρυ μακρόν·
 οὐδ' αὖ ἐνὶ σκίμφῃ· ἐπὶ δ' οὐρίαν χροσπελέμειχθαι,
 ἔρχετο· ἐνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης.
 αἰχμή δ' αἰνείαο κραδαιομένη κατὰ γαῖαν.
 ὥχετ' ἐπὶ ῥ' ἄλιον σιβαρήσ' ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
 αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώγησέν τε.
 Μῆειόη τάχα κέν σε καὶ ὄρχισήν περ ἰόντα.
 ἔρχοσ' ἐμὸν κατέπαυσεν Διὰ μῆρ'· ἔσ' ἑκαλὸν περ.
 Τὸν δ' αὖ μῆειόησ' Διὸς ἐκλυτὸς ἀντίον ἦν Διὰ.
 αἰνείας χαλεπὸν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἰόντα,
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μέν'· ὅς κ' ἐσὺ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δ' ἐνυ καὶ σὺ τέτυξα.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυγχὼν μέγαν ὄξιν χάλκῳ.

αἵψά κε καὶ κρατρός πρὶ ὧν καὶ χροὶ πεποιοῦται
 ἔυχος ἱμοὶ δάκρυ· ψυχὴν δ' αἶμα κλυτὰ πάλη·
 Ως φάτο τὸν δ' ἐννεσίπτε μνηοσιγὴν ἄλκιμος υἱός·
 μηδ' ὀνείη τί σὺ ταῦτα καὶ ἑδωλὸς ἔων ἀγορεύεις·
 ὦ πάτερ· οὐδὲ βῶδες ὄνειδέοις ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσῃσι πάρος ὕνα γαῖα καθίξει·
 ἐν γὰρ χροὶ τέλει πολεῖμεν· ἐπέων δ' ἐνὶ βελῇ·
 τοῦδ' οὐδὲ χρὴ μῦθον ὀφείλειν ἀλλὰ μάχεσθαι·
 Ως ἐπὶ ὧν ὁ μῦθ' ἦρχ' ὁ δ' ἄμ' ἑσπεροῖσ' ὀϊστοῖς φάτο·
 τῶν δ' ὥς τε στυγέων ἀνδρῶν ὀρυγμαλὸς ὄρωρεν
 οὐρεος ἐν βήσσει· ἔκταν δ' ἑτε γίνετ' ἀκαή·
 ὥς τῶν ὠρνυτο Λοῦπτος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 χαλκῷ τε ῥινοῦ τε βοῶντ' ἐπὶ ποσσὶν ἑτάων·
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἐγχέουσιν ἀμφιγυροῖσιν·
 οὐδ' ἂν εἴη φράδιμων πρὸς ἀνὴρ σαρπηδόνα διόρου
 ἔγνω· ἐπὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κενήσῃ·
 ἐκ κεφαλῆς ἐΐλυτο Λιαμπρὺς ἐς πόδας ἄκρας·
 οἱ δ' αὖτε πρὶ νεκρὸν ὀμίλειον ὥς ὅτε μῦθον
 σαθμῶ ἐπὶ βρομέωσι πριγλαγέας κατὰ πέλασ·
 ὦρ' ἐν θάλασσῃ ὅτε τε γλάχρος ἄγρια λείβει·
 ὥς ἄρα βίη πρὶ νεκρὸν ὀμίλειον οὐδ' ἐπὶ ποσσὶν
 ῥέψαν ἀπὸ κρατρός ὕσμίνης ὅσπερ φασγάνῳ·
 ἀλλὰ κατ' αὐτοῦσιν αἶεν ὄρα καὶ φράζο θυμῷ·
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ παφρόκλιν μεμρίδωρ·
 ἢ ἢ Ληκῶ κ' αἶνον ἐνὶ κρατρός ὕσμίνῃ·
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέω σαρπηδόνα φαίδιμος ἔκταρ
 χαλκῷ Ληϊώσῃ ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται·
 ἢ ἢ καὶ πλεόνεσσιν ὀφείλει Ληϊόνον αἰπύρ·
 ὥδε δ' ἐφ' ἐφρονέοντι Λοάσας κέρδιον εἶναι·
 ἔφρ' ἦν ἐθάρπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλεῖ·

ἔξαυτις ῥῶας τε καὶ ἑκτορα χαλκὸν κερύειν,
 ὥσπερ προτὶ ἄστυ πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλαΐ
 ἐκβλεῖ δ' πρωτίστως, ἀνάλκιδ' αὖ θυμὸν ἐνὶ ἥκει.
 ἔσσι δ' ἴφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔραπε κέκλ' εἰς ἄλλους
 ῥῶας φινυγέμεναι γυνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα·
 ἐνθ' ὅτ' ἴφθιμοι λυκίοι μένον· ἀλλ' ἐφόβηθον
 πάντες ἐπὶ βασίλει' Ἴδον βιβλαμμένον ἦτορ,
 κίμῃδον ἐν νεκρῶν ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κοίππεθ' ἐν τ' ἐειδία κρατῆρ' ἐτάσσουσιν χρόνιων,
 οἳ δ' ἄρ' ἅπ' ὥμοισιν σαρπηλόνος ἐντὶ ἐλαγδο,
 χαλκίῃ μαρμαίροντα· τὰ μὲν καίλασ' ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἑτάροισι μνηοίτις ἀλκιμὸς ἦός,
 καὶ τότ' ἀπόλλωνά προσέφη νέφελ' ἡγήρετα Ἷώνς,
 εἴδ' ἄγε νῦν φίλ' ἐφοῖβ' ἐκίλανε φέειμα καὶ θηρο,
 ἔλθων ἐκ βελίων σαρπηλόν'· καί μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἄπο προφίρων, λαῦθ' ὡς ποταμοῖο ῥοῇσι,
 χεῦθ' ἐπ' ἀμβροσίῃ πρὶ τ' ἀμβροτὰ ἑμάτα ἔσσαν·
 πέμπ' ἴε μιν πομπῶσιν, ἅμα κραπνοῖσι φέριδιαι,
 ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥ' ἄ μιν ὦκα
 θήσασιν λυκίης ὑφείης πίονι δήμῳ.
 ἐνθάδ' ἐταρχήσασιν καὶ σίγητοί τε, ἔτα τε,
 τύμβῳ τε σήλητε· καὶ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 ὦσ' ἔφατ', οὗ δ' ἄρα παρὸς ἀνηκεῖν σέθεν ἀπόμων,
 βῆ δ' κατ' ἰδαιῶν ὄρεων, ἔσσι φύλοπιν αἰνῆν·
 αὐτίκα δ' ἐκ βελίων σαρπηλόν' αἰὼν ἀίρεσ',
 πολλὸν ἄπο προφίρων λαῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
 χρίσει τ' ἀμβροσίῃ, πρὶ δ' ἀμβροτὰ ἑμάτα ἔσσαν
 πέμπ' ἴε μιν πομπῶσιν ἅμα κραπνοῖσι φέριδιαι,
 ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥ' ἄ μιν ὦκα
 κοίππεθ' ἐν λυκίης ὑφείης πίονι δήμῳ·
 πᾶρο κλῶ

πάροκλος δ' ἴπποισι καὶ αὐθιμίῳ κελύσας,
 ῥῶας καὶ λυκίους μετ' ἐκίχθε· καὶ μέγ' ἀάσθη
 νήπιος· εἰ δ' ἐὺς πηληϊόδαο φύλαξεν,
 ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν, μέλανος θανάσιο,
 ἀλλ' αἰεὶ τε λῖος κρείσσων νόος ἦε πρ' ἀνδρῶν
 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβῶ, καὶ ἀφείλφο νίκην,
 φηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἡσίοι μάχεσθαι,
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐνῆκεν,
 ἔνθα τίνα ῥῶων, τίνα δ' ὕδατον ἔξουάειξας
 πάροκλος, ὅτε δὴ σέθεν θάνατόν γε κάλιστα
 ἄδρῃσιν μὲν ῥῶατα, καὶ αὐτόνοον, καὶ ἔχκελον,
 καὶ πέριμον, μετὰ δὲ καὶ ἐπίσσορα, καὶ μελάνιππον
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἔλαθον, καὶ μούλιον, ἦ δὲ πυλάρτιω,
 τοὺς ἔλεον· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνῶντο· ἔκαστος
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον ῥοίω· ἔσσι· οὐκ ἀχαιῶν
 πάροκλος ὑπὸ χρυσί· πέρι πρὸ γὰρ ἐγχεῖσθαι
 εἰ μὴ ἀπόλλων φοῖβος ἐν δαίμονι ἐπὶ πύργῳ
 ἔσση, τοῖς δ' ὅσῃ φρονέων· ῥώασι δ' ἀρήγων,
 ῥίς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τέχεος ἡτῆλεσθαι
 πάροκλος· ῥίς δ' αὐτὸν ἀπεσυφίλιξεν ἀπόλλων,
 χρίσειν ἄθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσορα·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἐτέταρτον ἐπίσσορα λαίμονι ἦτορ,
 ληνάδ' ὁμοκλήσας, προσέφη, ἐκάργος ἀπόλλων·
 Χαλεκο διογενὲς πάροκλος οὐνύκ' αἶσα,
 σῶ' ὑπὸ δαίρι, πόλιν πέριθαι ῥῶων ἀγρώων·
 οὐδ' ἔπ' ἀχιλλῆος· ὅς πρ' σέο πολλὸν ἀμείνων·
 Ὡς φάτο πάροκλος δ' ἀναχάξας πολλὸν ὅπισθον
 μῆνιν ἄλλυόμηνος ἐκαστηβόλος ἀπόλλωνος·
 ἔκτορ δ' ἐν σκαυῇσι πύλης, ἔχχε μώνυχας ἵππους·
 λίξε γὰρ ἦε μάχοιτο κατὰ κλόνος ἀνθις ἑλάσσας,

ἢ λαρὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίσασθ' φοῖβος ἀπόλλων.
 ἀνέει ἐσάμμος αἰψὸν τε κρατρῶ τε
 ἀσίω· ἐς μὲν ἦν ἔκτρος ἱποδάμοιο.
 αὐτὰρ ἐπὶ γένεσ' ἐκάβησ' ἡδὲ δ' ἰδύμαντ' ὄ.
 ὅς φρυγίῳ καίεσκε ροῆς ἐπὶ σαγγαρίοιο.
 τοῦ μιν ἐσάμμος προσφώνει φοῖβος ἀπόλλων.
 ἔκτρο τίπτε μάχης ἀποπαύεται οὐδέ τι σε χρεή.
 αἶθ' ὅθ' ἦσαν εἰμὶ τόθ' ὦ σέο φέρτερος εἴω.
 τοῦ κέ τάχα συμεῶς πολέμῳ ἀπρόήσασθ.
 ὁμ' ἄγε παρόκλῳ ἔπιχε κρατρώνυχας ἵππυς.
 αἶκέν πως μιν ἔλθῃ δώῃ δέ τι ἐνχος ἀπόλλων.
 ὧς ἔπων ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμυωνον ἀνδρῶν.
 κειβρόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος ἔκτρο.
 ἵππυς ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ ἀπὸ λῶν.
 λύσειθ' ὁμισηϊῶν ἐν δ' κλόνον ἀργείοισιν
 ἦκε κακὸν ἦσαν ἐν δ' ἔκτροι κῦβλος ὄπαζεν.
 ἔκτρο δ' ἄλλυς μὲν δαιμονίους ἔα οὐδ' ἐνέειπεν.
 αὐτὰρ, ὃ παρόκλῳ ἔπιχε κρατρώνυχας ἵππυς.
 πάροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἔλθ' χαμαῖς,
 σκαῖ' ἐρχοσ' ἐχων ἐτέρηφι δ' ἀλγίζο πέρφορ.
 μάρμαρον ὀκρίοντα τὸν οἱ πρὶ χεῖρ' ἐκάλυψε.
 ἦκε δ' ἐρεσάμμος οὐδέ δὴν ἄλγιστο φάτος.
 οὐδ' ἀλίωσεν βέλ'· βάλε δ' ἔκτρος ἠνιοχῆα.
 κειβρόνῳ νόθον ἦδ' ἀνὰ κληῖος πηϊάμοιο.
 ἵππων ἠνὶ ἔχοντα μετώπιον ὄξ' ἰλῆϊ.
 ἀμφοτέρωσ' ἵππων σύνελεν λίθ'· οὐδέ οἱ ἐσχευ
 ὀσέον ὀφθαλμοὶ δ' χαμαὶ πέθον ἐν κενίῃσιν
 ἀνέειπεν ὁδὸν ποδῶν ὃ δ' ἄρ' ἀργυρῆα ἰοικώς.
 κάππεσ' ἀπ' ἐνδ' ἔρος δαΐφρονι λίπε δ' ὀσέα θυμῶς.

τὸν δ' ἐπὶ κρημίων προσέφησ' παρόκλης ἵππῳ·
 ὦ πόππι· ἢ μάλ' ἱλαφρὸς ἀνὴρ ὅς ῥ' ἔἴα κυβισᾷ.
 εἰ δὲ πῃ καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κέρσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶρ
 νηὸς ἀποθυσκῶν· εἴ καὶ διυπαίμφετος εἴη.
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἔξ' ἵππων ῥ' ἔἴα κυβισᾷ.
 ἢ ῥ' ἄ καὶ ἐν βῶσι κυβισήτης ἑστίη.
 ὧς ἐπὶ πῶν ἐπὶ κειβειόνη ἦρωι βεβήκει,
 οἷμα λείονος ἔχων ὅς τε σαθμοὺς κηαῖζον·
 ἔβλητο πρὸς σῆθος· ἢ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή,
 ὥς ἐπὶ κειβειόνη παρόκλης ἄλθ' ἐμμελώς.
 ἔκτωρ δ' ἄνθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππου ἄλλο χαμαῖζι
 τῷ πρὶ κειβειόνα λείονθ' ὥς ληενθήτω,
 ὥτ' ὄρεος θρυφήσι πρὶ κτάμενης ἱλάφοιο.
 ἄμφω πενέοντε μέγα φρονέοντε μάχεσθον.
 ὥς πρὶ κειβειόνα δῖος μῆσδρις αὐτῆς.
 πάροκλός τε μνηοβιάδης καὶ φαίδιμος ἔκτωρ·
 ἰούτ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 ἔκτωρ μὲν κεφαλῇ φιν ἐπὶ λάβων, οὐχὶ μεθήσει.
 πάροκλης δ' ἐτέρωθεν ἔχεν πεδίος· οἱ δ' ἐπὶ δὴ ἄλλοι
 βῶσι καὶ δαναοὶ σὺν ἄχρον κρατερῆν ὑσμίνω.
 ὥς δ' ἑυρὸς τε νέος τ' ἐειδαιίνον ἀλλήλοισιν
 οὐρεος ἐν βήσῃ βαθείῳ πελεμιζέμεν ὕλῃ.
 φηγόν τε μελίῳ τε τανύφλοιόν τε κρᾶνεαρ·
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκας ὄϊς·
 ἢ χῆθ' ἀπασίη· πάταγος δ' ἐπὶ τῇ ἀγνυμῶν.
 ὥς βῶσι καὶ ἄχαιοι ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντας
 διήκον· οὐδ' ἐτ' οἱ μνῶντ' ὄλοσ' οὐ φοβοιο.
 πολλὰ δ' ἐκ βριόνῳ ἀμφ' ἔξ' αἰ δούρα πύπρησ·
 ἰοίτε πρὶόσωντες ἀπὸ νυρῆφι θορόντας

πολλὰ δὲ χρυσείῃα μεγάλῃ ἀπιδάσσει φέλιξε,
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν σροφάλῃ γυγικονίῃς·
 κείτῳ μέγας μεγαλωσὶ λιλασμένος ἵπποσώων,
 ὄφρα μὲν ἥλιος μέθ' οὐρανὸν ἀμφιβέβηκε·
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλ' ἤπ' ἔσσι πῖπ' ὃ λαός,
 ἦμος δ' ἥλιος μετ' ἐνείσσοτο βαλντόνδε,
 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἴσαν ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
 ἦ καὶ μὲν κειβειόων βαλίων ἥρωα ἔρυσαν
 τῶων ἔξ ἐνοπῆς· καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἔλυνε.
 πάφοκλος δ' ὥσ' ἱεὺς κακὰ φρονέων ἐνόησε·
 τίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶν ἀτάλαντος ἄρηι-
 σμυδραλὶα ἰάχων· τίς δ' ἐννέα φῶτας ἐπεφνον·
 ἀλλ' ὅτε δὴ τ' ἐτάρην ἐπέστυβε Λαίμονι ἴθις,
 ἐνθ' ἄρα πεπάρτοκε φάσγ' ἐοικὸς τελευτή,
 ἔντοσ' γὰρ πεφοῖβετο ἐνὶ κρατὶ ὕσμινῃ
 Λεινός· ὃ μὲν ἐνὶ ὄντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνέησεν.
 ἦεν γὰρ πολλῇ κωλυμμένος ἀντεβόλησε·
 σὴ δ' ὅπιθε· πληῖξεν δ' μετὰ φρονον ἐνρίετ' ὧμο·
 χερὶ καταπρηνεί· σρεφελίγηθεν δὲ οἱ ὄσσε·
 καὶ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κωέω βαλε φοῖβετο ἀπόμων,
 ἦ δὲ κυλινδομένη κυναχὴν ἔχε πωρὴν ὑπ' ἵππων
 αὐλῶπις τυφέλεια μίανθησαν δ' εἴθιραι,
 αἶμα δὲ καὶ κονίησι πάρος γε μὲν εἴθε μίς ἦεν,
 ἵπποισιν πύληα μαιίνεσσα κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θεῖοιο κάρη χείρ' ἐντε μέτωπον,
 ῥύνετ' ἀχιλλῆος· τότε δ' ἐνὶ στήθεσσι δῶκεν
 ἦ κεφαλῇ φορέειν σχεδύσθαι δ' οἱ ἦσαν ὄλεθρος,
 πᾶν δ' οἱ ἐν χείρεσσιν ἄρη διολιχόσκιον ἔρχετο·
 βειθὺ μίγ' αὖ σιβαρόν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὧμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πῖσε τῆμιόσσεσεν

λῦσι δὲ οἱ θώρηκα ἀναξ δῖος ἱὸς ἀπόλλων.
 τὸν δ' ἄτη φρένας ἔϊλε· λύθων δ' ὑπὸ φαίλιμα γῦα.
 εἴη ᾗ τὰ φῶν ὅπιθον ᾗ, μετὰ φρενον ὄξ' ἔϊλερ
 ὤμων μισσηγὺν σ' χεῖλόθεν βάλε δάρυδαντος ἀνὴρ.
 παρθοίῃσιν εὐφορβῶν ὅς ἡλικίῳ ἐκέλευσε,
 ἐν χεῖρ' ἰπποσύνη τε· πόδεσσι τε καρπαλίμοισι·
 καὶ γὰρ δὴ ὥστε φῶτας ἐΐνεσι βῆσεν ἀπ' ἵππων
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχισφι διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὅς περ πρῶτος ἐφῆκε βέλους παρόκλῃς ἵππῳ.
 οὐδὲ δάμασ'· οὐ μὲν αὖθις ἀνέδραμε· μίκε δ' ὁμίλῳ
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλιπον· οὐδ' ὑπόμεινε
 πάροκλον γυμνὸν περὶ ὄντ' ἐν δηϊοτῆτι.
 πάροκλος ᾗ θεοῦ πληγὴ καὶ δαρυὶ δαμαδίης,
 ἄψ' ἐτάρων ἕς ἔθνος ἐχάριζο κῆρ' ἀλειίνων,
 ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν παρόκλῃα μετ' αἶθρον,
 ἄψ' ἀναχάζόμενον βεβλημένον ὄξ' ἔχαικῳ,
 ἀρχίμελιν ἔσθ' οἱ ἦλθε κατὰ σίχασ' οὐτα ᾗ δαρυὶ,
 νείκεον ἐς κωνῶνα· διὰ πρὸ ᾗ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν ᾗ πεισὼν μέγα δ' ἤκαχε λαὸν ἀχαιῶν·
 ὥς δ' ὅτε σὺρ' ἀκοσμάκτα λείων ἐβιήσατο χάρμη·
 τῶτ' ὅριος κερυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχιδον
 πίδακας ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλυσσι ᾗ πινέμεν ἀμφω,
 πολλὰ δὲ τ' ἀδμαίνοντα λείων ἐδάμασσε βίηφι·
 ὡς πολέας πέφνοντα μῆροισι τὸν ἄλκιμον ἦϊον,
 ἔκτωρ πριαμίῃσιν σ' χεῖρόν ἐγχεῖ θυμὸν ἀπηγύρα·
 καὶ οἱ ἐπὶν χόμῃσιν· ἐπεὶ πρὸς οὐτ' ἀγόρευε·
 πάροκλ'· ἢ περ ἐφῆδα πόλιν κεραῖζε μὲν ἀμῆρ·
 ῥοιὰ δ' αὖτε ᾗ γυναικῶν ἐλνύθρον ἤμαρ ἀσπυράσ
 ἄξιον ἐν νήεσσι φίλῳ ἐς παρὶς δαγαῖαν,
 νήπιε τῶν ᾗ πρὸς· ἔκτροσ' ὠκίεσι πῶσι.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

πρῶτ' ἰδὼρ ἔχεται πολὺ μίσην· ἔγχε' δ' αὖτ' ἄρ'
 τῶν φίλων πόλεμοισι μεταπρέπω, ὅσφιν ἀμύνω
 ἡμᾶρ ἀναγκάων· σέ δ' ἐνθάδε γύψος ἔδονται.
 ἃ δὲ τ' οὐδέ τι τοι· ἔδλός ἐών χραίσμηνον ἀχιλλεύς·
 ὅς περ σοὶ μάλα πολλὰ μένων ἐπέτελλετ' ἰόντι·
 μή μοι πρὶν εἶναι πατρόκλεις ἵπποκ' ἐλευθεῖν
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' ἔκτορος ἀνδρ' ὀνόοιο·
 αἰμάτόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσι δαΐξαι·
 εἰς περ σέ προσέφη· σοὶ δέ φρένας ἀφρονι πιθεῖ·
 τόν δ' ὀλιγοφράντων προσέφη παρόκλεις ἵππῳ·
 ἔσθ' ἡνὶ ἔκτορ μετ' ἀλ' ἔυχ' εἰς, σοὶ γάρ ἐδωκε
 νίκην ζῆνός κρονίδης καὶ ἀπόλλων· οἳ μ' ἐδάμασαν,
 ῥῆϊ λίως· αὐτοὶ γάρ ἀπ' ὤμων τινύχ' ἐλθόντες.
 οὐδ' οὐδ' ἔσθ' ἐπ' ἐμὸν ἐΐψον ἀντιβόλησεν·
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλθοντες, ἐμῷ ὑπὸ δισρὶ λαμέντες·
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὄλη' καὶ λητοὺς ἔκτανεν ἦρος·
 ἀνδρῶν δ' εὐφορβῶ· σὺ δέ με φίλος ἐξωαρίσεις·
 ἄλλο δέ τοι ἔριω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσιν·
 οὐθ' ἴω οὐδ' αὖτ' ἐσθ' ἐμὸν βέη' ἀλλὰ τοι ἔσθ' ἔσθ'·
 ἀγχιπαρέσθ' ἐκείνους καὶ μοῖρα κραταῖη·
 χερσὶ λαμέντ' ἀχιλλεύς ἀμύμονος αἰακίδαο.
 ὣς ἄρα μιν ἐπόντα τέλεος θανάτῳ κάλυψε.
 θυγὴ δ' ἐκ ῥέθων πᾶμινη· αἴϊός δέ βεβήκει·
 ὃν ποτμον γόοσα, λιπυῖσ' ἀδρῶντα καὶ ἔβλω·
 ῥην καὶ τεθνεῶτα, προσκ' ἵλα φαίδιμος ἔκτορ·
 παρόκλεις· τίνυ μοι μαρτυρεῖαι αἰπὴν ὀλιθρον,
 τίς δ' οἷδ' ἐκ' ἀχιλλεύς θέε' ἵλος πάϊς ἠὲ κόμοιο·
 φθῆ' ἡ ἐμῷ ὑπὸ δισρὶ τυπαῖς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει·
 ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὧτελλης
 εἵρυσεν ἄλξ' προβάς· ῥην δ' ὑπὸ ἵον ὥς· ἀπὸ δισρός·

αὐτίκα ὃ ξὺν Λυρὶ μετ' αὐτὸ μείλοντα βιβήκει·
 ἀντίθρονον θρόνοντα· πολέκεος αἰακίλλας·
 ἱξορὰν βαλὲν τὸν δ' ἐκφειρον ὠκείας ἵπποι·
 ἀμβρόσιον οὖς πηλὴ ἰθεὶς δόσαν ἀγλαὰ δῶσαν·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. Ο Μ Η
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

π Εὐ παρόκλη σώματ' ὅ, κρατὶ δ' ἀσπίς αἰσεται μά-
 χη, καθ' ἣν καὶ εὐφορβος ἀναρτῆται ὑπὸ μνηστρά-
 κτωρ ὃ τὴν ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν· καὶ ἀνθίσταται
 τοῖς ἑλλησιν· οἳ δ' ἐπὶ μνηστράον, ἀντίλοχον διαπέμπονται,
 πρὸς ἀχιλλέα, τὸν παρόκλη θάλασσαν ἀγγέλλοντα· ὑποδύν-
 τες δ' καὶ ἀράμυθοι τ' σῶμα τοῖς ὤμοις φέρουσιν· οἳ δ' ἄρα
 τὴν προμαχῶσιν καὶ ἀπείργουσιν τοὺς πολέμους.

ΙΛΙΑΔΟΣ.Ρ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ρῶ, Λαγκοὶ ῥῶες τε· πρὶ νέκυα ἀμφιμολχοντο·

δ

Υλ' ἔλαθ' ἄρ' ἐϋχὴν ἀρηίφιλον
μυμέλαον·

πάροκλος ῥώεσι Λαμῆς ἐν Διὶ
ἰοτῆτι·

βῆ δ' ἡ Διὰ προμάχων κεκυρθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις πέει πόρτακι μήτηρ
πρωτόκλος κινυρῆ· ὃ πρὶν ἐδύια τόνοιον,
ὥς περὶ παρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς μυμέλαος·
πρόθε δέ οἱ Διόρατ' ἔσχε, καὶ ἀπαίδια πάντες· εἴσω,
ἐν κτάμῳ μεμαῶς· ὅς τις εὖ γ' ἄντι· ἔλθοι,
οὐδ' ἄρα πάνθ' ἤδ' ἐὺμελὴς ἀμέλησε,
παρόκλειο πεισόντες ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ
ἔστη καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον μυμέλαον,
ἄφριδι μυμέλαε, Διοβίφες ὄρχαμε λαῶν·
χάβεο· λείπε δ' ἐκρὸν· ἔα δ' ἐναρκα βροτόοντα·
ὃ γάρ τις πρότρεος ῥῶων κλειτῶν τ' ἐπιθυρῶν
παρόκλος· βάλε Διυρὶ κατὰ κρατῆρ' ἠνὺσμένῳ,
ὅτ' με ἔα κλέος ἐδλὸν ἐνὶ ῥώεσιν ἀρέσσει·
μή σε βάλω· ἀπὸ δ' ἐμελιν Διὶ θυμὸν ἔλωμαι·

Τὸν δέ μεγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μυμέλαος·
ἔϋ πάτρ'· ὃ μὲν καλὸν ὑπέρβιον ἐϋχεσθαι·
οὐτ' ὅω παρδάλιος τόσων μὲν, οὔτε λείοντ'·
οὔτε σὺνδς, κάπηρ ὀλοόφρον· οὔτε μέγας
θυμὸς ἐνὶ σύθεσσι μέγα δένει βλεμεαίνει,
ἔσων πάνθ' ὅς τις ἐὺμελίῳ φρονέσσει·

οὐδ' ἔτι μὲν οὐδ' ἔτι βίη ὑπὲρ ἡνερθεῖ ἱπποδάμοιο,
 ἥς ἔβησ' ἀπὸ νῆθ' ὅτε μὲν ὠνάθη καὶ μὲν ὑπέμενε.

καὶ μὲν ἔφατ' ἐν δ' ἀναοῖσιν ἐλέγχισον πολεμιστῆρα
 ἔμμελμα οὐδ' ἔτι φημι πόδεσσι γέ οἱ σικιόντα,
 εὐφρῆναι ἄλγος τὸν φίλῳ κεδνούς τε ρηκῆσθαι,
 ὥς θῆν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος· εἴ κέ μιν ἄντα
 εἴησιν· ἀλλ' ὅσ' ἐγὼ ἀναχωρήσαντα κελεύω
 εἰς πληθύν' ἵεναι, μὴ δ' ἀντίθε' ἴσασθ' ἐμοῖο.

πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθέν δ' ἐπὶ νῆπιος ἐγὼ δ'·
 ὧς φάτο τὸν δ' οὐ πεῖθον ἀμερόμυθος ὃ προσήυδα·
 νῦν μὲν δὴ μὲν ἔλαε διοτρεφὲς ἢ μάλα τίσεις
 γνῶν' ἐμὸν πᾶν ἐπιφρονέει· τι γὰρ ὁ μῦθος δ' ἀγορεύεις,
 χήρωςας ὃ γυναικῶν μὲν χαλὰ θαλάμοιο νέοιο,
 ἄρ' ῥῃσιν δ' ἐκκυῖσι γόον καὶ πένθος ἐθῆκας,
 ἢ κέ σφιν δαῖσι γόος κατὰ παυμα γυνόμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τέην καὶ τὴν χεῖρ' ἐνέειπας,
 πολυθῶ ἐν χεῖρεσσι βάλλω καὶ φρόνῳ δὲ δῖῃ,
 ἀλλ' οὐ μὲν ἐν δὴρὸν ἀπείρητ' ὅ πόνος ἔσται·
 οὐδ' ἔτι τ' ἀλγέεις οὐτ' ἀλκῆς οὐτ' ἐφοβοῖο.

ὧς ἐπὶ πᾶν οὕτως κατ' ἀσπίδα πόντος ἴστω·
 οὐδ' ἔρ' ῥῃσιν χαλκὸν ἀνιγνόμεθ' ἡ δ' οἱ αἰχμῇ
 ἀσπίδι ἐνὶ κρατὶ· ὅ δ' ἐπὶ δ' ἐπὶ δ' ὤρνυθ' χαλκῶ
 ἀφ' ὧ δὴ μὲν ἔλαος ἐπὶ πᾶσι μῦθος δὴ παρὶ,
 ἄτ' δ' ἀναχαιρόμυθος κατὰ σμάχοιο θέμεθλα
 νύξ· ἐπὶ δ' αὖτις ἐρεσε βαρὴν χεῖρ' ἐπὶ πῆθος,
 ἀνδρὺ δ' ἀπαλῶ δὴ ἀνδρὺς ἔλυσ' ἀκωκή·
 λούπησιν ὃ πεισὼν ἀράβησιν ὃ τὴν χεῖρ' ἐπὶ αὐτῶ·
 αἵματι δὲ δ' ἐπὶ κόμα χαρίτεσιν ὁμοῖα·
 πλοχμοῖθ' οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργυρῶ σφῆκωνθ',
 οἷον ὃ ρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐλθὼν ἔλκων

χῶρῳ ἐν οἴοπῳ, ὅθ' ἄλλης ἀναβέβρυχεν ὕδωρ
 καλὸν τηλεθάον, καὶ δὲ τε πνοιαὶ δινέουσι
 πανθίων ἀνέμων καὶ τε βρύει ἀνθεῖ λυκῶ.
 ἔλθῳ δ' ἔξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πομπῇ.
 βοῶντα τ' ἔξις ἐρεφέα καὶ ἔξεται νύξ' ἐπὶ γαίῃ.
 θῖον πένθος ἦδ' ἐν ὑμελίῳ εὐφορβον.
 ἄρτίδης μῆνέλαος ἐπεὶ κτάνε τεύχε' ἐσύλαα.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε λείων ὄρεσ' ἴστροφος ἀλκὶ πεποιοῦσθε.
 βοσχομένης ὠγέλης βοῦν ἄρπάσῃ, ἣ τις ἀρίστη.
 τῆς δ' αὖ χεὶν' ἔαξε λαβὼν κρατ' ῥοῖσιν ὀλοῦσσι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔκστα πάντα λαφύσῃ.
 δῖῳ δ' ἀμφὶ ᾧ τὸν γὰρ κύνες τ' ἀνδρες τε νομῆες
 πομπὰ μάλ' ἰύξουσιν ἀπὸ προθεν, οὐδ' ἔθέλῃσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλ' αὖ γὰρ χλωρὸν λῆος αἶρεϊ.
 ὥς τῶν οὐ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι μῆνέλαον κυδάλιμοιο.
 ἔνθα κε ῥέϊα φέροι κλυτὰ τεύχεα πανθοῖδ' αὖ
 ἄρτίδης· ἔμῃ δὲ ἀγάσασθαι φοῖβος ἀπόμων.
 ὅς ῥά οἱ ἔκθερ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον ἄρῃ.
 ἀνείει εἰσάμμος κικόνων ἡγήθει μέντη.
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπειτα πῖρ' ὅντα προσηύδαα.
 ἔκτορ' οὖν σὺ μῆν' ὥδε θέεις ἀκίχητα διώκων
 ἵππους αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ὀλιγοίησι
 ἀνδράσι γὰρ θνητοῖσι δαμῆμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι.
 ὅλλω γ' ἢ ἄχιλῃ· πρὶν ἀθανάτῃ τέκε μήτηρ.
 τόφρα δὲ θῖ μῆνέλαος ἀρήϊος ἄρεος ἦος.
 παρόκλῳ περὶ βᾶς, τῶν ἐν ἄεσον' ἐπεφνον
 πανθοῖδ' αὖ εὐφορβον ἔπαυσεν ᾧ θούριδος ἀλκῆς.
 Ὡς ἐπὼν, ὁ μῆν' ἀνθις ἔβη θεὸς ἀμύμονον ἀνδρῶν.
 ἔκθερ' αὖ δὲ αἶνόν ἄχος πύκασσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας.

πᾶπ' ἴωθαι δ' ἄρ' ἐπειτα κατὰ σίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 ὅτι μῦθον, ἀπαυνύμῳ κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμῳ ἐρρεῖ δ' αἶμα, κατ' οὐταμένῳ ὠτελὴρ·
 βῆ δ' ἰδὼν προμάχων κενθρυμένους αἶθοπι χαλκῷ·
 ὄξεια κικληγὼς φλογὶ ἱκέως ἠφάιστοιο
 ἄσβέσῳ· οὐδ' ἔτι λάθων ἄφρεος ὄξυ βοήσας·
 ὁχθήσας δ' ἄρα ἔπει πρὸς ὃν μεγαλήφρα θυμόρ·
 ὦ μοι ἔγνων· εἰ μὲν κελίῳ κατὰ τεύχεα καλὰ
 πάρος κεν θύε, ὅς κε ἴται ἐμῆς ἐνὶ κ' ἐνθάδ' ἐμῆς·
 μή τις μοι Δαναῶν νημισθήσεται ὅς κεν ἴδῃται·
 εἰ δέ κεν ἔκρει μῶνος ἔδω, καὶ βῶσι μάχῳ μοι
 αἰδέοις μήπως με πεισιδίωσ'· ἵνα πολλοί·
 βῶας δ' ἐνθάδ' ἅπαντας ἄγχι κενθραίοις ἐκτάρ·
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος Διελίξασθαι θυμός·
 ὅππότερ' ἀνὴρ ἐθέλοι πρὸς Δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
 ὃν κε θεὸς ἔμψα, τάχα δὲ μέγα πῆμα κυλίδη·
 ἴδμεν οὐδ' ἔτι Δαναῶν νημισθήσεται ὅς κεν ἴδῃται
 ἔκρει χωρήσαντ' ἐπὶ ἱεκοφιν πολλοί·
 εἰ δέ τις αἶαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμεν,
 ἄμφω κ' ἄνδρες ἰόντες ἐπιμνησάμεθα χάριος·
 καὶ πρὸς Δαίμονα πρὶ ἔπας ἐρυσάμεθα νεκρῶν
 πληείδῃ ἀχιλῆϊ κακῶν δ' ἐκ φέρτρων ἔτι·
 ἔως δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ βῶων σίχας ἤλυθον ἥρως δ' ἄρ' ἐκτάρ,
 αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνέχ' ἔσθ'· ἴδμεν δ' ἐν κερῶν
 ἐν βροπαλίσσῳ μῦθον, ὅς τις αἶψα ἠὲ γένεσθαι·
 ὄνρα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίδωνται·
 ἔρχεσθαι καὶ φωνῇ τοῦ δ' ἐνὶ φρεσὶν ἀλκιμον ἥρως
 παχυνταὶ ἀέκων δὲ τ' ἐβη ἀπὸ μισανέσσης,
 ὡς ἀπὸ παρ' ὀκείστοι κίε ξανθὸς μῦθός ἐστι·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ση ἢ μετασφριφθεὶς ἐπὶ τῷ ἵκῳ ἔθνος ἑταίρων.
 παπταίνων αἶαντα μέγαν τελαμώνιον ἡόρ.
 τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' αἰετὶρ' ἀπάσης
 θαρσύνονθ' ἑταίρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 θεῶν σφιν γὰρ σφιν φόβον ἐμβαλε φοῖβος ἀπόλλων,
 βῆ ἢ θέεν· ἰῖθαρ ἢ παυσάμενος ἔως ἥνδ' αἶ.

Δῖαν δ' αὖρο πέπρον πρὶ παρόκλειο θανόντ' αἶ.

σπῶσθ' αἶε νέκω πρ' ἀχιλλῆϊ προφείρωμιν
 γυμνὸν· ἄτ' ἀρ' τά γε τινύχ' ἔχει κερυθαίολος ἑκτωρ.

Ὡς ἔφατ' αἶαντα ἢ δαΐφροσι θυμὸν ὀεινε.

βῆ ἢ δὴ ἀπρομάχων ἅμα ἢ ξανθὸς μῆλεα θ',
 ἑκτωρ μὲν πάροκλον ἐπὶ κλυτὰ τινύχ' ἀπηνύρα.
 ἔλχ'· ἴν' ἄπ' ὤμοισιν κεφαλὴν τά μοι ὀξεί' χαλκῶ.
 τὸν ἢ νέκω βωῆσιν ἐρυσαμένους κυσὶ δολίῃ.

αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργου.
 ἑκτωρ δ' αἶψ' ἐς ὁμιλον ἰδὼν ἀνελκίσθ' ἑταίρων,
 ἐς δὴ φρον δ' ἀνόρησε· δίδω δ' ὄρε τινύχια καλὰ,
 βωσὶ φέρειν πρὸς ἄστυ· μέγα κλῆος ἐμμεναι αὐτῶ.
 αἶας δ' ἀμφὶ μνηοϊκάδ' ἰσάκως εὐρὺ καλύψας.

εἰσήκει ὥς τις τε λείων πρὶ οἴσι τέκεσσι.
 ὥρ' αὖτε νήπι' ἄγοντι σωμακτίνοντα ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἑπακτῆρες, ὁ δ' ἐπεὶ δένει βλεμεινίων,
 πᾶν δ' ἐπ' ἐπισκύνιον κοῦτω ἔλκεται ὅσπερ καλύπτειν.
 ὥς αἶας πρὶ παρόκλει' ἤρωϊ βεβήκει.

ἀρτίδης δ' ἐτέρωθεν ἀρῆϊ φιλοῖ μῆλεα θ'.
 εἰσήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν αἰξων.
 γλαῦκος δ' ἰππολόχοιο πάϊς, λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν.
 ἑκτορὶ ὑπόδραϊδων χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ.
 ἑκτορ' ὦ ἐΐδιος αἰετ' μάχης ἄρα πολλὸν ἰδέναι.
 ἢ σ' αὐτῶς κλῆος ἰδὼν ἔχει φύξιππὸν ἰόντα.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

σῆ δ' ἢ μετασφριφθεὶς ἐπὶ ἵκῃς ἔθνος ἱταίρων.
 παπταίνων αἶαντα μέγαν τελαμώνιον ἠόρ.
 τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' αἰετερὰ πάσης
 θαρσύνον θ' ἱταίρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 θεῶπεσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε φοῖβος ἀπόλλων,
 βῆ δ' ἔπειν ἰθάρε δ' παρὲς ἄμμος ἔως ἥνδρα.

Δῖαν δ' ἄρο πέπον πρὶ παρόκλειο θανόντ' ἔσθ'.

σπένθοντο αἶκε νέκω πρ' ἀχιλλῆϊ προφίρωμην
 γυμνὸν. ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κερυθαίοις ἐκτορ.

ὧς ἔφατ' αἶαντα δ' ἀαΐφρονι θυμὸν ἔειπε.

βῆ δ' ἰδιὰ προμάχων ἅμα δ' ξανθὸς μῆελα ἔσθ',
 ἐκτορ μὲν πάροκλον ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπῆύρα.
 ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὤμοισιν κεφαλὴν τά μοι ὀξεῖ χαλκῷ.
 τὸν δ' ἐκὼν βῶῃσιν ἔρυσσάμηνος κυσὶ δλοίῃ.
 αἶα δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠὲ τε πύργον.
 ἐκτορ δ' αἶψ' ὅμιλον ἰδὼν ἀνέχετο θ' ἱταίρων,
 ἔς δ' ἴφρον δ' ἀνόρεσσε δίδω δ' ὄγε τῶν χαλεπῶν,
 βῶσιν φέρειν πρὸς ἄστυ μέγα κλῆος ἐμυῖμαι αὐτῶ.
 αἶας δ' ἀμφὶ μῆροισι δόλη σάκος ὑρὺν καλύψας.

εἰσέηκε ὡς τίς τε λείων πρὶ οἴσι τέκεσσι.
 ὧρ' ἀπὲρ νήπι' ἄγοντι σωμακτίνοντα ἐν ὕλῃ
 ἀνδρῶν ἱπακτῆρες, ὃ δέ τε δένει βλεμεαίνων,
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κοῦτω ἔλκεται ὅσπερ καλύπτῳ.
 ὧς αἶας πρὶ παρόκλῳ ἤρωϊ βεβήκει.

ἀρείδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηΐφιλ' ἔσθ' μῆελα ἔσθ'.

εἰσέηκε μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν αἰξῶν.

γλαῦκος δ' ἰππολόχοιο πάϊς, λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν.

ἐκτορ ὑπόθραϊδων χαλιπῶ ἠνίπαπε μύθῳ.

ἐκτορ ὦ ἱδλος αἰετ' ἐμάχης ἄρα πολλὸν ἰδύεο.

εἰς αὐτῶς κλῆος ἰδὼν ἔχει φύξην ἰόντα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ὅσ τε με φησ' αἶαντα πειλώειον οὐχ' ὑπομείναι·
 οὐβί' ἐγὼ ἔρριγα μάχῃ, οὐδέ κτύπων ἵππων.
 ἄλλ' αἰεῖτε Διὸς κρείστων νόος αἰγίοχοιο.
 ὅσ τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφίλτρον ἱκλῶ
 ῥηϊδίως, ὅ τε δ' αὖτ' ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δειῦρο πέπων παρ' ἐμ' ἵσταθ, καὶ ἴδε' ἐργον·
 ἦ ἔκ περ κλέειοσ' κακὸς ἔσσομαι ὥς ἀγορεύεις.
 ἦ ἔκ περ καὶ Δαναῶν ἀλκὴς μέγα πρ' ἐμεμῶτα
 σχήσω, ἀμυνέμεναι πρὶ παρόκλειο θανόντοσ'.
 Ὡς εἰπὼν ῥώεσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας.
 ῥῶεσ' καὶ λυκιοὶ καὶ Δωρῆες ἀρχιμαχηταί·
 ἄνδρες ἔσε φίλοι, μνήσασθε τὴν θούριδ' ἀλκὴν.
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντια δύνω,
 καλὰ τὰ παρόκλειο βίῳ ἐνδοξά κτακτοῦσ'.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κερυθαίοιοσ' ἑκτωρ.
 Διὶ δ' ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἱταίρης
 ὣκα μολ' οὐπω τῆλε ποσσὶ κρουπνοῖσι μετασπών·
 οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα πηλείδαο.
 εἰς δ' ἄνδρ' ἐκ μολέει μάχῃσ' πολυδακρύτοισιν ἐντὶ ἄμβροσ',
 οἳ δ' ἔκ περ τὰ δ' ἰδὼκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ῥωσὶ φρεσὶ πολέμοισιν, ὅ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδωκε
 πηλείδῃ Ἀχιλλεῖ, ὃς οἱ θεοὶ οὐρανίωνες,
 παρὶ φίλῳ ἔσπρον, ὅ δ' ἄρα ἔπαυσε δ' ἔπαυσε
 γῆρας, ἀλλ' οὐχ' ἔοσ' ἐν ἔντισι παρὸς ἐγὼν ἄνδρα.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἀπαυνυθεὶ ἴδεν νεφελήχερετα Ἴφυσ·
 τεύχεσι πηλείδαο κερυθαίοιοσ' ἑκτόιο.
 κινήσας ῥα κώρη προτὶ δ' ἐκ μολέει θυμόν·
 ἔκ δ' ἔκ περ οὐδέ κ' ἐκ περ οὐδέ κ' ἐκ περ οὐδέ κ' ἐκ περ
 ὅσ δ' ἔκ περ οὐδέ κ' ἐκ περ οὐδέ κ' ἐκ περ οὐδέ κ' ἐκ περ
 ἄνδρ' οὐδέ κ' ἐκ περ οὐδέ κ' ἐκ περ οὐδέ κ' ἐκ περ

Ἰὼ δὲ ταῖρ' ὄν' ἐπιφνες ἐνείατε κρατῖόν τε.
 τῶν χ' αἰ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἴλεις· ἀτὰρ Ἰὼ νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω.
 τῶν ποινὴν ὅτι οὕτι μάχης ἐκνοσήσαντι·
 εἰς ξίεται ἀνδρομάχη κλυτὰ τῶν χ' αἰ' πηλείωνος·
 ἦ· καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρυσιν εὔσε κρονίων·
 ἔκτορι δ' ἤρμοσε τῶν χ' ἐπὶ χροῖ δ' αὖ δὲ μιν ἄρρηκτον
 Διηνὸς ἐνυάλιος πλῆθεν δ' ἄρα δι' ἐμὲ λείψοντος,
 ἀλκῆς καὶ δένεος· μετὰ δ' ἐκλειπὸν ἐπικεύρεις·
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων ἐν δ' ἀλλήλοισι παῖσι
 τέτυχεσι λαμπομένους μεγαθύμους πηλείωνος·
 ὠρώων δ' ἐκασον ἐποιοχόμενος ἐπέεσσιν·
 μέδων τε γλαυκόν τε· μέδοντά τε θρῆσιν ἰλοχόν τε·
 ἄεξεροπαῖόν τε Διαινόρα δ' ἰπποθόοντε·
 Φόρκυν τε χρομίον τε· καὶ ἐννομορὸν Διωνισήν·
 Ἰὼς δ' ἔγ' ἐπαρμένων· ἐπὶ πῖρ' ὄντα προσηνέδα·

Ἐκκλυτε μνρία φῦλα περικλυόνων ἐπικεύρων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθύνειμι δ' ἡμῶν οὐδ' ἐχάτιζον·
 ἐνθάδ' ἂν ὅς ὑμῖν ἐρων πολίων ἤγερα ἔκασον·
 ἀλλ' ἵνα μοι βῶων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 σπυροφρονέως ῥύοιθε, φίλσπ' ὁλέμων ἀπ' ἀχαιῶν·
 τὰ φρονέων δώροισι κατὰρύχω καὶ ἐλιδόῃ
 λαούς, ὑμέτερον δ' ἐκείσε θυμὸν ἄεξω.
 Ἰὼ δ' ὡς νῦν ἰθὺς τετραμμένον· ἦ ἀπολέωδον·
 ἦ ἐσαωθήτω· ἦ γὰρ πολέμους ὁκρεῖς.
 οὐδ' ἐκείσε πάροκλον καὶ τιθνεῖά τε πρ' ἐμῆς
 βῶσας ἐπὶ πόσά μιν ἐρύσσει, ἔξει δ' ἐοικῶσιν,
 ἡμῖν Ἰὼ δ' ἐν ἄρῃ ἀποδίαστομαι· ἡμῖν δ' αὖτ' ὅς
 ἔξω ἐγὼ τόδ' ὅς ἐκ κλῆρος ἔσται οὐδ' ἄρα ἐμοί περ.
 Ὡς ἔραθ' ὅτι δ' ἰθὺς ἀναγῶν βρίσαντας ἐβησαν·

Δούρατ' ἀνασχέμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 νεκρὸν ὑπ' αἴαντος ἱρύνε τελαμωνιάδαο.
 νῆπιό γ' ἦτε πολέσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπῆνρα·
 καὶ τότε ἄρ' αἶας ἱππευὸν ἀγαθὸν μυμέλαορ·
 ὦ πέπων ὦ μυμέλαε διοτρεφές· οὐκ ἐν νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ πρὸ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο,
 οὐβίτοθ' ἐνέκυος πέρι δειδίδια παρόκλοιο,
 ὅς κε τάχα βῶων κέρει κύνεσσ' ἢ δ' οἴωνούς,
 ὅσων ἐμὴ κεφαλῇ πέρι δειδίδια μήν πάθῃσι
 καὶ σὴν ἐπὶ πολέμοιο νέφος περιπάντα καλύπτει
 ἔκτορ· ἡμῖν αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος,
 ἀλλ' ἄγ' αἰεσῆας Δαναῶν κάλει, ἥνυσ' ἀκούσῃ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσι βοὴν ἀγαθὸς μυμέλαος·
 ἦ ὕστερ' ὅτ' ἀνὰ πρῶτον Δαναοῖσι γερωνάς,
 ὦ φίλοι ἀργείων ἡγήερες, ἢ δέ μείδοντες·
 οἷτε παρ' ἀβείδῃς ἀγαμέμνονι καὶ μυμείλῳ,
 Διὶ μὲν πίνυσσιν καὶ σιμαίνουσιν ἕσασθαι
 λαοῖς· ἐκ δ' ὅτ' ἰδὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀππιδί·
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ Διὸς σκοπιᾶν αἰεσσαν,
 ἡ γὰρ μόνων τόσῃ γὰρ ἔεις πολέμοιο δέδωκεν
 ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω νεμεσιζέει δέ τ' ἐνὶ θυμῷ·
 πάροκλον βωῆσι κυσὶν μέλπεθ' ἀγνέειν αἰετῶν.
 Ὡς ἔφατ'· ὁ δ' οὐδ' ἀκυσσεν οἴλῃ· ταχὺς αἶας·
 πρῶτος δ' ἀντί· ἦλθε θέων ἀνὰ Διὸς τοῦτ' αἶα.
 πρὸ μὲν ἰδομένης καὶ ὀπλων ἰδομένης
 μνησθῆναι, ἀτάλαντος ἐνναλίῳ ἀνδρὶ φόντῃ
 τῶν δ' ἄλλων τί σκευῇσι φρεσὶν οὐνοματ' ἔπειτα
 ὅσων δὴ μετόπιθεν μάχῃς ἦεν ἔσαν ἀχαιῶν,
 βῶες δ' ἐπ' οὐρανὸν ἀολλέες ἦρχε δ' ἄρ' ἔκτορ·
 ὣς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι Διπυτίῃσι πωταμοῖο
 βίβρυχε

βίβρυχα μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραν
 ἡϊόνες βοῶσιν ἱρωγομένης ἁλὸς ἕξω.
 τόσῃ ἄρα βῶν ἰαχὴ γένετ', αὐτὰρ ἄχαιοι
 ἔκασαν ἀμφὶ μῦμοι ἰάδῃ, ἵνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσι χαλκῆρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῇσι κερύθισι χρονίων ἥερα πομπήν
 χεῦ, ἐπεὶ ἔ' δὲ μῦμοι ἰάδῃ ἤχθηρε πάρος γε
 ὄφρα ἴωδς ἰὼν θρόνων ἦν αἰακίδαιο.
 μίσσησε δ' ἄρα μιν δῆϊον κυσὶ κύρμα γένεσθαι
 βωῆσιν· ἔσθ' καὶ οἱ ἀμώεμῳ ὤρσεν ἑταίρους
 ὥσαν ᾧ πρότεροι βῶες ἐλίκωπας ἄχαιούς,
 νεκρὸν δ' ἡρολιπόντες ὑπέβρισαν· οὐδέ τι γὰρ αὐτῶν
 βῶες ὑπέρθυμοι ἔσαν ἐρχοσιν, ἴε μῦμοί περ.
 ἀλλὰ νέκλω ἐρύοντο, μίνωνθα δ' καὶ τοῦ ἄχαιοι
 μέλλον ἀπίσιδαι, μάλα γάρ σφ' ἔατο, ὥκ' ἐλίλιξεν
 αἴας· ὅς περ ἰ μὲν ἴδιος περὶ δ' ἔργα τέτυκτο,
 τῶν ἄλλων δακνῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα
 ἴθυσεν δ' ἰδιὰ προμάχων συνὶ ἰκίλῳ ἀλκῆν
 καπρίῳ· ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλροῦς τ' αἰήουρας
 ῥῆϊ λίως ἐκέδικσαν ἐλιξάμηνος διὰ θέσας.
 ὣς ἦδ' ἐτελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος αἴας.
 ῥῆϊα μετ' ἐσάμηντο βῶν ἐκέδικαν ἐφάλαγγας,
 οἱ περὶ παρόκλῳ βέβασαν, φρόνιον δ' ἐμάλισα
 ἄστυ ποτὶ σφ' ἐτρὸν ἐρύην, καὶ κῦδος ἄρειδαι.
 ἔριξεν, λήθοιο πελασγοῦ φαίδιμος ἦδ' ὅς
 ἰπποθόος, ποδῶν ἑλκεα κατὰ κρατῆρ' ἠν ὕσμίνῃ,
 δισσάμηνος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας
 ἔκρει, καὶ βῶνσι χερσὶ δόμηνος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὕτως ἐρύκακον ἱεμένων περ.
 τόν δ' ἦδ' ἦδ' ἐτελαμῶντο ἐπαίξας δὲ ὁμίλῃ.

πληξ' αὐρὸς χολίῳ, κωλύεις διὰ χαλκὸς παρήη.
 ἦεν δ' ἰπποδίασσα κόρυς πρὶ δερρὸς ἀκωκῆ,
 πληγῆς ἔρχετο μεγάλη καὶ χερὶ παχυή.
 ἔγκεφαλός τ' παρ' αὐλὸν ἀνέδραμν' ἐξ ὠτειλῆς
 αἵματόεις· οὐδ' ἄνθι λυθὴ μένθη, ἐκ δ' ἄρα χερσὶν
 παρόκλειο πόδα μεγαλήτερος ἦκε χαμᾶζε
 κείθεα· ὃ δ' ἄρχ' αὐτὸ πίεσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ.
 τῇ δ' ἀπὸ λαρίωνος ἐμβώλακος, οὐδὲ ρκεῦσι
 θρέπτει φίλοις ἀπέδωκε· μινωθᾶσιος δὲ δὴ αἶψα
 ἐπλεθ' ὑπ' αἵαντος μεγαθύμου δερρὶ λαμένν.
 ἔκταρ δ' αὐτ' αἵαντος ἀκόντισε δερρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄνταϊδων, ἡλιόεντο χαλκίον ἔρχετο
 τυτθόν· ὃ δ' ὀσχολίον μεγαθύμον ἰφίτω ἡῶρ
 Φακίων ὃχ' αἴεσον, ὅς ἐν κλειτῷ πανοπήϊ
 οἱ κίοναετᾶσκει, πολλέων ἀνδρασιν ἀνάστων,
 ἐν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσω· διὰ δ' ἀμπρές ἀκρη
 αὐχμὴ χαλκίῃ, παρὰ νεῖαθον ὦμον ἀνέσχε.
 λούπησεν δ' πεισὼν, ἀράβησε δ' τινύχ' ἐπ' αὐτῷ.
 αἶσ' δ' αὖ φόρκυα λαΐφρονα φαίνοντος ἡῶρ
 ἰπποθόω πειβάντα, μέσσω κατὰ γαστέρα τύψι.
 ῥῆξεν δ' θάρηκος γυάλον· διὰ δ' ἔντρα χαλκὸς
 ἔφυσ'· ὃ δ' ἐν κενίῃσι πεισὼν, ἔλε γαῖαν ἀροσῶ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος ἔκταρ
 ἀργεῖοι δ' μέγ' ἰάχον· εἰρύσαντο δ' νεκρούς.
 φόρκυθ', ἰπποθόον τε λύνοντο δ' τινύχ' ἀπ' ὦμων.
 ἐνθά καὶ αὐτὲ τῶς ἀρηϊφίλων ὑπ' ἀχαιῶν.
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀνελκίῃσι λαμέντες.
 ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλθον καὶ ὑπὲρ λιὸς αἶσαν,
 κάρτεϊ καὶ δένει σφιτέρῳ· ἀλλ' αὐτὲς ἀπόλλων,
 αἰνείαν ὥρην· δέμας πρὶ φανὴ ἰομεῶς

κέρυκι ἠπυτίλῃ· ὅς οἱ παρὰ παρὶ γέροντι
κηρύσσων, γήρασκε φίλα φρεσὶ μέλαισι δῶσ'
τῷ μιν ἑσάμενος προσέφη δίδος ἕδος ἀπόλων·

Α ἰνεία πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεῶν εἰρύσσαιε
ἴλιον ἀπεινήν ὥς δὴ ἴλιον ἀνέρας ἄλλας
κάρτεϊ τε δίνεϊ τε πεποθέτασ' ἠγορήετι,
πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπὲρ δίκαι δῆμον ἔχοντασ'
ἡμῖν ᾧ ἥως μὲν πολὺ βούλεται, ἡ δαυνοῖσι
νίκη· ἀλλ' αὐτοῖς τίτ' ἄσπον οὐδὲ μάχεσθαι.

Ως ἔφατ'· αἰνείας δ' ἑκατηβόλον ἀπόλωνα
ἔγνωσαντα ἰδὼν· μέγα δ' ἐκέλευ ἔπει βοήσασθαι
ἐκέρτε' ἠδ' ἄλλοι βῶων ἀγοί· ἠδ' ἐπιθεύρων.
αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπὲρ Ἀχαιῶν·
ἴλιον ἐσκαναβῆναι ἀναλκίῃσι διαμένετασ'.
ἀλλ' ἐν γάρ τις φησι θεῶν ἱμοὶ ἄγχι παρασάσσει,
ἦν ὑπαὶν μήσωρα μάχης ἐπιτάξῃσθον ^{ἔην}.
τοῖς δ' ἰοῦνς δαυνοῶν ἴομεν, μή δ' οἶδε ἐκχεῖ
πάροκλον νηυσὶν πηλασάϊα τεθνεῶτα·

Ως φάτο· καί ῥα πολὺν προμάχων ἐξέλεμμεν ἔειπε,
οἷοι ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίον ἔσαν Ἀχαιῶν
ἐνθ' αὐτ' αἰνείας λειόχρην οὗτασε δαυρὶ.
ἦν ἀρίσταντες λυκαμήδεος ἰδλὸν ἑταῖρον·
ἦν ᾧ πισόντ', ἐλέησεν ἀρηϊφίλος λυκαμήδης.
σῆν ᾧ μάλ' ἐγγύς ἰδὼν, καὶ αὐκόνισσε δαυρὶ φαεινῇ·
καὶ βάλεν ἰππασίδην ἀμυθάονα ποιμένα λαῶν,
ἦ παρ' ὑπὸ τραπίδιων· εἴθεαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὅς ῥ' ἐκ παιονίης ἐμβώλακτος, ἐληλυθῆσε.
καὶ ᾧ μετ' ἀστεροπαῖον· ἀειεύνεσκε μάχεσθαι.
ἔν ᾧ πισόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος ἀστεροπαῖος.
ἴθυσεν ᾧ καὶ ὁ πρὸ φρον δαυνοῖσι μάχεσθαι.

ἄλλ' οὐπὼς ἔτι ἔχει σάκεασι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 ἑσάοτες πρὶ παρόκλῳ· πρὸ δ' ἰούρατ' ἔχοντο,
 αἴας γὰρ μάλα πάντασ' ἐπύχθο, πολλὰ κελύων.
 εὐτέ τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάριεσσι ἀνώγει.
 οὐτέ τινα προμάχεσθαι ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήκον· σχεδόνθον δ' μάχεσθαι,
 ὡς αἴας ἐπιτέλλε πηλώει· αἶμα δ' ὃ γῶν,
 εὖντο πορφυρέω· φίλ' ἀγχισῖνοι ἐπιπύον
 νεκροὶ δ' μοῦ φῶν, καὶ ὑπὸ μύρων ἐπικεύρων
 καὶ λαοῶν, οὐδ' οἳ γὰρ ἀναμωτίγ' ἐμολχοντο.
 παυφότριοι δ' πολὺ φθίνουθον μέμνητο γὰρ αἰεί,
 ἀλλήλοισι ἄρ' ὁμιλοῦν ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν,
 ὡς οἱ μὲν μάργαντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
 οὐ τί ποτ' ἥελιον σόον ἐμυθεῖαι· οὐτε σιλήνῃ.
 ἦει γὰρ κατέχοντο μάχης, ἔπειτ' ὅσσοι ἄριστοι
 ἑσασαν ἀμφὶ μύροισι ἄλκι κατατεθνηῶν,
 οἷοι δ' ἄλλοι φῶν τε καὶ ἐκνήμιδες ἀχαιοί,
 ἐκνήμιτι πολέμιον ὑπ' αἰθέρι· πίπτετο δ' αὐγῇ
 ἠελίῳ ὄξεϊα· νέφος δ' ὃ φαίντο πάσης
 γαίης οὐδ' ὄριων· μεταπαυόμηναι δ' μάχοντο
 ἀλλήλων, ἀλεινόντες βέλεια σονόοντα,
 πομπὸν ἀφισαόχον· φίλ' ἐν μέσφ' ἄλγε' ἐπασχον·
 ἦει καὶ πολέμῳ· τεύροντο δ' οὐκ ἐὶ χαλκῷ.
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὐπὼ φῶντε πεπύδιον
 ἀνέρε κυδελίμῳ, βροχουμήλης ἀντίλαχος τέ·
 παρόκλειο θανόντος ἀμύμονος· ἄλλ' ἔτ' ἔφρατο
 ἶδεν ἐνὶ πρῶτῳ δμάδῳ φῶνσι μάχεσθαι.
 τῷ δ' ἐπιστομένῳ θάνατον καὶ φύσαν ἑταίρων,
 νόσφιν ἐμαρνήσθαι· ἐπεὶ ὡς ἐπιτέλλτο νέεσθαι,
 ὄρνων πόλεμόν δ' ἐμελαινομένων ἀπὸ γῆρας.

τοῖς δὲ πανημφίοις· ἑταίρος μέγα νείκεος ὁρώρεαι
 ἀργαλέης· καμάτω δ' καὶ ἰσθῶν νωλεμὲς αἰεὶ,
 γούνατά τε, κνήμαί τε· πόδες δ' ὑπένδθεν ἑκάσθ',
 χεῖρες τ' ὀφθαλμοί τε, παλάσφο μαρναμένοισιν,
 ἄμφ' ἀγαθὸν θρόνῳ πρὸς ἀνέμοιο αἰακίδαο·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ παύροιο βῆος μεγάλιοιο βοτείω
 λαοῖσιν δώη τανύειν μεθύσσαν ἀλοιφῇ,
 διεξάμενοι δ' ἄρα φίλῃ διασάκτες τανύεσσι
 κυκλός· ἄφαρ δὲ τεῖκεμάς· ἔβη· δύνει δὲ τ' ἀλοιφῇ
 πολλῶν ἑλκόντων· τολνυται δὲ τε πᾶσα διαπρὸς,
 ὡς οἷον· ἐνθα καὶ ἐνθα νέκω ὀλίγη· ἐνὶ χώρῃ,
 εἴλικον ἀμφοτέρω· μόλα γὰρ σφισιν ἐπλῆξο θυμὸς,
 φασὶν μὲν ἱρύειν προτὶ ἱλίον· αὐτὰρ ἀχαιοὶς·
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· πρὶ δ' αὐτ' ἔμειλλε δῶρ' ἰ
 ἀχαιοὶς· ὅς δὲ κ' ἄρης λαοαγὸς οὐδ' ἐκ' ἀθήνη·
 τήν γε ἰδοῦσ', ὀνόσαστ' οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκη
 τοῖον· ἵως ἐπὶ παρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἰππῶν
 ἤματι τῷ ἐτάνασε κακὸν πόνον οὐδ' ἄρα πῶτε
 ἦδ' ἐπὶ παρόκλῳ τεθυηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νειῶν μάργον ἐθροῖον,
 τείχεα ὑπὸ φάων· τό μιν οὐ ποτε ἤλπετο θυμῷ
 τιθιναῖον· ἀλλὰ ἴδων ἐνι χειμῶντα πύλῃσιν,
 ἄτ' ἀπονόησεν· ἐπεὶ οὐδὲ δ' ἔλπετο πάλμπαν
 ἐκ πέρας· πτόλιέθεν ἀννέει· οὐδὲ σὺν αὐτῷ,
 πολλὰ κὶ γὰρ τό γε μῆρος ἐπὶ νόσφιν ἀκρούει
 ὅτ' ἀπαγγέλλεσκε δῖος μεγαλήτοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐδ' οἱ εἶπε κακὸν τόθ' ὅσων ἰτύχη
 μήτηρ, ὅτ' ἰδὼς οἱ πολλὰ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρον·
 οἱ δ' αἰεὶ πρὶ νεκρὸν ἀσπαχόμενα δούρατ' ἔχοντες,
 νωλεμὲς ἐγχερίμπονε, καὶ ἀλλήλους ἐνάειρον·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὦλε μέ τις ἐπίσκευ ἀχαιῶν χαλκῷ χιτῶνῳ.
 Ω φίλοι οὐ μὲν ἡμῖν ἔσπλεις ἀπενέειδαι.
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοὺ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι τόκου ἡμῖν ἔφαρ πολὺ κέρδιον εἶναι,
 ἢ τοῦτον ῥῶϊσι μεθ' ἑθμῶν ἱπποδάμοισιν.
 ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσσει καὶ κύδιος ἀρέσσει.
 ὦλε μέ τις αὖ ῥῶων μεγαθύμων αὐλήσασκεν.
 ὦ φίλοι εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέειτ' ὦλε λαμῖναι
 πάντα σ' ὁμῶς, μή πο τις ἐρωίτω πολέμοιο.
 Ως ἄρα τις ἐπίσκευ, μένος δ' ὄρσασκεν ἑκάστω.
 ὥς οἱ μῦθον ἄρναντο, σιδήρεος δ' ὀρυγμαλίδος
 χάλκεον οὐρανὸν ἴκει, δὴ αἰθέρος ἄβυρρον.
 ἱπποὶ δ' αἰακίλαο μάχης ἀπάνευθεν ἵκοντες,
 κλαῖον· ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθω ἡνιόχοιο
 ἐν κενήῃσι πιδόντες ὕψ' ἔκτρος ἀνδροφόνοιο.
 ἢ μὲν αὐτομέλῳν διώρεος ἄλκιμος ἦός,
 πολλὰ μῦθ' ἄρ' ἔμεγαλ' ἰθοῖ ἐπιμαίξω θείῳ,
 πολλὰ δ' ἡμελιχίοισι προσήυλα, πολλὰ δ' ἄρει.
 τῶ δ' οὐτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατύν ἑλλήσποντον,
 ἠθέλιτ' ἰέναι, οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' ἀχαιούς.
 ἀλλ' ὥς τις ἑλὴ μένει ἔμπροσθεν, ἢ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐσέκει τεθνηὸς ἢ γυναικός.
 ὥς μένον ἀσφαλὲς περικαλλέα δίδρον' ἔχοντες,
 οὐδ' αἰ ἐνιοκήσαντε καρῆατα δόκρυα δέσφιν
 θρῦμα κατὰ βλεφάρων χαμάλις ῥέει μυρομένοισιν,
 ἡνιόχοιο ποδῇ· θαλρῆ δ' ἡμιαίνω χαίτη,
 ζυγλῆς ἔξει ποῦσα παρὰ ζυγόν, ἀμφοτέροισι.
 μυρομένω δ' ἄρα τῶ γε, ἰδὼν ἑλέσσει χρόνῳ,
 κινήσας δ' ἑκάστη πρὸς τὸν μεθυσσάθ' θυμόν.
 ἄλλ' αἰετὶ σφῶϊ δόμῳ πηλῇ ἄνακτι

θυητῶν υἱῶν δ' ἐς δὸν ἀγῆρατ' ἀθανάτωι τε.

ἢ ἵνα δινυήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγ' ἔχῃτον·

22 οὐ μὲν γὰρ τί περ ἐστὶν οἱ ἱερῶν τ' ἀνδρῶν

23 πάντων ὅσ' αὖτε γαῖαν ἐπιπνείψτε καὶ ἔρπ'·

ἀλλ' οὐ μὲν υἱῶν γε καὶ ἄρμασι διαδάλαιοισιν,

ἔκτωρ πρὶα μίλῃς ἐπαχέσεται· οὐ γὰρ ἔάσω,

24 ἢ οὐχ' ἄλλῃς ὥς καὶ τῶν χ' ἔχει καὶ ἐπύχεται αὐτῶς.

σφῶϊν δ' ἐν γούνασι βαλῶ μέν' ὅ, ἢ δ' ἐνὶ θυμῷ.

ἔφρα καὶ αὐθιμέλιοντα σάωσ' ὅσον ἐκ πολέμοιο,

25 νῆας ἐπὶ γλαφυράσ'· οὐ γὰρ σφίσι κύδιος δρέξω.

κτείνεν, εἰσόκε νῆας· εἴ σ' ἐλμυς ἀφίκωνται.

δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

26 ὣς ἐπὶ δὲν, ἵπποισιν ἐνέπνευσ' ἔμμενος ἦν.

τῷ δ' ἀπὸ χαυτῶν κενίω δυδῆσ' ἐβαλόντε,

27 εἰ μὴ ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ βῶας καὶ ἄχαιούς.

28 τοῖσι δ' ἐπ' αὐθιμέλιων μάχῃτ' ἀχύνεμους πρὶ ταίρῃ

ἵπποις αἴσαν, ὥς τ' αἰγυπιδὸς μετὰ χῆνας.

29 εἴτ' αὖ μὴ γὰρ φεύγασκεν ὑπ' ἐκ βῶων ὀρυγμαλοῦ.

30 εἴτ' αὖ δ' ἐπαίξασκε πολὺν καὶ ὄμιλον ὀπάδῃ.

ἀλλ' οὐχ' ἤρει φῶτας ὅτ' ἐσπύετο δινυήνοισιν.

οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἰόνθ' ἱδρῶ ἐνὶ δίφρῳ,

31 ἐρχεῖσθαι φαρμάδιον, καὶ ἐπισχεῖν ὥκ' αὖτ' ἵππους.

32 ὅφ' ἐπ' ὀλίμῃν ἱταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.

ἀλκιμέλιων ἡδὲ λαέρκεος αἰμονίλαο.

33 σὴ δ' ὀπιθεν δίφροιο καὶ αὐθιμέλιοντα προσήνυλα.

34 αὐτόμελιον τῆς τῶν θυῶν νηκρῆς βελήν

ἐν σῆθεσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐδιδάσ.

35 οἶον πρὸς βῶας μάχῃσι πρῶτῳ ἐν δμίλῳ

μοῦν ὅ, αὐτὰρ τοῖς ἱταῖρος ἀπέκτατο τεύχεα δ' ἐκτῶς

36 αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλετο αἰακίλαο.

τὸν δ' αὖτ' αὐτομέδων προσέφη, Διόριος ἦρος,
 ἀλκιμέδων· τίς γάρ π' ἄχαιῶν ἄλλος ὁμοῖο
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν λιμῇσιν τε μένος τε,
 εἰ μὴ πάροκλος θεόφιν μήσῳρ ἀτωλάντ' οὔ,
 ἦώς ἐών· νῦν δ' αὖν θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνία σιγαλόεντα
 λιξάει· ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήθμαι ὄφρα μάχομαι·
 Ως ἔφατ'· ἀλκιμέδων δ' βοηθῶν ἄρμ' ἐπορεύσας,
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἥνία λοῖζον χερσίν·
 αὐτομέδων δ' ἀπόρυσσε νόσση δ' φαίδιμος ἑκτῶρ·
 αὐτίκα δ' αἰνείαν προσεφώνεον ἑγγυς ἵόντα·
 αἰνεία βῶων βυληφῶρε χαλκοχιτώνων,
 ἵππω τώ δ' ἐνόησα πωδῶκεσσι αἰακίδαο·
 εἰς πόλεμον προφάνεντε σὺν ἡνίοχοισι κακῶσι,
 τοῖσιν ἐλποίμην αἰρησέμεν εἰσὺ γέ θυμῷ
 σῶ εἴελες· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐφορμηθέντε γέ νῶϊρ
 τλαῖον ἱκαντίβιον σάντες μαχίσσασθαι ἄρῃ·
 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθσεν ἔπειτα πᾶσι ἀρχίσσας·
 τῷ δ' ἰθύς βήτην βοέης ἐλημμένα ὄμους·
 αὐῆσι στρεψῆσι, πολλὺς δ' ἐπελήλαθ' χαλκός,
 ῥῖσι δ' ἅμα χρομίος τε καὶ ἄρηθ' θεοειδής·
 ἦσαν ἀμφοτέρωι μάλα δὲ σφισιν ἔλπεσθ' ὀφρὺς·
 αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάντ' ἐλαύνοντες ἵππους·
 νήπιοι· οὐδ' ἄρ' ἐμμελον ἀναμωτίγ' ἐνέειδαι·
 αὐτίκα δ' αὐτομέδωντ' ὅ δ' ἐνέμενος λιπαρῖ·
 αἰκῆς καὶ δένεος πλήθ' ἐφρένας ἀμφιμελαίνας·
 αὐτίκα δ' ἀλκιμέδοντα προσήλαπιδὸν ἑταῖρον·
 ἀλκιμέδων μὲν δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένω· ἔγ' γὰρ ἐγὼ γὰρ
 ἐκὼρα πρὶαμίλλω μέγας σχήσειν οἶα,

πρὶν γ' ἐπ' ἀχιλλῆος χαλκίφριχ' ἐβήμεναι ἵππῳ.
 νῶϊ χατακτείναντα, φοβῆσαι δ' εἰχας ἀνδρῶν
 ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισιν ἀλώη.

Ως ἐπών· αἰκντε καλίστα καὶ μὲν λαοῖν.

αἰκντ' ἀργείων ἠγέρε καὶ μὲν λαοῖν,
 ἔτι μὲν ἐν νεκρὸν ἐπιβράβηθ' ὅσοι ἄριστοι
 ἀμφ' αὐτῷ· βέβαμμεν καὶ ἀμύνεσθαι εἰχας ἀνδρῶν.
 νῶϊν δ' ἰσοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ,
 τῇ δὲ γὰρ εἰβεισαν πόλεμον κατὰ διακρούοντα.
 ἔκτωρ ἀνείσθ' οἱ ῥῶν ἐσὶν ἄριστοι,
 ἀλλ' ἦρι μὲν ταῦτα θιῶν ἐν γούνασι κεῖται.
 ἦσ'ω γὰρ καὶ ἐγὼ τὰ δέκα καὶ δὴ πάντα μελήσθ.
 ἦ ῥά καὶ ἀμπεπλῶν προΐει δολιχόσκιον ἐγχεῖ.
 καὶ βάλεν ἀρήσιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἱίστω.
 ἦ δὲ οὐκ ἐγχεῖς ἐρυθ'· διαπρὸ δ' εἴσατο χαλκὸς,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ἰωσῆρος ἔλασεν.
 ὅς δ' ὅταν ὀξύν' ἐχον πέλεκυν αἰζηὸς ἀνὴρ,
 κόψασ' ἐξόπιθον κρῖον βοὸς ἀγραύλοιο,
 ἵνα τάμῃ. διὰ πᾶσαι, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
 ὥς ἄρ' ὅγε, προθορῶν, πέσσω ὑπ' αὐτοῖς· ἐν δὲ οἱ ἐγχεῖ
 νηδιύοισι μάλ' ὀξὺ κρῖον ἀνόμενον λυε γυῖα.
 ἔκτωρ δ' αὐτομέδοντος ἀκόντισε δισκὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἀνταϊδὼν ἠλυτὸς χάλκεον ἐγχεῖ,
 πρόσσω γὰρ κατέκνυε· τό δ' ἐξόπιθον δόρυ μακρόν,
 οὐδ' αἶψ' ἐνισκίμθη. ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
 ἐγχεῖς· ἐνθα δ' ἐπετ' ἀφίει μένος ὀβριμὸς ἄρης,
 καὶ νύκ' ἐξίφειετ' αὐτοσχιδὸν ὠρμηθῆτην.
 εἰ μὲν σφω αἰκντε δίσκριναν μεμαῶτε.
 οἱ ῥ' ἤλθον καθ' ὁμίην ἑταίρους κυκλήσκοντες.
 τοὺς δ' ὑποταβήσαντες, ἐχάρησαν πάλιν αὐτοῖς.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ἔκτάρ, αἰνεῖας τ' ἠδ' ἑχρόμιος θεοδότης.
 ἄρην τ' ἔκτ' αὐθι, λίπτον διδαιτ' μένον ἦτορ
 κείμηνον αὐθιμέδων τ' θοῶ ἀτάλαντος ἄρην,
 τούχας τ' ἔξουαίξας, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνθα.
 ἦ δὴ μὲν ὀλίγον γε μῦθοις ἀλαο θανόντ' ὅ.
 κῆρ ἄχως μεθέηκα, χρεῖονά περ καταπέφνην.

Ως ἐπὶ τὸν ἐν δὴ φρον ἐλὼν ἐναρκα βροτόεντα
 θῆκε, ἀνδρ' αὐτὸς ἐβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
 αἵματόεις ὥς τις τελέων καταταῦρον ἐδιδώς.
 ἄτ' δ' ἐπὶ παρόκλῳ τέτατο κρατὶ ἢ ὕσμίνῃ,
 ἄρ' ἀλὲν πολύδακρυς ἐγέρει τ' νεῖκος ἀθήνη,
 οὐρανόθεν καταβάσας προῆκε γὰρ εὐρύοπα ζεύς.
 ὀρνύμηναι δαναοὺς· δὴ γὰρ νόος ἔρχετο αὐτοῦ.
 ἦν τε πορφυρέω ἴεν θνητοῖσι τανύσῃ
 ζεύς ἐξ οὐρανόθεν τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 ἢ καὶ χρεῖνος λυδαιπεί· ὅς ῥά τι ἐγέρει
 ἀνθρώπων ἀρέπανσαν ἐπὶ χθονί, μήλα τ' κύβη,
 ὥς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκασσάσας αὐτήν.
 δύσε τ' ἀχαιῶν ἔθνη, ἐγέρει τ' φάτα ἔκαστον.
 πρῶτον δ' ἄβριος ἦδ' ὀν ἐποτρύνασα προσήνεια,
 ἵφθιμον μῆνέλαον· ὃ γὰρ ῥά οἱ ἐγύθει ἦεν.
 εἰσαμένη φοῖνικι δέμας, καὶ ἀτφρέα φανήν.
 ὅτ' ὦν δὴ μῆνέλας, κατηρήν καὶ ὄνδ' ὅτ',
 ἔσσεται, ἔκ' ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιδὸν ἐταῖρον
 τεῖχε' ὑπὸ βῶων ταχέως κύνες ἑλκύουσιν.
 ἀλλ' ἔχειο κρατὶ ὥς, ὥρως τ' λαὸν ἀπαντα.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς μῆνέλαος·
 φοῖνιξ ἄτ' αἰ γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ ἀθήνη
 δοίη κάρβος ἐμοὶ βελίων δ' ἀπρὺντος ἱερῶν,
 ὅτ' κεν ἐγὼ τ' ἐθέλωμι παρὶς σὺ μῆναι καὶ ἀμύνειν.

παρόκλω· μέγα γάρ με θανὼν ἐσιμάσατο θυμὸν·
 ἀλλ' ἐκτὼρ πυρὸς αἰνὸν ἔχε μένος οὐδ' ἀπολήγη,
 χαλκῷ λιπύων· τοῦ γὰρ (ὧς κῦλος ὀπάει).

Ὡς φάτο· γήθησεν ὃ θιὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅτι ῥά δι' ἀμνηστὰ θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 ἐν ᾧ εἶω ὦμοισι, καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκε.
 καὶ δὲ μύησθαι θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκεν,
 ἥ τε καὶ ἐργαμένη μάλα πρὸ χροὸς ἀνδρομέοιο,
 ἰσχυρὰ δακρύειν, λαρὸν τέ δι' αἶμα' ἀνθρώπων,
 οἷα μιν θάρσους πλήσσει φρένας ἀμφικαίνας·
 βῆ δ' ἐπὶ παρόκλω, καὶ ἀκόνισσε διὰ φανῶ·
 ἔσκε δ' ἐνὶ βῶσι ποδῆς ἧς ἠετίωντο,
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε μάλιστ' ἄνθρωπος ἐκτὼρ
 Διὸς· ἐπεὶ δὲ ταῖρος ἔω φίλος ἑλαπινασῆς·
 τὸν ῥά κατὰ ῥωσῆρα βάλε ξανθὸς μῆλατο,
 αἰξάντα φόβον δὲ διὰ πρὸ ὃ χαλκὸν ἔλασσε.
 δούπησεν ὃ πεισὼν ἀτὰρ ἄβριδης μῆλατο·
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ βῶων ἔρυσεν, μετὰ ἔθνος ἐταίρων·
 ἔκβρα δ' ἐπύθεν ἰσάμηνος ὄρωσιν ἀπόλλω
 φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιο· ὅς δι' ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν ἄβυλόθι οἰκίαν αἰῶν·
 τοῦ μιν ἰσάμηνος προσέφη ἐκάργος ἀπόλλω·
 ἔκβρα τίς κ' ἐτ' ἄλλος ἀχαιῶν ταρβήσσει·
 οἷδ' ἂν δὴ μῆλαον ὑπέτρεσσας· ὅς κ' ἄρατος πρὸ
 μαλθακὸς αἰχμητὴς· νῦν δ' οἷχεται εἶος αἰράσθαι
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ βῶων σὸν δ' ἐκτανε πεισὸν ἐταῖρον,
 ἰδὼν ἐνὶ προμάχοισιν· ποδῆν ἧς ἠετίωντο.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχως νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 βῆ δ' ἀπὸ προμάχων, κενθρυμένος αἰθοπι χαλκῷ·
 καὶ τότ' ἄρα χρονίδης, ἔπειτ' αἰγίδα θυσαμένηα

ΙΛΙΑΔΟΣ.

μάρμαρ' ἰδὼν ἴδλω ὃ κατανιφέεσι κάλυψον,
 ἄσρά-τασ' ὃ μάλα μεγάλ' ἐκτυπὶ τήν δ' ἱτίναξεν.
 νίκην ὃ τῶεσι δίδω· ἐφόβησε δ' ἄχαιούς·
 πρῶτος πλώλειος βοιώεος ἦρξεν φόβοιο,
 βλήτ' γὰρ ὦμον, Διφρὶ πρόσω τετραμμένος αἰνί,
 ἄκρον ἐπιλίγδω· γράψεν δὲ διόσεν ἄχαις,
 αἶχμ' ἑπυλιδωμαντ'· ὃ γὰρ βώλε σχιλὸθεν ἱλθῶν,
 λήϊον αὐτ' ἐκτωρ σχιλὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ κερπῶ,
 ἦεν ἄλεκτρονός μεγαθύμην παῦσε ὃ χάρις,
 τῶεσι ὃ πατρίηνασ' ἐπὶ οὐκ' ἐλπίσθαι θυμῶ
 ἔχον ἔχον ἐν χεῖρὶ, μαχήσασθαι τῶεσι,
 ἐκβρα δ' ἰδομνέως μετὰ λήϊον ὀρμηθέντα·
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ σῆθος παρὰ μασθον,
 ἐν κυλῶ δ' ἔα-η δολιχὸν δόρυ· τὶ δ' ἐφόβησθαι
 τῶεσι· ὃ δ' ἰδομνέως ἀκόντισεν δινυκλίδας
 δίφρω ἐφιστάσθαι· οὐ μὲν ὃ ἀπὸ τυτθὸν ἀμαρτεν·
 αὐτὰρ ὃ μεχίονα ὀπάονα θ', ἠνίοχόν τε·
 κείρανον· ὃς ὃ ἐκ λυκτοῦ ἐκκείμενης ἐπὶ αὐτῶ·
 πεῖος γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφικλίσας
 ἔλυθεν· καὶ κε τῶσι μέγα κρᾶτος ἐγγυαλίσεν,
 εἰ μὴ κείρανος ὤκα ποδῶκεας ἤλασεν ἱππας,
 καὶ τῶ μὲν φάος ἦλθεν, ἀμυνε ὃ νηλεὲς ἤμαρ,
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' ἐκκροτ' ἀνδροφονοῖο·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος ἐκ δ' ἄρ' ὀλόντασ'
 ὥσε δόρυ πρυμνὸν· δὴ δ' ὃ γλῶσσαν τὰ με μέσσω,
 ἔπε δ' ἐξ ὀχίων· κατὰ δ' ἠνία χυτὸν ἔραζε·
 καὶ τὰ γὰρ μεχίονης ἔλαβον χεῖρεσι φίλησι,
 κύψασ' ἐκ πεδίοιο, καὶ ἰδομνέως προσήυδα,
 Μάστι νῦν εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι,
 γινώσκεις ὃ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκ' ἐκ κέρους ἄχαιῶν,

Ὡς ἴφατ', ἰδομηνεύς δ' ἱμάσεν χαλμίτευχας ἵππους,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δῖος ἔμπης θυμῷ,
 οὐδ' ἔλαθ' αἶαντα μεγαλήτορα καὶ μυρία λαοῦ
 ζῆς, ὅτε δὴ φῶεσι δίδυς ἐτεράλκι' ἀνίκλυ·
 τοῖσι δ' μύθων ἤρχε μέγας τελαμώνιος αἴας·

Ὡ πόσις ἢ δὴ μὲν γὰρ καὶ ὅς μάλα νηπίος ἐστὶ,
 γνοίη οὐ φῶεσι πατὴρ ζῆς κύδιος ὀπάξει,
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπῆιται ὅς τις ἀφρίη,
 ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· ζῆς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύει,
 ἡμῖν δ' αὐτὸς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε,
 ἀλλ' ἄγε τ' αὐτοὶ πρὸ φραζώμεθα μῆν' ἀρίστω,
 ἢ μὲν ὅπως τὸν νικητὸν ἐρύσσομεν, ἢ δὲ καὶ αὐτοῖ
 χάσμα φίλεις ἐτάροισι γνοίμεθα νοσήσαντες,
 οἷος δὲ γὰρ ὀρόντες ἀκηχία τ' οὐδέ τι φασίην
 ἔκτορος ἀνδροφόνιο μένος καὶ χιτῶας ἀάπτει
 σήσεις δ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέμεθα·
 εἴη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγείλῃ τάχιστα,
 πηλείδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδέ πεπύδα
 λυγρῆς ἀγγελίης, οὐδ' οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρ'·
 ἀλλ' οὐπω δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον ἄχαων·
 ἦε γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε, καὶ ἵπποι,
 ζῶ πάντ' ἀλλὰ σύ ῥῶσαι ὑπὲρ ἥρος ὕλας ἀχαῶν·
 ποίην δ' αἶψαν· δῖος δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐν δ' φάει· καὶ ὄλεσεν, ἐπεὶ νύρι' ἔαδεν οὕτως·

Ὡς φάτο, τὸν δ' πατὴρ ὀλοφύραθ' ἀκρυχέοντα·
 αὐτίκα δ' ἦερα μὲν σκιδάσσει, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλῃ,
 ἥελος δ' ἐπέλαμψε μάχη δ' ὣς πᾶσα φάνθη,
 καὶ τότε ἄρ' αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν μυρία λαοῦ·
 Σκίπτειο νῦν μυρία διότρεφες αἶκον Ἰλίου·
 ῥῶν ἐπ' ἀντίλοχον, μεγάθυμον νέεστος ἦϊός.

ὄρωσαν δ' ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι θάσσον ἰόντα,
 ἐπεὶν ὅτ' ἰδὼν οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος.
 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσι βοὴν ἀγαθὸς μῆνειαο.
 βῆ δ' ἴεναι, ὥς τις τε λείων ἀπὸ μισαυλῆιο,
 ὅς τ' ἐπὶ ἄρκυ καμῆσι κύνεσσ' ἄνδρασ' ἔριθίζων·
 οἳ τέ μιν οὐκ εἴδῃσι βοῶν' ἐκ πῖαρος ἑλῶσα
 παννύχιοι ἐρρήσσοντες· ὁ δ' ἐκ χειρὶν ἑρατίζων
 ἰθύει· ἀλλ' οὐκ προήσσει· θαμῆεις γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἴσσυνσι θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν
 καὶ οὐδ' αἶψα τίς δαίται, τάς τε βῆ' ἑσσύμενός περ,
 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τελευτῶν θυμῶ,
 ὥς ἀπὸ παρόκλειο βοὴν ἀγαθὸς μῆνειαο,
 ἦ ἴε πόλλ' ἀέκων· πέει γὰρ δῖος μὴ μιν ἄχαμοι,
 ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δῆϊοισι λίπιδον·
 πολλὰ δ' ἤμειον ἦ τε καὶ αἰάντεσσι κέλιναι.
 Αἶαντ' ἀργείων ἡγήσατο, μῆνείων τε
 νῦν ἵς ἐν νείης παρόκλειος δαίλοιο
 μνησάμενος παῖσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 (ὥς ἐὼν νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει).
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπὲβη ξανθὸς μῆνειαο.
 πάνθ' οὖν πατήκινων ὥς τ' αἰεὶ πρὸν ῥά τε φασὶν
 ὀξύτατον δέρεα δαῖμα ὑπερραίνων πετυγνῶν,
 ὅν τε καὶ ὑψόθεν ἰόντα πόλλας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πῶξ,
 θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατὰ κείμην· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἑσσυμένει τε μιν ὥκα λαβὼν ἐξείλετο θυμῶν,
 ὥς τότε θοὶ μῆνειαε διοτρεφὲς ὄσσε φαεινὰ.
 πάνθ' οὖν δινείδιον πολλῶν κατὰ ἔθνος ἑταίρων.
 αἳ περ νέεσρος ἦν ὅν' ἐν ἰώοντα ἰόλοιο.
 πρὸν δ' ἡ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀεισερὰ πάσης·
 θαρσύνονθ' ἑταίρους καὶ ἐπαρύνοντα μάχεσθαι.

ἀρχοῦ δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς μῆλέλατ·

Ἀντίλοχ' εὖ δ' ἄγε δῦρθε Διοτρεφὲς ὄφρα πύθῃαι

λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὤφιλαι γινέσθαι.

ἔθλη μὲν σε καὶ αὐτὸν οἴομαι εὐθρόωντα,

γινώσκεν οὐ πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδαι.

νίκη δ' ἔρῳ πείφεται δ' ὤειςος ἀχαιῶν

πάροκλος· μεγάλη δ' ποθὴ Δαναοῖσι τίτυκται.

ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' ἀχιλῆϊ θείων ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,

ἐπιτὶν αἶκε τάχιστα νέκω ἐπὶ νῆα σαώσῃ

γυμνὸν ἄτάρ τά γε τῶ χ' ἔχει κερυθαίοιλος ἱκτῶρ.

ὣς ἔφατ' ἀντίλοχος δ' κατέσυγε μῦθον ἀκούσας.

δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπίων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε

Δακρυόφιν πληθεύονθα λῆξ' ἢ δέ οἱ ἐσχετο φωνή.

ἀλλ' οὐδ' ὥς μῆμελ' αὖ ἐφημοσύνης ἀμέλησεν·

βῆ δ' ὅθιεν, τὰ δ' ἐπὶ τῶ χ' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ

λαοδόκῳ· ὃς οἱ σκελὸν ἐσσεφ' ἐμῶν χαρσὶ ππερ.

τὸν μὲν Δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,

πῆλ' ἰδὲ ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγέλοντα.

οὐδ' ἄρα θὶ μῆμελ' αὖ Διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς

τερρομένοισι ἐτάροισιν ἀμυνέμεν' ἔνθα δ' ἐπὶ πλῶν

ἀντίλοχ' ὦ· μεγάλη δ' ποθὴ πυλίοισιν ἐτύχθη.

ὦλλ' ὅ γε πῖσι μὲν θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν·

αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ παρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκει.

εἴη δ' ἄρ' ἐπ' αἰάντεσσι κιῶν· εἴθαρ δ' προσνύδαι

κῆττον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπρόεησθαι θοῇσιν

ἔλθειν· εἰς ἀχιλῆα πόδας ταχύν, οὐδ' ἐμιν οἶω

νῦν εἶναι μάλα περ κεχολωμένον ἱκταί·

οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν βῶσι μάχοισι.

ἡμεῖς δ' αὖτε πρὸ φραζόμεθα μῆτιν ἀρίστω.

ἢ μὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύθμεν, ἢ δέ τις καὶ αὐτῶν

τῶν δ' ἐξ ἱνοπῆς, θάνατον καὶ κῆρα φύροισιν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἴας·
 πάντα κατ' αἴσαν ἔειπες, ἀγακλῆες ὦ μνηστῆρες·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὤχεσθε,
 νεκρὸν αἰράντες φέρετ' ἐκ πόλεως· αὐτὰρ ὀπίσσω
 νῶϊ μαχισόμεθα τῶσιν τε καὶ ἑλβεὶ δλίῳ
 Ἴθῳ θυμὸν ἔχοντες ἐμῶν μοι, οἳ δ' ἄπαρος πρὶν
 μῖνοντο δῶν ἄρεα, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάσσοντο
 ὑψιμάλα μεγάλας ἐπὶ δ' ἰαχέλαος ὀπίσσω
 βωτῆκος· ὧς Ἴδον νέκυα αἶροντας ἀχαιούς,
 ἴθυσαν ἣ κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ὧς κέκρωσθε
 βλημένῳ αἰῆσσι πρὸ κούρων θηρητῆρων,
 ὥς μιν γάρ τε θέεσι διαρρῆαῖσσι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δούρ' ἐν βῆσιν ἐλίξεται ἀλκὶ πεποῖθώς,
 ἀπ' τ' ἀνεχώρησαν δὴ τ' ἔρυσαν ἄλλυδις ἄλλη,
 ὧς βῶες· ὥς μιν ὁμιλαδὸν ἀνένεποντο,
 νύσσοντες ἐξίφισίν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγούοισιν,
 ἀλλ' ὅτε δὴ δ' αἶαντες μετασφραθέντες κατ' αὐτοὺς,
 εἰσήσαν, τῶν δ' ἐκπύρο χρώς· οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἰῆας, περὶ νεκροῦ ληρὶσκάδα.
 ὧς οἳ γε μεμαῶτες, νέκυα φέρον ἐκ πολέμοιο,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἐπὶ ἣ πτόλεμος τέτατόσφις
 ἀγχιος ἦν τε πῦρ, τό τ' ἐπεσύνθηον πόλιν ἀνδρῶν,
 ὄρμητον ἐξαίφνης φλεγέθαι, μινύθουσι ἣ οἴκει
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ, τό δ' ἐπιβρέμετ' ἀνέμοιο
 ὧς μιν πῖς, ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀχμητῶν.
 ἀνιχθεὶς ὄρυγμαδὸς ἐπήϊεν ἐρχόμενοισιν,
 οἳ δ' ὧς θ' ἡμίονοι κρατῆρὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παππαλόεσσαν ἀταρπὸν,
 ἢ Διοκὸν.

ἢ Λοκὸν ἢ Λόρυ μὲγα νήϊον· ἔρ' ἴτε θυμὸς
 τείρειθ' ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἰσθῶ· ἀπενδύοντες αἶνιν,
 ὥς οἷ γε μεμαῶτε νέκω φέρον· αὐτὰρ ἔπειθ' οὐ
 αἶαντ' ἰσχανέτω ὥς περ' ἡρώων ἰσχανεῖ ὕβλωρ,
 ὕλῃς πελίοιο διακρύσιον τε κυχικῶς.
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων πωταμῶν ἀλιγὰν ῥέεθρα
 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε παῖσι ῥόον πελίοιο δέ τι θῆσι
 πλάζων· οὐδέ τι μιν δένει ῥηγνύσι ῥέοντες,
 ὥς αἰεὶ αἶαντε μάχῃ ἀνέβρον ὀπίσσω
 ῥώων· οἱ δ' ἅμ' ἐπὶ δ' ἀνδρῶν δ' ἐν βίῃσι μάλιστ'
 αἰνίεσσι τ' ἀρχισιέλῃς, καὶ φαίδιμος ἔκτωρ,
 τῶν δ' ὥς τε φαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐκ χειρῶν
 ὕλῃν κεκλήγοντες ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρην· ὅς τε σμικρῇσι φόνον φέρε ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπὸ αἰνείᾳ τε καὶ ἔκβει κούροι ἀχαιῶν,
 ὕλῃν κεκλήγοντες ἴσαν· λήθοντο δ' ἡμέρας·
 πολλὰ δ' ἐνύχεα καλὰ πέθον· πρὶ τ' ἅμφι τετάφρων
 φεγγόντων διαναῶν· πολέμῃ δ' ἔργον ἐρωή.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἄχιλλεύς τὴν πατρόκλη θάνατον ἐπιγινούς διδύφει
 τα, ἀνελθοῦσα δὲ ἡ θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, πα-
 ρηγορεῖ αὐτὸν· καὶ παρακαλεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως
 ἂν αὐτῇ ὅπλα καμίσῃ παρὰ τοῦ ἡφαιέου, καλεωσάσης
 δὲ ἕρασ, ἀνοπλὸς προσελθὼν ἐπὶ τῇ τῶφρον, ἐπιφαί-
 νεται τοῖς πολέμοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλαγύνει φεύγον-
 σι, καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται, καὶ δὲ τοῦ
 πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ μυρμιδόνες λένου-
 σιν, ἡφαιεὺς δὲ ἀχιλλεῖ παγοπλίαν κατασκευάζει.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΣΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Σίγμα θέως ἀχιλῆϊ παρ' ἡφαίστου φέρων ὄπλῳ.

Σοὶ μὲν μάργανον δίμασ' πυρ-
ρὸς αἰθομένοιο.
ὦ ἀντίλοχος δ' ἀχιλῆϊ πόδας τε
χὺς ἀγέλης ἦλθε.
τόν δ' ἔβρι προπάροιθε νεῶν ὄρ
θοκραρέων,

τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετιλεσμένα ἦεν.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτρε θυμὸν.
ὦ μοι ἱδῶ τί τ' ἄρ' ἔντε κρηνημόωντες ἀχαιοί-
νυσσιν ἐπικλυνέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο.
μὴ δῆ μοι τιλῆσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ.
ὅς ποτ' ἐμοὶ μήτηρ Διὸς ἐφραδε καὶ μοι εἶπε.
μυρμιδόνων ἐν ἄριστον εἶναι ζῶντες ἐμῷ.
χρῆσιν ὑπὸ φῶν λείψαν φάος ἡλίοιο.
ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μῆροί τιν' ἀλκιμος ἦδ' ὅς
σχέτλιθ' ἢ τ' ἐκέλευον ἀπασάμηνον δαΐδον πῦρ.
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἱμῶν, μὴ δ' ἐκβεῖ ἱφὶ μάχεσθαι.
εἰς ὅταυθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
τόφρα δὲ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγκυρῶν νέεστος ἦδ' ὅς.
Δακρυὰ θρῆνα χέων φάτο δ' ἀγγελίῳ ἀλκιμῇ.
ὦ μοι πηλῆος ἦν Δαΐφρονθ' ἢ μάλα λυγρῆς
πύσσαι ἀγέλης ἢ μὴ ὠφελὲ γενέσθαι.
κεῖται πάροκλος νέκυος δ' δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ ἀτὰρ τὰ γὰρ τῷ χεῖρ' ἔχει κερυθαίοις ἔκτωρ.
ὣς φάτο τόν δ' ἄχιος νεφίλη ἐκάλυψε μέλανα.

ἀμφοτέρησι δ' ἔχρσ' ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν.
 χυῖα δ' ἀκκιφαλής· χέριον δ' ἤσχωε πρόσωπον.
 νικταρέω δ' ἔχρητον μέλαν ἀμφίβαντες φρη.
 αὐτός δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλὸς ταυνοδῖς.
 κίτ' ἐφίλησι δ' ἔχρσ' ἐκόντων ἤσχωε λαΐφωρ.
 Διωαί δ' ἄσ' ἀχιλλεύς λήισατο πάροκλός τε.
 θυμὸν ἀκηχίμηναι· μετὰ δ' ἴαχον, ἐκ δ' οὐράει
 ἔδραμον ἀμφ' ἀχιλλῆα λαΐφρονα χρσ' ἐκ' ἅσασα
 σήθηα πεπλήγοντο, λύθον δ' ὑπὸ γυναικείῃς.
 ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν δούρυξο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἔειπε κυδάλιμον κῆρ.
 δίδιμι γὰρ μὴ λαμὸν ἀποτμήξει σιδήρῳ.
 σμυδαλίον δ' ὤμωξεν ἄκρσιν ἐκ' ὀνία μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσιν ἄλός, παρὰ παρὶ γέροντι.
 κώκυσαν τ' ἄρ' ἔπειτα· θειὰ δ' ἐμιν ἀμφαγέροντο
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλός νηρηίδες ἦσαν.
 ἐνθ' ἄρ' ἔβω γλαυκὴ τε θάλειά τε, κυμοδλόκητε,
 νησαίη· σπειώ τε, θόηθ' ὀλίγη βοῶπις.
 κυμοθόη τε καὶ ἀκταίη καὶ λιμνώρεα.
 καὶ μελίτη καὶ ἴαιρα καὶ ἀμφιθόη, καὶ ἀγανή.
 Δωτώ τε· πρωτώ τε· φέρυσά τε· Διωμαμένη τε.
 Διξαμένη τε καὶ ἀμφινόμη καὶ καλλιάνερα
 Δωρίς καὶ παγόπη καὶ ἀγκλειτή γαλάτεια.
 νημδής τε καὶ ἀφιδής, καὶ καλλιάνασα.
 ἐνθ' ἔην κλυμένη, ἰάνερά τε καὶ ἰάνασα.
 μαῖρα καὶ ὠρεΐθυια ἐν πλόκαμός τ' ἀμάθεια.
 ἄλλα θ' αἰ κατὰ βένθος ἄλός νηρηίδες ἦσαν.
 τῶν δ' καὶ ἀργύρεον πλήθος ἦν· αἶψ' ἅμα πᾶσαι.
 σήθηα πεπλήγοντο· ἐλῖσ δ' ἔξήρχε γόοιο.
 Κλυτὴ κασίγνητα νηρηίδες· ὅφρ' ἐν πᾶσαι

Nereides

ἦλτ' ἀκνύσσαι· ὅς' ἐμῷ ἐν ἡνδρα θυμῷ·
 ὦ μοι ἐγὼ Διὶ ληλὴ' ὦ μοι Διὶ σαρπηδόεσσιν,
 ἦ τ' ἐπὶ ἄρτερον υἱὸν ἀμύμονά τε κλυτὰ τε
 ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμν' ἐρνεῖ Ἴδῳ,
 πρὶν μὲν ἐγὼ θρέψασα φῦν' ὡς γουῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιηρόεσσα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 τρωσὶ μαχρὸν ὄμιλλον· τὸν δ' οὐχ' ὑπολέξομαι ἄνυσ·
 ὅμιγδ' ἐνοσθήσαντα δόμον πηλὴν ἵον εἶσω,
 ὄφρα δέ μοι ζώῃ καὶ ὄρεα φάσθ' ἡελίοιο,
 ἀχινυταὶ οὐδέ τι διδύναμαι χρασιμῆσαι ἰούσῃ,
 ἀλλ' ἐμ' ὄφρα ἰδῶμαι φίλον τέκος ἢ δ' ἐπακνύσω,
 ὅττι μιν ἴκθρο πένθος· ἀπὸ πτόλεμοιο μένοντα.
 ὦς ἄρα φωνήσασα λίπε σπείος· αἰδὲ σὺν αὐτῇ,
 Διαιφροδῆσαι ἴσαν· πρὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥέγνυτο· καὶ δ' ὅτε δὴ φοίῳ ἐρίβωλον ἵεντο,
 ἀκτὴν ἐσανέβαινον ἐπισχῶ, ἔσθα θαμναῖ
 κυρμιδίνων ἱερῶν ἴεος, ταχύν' ἀμφ' ἀχιλλῆα·
 τῷ δέ βαρυσενάχοντι παρίστα πότνια μήτηρ·
 ὄξυ δ' ἐκώκυσσε κάρη λάβε παπλὸς ἰοῖο,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένην ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τί κνον τί κλαῖς; τί δέ σε φρίσσει ἴκθρο πένθ'·
 ἔξασθαι μὴ κινυθετὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διὸς· ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖ χρο χεῖρας ἀνασχών·
 πάντας ἐπὶ πρὶν μνήσιν ἀλήμηναι ὕπασ' ἀχαιῶν,
 σὺν ἐπιδυομένους παθέειν τ' ἀκμήλια ἔργα·
 Τὴν δέ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 μήτ' ἐμὴ τὰ μὲν ἄρ μοι δλύμπιος ἔξετέλεσται,
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡέλος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἱταῖρ;
 πάρος κλος πρὶν ἐγὼ πρὶ πάντων τῶν ἱταίων
 ἴδ' ἐμὴ κεφαλῇ, πρὶν ἀπώλῃσ' αἰὶν' ἔκτορ.

δ' ἡϊώσας ἀπέλυσε πειλώεα θαῦμαί δ' ἐΐσα
 καλὰ τὰ μὲν πηληϊθεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἕματι ἔειπ', ὅτε σε βροτ' ἀνέρος ἐμβάλων εὐνῇ·
 ὡς ὄφελος σὺ μὲν ἄνθι μετ' ἀθανάτης Ἀλκίῃ σι
 ναίειν· πηληϊὺς δ' ἐθνητὴν ἀγ-α-έειδα ἀκρίτην,
 νῦν δ' ἵνα καὶ θεὸς πένθος ἐνὶ φρεσὶ μηρίον εἴη·
 παίδος ἀποφθιμένοιο· πρὸν οὐχ' ὑποδέξομαι ἄνθι
 οἷα δὲ νοσήσαντ' ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει
 ἴωεν· οὐδ' ἀνδρασι μετέμιμνα αἶκε μὴ ἔκταρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δισρὶ τυπέις, ἀποθυμὸν δ' ἔλασθαι
 παρόκλοιο δ' ἔλωρα μνηοῖνάδεω ἀποτίσῃ·

Τόν δ' αὖτε προσέειπε θεΐης, καταδαιτυρχέσασα·
 ὠκύμορος δὴ μοι τέκες ἔσσιαι, οἳ ἀγορεύεις·
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' ἑτέρω πότμος ἐθίμῃ·

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόλαισ' ὠκύνεσσι Ἀχιλλεύς,
 αὐτίκα τιθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμὲλλον ἑταίρῳ
 κτενομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάρεθρα
 ἔφθιτ' ἐμῷ δ' ἴδ' ὅσων ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι·
 νῦν ἐπεὶ εἴ νεομαί γ' ἐφίλω ἐσπαρίλα γαῖαν
 εἴ με τι παρόκλω γενόμενῳ φάος, οὐδ' ἐτάροισι
 βίης ἄλλοις· οἳ δ' ἐπὶ πολέεσσιν ἀνέμω ἐκβείβω·
 ἀλλ' ἤμου παρὰ νηυσὶν ἱτρώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖσ' ἐὼν, οἷος οὐδ' ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἐν πολέμῳ ἀγορῇ δ' ἐτ' ἀμείνονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι·
 ὡς εἴεις ἐκ τε θεῶν καὶ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιθαι
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφίηκε πολὺ φρονά πρ' Ἀχιλλεΐναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειδομένοιο,
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσιν ἀίξετα ἠύτε καπνός,
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσσαν, ὡς ἀνδρῶν ἀγαμέμνονος,
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι, ἰάθω μὲν ἀχρὺ μῆροί περ·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλῳ λαμάσσαντες ἀνάρκη.
 νῦν δ' ἔμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχίῳ
 ἐκβρακῆρα δ' ἐγὼ τότε λείξομαι ὅππότε καὶ δὴ
 ζῆς ἐθέλῃ τελέεσθαι ἢ δ' ἀθόναξι θεοὶ ἅλμοι.
 ἢ δὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγει κῆρα.
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε δὴ κρονίωνι ἀνακτι.
 ἀλλὰ ἐμοῖρα δαμάσσει καὶ ἀργαλῆος χόλος ἥρης.
 ὥς καὶ ἐγὼν εἰ δῆμοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται,
 καὶ ὅμ' ἐπεί κ' ἐθανω, νῦν δ' κλέος ἐδλὸν ἀροίμην.
 καὶ ἵνα φασίωδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπῳ.
 ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρῳων ἀπαλώωρ.
 δαδην ὁμορξάμενεν ἀδινὸν σιναχιῖσαι ἐφείω.
 γνοῖεν δ' ὥς δὴ δῖον ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμα.
 μὴ δέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέεσθαι περ οὐδὲ με πείσῃς.
Τὲν δ' ἡμὶ βίβ' ἐπὶ τὰ θεὰ θεὸς ἀργυρόπτερον.
 καὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακὸν ἐσι.
 τέρμενοις ἐτορροῖσιν ἀμυνέμεν αἶπὺν ὀλιβρον.
 ἀλλὰ θεῖντα καλὰ μετὰ φώεσσιν ἔχονται.
 χαλκικὰ μαρμαίροντα τὰ μὲν κερυθαίοις ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὧμοῖσιν ἀγόμεται, οὐδὲ ἐφ' ἡμῖ.
 δῖον ἐπαρλαῖν ἴδαι· ἐπεὶ φόνος ἐγγύθι αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσαιο μάλα ἄρηθ.
 σπρὶν γ' ἐμὲ δειρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.
 ἦ ὦθον γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι.
 τεύχεα καλὰ φέρυσσά περ ἠφαίσοιο ἀνακτος.
Ως ἄρα φωνήσασα πολλὴν βάλπειθ ὕιος ἰοῖο.
 καὶ σρεφθεῖσ'· ἀλίησι κασιγνήτησι μετῆλα.
 ὑμεῖς μὲν νῦν δῖν τε θαλάσσης εὐρέα κόλπῳ.
 ὅφ' ὁμῆαί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα παρὸς.
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσας· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν ὄλυμπον.

ἔμι παρ' ἠφαισὸν κλυτὶ χλῖν, αἰὲ' ἐθέλησιν
 ἤν' ἱμῶ' δόμῳ κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα·
 Ως ἔφαθ', αἰὲ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτὴν ἐλύσαν·
 ἥδ' αὐτ' οὐλυμπὸν δευὰ θέλεις ἀργυρόπιπτα
 ὕϊον ὄφρα φίλῳ παιδί, κλυτὰ τεύχε' ἐνείκη·
 τὴν μὲν ἄρ' οὐλυμπὸν δε πόδες φέρον· αὐτὰρ ἄχαιοί,
 θαπυσίῳ ἀλαλητῶ ὑφ' ἑκπρος ἀνδροφόνιοιο
 φεύγοντες· νῆάς τε καὶ ἑλμίσπονρον ἴκοντο·
 οὐδέ κε πάροκλόν περ, ἐν κνήμιδες ἄχαιοί
 ἐκ βελίων ἐρύσαντο νέκυν θρόνοντ' ἀχιλῆϊ·
 αὖτις γὰρ δὴ τὸν γὰ κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 ἔκτορ τε πριάμοιο πάϊς φλογὶ ἵκέσθ' ἀλκίω·
 τῖς μὲν μιν μετόπισθε πωδῶν λάβε φαίδιμος ἔκτορ,
 ἑλκέμβρου μεμαώς, μέγα δ' ὄρωσιν ὁμόκλα·
 τῖς δ' αὖτ' αἴαντες θοῦεν ἐπιήμενοι ἀλκίη·
 νεκροὺς ἀπυσφίλιξαν· ὃ δ' ἐμπέδον ἀλκί πεποθῶς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐεσσε κατὰ μόθον· ἄλλοτε δ' αὖτε
 εἰσέσσε, μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ' οὐ χέζον πάμπαν·
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐκ ἐλύναν· αἰθωνα δύναντα
 ποιμένε' ἀγραυλοὶ μέγα πενέοντα δίδωσα,
 ὥς δ' αὖτ' οὐκ ἐλύναν· δῖω αἴαντε κερσεῖ
 ἑκπρὰ πριάμιδω ἀπὸ νεκροῦ λειδίξαδ' αἶ·
 καὶ νύκον ἔρυσεν τε καὶ ἀσπ' ὄνον ἦραρ κῦδ' αἶ·
 εἰ μὴ πηλείωνι πωδῶν ἄνιμος ὠκεία ἴει·
 ἀπ' ἑλθεσ' ἦλθε θέεσ' ἀπ' οὐλύμπ' ἑωρήσεσθαι·
 κρύβδ' αἰδὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν ἦρ·
 ἀρχοῦ δ' ἱσαμένη, ἵπτα πῖρόντα προσήνδ' αἶ·
 ὄρσεο πηλείδῃ πάντων ἐκπαγλότητ' ἀνδρῶν·
 παρόκλῳ ἐπάμωμον οὐκ ἴνεκα φύλ' αἰνῆ
 ἔσχε προὐνέων οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκασιν

οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυνς πέρι τεθνῶντων,
 οἱ δ' ἐρύσσεσθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ῥῶϊς ἐπιθύουσι, μάστιγα δ' φαίδιμος ἔκτορ,
 ἑλκέμεναι μέμονεν κεφαλὴν δ' ἐθυμὸς ἀνωγέ,
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεια ταμὲν θ' ἀπαλῆς ἀπὸ λειρῆς.
 ἀλλ' ἀνα μὴ δέ τι κεύθε· σέβασ' δέ σε θυμὸν ἰκέσσω,
 πάροκλον ῥῶϊσι κυσὶν μέληθευα γένεσθαι.
 Θὶ λῶβη· αἰκὶνὰ νέκυνς ἡσχυμένους ἔλθῃ,
 Τὸν δ' ἡμίβιτ' ἔπειτα, πολέεσσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἴει θὰ τίς τ' ἄρσε θινῶν ἱμοὶ ἀγγέλων ἦκε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε, πολέεσσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἦρμ' ἐμὲ πρόεικε δῖος κυδερὴ παρὰ κλισίῃς,
 οὐδ' οἶδε χρόνιδης ὑψίστορος, εἴ τίς τις ἄλλος
 ἀθανάτων· οἱ δ' Ὀλύμπῳ ἀγκυκλιφὸν ἀμφιμένοντα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον· ἔχουσιν δ' ἐνὶ χεῖρσιν αἰεῖναι,
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσασθαι,
 πρίν γ' αὐτὴν ἔλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι,
 εὖθι γὰρ ἡφαίστιο παρ' οἴσέμεν ἔντα κελαι.
 ἄλλ' ἡ δ' οὐθὺν οἶδα τῷ ἄν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 ἐμὴ αἰαντός γε σάκος τελαμώνιο δακρυόεντι,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ' ἔλπομαι ἐνὶ πρῶτόισιν ὁμιλεῖν,
 ἐν χεῖρσιν ἀνδρῶν πρὶ παρόκλειο θανόντων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολέεσσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐν νῦν καὶ ἡμεῖς ἴσμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχοντα·
 ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν, ῥώϊσι φάνηθι.
 αἴκεν ὑποδείσαντες ἀπὸ σφῶντα πολέμοιο,
 ῥῶϊς ἀναπνεύσασσι δ' ἀρῇ ὕπνῳ ἀχαῶν
 τεφρόμενοι, δλίγη δέ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο.
 ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἐπαυῶσ' ἀπέβη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

αὐτὰρ ἀχιλλεύς ὦρτο λιπὸ φίλος· ἀμφὶ δ' αἰθήνη,
 ὥμοισι φθίμοισι βαλὼν αἰγίδα θυσαγόεσσαν.
 ἀμφὶ δὲ δόκιμαλὴν νέφος ἔειπε λίαν θιάωρ
 χρυσέον· ἐκ δ' αὖρ' ἑλπίε φλόγα παμφανόωσαν·
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
 τηλόθεν ἐκ νήσων, τὴν δὴ ἴοι ἀμφιμάχοντα,
 οἷτε πανημίεοι συρρῶ κρύνωνται ἄρηι.
 ἄστεος ἐκ σφιντέρων, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύνει,
 πυρθί τε φλεγέθουσιν ἐπὶ ἥταιμοι· ὑψόσ' δ' αὖρ'
 γίγνεται αἴσασσα πρηνέουσιν ἰδέσθαι
 αἰκίαν πως σὺν νηυσὶν ἄρεος ἀλκτῆρες ἴκωνται,
 ὥς αὖτ' ἀχιλλεύς κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε·
 σὴ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος οὐδ' ἐσ' ἀχαιούς
 μίσγεται μῆρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίσ' ἐφ' ἑμῆν.
 ἐνθα σάσ', ἥν' σ' ἀπάτρε παλλὰς αἰθήνη
 φέρεξάτ' αὐτὰρ βῶεσσαν ἐν αἰσῶν ὦρσε κυδοιμόν·
 ὥς δ' ὅτ' αἰετὴν φωνή, ὅτ' ἐτ' ἰαχὴ σάλπηξ
 ἄστυ περιπλεγμένων δηϊῶν ὑπὸ θυμοραϊσίδων·
 ὥς τότε αἰετὴν φωνή γένετ' αἰακίδαο·
 οἱ δ' ὥς εἶπον ὅσα χάλκεον αἰακίδαο·
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλῖται χεῖρ ἵπποι,
 ἀφ' ὅχλου βόπλιον ὀσόνει γὰρ ἄλγεα θυμῶ·
 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγν, ἐπὶ ἴλον ἀκάμασιν πῦρ
 ληνὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου πηλεϊῶντο,
 λαοκύβητον τέ δ' ἐλαυθιὰ γλαυκῶπις αἰθήνη,
 τῆς μὲν ὑπὲρ τάφρων μεγάλ' ἰαχὴ λίτος ἀχιλλεύς,
 τῆς δ' ἐκκυκῆθησαν βῶες κλειπὶ τ' ἐπὶ κρητοί,
 ἐνθα ὃ καὶ τότε ὄλοντο λυώδεις φῶτις ἄεστοι,
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἐγχεσιν· αὐτὰρ ἀχαιοί,
 ἀσπασίως πάροκλον ὑπ' ἐκ βελείων ἐρυσσάντες,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

κατθεσαν ἐν λεχέεσσι φίλσι δ' ἀμφίσταν ἑταῖροι
 μυρόμυροι μετὰ δ' ἐσφι πολώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 δάκρυα θρῆν' ἔχων, ἐπὶ εἴσι δὲ πρὸν ἑταῖρον
 κείμηνον ἐν φρέσιν· δὲ λαῖγ' ἔμεινον ὀξείῃ χαλκῷ·
 ἂν ῥ' ἦτο μὲν ἐπεμπε σὺν ἱπποισιν καὶ ὄχεσφι
 εἰς πόλεμον, οὐδ' ἔαυτις ἐδέξατο νοσήσαντα·
 ἦελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψων ἐπ' ὠκυανοῖο, ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
 ἦελιος μὲν ἔλυ' παύσαντο ἃ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιλος κρατῆς, καὶ ὁμοίῃς πτολέμοιο·
 ῥῶϊς δ' ἄνθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατῆς ὕσμίνης
 χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκίαι ἱππεύς·
 εἰς δ' Ἀχόρην ἀγέροντο, πάρος δ' ὄρ' ὅποιο μεδέεσθαι·
 ὀρθῶν δ' ἐσκότων, Ἀχόρῃ γένετ', οὐδ' ἐπὶ ἔτλη
 εἶδαι πάντα, γὰρ ἔχε βρόμῳ, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη διήρ' ὃν μάχης ἀπέπαυτ' Ἀλκυονίδης·
 ἔϊσι δ' ἐπ' αὐτὸν πεπνυμένος ἦρχ' Ἀχαιῶν
 πανθοίῃσιν· ὃ γὰρ οἷος ὄρα πρόσω καὶ ὀπίσω·
 ἔκβει δ' ἦεν ἑταῖρος, ἦ δ' ἐν νυκτὶ γέροντο·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄρ' ἐμύθοισιν, ὃ δ' ἐγχεῖ πολλὸν ἐνὶ νῆα·
 ὅς σφιν ἐὺ φρονέων Ἀχόρῃ σάβ' καὶ μετέειπεν·
 ἀμφὶ μάλα φράζεσθαι φίλον κέλευμα γὰρ ἐγὼ γὰρ
 ἄστυ δὲ νῦν ἵεναι, μὴ μείνεν ἥδ' Ἀἰῶν·
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκὼς δ' ἀπὸ τείχεος ἑμῆν·
 ὄφρα μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἀγαμέμνονι μῆνι δίδω·
 τόφρα δ' ῥ' ἦτοί τοι πολέμῳ ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεισθον γὰρ ἐγὼ γὰρ θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἑλπόμηνος νῆας γ' αἶψ' ἤσ' ἐμὲν ἀμφικλίσσας·
 νῦν δ' αἰνῶς δίδδοικα πολώκεια πηλείωνα·
 οἷος ἐκείν' θυμὸς ὑπέρβιος οὐκ ἐθέλῃσθαι

μέμνην ἐν πελίδῳ ὅθι πρὸς ῥῶες καὶ ἄχαιοί,
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος ἄρῃος λατύνοντα.
 ἀλλὰ πρὶ Πύρρῳ τί μαχήσεται ἢ Λεωνοκῶν;
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, τίθεσθαι μοι ὥςδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε πολέεσσιν ἀπληγὰ,
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἰόντας.
 αὖτις ὄρμηθεις σὺν τεύχεσιν, ἐν νύκτι αὖτις
 γινώσεται ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεταί ἱλιον ἱρήν,
 ὅς κε φύρῃ πολέουσι ἢ κύνες καὶ γυῖπες ἔδοντα
 ῥῶων· αἱ γὰρ Λήμοι ἀπ' οὐρασε ὥςδε γένοιντο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπείσῃσι πιθώμεθα κηλόμενοι πρὸ
 νύκτα μὲν ἐν ἀγορῇ δένος ἔξομν' ἄστυ ἢ πύργῳ
 ὑψηλαί τε πύλαι, σάνιδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖας
 μακρὰι ἐϋξέστοι ἐξυγμέναι ἐρύθνεται.
 πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 σισόμεθα πύργους· ὅθ' δ' ἄλγιον αἶψ' ἐθέλησιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν πρὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 ἂν πάλιν εἴσ' ἐπὶ νῆας ἐπείκ' ἐλευχέας ἱππεύς
 παυρεῖς δρόμος ἄστυ ὑπὸ Πύρρῳ ἡλασκάδῃ.
 εἴσω δ' οὐμὶν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἔσσει.
 οὐδέ τί τοι ἐκπέσσει πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδοντα.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δαίδων προσέφη Κερυθαίολες ἔκτορ
 πελυδίαμα· σὺ μὲν οὐκ εἴτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
 ὅς κέ τοι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι ἄνδρες ἴοντες.
 ἢ οὐπω κεκόρηθα ἐλμῖνοι ἐνδοθι πύργων.
 πρὶν μὲν γὰρ πριάμοιο πόλιν μέροπις ἀνθρῶπι.
 πάντες μὲν σκῆψαν πολύχρυτον πολύχαλκον.
 νῦν δ' ἂν ἐξ ἀπόλλω Λόμων κειμήλια καλὰ.
 πολλὰ δ' ἂν φρυγίῳ καὶ μιονίῳ ἱερατὴν ἥν.
 κτήματα πρηνάμην· ἔκει' ἐπὶ μέγας ὠδύσσαρ' ἔνυς.

νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔλωκε κρόνυς παῖς ἀγκυλομήτης,
 κῦδος ἀρέδ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσει ἀχαιοὺς
 νήπιε· μή κ' ἐλ ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ.
 εἴ γ' ἄρ' ὣς φῶων ἐπιπείσεται, εἴ γάρ τοι σω-
 ἄλλ' ἄγεθ' ὥς ἄρ' ἐγὼ εἶπὼ πεθώμεθα πῶντες·
 νῦν μὲν δ' ὄρωπον ἔλωθε κατὰ σρατὴν ἐν τελέεσσιν
 καὶ φυλακῆς μενῆσαοι, καὶ ἐργήγορθε ἔκαστος.
 φῶων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει
 συλλέξας λαοῖσι, δότῳ καταδιμοβορῆσαι.
 τῶν ἡγεβέλτρ' οὐκ ἔσιν ἐπαυρέμεν ἢ πρὸ ἀχαιούς,
 σπῶν δ' ὑπὸ ἡοῖοι σὺν τῶνχεσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγκίρομην ὄξυν' ἄρῃα.
 εἰ δ' ἔτι οὐκ παρὰ ναῦσιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἄλγιστον αἰὲς ἐθέλωσι τοῦτο ἔσεται. οὐ μὲν ἐγὼ γε
 φῦξομαι ἐκ πολέμοιο Διὶ σῆχος· ἀλλὰ μάλ' ἀντίῳ
 σῆθ' οἶμαι· ἦ κε φέρῃσι μέγα κράτος ἦ κε φροῖμῳ
 ἱωὸς ἐνυάλιος καὶ τεκταέοντα κατέκτα.

Ως ἔκτωρ ἀγόρευεν, ἐπὶ δ' ὦρ' αἰς κηλὰς ἤσαν
 νήπιοι ἐκ γάρ σφιν φρένας εἴλθο παλὰς ἀθήνη,
 ἔκβει μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μενέων.
 πυλιδάμαντι δ' ἄρ' οὕτως, ὅς ἐδλὴν φράζετο βαλὴν,
 δ' ὄρωπον ἐπεθ' εἴλετο κατὰ σρατὴν αὐτὰρ ἀχαιοί,
 παννύχιοι πάροικον ἀνεσενάχοντο γοῶντες,
 ῥῖσι δ' ἐπὶ πηλιδῆς Ἀλκίονος ἐξήρχετο ὀϊο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδρ' ὄντας θέμενος σῆθεσιν ἐταίρων,
 πυκνὰ μάλα σενάχων, ὥς τε λῆς ἡὺρ ἐνδ' ὅ,
 ὡρ' ἄθ' ὑπὸ σκύμνους ἐλάφῃ βόλως ἀρπάσῃ ἀνὴρ,
 ὕλῃς ἐκ πυκνῆς· ὃ δ' ἐπ' ἄχυντο ὕστερος ἔλθων.
 πολλὰ δ' ἐπ' ἄγε μετ' ἀνέρος ἰχνί' ἐρυινῶν
 εἴ ποθεν ἐξώροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰετῖ.

ὡς δ' βαρυσιγάχων μετιφώνει μυρμιδόνεσσιν,
 ὦ πρόωγε· ἢ ῥ' ἄλιον ἔως ἐκβαλὼν ἤματι κείνῳ
 θαρσύνων ἦρωα μῆμοίῳ ἐν μεγάροισι,
 φῆν' ὅτι ἐς ὀπότεα περικλυτὴν ἱδὼν ἀπώξεο,
 Ἴλιον ἐκ πέρσαντα λαχόντα τε λήϊδος αἴσαρ,
 ἀλλ' ὅς τ' ὥς ἀνδρασι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
 ἄμφω γὰρ πέπηγται ὁμοίῳ γαῖαν ἱερῆσαι,
 αὐτοῦ ἐνὶ τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοσήσαντα
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππῆλ' ἄτα πηλὴς.
 οὐδ' ἐλὼς μήτηρ· ἀλλ' αὐτὴ γαῖα καθέξῃ.
 νῦν δ' ἐπεὶ ὅω παρὸ κλεις σέυ ὕπερος εἴμι, ὑπὸ γαῖαν,
 οὔ σε πρὶν κτερεῶ πρὶν γ' ἐκέβρος ἐνθάδ' ἐνέικαι,
 τένχρα καὶ κεφαλὴν μετ' αὐτὸν σείο φονήθ'.
 δώδωνα δ' ἡροπάροιθε πυρρῆς ἀποδείροβ' μήσω
 βῶων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κερωνίσι, κείσεαι αἶψά·
 ἄμφι δέ σε βωαὶ καὶ δαρδανίδες βαθύκελωσι
 κλάνθοντα· νύκτας τε καὶ ἡμέκτα δακρυχέεσσαι,
 τὰς αὐτὴ καμώσασθαι βίηφί τε δαυρί τε μακρῶ.
 πινύρας πέρθοντε πόλεις μβόπων ἀνθρώπων.
 ὧς ἐπὶ ἄν' ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἄμφι πυρὶ σῆσαι βίωσθαι μέγαν ὄφρα τάχιστα
 παρὸ κλεις λυύσειαν ἀποβρόχην αἵματόεντα·
 οἱ δ' ἰοβροχέον βίωσθαι ἴσασαν ἐν πυρὶ κηλῆα,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδαρ' ἔχευαν ὑπὸ δ' ἐξύλα δαῖαν ἐλόντι·
 γάρ τ' ὡς βίωσθαι πῦρ ἄμφεπε θερμὸν δ' ὕδαρ,
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἴσων ὕδαρ' ἐνὶ ἥνοπι χαλκῶ.
 καὶ τότε δὴ λυύσαν τε καὶ ἤλεσαν λίπ' ἑλαιοῖ·
 ἐν δ' ὥτε λὰς πλῆσαν ἀλιφάβος ἐννεόροιο,
 ἐν λείχεσσι δ' ἐν γένεσσι ἀνῶ λιπὶ κάλυψαν,

ἔς πόλιν· ἔκ κεφαλῆς καθύπερθε ἢ φάρι' λευκῶ.
 παρνύχιδι μὲν ἔπειτα πόλιν ἀσπαχύν' ἀμφ' ἀχιλῆα·
 μυρμιδόνες πάροκλον ἀνενάχοντο γοῶντες.
 ἦν δ' ἦρ' ἡρώ προσέειπε κασιγνήτῳ ἄλοχόν τε·
 ἔρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρ·
 αἰσῆσας' ἀχιλῆα πόλιν ἀσπαχύν' ἢ ῥ' ἄνυσσι
 ἔξ αὐτῆς ἔγενοντο κατ' ἐμὸν αἶμα·
 τὸν δ' ἡμίβιτ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρ·
 αἰνότατε κρονίδη ποῖον ἔν μῦθον ἔειπες·
 καὶ μὲν δὴ περὶς μέλλ' ἐβροτὸς ἀνδρὶ τελέσσει·
 ὅς περ θνητὸς ἔστι καὶ οὐ τόσα μὲν οἶδ'·
 πῶς δὴ ἔγωγ' ἢ φημι θείων ἐμμὴ ἀρίση·
 ἀμφοτέρων, γνηῖτε καὶ οὐνεκ σὴ παράκωλις
 κέκλημαι· σὺ δ' ἅσιν μιν ἀθανάτοισιν ἀνέλυσες,
 οὐκ ὅφελον βῶεσι κατεσκαμένη κακὰ ῥέεσθαι.
 ὣς δι' μὲν βιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 ἠφαίσιοι δ' ἴκοντο δόμον θέης ἀργυρόπεζα
 ἀφθιόντες ἄερόεντα μετακρηπὶ ἀθανάτοισι
 χαλκίον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιεῖσθε κυλλοποδίων
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα ἑλισσόμενον περὶ φύσας
 σπινθόλοντα φίπιδας γὰρ εἰκασίπολντας ἔτιυχαν·
 ἑσδόμενα περὶ βίχον· εἴς τε θεὸς μεγαροιο
 χρύσεια δὲ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκάστω πυθμίνι θῆκαν·
 ὄφρα οἱ αὐτόμαθι θεῖον δύνανται ἀγῶνα·
 ἢ δ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίανθ' ἑσδόμενα·
 οἱ δ' ἦν τόσον μὲν ἔχον τέλεις· οὐκ αὖτ' οὐ πῶ
 διαδολία προσέκειτο τὰρ ἦρτι κόπτε' ἢ δισμούς·
 ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπὶ νειβίδ' ἰδύμῃσι πρᾶπίδαν·
 τόφρ' οἱ ἐπύθοντο ἦλθε θεὰ θέης ἀργυρόπεζα·
 τὴν δ' ἰδὲ προμολεῦσα χαλκίῳ λιπαροκρήδεμνον

καλή· τὴν ὥπυι περικλυθεὶς ἀμφιγυήεις·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χάρϊ' ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τί π' ἵκετ' ἀνύπνιπλε, ἱκέωνδ' ἡμέτρον δῶ·
 αἰδοίητε φίλητε πόρος γε μῦθ' οὐδ' θαμίψις·
 ἀλλ' ἐπεὶ προτέρω· ἵνα βιπαρξινίνα θείω·

Ως ἄρα φωνήσασα πρόσω' ἄγα δῖα θεῶων·
 τὴν μὲν ἐπείτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροήλα·
 καλεῖ δαυλαλίε· ὑπὸ δ' ἑθήνησ' ὡσὶν ἦεν·
 κέκλετο δ' ἤφασκεν κλυθτε' χυλῷ· ἐπέτε μῦθον·
 ἤφασκε πρόσμολ' ὥδε· θέεις γὰρ σιῶ χατίρϊ·
 Τὴν δ' ἡμεῖς τ' ἐπείτα περικλυθεὶς ἀμφιγυήεις·
 ἡ ῥῶν μοι δῖν' ἴτε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδορον·
 ἡμ' ἐσώωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσύντα·
 μηρὸς ἐμῆς ἰότητι κωώπιος· ἡμ' ἐθέλεισκε
 κρύψαι χολὸν ἰόντα· τό τ' ἂν παλθὼν ἄλγος θυμῷ·
 εἰ μὴ μ' εὐρωόμην τε θέεις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
 εὐρωόμην θυγάτηρ, ἄφορρ' οὐδ' ὠκεανοῖο·
 τῆσι παρ' ἐνὸς εἰς χολακινον δαίδαλα πωμά·
 πόρπαστε, γναμπῶσ' θ' ἱλίκασ' κωλυκασ τε καὶ ὄρμασ·
 ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πρὶ δ' ῥόος ὠκεανοῖο·
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέον ἀσπρῶσ' οὐδέ τις ἄλλ'·
 ἤδεον οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλὰ θέεις τε καὶ εὐρωόμην ἔσαν αἶμα' ἐσώωσαν·
 ἢ νῦν ἡμέτρον δόμον ἤκει· ἴδ' με μάλα χρεῖω·
 πάντα θέεις καλλιπλοκάμῳ ῥωγρία τίθει·
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παρὼθις ξενήϊα καλὰ·
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι· ὅπλα τε πάλντα·
 ἢ καὶ ἀπ' ἀκμοθέοιο, πέλωρ αἴτην ἀνέση
 χολαῶν ὑπὸ δ' κηῖμα ῥῶον ἀρααί·
 φύσας μὲν ῥ' ἀπαλνυθε τίθει πυρὸς ὅπλα τε πάλντα·

λάρνακ' ἐς ἀργυρέῳ σὺνμείξατο· ὅτ' ἐπὶ πονεῖτο.
 ἀπόγγω δ' ἄμφι πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρην·
 αὐχένα τε σιβαρὸν, καὶ σῆθια λαχρήοντα·
 δὺ δέ χιτῶν' ἔλε' ὃ σκῆπτρον παχὺ· βῆ δέ θυράζει
 χολυῶν ὑπὸ δ' ἄμφιπλοῖ ῥώο, ὃ ἄνακτι
 χρύσεια ἰωῆσ' ἐνέησιν ἰοικῦσα.
 τῆς ἐν μῦθον ὅς ἐστι μετὰ φρεσὶν· ἐν δ' καὶ αὐτὴ,
 καὶ δίνος, ὠθαυάτων δ' ἐπεὶ ἀπὸ ἔργα ἴσασιν,
 αἱ μὲν ὑπαυθα ἄνακτος ἐπὶ πῦρνον, αὐτὰρ ὃ ἔρρωρ
 πλησίον ἐνθα θέλει περ ἐπὶ θρόνῳ· ἴζε φαινοῦ,
 ἐντ' ἄρα δι' ὕψους ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζι.

Τίπτε θέλεις ταυῦ πεπληϊκάνης ἡμέτρον δῶ,
 αἰδοίη τε φίλητε· πάρος γε μὲν οὐδ' ἀμύϊζε,
 αὐτὰρ ὅτε φρονέεις, τελέσσαι δέ με θυμὸς ἀνῶγων
 εἰ δύναιμαι τελέσσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστιν.

Τόν δ' ἡμιβίτ' ἐπεὶ τα θέλεις· κατὰ λακρυχέεσσιν,
 ἦ φασ' ἢ ἄρα δὴ τις ὅσαι θεαὶ εἴσ' ἐν ὀλῳ μῶ·
 τόσ' δ' ἐνὶ φρεσὶν ἥσιν ἀνέχθω κήδεα λυγρὰ,
 ὅσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων· κρονίδης βίος ἀλγ' ἐξ ἰδωκεν,
 ἐκ μὲν μ' ἀλλήων ἀλίκων ἀνδρῶν ἰδωμάσων,
 αἰακίδῃ πηληϊῇ, καὶ ἔτλιν ἀνέρος εὐνῆρ.
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλεις· ὃ μὲν δὴ γ-ῆρα ἰλνρῶ,
 καῖται ἐνὶ μεγάροισι ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
 ἐλὼν ἐπεί μοι δῶκε γένεσθαι τε· παρ' ἐμῃ τε
 ἐξοχὸν ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμ' ἐργεῖ ἴθις,
 πῶν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὴν ὥς γουῶ ἀλωῆς·
 νηυσὶν ἐπιπρόεκη καρῶνίσιν ἴλιον εἴσω·
 τῶσ' ἡ μάχης ὁμιμον, τόν δ' οὐχ ὑποδ' ἐξομαι ἄνις,
 οἷα δὲ νοσήσαντα· δόμον πηληϊῆον εἴσω.
 ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρεξ' φάος ἡελίοιο

ἄχνηται,

ἄχυνται· οὐδέ τι οἱ δυνάμει χραισμήσαι ἰούσα
 καύρειν, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἐξελθὼν ὕψος ἀχαιῶν.
 τὴν ἄρ' ἐκ χερῶν ἔλθοι κρείων ἀγαμέμνων,
 ἔβριθε, τῆς ἀχέων φρένας ἐφθίον· αὐτὰρ ἀχαιούς
 τῶς ἐπὶ πρύμνεσιν ἐείλειον· οὐδέ τι θύραζε
 εἶων ἐξίεναι· ἐν δ' ἐλίσσωντο γέροντες
 ἀργείων καὶ πολλὰ πεικλυτὰ δῖω ῥ' ὀνόμαζον,
 ἐνθ' αὖτις μῦθ' ἔπειτ' ἠνέθαντο λαίηδ' ἄμυναι,
 αὐτὰρ ὁ πάροκλον πρὶ μῦθ' ἔειπεν ἰσχυρῶς,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πελὺν δ' ἅμα λαὸν ὕπασαι·
 πᾶν δ' ἤμαρ μάχωντο πρὶ σκαίῃσι πύλῃσι,
 καὶ νύκην αὐτῇμαρ πέλιν ἐπραθον· εἰμὴ ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα μῦθοιτί· ἄλκιμον ἦ ὄρ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ ἔκβει κύδιος ἔδωκε·
 πύνικα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνομαι αἶψ' ἐθέλησθαι,
 ὅππῃ μῶ ὠκυμόρῳ δόρυ μὲν ἀσπίδα καὶ τειφάλαρα,
 καὶ καλὰς κνημίδας ἐπισφυρίοις ἀραρήσας·
 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πιδὸς ἱταῖρ' ὅς,
 φασὶ Λαμείης· ὃς καῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πεικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 θαρσεῖ μὴ τι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 αἱ γάρ μιν θανάτῳ δυνήσκειος ὥς τε δινάμιω
 νόσφιν ἀποκρύψαι· ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκοινη·
 ὥς οἱ τῶχ' ἀκαλὰ παρίσεται δῖά τις αὐτὴ
 ἀνθρώπων πολλῶν θαυμάσεται· ὅς κεν ἴδηται.
 Ὡς ἐπὶ τὴν μῦθ' ἔειπεν ἀντὶ· βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔβριθε· κτευσέτε ἱργάζεσθαι,
 φύσας δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκασιν πᾶσαι φύσας,
 πανρῖω εὐπρηνσον αὐτῇ μὲν ἔξανκῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπυῖλον παρὲμμεναι· ἄλλοτε δ' αὖτε·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ὅπως ἦφαισός γ' ἐθέλει καὶ ἔργον ἀνοίω.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλον ἀτερέα κασιγέρσόν τε,
 καὶ χρυσὸν ὑμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα· γένητο δ' ἡ χερσὶ
 ῥαυσῆρα κρατῆρ' ἐτέρηφι δ' ἔγχετο πυράχνη.
 ποίει δ' ἠρώεα σάκεος μέγα τε σβαρόν τε,
 πάντας δαιδάλλων· πρὶ δ' ἀντυγα βάλλε φαεινὴν
 φίπλανε μαρμαρέῳ· ἐκ δ' ἄργυρεον τελαμῶνα.
 πέντε δ' ἄρ' αὐτῷ ἔσαν σάκεος πύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαΐδαλα πολλὰ ἰδύμεσι πρᾶπίδασιν.
 ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξε· ἐν δ' οὐρανὸν· ἐν δ' ἑάλεσσεν.
 ἠελιὸν τ' ἀκάμαντα σιλήνῳ τε πλήθεσσαν.
 ἐν δ' τὰ τεύρεα πάντα τάτ' οὐρανὸς ἐσιφάνωτα.
 πληκιάδασθ' ὑάλας τε τό τε δίνος ὠρίων Θ'.
 ἄρκενθ' ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλίσσιν.
 ἧ τ' αὐτῷ σρέφεται καὶ τ' ὠρίωνα δοσκύει.
 οἷη δ' ἄμμορός ἐσι λυγρῶν ὠκεανοῖο.
 ἐν δ' ἰδύω ποίησε πόλεις μρόπων ἀνθρώπων
 καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥὰ γέμοιτ' ἔσαν ἐλαπίναι τε.
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπολαμψομηνάων.
 ἦ γίνεον ἀνὰ ἄστυ πολλὴ δ' ὑμῖναος ὀρώρεα.
 κούροι δ' ὀρχησῆρες ἐδίνεον· ἐν δ' ἄρα κῆϊσιν,
 αὐτοὶ φόρμιγγες τε βοὴν ἔχον· αἱ δ' ἡγαῖκες
 ἰσάμεθα θαυμάζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάσθη.
 λαοὶ δ' ἐν ἄγορῃ ἔσαν ἀθρόοι ἐνθα δ' νεῖκος
 ὀρώρεα· δινὼ δ' ἀνδρες ἐνείκεον εἴνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὃ μὲν εὐχφο πάντ' ἀποδοῦναι.
 δῆμω πιφαύσκων· ὃ δ' ἀνκίνετο μηδὲν ἐλπίδα.
 ἄμφω δ' ἰέδω ἐπὶ ἴσοι πεῖραρ ἐλπίδα.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέρωσιν ἐπὶ πύον ἀμφὶς ἄρα γοί.

κήρυκας δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δ' ἤγροντες.
 εἰατ' ἐπίξυσσιν λίθοις· ἐρῶν ἐνὶ κύκλῳ.
 σκῆπτρα δ' κηρύκων ἐν χερσ' ἔχον ἠεροφώνων,
 πῖσιν ἐπετ' ἦσαν ἀμοιβηδὴς δ' ἐλίκαστον.
 κῆρ δ' ἄρ' ἐν μέθισι δῦο χρυσῷο τάλαντα.
 ἔδ' Δοῦρον δὲ μετὰ πῖσι δίκῃ ἰθύντατα εἴπη·
 τὴν δ' ἐτέρῳ πόλιν ἀμφὶ δῦο στρατὸν ἔατο λαῶν,
 τῷ χυσι λαμπόρῃσι δίχα δὲ σφισιν ἦν δανὲ βελῆς,
 ἢε διαπραθῆεν ἢ ἀνδρίχα πάντα δάσασθαι
 κτῆσιν ὅσων πηλίεσσιν ἐπήρατον ἐντὸς ἐργεῖ.
 οἷ δ' οὐπω πύθοντο· λόχῳ δ' ὑπεθωρήσαντο.
 τῷ χυσι μὲν δ' ἄλσχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 εἴατ' ἐφισκότες μετὰ δ' ἀνέρις οὐδ' ἔχε γῆρας.
 οἱ δ' ἴσαν ἤρχη δ' ἄρα σφιν ἄρης καὶ παλλὰς ἀθήνη·
 ἀμφὶ χρυσείῳ χρύσεα δ' εἵματα ἔδω,
 καλὰ καὶ μεγάλα σὺν τῷ χυσι· ὥς τε θεῶ πρ
 ἀμφὶς ἀειψήλα· λαοὶ δ' ὑπελίσσοντες ἦσαν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ δ' ἴσανον ὅθι σφίσιν εἴκε λσχῆσαι
 ἐν ποταμῷ ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔω πάντεσσι βροτῶσι·
 ἐνθ' ἄρα βί' ἴσοντ' ἐλυμένοι αἰθοπι χαλκῷ
 βῆσι δ' ἐπετ' ἀπάνευθε δῦο σκῆπτρ' ἔατο λαῶν
 δὲ γυμνοὶ ὁπότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 οἱ δ' τάχα προγέγοντο· δῦο δ' ἅμ' ἐποντο νομῆες,
 τρὶ πόρῃσι σύειξι δόλῳ δ' οὐκ ἐπρονόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον ὥκα δ' ἐπεταῖ
 τάμνον τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώμα καλὰ
 ἀργυρῶν οἶων κτείνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθεντο πολὺν κέλαδον παρὰ βυσίν,
 ἱράων προπάροικε καὶ ἡμῶν, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀρσιπόδων μετὰ κίανθον· αἶψα δ' ἴκοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

σὺ δ' ἄνδρες δ' ἐμάχοντο μάχῃσιν ποταμοῖο παρ' ὄχθας
 ἔκμον δ' ἀλλήλας χαλκήρεσιν ἐρχίησιν,
 ἐν δ' εἰς ἐν ᾧ κυλοῖμος ὀμίλειον ἐν δ' ὀλῆ κήρ,
 ἄλλον ζῶν' ἐχέσσανιούτασιν ἄλλον ἄουθον,
 ἄλλον τιθνεῖσθαι κατὰ μῦθον ἔλκε ποταμοῖον,
 εἴμα δ' ἐχ' ἄμφ' ὥμοισι λαφροῖνον αἵματι φωτῶν.
 ὀμίλειον δ' ὥς τε ζωὴ βροτῶν δ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρπον κατατιθνεῖσθαι.
 ἐν δ' ἐτίθει νεὸν μάλα κῆν πίεραν ἄρσραρ,
 εὐρύϊαν ῥίπλων πολλοὶ δ' ἄροτῆρες ἐν αὐτῇ.
 ζῶντα δινύοντες ἱλάσσειον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 οἳ δ' ὅποτε σρέψαντες ἰκίατο τέλθον ἀρούρης,
 ῥῖσι δ' ἐπητ' ἐν χερσὶ λίπασσιν μελινδέος οἴνα,
 δίοσκειν ἀνὴρ ἐπιών· οἳ δ' ἐσρέψασκεν ἀν' ὄγμους.
 εἴμωροι νεοῖο βαθείης τέλθον ἰκέσθαι,
 ἡ δ' ἐμελαίνετ' ὀπίθεν ἄρηρομένη ᾗ ἰώκει
 χρυσεὴν πρ' ἰούσας δὴ πρὶ θαυμ' ἐτέτυκε.
 ἐνθ' ἐτίθει τέμνος βασιλήϊον ἔνθα δ' εἰθοῖ
 ἦμων ὀξείας φρεσὶν ἔχοντες,
 φράγματ' αἰάματι ὄγμον ἐπὶ πτεῖμα πίπτον ἔραζε
 ἄλλα δ' ἀμαλιδιτῆρες ἐν ἐλελιανοῖσι δέοντο.
 φεῖς δ' ἀμαλιδιτῆρες ἐφείσσαν αὐτὰρ ὀπίθε
 παῖδες φραγμύοντες ἐν ἀρχαλίδεσσιν φέροντες.
 ἀσπρῆς παρῆχον βασιλῆυς δ' ἐν βῆσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐσέκει ἐπ' ὄγμον γηθόσμως κήρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ φρεσὶ λαῖτα πένοντο
 βοῦν δ' ἰφύσαντες μέγαν ἀμφοτέρων αἰεὶ γωαῖκας
 δειπνον ἐρίθοισι, λυγρὰ δ' ἀλφίτα πολλὰ πάλωρον,
 ἐνθ' ἐτίθει σαφυλῆσι μέγα βρίθσαν ἀλωήν,
 χαλκῇ, χρυσεῖω μέλανι δ' ἀνὰ βοῦνας ἦσαν.

ἔσκησεν ὃ καὶ μάξι δακρυρρῆς ἀργυρῆσιν·
 ἀμφὶ δὲ κυανέῳ κάπρον· πρὶ δὲ ἔρκου ἔλασσε
 κασιτέρη· μία δὲ οἷη ἀταρπινὸς ἦεν ἐπ' αὐτῆν·
 τῇ νίσσοντο φορῆς· ὃ τε φυγόμενον ἀλώηρ
 παρθενικῶν δὲ καὶ ἡίοιοι ἀταλά φρονέοντες,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελινδία καρπύρ,
 τοῖσιν δὲ ἐν μέσσοισι· πάϊς φόρμιγγι λιγυρή
 ἱμνόμενον κιθάει· λῆνον δὲ ὑπὸ καλὸν ἀέθε
 λιπταλὴ φωνῇ· πρὶ δὲ ῥήσαντες ὁμαρτῇ,
 μολπῇ τ' ἰὺ γμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο·
 ἐν δὲ ἀγέλλῳ ποίησε βοῶν ὀρθοκραράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχεα κασιτέρη τε·
 μυκηθμῶ δὲ ἀπὸ κόπρης ἐπεσυνέοντο νομόνδε·
 πὰρ ποταμὸν κελάδοντα· πρὶ ῥοδανὸν διανακτῆα,
 χρύσσοι δὲ νομῆες ἀμ' ἐσχατὸν βόεσσι
 τέσσαρες· ἐννέα δὲ σφικύνες πείδιασ' ἀργοὶ ἔποντο
 σμυδαλέω δὲ λείοντι δυν' ἐν πρώτῃσι βόεσσι,
 ταῦρον ἐρύγμηνον ἐχέτω· ὃ δὲ μακρὰ μεμνηκώς,
 ἔλκροτον δὲ κύνας μετεκίαθον ἡδὲ αἰῆοι,
 τῶ μὲν ἀναρρῆξαντε βοὸς μεγάλῳ βοεῖῳ
 ἔγκτα κῆ μέλαν αἶμα λαφύσσαν· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτὰς ἐνδύσαντα χέος κύνοσ' ὀρύνοντες·
 οἱ δὲ ἦτο δακτίαν μὲν ἀπεφωπῶντο λείοντα,
 ἰσάμυμοι δὲ μάλ' ἐγγύς ὑλάκτεον· ἐκ τ' ἀλέοντο·
 ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυρῆς
 ἐν καλῇ θέσσει μέγαν οἶων ἀργοννάων·
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρέφαστο δὲ σηνεύς,
 ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυρῆς·
 ἔδ' ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ κνωσῶν εὐρείῃ·
 διαδίδαλτος ἔσκησεν καλλιπλοκάμῳ ἀεκάλλῃ·

ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι.
 ὦρχυν τ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χιῖρας ἔχοντες.
 τῶν δ' αἰ μὲν ληπῖας ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ χιτῶνας
 εἰς ἐὺν ἡτὸς ἦσαν σίλβοντας ἑλαίῳ.
 καί ῥ' αἰ μὲν καλὰς σφάντας ἔχον, οἳ δ' ἤμαχίρας
 εἰχὼν χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἳ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισαμείνοισι πόδες αἶ.
 ῥ' ἴα μάλ' ὥς ὅτε ἕως τροχὸν ἄρμυμον ἐν παλάμῃσιν
 εἰς ὀδμῶς κβαμῶς περιήσεται αἶκε θέλῃσιν.
 ἄλλο τε δ' ἂν θρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀλλήλοισι.
 πολλός δ' ἰμβρόντα χορὸν περὶ σάθ' ὀμιλῶν
 τρὶ πόμῳι· οἳ δὲ ᾧ κυβισιτῇ κατ' αὐτοῖς
 μολπῆς ἐξέρχοντες· ἐλίνυνον κατὰ μέσσης.
 ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα θένος ὠκεανοῖο.
 ἀντὶ γὰρ παρ' πυμάτῳ σάκος πύκα ποιεῖτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεύξε ἄρα οἱ θώρηκα φαεινὸν πυρὸς ἀνῆς.
 τεύξε δὲ οἱ κωῖλῳ βεαρήν κρόταφοις ἀραρυῖαν
 κακὴν, λαοδαλῆν, ἐπὶ δ' ἡρύσειον λόφον ἔκει.
 τεύξε δὲ οἱ κνημίδας ἑαγοῦ κασσιτέροιο.
 αὐτὰρ ἐπὶ πάνθ' ὅπλα κάμει κλυτὰς ἀμφιυῖας
 μηρὸς ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰέρας.
 ἥ δ' ἴρηξ ὥς ἄλλ' κατ' οὐλύμπῳ νιφόμενῳ.
 τινύχῃ μαρμαίροντα παρ' ἠφαιείσοιο φέρυσσιν

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΜΗΣ
ΡΟΥΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Θ Εὐδίας καμισάσης ἑχίμλει τὰ ὅπλα παρὰ ἡφαί-
σης, σωμαγαγὼν ἐς ἐκκλησίαν τοὺς ἄλλωας ὁ ἥρωες
ἐπὶ ῥῆσιν ποιῶν τῆς μηνιδιῆς καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα
ἅπρ' αὐτῷ ἁγαμέμνων ὑπὸ σῆχος· βοφὴν δ' ἀνελαμένων ἐκεί-
νων, αὐτὸς ἀσπίδος παραμείνας ὀπλίστεα καὶ στρατίαν ἐξά-
γει ἐπὶ ἐν πόλεμον· ὁ δὲ ὕψιρος τῶν ἵππων αὐτοῦ ξάνθος,
τὴν ἐθμύνω αὐτῷ ἀναίρεισιν μαντύνεται, ὃς καὶ ἐπιπλήπτε-

ΙΔΙΑΔΟΣ ΤΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοις καὶ ἐκθορε δῖος ἑχίμλειος·

Ως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' ὠκυπέ-
της ῥοάων
ἔρυνθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόδος φέ-
ροι, ἡ δὲ βροβίστη.
ἥ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῖας
φαφίρεσσε.

ἄρ' ὅτ' παρ' ὀκλῶν περικέκλυτον ὅν φίλον ἦδ' ὄν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'· ἥ δ' ἐν ὄϊσι παρίστα δῖα θεάων,
ἐν τ' ἄρα διφῶ χερσὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε,
Τέκνον ἐμόν· τοῦτον μὲν ἐάθ' ἡμῖν ἀχρὺ μῖμοί περ
κεῖναι· ἐπεὶ δὲ καὶ ταῦτα θεῶν ὅττι δὲ δαμάσσει.

Ι Λ Ι Δ Ο Σ .

τὴν δ' ἠφαίσοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξθ'
 καλὰ μάλ', οἳ οὐπω τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ, κατὰ τεύχε' ἔθηκε,
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τά δ' ἀνέβραχε Δαΐδαλα πάντα.
 μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντα σ' ἐλεβόμος· οὐδὲ γὰρ ἔτλη
 ἄντ' ἔσιδ' εἶν'· ἀλλ' ἔφρσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὣς εἶπ'· ὣς μιν μάλλον ἔδωχό λυγρος· ἐν δὲ οἵδαν,
 λεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥσ' ἐσέλκ' ἐξεφάκονθεν,
 τέρπ' οὖν δ' ἐν χεῖρεσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπὶ φρεσὶν ἥσιν ἑτάρ' οὖν Δαΐδαλα λύσαν,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπια πῖρόεντα προσήυδα.
 Μητὲρ ἐμὴ· τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρ' οὐδ' ἔπιεικ' ἐφ' ἔμην
 ἀθάνατων· μὴ δ' ἐβροτὴν ἀνδρα τιλέσσαι.
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θαρσύνωμαι· ἄλλὰ μάλ' ἀνὴρ
 Δαΐδα μὴ μοι τόφρα μνηοιτὶς ἀλκιμον ἦσιν.
 μῦθον καλὸν σάει κατὰ χαλκὸν τύπας ὠτ' ἑλὰς
 εὐλὰς ἐγγιγνάντο· ἀεικίωσσι δ' ἐν κηρόν.
 ἐκ δ' ὠδὴν πέφαται· κατὰ δ' ἐχρὸς πάντα σ' ἀπείη.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ τίς ἄρ' ἔνυρό πεισε.
 τέκνον· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 τοῖ δ' μὲν ἐγὼ παρήσομαι ἀλαλκίην ἀγρία φύλα,
 μήλας αἰετὰ τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδυσσι.
 ἦν γὰρ καὶ κηϊτά γ' ἐπὶ τειχεσφόρον εἰς ἱπιαυτόν,
 αἰεὶ τοῖ δ' ἔσαι χρώς ἐμπίδος· ἢ καὶ ἀρείων,
 ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγορὴν καλίσσας ἦρας ἀχαιούς,
 μῆνιν ἀποσπῶν ἀγαμέμνονι ποικιλένι λαῶν.
 αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θαρρήσιο, δύσσο δ' ἀλκύν.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσύνει ἱγίη,
 παρόκλω δ' αὐτ' ἀμβροσίῳ καὶ νέκταρ ἱερὸν
 εἰσέει κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἳ χρώς ἐμπίδος εἶη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης λιτὸν Ἀχιλλεύς,
 συμβαλέα ἰάχων ὤρσεν δὲ ἤφασσ' Ἀχαιοὺς
 καί ῥ' ὅττιρ' εἰς πώρος γέ νηῶν ἐν Ἀργείοις μένεσθον,
 οἷ τε κυβερῆται καὶ οἱ ἔχον οἰκίαν ἡνῶν.
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίπριοι λοτῆρες.
 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἄγορην ἴσαν οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἔξιφάκη· Διφρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' Ἀλκιονίδης,
 τῷ δ' Ἀλφειὸς σκάζοντε βιάτῳ ἄριστος θρᾶσσοντε.
 τυδείδης τε μῆνιπ' ὀλέμος· καὶ Δίος ὀδυσσεύς.
 ἔρχετο βελομένω· ἐν γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ,
 καὶ δὲ μετὰ πρῶτῃ ἄγορῃ ἵοντο κλέοντες.
 αὐτὰρ ὁ Διότατος ἦλθεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 ἔλκεος ἔχων καὶ γὰρ ἦν ἐνὶ κρατὶ ὕσμίνῃ,
 οὕτω κόων ἀντιωρίδης χαλκήρεϊ δαρή,
 αὐτὰρ ἐπεδὴ πάντες ἀολύβησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνισάμμενος μετέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 ἀφείδῃ ἢ ἄρ' ἐτόλμ' ἀμφοτέροισιν ἄριστον,
 ἔπλετο θοὶ καὶ ἔμοι' ὅτε νῶϊπρ' Ἀχινυμένω κῆρ.
 θυμοβόρῳ εἰδὶ μῆνιν ἀμυρῇ· ἴνκεα καύρης,
 τῇν' ὄφελ' ἐν νήεσσι κατὰ κτάμεν ἄρτεμιν ἰῶ.
 ἤματι τοῦ· ὅτ' ἐγὼν ἐλόμεν λυρνησὸν ὀλέσας.
 τοῦ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁ δ' ἄλγε' ἔλατ' ἀσπρον οὐδ' ἄλγος
 Δυσμυρίων ὑπὸ χερσὶν ἱμεῦ ἀπομηνίσαντο·
 ἔκθει μῆν καὶ φασὶ εἰς κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Διφρὸν ἱμῆς καὶ σῆς εἰδὸς μνήσεσθαι οἶδω.
 ἀλλὰ τὰ μῆν προτετεύχθαι ἰάθ' μῆν Ἀχινύμμοι πρ.
 θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι φίλον διαμάσαντες ἀνὰ γῆν,
 νῦν δ' ἤτ' ἔμ' ἐγὼ πάλω χόλον οὐδέ τι μεχρὴ
 ἀσκελίδας αἰεὶ μῆναι· μῆν' ἀλλ' ἄγε θάσσοι,
 ὄφρ' ὡν πόλιν ὀνόμει καρήν' ἐμὸν ὄντα Ἀχαιοὺς.

ὅφρ' ἐν καὶ πῶν περ ἔθιμα ἀντίος ἐλθῶν.
 αἶψ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰάεσθ'· ἀλλὰ ἔω οἷω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψεν ὅς κε φύγησιν.
 Διὶς ἐκ πολέμοιο ὕπ' ἔγχεος ἡμετέρου.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔχρησαν ἐὺκνήμιδες ἄχαιοι.
 μῆνιν ἀπεπόνευσ' ἀγαθὸν πηλείων.
 πῆσι δ' καὶ μετίειπον ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 αὐτόθεν ἔξεδρυσ' οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀνασᾶς.
 ὦ φίλοι ἦρώες· δαίκαοι θρόνοντες ἄρηθ'·
 ἔσχαός γε μὴν καλὸν ἀκκέμεν· οὐδ' ἐξοικον
 ὑββάλεην· χαλεπὸν γὰρ ἐπισάμενόν περ ἰόντα.
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμόδιῳ πῶς κέν τις ἀκούσῃ.
 ἢ ἔπειτα βλάβεται δ' ἀλγὺς περ ἐὼν ἀγορητής.
 πηλείδῃ μὲν ἔγῳ ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
 σύνθεοι ἀργεῖοι· μῦθον δ' ἐν γῶντι ἔκαστος.
 πολλὰ κ' εἴη μοι θυβὺν ἄχαιοι μῦθον ἔειπον.
 καί τε μενεκίεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιὸς εἰμι.
 ἀλλὰ βῆς καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖς ἐειννύς.
 οἷ τε μοι ἐν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλὼν ἄργιον ἄπλω.
 ἤματι τοῦδ' ὅτ' ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηνύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξωμι θεὸς δ' ἰὰ πάντα τελευτᾷ.
 πρὶς βαλιδὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντα σ' ἄαται
 οὐλομένη, τῆς μένθ' ἀπαλῇ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδ' αἶ
 πίνεσθαι· ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κρέατα βαινέοι.
 βλάπτεισ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὐν ἐτ' ὄν γε πέδονα.
 καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτ' ἐγὼ ἀάσασθ' τόν περ ἄριστον
 ἀνδρῶν, ἠδ' ἐθεὼν φασὶν ἐμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ εἴη
 ἦρ' ἠθ' ἔοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτ' ἴσθαι,
 ἤματι τοῦδ' ὅτ' ἐμελλε βίωμι ἤρα κληΐω.
 ἀλκμήνῃ τ' ἐξέωθα ἐν σφάραγι νύθ' ὕβρη.

ἦτοί ὃ γ' ἐν χόμῃσιν μετέφην πάντεσσι θεοῖσι.
 Ἰέκλυτέ μιν πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θεάαι
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει.
 σήμερον ἀνδρῶν φόως ᾗ μογροσύνης ἐλείθυια
 ἐκφανεῖ· ὅς πάντεσσι περικλυόνεσσιν ἀνάξει
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἱ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ ἐσι.
 Τόν γ' Ἰολεφρονέεσσα προσηύδα πότνια Ἥρη.
 ψευδῆσθες οὐδ' ἔντε τέλως μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰδ' ἄγε νῦν μοι ὁμοσπονδὸν Ὀλύμπιε καρτερὸν ὄρκον·
 ἢ μιν ἐν πάντεσσι περικλυόνεσσιν ἀνάξαι.
 ὅς κεν ἐπ' ἡμεῖς τῶδε πέσῃ μετὰ πονεῖ γυναικὸς
 τῶν ἀνδρῶν οἱ σῆς ἐξ αἵματός ἐσι γενέθλης.
 Ὡς φάτο· ζῆνός δ' οὐκ Ἰολεφροσύνῳ ἐνόησεν.
 ἀλλ' ὁμοσπονδὴν μέγαν ὄρκον ἔπειτα ᾗ πολλὸν ἁάδην·
 ἦρην δ' αἶψασα λίπον ῥίον οὐλύμῳσιον.
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' ἄρκος ἀχαϊκόν· ἐθ' ἄρα ἦ δὴ
 ἰφθίμῳ ἄλσχον δένειλιν πρὸ σπιδάλο.
 ἦ δ' ἐκίει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἐβλομος εἰσήκει μῆϊς.
 ἐκ δ' ἄρα γὰρ προφώως ᾗ καὶ ἡλιτόμῳλον ἐόντα.
 Ἀλκμήνης δ' ἀπείπασσε τέκνον· σῆθε δ' ἐλεσθῆϊας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέεσσα δῖα κρονίωνα προσηύδα.
 Ζεῦ πατέρ' ἀργεῖραν γεῖπον τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦ δὴ ἀνὴρ γέγον' ἐδιδός, ὅς ἀργείοισιν ἀνάξει.
 εὐρυδυνῆς, δεινέλοιο πάϊς πρὸ σπιδάλο.
 σὸν γένεθ', οὗ οἱ ἀφικέσθαι ἀναστέμεν ἀργείοισιν.
 Ὡς φάτο, τόν δ' ἄχος ὄξυνε κατὰ φρένα τύψε βαυτῆαν.
 αὐτίκα δ' εἶλεν ἄτλιν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο.
 χωόμενος φρεσὶν ἥσι, καὶ ὥμοσε καρτερὸν ὄρκον,
 μή ποτ' ἐς οὐλύμπιον τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 ἔνδυσ' ἐλεῦσεσθαι ἄτλιν ἢ πάντας ἁᾶτας.

Ως ἐπὶ δ' ἔρριπεν ἀπ' οὐρανὸν ἀστερόεντα

χερὶ πεισθέντα· τὰ χαλκὸν ἔργ' ἀνθρώπων.

τὴν αἰὲν ἐνάχισ' ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρωτο

ἔργον ἀεὶ κίε' ἔχοντα ὑπ' ἐρυδιῇ· ἀέθλων.

ὡς καὶ ἐγὼν ὅτε δὲ αὐτὸς μέγας κερυθαίολος ἔκτωρ.

ἀργαῖος δ' ἄλκιμος ἐπὶ πρὸς μνησινέσσιν,

ὅς μιν ἀμύνετο λυαθέων· ἄτης δ' ἐπὶ πρῶτον ἀνδρῶν,

ἀλλ' ἐπὶ ἀσάμνῳ καὶ μιν φρένας ἐξέλετο ζεύς,

αἶψ' ἐθέλων ἀρέσσαι· δόμῳ αἶψ' ἀπ' ἐρίσιν ἀποναλῶ.

ἀλλ' ὅρσεν πῶλεμόν δ' ἐκαὶ ἄλλους ὄρνυθι λαοὺς,

δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρὰσχὺν ὅσα φίλῳ δῶρ

χθρὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.

εἰ δ' ἐθέλεις ἐπίμεινον ἐπεγόμενός περ ἄρῃ,

δῶρα δ' ἐκ πεισθέντων ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,

οἷσ' ὅφρα ἴδῃαι· ὅθι μνησέμεν δῶσω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

ἀντίδωκεν δ' ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνονι,

δῶρα μὲν αἶψ' ἐθέλῃ παρὰσχέμεν ὡς ἐπιεικής,

εἰ δ' ἐχέμεν παρὰ θεῶν ἡ μνησώμεθα χαλκήρεος,

αἶψ' αὖ μάλ' ἔτι γὰρ χρὴ κλυτὰν ἐνθάδ' εἶναι.

οὐδ' ἐπεὶ διαβίβειν· ἐτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτος,

ὅς κ' ἐὺς αὐτὸς ἀχιλῆα μετὰ πρῶτισιν ἴδῃται,

ἐγχεῖ χαλκὸν ἐν πῶν δόλῳ φάλαγγας·

ὡς δ' ἐὺς ὑμῶν μνησέμεν ἀνδρῶν μαχέσθω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμήνῃς Ὀδυσσεύς,

μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοφειλὲς Ἀχιλλεύς.

νήσιας ὄρωις προτὶ Ἴλιον ὕλας ἀχαιῶν

φῶσι μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσσε

φύλαξιν ἐν τ' ἄρ' ἐπὶ πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγας

ἀνδρῶν, ἐν δ' ἐπὶ πρῶτον μένος ἀμφοτέρωσιν.

ἀλλὰ πάσαιδ' αὖ ἀνῶχθι θεῶς ἐπὶ νηυσὶν ἄχαιούς,
 σίτες καὶ οἶνοιο· εἴ γάρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 εἴ γάρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταλύντα·
 ἄκμηνος σίθιο δωρήσεται ἄντα μάχεσθαι.
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μῆσιονάα πολέμιζεν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γῆρα βαρύνεται· ἥ δέ κ' ἐχέονα,
 δίψα τε καὶ λιμός· βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντα·
 ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ οἶνοιο κεραιάμυμος καὶ ἰδωλῆς,
 ἀνδράσι δ' οὐσ' ἀμείβεσθαι πανημίει· πολέμιζεν,
 θαρσαλίον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν· οὐδέ τι γῆρα
 σπρὶν κάμνη, πρὶν πάντα σ' ἐρωῆσαι πολέμοιο
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὴ σκίδασσον καὶ δειπνον ἀνῶχθι·
 ὀπλεῖται δ' ὃ δῶρα ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 οἷσ' ἐτάω ἐς μέσσω ἀγορήν, ἵνα πάντες ἄχαιοι
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι· σὺ δ' ὃ φρεσὶν ἦσιν ἰανθῆς,
 ὁμνύεις δέ τοι ὄρκον ἐν ἀργείοισιν ἀνασάς,
 μή ποτε τῆς ἐνὸς ἐπιβήμῳ καὶ ἥδ' ἐμιγῆναι·
 ἢ θέμις ἐστὶν ἀναξ' ἢ τ' ἀνδρῶν ἥδ' ἐγὼ κακῶν,
 καὶ δέ τοι αὐτῷ θυμός ἐνὶ φρεσὶν ἴλασθ' εἶω,
 αὐτὰρ ἐπειτά σε δαυτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρυσσάμενος
 πικίρῃ, ἵνα μὴ δίκησ' ἐπιδύεις ἐχέσθαι·
 ἀφείδῃ σὺ δ' ἐπειτα δίκαιότρεος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 εἴπαι· εἴ μιν γὰρ ἐνεμεισθὲν βασιλῆα
 ἀνδρ' ἀπαρίστασθαι· ὅτε τις πρότρεος χαλεπήνῃ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 χαίρω σεῦ λαβὴν ἰάδῃ κ' ἐν μῦθον ἀκούσας·
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίδικεο καὶ κατέλιξας·
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω δόμοισι κέλιται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ ἄχιλλεύς
 ἐμμένειτο θυοιτίως γε· ἐπὶ γόμῳ δέ περ ἄρῃ·

μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες ὄφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τέμωμι
 θείῃ αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἥδ' ἐκ κλειῶς
 κρινάμηνος κεύρητας ἀεισῆας παναχαῶν·
 δῶρα ἑμῆς παρὰ νηὸς ἐνέκ' ἐμῃ ὅσ' ἀχιλῆϊ
 χθιδὸν ὑπέσκημην δῶσθ' ἀγέμῃ τε γυαῖναις·
 ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ σπᾶκ' ἐν ῥὺν ἀχαῶν·
 κάπρον ἐθιμασάτω ταμίην Διίτ' ἠελίῳ τε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 ἄφριδ' ἡ κύδισε ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγ' ἀμεινον
 ἄλλοτ' ἐπὶ καὶ μάλλον ὀφείλετε ταῦτα πένεσθαι
 ὅππότε ἴς μεταπνεύσῃσι πωλέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐ τόθ' ἦσιν ἐνὶ στήθεσιν ἑοῖσιν·
 νῦν δ' οἱ μὲν κέεσσι διδαιγόμενοι, οὓς ἐδάμασσε
 ἔκτωρ πριαμίδης ὅτ' οἱ ζεύς κύδιος ἔδωκεν·
 ὑμεῖς δ' ἐς βροτῶν ὀδύνῃσιν, ἦτ' ἂν ἐργα
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολέμῳ ὅσον ὕιασ' ἀχαῶν·
 νήσιασ' ἀκμήναις, ἅμα δ' ἠελίῳ καταλύνει·
 τεύξεσθαι μέγα δ' ὄρωπον ἐπὶν ὑσαίμεθα λῶβῳ·
 σπρίν δ' οὐ πῶς ἂν ἔμοι γέ φίλον κατὰ λαμὸν ἰεῖν
 οὐ πόσις οὐδ' ἐβρώσις, ἐταίρ' ἐτιθνήσκω·
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ διδαιγόμενος ὄξ' ἱ χαλκῷ·
 κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τεφραμένον, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται, τό μοι οὐδ' ἔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηται·
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλῆες σόνος ἀνδρῶν·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμῳ δόλοισιν·
 ὃ ἀχιλλεὺς πηλὲος ἧ' ἐμὲ γὰρ φέρτερόν· ἀχαῶν·
 κρείων ἦς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἐργα, ἐγὼ δέ κε σείο νοήματί κεν προβαλόμεν·
 πολλὸν ἐπὶ σπέρτος γυνόμεν καὶ πλείονα οἵδ' ἀνέ-

ἴδ' οἱ ἐπιπλήτω κραδίη μύθοισιν ἱμοῖσιν,
 αἰψά τε φυλόπιλος πέλιται κόρος ἀνθρώποισιν·
 ὣς τε πλείεω μῦθον καλέμην χθονὶ χαλκὸς ἔχουσιν·
 ἄμφοτε δ' ὀλίγους ἐπὶ κλίνῃσι τάλαντα
 ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
 γαστέρι δ' οὕτως ἐσὶ νέκυα πονθῆσαι ἀχαιούς·
 λίω γάρ πολλοί τε καὶ ἐπ' ἥρμιοι ἕματα πάντα
 πίπ' ἔσθιν πότε κεν ἕως ἀναπνεύσει πόνοιο.
 ἀλλὰ χρεὶν μῦθον κρατὰ χεῖρ' ὅς κε θάνησι
 νηλεὰ θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἤματι λακρύσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο πρὶ συγροῖο λίπονται·
 μεμνηῖσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος ὄφρ' ἐν μάλῃ
 ἀνδρῶσι δυσμυέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ·
 ἔσθω μὲν χροὶ χαλκὸν ἀτρεΐα, μή δ' ἔτι
 λαῶν ὄρωτην, πολέμῳ μῖμος ἰσχαναλῶσα.
 ἥδε γάρ ὄρωτ' ἡσυχὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
 νηυσὶν ἐπ' ἀργείων, ἀλλ' ἀθρόοι ὄρμηθέντες
 βρῶσιν ἐφ' ἵπποδωμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν' ἄρσεν·
 ἦ καὶ νέσσορος ὕϊας ὀπλοσάτο κυδάλιμοιο.
 φιλείδῃ τε μέγ' ἔτα, θάαντα τε μηριόνη τε·
 καὶ κρόνον δὲ λυκαμῆδεα, καὶ μελαινίππορ·
 βῶν δ' ἴμβρ' ἐκ κλισίῃ ἀγαμέμνωνος ἀφείδαιο·
 αὐτίκ' ἐπεὶ ἅμα μῦθος ἔειπε, τέλειεσθ' ἔργον·
 ἐπ' ἅ μιν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον οὗς οἱ ὕπεςθ'·
 αἰθῶνας δ' ἑλβεῖας ἐκίχουσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἰψὰ γυναικῶν ἀμύμονας ἔργ' ἐβλύϊας·
 ἐπ' ἅ τ' ὅτ' ὀλοάτω βεισηΐδα καλλιπάρηορ·
 χερσὶ δ' ἐσέσας ὀλυσιγένης δέκα πόντα τολανταί·
 ἦρ' ἄμα δ' ἄλλον δῶφα φέρον κούρητις ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσῃ ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' ἀγαμέμνων

ἴσατο ταλθύβιος ὃ θεῶν ἱναλίγκιστ' αὐδλήν,
 κάπρον ἔχον ἐν χερσὶ παρίσατο πομπῇ λαῶν,
 ἄρειδης ὃ ἱρυσάμηνος χείριστι μάχαρην,
 ὃ δὲ παρξίφιος μέγα καλὸν αἶεν ἄορθε,
 κάπρον ἀπορίχασ' ἀρξάμηνος λιη χεῖρας ἀνασχών,
 εὐχφο· καὶ δ' ἄρα πάντας ἐπ' αὐτόφιν ἰάλο σιγῇ
 ἀργαῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούνοντες βασιλῆσσι,
 εὐξάμηνος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν,
 ἴσω νῦν ἴως πρῶτα θεῶν ὕπαρξας καὶ ἄειςσιν
 γῇ τε καὶ ἥελιος καὶ εἰννύες, αἳ θ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τύνηται· ὅς τις σφ' ἐπίορκον ὁμόσῃ
 μή μιν ἐγὼ κεύρῃ βεισηίδι χεῖρ' ἐπινεῖμαι.
 οὐτ' εὐνῆς πρόσφασιν κεχρημένους οὔτε τιω ἄλλω.
 ἀλλ' ἐμὴν ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 εἰδὲ δὲ τῶν δ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγος δοῖεν
 πολλὰ μάλ' ὅσα σιδούσιν ὅς τις σφ' ὀλίγηται ὁμόσας,
 ἦ· καὶ ἀπὸ σόμαχον κάπρον τάμει νηλεῖ χαλκῶ.
 Σὺ μὲν ταλθύβιος πολυῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 εἵλ' ἐπιδινηήσας βόσιν ἰχθύσιν αὐτὰρ ἀχιλῆος
 ἀνασας ἀργαῖοισι φιδεπθλίμοισι μετηύδα.
 Ζεὺς ποτὶρ ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρῶσι δίδοιδα.
 οὐκ ἂν δ' ἡ ποτὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν
 ἀρεΐδης ὦενε διαμπρῆς, οὐδέ κε κεύρῃ
 ἦεν ἐμὴν ἄεοντ' ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ ἴως.
 ἦθ' ἐλ' ἀχαιοῖσι θοδναῖον πολέεσσι γένεσθαι,
 νῦν δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ Δειπνον ἵνα ξω ἀγῶμιν ἀρῃαι.
 Ως ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰτήρηρ.
 οἳ μ' ἄρ' ἐσκίδναντο ἥνδ' ἦν ἡ ἄετος,
 δῶρα δ' ἐμυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπίνοντο.
 ἔαν δ' ἦν ἡ φέροντες ἀχιλῆσσι θείοιο,
 καὶ τὰ

καὶ τὰ μῦθ' ἐκκλισίῃσι θέσαν· κάθισαν δὲ γυναικίς
 ἵππυς δ' εἰς ἀγέλλω ἔλασαν θρόνωντας ἀγανοί,
 βεισηίς δ' ἄρ' ἐπειθ' ἱκέλη χρυσῇ ἄφρολίτῃ,
 ὡς ἰδεπάρκολον δεδαιγμένον ὀξεί χαλκῷ,
 ἅμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε χρυσὶ δ' ἄμυσσε,
 σήθηάτ' ἦ δ' ἀπαλὴν λειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσπατα,
 εἴπε δ' ἄρα κλαίενσα γυνὴ ἐκκύια θεῆσι.

Πάρκολε μοι λειρῇ, πλεῖστον κεχαισμένε θυμῷ·
 ἴωδ' ἐλθὼν ἐγὼ κλισίῃσιν ἰούσα.
 νῦν δὲ σε τεθνεῶτα κιχάνομαι ὄρχαμι λαῶν.
 ἅψ' ἀνιούσ' ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακῶ αἰεί.
 ἄνδρα μῦθ', ὡς ἑλοσάν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 εἶλον προπόλιος δεδαιγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 φῆς τε κασιγνήτος· φύς μοι μία γύναι· μήτηρ
 κηδείας· οἳ πάντες ὀλέθριον ἤμαρ ἐπέσπον
 οὐδὲ μῦθ' οὐδ' ἐμ' ἔασκεις· ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὦκ' ἀχιλλεύς
 ἔκτενον πέρσεν ὃ πόλιν θείοιο μύνηται·
 κλαίειν ἄλλ' ἐμ' ἔφασκεις ἀχιλλῆ· θείοιο
 κευδλίω ἄλσχος θήσεν· ἄξεν δ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς φθίλῳ δαίσειν ὃ γάμον μετὰ μυρμιδόνεσσι,
 τῶσ' ὁμοφν κλαίω τεθνεῶτα μέλιχον αἰεί.

Ως ἔφαθ' κλαίενσ' ἐπὶ δὲ σινάχοντο γυναικίς,
 πάρκολον προφασίν· σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη·
 αὐτὴν δ' ἀμφιγέροντες ἀχαιῶν ἠγρέθοντο
 λιατόμμοι λειπνῆσαι· ὃ δ' ἠρσέθ' σιναχίῳ
 λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιτείθειται ἴφρων,
 μή με πρὶν σίσιον κελύετε μὴ δὲ ποτήϊται·
 ἄσασθαι φίλον ἦρ' ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἱκόνθη.
 λύντα δ' ἐς ἥλιον μῦθ' ὦ, καὶ τλήθωμαι ἐμπης,

Ως ἔπων, ἄλλος μῦθ' ἀπὸ σκιδάσας βασιλῆας,

Διοίωθ' ἀφείδαι μὲνέτω, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 νῆσφι δ' ὀμομνύς τε γέρονθ' ἱππιδάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀναχήμενον οὐδ' ἐν θυμῷ
 τέρπετο πρὶν πολέμῳ σόμα δ' ὀμύμασι σμάτοσσι,
 μνησάμενοι δ' ἁδινῶς ἀνενείχετο φώνησεν τε.
 ἦ ξανύμοι τότε καὶ σὺν δ' ὀυσάμορε φίλταθ' ἐταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρόν παραδείπνον ἔθηκες
 αἶψα καὶ ὀφθαλμῶς· ὅπότε σπέρχοιαι ἄχαιαί
 βῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρον πολυδάκρυον ἄρηα,
 νῦν δ' σὺ μ' ἐῖσαι διδάτ' ἔμενος· αὐτὰρ ἔμὸν κῆρ,
 ἀκμινον πόσιος καὶ ἐλκτύος ἐνδον ἰόντων
 σῇ ποθῇ· ἔμῳ γὰρ ἐκακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' ἔϊκεν σὺ παρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς περ νῦν φθίηφι τέρεον καταδάκρυον εἴβει.
 χήτει θιοῦδ' υἱὸς ὅδ' ἄλλοδαπῶ' ἐνὶ δῆμῳ
 εἴνεκα ξιγελανῆς ἑλένης βῶσιν πολέμιζω,
 ἦε τὸν ὅς σκύρω μοι ἐνβέφεται φίλος υἱός,
 εἴ περ ἐνὶ ζῶε γ' ἐποπτόλεμος θεοειδής,
 πρὶν μὲν γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νώλπει
 οἷον ἐμὲ φθίσσειν ἀπ' ἄργεος ἱπποβόοιο,
 αὐτοῦ ἐνὶ φροῖῃ· σέ δέ τε φθείωδε νέεσθαι,
 ὥς ἂν μοι ἐν παῖδα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ
 σκυρόθην ἐξαχάροισ καὶ οἱ διέξασ' ἔκαστα,
 κτήσιν ἐμὴν δ' ὀμῶς τε, καὶ ὑψηρὰς μέγα δῶμα·
 ὅδ' ἡ γὰρ πηλὴ ἂν οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ περ τυτθὸν ἐνὶ ζῶε τ' ὀϊσχεῖσθαι.
 γήραϊ τε συγερῶ καὶ ἐμὴν πολυδάκρυον αἶνι,
 λυγρὴν ἀγγαλίω, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
 ὣς ἔφαθ' κλαίων ἐπὶ δ' ἐνέχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἔκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλεπον.

μυρόμινυς δ' ἄρα πύς γ' ἰδὼν ἔλειπσε χρόνιον,
αἰΐτα δ' ἀθηναίῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίκνον ἱμὸν δὴ πάμπαν ἀποίχαι ἀνδρὸς ἡῶ·
ἦ νύ τοι οὐκ ἐν πάγχυ μινὰ φρεσὶ μέμβλειτ' ἀχιλλεύς
κεῖνος ὃ γ' ἐπροπάρσθαι νέων ὀρθοκραιράων·
ἦσαι δ' ἀλυρόμυθος ἔταρον φίλον· οἱ δ' ἢ ἄλλοι,
οἵ χονται μινὰ δειπνον· ὃ δ' ἀκμῶος καὶ ἄπας·
ἄλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίῳ ἔρατ' ἐνὶ
σάξον· ἐνὶ σήθεισιν ἴνα μή μιν λιμὸς ἵκηται·

Ως ἐπὼν ὥρωνε πάρος μεμαῦϊαν ἀθήνη·
ἦ δ' ἄρπῃ ἐκὺια τανυπτερύγεσσι λιγυφώνω·
οὐρανὸν κ' κατέπαλθ' ἀπ' αἰθέρος· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
αὐτίκα θαρρήσονται κατὰ στρατόν· ἦ δ' ἀχιλλῆϊ
νέκταρ ἐνὶ σήθεισι καὶ ἀμβροσίῳ ἔρατ' ἐνὶ
σάξ' ἴνα μή μιν λιμὸς ἀτρεπὴς γούναθ' ἵκηται,
αὐτὴ δὲ πρὸς παρὸς ἐριδανέος πυκινὸν δῶ
ῥῶχ'· τοὶ δ' ἀπάνευθε νέων ἔχοντο θοοτέρων,
ὥς δ' ὅτε ταρφῆαὶ νιφάδες θιὸς ἐκποτίζονταί
ψυχραὶ ὑπαὶ ξίπῃς αἰθρηγυνέος λυρίαο
ὥς τότε ταρφῆαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσα
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
θώρηκές τε κραταυγέεσσι καὶ μέλιναισι δοῦρα·
αἰγλή δ' οὐρανὸν ἵκε· γέλασε δ' πᾶσα περὶ χθῶν,
χαλκῷ ὑπὸ στροπῆς· ὑπὸ δ' ἐκτύπῳ ὤρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέθισι, κερσαίετο δ' ἄχιλλεύς·
πῦ καὶ δολόντων μὲν κίναρχὴ πέλει· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
λαμπέειν, ὥσείτε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἥτορ
δύσχο δῶρα θεοῦ· τὰ οἱ ἦφαι· καὶ μέν τ' ἔχον,
κνημίδαας μὲν πρῶτα πρὶ κνήμησιν, ἔθηκε

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ.

καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυῖας.
 Δεύτερον αὐθώρηκα πρὶ σήθιασιν ἔλιπον.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκειον αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο· καὶ δ' ἀπένευθε σέλας γένετ' ἥντε μῆνης,
 ὥς δ' ὅταν ἐκ πόνθιο σέλας ναύτησι φανείη
 κακομέναιοι πυρός· ὃ δ' καίεται ὑπερὶ ὄρεσφι
 σαθμῶ ἐν οἰοπόλῳ, καὶ δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄλλα
 πόνθον ἐπ' ἰχθυόοντα φίλων ἀπένευθε φέρονσιν,
 ὥς ἀπ' ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 καλῶ δολιχέεσσι πρὶ ὃ ἔρυφάλειαν αἰείρας,
 κρατὶ θέτο βειράην· ἥ δ' ἀσκήρ ὥς ἀπέλαμπαν,
 ἵππους ἔρυφάλεα· πεισιμόνός δ' ἔειπαι
 χρύσειαις ἤφαισος ἱελοφον ἀμφὶ θαμείας·
 περὶ δὲ δὲ αὐτῶ ἐν ἔντεσι δῖος ἀχιλλεύς,
 καὶ οἱ ἱφαρμόσεις, καὶ ἐνέχοι ἀγλαὰ δῶρα.
 Τῷ δ' ἥντε πτέρὰ γένετ' ἄφρε δ' ἐπιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύειγος παρώϊον ἱσάσσατ' ἔρχομαι,
 βειράν, μέγα, στιβαρόν· καὶ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος ἀχαιῶν
 πάλῃ· ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίσασθαι πῆλαι ἀχιλλεύς,
 πηλιάδα μελίῳ, τὴν παρὶ φίλῳ τάμει χίρῳ
 πηλὶς ἐκ κερυφῆς φόνον ἐμμεῖναι ἠρώεσιν.
 ἵππους δ' αὐτὸς μέδων τε, καὶ ἄλκιμος ἀμφιέπωντες,
 ζυγυῖσαν ἀμφὶ δ' καλὰ λείπα δὴ ἔσαν ἐν δ' χαλινούς,
 γαμφηλῶς ἔβαλον κατὰ δ' ἠνία τεῖνον ὀπίσσω,
 κολλήεν ποτὶ δῖφρον· ὃ δ' ἄρα μάστιγα φασγῆν
 χερὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρουσεν.
 αὐτὸς μέδων ὀπίθου δ' κερυσάμηνος βῆ ἀχιλλεύς,
 τούχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπρίων.
 σμφαλίον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο παρὸς ἰοῖο

ξάνθε τε, καὶ βαλὶε, τηλεκλυτὰ τέκνα πολέεργος,
 ἄλλως δὲ φράζεσθαι σαώσ' ἐμῃ ἡνιοχῆας,
 ἅψ' ἀναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ χ' ἔωμῃ πολέμοιο.
 μὴ δ' ὥς πρόκλην λίπειτ' αὐτόθι τεθνεῶτα.
 τόν δ' ἄρ' ὑπὸ Ἰγρόφιν, προσέφη πόδας αἰόλας ἵππος *Χηρῆς*
 ξάνθος· ἄφαρ δ' ἤμυσεν κερήαι, πᾶσα δ' χαίτη, *εργῆς*
 Ἰγύλης ἐξεπῶσα παρὰ Ἰγρόν δ' ὕδασι κένον,
 αὐτὸν δ' ἔσθ' ἐπὶ λυκώλενος ἦρ.
 καὶ λίω σ' ἔλ' νῦν γε σαώσ' ἐμῇ ὀβριμῇ ἀχιλλεύ.
 ἀλλὰ θεὸς ἡμᾶρ ἐπύθου ὀλίβριον, οὐδ' ἐτι ἡμεῖς
 αἴλου· ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταῖη.
 σ' δ' ἐγὼ ἡμετέρῃ βραδλυτῇ γε, νοχλήητε,
 ῥῶες ἅπ' ὥμοῖν πρόκλην τεύχε' ἔλ' ἐλθόντες,
 ἀλλὰ θεῶν ἄριστος, ὃν ἡνέμοσ' ἐκείνη λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ ἐκβεῖ κῦδος ἔδωκε.
 νῶϊ δ' ἐκείνῃ καὶ ἄμα πνοῇ Ἰφύροιο θεοῖσιν,
 ἦν πρὶ λαφροτάτῳ ῥά σ' ἐμῆμα, ἀλλὰ θεὸς αὐτῶ
 μόρσιμόν ἐστι, θεῶ τε, καὶ ἀνέειπ' ἱδρυμένηαι.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντες ἐειννύες ἐσχεθον αὐτῶν,
 τόν δ' ἐμὲν δ' ὀχθήσας προσέφη πόδας αἰόλας ἀχιλλεύς,
 ξάνθε τί μοι θάνατον μαντεύου; σ' δ' ἐλ' ἐσεχρή.
 ἐν νύτ' οἶδ' αὖ καὶ ἀνὴρ, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι
 νόσφι φίλῃ παρὸς, καὶ μητέρ'· ἀλλὰ καὶ ἐμῆς,
 σ' λήξω πρὶν ῥῶας ἄλλω ἑλᾶσθαι πολέμοιο
 ἦ ῥοῦ καὶ ἐν πρώτῃσι ἰάχων ἔχε μῶνυ χασίππος

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Δὴ ἰδὸς ἐπιβέβαντος κατέρχονται βοηθήσοντες
οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν ἑλυσιν ἦρα, καὶ ἄθη
ναί, καὶ ποσειδῶν καὶ ἠφαιστος καὶ ἑρμῆς· τοῖς δὲ ξω-
σὶν ἀφροδίτη καὶ ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ ἄρτεμις, καὶ
λητώ· ἄρης τε, καὶ σκάμανδρος· αἰνείαν δὲ ἀντισάντα
ἄχιλλεῖ σώσει ἀπόλλων νεφέλῃ καλύψας· ἄχιλλεὺς δὲ
ἄλλους τε ἀνακριῖ, καὶ πολυδάκρον ἔννηϊάμην παῖδ' α-
ἶκτωρ δὲ ἀνδρᾶς αὐτῷ φεύγει ἀπὸ μάχης· σώσαντ' ὅ-
αὐτόν· οὗς δὲ ἄλλης ἄχιλλεὺς, ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγον-
τας κατήπειρεν·

ΙΛΙΑΔΟΣ .Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Υ μακάρων ἔεις ὤρτο· φέρε δ' ἐπὶ κάρτ' ὅ' ἀχαιοῖς·

Σ οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κερῶνι
σιθωρήσονται·

Ω

ἀμφὶ σὲ πηλῆος ἥ' ἐ μάχης ἀκρό-
ρητοὶ ἀχαιοί·

τῶς δ' αὖθ' ἰτέρωθεν ἐπὶ θρῶ-
σιν ὦ πεδίοιο·

Ζεὺς δὲ θέμισι κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλεῖσθαι,
κράτος ἀπ' οὐλύμπιοιο πολυπύχου· ἥ δ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς Δῶμα νέεσθαι,
οὔτε τις ὅω ποταμῶν ἀπέλω νείσφ' ὠκίανοιο,
οὔτ' ἄρα νυμφάωνταί τ' ὀλσεα καλὰ νέμονται·

καὶ πηγάς ποταμῶν καὶ πείσας ποιήεντα·
 ἔλθόντες δ' ἐς Λῶμα Λιδὸς νεφεληγέρας·
 ξυστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίβανον· ὅς τις λίϊ παρὶ
 ἥφαστος ποίησεν ἰσχύῃσι πραπίδασι,
 ὥς οἱ μῦθ' ἰδὼς ἐν Λον ἀν-ηγήρατ'· οὐδ' ἔννοσίχθων
 νηκεύσῃσιν θιάσ· ἀλλ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε μὲν αὐτὸς,
 ἴζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι Λιδὸς δ' ἐξείρξο βυλῆν·
 Τίπ' ἔν' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεισας;
 ἢ τί πρὶ βῶων καὶ ἀχαιῶν μῆμνήσεις;
 τῶν γάρ νῦν ἀρχισα μάχη πόλεμόσ τε Λέλιπε·
 Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγέρας ἱὺς,
 ἔγνω· ἔννοσίχθων ἐμὴν ἐν σήθεσι βυλῆν,
 ὣν ἔνικα ξωάγ-ερα· μέλυσσί μοι ὀλλύμενοί περ·
 ἀλλ' ἔβρι μῦθ' ἐγὼ μῦθ' ἐπὶ πύχ' οὐλύμωσι
 ἥμῃσιν ἐνθ' ὀρόων φρένα τέτρεμμα· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι,
 ἔρχεσθ' ὀφρ' ἀνίκηδε μετὰ βῶας καὶ ἀχαιούς·
 ἀμφοτέρωσι δ' ἀρήγῃσθ' ὅπῃ νόος ἐσθ' ἐκάστω·
 εἰ γὰρ ἀχιλλεύς οἷός ἐστι βῶαςι μαχεῖται,
 οὐδ' ἔμινωθ' ἐξέσθ' ὀδῶκα πηλείωνα·
 καὶ Λέ τε μιν καὶ πρόδωκεν ὑποβρομέσων ὄρῳντι·
 νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἱταίρῃς χῶεται αἰνῶς,
 Διὶ δα μὴ καὶ τύχῃσιν ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ·
 Ὡς ἔφαθ' ἀρόνιδης πόλεμον δ' ἀλίεσσιν ἐγ-ερε·
 ἔαν δ' ἴμῃσιν πόλεμόνδε θεοὶ δίχ' ἀθυμὸν ἔχοντες
 ἦρῃ μῦθ' μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ παλλὰς ἀθήνης·
 ἠδ' ἐποσσελῶν γαίης ὅχος ἠδ' ἐρειούνης
 ἱρμείας· ὅς ἐνὶ φρεσὶ πινυκαλιμῇσι κέκαστο,
 ἥφαστος δ' ἅμα τοῖσι κίε δένει βλεμναίνων
 χαλκῶν ὑπὸ ᾧ κνήμῃσιν ῥῶονθ' ἄρα καί·
 ἐς Λέ βῶας· ἄρης κερυθαίοις· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῶ·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

φοῖβος ἀκροκόμης, ἥ δ' ἄρτι μιν ἰοχίαιρα·
 λητῶτε, ξάνους τε, φιλεμμίδης τ' ἀφροδίτη·
 εἰως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τέως ἄχαιοι μὲν μὲν ἐκὺν Δανον ὕωνε ἀχιλλεύς,
 ἐξιφάνηθ' ἀπὸν δ' ἐκ μάχης ἐπ' ἔπαυτ' ἀλκιρινῆς,
 τῶας δ' ῥόμος αἰνὸς ἐπ' ἡλύθη γυνὴ ἔκαστη,
 Διελίοτας, δὲ δ' ὁρῶντ' ἐπὶ Λώκιε πηλείωνε·
 τεύχεσι λαμπρόμυθον βροδὸν ἰσὺν ἄρηι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν ὀμίλει δούμιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρ' ἢ εἰς κρατὶς ἡλαστοῖο· ἄνε δ' ἀθήνη
 εἶπε· ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεύχεος ἐκτός,
 ἄλλο τ' ἐπακτάων ἐκ Διούπῳ μακρὸν ὄσσει,
 ἄνε δ' ἄρης ἐτέρωθεν, ἐριμνὴ λαίλαπι ἴθι·
 οἷον, κατ' ἀκροτάτης πόλιος βῶας κελεύων·
 ἄλλο τε παρ' σιμόωνι θεῶν ἐπὶ χαλκικελώνῃ
 ὣς πῦρ ἀμφοτέρους μάχεται θεοὶ ὀφύοντες,
 σύμβολον ἔν δ' αὐτοῖς ἐκ Διὸς ῥήγνυντο βαρεῖαν,
 Διόν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐβόηε ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπερισίλῳ, ὅριον τ' αὐπενὰ κοδρῶνα·
 πάντας δ' ἐπελόντ' ἐπὶ πόλιν πολυπιδόκην ἴδης,
 καὶ κρυφαί· τῶν τε πόλιν, καὶ νῆες ἄχαιων·
 ἐλπίσιν δ' ἐπ' ἐνέθον ἀναξινέρον αἰδουμένους·
 Δίος δ' ἐκ θρόνου ἄλλο καὶ ἰαχὴ μὴ δὲ ὑπέρθε
 γαῖαν ἀναρρῆξεν, ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκίαν δ' ἐπ' ἐνέθον, καὶ ἀθανάτοισι φανείην,
 σμυδαλί· ὡρῶντα τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ·
 τόσσ' ἄρα κτύπος ὦρ' ἐπ' ἐνέθον, ἐκ Διὸς ἰόντα·
 ἦ δὲ μὲν γαῖαν ἐνέθον ποσειδάωνος ἀνακτοῖς,
 ἔκαστ' ἀπὸ λῶν φοῖβος ἔχων ἰὰ πτέρωτα·

ἄντα δ' ἐνυαλίῳ θιὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦρ' ἂν ἄντ' ἐση χρυσηλόκατος κίλαδιενή,
 ἄρτεμις ἰοχίαιρα, κασιγνήτη ἑκάβῳ,
 λιβῶ δ' ἄντ' ἐση σῶκτος ἱερουνίος ἱρμῆς·
 ἄντα δ' ἄρ' ἠφαισίοιο μέγας ποταμὸς βαθυλίνης,
 ὃν ξάνθον καλέεσσι θεοὶ, ἄνδρες δ' Ἰσκαμανδρην,
 ὧσ' οἱ μὲν θεοὶ, ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
 ἑκτόρος ἄντα μάχισα λιλαίῳ Δῖναι ὄμιλον
 πριαμίδεω· καὶ γὰρ ῥὰ μάχισά γε θυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι ἄρ' ἂν ταλαύεινον πολεμίστην,
 αἰνείαν δ' ἰθύς λαοσφόος ὤρσεν ἀπόλλων,
 ἀντία πηλείωνος· ἐνῆκε δ' ἐοίμενος ἠΰ·
 ἱεὶ δ' ἔπ' ἡνιάμοιο λυκαωνεῖσ' ἀφ' ὧν ἦν,
 ἔω μιν ἑσάμηνος, προσέφη Διὶς ἱὸς ἀπόλλων,
 αἰνεία τῶν βεληφόρε· πῶς βί' ἀπειλαί,
 τὰ, τῶν βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων·
 πηλείδω Ἀχιλλῆϊ, ἱκαντίβιον πολέμιόν·
 τὸν δ' αὖτ' αἰνείας ἀπαμειβόμενος, προσέειπε·
 πριαμίδη τί με ταῦτα, καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελύεις,
 ἀντία πηλείωνος ὑπ' ἄνθρωποιο μάχεσθαι·
 εἴ μ' ἄρ' ἴδῃ πρῶτα πολέκεος ἀντ' Ἀχιλλῆϊ
 σήθωμαι· ἀλλ' ἴδῃ με καὶ ἄλλοτε Διερὶ φόβῳ·
 ἔξ' ἴδῃς ὅτε θεσὶν ἐπὶ λυθὼν ἡμετέρῃσιν·
 πέρσῃ δ' ἐλυρνησὸν καὶ πῆλαθον· αὐτὰρ ἐμὲ ζῶν
 εἰρύσασθ', ὅς μοι ἐπ' ὤρσῃ μένος λαίψηρά τε γούνα·
 ἦκ' ἐλάνω ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆϊ καὶ Ἀθήνῃ
 ἢ οἱ πρόδωκ' οὔσα τίθει φάει δ' ἐκέλευον,
 ἔρχε' ἑλκεῖα, λίλιγας καὶ τῶας ἐνάριον·
 ἔω οὐκ ἐς Ἀχιλλῆϊ ἱκαντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα, εἴς γε θεῶν ὅς λαιγὸν ἄμυνε·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

καί δ' ἄλλως ῥυγ' ἰθὺς βίβας πέτεται οὐδ' ἀπολήγῃ,
 πρὶν χρόος ἀνδρομένοιο λιελθέμεν· ἔδῃ θεός περ
 ἴθι τείνειεν πολέμῳ τέλῳ, οὐ μὲ μάλα ῥεῖα
 νικήσῃ οὐδ' εἰ παρχάλκεος εὔχεται εἶν'.

Τόν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ δῖος ἰδὼς ἀπόλλων·
 ἦ ῥως ἀλλὰ γὰρ καὶ σὺ θεοῖς αἰετῶνέτησιν
 εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ δῖος κούρης ἀφροδίτης
 ἐκγαγάμεν· καῖνος δ' ἡφείδονος ἐκ θεοῦ εἰς·
 ἡ μὲν γὰρ δῖος ἰδὲ ἦδ' ἱξάλοιο γέροντ'·
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτρεῖα μηδὲ σε πάμπαν
 λυγαλίοις ἐπίεσσιν ἀπὸ τριπέτῳ καὶ ἄρῃ.

Ὡς ἐπὼν ἱμπνευσε μένος μέγα τοιμῖνι λαῶν·
 βῆ δ' διὰ προμέχων κευρυθμένος αἶθοπι χαλκῷ·
 οὐδ' ἔλαθ' ἀρχίσκο πάϊς λευκάλεον ἦρῳ·
 ἀντία πηλείδωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἦδ' ἀμυλῆς καλίσσασα θεοὺς, μετὰ μῦθον ἔειπε·

Φράζεσθον δ' ἡ σφῶϊ τοσείδιον καὶ ἀθήνη
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδ' ἐργα·
 αὐγείας δ' ἔβη κευρυθμένος αἶθοπι χαλκῷ·
 ἀντία πηλείδωνος ἀνῆκε δ' φοῖβος ἀπόλλων,
 ἀλλ' ἀγὰρ ἡμεῖς πέρι μιν ἀπορωπῶμεν ὀπίσσω
 αὐτόθου· ἢ ὡς ἔπειτα καὶ ἡμεῖων ἀχιλῆϊ
 παρσαίη· Διοίη δ' κράτος μέγα μηδ' ἐν θυμῷ
 Διὸς παῖδ' ἴνα ἐδῇ ὅμην φίλεσσιν ἄεργοι
 ἀθανάτων· οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τ' ἄρ' ἄρ' περ
 ῥωσὶν ἀμύνεσιν πόλεμον καὶ Διιοτῆτα·
 πάντες δ' οὐλύμωιο κατήλθομεν ἀνδράωντι
 τῆς δέ μάχης ἵνα μή τι μέγα φώσσι πάθῃσι
 σήμῃον· ὕπερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσπερ δὲ αἰσῶ
 γινομένη ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

ἔλ' ἀχιλῆος οὐ ταῦτα θιῶν ἐκ πιύσεται ὁμφῆς,
 δίδωσι τ' ἐπειθ' ὅτι κέν τις ἱερὰντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμῳ χαλεπὸν ὃ θεοὶ φαίνεσθαι ἱεραρχίῃς.
 Τὴν δ' ἡμίβιτ' ἐπετα ποσειδάων ἱεροσίχθων.
 ἦρ' ἢ μὴ χαλῆπαυε πάρεκ νόον οὐδέ τι σε χρεῖ,
 οὐκ ἄρ' ἔγω γ' ἐθέλωμι θεοὺς ἐειδὶ ξυωλάσας·
 ἡμέας δ' ὄντας ἄλλας ἐπειθ' πολυφέρτρῳ ἡμῶν. **Νοῦθ**
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἐπετα καθεῖς ὥμιθα κιόντας,
 ἐκ πάτο ἐς συνεπιήν· πόλεμος δ' ἀνδρασι μιλῆσθαι.
 εἰδὲκ' ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἢ φοῖβος ἀπόλλων,
 ἢ ἀχιλῆος ἰσχωσι καὶ οὐκ εἴωσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἐπετα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν, νεικὸς ὀρεῖται
 φυλόπιλος· μάλα δ' ὤκτα διακινεθίντασ' οἶω,
 ἄφ' ἱμῶν οὐλύμπόν τε θιῶν μεθ' ὁμήγευσιν ἄλλων,
 ἢ μετέρης ὑπὸ χρσίν ἀνὰ γὰρ ἱφί διαμίντασ'.
Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
 τεύχεος ἐς ἀμφίχουτον ἥρακλῆα θείοιο
 ὑψήλόν τ' ῥά οἱ τῶν καὶ παλλὰς ἀθήνη
 ποίειον· ὄφρα τ' κῆρ' ὑπεκπροφυγῶν ἀλείοιο,
 ὁπότε μιν στυγαῖ ἀπ' ἡιόνθ' πεδίονδε.
 ἐνθα ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔϊξο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρ' ῥηκεν νεφέλῃν ὥμοισιν ἔσαντο.
 οἳ δ' ἐτέρωσεν κάθισον ἐπ' ὀφρύσιν καλλιχελῶνης,
 ἀμφὶ δὲ ἦεν φοῖβε καὶ ἄρ' ἡα πτόλι' ὠρεσθον,
 εἰς δὲ μῶν ῥ' ἐκάρθον καθεῖατο μνηστώντας
 βουλὰς· ἀρχέμεναι δ' Ἰουσι πλεῖστοι πολέμοιο,
 ὥκνον ἀμφοτέρω γ' ὧν δ' ἥμενος ὑψί κέλευε.
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπρο χαλκῷ
 ἀνδρῶν ἢ δ' ἱππῶν· κάρκαρε δὲ γαῖα πόδισσιν,
 ὄρνυμένων ἀμυδρῶν δ' ὕο δ' ἀνέρες ἔξοχ' αἰετοῖς.

ἔς μιν ἀμφοτέρων σωίτῳ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 αἰνείας τ' ἀρχισιάδης, καὶ δῖον Ἀχιλλεύς.
 αἰνείας δ' ἤρωϊς ἀπειλήσας ἐβίβηκε,
 νηυσέων κόρυθι βειαρῇ ἄτὰρ ἀσπίδα θούειν,
 προΐδων ἔχε σέρνοιο· τίνας τε δ' Ἀλκίον ἔρχοιτο
 Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρ' ἰών ὡς
 σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρας ἀποκτάμεναι μεμαῶσιν
 ἀγρόμενοι πᾶς Διῆμος· ὃ δέ πρῶτον μὲν ἀτίδων·
 ἔρχεται ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθίων αἰήων,
 Δαρὶ βάλλῃ, ἐάλητε χανῶν πρίτ' ἀφρὸς δολόντας
 γίγνεται· ἐν δέ τε οἰκράδιῃ σέει ὀλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δ' πλευράς τε καὶ ἰσχίᾳ ἀμφοτέρωθεν
 μακίσταται· ἐν δ' αὖτ' ἐποτρύνει μάχεσθαι.
 γλαυκιδῶν δ' ἰθὺς φέρεται μένει ἥν' ἔνα πέφιν,
 ἄνδρῶν δ' αὐτὰς φθίεται πρῶτ' ἐν ὁμίλῳ.
 ὡς Ἀχιλλῆ' ὥρῳα μένος καὶ θυμὸς ἀγένητορ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορ· αἰνείας,
 οἷδ' ὅτε Διὶ σχείδον ἦσαν ἐπ' ἀμλήσεισιν ἰόντες,
 ἦν πρότερος προσέειπε Πηλεΐδης Διὸς Ἀχιλλεύς·
 Διναίᾳ δ' ἐσὺ τόσσον ὁμίλῳ πολλὸν ἐπιθών,
 ἔσῃ δ' ἐγὼ καὶ θυμὸς ἐμοὶ μάχεσθαι ἀνώγει.
 ἔλπομεν τῶσιν ἀνέξεν ἱποδάμοισιν
 ἡμῆς τῆς πριάμεν· ἀτὰρ ἔκω ἐμ' ἐξοναρίξῃς.
 οὐδὲ τοῦννεκά γε πριάμος γέρας ἐν χερσὶ θήσῃ.
 εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἐμπελὸς ἔδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νύ τί τοι τῶς τέμενος τάμον ἐξοχὸν ἄλλων.
 καλὸν φυταλιῆς· καὶ ἀρούρης ὄφρα νέμῃαι
 αἰέκω ἐμὲ κτείνης· χαλιπῶς δέ σ' ἐολπὰ ρέξῃ
 ἢ Διὶ μὲν σέ γε φημι καὶ ἄλλο τε Δαρὶ φέβῃσαι.
 ἢ ἔμιννῃ· ὅτε περ σε βροτῶν ἀπὸ μῦνον ἰόντα,

σὺν αὐτῇ ἰθαίῳν ὀρέων ταχέως πόδεσσι
 καρπαλίμως· τότε δ' οὐδ' ἐμπεροπαλίσσει φινύγαν·
 ἔνθα δ' ἐς λυρνησὸν ἐπέκφυγας· αὐτὰρ ἐγὼ τήρ,
 πέρσας μεθορμηθεὶς σὺν ἀθήνῃ καὶ Λίῃ πατρί·
 ληιάδας δ' ἡ γυναικὶς ἐλευθέρων ἡμᾶρ ἀποτύρασ·
 ἦγον· ἀτὰρ σὺ βῆς ἱερῆσά τε καὶ θεοὶ ἄλλοι·
 ἀλλ' ὅτ' νῦν σ' ἐρύδαται δῖοιμα ὅς ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεται· ἀλλὰ σ' ἐγὼ ἀναχωρήσαντα κλυτὸν
 ἐς πληθύνειναι, μὴ δ' ἀντίοις ἴσας· ἐμῖο,
 σπῆν' ἡ κακὸν παθεῖεν· ῥέχθεν δὲ τε νήπι· ὅτ' ἐγὼ·
 ἐν δ' αὐτ' αἰνείας ἀπαμείβω φώνησέν τε·
 πηλείδην· μὴ δὴ μ' ἐπείσῃ γε νηπύλον ὤς·
 ἔλπεο λειδίξεισθαι ἐπὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἢ μὲν κρῖμίσῃ δ' αἰσουλὰ μυθήσασθαι,
 Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γουεῖν· Ἴδμεν δ' ἐκκήσῃ
 πρόκλυτ' ἀκρόοντες ἐπεα θνητῶν ἀνθρώπων,
 ὅτ' ἐπ' αὐτ' ἄρπυιαι σὺν ἐμῶν· ἴδμεν οὐτ' ἄρ' ἐγὼ θύς,
 φασὶ σὺ μὲν πηλεῖ· ὅτ' ἀμύμονος ἐκγονον εἶν·
 κηρὸς δ' ἐκ θέτιδος καλλιπλοκάμῃς ἄλγος ὀδυνῆς
 αὐτὰρ ἐγὼν ἤδ' ἐμὴν μεγαλήτερ· ὅτ' ἀγχιόσκο
 εὐχομαι ἐκ γαργάμην· μήτηρ δὲ μοι ἐξ ἀφροδίτῃ,
 τῶν δὴ νῦν ἔτρωι γε φίλον παῖδα κλαύθοντα
 σήμερον· ὅτ' ἄρ' φημ' ἐπείσῃ γε νηπιτίοισιν
 ὥδ' ἡλικακείντε μάχης ἐξέκτονέσθαι,
 εἰ δ' ἐθέλῃς καὶ ταῦτα διαήμεναι ὅφρ' ἐν ἐδῇς
 ἡμιντέρω γουεῖν πολλοὶ δὲ μιν ἀνδρες ἴσασιν·
 Δάρδιανον αὖ πρῶτον τέκνον φιληγρέτα βῆς·
 κτίσῃ δ' Ἰλαρδιανίῳ ἐπὶ οὐπὼ ἴλιος ἱρή,
 ἐν πεδίῳ πεπόλισο πόλιν μετώπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἐθ' ὑπάρξας ὥκειον πολυπιδάκῃ Ἰλῆι

Διάρβανος ἄν τέκεθ' ἦδ' ὄν χειχθόνιον βασιλῆα·
 ὅς δ' Ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 πῦρ τε στήλεια ἵπποι' ἔλας κέκτα βυκαλίον
 θέλειαι πώλυσιν ἀγαλλόμεναι ἀπαλῆσι,
 τῶν καὶ βορέης ἠρώτατο βοσκήμνων,
 ἵππων δ' ἐσάμμος παρ' ἐλέατο κυανοχαίτῃ,
 αἴδ' ὅτ' ὑποκυαγέμνου ἔτεκον Διοκαίδεα πώλυσ·
 αἴδ' ὅτ' ἄμ' σκιρτῶεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρμαρ,
 ἄωρον ἐπ' ἀνθρίκων καρπὸν θέον, οὐδ' ἐκτεκλῶν,
 ἀλλ' ὅτε δ' ἄμ' σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμίνος αἰὸς ποταμοῖο θέσκηρ,
 πῶα δ' εἰχθόνιος τέκετο πῶεσιν ἀνακτα
 πῶος δ' ἄν πεῖς παῖδες ἀμύμονος ἐξιγέοντο,
 Ἴλλος τ' ἄσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος γανυμήδης,
 ὅς δ' ἄμ' κάμισος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 πῶν καὶ ἀνθρίκων θεοὶ Διὶ οἶνοχοῦσαν
 κάμειος εἴνεκεν οἶο' ἵν' ἀθανάτοισι μετέη,
 Ἴλλος δ' ἄν τέκεθ' ἦδ' ὄν ἀμύμονα λαομέλιοντα·
 λαομέλιον δ' ἄρα ἕβωνδ' ἔκετο πρίαμόν τε
 λάμῳν τε κλυτίωνθ' ἱκετάονά τ' ὅσον ἄρηθ',
 ἀσάρακος δ' ἄμ' κάμω· ὅδ' ἄρ' ἀρχίσλω τέκε παῖδ' ἄλ·
 αὐτὰρ ἐμ' ἀρχίσσης πρίαμος δ' ἔτεχ' ἐκθραδίον,
 ταύτης θειγανῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι,
 ζῆν δ' ἀρετὴν ἀνδραγαθὴν ὀφείλει τε μινύθει τε·
 ὅπως κεν ἔθελῃσιν· ὁ γὰρ κάρυσος ἀπάντων,
 ἀλλ' ἄγε μὴ ἐλ ταῦτα λεγόμεθα νηπιῦσι δὲ,
 ἕκαστ' ἐν μίᾳ ὑσμίνῃ Διιοτῆτ'·
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ἐνείδεα μινύθ' ἰσάδαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἄρ' νῆες ἐκτόν' ἵππος ἄχθος ἄροισι·
 ἐρεπὶ δ' ἄγε γλῶσσαι βροτῶν· πολλὰ δ' ἐνὶ μύθοι

παντοῖοι ἐπίων ὃ πολὺς νόμος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ὅπποῖον κ' ἐπὶ πηδᾶ ἔως τοῖον κ' ἐπακρύσας,
 ἀλλὰ τίη εἰδῆσθαι καὶ νεῖκεα νῶν ἀνάρκη
 νεκτὶν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥς τε γυναικας,
 αἵ τε χολωσάμεναι εἰδὸς πείε θυμοβόροιο
 θεκτὺς ἀλλήλοισι μέσῳ ἐς ἀγνάντουσα·
 πόλλ' ἐτιὰ τε καὶ οὐκὶ χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀπορέψης μιμαῶτα,
 σπρὶν χαλκῶ μαχίσσας ἐναντίον ἀλλ' ἄγε θάσσον
 γυνεὸς μὲν ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐρχήσιν,
 ἦ ῥά· καὶ ἐν δ' ἐνὶ σάκει ἔλασε χάλκεον ἐρχο
 σμυδάλιον· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μῦκε διερὸς ἀκωκῆ
 πηλείδης ὃ σάκος μὲν ἀπὸ τοῦ χειρὶ παχείῃ,
 ἔσχετο ταρβήσας· φούβος γὰρ διολιχόσκιον ἐρχο,
 ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι μετ' ἀλγέρος αἰνείας,
 νῆπιος· οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὥς εἴ ῥηίδ' ἐστὶ θεῶν εἰκυδία δῶρα,
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι λαμῆμεναι ἢ δ' ὑποείκεν,
 οὐδὲ τότε αἰνείας διαίφρονος ὀβριμον ἐρχο
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύσκει δῶρα θεοῖο
 ἀλλὰ δύνω μὲν ἔλασε, διὰ πύχας· αἶ δ' ἄρ' ἐν τρεῖς
 ἦσαν ἐπὶ πάντε πύχας ἔλασε κυλλοποδίῳ,
 τὰς δὲ χαλκείας· δὺ δ' ἐνδοθὶ κασιτέραιο.
 τὴν δὲ μίαν χρυσὴν τῇ ῥ' ἔχουσ χάλκεον ἐρχο,
 δυντὸς αὐτ' ἀχιλῆος προΐει διολιχόσκιον ἐρχο,
 καὶ βαλὲν αἰνείας κατ' ἀσπίδα πάνθ' ἐσσω,
 ἄντυγ' ὑπὸ πρῶτῳ, ἢ λιπτότατος θείε χαλκός,
 λιπτότατη δ' ἐπὶ λω ῥινὸς βοὸς ἢ ὃ διὰ πρὸ
 πηλιάς ἦξε μελίη· λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς,
 ὠνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ τοῦ ἀσπίδ' ἀνέσχε

Δείσας· ἔρχει δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτο ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη ἱμένη· Λία δ' ἀμφοτέρων ἐλε κύκλους,
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὅ δ' ἀλευάμηνος Δόρυ μακρόν,
 ἔστη καὶ δ' ἄχος εἰ χυθ' μυρίον ὀφθαλμοῖσι
 ταρβήσας· ὃ δ' ἄγχι πάγχυ βέλεσ' αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ἕμιμαώς ἐπόρουσεν ἱερὸν ἀμύνος ξίφος ὀξύν,
 σμυρδαλέαι ἰάχων· ὃ δ' ἐχθρὸν ἰδὼν λάβε χερσὶ
 αἰνείας μέγα ἔργον· ὃ δ' ἰδὼν ἄνδρ' ἐφίρειον,
 ὅιοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἐμιν ῥέει πάλλει καὶ οἴθ',
 ἔνθα κεν αἰνείας μῆν' ἐπισηνύμενον βάλε περὶ φ.
 ἦ κόρυθ', ἦ δ' ὀφθαλμοῖσι, τό δ' ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἔνθ' ἐκ περὶ πηλείδης σχιδὸν ἄσπερ θυμὸν ἀπηνήρα,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξύν νόησε ποσειδάων ἱεροσίσχθων,
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν,
 ὦ πάτερ· ἦ μοι ἄχος μεγαλήθροιο αἰνείας.
 ὅς τάχα πηλείωνι διαμνίς, αἰδώς δ' ἐκάτεσι
 πεσὸν ἄμηνος μῦθοισιν ἀπέλμωνος ἑκάτοιο
 νῆπιος· ἔ δ' ἐτι οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλὰ τίη νῦν οὕτως ἀναίλιος ἄλγος πάσχει.
 μάτ' ἔναι· ἀλλοφρίων ἄχεων κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοί, εὐρανὸν οὐρὸν ἔχουσιν
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρι μιν ὑπὲρ ἐκ θανάτο ἀνέγνωμεν
 μή πως καὶ κρονίδης κεχολώσεται, αἴ κεν ἀχιλλεύς
 τὸν δ' ἐκατακτείνῃ· μέρσιμον δ' ἐοίετο ἀλέεσθαι,
 ὅφρα μὴ ἀσπίρμος γενεὴ καὶ ἄφρατος ὄληται.
 Δαρδάνιος· ὃν κρονίδης περὶ πάντων φίλας παίδων·
 οἳ ἔθεν ἱερίων ἱερῶν γυναικῶν τιθνητάων.
 ἦ δὲ γὰρ πριάμεν γενεὴν ἥχθη κρονίδων,
 νῦν δ' ἐμιν αἰνείας βίη φάσγειν ἀνούξει.
 καὶ παῖδες παίδων βίβει μετόπισθε γένωνται.

Τόν δ' ἡμίβιτ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρη·

ἔννοσίγαι' αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόηθῃ

αἰνείαν· ἢ κέν μιν ἱρύσαιο, ἦ καὶ ἰάσῃς,

πηλείδῃ Ἀχιλλεῖ δαμήμεναι ἰδὼν ἔόντα,

ἔτοίμην γοῖν νῶϊ πολλῆς ὠμόσσα μῆν' ὄρεας,

πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἱγὼ καὶ παλλὰς Ἀθήνη·

μή ποτ' ἐπὶ βῶσιν ἀλιξήσῃν κακὸν ἡμάρ,

μή δ' ὅποταν βοίῃ μαλὶν ὦ πυρὶ πάσσα δάηται

δαομένη δαίωσι δ' ἀρήιοι ὕπνῳ ἀχαιῶν,

αὐτὰρ ἐπὶ τί γ' ἄκυσσε ποσειδάων ἔννοσίχθων,

βῆ ῥ' ἱμῶν ἄν τε μάχῃ καὶ ἀνὰ κλίνον ἱρχέσθων·

ἴξε δ' ὅθ' αἰνείας ἦ δ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·

αὐτίκα βῶϊ μῆν' ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέου Ἀχλὺν

πηλείδῃ Ἀχιλλεῖ· ὁ δ' ἐμελίην εὐχάλητον

ἁσιδὸς ἔξεφυσεν μετ' ἀλγέθρος αἰνείας·

καὶ τῆν μῆν' προπάρειθε ποδῶν Ἀχιλλεῖ· ἔθικαν·

αἰνείαν δ' ἐπέσσωεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας,

πολλὰς δ' εἰχασ' ἑρώων πολλὰς δ' καὶ ἱππῶν

αἰνείας ὑπὲρ ἄλβ' θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,

ἴξε δ' ἐπ' ἰσχαλὴν πολυαῖνος πολέμοιο,

ἔνθα δ' καὶ κῶνις πόλεμον μεταθώρησεντο·

βῶϊ δ' ἄλ' ἐγγύθεν ἦλθε ποσειδάων ἔννοσίχθων·

καί μιν φωνήσας ἔπειτα πῖρόντα προσηύδα·

Αἰνεία· τίς σ' ὦδε θεῶν ἀέκβη κελύει

ἀντί' Ἀχιλλεῖος πολλομίσην ἦ δ' ἐμάχεσθαι,

ὅς σ' οὐ ἅμα κρείσων καὶ φίλτρος ἀθανάτοισιν,

ἀλλ' ἀναχωρήσας ὅτε κεν συμβλήσῃαι αὐτῷ,

μή καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἰῖδος εἶσαφίηκαι,

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσση,

θαρσύνεσας δ' ὑπέτα μετὰ πρῶτόισι μάχεσθαι·

ὅ μιν γάρ τις σ' ἄλλος ἀχαιῶν ἐξουκέρσει.

Ως ἔπων λίπον αὐτόθ' ἐπὶ δινεΐφραδι πάντα.

αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκίδασ' Ἀχλὺν

θεωπυσίνω· ὅδ' ἔπειτα μέγ' ἐξίδ' οὐδ' ὀφθαλμοῖσιν,

ὄχθησας δ' ἄρα ἔπι πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμόν,

ὦ πόσσι· ἢ μέγα θῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμα,

ἔγχος μὲν τόδ' ἐκίττα ἐπὶ χθονὸς οὐδ' ἐτι φῶτα

λῶσθαι θεὸν ἐφίεσσα κατὰ κτάμεναι μνηαίνων,

ἢ ῥὰ καὶ αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ἦεν· ἄτάρ μιν ἔφω μάψ' αὐτῶς εὐχετάσθαι,

ἔρρετω· οὐδ' ὁ θυμὸς ἐμὴν ἐν περὶ θῆναι

ἔσται· ὅς καὶ νῦν φύγ' οὐδ' ἀσμενός ἐκ θανάτοιο.

ἀλλ' ἄγε δὴ δαναοῖσι φίλοισι κλυώσας,

τῶν ἄλλων βῶων περήσθαι ἀντίος ἰλῶν.

ἢ καὶ σίχας ἄλβ' ἐκίλεν· ὃ φῶτ' ἐκάσθω.

μηκέτι νῦν βῶων ἐκάς ἔσται δῖοι ἀχαιοί,

ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ, ἀντ' ἀνδρὸς ἵτω μεμάτω ὃ μάχεσθαι.

ἄργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ φθίμῳ πρὶ ὄντι,

τόσους δ' ἀνθρώπους ἐφίπην καὶ πᾶσι μάχεσθαι

οὐδέ κ' ἄρ' ὅς περ θεὸς ἀμβροτὸς οὐδ' ἐκ' ἀθήνη·

τόσους δ' ὕσμίνης ἐφίπποισόμα καὶ πονέοιτο

ἀλλ' ὅσων μὲν ἐγὼ δύναμαι χρυσὴν τε ποσσίν τε

καὶ δένει, οὐ μ' ἐν φημί μελησέμεν οὐδ' ἠδ' αἰὶν,

ἀλλὰ μάλα σιχὸς ἐμὶ διαπύρε· οὐδ' ἐν δῖῳ

βῶων χαρῆσθην ὅς τις σχεδὸν ἐγχεὶς ἔλθῃ.

Ως φάτ' ἐποτρύνων βῶεσσι δὲ φαίδιμος Ἴκτωρ.

κίελεθ' ὁμοκλήσας· φάτο δ' Ἴδμεν ἀντ' Ἀχιλλῆος

βῶας ὑπέρθυμοι μὴ δειδίτε πηλείωνας.

καί κεν ἐγὼν ἐπείσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,

ἔγχεϊ δ' ἄργαλέον· ἵππῃ πολυφέρτρῳ ἔειν.

οὐδ' ἀχιλῆος πάντεσσι τέλεος μύθοις ἐπιθήσθαι·
 ἀλλὰ τ' ἔμμεν τιλίσαι· τ' δ' ἐκὼν μεσσηγὺν κελύει·
 τοῦδ' ἐγὼ ἀντίος εἵμι· καὶ ἐπὶ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν·
 ἐπὶ πυρὶ χεῖρας ἔοικε μένος δ' αἰθωνίσι δ' ἥρω.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἷός τ' ἀντίοι' ἐγχεῖσθαι
 φῶες τῶν δ' ἄμυνδ' ἐς μίχθη μένος· ὦρθε δ' αὐτῇ,
 καὶ τότ' ἄρ' ἐκέλευε πλεῖστα παραστά· φοῖβος ἀπόλλων·
 ἐκέρκευ μῆκεν πάμπαν ἀχιλλῆϊ προμάχῳ,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδιξε,
 μήπως σ' ἢ ἐβάλη ἢ ἐσχιδόν' ἄορα τύφῃ.

Ὡς ἔφαθ'· ἔκταρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας ὅτ' ἄκυσσε θεοῦ ὑπὰ φωνήσαντο·
 ἔνδ' ἀχιλῆος φῶεσι θόρε φρεσὶν ἐμένος ἀλκήν
 σμυδαλῆα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν ἰφιδίωνα,
 ἐδλὸν ὄρωται εἰδὼν πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηῖς ὄρωται ἐπὶ βελίπορθῳ,
 τμῶλα ὑπὸ νηρόεντι· ὕδης ἐν πτόνι δῆμα·
 πρὶν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλλ' ἐγχεῖσθαι ἀχιλῆος,
 μέσσω κακκίφαλῃ· ἥ δ' ἀνδριχὰ πᾶσα κιάσθη,
 δούπησε δ' πεσῶν ὅδ' ἐπὶ ξανθῷ δῖος ἀχιλῆος,
 κῆρσαι ὄρωται εἰδὼν πάντων ἐκπαγλοτάτ' ἀνδρῶν,
 ἔνθα δ' ἐβίβανθε· γονεὶ δ' ἐβίβ' ἐπὶ λίμνῃ
 γυγαίῃ· ὅθι βίβ' ἐμυδος παφῳῖόν ἐστιν,
 ὕλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι· καὶ ἐρμῳ δινήεντι·

Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος πρὶν δ' ἰσκότος ὄσσε καλύψει·
 πρὶν μὲν ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώβοις διατέοντο,
 πρῶτῃ ἐν ὕσμινῃ· ὅδ' ἐπὶ αὐτῷ δημόλειοντα
 ἐδλὸν ἀλιξήτηρα μάχης ἀντήνορος ἡῶν,
 νῆξ' κατὰ κρόταφον, κωέης δ' ἰὰ χαλκῆς παρήγ',
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἐσχεῖται ἀλλὰ δὴ αὐτῆς

αὐχμη¹ ἰμίνῃ ῥῆξ² ὀσέον· ἐγκέφαλος δ' ἐ
 ἔνδον ἅπασσιν πάλαι καὶ δ' ἀμασσε δ' ἐμιν μεμαῶτα,
 ἵπποδάμαντα δ' ἐπέταχεν ἵππων αἴσσοντα
 πρόθεν ἔθεν φεύγοντα, μετὰ φρεσὶν οὐτάσσε δ' ἐνρί,
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴδει καὶ ἔρρυεν· ὥς ὅτε ταῦρ
 ἔρρυεν ἑλκόμενος ἑλκώνιον ἀμφὶ ἀνακτα,
 καὶ ῥ' ἑλκόντων γ' ἀνυτα δ' ἐτε πῖς ἐνοσίχθων·
 ὦς ἄρα τὸν γ' ἐρύγοντα λίπ' ὀσέα θυμὸς ἀγνήνῃ
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δ' ἐνρί μετ' ἀντίθειον πολυδωρον
 πριαμίδω· τὸν δ' οὐκ πατήρ ἔϊσκει μάχεσθαι,
 οὐκ οἶα δ' ἐμετὰ πᾶσιν νώτα ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε πόδεσσι γ' πάντα σ' ἐνίκα·
 δὴ τότε νηπίεσσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θύνη δ' ἰὰ προμάχων· εἶως φίλον ὦλεσε θυμὸν,
 πρὶν βάλλε μέσσην ἄκοντι ποδ' ἄρκεε δ' ἴος ἀχιλλεύς
 νώτα παραΐσσοντος ὄθι· (ὡς ἦρος ὄχρ' ἦε
 χρύσσοι σύνεχον· καὶ διπλὸς ἦν φοθώρῃ·
 ἀνὴρ δ' ἐδίδεσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγχεος αἰχμῇ·
 γυνὴ δ' ἔειπ' οἰμώξασ' νεφέλῃ δ' ἐμιν ἀμφικαλύψας
 κυανέῃ· πρὸς δ' οἱ δ' ἔλαβ' ἐντρεα χρυσὶ λιαδίς,
 ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον πολυδωρον,
 ἐντρεα χρυσὶν ἔχοντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ
 κατ' ῥ' ἄθ' οἱ φθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἐτλη
 σῆρὸν ἐκὰς σρωφᾶσθ' ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' ἀχιλλεύς·
 ὅξυ δ' ὄρου κραιάων φλογὶ ἱκέλες· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ὥς ἔειδ' ὥς ἀνέπαλτο καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤσδαι·
 ἔγχεος ἀνὴρ ὅς ἐμὸν γε μέλισ' ἐπεμάσασθαι θυμὸν
 ὅς μοι ἔταϊρον ἐπεφνε τεύμενον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δ' ἦρ
 ἀλλ' ὅλω πῖσσοι μιν ἀνὰ πτόλι μοιο γαφύρας,
 ὅ· καὶ ὑπόφραϊδ' ὦν προσεφώνεον ἑκτρεα δ' ἴον·

ἔασον ἴθ' ὥς κε θάλασσαν ὀλέσθην πείραθ' ἴκηαι.

Τόνδ' ὅτ' ταρβήσας προσέφη καρυθαίοις ἔκταρ.
 πηλείδῃ μὴ δ' ἡμ' ἐπείσιν γε νηπιύων ὥς,
 ἔλπιε θεοδίδεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδ' αὖ καὶ αὐτὰρ
 ἢ μὲν κρῖμίαντ' ἢ δ' ἄστυλα μυθήσασθαι,
 οἶδ' αὖ δ' ὅτι σὺ μὲν ἔωλός· ἐγὼ δ' ὅτ' σέθεν πολὺ χεῖρόν,
 ἄλλ' ἥτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείτται·
 αἴ κε σε χαρότρός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δ' ὑρὶ βαλὼν· ἐπεὶ ἢ καὶ ἐμὸν βέλους ὀξύ παύροισιν.
 ἦ ῥά· καὶ ἀμπιπαλὼν προΐει δόρυ καὶ τόγ' ἀθήνη
 πνοιῇ ἀχιλῆος πάλιν ἔραπε κυδάλι μοιο
 ἦ καὶ μάλα φύξασα· ῥ' δ' ἄ· τί κ' ἐκίθεα θύρα δ' ἴον,
 αὐτὸν δ' προπάροιθε ποδῶν πέσσειν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ἐμμιμαῶς ἐπόρυσσε κατακτάμεναι μεναιμένην
 σμυδαλέαι ἰάχων· τόνδ' ἐξήρπαξεν ἀπὸ μῶρος
 ῥ' ἴα μάλ' ὥς τε θεὸς ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἦεν πολλῇ,
 ῥίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρυσσε ποδάρκης δ' ἴος ἀχιλλεύς
 ἐγχεῖ χαλκείῳ ῥίς δ' ἦεν τῷ φεβαοῖαν,
 ἄλλ' ὅτε δ' ἢ ὅτ' ἐταρὸν ἐπίστυβ' ἀκίμωνι ἴθις,
 θεινάδ' ὁμοκλήσας· ἐπεὶ π' ἵδ' ὅντα προσηύδα·
 ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν δ' αὖ τίς ἐρύσας φοίβος ἀπὸ μῶρος
 ὦ μέλεις εὐχεσθαι ἰδὼν ἐς δ' οὐ πον ἀκόντων,
 ἦ θήν σ' ἐξανύω καὶ ὕπερον ἀντιβολήσας,
 εἴ περ ὡς καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρ' ῥ' ὀθός ἐσι,
 νῦν δ' ἄλλως ῥῶων ἐπίσθμαι ὅν κε κίχιδ'.

Ὡς ἐπὼν δ' ὅπ' οὕτως κατ' αὐχένα μέσσην ἀκύνει.
 ἔειπε δ' προπάροιθε ποδῶν· ὁ δ' ἔπειν μὲν ἔασα.
 Δημοῦχον δ' ἐφίληθ' ἰδὼν ἥν τε μέγαν τε
 παγγόνι δ' ὑρὶ βαλὼν ἠφύκακε· ῥ' ν μὲν ἔπατα.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

οὐτάων ξίφει μεγάλῳ ξιφαίνου θυμόν.
 αὐτὰρ ὁ λογοόνον καὶ δάρυδανον οἷε βίαντ
 ἄμφω ἱφορμηθεὶς ξίϊππων ὥσε χαμάδι,
 τὸν μὲν δρυὶ βαλὼν τὸν δ' ὀσχιδὸν ἄορι τύψας,
 φῶα δ' ἀλαστορίδῳ ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούναρ
 εἰπὼς ἐν πεφίδοις παδῶν, καὶ ῥὼν ἀφείη,
 μὴ δὲ κατὰ κτείνεσθαι, ὁμιλικίῳ ἔλεθ' ἄσας
 νῆπιος· ὃ δ' ἔδ' ἡδ' ὁ δ' ἐπείσσεσθαι ἐμελλον,
 ὃ γὰρ ἔγλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν, ἥπ' ἔο χεῖρεσι γούναρ
 ἱέμενος λίπεσθαι· ὃ δ' ὀφραστὴν ὄντα κατ' ἥπαρ.
 ἔκ δ' εἰ ἥπαρ ὀλιδεῖν· αὐτὰρ μέλαν αἶμα κατ' αὐρῷ,
 κόλπων ἐνέπλησε· τὸν δ' ἐσκόβ' ὅσπερ κάλυψε
 θυμοῦ δρυόμβρον· ὃ δὲ μούλιον ὄντα παραστάς
 δρυὶ κατ' ὄνυ· εἴθεα δ' ὅτ' οὐαὶς ἦλθ' ἑτέρω
 αἰχμὴ χαλκείῃ· ὃ δ' ἀγένορος ἦδ' ἐχέλευ
 μέσσω κακὴ φάλην ξίφει ἤλασε κωπήοντι
 πᾶν δ' ὑπερβόανθ' ἔξιος αἶμα· τὸν δὲ κατ' ὄσπερ
 ἔλαβ' ἐπ' ὀφρύς θάνατον, καὶ μοῖρα κραταή,
 δρυαλέωνα δ' ἐπεθ' ἵνα τε ξωέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τὸν γὰ φίλης διὰ χεῖρὸς ἐπερου
 αἰχμὴ χαλκείῃ ὃ δὲ μιν μένει χεῖρα βαρυνθεὶς
 πρὸ δ' ὀρόων θάνατον· ὃ δὲ φραστὴν αὐχένος θείνας,
 τῇλ' αὐτῇ πύλκι κάρη βάλε μυελὸς αὐτῆς
 ἀπονδυλίων ἐκπαλθ' ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κείτ' ἐτανυδαίς,
 αὐτὰρ ὃ βῆ δ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα πείρω ἦδ' ἰον
 ῥίγμον· ὃς ἐκ θρηήκης ἐειβώλακος ἐλθ' ἐλύθει.
 τὸν βάλε μέσσω ἀκοντι, πάγην δ' ἐν νηδὺν χαλκῷ
 ἔειπε δ' ἔξ' ὀχέων· ὃ δ' ἀρηιθόον θρᾶποντα.
 αὐτ' ἵππος ὄρεται, μετὰ φρεσιν ὄξ' ἵδρυσι

νῆξ· ἀπὸ δ' ἄρματός ὥστε κυκλήθησαν ἡ δειλίπποι·
 ὥς δ' ἀναμαιμάει βαθεί· ἄγκυα θιασιδαῖς πῦρ
 θυρεὸς ἀλάλοιο βαθείᾳ ἡ καίεται ὅλη·
 πάντῃ τε κλονέων ἀνεμὸς φλόγα ἐλυφάει,
 ὥς ὅ γε πάντῃ θύνει σὺν ἐργαί· δαίμονι ἴθις,
 κτενομένους ἐφίπων· ῥέει δ' αἵματι γαῖα μέλαινα·
 ὥς δ' ὅτε ἴς ἱούξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμυτῶπας,
 τειβέμεναι κρήνην κὸν ἐὺβοχάλῳ ἐν ἀλῶν,
 ῥίμφα τε λίπ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσ' ἱεμύκων,
 ὥς ὑπ' ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 σιῖθον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθων ἅπασ· πεπάλαιτο, καὶ ἀντυγὲς αἰ πρὶ δίφρην,
 ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁ πλείων ῥαθάμηνος ἐβαλλον,
 αἷτ' ἀπ' ἐπιστῶτων ὁ δ' ἐῖς κῦδος ἀρείδαι,
 πηλείδης λυβρῶ δ' ἐπαλάσσο· χιῖρας ἀκπῆς·

Υ Ρ Ο Θ Ε Σ Ι Σ Τ Η Σ . Φ Ο Μ Η
 Ρ Ο Υ Ρ Α Υ Ω Ι Δ Ι Α Σ .

Τ Ων βῶων εἰς δύο διαμεθέντων μέρη, τοὺς μὲν
 εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὴν σκάμανδρον, ἀχιλ
 λεύς διώκει· καὶ διακλύνει νεανίας ὠρεῖ εἰς πωινὴν πα
 βόκλιν· αὐτὸς δ' ἐλκεῖ ὅσον πρὶ ὧμα καὶ ἀσπεροπαῖον
 ἀναρῖ· ἔπειτα ἔπειτα τοῦ πηλεποδῶντος κινδυνεύον
 τα αὐτὸν σώζει ἡ φαιστος· ἐμπερήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ
 πεδίον· μετὰ ταῦτα θεῶν μάχῃ γίνεται πρὸς ἀλλήλους·
 ἀχιλλεύς ἡ ἀπόλλων ἐργαί· ἀγένοει ὁμοιωθεὶς, καὶ φει
 γων ἐξαπνέει, ἵως ὅτι βῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ . Φ . Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Υ Ω Ι Δ Ι Α Σ .

Φιμόθος αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο .

Λλ' ὅτε δ' ἡ πόρον ἴξον ἔνρ' ῥ' ἴος
ποταμοῖο

ἔ
ξάνθου δ' ἰνύαυος δ' ἄβαντας τέ
κτο ζεύς,
ἐνθα διατμήξας εὖς μὲν πιδί
ονδε δ' ἰώκε

πρὸς πόλιν· ἥ περ οἱ ἄλλοι αὐτοζόμμοι φοβέοντο
ἔμαλ' ἔδ' προτέρω· ὅτε μαινέτο φαίδιμος ἕκτωρ,
τῇ ῥ' οἷ γε προχέοντο πεφυγότες· ἥ ῥα δ' ἦρ᾽ ἦ
πίτνα πρόδιε βαθεῖαν ἱρυκίμην· ἡμίσεις δ'
εἰς ποταμὸν ἐλκύντο βαθύρ' ῥ' ὄσον ἀργυροδίπλυ,
ἔρδ' ἐπεὶ θν μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα
ὄχθα δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλῳ ἴαχον· οἷδ' ἀλαλητῶ
ἐννεον ἐνθα καὶ ἐνθα· ἑλισσόμμοι κατὰ δῖνας,
ὥς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠέρεθονται
φωγέμμοι ποταμόνδε· καὶ δ' ἐφλέγε ἀκάμαθον πῦρ
ὄρμυμον ἑξαίφνης· τὰ δ' ἐπ' ὤσανσι καὶ ὕδαρ,
ὥς ὑπ' ἀχιλλῆος ξάνθου βαθυδινήεντο·
πλήζ' ῥ' ὅσος κελάδων ἐπιμῖξ'· ἰππῶν τε καὶ ἀνδρῶν,
αὐτὰρ ὁ διογενῆς· δόρυ μὲν λίπον αὐτῷ ἐπ' ὄχθα
κυκλιμένον μυρικήσιν· ὅδ' ἐκθορε δαίμονι ἴος
φάσκαγον οἷον ἔχων· κακὰ δ' ἐφρεσὶ μήδ' ῥ' ἔργα·
τύπτε δ' ἐπιστροφάδων τῶν δ' εὖρος ὤρνυτ' ἀεκήε
ἀοειθενομένων· ἱερθαίνετο δ' αἶμαλ' ὕδαρ,
ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτης ἰχθυὺς ἄλλοι

Φεύγοντες πηπλάσσι μυχούς λιμένος εὐόρου
 δειδιότις, μάλα γάρ τε κατεδίει ὃν κε λάβησεν
 ὡς ῥῶς ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 πῖπτον ὑπὸ κρημνούς· ὃδ' ἐπὶ κάμῃ χύρασ' ἐναίρων.
 ἴωους ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξαθ' αὐρύς,
 πονηὴν παρόκλειο ρυμοιυάδαο θαλόντ'·
 πύς ἐξῆγε θύραζε τιθηπότασ' ἠΐτε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χύρασ' ἐϋτμήθισι ἱμάσι,
 πύς αὐθι φορέεσκον ἐπὶ σρεπθῖσι χιτῶσι.
 δῶκε δ' ἑταίροισιν κατὰ γυναικίλασ' ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ, ἅψ' ἐπὶ ῥα σκατακτάμηναι ρυμοαίνων,
 ἐνθ' ἤειπ' ἡριάμοιο σωμήντ'· οὐδ' ἀνιδάο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι λυκάονι, πρὶν ῥά ποτ' αὐτῶς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλονται
 ἐννύχιος προμολῶν, ὃδ' ἐεινέον ὀξεί· χαλκῷ
 τάμνε νέεσ' ὀρπηγας, ἵν' ἄρμαθός ἀντυγῆς ἦεν,
 τῷ δ' ἄρα νώϊστον κακὸν ἔλυθε δῖος Ἀχιλλεύς,
 πρὶν τότε μὲν μιν λῆμνον ἐϋκλμένω ἐπέρησε
 νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ ἤδε ἰήθηνος ὦνον ἴδωκε.
 κεῖθεν ὃ ξυῖνός μιν ἐλύσαθ'· πολλὰ δὲ δῶκεν
 ἱμβεῖος ἠετίων· πέμψεν δ' ἐς δῖον ἀρίσβω,
 ἐνθεν ὑπεκπροφυγών, παρῳῖον ἴκτο δῶμα.
 ἐνδεῖα δ' ἤματ' αὖθις ἐτέρπτο οἴσι φίλοισιν,
 ἐλθὼν ἐκ λῆμνοιο· δυνώδεκα δὲ μιν αὖτις,
 χρυσὴν Ἀχιλλῆος θεὸς ἐμβαλὼν ὅς μιν ἐμελλε
 πέμψεν αἰίδαο, καὶ οὐκ ἐθέλονται νέεσθαι.
 τόν δ' ὥς ὅω ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 γυμνὸν ἄτρ' κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος οὐδ' ἔχον ἔγχ'·
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε, τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάμαθ' δ' ὑπὸ γούνατ' ἰδόμενα,

ὀχθήσασθ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήθερα θυμόν,
 ὦ πόσσοι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμα.
 ἦ μολα δ' ἦ ῥῶες μεγαλήθερες οὕς περ ἔπεφνον,
 αἵ τις ἀνασθήθεται ὑπὸ ἵφου ἡρώοντο,
 οἷον δ' ἦ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὑπὸ νηλῆες ἡμάρ.
 λῆμνον ἔς ἡγάθειω πεπρημένος· οὐδ' ἐμιν ἔσχατον
 πόντος ἀλὸς ποταμὸς ὁ ποταμὸς ἀέκοντο ἄσ' ἐρύκεσ.
 ἀλλ' ἄγε δ' ἦ καὶ δ' ἄρ' ὅς τις ἀκωκῆς ἡμετέρου
 γυύσεται· ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἡδ' ἐδαιδά.
 ἦ ἄρ' ὁ μῶς καὶ κείθεν ἐλευσεται ἥμιν ἐρύξει
 γ' ἦ φασί· ἴσους ἦτε κατὰ κρατὶρ ὃν περ ἐρύκει,
 ὡς ὄρωμαι μένων· ὅδ' ἐοίχε δὲν ἦλθε τεθηπὼς
 γούνων ἄφαδαι μεμαῶς· πέρι δ' ἤθελε θυμῷ
 ἐκφυγεῖν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὁ μῦθ' ἰόρυ μακρὸν ἀνέσχετε δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐτ' ἀμύμαι μεμαῶς· ὅδ' ὑπέσθραμε καὶ βάλε γούνοισιν
 κύνεσσ' ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτο· ἐνὶ γαίῃ
 ἔσθ' ἰεμένη χροὸς ἀμύμαι ἀνδρομέου,
 αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μῦθ' ἐλὼν ἐλίπτο γούνοισιν.
 τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχον ἐγχεύς ἀπαχμένον· οὐδ' ἐμείβετο
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεια πῖρόντα προσήυδα·
 γυνούμαι σ' Ἀχιλλεῦ σὺ δ' ἐμὲ αἶδο καὶ μὲ ἐλέηθ' ὅσον
 ἀντίβ' ἐμὲ ἰκέταο διοτρεφὲς ἀδούοιο.
 πᾶρ γὰρ θὶ πρῶτον πασάμην δημήτρος ἀκτῆν,
 ἥματι τῷ ὅτε μὲ ἔλεες ἐν κλισίῃ ἐν ἀλῶνι,
 καὶ μὲ ἐπὶ κρασσ' ἀνυθὼν ἄγων παρὸς τὴν φίλων τε,
 λῆμνον ἔς ἡγάθειω, ἱεστόμβοιον δ' ἐοῖτο ἦλθον,
 νῦν δ' ἐλὼν ῥίς τόσσα πορῶν ἡὼς δ' ἐμοὶ ἔστιν
 ἥδε δουδικάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον ἐλθὴ λυγρὰ
 ποταμὸν παρὸν νῦν ἄν με τῆς ἐν χερσὶν ἔθουκε

μοῖρ' ὀλοή· μέλω πῦρ ἀπέχθειναι δ' ἢ παῖ',
 ὅς με θεὶ ἄνυσ' ἰδῶκε μινωτάδιον δέ με μήτηρ,
 γλῆναθ' λαοθόη· θυγάτηρ ἄλταο γέροντ'·
 ἄλταος δὲ λιλέγασσι φίλοπτόλεμοισιν ἀνάσσει,
 πῆδασσον ἀπῆεσαν ἔχων, ὑπὸ σακτιόου,·
 πῦρ δ' ἔχε θυγάτηρα πρίαμος, πολλὰς δ' ἐκὼν ἄλλας,
 τῆς δ' ὀδύα γυνόμεναι, σὺ δ' ἄμφω διεροβμήσας,
 ἦτοι πρὶν πρῶτοισι μετὰ πρυλείεσσιν ἀμάρσας
 ἀντίθεον πολυδάδρον ἐπεὶ βάλλεις ὀξείῃ διερὶ
 νῦν δ' εἰρήσῃ μοι κακὸν ἔσσεται· ὃ γὰρ οἶδ'
 σὰς χεῖρας φεύξειναι, ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ λαοῖς γέ δαίμων,
 ἄλλο δ' ἐπεὶ ἰρίω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσιν
 μή με κτεῖν' ἐπεὶ οὐχ' ὁμογάρστος ἐκέρως ἐμὶ,
 ὅς τοι ἐταῖρον ἐπεφνευ ἰνῆέα τε κρατὺρ ἐν τε.

Ως ἄρα μιν πρίαμοιο, προσκῆυδα φαίδιμος υἱός,
 λισσόμενος ἐπέεσσιν ἀμείλικρον δ' ὅπ' ἄκυσσε,
 νύπικ' μή μοι ἄποινά πεφύσκειο μήδ' ἀγόριον
 σπῆν μῦν γὰρ πάροκλον ἐπιπαῖν μόρσιμον ἦμαρ,
 τόφρα τέ μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτρον ἦεν,
 φῶν καὶ πολλοὺς ἰούς ἐλθν ἦδ' ἐπέραισαι,
 νῦν δ' οὐκ ἔδ' ὅς τις θάνακον φύγῃ ὅν κε θεός γε
 ἰλίε προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσι
 συμπαντων φῶν πέει δ' ἄν πρίαμοιό γε παίδων,
 ἀλλὰ φίλος θάνα καὶ σὺ, τίη ὀλοφύρεαι αὐτῶς,
 κάτθανι καὶ πάροκλος, ὃ πρ' σέο πολλὸν ἀμείνων,
 οὐχ' ὁ ράσσιος κἄγ' ὦ καλός τε μέγαστε,
 παρὸς δ' ἐμ' ἀγαθοῖο, θιά δ' ἐμ' ἐγλῆναθ' μήτηρ,
 ἀλλ' ἐπὶ τοῖς καμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη
 ἔσσεται, ἢ ἦδ' ἢ δειλῆς, ἢ μέθ' ἦμαρ,
 ὁππότε τις καὶ ἐμὲ ὄρεται ἐκ θυμὸν ἔλῃται,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ἦ ὅ γ' αἶσ' ῥ' ἰβαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὄϊς δ'·
Ως φάτο, πῦδ' αὐτῷ λυγρὸ γούνατα καὶ φίλιν ἤϊε·
 ἔρχομαι μὲν ῥ' ἀφ' ἡκεῖν ὅδ' ἐξοχίρε πετάσας
 ἀμφοτέρωσ' ἀχιλῆος ὃ ἔρυσσά μινος ξίφος ὄξυ·
 τῷ τε πρῶτ' ἀκλῆϊ δ' ἀπ' αὐχένος, πᾶν δ' ἐοίσε δ'·
 οἷον ξίφος ἀμφοτέρωσ' ὅδ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κτεῖται θάψας· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέει δ' αἶμα ὃ γαῖαν
 τόνδ' ἀχιλῆος ποταμόνδε λαβὼν ποδὶ δ' ἤκει φέροντα
 καὶ οἱ ἐπ' αὐτόν, ἔπειτα πῖβ' ὄντ' ἀγορεύον·
 ἐνταυθοῖ νῦν κτεῖται μετ' ἰχθύσιν, οἱ δ' ὠτ' ἔλατ'·
 αἶμα ἀπολιχμήθ' οὐκ ἀκλῆϊσ' οὐδ' ἐσέμεναι
 ἐνθ' ἰμένη λείχεσσι γοήσεται· ἀλλὰ σὺ δ' ἀμείβεσθαι
 οἷσ' ἐπὶ νῆας, εἰσὶν ἄλλος εὐρέα κόλπον,
 θρώσκει τις πρῶτ' αὐτὰ μέλαινα φρεσὶν ὑπαίξας·
 ἰχθύς δ' ὅσκι' ἀγέησι λυκάονος ἀργέτα δ' ἡμῶν
 φθιείρει δ' ἐσέκειν ἀσκιχίονος ἰλίσκῃ
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες ἔγωγε δ' ἐπιθῶν κρείττω,
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ' ἐύροτος ἀργυροδίνης
 ἀρκέσει· ὡς δ' ἡ δ' ἡθ' ἀπ' αὐτῶν ἐβύβηται ἄρ' ἔστι,
 ἰδούσ' δ' ἐν δ' ἰνῆσι καθεύδει μῶνυχ' ἀσπιδος·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ὁλέεσθαι κακὸν μόνον ἐσέκειν πάντας
 τίσι τε πατρὸς κλαίον φόνον καὶ λαιγρὸν ἀχαιῶν,
 οὐδ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπ' ἐφ' ἑσπερινὸν ἔμειο·
Ως ἄρ' ἔφη ποταμός ὃ χολώσας ἐκ κηρόθι μάλλον·
 εἰς μὲν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσας πόνοιο
 δ' ἴον ἀχιλλῆος φῶσσι ὃ λαιγρὸν ἀλάλχει,
 τόφρ' ὃ πηλῆος ἡδ' ὅς ἐχων δ' ὀλιχόσκιον ἔρχεται·
 ἀσπερόπαιδ' ἐπ' αὐτὸν κατακτάμενος μιν αἰνῶν
 ἡγεῖται πηλεγόνοιο· τόν δ' ὄξιος εὐρυφρέσος
 γαῖαν καὶ πρὶ βροτῶν ἀκεσάμενος οἷο θυγατρὶν

πριβυτάτη τῇ γὰρ ῥα μήν ποταμὸς βαθυδίνης,
 Τῶ δ' ἄχιλῆος ἐπόρυσεν ὅδ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔση ἔχων δ' ὕο δ' οὔρι· μένος δ' ἐοίη φρεσὶ θῆκε
 ξάνθος· ἐπὶ κεχολῶ δ' αἵκταμένων αἰῆων,
 πύς ἄχιλῆος ἐδ' αἶψα κατὰ ῥόον οὐδ' ἔλαιρον
 οἶδ' ὅτι δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλήλοισιν ἰόντες,
 πρὸς τὸς προσέειπε ποδάρκης δῖος ἄχιλλεύς,
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μὲν ἔτλης ἀντίος ἔλθειν;
 θυσήνων δ' ἐτε παῖδες ἱμῶ μένει ἀνυόωσι·

Τὸν δ' αὖ πηλεγόνος προσεφώνει φαίδιμος ἦρς,
 πηλείδῃ μετ' αἴθουμ· τίη γυνὴν ἱερκίνας,
 εἴμ' ἐκ παιονίης εἰβώλῃ τηλόθ' ἐούσης,
 παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχερχέας· ἦ δ' ἐδ' ἐμοὶ νῦν
 ἥδ' ἐνδεκάτῃ ὅτ' ἐς Ἴλιον ἐλήλυθα·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γυνὴ ἔξ' ἀξίς εὐρὺ ῥέοντα·
 ἀξίς· ὅς κ' ἀμίσυν ὕδαρ ἐπὶ γαῖαν ἴησι,
 ὅς τέ κε πηλεγόνα κλυτὴν ἱγχεῖ· τόν δ' ἐμὲ φασὶ
 γαῖα δαεινὴν αὐτὴ μαχόμεθα φαίδιμ' ἄχιλλεῦ·

Ως φάτ' ἀπαλήσας· ὅδ' ἀνέσχετο δῖος ἄχιλλεύς
 πηλιάδα μελίῳ· ὅδ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
 ἦρως ἀεροπαῖος ἐπὶ πριδ' ἐξίος ἦεν,
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μῦθ' ὅς τ' ἐρ' ἔσχετο βάλεν οὐδ' ἐδ' ἰὰ πρὸ
 ῥῆξ' ἔσχετο χρυσὸς γαῖρ' ἐρύκακε δῶρα θεοῖο·
 Τῶ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχον ἐπιγράβδῳ βάλε χερσὶ
 διξιτῆς· σὺ δ' αἶμα κελαινεφές· ἦ δ' ὑπὲρ ἀνρῶν,
 γαῖῃ ἐνέθηκε· λιλαομένη χροὸς ἄσαι,
 δούτρος αὐτ' ἄχιλλεύς μελίῳ ἰθυπλῖονα,
 ἀεροπαῖω ἱφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 καὶ πῦ μιν ῥ' ἀφάμαφτον· ὅδ' ὑψηλὴς βάλεν ἔχθῳ
 μετασπαγίς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ἔχθης μελίονον ἱγχεῖ·

πῆλιδ' ἴδης δ' ἄορ ὅξυ ἱρυστάμῃος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἰμιμαῶς· ὅδ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος
 ἔδ' ὕνατ' ἐκ κρημνοῖο ἱρυσσά χερσὶ παχίῃ,
 φίς μιν μιν πελὲμιξον ἱρυσσάδ' ὤμιαινων,
 φίς ᾧ μεθήκε βίη· ὅς τ' ἐταρσεν ἠέθελε θυμῷ
 ἄξαι, ἐπιζυγάμ' αὖ δόφ' ὤμιλινον αἰακίδαο
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλλεύς σ' ἔδ' ὄν' ἄοι θυμὸν ἀπὸν ἄρ' αἰ
 γαστέρα γὰρ μιν τυφὴ παρ' ὀμφαλὸν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσ' αὖ
 χυθὺ χαμαὶ χολάδης τόνδε σκορπὸς ὅσ' αἰ κάλυψεν,
 ἀδ' ὤμιαινων τ' Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας,
 τὴν χεὶρ τ' ἐξουάειξεν, καὶ ἐν χόμῃος ἔωπ' ἠνεία.

Καὶ τ' οὕτω χαλεπὸν ριζιδιεύεις κρονίωνος
 πασιγ' ἐμμεῖναι ποταμοῖο πρὶν ἐκ γαστράων·
 φῆδα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἐμμεῖναι εὐρὺ ρέοντ'
 αὐτὰρ ἱγὼ γονεὴν μετὰ δ' ἴδ' ὅς ἐν χόμῃος εἶναι,
 τίς τ' ἐμ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσειν μυρμιδόνεσσιν,
 πῆλιδ' αἰακίδαο· ὅδ' ἄρ' αἰακὸς, ἐκ δ' ἴδ' ἦεν,
 ἔδ' κρείσσων μὲν βίης ποταμῶν ἀλιμνεύωντων,
 κρείσσων δ' αὖτε δ' ἴδ' ὅς γονεὴν ποταμοῖο τέτυκται·
 καὶ γὰρ οἱ ποταμός γε μέγας πάρος, εἰ δ' ὕναται τὴ
 χρασμῶν· ἀλλ' οὐκ ἐστὶ δ' ἴδ' κρονίωνι μάχεσθαι,
 ἔδ'· οὐτ' αὖ κρείων ἀχλὺς ὁσὶ φαρίξαι,
 οὐδ' αὖ βαθυρρεΐταις μέγας δ' ἴδ' ὅς ὤκεανοῖο,
 ἔξ' οὐ πρὶν πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα·
 καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάεσιν,
 ἀλλὰ καὶ ὅς δ' ἴδ' ὅς δ' ὀκεί δ' ἴδ' ὅς μετὰ δ' ἴδ' ὅς κ' αὖν ὀν,
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' οὐρανὸν σμάραγ' ἠέσθ'·
 ἦ ῥά· καὶ ἐκ κρημνοῖο ἱρυσσάδ' Ἀχιλλεύς ἐκ
 ἔν' ὅς αὖταυτὸ θιλεῖπεν ἐπὶ φίλῃσιν ἠέρε ἀπὸν ἄρ' αἰ
 κειμῶν ἐν τ' αὖταυτὸ σ' δ' ἴδ' ὅς δ' ἴδ' ὅς μιν μέλαν ὕδωρ·

πῶν μῦθ' ἄρ' ἐγχεύεις τε καὶ ἰχθύεις ἀμφιπέποντο
 θημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵνα μετὰ παίονας ἵπποκυρτάς,
 οἱ ῥ' ἐν πάρ' ὠπταμὸν πεφοβήσατο δινήοντα,
 ὥς εἶδ' ὃν πῶν ἄειπον ἐνὶ κρατῆρ' ὕσμινῃ
 χέρος ὕπο πηλείδαο καὶ ἄορι ἱφιδάκνεντα,
 ἐνθ' ἔλεθρσί γ' ἰχθόν τε μύδωνά τε ἀνύπυλόν τε
 μνησόν τε θάσσινόν τε· καὶ αἴνιον ἦδ' ὀφιλίσκω,
 καὶ νύκ' ἐν πλείονας κτάνε παίονας ὥκυν ἀχιλλεύς·
 εἴμῃ χυσάμμος προσέφη ὠπταμὸς βαθυδίνης,
 ἄνει εἰσάμμος βαθύης δ' ἐφθίγξας δίνης,

Ωτ' ἀχιλλεῦ· πῆρ' μῦθ' κρατίεις πῆρ' δ' αἴσυλα ῥέϊξας
 ἀνδρῶν· αἰεὶ γὰρ καὶ ἀμύνεσθαι τοῖς αὐτοῖς,
 εἴθι φῶας ἔδωκε χρόνῳ παῖς πῶντας ὀλέσσει,
 ἔξ' ἐμῆθεν γ' ἐλάσας πιδίον κατὰ μέρμερα ῥέϊξας
 πλήθει γὰρ δή μοι νεκρῶν ἐρατεινὰ ῥέϊξας
 οὐδέ τι πῆ δύναμαι προχέειν ῥέον εἰς ἄλλα δῖαν
 σενόμμος νεκύεσσι· σὺ δ' ἐκτείνεις αἰδήλως·
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔαθ' ἄγε μ' ἔχει ὄρχαμι λαῶν·
 Τόν δ' ἀπαμβόμμος προσέφη πιδάσ' ὥκυν ἀχιλλεύς·
 ἔσσι ταῦτα σκάμανθρι διοφίφες ὥς σὺ κελύεις,
 φῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπὲρ φίλῃσ' ἐναρίζων,
 πρὶν ἔλασιν κατὰ ἄστυ καὶ ἔκβρι περηθῆναι
 ἀντιβίω· κέν με διαμάσσεται ἥκω ἐγὼ τόν·

Ως ἐπὶ δὲ φάσιν ἐπέστυτο δαίμονι ἴθις·
 καὶ τότε ἀπόλλωνας προσέφη ὠπταμὸς βαθυδίνης,
 ὅ πόπῳ ἀργυρόφει δῖος τέκος εὖ σύ γε βυλάσ
 εἶρύσκο χρόνιων οὐδ' ἐμάλ' ἀπόλλ' ἐπέτελλε,
 φῶσι παλαιάμμοι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκω ἔλθῃ
 δειλὸς δ' ἐπὶ δύνων σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρ' ἔραρ,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ.

ἦ· καὶ ἀχιλλεύς μιν δυνεακλὺς ἐνθροε μέσσω
 κρημνοῦ ὀπασσάων· ὅδ' ἀπ' αὐτοῦ οἶδ' ἄμα ἐνὶ θυῶν,
 πάντα δ' ὄεινε ρέεθρα κυκώμυθος· ὥς τ' ἐν κρηνοῖς
 πολλοὺς· οἳ ῥα κατ' αὐτὴν ἄλλος ἔσαν· οὓς κτάν' ἀχιλλεύς,
 πρὸς ἑκβαλλε θύραζε μεμυκώς· ἦν τε ταῦρ' ὅτ'
 χερσὶν δειψοὺς δ' ἔσθω κατὰ καλὰ ρέεθρα
 κρύπτον ἐν δ' ἰνῆσι βαθείησιν μεγάλῃσι·
 δ' ἰνόν δ' ἄμφ' ἀχιλλεῖα κυκώμυθον ἔσθ' ὀκῦμα,
 ὥθ' εἰς σσάει πίπτον ῥόος· οὐδ' εἰ πόδι σπινθῆ
 εἴχε σπρίξασθαι· ὅδ' ἐπ' ἡλὶν ἔλε χρυσίην
 εὐφυνία μεγάλην· ἦ δ' ἐκ ρίπῃν ἔειπ' οὐσα
 κρημνὸν ὀπασσάων δ' ἰδῶσαι, ἐπ' ἐσχε δ' ἐκ καλὰ ρέεθρα
 ὅσοισι πυκνιοῖσι, γαφύρωσεν δ' ἐμιν αὐτό,
 εἴσω πᾶσ' ἔειπ' οὐσ'· ὅδ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
 ἦ ἴξεν πεδίῳ ποσσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι
 εἰσάσας· οὐδ' ἐτ' ἔληγε μέγας θεὸς· ὥρ' εἰ δ' ἐπ' αὐτῷ
 ὀφροκυανιόων ἵνα μιν παύσῃσι πόνοισι
 δ' ἴον ἀχιλλεῖα φάσσι· ἦ λυγρὸν ἀλάλχει,
 πηλείδης δ' ἀπόρυσσεν ὄν' τ' ἐπὶ δ' υρὸς ἱερῶν
 αἰετῶ οἶματ' ἔχων μέλανος πῦθρη ἡρ' ὅτ'
 ὅς θ' ἄμα κάρυστος τε καὶ ὠκιστος πετιηνῶν,
 ὅτ' ἐκκὼς ἦ ἴξεν· ἐπὶ σῆθεσσι δ' ἐχέαικος
 σμυδαλέον κενάβιζον ὑπαυθα ἦ ὅτ' οὐ λιαδ' εἰς
 φωνῇ· ὅδ' ὀπιδε ρέων· ἐπ' ὅτ' ἐμὲν ἄλ' ὀρυμαγδὸν
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανούρου
 ἀμφυτὰ καὶ κήπυς ὕδατος ῥόον ἤγαμονεύει·
 χρυσὴ μάκρην ἔχων ἀμάρης δ' ἔξ' ἐχμακτὰ βάλλων
 πῦθ' ἔμιν τε προρέοντες ὑποφηνίδης ὀπασσας
 ὀχλύνονται, εἰ δ' ἐτ' ὥκα κατεβόμυθον κελαρύσει
 χόρ' ὅτ' ἐπὶ προαλεῖ φθάνας δ' ἐκ καὶ ἐν ἄγοντα·

வரலாறு

ὅς αἰεὶ ἀχιλῆα κιχῆσατο κύμα ῥόοιο,
 καὶ λαυφῆρόν ἰόντα· θιοὶ δ' ἐτε φέρτροι ἀνδρῶν·
 ὅσῳ αἰεὶ δ' ὀφρῆσαι ποδάρεκς δ' ἴος ἀχιλλεύς,
 σῆναι ἐναντίβιον καὶ γνώμῃαι αἴμιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέσσι καὶ οὐρανὸν ἐρύνη·
 παῖα μιν μέγα κύμα λιπυτέος ποταμοῖο
 πλάγ' ὥμους καθύπερθε οὐδ' ὑπόσσε παρὴν ἐπὶ δ' αἶα
 θυμῷ ἀνιάων ποταμός δ' ὑπογούνατ' ἐδάμνα
 λάβρος ὑπαιθα ῥέων κενίω δ' ὑπέριπτε ποταμοῖον·
 πηλείδης δ' ὥμοξεν ἰδὼν ἐς οὐρανὸν ἐρύνη·
 Ζεῦ πάτερ ὡς οὕτως με θεῶν ἔλεγον ἐπέειπεν
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δ' καὶ τί πάθοιμι·
 ἄλλος δ' οὕτως μοι τόθ' αἴψος οὐρανίωνων,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με φεύδωσιν ἐθέλων,
 ἥμ' ἐφατο ῥῶον ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτοῶν,
 λαυφῆροῖς ὀλέεσθαι ἀπὸ πολλοῦ βελέεσθαι,
 ὡς μ' ὀφελ' ἐκτορ κτεῖναι ὅς ἐνθάδε τέφαρ' ἄεις·
 τῶκ' ἀγαθός μιν ἐπεφν' ἀγαθὸν δ' ἐκεν ἐξονάρεξιν·
 νῦν δέ με λυγαλέω θανάτῳ ἐμαρτο ἀλῶναι,
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ ὡς παῖδα συφορβόν·
 ὅν ῥά τ' ἐναυλὸς ἀποέρσσει χερσὶνι πρῶντα·
 Ὡς φάτο· τοῦ δέ μάλ' ὥκα ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 σήτην ἱγγύς ἰόντες δέμας δ' ἀνδρῶσιν ἐκτίω·
 χερσὶ δ' χεῖρα λαβόντες ἐπισώσαντ' ἐπέεσσιν·
 τοῖσι δ' μύθων ἤρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 πηλείδη μή τ' ἄρ' ἔλινω ῥέει, μή τ' ἐν τάρβει·
 καὶ γὰρ τοῖσι θεῶν ἐπιταρξέσθω εἰμὲν,
 ἵλωος ἐπαινήσαντες ἐγὼ καὶ παλλὰς Ἀθήνη·
 ὡς οὐ τοῖσι ποταμῷ γε δαμήμηναι αἰσιμόν ἐστιν,
 ἀλλ' ὅδε μιν τάχα λωφύσσει· σὺ δ' ἐνίστααι αὐτόν·
 ΓΓ

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αὐτὰρ βίη πυκινῶς ὑπὸ θησόμεθ' αἶκε πύθηκα
 μή πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίης πτόλεμοιο,
 πρὶν κατὰ ἰλίοφιν κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἔελσαι
 φρικτὸν ὅς κε φύγησι· σὺ δ' ἔκφει θυμὸν ἀποδύρασ'
 ἅτ' ἐπὶ νῆας ἱμῶν δίδραμιν δέ τι ἐν χερσὶ ἀρέσθαι,
 τὼ μὲν ἄρ' ὥς ἐπόντε μετ' ἀθανάτοσ' ἀπεβήτην.
 αὐτὰρ δ' βῆ μέγα γὰρ ῥα θεῶν ὠφρων ἐφειτμή
 εἰς πεδίον· εἰ δ' ἐπ' ἅν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
 πολλὰ δ' ἐτεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰήων,
 πλῶν καὶ νέκυις· τοῦδ' ὑψόσσι γούνατ' ἐπιθήσεται
 πρὸς ῥόον αἴσσοντος ἅν' ἰθύν· οὐδ' ἐμιν ἔσχε
 εὐρύ ρέων ποταμὸς μέγα γὰρ δένος ἐμβαλ' ἀθήνη·
 οὐδ' ἐσκάμανθρος ἔληγε τιδὸν μένος· ἀλλ' ἐν μάλοισι
 χῶςοι πηλείωνι κόρυσι δ' ἐκῦμα ῥόοιο
 ὑψόσ' ἀερόμυθος· σιμόωνι δ' ἐκέκλετ' αὖσας,
 φίλε κασίγνητε δένος ἀνέρος ἀμφοτέροι πρ
 σχωμῶν ἐπὶ τάχα ἄστυ μέγα πρῶτοιο ἀνακτ'
 ἐκπέρσαι· ῥῶϊς δ' ἐκατὰ μόθον ὃ μῆρες σιν,
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα καὶ ἐμπύπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγῶν πάντας δ' ὀρόθωνον ἐναύλας,
 ἵση δ' ἐμέγα κῦμα πολλὴν δ' ὀρυγμάδων ὄερε·
 φιλῶν καὶ λάων ἵνα παύσθαι ἀχρὶον ἀνδρα·
 ὅς δ' ἡ νῦν κρατεῖε μέμονον, δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν·
 φημί γάρ οὔτε βίῳ χρασμησέμεν οὔτε τι εἶδ' ὅ·
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ τά περ μάλα νείεθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα καδ' ἐμιν αὐτῶν,
 εἰλῶσ' ἀμάρθοισιν· ἅλῃς χυδᾶδος πρὶ χεύεσσ'
 μυρίον· οὐδ' ἐδοῖε ἐπισήθονται ἀχαιοί,
 ἀλλ' ἔξαι τόσσῳ δι' ἅσιν καθύπερθε καλύψαι.
 αὐτὸν δ' ἰὼν σῆμα τετυξίεται· οὐδ' ἐμιν χρεῖ

ἔσα τυμβόχοῃς ὅτε μιν θάψωσιν ἄχαιοί,
 ἦ καὶ ἰπῶρτ' ἀχιλῆϊ κυκλώμμος ὑπόσ' ἐθύων
 μ' ῥμύρων ἀφῶτε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν,
 πορφύρεον δ' ἄρα κῆμα διίπτετος ποταμοῖο
 ἴσατ' ἀερόμυμον, κατὰ δ' ἕρκε πηλείωνα.
 ἦρ' ἔδ' ἐμέγ' αὖσε πειθεῖσάσ' ἀχιλῆϊ.
 μή μιν ἀποέρσσει μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 αὐτίκα δ' ἤφασον ἥρως φώνε φίλον ἱόρ,
 ὄρσειο κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκες ἄντα σέθεν γάρ,
 ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠήσχευδ' εἴν.
 ἀλλ' ἐπάμωγε τάχιστα πιφύσκεο δὲ φλόγα πολλήν,
 αὐτὰρ ἐγὼ ζυφύροιο καὶ ἀργέεσσι ἰσίο,
 εἴθε μαι ἐξ ἀλόθων χαλιπὴν ὄρσυσσά θυύλλαν,
 ἦκεν ἀπὸ βῶων κεφαλᾶσ' καὶ τ' ὕχλα κήα,
 φλέγμα κακὸν φορέυσσά σὺ δὲ ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα κατ' ἐν δ' αὐτὴν ἴσι πυρὶ μὴ δὲ σε πολυπαρῆ
 μελιχίοις ἐπέεσσιν ἀποβρίπτω καὶ ἄρειῃ,
 μὴ δὲ πρὶν ἀπόπαυε τιὸν μένος· ἀλλ' ὀπότεαν δ' ἦ
 φθέγξομ' ἐγὼ νίχυσσά, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
 Ὡς ἔφαθ' ἠφαιστος δὲ ὑτύσκετο θεσπιδ' αἶε πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίξω καί τ' ἐν νεκροῖς
 πολλοὺς· οἳ ῥά κατ' αὐτὴν ἄλῃς ἔσαν· οὐς κτάν' ἀχιλλεύς·
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον· σκέλε δ' ἀγλαὸν ὑδῶρ,
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοκρδέ' ἀλωήν
 αἶψ' ἂν ξηράνῃ, χαίρει δὲ μιν ὅς τις ἐθείρῃ,
 ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν· κατὰ δ' ἄρα νεκροὺς
 κῆεν· ὅς δ' ἐς ποταμὸν βέβη φλόγα παμφανόωσαν·
 καίοντο πῆλεια τε καὶ ἰτέα· ἠδ' ἐμυρίκαι,
 καί τις δ' ἡλωτός τε ἠδ' ἐβρυχὸν ἠδ' ἐκύπερον,
 τὰ πρὶ καλὰ βέβησ' ἄλῃς ποταμοῖο πιφύκει·

τείροντ' ἐγχελύνει τε καὶ ἰχθύεις· οἳ κατὰ λίνασ,
 οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίσαν' ἐνθα καὶ ἐνθα·
 πνοιῇ τερόμενοι πολυμήνης ἠφάισιο,
 καί τοι δ' ἴσ' ὥστα μοι τοῖσ' ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζον
 ἠφαιστ'· οὐτίς θίγῃ θεῶν δυνάτ' ἀνελφρὶς ἔστιν·
 οὐδ' ἂν ἐγὼ θίγ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην,
 λῆγ' εἰδὸς ῥῶας ὃ καὶ ἀντίκ' αἰὶος ἀχιλλεύς,
 ἄσπετος ἐξέλασθαι τί μοι εἰδὸς καὶ ἄρωγ' ἦς,
 φῆ πυρὶ κακόμενος· ἀναδ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα·
 ὥς ὃ λέβητος ζεῖ ἐν δλον ἐπεγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσῃ μελιδόμενος ἀπαλοφρέσος σιάλοιο
 πάνθεσσι ἀμβολάλλῃ, ὑπὸ ὃ ξύλα κάγκανα κείτται,
 ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγ'· ζεῖ δ' ὕδωρ,
 οὐδ' εἴθελε προρέειν· ἀλλ' ἴσ' ἔχ' οἷον τείρε δ' αὐτὸ μῆ
 ἠφάισιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρ' ἔλῃ
 πολλὰ λιατόμενος ἐπεκπύρόντα προσήύδα·
 ἦρ' ἂν τί π' ἴσ' οὐδ' ἐμὸν ῥέον ἐχραε κήδεσσι
 ἐξέλλων· ὅ μιν βί' ἐγὼ, τόθ' ἂν αἰεὶός ἐμι,
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες ὅθι ῥώσων ἄρωγοί,
 ἀλλ' ἦρ' ἔμιν ἐγὼν ἀποπαύσθαι ἐσὺν κελύεσσι,
 παύεσθαι ὃ καὶ οὐκ· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμα,
 μή ποτ' ἴδ' ῥώσων ἀλεξήσων πακὸν ἦμαρ,
 μῆ δ' ὅπόταν φοίῃ μαλρῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 κρομένη· καί ωσι δ' ἀρήιοι ὕμεις ἀχαιῶν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσσε θεὰ λευκώλενος ἦρ'·
 ἀντίκ' ἄρ' ἠφαιστον προσεφώνεον ὃν φίλον ἦόν·
 ἠφαιστ'· σῆο τέκνον ἀγακλές· ὅ γάρ τοι κούρην
 ἀθάνατον θεὸν ὥδε βροτῶν ἐν καυφίλῳ,
 ὣς ἔφαθ'· ἠφαιστ' ὃ κατέσβεσε θεαπιδάες πῦρ·
 ἀφ' ὅρ' ὃν δ' ἄρα κύμα κατέστυβεν καλὰ ῥέεθρα,

αὐτὰρ ἐπεὶ ξάνθοιο δάμη μένος, δὴ μὲν ἔπειτα
 παυσάδην· ἦρ' ἔρυνάκε χαομένη πρ,
 ἐρδ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔειπεν· βίβειθ' ἵα
 ἀργαλήν· δίχ' αὖ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνθεῖ,
 σὺν δ' ἔπειθ' ἐμάλω δμάδω βράχιδ' εὐρεῖα χθονὶ
 ἄμφι ᾧ σάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς· αἶε δ' ἔϊναι
 ἡμῶς οὐλύμπω· ἐγέλασεν δ' ἐφίλων ἦτορ
 γηθοσύνῃ ὅθ' ὄρωσθ' θεοὺς ἐειδὶ ξωλιόντας,
 ἐνθ' οἷ' οὐκ ἐν δῆρ' ὀνείεσσεν· ἦρχε γὰρ ἄρ' ἦ
 ῥινοτόρος· καὶ πρῶτος ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
 χάλκειον ἔγχος ἔχων καὶ ὀνειδίσειον φάθ' μῦθον·
 τίπ' αὖ ὦ κωόμενα θεοὺς ἐειδὶ ξωλεαίνεις,
 θάρσος ἄητον ἔχουσα μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν,
 ἢ ῥ' ἐμὴν ὅτε τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκεν
 οὐτάμνημα· αὐτὴ δ' ἐπανόψιον ἔγχος ἐλθῶσα,
 ἰθὺς ἐμὺ ᾤσατο· διὰ δὲ χροά κελὸν ἔειπ' ἄσπετος·
 τῶσ' αὖ νῦν οἶω ἀποδύσεμ' ὅσσ' αὖ ἐοργασα.
Ως ἐπὶ νῦν οὕτως καὶ αἰγίδα θυσανόεσσαν
 σμυδαλέην· ἦν οὐδ' ἐδιδός Δάμνησι κρυαυνός,
 τῇ μιν ἄρης οὕτως μιαφένος ἔρχετο μακρῶ,
 ἦ δ' ἀναχασαμένη λίθον ἔειπε χερὶ παχέῃ,
 κείμηνον ἐν πεδίῳ μέλανα φηχύν τε μέγαν τε,
 τόν ῥ' ἀνδρὶς πρότ' οἱ θέσαν ἔμηναι οὐρον ἀρούρης,
 τῶ δ' ἐβάλ' οὐρον ἄρ' ἔπειτα αὐχένα λῦσε δ' ἔρ' ἵα·
 ἐπ' ἄδ' ἐπέσχε πέλιθρα πεσῶν ἐκόνια δ' ἐχαίτας,
 τυχάτ' ἀμφαράβησε· γέλασε δ' ἐπαλλὰς ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχόμεν' ἔπειτα πτόρουσ' ἀπὸ προσήδ' αἶ·
Νηπίτῳ οὐδ' ἐνύπῳ πρ' ἐπεφράσσω ὅσον ἀρεῖαν
 εὐχομ' ἐγὼν ἔμηναι ὅς μοι μένος ἀνδρὶ ρίψης,
 οὐτά κε τῆς μητρός ἐκινύσας ἔξαπ' ἰνίοις,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἔβριχθ' ὁ μὲν κακὰ μῆδετα· οὐ γὰρ ἄχαυον
 κάλλιπες· αὐτὰρ τρώσιν ὑπὲρ φιλότησιν ἀμύνεις,
 ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσπερ φαεινὴ
 τὴν δ' ἄγε χερὸς ἐλευσά δι' ὅς θυγάτηρ ἄφροδίτη,
 πυκνὰ μάλα σενάχοντα· μόγῃς δ' ἔσχατ' ἰσθμὸν
 τὴν δ' ὅς δ' ὤω ἐνόησε θεὰ λευκώλεος Ἥρη,
 αὐτίκ' ἀθλαίῳ ἔπια πῖρόντα προσήδα.
 ὦ πόπποι αἰγίοχοιο διὸς τέκος ἄρυτώνη,
 καὶ δ' αὖθ' ἢ κωάμεῖα ἄγε βροβλῆτον ἄρῃα
 δῆϊν ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέθελθαι.
 ὣς φάτ' ἀθλαίῃ δ' ἐμπίεσσε χαῖρε ὃ θυμῷ
 καὶ ῥ' ἐπιεσσαμένη πρὸς στήθεα χερσὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὖτ' ἕλκ' ἰσθμὸν καὶ φίλῃ ἦτορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἀμφὼ κενεῖτο ποτὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ,
 ἥ δ' ἄρ' ἐπυχομένη ἔπια πῖρόντα ἄγόμενε.
 Τοιοῦθι νῦν πάντες ὅθι τρώων ἀρωγοὶ
 εἶον· ὅτ' ἀργείοισι μαχοίετο θωρηκτοῖσιν,
 ὥς τε θαρσαλῆοι καὶ τλήμονες ὡς ἄφροδίτη,
 ἦλθεν ἄρ' ἐπὶ κερὸς ἐμῷ μένει ἀντιόσσεια.
 Τῷ δ' ἐπὶ πάλαι ἄμμις ἐκαστάμεθα πτόλιμοιο,
 ἰλίῃ ἐκ πέρσαντες ἐυκτίμῳ πτόλιν ἔσσομεν.
 ὣς φάτο· μείδῃσε δ' ἐπὶ λευκώλεος Ἥρη.
 αὐτὰρ ἀπόλλωνά προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
 φοῖβε τίη δ' ἡ νῶϊ δίδεσθαι οὐδ' εἰσοικεῖν
 ἀρξάντων ἐτέρων· ἔμμεν αἶσχιον αἶψ' ἀμαχητὶ
 ἱσθμῷ οὐλυμπόνδε διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δ' ὦ.
 ἄρχε· σύ γάρ γονεῖσιν ἐφ' ἡμῶν οὐ γάρ ἐμοι γέ
 καλὸν ἐπεὶ πρότερος γενομένο καὶ πλείονα οἶδα
 νηπύττι· ὥς ἄνοον κραδίῳ ἐσέχες· οὐδ' ἐνυτῶν περ
 μέμνηται ὅσα δ' ἡ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφί.

μούνοι νῶι θινῶν ὅτ' ἀγ-ήνορε λαομέδοντι
 παρ δ' ἰὸς ἰλθόντες θητιύσαμην εἰς ἱνικυτῆρ
 μιῶν ἐπὶ ῥητῶ ὅδ' εἰ σημαίνων ἐπέτελλον.
 ὅρι ἐγὼ φῶαςι πόλιν πείρι τῆχος ἰδ' ἐμμελ.
 αὐρὺ τε καὶ μάλα κελὸν ἴν' ἀρ' ῥηκὺς πόλιν εἴη
 φοῖβι· σὺ δ' ἰλίπποδας ἔλκας βοὺς βυκαλίσκεις,
 ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπύχυν ὕλησσης.
 ἀλλ' ὅτε δ' ἡμιδοῖτο τέλεις πολυγηθέως ὦρα
 ἐξέφρον τότε νῶι βίησ' ἄβ' ἡμιδὸν ἅπαντα
 λαομέδων ἐκπαγλὺς ἀπελήσας δ' ἀπέπιμπε.
 θί μιν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕφρθε
 εἴησεν· καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάρῃ,
 σιὺ δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκατέμιν οὐατα χαλκῶ.
 νῶι δ' ἐτ' ἀπορροὶ βίον μιν κικητοῦ θυμῶ
 μιδοῦ χροόμενοι πν ὕπτασ οὐκ ἐτέλειαν.
 καὺ δ' ἡ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν· οὐδ' ἡμιδὸν
 περ' ἄ· ὥσκειν φῶας ὑπ' ῥφίαλοι ἀπόλωνται,
 παρόχυν κακῶ· σὺν παυσί καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι.
Τόν δ' ἄντι προσέειπεν ἀναξικάρης ἀπόλων·
 ἐννοσίγαι', οὐκ ἂν με σκόφρονά μιν ἤσαιο
 ἔμμελαι εἰ δ' ἡ θίγῃ βροτῶν ἔνικα πολυμίτῳ
 θελῶν οἱ φύλλοισιν ἰοκότες ἄλλο τε μὲν τε
 ἱαφλεγίης τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες·
 ἄλλο τε δ' ἄν φθινύθουσιν ἀκήμεοι ἄλλὰ τάχιστα
 πανσώμεθα μάχης· οἷδ' αὐτὶ λιθαυαῶν.
Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐράπει· αἰδ' ἔρο γάρ ξα
 παρκασιγνήτιο μιγ' ἡμμελαι ἐν παλάμῃσι.
 πν δ' ἐκασιγνήτη μάλα νείκισι πότνια θερῶν
 ἄρτιμιν ἀχροτέρη· καὶ δυνείδειον φάβ' μῦθον.
Φώνης δ' ἡ κάργῃ παρκαδῶνι δ' ἐνίκω

ΙΛΙΑΔΟΣ.

πᾶσ' ἄν' ἐπὶ φέτοσ' μέλιον δέ οἱ ἔυχος ἔδωκε
 νηπύλῃ· τίνυ τόξον ἔχ' ἀνιμώλιον αὐτῶς,
 μή σ' ἐν νῦν ἔτι παρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσθω
 εὐχομένεσ' ὥς τ' ἦν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολέμιζεν.

Ως φάτο· τήν δ' οὕτω προσέφη ἐκάβητος ἀπὸ πύλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη διὸς αἰδοίῃ παρὰ κλισίας,
 κείκισεν ἰοχέαιραν ὄνειδίῳ ἱππέεσσι,
 πῶς δ' ἐν νῦν μέμονας κύνον ἀδελεῖς ἀντί' ἑμῖο
 εἴσειδαι· χαλεπή ριγῶ μένος ἀνιφέριδαι
 ρυοφόρῳ πρὶ οὐσ' ἡ· ἐπεὶ σέ λείοντα γυωαῖσι
 ζεύς θῆκεν καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἢ κ' ἐθέλησθαι.
 ὅ ρι βέλτερόν ἐστι κατ' οὐρεα θῆρας ἐναίρειν
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφας ἢ κρείσσοσιν ἱφιμάχιδαι,
 εἰδ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι ὅφρ' ἐν εἰδῆς
 ὅσον φρτέρη εἴμ' ὅτε μοι μένος ἀνιφείρις,
 ἦ ῥά· καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἐμαρπύε
 σκαίῃ· δεξιτέρῃ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα,
 αὐτῷσι δ' ἄρ' ἐθανε παρ' οὐατα μεθ' ἰόωσα
 ἐν τροπαλίστομένω ταχέας δ' ἐκπιπτον δῖοι,
 διακρυόεσθαι δ' ἔπειτα θεὰ φύγον ὥς τε πέλειαι
 ὅ ρά θ' ὑπ' ἱρῆος κελίῳ ἐσέπλεον πέτρῳ
 χιραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γ' αἰλώμεναι αἰσιμον ἦεν,
 ὥς ἢ διακρυόεσθαι φύγον· λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 λιτῶ δέ προσέειπε δῖα Κρόνος ἀργεφόντης·
 Ληϊ· ἰγῶ δέ τοι οὐ ρι μαχέσθωαι ἀργαλέον δέ
 πληκτίζεαι· ὀλόχοισι διὸς νεφεληγερέταο.
 ἀλλὰ μάλα πρόφασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 εὐχέσθωαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίῃφι,
 Ως ἄρ' ἐφη λιτῶ δ' ἐσσηαίνετο καμπύλα τόξα.

πεπλοῖτο ἄλλυδις ἄλλα μετὰ σροφάλιπ' ἰκονίης,
 ἢ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κ' ἐθυγατέρος ἦς,
 ἦδ' ἄρ' ὄλυμπων ἴσανε διὸς ποτὶ χαλκῳβατὲς δῶ,
 διακρυόεσσα δ' ἐπαρὸς ἐφίετο γούνασι κούρη.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμφοσίοις ἱανὸς βέμετ' ἤν' ὅ' προτὶ οἶ,
 ἔλεπακτὴρ κρονίδης· καὶ ἀνὴρτος ἦδ' ὅ' γυλάσασ·
 τίς γύ' οὐκ ἰκιάδ' ἐρεξε φίλῳν τέκνους οὐραυνῶν ἄνδρ,
 μαρτιδίως ὥς ἔτι κακὸν βέβησαν ἔνδοπ' ἦ,
 τόνδ' ἄν τε προσέειπον εὐσέφανος κελαιδένῃ,
 σὴ μ' ἄλσχος συμφέλιξε πάτρ' λευκώλενος ἦρ·
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔεις καὶ νεῖκος ἐφ' ἡπτα·
 Ὡς οἱ μὲν ριαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόμευον,
 αὐτὰρ ἀπόλλων φοῖβος ἐδύσσο ἴλιον ἱρήν,
 μέμβλωτο γὰρ οἱ τεῖχος εὐδμήβιο πόληθ',
 μὴ δ' ἀναοὶ πέρσσαν ὑπὲρ μόρον ἥματι κείνῳ·
 οἷδ' ἄλλοι πρὸς ὄλυμπων ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
 οἱ μὲν χρομόμιοι· οἷδ' ἐμέγα κυδινόωντες·
 κατὰ δ' ἴσον παρὰ παρὶ κελαινεφει· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 βῶας ὁμῶς αὐτοῦς τ' ὀλοκεν καὶ μώνυχας ἵππους,
 ὥς δ' ὅτι καπνὸς ἰὼν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνοι
 ἄστεος αἰθομένοιο θεῶν δ' ἐμῆνις ἀνῆκε·
 πᾶσι δ' ἐθικε πόνον πολιοῖσι ὃ κηδὲ ἐφῆκε
 ὥς ἀχιλλεύς βῶας πόνον καὶ κῆδ' ἐθικεν,
 εἰσῆκε δ' ὃ γέρον πρῖαμος θεὸς ἐπὶ πύργῳ,
 ἐς δ' ἐγρόσ' ἀχιλλεῖα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
 βῶας ἀφαρ κλονέοντο πεφυγότες· οὐδ' ἐπὶ ἄλκῃ
 γίνετο· οἷδ' οἱ μῶξας ἀπὸ πύργῳ βαῖνε χαμαῖ·
 ὀβρωέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειφύς πυλαδρούς,
 πεπλάμεναι σ' ἐν χυρσὶ πύλας· ἐχέτ'· ἐσόμεναι λαοὶ
 ἔλθοσι προτὶ ἄστυ πεφυγότες· ἢ γὰρ ἀχιλλεύς

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ἱγυῖς ὅτε κλονέων· νῦν δ' ἴω λυγρὶ ἔσεσθαι,
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ὀλέντες,
 ἄλυσ ἐπ' ἄψ θέμῳ σαπίδασ πυκινῷ ἄραρυγας,
 εἰδία γὰρ μὴ δῦλως ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.
 Ως ἔφαθ'· οἶδ' ἄνεσάν τε πύλας· καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας,
 αἰδὲ πετασθεῖσσαι τεύξαν φάος· αὐτὰρ ἀπόλλωρον
 ἀντίος ἕξειτορε· βῶων ἴνα λυγρὸν ἁλάλῃαι,
 οἶδ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεῖχος ὑψηλοῖο.
 εἰς τὴν κερφαλίοι κεκρυμμένοι ἐκ πεδίοιο
 φεῦγον· ὅτε σφιδανὸν ἔφειπ' ἔγχυ' λύσασθ'· οἱ κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατὺν· μῆμεναι δ' ἐκ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον βοίω· ἔθεν ὕψος ἄχαιῶν,
 εἰ μὴ ἀπόλλων φοῖβος ἀγένορα δῖον ἀνῆκε,
 φῶτ' ἀγένορος ἦδ' ὅν ἀμύμονά τε κρατὺν τε·
 ἔην μὲν δὲ κραδίη θάρσος βάλει· πὰρ δ' ἐοῖαυτῆς
 ἔση ὅπος θανάσιο βαρείας χεῖρας ἁλάλῃαι,
 φηγῶ κεκλιμένους· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἦεν πολλῆ,
 αὐτὰρ ὅγ' ὥς ἰνόησεν Ἀχιλλῆα πτόλι' ὠρεθούρ,
 ἔση· πολλὰ δ' ἐοῖα κραδίη πόρφυρε μένοντι,
 ὀχθήσας δ' ἄρα ἔπειτ' ὅς ὃν μεγαλήθερα θυμὸν,
 ὦ μοι ἔγδ' ἐμὲν κεν ἀπὸ κρατὺς Ἀχιλλῆος
 φεύγω τῇ πρὶ οἱ ἄλλοι ἄτυχ' ὀμίμοι φοβέονται·
 αἰρήσῃ με καὶ ὧς καὶ ἀνάγκη δειροβήσῃ,
 εἰδ' ἄρ' ἔγωγε φύτος μῆν' ὑποκλονέσθαι ἑσθλῶ
 πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ· ποσσίν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
 φεύγω πρὸς πεδίον ἡλῆιον ὅφρ' ἄρ' ἵκωμαι
 ἱδὴς τε κνημοὺς κατὰ τέρωπῃ δύνω,
 ἑσπεῖος δ' ἂν ἔπειτα λυσαμένοισι ποταμοῖο,
 ἱδρῶ ἀποφυγθεῖς ποτὶ ἱλίον ἀπηνειόμην,
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φείδῃς δινλήξας θυμὸς;

μήμ' ἀπαερὸ μῦθον, πόλιος πεδίον δὲ νοήσῃ.
καί με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδιεσιν,
οὐκ ἔτ' ἐπειτ' ἔσαι θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι,
λίλυ γάρ κρατρός πρὶ πάντων ἔς ἀνθρώπων.
εἰδὲ κεν οἱ προπάροιθε πόλιν κατ' ἀντίον ἔλθω,
καὶ γάρ θην κτύω βωπὸς χρώς δ' ἐξί χαλκῷ.
ἐν δ' εἰς ἰαψυχὴν θνήσκ' οἱ φάσ' ἀνθρώπων
ἔμμεναι αὐτὰρ οἱ κρονίδης (ὧς κῦδος ὀπάει,
ὧς ἐπὶ ἀχιλῆα ἀλκίς μένεν ἐν δ' οἱ ἦτορ
ἀλκιμον ὠρμάθ' ἐβλαμίσεν· ἦ δ' ἐμὰ χεῖρας,
εὔτε πάρος δαίς ἐσι βαθείης ἐκ ξυλοχοῖο
ἀνδρὸς θρητηῆρος ἐναντίη· οὐδ' ἐν θυμῷ
ταρβεῖ οὐδ' ἐφοβεῖται ἐπεί κεν ὕλα γμὸν ἀκροῦσῃ,
εἴπῃ γάρ φθάρμυός μιν ἢ οὐτάσῃ ἢ ἐβάλησιν,
ἀλλὰ τε καὶ πρὶ δὴρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγῃ
ἀλκῆς πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι ἢ ἐδαμῆναι,
ὧς ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ δῖος ἀγένορος.
οὐκ ἐθέλων φωνῆεν πρὶν περήσασθ' ἀχιλῆϊ,
ἀλλ' ὁ γάρ ἀσπίδα μῦθ' ἔσχετο πάντοσε ἴστω.
ἐρχαίη δ' αὐτοῖο ὑτύσκετο καὶ μέγ' αὐτῇ,
ἦ δ' ἦ παρ' ἐλπίδας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' ἀχιλῆϊ
ἤματι τῷ δὲ πόλιν πέρσεν βῶν ἀγέρωχαρ
νηπνύτι· ἦ τ' ἐν πολλὰ τετυξέται ἄλγ' ἐπ' αὐτῇ,
ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἀλκιμοὶ ἄνδρες ἐμείν,
οἱ κεν πρότε φίλων πατρὸς ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
ἴλιον εἴφυσόμεσθ'· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφίψεις
ὧς δ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολέμης ἦς,
ἦ ῥά· καὶ δ' ἐν ἀκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε.
καὶ ῥ' ἐβάλ' ἐκ κνήμης ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτον,
ἀμφιδέ μιν κνημὶς νεοτεύκτε κασιγέρτοιο

ΙΛΙΑΔΟΣ

σμῖδ' ἀλλέον κενάβησε πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρεσε
 βλημένον· οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δ' ὤρα·
 πηλείδης δ' ὠρμήσατ' ἀγένορος ἀνιθέοιο,
 εὐτὶρος οὐδέ τ' ἔασεν ἀπρόλων κῦδος ἄρεϊάα,
 ἀλλὰ μιν ἔξήρπαξε κάλυψεν δ' ἄρ' ἦεν πολέμῃ,
 ἠσυχίον δ' ἄρα μιν πολέμῃ ἐκπεμπένεϊσσε
 αὐτὰρ ὁ πηλείωνα δ' ὅλῳ ἀπὲρ γαθελαοῦ,
 αὐτῷ γάρ ῥ' ἐκάβησε ἀγένορε πάντα ἰοικώς,
 ἔση πρὸς δὲ παρ' αὐτῶν· ὅδ' ἐπείσυντο παρὰ δ' ἰώκην,
 ἔως δ' ἔν πεδίῳ δ' ἰώκην πυροφόροιο,
 εὐρέψαστ' ἀρ' ὡταμὸν βαθυδινήεντα σκάμανδρον·
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα δ' ὅλῳ γὰρ ἐβέλγετο ἀπὸ μῶν,
 ὣς αἰὲν ἐλπίσιν ἐκίχθησεν ὡς παρ' οἴσιν,
 τόφρ' ἄλλοι ῥῶες πεφοβήμενοι ἦλθον ὁμίλῳ·
 ἀσπασίοι πρὸτ' ἄστυ πόλιν δ' ἐμπληθεύοντες,
 οὐδ' ἄρα φίλ' ἐτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἑκάς
 μέναι· ἐτ' ἀλλήλους καὶ γνώμῃσιν, ὥς τε πεφύγοι·
 ὅς τ' ἐθάν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχωντο
 ἐς πόλιν, ὃν ἔλατ' ὅν γε πόδες καὶ γούνα σάωσαν·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Χ. ΟΜΗ- ΡΟΥ ΡΑΥΔΙΑΣ.

Τ Ὡς ῥῶες ἐκκλεθέντων ἐς τὴν πόλιν, μόνον
 ἐκτὸς ὑπομείνας ἀχιλλεύς· ὃν μὴ πρῶτον φεύ-
 γει· ἐπειτα δ' ἐκκλεσθαι ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης καὶ
 ἀναρρίττου· ἐξέτασ δ' αὐτὸν πῦρ ἄρματος ἀχιλλεύς· διὰ
 πῦρ πεδίον ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἔλκει· οἱ δ' ἐκτὰ τὴν πό-
 λιν ἐδύρονται ταῦτα ὄρωντες ἐκκλεσμένοι·

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

ΧΙ δ' ἄρα ρίς πρὶ τείχεος ἄγον, κτάνων ἐκθρ' ἀχιλλεύς.

Σ δὲ μῦθον κατὰ ἄστυ πεφυγότες
ἤντε νεβροί,
ἰδὲ μὲν ἀπεψύχοντο, πίνοντ' ἀκίεον
τό τε λίφαν,
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν,
αὐτὰρ ἀχαιοὶ

τείχεος ἄστυ ἴσαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
ἔκφερα δ' αὐτῷ μείναντα δλσθ' μοῖρ' ἐπέδησεν,
ἰλίς προπάροιθε πυλάων τε σκαυάων,
αὐτὰρ πηλείωνα προσσῆδα φοῖβος ἀπόλλων.

Τίπτε με πηλῆος ἦε ποσσὶν τε χεῖρασι διώκεις.
αὐτὰς θνητῶν θεὸν ἄμβροτον· οὐδ' ἐνυπώμει
ἐγνωνς ὥς θεός ἐμιγ' σὺ δ' ἀσπερχέεις μῆναιίνες,
ἢ νύθι οὐ μὲν μέλαια βῶων πόνονος, οὐς ἐφόβησας
οἱ δ' ἦτοι εἰς ἄστυ ἄλυν· σὺ δ' ἐδιδύρο λιάδεης,
ὅ μιν με κτανέεις ἐπεὶ οὐθι μέρσιμός ἐμι,

Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
ἔβλασάς μ' ἐκάργε θεῶν δλσώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν βέβηκας ἀπὸ τείχεος ἧκ' ἐν πολλοῖ
γαῖαν ὀδῶξ ἔβην πρὶν ἰλίον ἐσαφικέδια.
νῦν δ' ἐμὲ μῦθον μέγα κῦδος ἀφείλο ταύς δ' ἐσάδασας
ῥηιδίως ἐπὶ οὐ μὲν τίσιν γ' ἐδιδήσας ὀπίσω.
ἦσ' ἄρ' ἡσασαί μιν οἷ μοι δύνάμεις γε παρείη.

Ὡς ἐπὶ πρὸς τὸ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει
σινάμμος ὥς θ' ἵππος ἀνελθφόςρος σὺν ὄχεσφιν,

ΙΛΙΑΔΟΣ:

ὅς ῥά τε ῥέϊα θέησι ἕτανό μιν πιδίόιο.
 ὡς Ἀχιλλεύς λαυφῆρὰ ποδάσ καὶ γούνατ' ἐνώμαλ',
 τόν δ' ὁ γέρον πρίαμος πρῶτος ἶδ' ὅν ὀφθαλμοῖσιν,
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀνέρ' ἐπ' ἀνύμνον πιδίόιο.
 ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἰσὶν ἄρι' ἦλθαι δέ οἱ αὐγὰί
 φαίνοντα· πολλοῖσι μὲν ἄσρασι νυκτὸς ἀμολγῶ.
 ὄν τε κύν' ὠρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλῆυσιν.
 λαμπρότατος μ' ὅγ' ἐσὶ κακὸν δέ τε σῆμα τίτθεται,
 καὶ τε φέρε πολλὸν πυρετὸν διεσθίσι βροτοῖσιν,
 ὡς καὶ χαλκὸς ἐλαμπε πρὶ σῆθι πιθιόντι,
 ὦ μῶρον δ' ὁ γέρον κεφαλὴν δ' ὅ γε κόφ' ἀχρσίην,
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος· μέγα δ' οἰμῶξας ἰγχεῖναι,
 λισσόμενος φίλον υἱόν, ὃ δ' ἐπροπάρειθε πυλάων
 εἰσέκει ἀμόλυν μίμαώς Ἀχιλλῆϊ μάχεσθαι.
 τόν δ' ὁ γέρον ἐλκενὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς,
 ἔκθρ' μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα καὶ ἔν
 οἷος ἀνὴρ θ' ἄλλων ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσῃς,
 πηλείωνι διαμυῖς ἱππὴν πολὺν φέρτρ' ὅς ἐστιν
 σχέτλιος· αἰθεθεοῖς φίλος θεῶνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί, τάχα κέν ἐκύνες καὶ γυῖες ἴδονται.
 κεί μιν ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ προπιδίων ἄχος ἐλθοί,
 ὅς μ' ἤϊων πολλῶν τε καὶ ἰδλῶν ἱνὴν ἔθηκε
 κτείνων· καὶ πρὶὰς νήσων ἐπὶ τηλεδίπλων,
 καὶ γὰρ νῦν δ' υἱὸ παῖδ' ἐλυκώλονα καὶ πολυδάρονα,
 καὶ δυνάμει ἰδέειν ῥῶν ἐς ἄστυ ἀλέντων,
 καὶ μοι λαοθόη τέκτρον κρείσσεια γυνοικῶν.
 ἀλλ' ἐμὴν ῥῶσι μετὰ στρατῷ ἢ τ' ἀν' ἐπιταί,
 χαλκῶν τε χερσὶν τε ἀπολυσόμεθ'· ἐσι γὰρ ἔνδορον,
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς ἄλτης,
 ὅδ' ἔδ' ἡ τιθήνησιν καὶ ἐν αἰδέοιο δόμοισιν.

ἄλγος ἐμὸν θυμῷ τε καὶ μητίει πρὶ τικόμεθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινωθαδ' ἰώτρων ἄλγος
 ἴσασται· ἢ μὴ καὶ σὺ θάνῃς ἀχιλῆϊ δαμαδαίς·
 ἀλλ' εἰς ἔρχο τειχὸς ἐμὸν τέκος· ὄφρα σάωσῃ
 φῶας καὶ φῶας μὴ ὅ μὲγα κῦδος ὀρέξῃς
 πηλείδῃ· ἀντὶς δ' ἐφίλησ' αἰῶνας ἀμφὸς·
 πρὸς δ' ἐμὲ πρὸς δύσωνν' ἐν φρονέοντ' ἱλίσσῃ
 δυσμόρον· ὃν ῥὰ πατήρ χρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδ' ὧ·
 αἰσῇ ἐν ἀργαλίῃ φθίσῃ, κακὰ πόλλ' ἐπιδύοντα,
 ὅιας τ' ὀλυμπίωνες ἔλκυδιείσας τε θυγάτρας,
 καὶ θαλάμους κρῆαῖζομένους καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα ποτὶ γαίῃ· ἐν αἰνῇ δ' ἡιοτῆν,
 ἔλκόμενας τε νυούς· ὀλῆς ὑπὸ χερσὶν ἀχαιῶν,
 αὐτόν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτῃσι θυρήσιν
 ὤμῃσιν ἐρύσῃσι· ἐπεὶ κέ τις ὄξεί χαλκῷ
 τυφῆας ἢ βαλὼν ῥιθέων ἐκ θυμὸν ἔλητα,
 οὐς ῥέφον ἐν μεγάροισι· ῥαπεῖσ' ἦας πυλαωρούς,
 οἷον ἐμὸν αἶμα πιόντες ἀλύσσοντες πρὶ θυμῷ
 κείοντ' ἐν προθύροισιν· ἐγὼ δ' ἐτε πάντ' ἐπέοικα
 ἄρην κταμένω δειδαῖγμένω ὄξεί χαλκῷ
 κείδωκα· πάντα δ' ἐκαλὰ θανόντι πρὸς τῇ φανείῃ·
 ἀλλ' ὅτε δ' ἡ πολὺόν τε κάρη πολὺόν τε γένεον·
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος·
 πῦρ δ' ἡ οἴκῳ πελῆται δειλαῖσι βροπῆσιν·
 ἢ ῥ' ὁ γέρον πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκω χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἐκβῆι θυμὸν ἐπίθῃ·
 μήτηρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ὀδύρῃ δακρυχέεσσα
 κόλπων ἀνιμένη· ἐτέρηφι ὅ μασὸν ἀνέσχε
 καὶ μιν δακρυχέεσσ' ἐπεα πρὸς οὐτα προσηύδα·
 ἔκθρε τέκνον ἐμὸν τάδ' ἐτ' αἰδέο καὶ μ' ἱλίσθην

αὐτὴν εἴ ποτὶ ριλαθικηλίας μάγον ἐπίσχεον
 τῶν μνηστῶν φίλον τέκνον ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
 τείχεος ἐνδοίων· μὴ δὲ πρόμος ἴσατο κύτω
 σχέτλιος· εἴπερ γὰρ σε κατακτάνη, οὐ σέ τ' ἐργα
 κλαύθμαι ἐν λείχεσσι φίλον θάλας· ὃν τέκον αὐτῆς
 ὅδ' ἄλγεος πολυδωρος ἀνυθε δὲ σε μέγα νῶϊσιν
 ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνας ταχέως κατέδονται·
 οἷς τῶγε κλαίοντε προσανυθήτω φίλον ἦϊον,
 πολλὰ λισσομένω· οὐδ' ἐκρεθυμὸν ἐπεθοῖν,
 ἀλλ' ὅγε μίμν' ἀχιλῆα πηλώειον ἄσθον ἴοντα·
 ὡς δ' ἄρκων ἐπὶ χερσὶ ὀρέερος ἄνδρα μένησι
 βιβρωκῶς κακὰ φάρμακ' ἔδν δέτε μιν χόλως αἰνός·
 συμβαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χερσὶ,
 οἷς ἐκτορ' ἀσβεστον ἔχων μένος οὐ χυπέχωρε,
 πύργῳ ἐπὶ προύχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
 ὅχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήθερα θυμὸς
 ὦμοι ἐγὼν· εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω
 πελυδάμασ μοι πρῶτος ἐλεγχίω ἀναθήσει,
 ὅς μ' ἐκέλευε ῥωσὶ ποτὶ πόλιν ἡγήσασθαι,
 νύχθ' ὑπὸ τῇν δ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρφο δῖος ἀχιλλεύς·
 ἀλλ' ἐγὼ εὖ πιθόμην· ἢ τ' ἄρ' ὡς πολυκέρδιον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὥλεσας λαὸν ἀταδιλίησιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι ῥῶσας καὶ ῥωϊάδας ἑλκεσιπέπλους,
 μή ποτὶ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμῆϊο,
 ἐκτορ' ἢ φίβιφι πιθήσας ὥλεσε λαόν·
 ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἄν πολυκέρδιον ἦεν·
 ἀντὶ τῆς ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἦέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐν κλειῶς πρὸ πόλιν·
 εἰδέκεν ἀσπίδα καταθείωμαι ὀμφαλόεσσαν·
 καὶ κόρυθα βριαρὴν δόρυ δὲ πρὸς τεύχε' ἐρείσας
 αὐτός

αὐτὸς ἰὼν ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 καὶ οἷν ποσχωμαὶ ἐλύνω καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ' ὅσα τ' ἀλέξανδρος κτείλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἢ γὰρ φοβοίω δ', ἣτ' ἐπὶ νίκῃος ἀρχῇ
 δῶσέ μιν ἀφείδῃσιν ἄγην, ἅματ' ἀμφὶς ἀχαιοῖς
 ἀλλ' ἀποδάσκαδαι, ὅσα τε πόλεις ἦδε κέκυθε.
 φασίν δ' ἄν μετόπισθε γρῶσιον ὄρνεν ἔλωμαι
 μή τινα τακνύειν ἀλλ' ἀνδιχα πάντα δάσκαδαι,
 κτῆσιν ὅσῃν πτόλίεθρον ἐπήραυν ἐνὸς ἱερῇ,
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος δειλέξατο θυμός,
 μή μιν ἐγὼ μῦθον ἴκωμαι ἰὼν ὅδ' ἐμὸν οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τι μὲν αἰδέσεται κτωίει δέ με γυμνὸν ἐόντα,
 αὐτὸς ὥς τε γωαῖτα, ἐπικέκ' ἀπὸ τνύχας δύνω.
 εἴ μιν πῶς νῦν ἔσιν ἀπὸ θρυόος οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 ἔδ' ἀκαίρῃ μοι ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε.
 παρθένος ἠΐθεός τ' ἀαρίζον ἀλλήλοισιν,
 βέλτερον αὐτ' ἐειδὶ ξυυλαυνέμεν ὅτ' ἰτάχισα
 αἴδομεν, ὅπποτέρῳ κεν δλύνπιος ἐυχρος ὀρέξῃ.
 ὥς ὠρμαινε μένων· ὅδ' ἐπὶ σχιδὸν ἦλθον ἀχιλλεύς,
 ἶθ' ἐνυαλίῳ κερυθάϊκι πωλεμιστῇ,
 σείων πηλεΐδα μελίῳ κατὰ δειξίον ὤμον,
 δεινὴν ἀμφὶ δέ χαλκὸς ἐλάμπρο ἴκλως αὐγῇ,
 ἢ πυρὸς αἶθομένοιο ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
 ἔκτορα δ' ὥς ἐνόησεν ἔλε τρομος· οὐδ' ἄρ' ἐτ' ἔτλη
 ἄνθι μένην ὀπίσσω δ' ἐπύλας λίπε, βῆ δ' ὀφραβηθείς.
 πηλεΐδης δ' ἐπὶ ὄρυσσε πρὸς κραπνοῖσι πεπορθώς,
 ἦν τε κίρκης ὄρεσφιν ἔλαφρότατος πετιηνῶν.
 ῥῆϊδίως οἶμῃσε μετὰ ῥήρωνά πέλειαν,
 ἢ δέθ' ὑπαυθα φοβεῖται· ὅδ' ἐγγύθεν ὄξυ λιληκώς,
 ταρφέ' ἐπαΐσσει· ἔλεεν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὧς ἄρ' ὅτ' ἐμμεμαώς ἰόντες, πέτ' ἔσονται δ' ἔκταρ,
 τείχεος ὑπὸ βράων λαυφ' ἡρὰ δ' ἐχούνατ' ἐνὶ ὠκείῃ.
 οἱ δ' ἐπαρὰ σκαπὴν κρημνιστὸν ἦνεμόντα,
 τείχεος ἀπὸν ὑπὲρ κατ' ἀμείνων ἐσπεύοντο,
 κρημνῷ δ' ἵκτανον χαλκίῳ ῥόω· ἐνθα δ' ἤπρηται
 θοοὶ αἰ ἀναΐσσουσιν σκαμάνεσσιν ἐν ἡρώεσσι.
 ἡμῶν γὰρ θ' ὕδαλιαι ῥῶς ῥέουσιν ἀμφὶ δ' ἐκ πόντος
 γίνεταί· ἐξ αὐτῆς ὥσπερ πυρὸς αὐθιόμενοι οἱ.
 ἥ δ' ἐτέρῃ θέρῃ προφείει ἐκ τοῦα χαλκῶν.
 ἡ χιόνι φυχρῇ· ἡ δ' ἐξ ὕδατος κρυσάλλω,
 ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλωοὶ ὑβρίεις ἱγγύς· ἔασιν
 καλὰ λαΐννοι ὅθι εἰμάτα σιγαλόοντα
 πλύνουσιν βράων ἄλγεχοι καλαὶ τε θυγάτρες,
 ἥ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθεῖν ὕλας ἀχαιῶν.
 τῇ δ' ἐπαρὰ θάλαμ' ἐπὶ φεύγων ὅτ' ὀπίσθε διδώκων,
 πρὸς δ' ἐμὴν ἐδδὸς ἐφύγε δίδωκε δ' ἐμιν μέγ' ἀμείνων
 κερπαλίμως· ἐπὶ οὐχ' ἰβήιον οὐδέ βουβίω.
 ἀρνύμεναι ἅτε ποταμὸν ἀέθλια γίνεταί· ἀνδρῶν.
 ἀλλὰ πρὶ φυχῆς θεὸν ἔκθερος ἱπποδάμοιο.
 ὧς δ' ὅτ' ἀνελθόντες περὶ τέρεμα καμῶν χεῖρ' ἱπποῖς,
 εἰς φάμα μάλα βωχῶσιν ἥ δ' ἐμὴν κείτα ἀνελθόν
 ἡ φῖππος ἡ γαῖα ἀνδρὸς κατατεθνηῶτα,
 ὧς τῷ φῖππος πρὶ ἀμοιο πόλιν περὶ Διὶν ἡρώεσσι.
 κερπαλίμοισι πόδες αἶμα· θεοὶ δ' ἐπε πάντας ὄρωσιν
 καὶ δ' ἐμὴν μύθων ἡρ' ἐπατ' ἡρ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 ὧς πόσων ἡ φίλων ἀνδρῶν δεικνύμενον πρὶ τείχεσσι.
 ὁφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὄλφον ῥέεται ἡβήρ,
 ἔκθερος ὅς μοι πολλὰ βόων ἐπὶ μηρὶ ἔηκον,
 ἰδὼς ἐν κρημνῷ πολυπύχον· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ, νῦν αὖ τ' ἐν Διὸς ἀχιλλεύς.

ἄστυ πρὶ θριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει·
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε,
 ἦέ μιν ἐκ θανάτῳ σώσῃμι, ἦέ μιν ἦδη
 πηλείδῃ ἀχιλῆϊ διαμάσσομαι ἐσθλὸν ἔοντα·

Τόν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἀργαίεραυνε κελαινῆς οἶον ἔσπης·
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα πάλα πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἅψ' ἐθέλεις θανάτῳ δυσσυχέος ἱξαναλῦσαι;
 ἔρδ' ἅτάρ οὔ τι πάντας ἱπαινέομαι θεοὶ ἅμωι,
 Τὴν δ' ἔπαμειβόμηνος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 θάρσει φιλὸν γενεὰ φίλον τέκος ὅ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι ἐθέλω λίε τι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον ὅπῃ δὴ ρινοὺς ἐπλῶς, μὴ δέ τ' ἔρῳς,

ὣς ἐπὶ δὴν ὄρωε πάρος μεμαῶϊαν Ἀθήνην,
 βῆ δ' ἔκαστ' οὐλόμενιο καρήνων αἰξασαί,
 ἔκτορα δ' ἄσπερ χεῖς κλονέων ἐφίτ' ὥς ὑπ' ἀχιλῆους,
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο λίηται
 ὄρσας, ἱξυνῆς δ' ἰάτ' ὄγκει καὶ λίαν βήσας,
 τὸν δ' ἐπὶ τὴν λάθῃσι κατὰ πλῆξας ὑπὸ θάμνω
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπελον ὄφρα κεν εὔρῃ·
 ὥς ἐκτορ ὅ ληθεῖ ποδώκεα πηλείδωναι·
 ὁσάκι δ' ὀρμήσκει πυλάων διαρδανιάων
 ἀντίον αἰξάσσει εὐδμήτης ἐπὶ πύργῳ,
 εἴπως οἱ καθύπθον ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 θαλάκι μιν προπάραιθεν ἄσπερ ἔλασκε παρὰ σάας
 πρὸς πεδίον γ' αὐτὸς δ' ἐποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ,
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ ὅ δύναιτο φεύγοντα διώκειν
 οὗτ' ἄρ' ὅ πῃ δύναιτο ὑποφύγειν, οὔθ' ὅ διώκειν·
 ὥς δ' ὅ πῃ ὅ δύναιτο μάρψαι ποσσὶν οὐδ' ὅς ἀλνέει,
 πῶς δέ κεν ἐκτορ κήρας ὑπεξέφυγον θανάτῳ

ΙΛΙΑΔΟΣ.

εἰ μὴ οἱ πύματόν τε, καὶ ὕσαιν ἦντετ' ἀπόλλων
 ἔγγυθον ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαυφῆρά τε γοῦνα
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆα δ' ἴος ἀχιλλεύς.
 οὐδ' εἴα ἱεμεῖσθαι ἐπὶ ἐκβείη πηρὰ βέλεμενα
 μή τις κῦδος ἄροισι βαλὼν, ὅς τις δειύρος ἔλθοι,
 ἀλλ' ὅτε δὴ π' τίταρ' ἐπὶ κροσσούς ἀφίκετο
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγίος θαναόβιο.
 τὴν μὲν ἀχιλλῆος, τὴν δ' ἑκβρος ἱπποδάμοιο.
 ἔλκε δὲ μέγα λαβὼν ῥέπει δ' ἑκβρος αἰσιμον ἥμαρ,
 ὃ ἔχον δ' εἰς αἶδαο λίπον δὲ ἐφοῖτος ἀπόλλων
 πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἀρχοῦ δ' ἰσαμένην, ἔπει πῖρ' ὄντα προσηύδα.
Νῦν δ' ἡ νῶϊ γ' ἐολπὰ διὶ φίλε φαίδιμ' ἀχιλλεῦ,
 οἷσ' εἶδα μέγα κῦδος ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
 ἑκβρα δ' ἠρώσαντε μάχης ἄκρον πρ' ἵοντα,
 οὐδ' οἶν νῦν ἐγὼ δ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γυνέεσθαι
 οὐδ' εἴκειν μάλα πολλὰ πάθοι' ἐκαβ' ὅς ἀπόλλων,
 προπροκυλινδόμενος παρὸς δ' ἴος αἰγίοχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ὀμπνυ· τὸν δὲ δ' ἐγὼ πε
 οἰχόμενι πεπιθήσω, ἱκαντίβιον μαχέσασθαι.
Ὡς φάτ' ἀθλακίη· ὃ δ' ἐπιίθον, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 σῆ δ' ἄρ' ἐπὶ, μελίης χελκὸς γλῶχινος ἱεραῖς,
 ἥ δ' ἄρα πόν μὲν ἔλαπε, κιχήσατο δ' ἑκβρα δ' ἴον,
 δ' ἠφόβῳ ἐκῦια δέμας καὶ ἀτερπία φωνήν.
 ἀρχοῦ δ' ἰσαμένην ἔπει πῖρ' ὄντα προσηύδα.
 ἦθ' ἢ μάλα δ' ἠέσε βιάζεται ὠκύς ἀχιλλεύς,
 ἄστυ πρὶ πριάμοιο πρὸς ἴν ταχέεσσι δ' ἰώκων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ εἰώμεν, καὶ ἀλιξόμεθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κερυθαίολος ἑκτωρ.

θνήφωβ, ἥ μιν μοι πᾶρος πολλὴ φίλτατος ἦν ἄλ-
 γυνωτῶν· οὐδ' ἐκάβη ἠδ' ἐπ' ἡγάμος τέκε παῖδ' ἄσ-
 νῦν δ' ἐλὼ καὶ μάλλον νοῶ φρεσὶ τιμήσασθαι
 ὅς ἐτλησ' ἐμεῦ εἴνεκ' ἐπεὶ ἰδὲς ὀφθαλμοῖσι
 τείχεος ἐξελθοῖν· ἄλλοι δ' ἐνθάδε μένυσσι·

Τόν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἦθ' ἢ ἥ μιν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 λίαν οὐδ' ἐξείης γυνούμιοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 αὖθι μένειν· τίον γὰρ ὕποτρομέεσσι πάντες
 ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρῃσιν πένθει λυγρῷ
 νῦν δ' ἰθὺς μιμαῶτε μαχώμεθα· μὴ δέ τι δούρῳ
 ἔσω φθιδώλῃ, ἵνα εἴδομαι ἔκον ἀχιλλεύς
 νῶϊ κατακτείνας ἑναρὰ βροτόεντα φέρεται
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥ κεν σῶθ' ἔσθ' ἑταίρῳ·

Ως φασμένη, καὶ κρῖθ' ὁσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη·
 οἱ δ' ὅτε δ' ἔσχεθ' ὅν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
 πρὸς ἡρώδης προσέειπε μέγας κερυθαίοιο Λαερτιάδης·
 οὐδ' ἐλὼ πηλὸς ἐν φόβῳ θυμῷ, ὥς πᾶρος πρὸς
 τίς πρὶ ἄστυ μέγα πρῆμα δῖον, οὐδ' ἐπ' ἑλῶ
 μεῖνω· ἐπὶ χόμῳ νῦν αὖτε με θυμὸς ἀνῆκε
 σήμερον ἀντίσσειτο· ἔλθιμί κεν ἤκον ἀλγίμῳ
 ἀλλ' ἄγε δῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· καὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροί ἐσονται καὶ ἐπίσχεστοι ἄρμονιῶν
 ἔ' γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαλιν ἀνὴρ κτῶ· αἴκων ἐμοὶ βίης
 δῶν καμμονίῳ· σὴν δ' ἐψυχὴν ἀφίλωμαι
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐσὶ σὺ συλήσω κλυτὰ τεύχε' ἀχιλλεύς,
 νικρὸν ἀχαιοῖσιν δώσω· πάλιν ὥς δ' ἐσὺ ῥίξῃς·

Τόν δ' ἄρ' ὑπὸ φραγίδων προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 ἐκτάρ· μή μοι ὀλασε σωημοσύνας ἀγόρευε
 ὥς οὐκ ἐστὶ λίσσι καὶ ἀνδράσιν ὄρεκτα πιασθί,

οὐδ' ἐλύνει τε καὶ ἄρνευς ὁμόφρονά θυμὸν ἔχουσιν·
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν,
 ὥς οὐκ ἔς' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
 ὄρκια ἔσονται, πρὶν γ' ἢ ἐτδόν γε πείσονται·
 αἵματός ἄσαι ἄρῃα ταλαῖνον πολυμήνην,
 πάντοίης ἀρετῆς μιμνήσκιο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητήν τ' ἐμῶν καὶ θαρσαλέον πολυμήνην
 οὐ βίβει· ὑπάλυξίς· ἄφαρ δὲ σε παλλὰς ἀθήνη
 ἐγχεῖ ἐμῶ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσσει
 κῆρ δ' ἐμῶν ἐτάρων οὓς ἔκτανες ἐγχεῖ θυῶν,
 ἢ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἐγχεῖ·
 καὶ ῥ' μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλυάβε φαίδιμος ἕκτωρ,
 εἶθ' οὖρ προΐδων τόδ' ὑπὲρ πᾶσιν χάλκεον ἐγχεῖ·
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγῃ ἀναλ' ἔρπασε παλλὰς ἀθήνη,
 ἄψ δ' ἀχιλλεΐ δίδυ· λάθε δ' ἐκβρασιμένα λαῶν·
 ἕκτωρ δ' ἐπροσέειπεν ἀμύμονα πηλείωνα·
 ἦ υἱότ' οὐδ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ἐπικέκλ' ἀχιλλεῖ
 ἐκ λῖος ἠείδης ἦν ἱμὸν μόρον ἢ πρὶ ἔφης γε,
 ἀλλά τις ἀριεπὴς καὶ ἐπὶ κλισίῳ ἐπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένος ἀλκῆς τε λαοοίμω·
 σ' μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν λόρῳ πῆξίς,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶν διὰ σῆθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεὸς νῦν αὐτ' ἱμὸν ἐγχεος ἄλγεα
 χέλκεον, ὥς δ' ἡμιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν καμίσσαιο·
 καὶ κεν ἔλαφρότ' εὖ πόλεμος ῥώεσι γένοιτο
 ὅτ' οὐ καταφθιμένοιο, σὺ γάρ σφίσι πῆμα μέγιστον,
 ἢ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἐγχεῖ·
 καὶ βάλε πηλεΐδαο μίθ' ὅσας, οὐδ' ἀφάμαρτε·
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκκος δόρυ· χόσας δ' ἕκτωρ
 ὅτ' ἰῥά οἱ βέλος ὦκ' ἐτόσιον ἐκφυγε χειρός·

εἴη δ' ἐκτετρηφῆσας· οὐδ' ἄλλ' ἔχει μείλιον ἐγχεῖν.
 δῆϊφοβον δ' ἐκάλει λευκαπιδάμακρον αὔσας
 ἥτις μιν δόρυ μακρὸν ὄδ' οὐδ' οἱ ἐγγυθον ἦεν.
 ἔκτωρ δ' ἐγνώησιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε.
 ὦ πόπιδι ἡ μάλα δὴ μεθεοὶ θάνακτόνδ' ἐκάλεισεν.
 δῆϊφοβον γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρως παρὶναι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχε' ἐμίδ' ἐξαπάτησεν ἀθήνη.
 νῦν δ' ἐδὴ ἐγγυθὶ μοι θάνατος κακός, οὐδέ τι ἄνυσθαι.
 εὐδ' ἀλὲν ἡ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτρον ἦεν
 Ἰηνίτε καὶ δῖος Ἡεῖ ἐκηβόλω, οἱ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὐτὲ με μοῖρα κιχάνει
 μὴ μὲν ἄσπασδ' εἶ γε καὶ ἀλκεῖς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥίξας τι καὶ ἀστομίνοισι πυθέσθαι.
 Ως ἄρα φωνήσας, εἰρύνατο φάσγανον ὄξυ.
 τό δ' ἐνὶ πῶ λαπάρην τίτατο μέγα τε σιβαρόν τε.
 οἷμυσεν δ' ἐάλις· ὥς τ' αἰεὶς ὑψιπυγῆς,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίον δ' ἐδιδά νεφείων ἐρεβυνῶν,
 ἀρπάζων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν, ἢ πῖπτα λαγῶν,
 ὥς ἔκτωρ οἷμυσεν ἐν ἄσπερων φάσγανον ὄξυ,
 ὥρμηθη δ' ἀχιλλεύς· μένος δ' ἐμπλήσας θυμὸν
 ἀγρία· πρόδωκε δ' ἐσάκτος εἰρνοιο κάλυψε
 καλὸν διαδάλιον· κόρυθι δ' ἐπέννε φαεινῇ
 τριβαφάλῳ· καλαὶ δ' ἐπεισινόντο ἔθεραι
 χρύσαι· ὅς ἦ φαισος ἰεὶ λόφον ἀμφίθαμείας.
 οἶος δ' ἀσὴρ εἴσι μετ' ἄσρασι νυκτὺς ἀμολγῶ
 ἴσπερος· ὅς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀσὴρ,
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐν ἡέκτος ἦν ἄρ' ἀχιλλεύς
 πάλαι δ' ἐξίτρη φρονέων κακὸν ἔκτορ ἐδίω,
 ἐθροῶν χρόα καλὸν ὅπῃ εἴξει μάλισται·
 πῦρ δ' ἐκαὶ ἄλλο τόθ' ἐν μὲν ἔχει χρόα χάλκῳ τευχεῖ

καλὰ τὰ παρόκλοιο βίω ἐνάειξε κατακτοῖς,
φαίνω δ' ἢ κληίδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἐχέουσι
λευκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὀλεσθῇ,
τῇ δ' ἐπὶ οὐν μεμαῶς ἔλασ' ἐγχεῖ δ' ἴος ἀχιλλεύς.
ἀντιφρὺ δ' ἀπαλοῖτο δ' αὐχένος ἤλυθ' ἀκακίη,
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελὴν τάμε χαλκὸν βάρεα
ὄφρα τί μιν προκείωσι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν
ἦεν δ' ἐν κενίῃσ' ὅδ' ἐτεύξετο δ' ἴος ἀχιλλεύς.
ἔκτορ' ἀτάρ περ ἔφηθα παρόκλη' ἔξουαρίσσω
σῶς ἔσσι δ' ἐμὲ δ' οὐδ' ἐν ὀπίσσω νόσφιν ἐόντα,
νῆπιε φίτο δ' ἀνέσθου ἀοσσητῆρ' ἐμὲ γ' ἀμείνω
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
ὅς τοι γούνατ' ἔλυσσα σέ μιν κύνες ἡδ' οἰωνοὶ
ἑλκύνουσ' ἀϊκῶς, πρὶν δ' ἐκτεροῦσιν ἀχαιοί.

Τόν δ' ὀλιγοφράνεων προσέφη κερυθαίολες ἑκτορ,
λίαισιν ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε σκῆψιν
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλλης χρυσόν τε δέδεξο
δῶρα, τὰ τοι δώσσει πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
σῶμα δ' ἐοῖκα δ' ἐμὸν δόμῳ πάλλιν, ὅφρα πυρός με
τῶς καὶ τῶν ἄλλων ἀλγχοί, λιλάχουσι θανόντα.

Τόν δ' ἄρ' ὑπόφρα δ' ὦν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
μή με κύων γούνων γυνάξω, μηδ' ἐσκῆψιν,
αἱ γὰρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὥ μ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδωμαι οἷά μ' ἔοργας.
ἔδ' ὅς σ' ἦς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλοῦλκωι
καὶ δ' εἴκων δεικνύς τε καὶ εἴκωσι νήετ' ἀπώπων
σῆσ' ὡς ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται ἢ καὶ ἄλλα,
οὐδ' εἴκων σκυῖν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνῶροι
δαρδανίδης πρίαμος, οὐδ' ὥς σ' ἐγὼ πότνια μήτηρ,

ἐνθιμένη λείπεισι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή •

ἀλλὰ κύνας τε, καὶ οἰωνοὶ καταπάντα δάθονται,

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κρυφαίοις ἐκταρ •

ἦ σ' εὐγνώσκων προέλεσμαι, οὐδ' ἄρ' ἐμείλον

πίσεν· ἢ γὰρ θίγῃ σιδήρεος ἐνδοθι θυμός,

φράζο νῦν μή τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι

ἤματι τοῦ, ὅτε κέν σε πάεις κ' φοῖβος ἀπόλων,

ἰδὼν ἐόντ' ὀλέσσω, νῖσκα ἥσι πύλησιν •

Ὡς ἄρα μιν ἐπόντα, τέλος θανάτῳ κάλυψε,

ψυχὴ δ' ἐκ ῥιθίων πλάμην, αἰδὸς δεβεήκει

ὃν πότμον γόωσα, λιποῦσ' ἀνδρῶν ἡττα, καὶ ἦβω,

πν καὶ τεθνεῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς •

Τέθναθι κῆρ δ' ἐγὼ τό τε δέξομαι, ὅππότε κεν δῆ

εἴς ἐθέλῃ τελέσσαι, ἦ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

ἦ ῥά· καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσας ἅλκεον ἐρχο •

καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθελ', ὅδ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἰσύλας

αἰματόεντ' • ἄλλοι δ' ἐπρίθραμον ἔκαστα χαλῶν,

οἱ καὶ θνήσκοντες φυὴν καὶ εἶδος ἀνθρώπων

ἐκθροσ· οὐδ' ἄρα οἱ τίς ἀνστητὶ γὰρ πάρεσσι

ᾧ δὲ δὲ ἡς εἴπῃσκει ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,

ὡ πότῳ γ' ἢ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάκωσα

ἐκταρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησε πυρὶ κηλέω,

ὡς ἄρα τίς εἴπῃσκει, καὶ οὐτὴ σάσκε παρασῶς •

τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάβη προδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

εἰς ἐν ἀχαιοῖσιν ἔπεια πύρροντ' ἀγόρευεν •

Ὡ φίλοι ἀργείων ἡγήεσθε· ἦ δὲ μέδοντες

ἔπειδ' ἡ τὸν δ' ἀνδρῶν θεοὶ δαμάσαδαι ἰδωκαν •

ὅς· κακὰ πόλλ' ἐρδίσκου, ὅς· ὃ σὺμπαντες οἱ ἄλλοι,

εἰδ' ἄγετ' ἀμφὶ πύλιν σὺν τεύχεσι περθηῶμεν •

ἔφρα κέ τι γνῶμεν τῶν νόον ὄντιν' ἐχέσιν •

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἢ καταλίψουσιν πόλιν ἄκρην πῦρ δὲ πεισόντ'·
 ἢ ἐμὲν μὲν μάασι καὶ ἑκβρος οὐκ ἔτ' ἔοντ'·
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελίξατο θυμός,
 καίτοι παρὰ νῆας ἱνέκυσ' ἀκλαυτος ἀθαπτός
 πάροκλος· πῦρ δ' οὐκ ἐπιλήθουμαι ὄφρ' ἄρ' ἐγὼ γε
 ῥωοῖσιν μετίω· καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη·
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' ἐν αἰΐδαο,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλος μεμνήθην ἑταίρων·
 νῦν δ' ἄρ' αἰείδοντες παυήονα κούροι ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇ σινεώμεθα· τόνδ' ἐδ' ἀγῶμην,
 ἥρ' ἀμειθα μέγα κύδιος· ἐπέφνομ' ἔκφρα δῖον,
 ὦ ῥῶϊς κατὰ ἄστυ θεῶ ὥς εὐχετόωντο
 ἦ ῥά κα' ἔκφρα δῖον ἀεκία μῆδιζο ἔργα,
 ἀμφοτέρων μετόπιω· ποδῶν τέβρωε τένοντι·
 εἰς σφυρὸν ἐκ πτέρυγος, βοέως δ' ἐξ ἥπτεν ἰμάντας,
 ἐκ δῖφροιο δ' ἐλθον· κάρη δ' ἐλκεῖσσι ἔασον·
 εἰς δῖφρον δ' ἀναβάς ἀνάγχε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
 μάστιγ' ἐλάνθω δ' οὐκ ἄκοντε πετέωλω·
 πῦρ δ' ἦν ἐλθόμενοι κούσας ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίπναντο· κάρη δ' ἄπαν ἐν κρηίῃσι
 καὶ πάρος χαρίων· τότε δ' ἐξ ἑὸς δισμυμείσσει
 δῶκεν ἀεκίστα δαίη· ἐν παρὶδ' ἰγαίῃ·
 ὥς πῦρ μὲν κικόνιτο κάρη ἄπαν· ἠδ' ἐνυ μύθηρ
 τίλλε κόμην· ἀπὸ δ' ἐλπιάρην ἐξέριψε καλύπτρῳ
 τηλοῖσι· κῶκυσεν δ' ἐμάλ' ἀμείγα παῖδ' ἐσιδ' οὔσα·
 ὦ μῶξεν δ' ἐλεηνά· πατήρ φίλος ἀμφὶ δὲ λαοί,
 κωκυτῷ τ' εἶχον καὶ οἱ μογῇ κατὰ ἄστυ,
 ἔσθ' δ' ἐμάλ' ἄρ' ἔλω· ἐναλίγκιον ὥσιν ἄπασα
 ἱλὶος ὄφρυόεσσα πυρὶ σμήχειο κατ' ἀκρης,
 λαοὶ μὲν ῥὰ γέροντα μολὶς ἔχον ἀσχαλόντα·

ἔξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων διαρλιανιάων·
 πάντα δ' ἔλλιτάνυνε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἔξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 σ' ἔπειθε φίλοι καὶ μ' ὅτιον ἔάσατε κηδόμενοι πρὸ,
 ἔξελθόντα πόλῃσι κείνῃ ἐπὶ νῆας ἄχαιῶν,
 λίσσομαι ἄνδρα φύλον ἀτάσθαλον ὀβριμοβρόχον,
 ὅν πως ἡλικίῳ αἰδέσεται, ἦ δ' ἔλκεσσι
 γῆρας· καὶ δένυ' ἔσθ' ἅτε πατήρ· τοῖόςδε τέτυκται
 πηλὺς· ὅς μιν ἔλκετε καὶ ἔβριφε πῆμα γυναικά
 φασί· μάλα καὶ δ' ἱμοὶ πρὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε,
 τόσους γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτενε τηλεθάοντας,
 τῶν πάντων ἔτόσον ὀδύρομαι ἄχρὺ μῆνός πρὸ,
 ὥς ἐνός· οὐ μ' ἄχος ὄξυ κατρίσεται αἰῶλος ἔϊσθαι
 ἑκτόρος· ὡς ὄφελι θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι,
 ἔσθ' κεν εὐραμέθαι κλαίοντά τε μυρομένην τε,
 μήτηρ θ' ἢ μιν ἔλκετε δυσάμμορος· ἦ δ' ἔγωγε αὐτόν·
 ὣς ἔφαθ' κλαίων· ἐπὶ δ' ἐπειάχοντο πολίται,
 φώησιν δ' ἐκάβη ἄδινον ἔξῃρ χεῖροισι,
 τέκνον· ἔγωγε εἰλή τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσά,
 σὺν ἀπτεθνηῶρας· ὁ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 ἐν χολῇ κατὰ ἄστυ πελίσκειο· πᾶσι τ' ὄνησας
 φασί τε καὶ φώησιν κατὰ πτόλιν· οἷσι θεὸν ὥς
 εἰσδίδεχα· ἢ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἐμείλει
 ἰώος ἑὼν νῦν ἄν θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει,
 ὣς ἔφαθ' κλαίον· ἄλλος δ' οὐ πώρ' ἐπέπυσε
 ἑκτόρος· ἔγὰρ οἵ τις ἐτήτυμος ἀγγεῖλος ἔλθοιεν
 ἔγγει· ὅτ' ἰδὲ οἱ πόσις ἑκτόρι μίμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἢ γ' ἔξον ἤφανε μυχῷ δόμοιο ὑψηλοῖο·
 δίπλακα μαρμαρίῳ ἐν δ' ἐβρόνα ποικίλ' ἐπάσσει·
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐν πλοκάμοισι κατὰ δῶμα,

ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδά μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 ἔκθαι θρῦν ἀλυστὰ μάχης ἱκνοσέσσαντι
 νηπίη· οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λυγρῶν
 χρσὶν ἀχιλλῆος· δάμασεν γλαυκῶπις ἀθήνη·
 κωκυτῷ δ' ἤκυσεν καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἱλιλίχθη γυνὴ χαμαὶ δέ οἱ ἔκπτεσε κρκίς,
 ἥ δ' αὖτις δμῶῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετῴδεν·
 Διὶ τε δῶ μοι ἐπεδον ἰδῶμ' ὅν' ἔργα τέτυκται,
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὅπως ἔκλυον· ἐν δέ μοι αὐτῇ,
 σῆθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σύμα· νέρθε δέ γοῦνα
 πύργυται· ἔγγυ· δ' ἡ τι κακὸν πριάμοιο τέκεσθαι,
 αἰ γὰρ ἀπ' οὗτος εἴη ἐμὲ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δαΐδω, μὴ δ' ἡ μοι θρασύν ἔκθρα δῖος ἀχιλλεύς,
 μῦνον ἄποτμήξας πόλιος πεδίον δέ δῖηται
 καὶ δ' ἡμιν καταπαύσῃ ἀγλωρίης ἀλεγεινῆς,
 ἡμιν ἐχέσθ'· ἐπὶ οὗτω· ἐνὶ πληθύϊ μὲν ἀνδρῶν
 ἀλλὰ πολλὴ προθέεσκε, εἰ δ' οὐ μένος οὐδ' ἐνὶ ἔκων·
 Ως φάμεν, μέγαροιο δέεσθ' ἀμυνάδ' ἰσθ
 παλλομένη κραδίω· ἅμα δ' ἀμφὶ πτολι κίον αὐτῇ·
 αὐτὰρ ἐπὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὄμιλον,
 ἔση πατρίην· ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 ἑλκόμηνον πρόθεν πόλιος· ταχέως δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέως καίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 τήνδε κατ' ὀφθαλμῶν ἱρεβουμένη νύξ ἐκάλυψεν,
 ἔειπε δ' ἐξ ὀπίσω ἀπὸ ᾧ ψυχὴν ἐκάπυσεν·
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς, χεῖ δέ σματα σιγαλόντα,
 ἀμπυκα κικρυφάλον τε ἡδ' ἐπλεκτήν ἀναδέσμιον,
 κρήδεμνόν θ' ὁρᾷ δὶ δ' ὤκε· χρυσῇ ἀφροδίτῃ
 ἔματι βῶ· ὅτε μιν κερυθαίετος ἠγάγεθ' ἔκτορ
 ἐκ δόμου ἠετίωνος· ἐπὶ πόρῃ μυρία ἔειπεν·

ἀμφὶ δὲ μιν γαλῶ τε καὶ ἐνατέρης ἄλῃς ἔσαν,
αἱ δὲ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζόμεναι ἀπολλέειαν·
ἥ δ' ἐπεὶ δὴν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβληδὺν γοῶσα μετὰ φῶσιν ἔειπεν·

Ἐκθρὲ γὰρ δύσλως ἢ ἄρα γινόμεθ' αἴσῃ!

ἀμφότροι σὺν μῆν' ἐν τροίῃ προάμην κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ θήβησιν, ὑποπλάκῳ ὕληέσῃ,
ἐν δ' ὁμῶς ἠετίωνος· ὅ μ' ἔριφε τυτθὸν εἰούσαν
δύσμορος αἰνόμορον, ὥς μὴ ὥφελι τεκέειναι·
νῦν δὲ σὺ μῆν' αἰίδαο δόμους ὑπὸ κινέσει γαίης
ἔρχου· αὐτὰρ ἐμὲ συγρῶ ἐν πένθει λιπίης
χέρῳ ἐν μεγάροισιν· πάϊς δ' ἐν νήπιος αὐτῶς,
ὃν τέκεσθαι σὺ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ γυῖον
ἔσταις· ἔκτορ' ὄνειρ ἐπεὶ θάνατος, οὔτε θ' οὐτ' ὅ
ἦν πρὶν γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολυδάκρυτον ἀχαιῶν,
αἰεὶ θοὶ γυῖον γε πόνος καὶ κῆδ' ἐδπίω
ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπαρίσσεσθαι ἄρουρας,
ἡμεῖς δ' ὄρφανεκὸν, παναφήλῃσι παῖδ' αἰτίησι·
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε· διδάκρωται δὲ παρειαί,
δυσόμῃος δ' ἐτ' ἄνεσι πάϊς ἐς παρὸς ἑταίρους,
ἄλλον μῆν' χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶν·
τῶν δ' ἐλεησάντων κατύλλω τίς τυτθὸν ἐπίσχε·
χείλεια μὲν τ' ἐδίλυν, ὑπρώλυν δ' οὐκ ἐδίηεν·
πρὶν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαυτός ἐσφύλιζε
χρυσὴν πεπληγῶς, καὶ ὄνειδίοισιν ἐνίστατο,
ἔρ' οὔτως οὐ σὸς γε πατήρ μεταδαινύται ἡμῖν·
δακρυόεις δὲ τ' ἄνεσι πάϊς ἐς μητέρα χέρῳ
ἀσυνάναξ· ὅς περ ἰν μῆν' εἰς γούνασι παρὸς
μυελὸν οἶον ἐδίσκει καὶ οἶων πίονα δημόν,
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνους ἔλθῃ παύσαι τὸ τε νηπιαχύνων

ΙΛΙΑΔΟΣ

εὖδισκ' ἐν λείκροισιν ἐν ἀρχαλίδεσσιν τιθήνη
 εὐνή ἐνὶ μαλακῇ θαλάῳ ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' ἄν πολλὰ πάθῃσι φίλῃ ἄπο πατρὸς ἀμαρτῶν,
 ἀσύνταξ' ὃν ῥῶες ἐπὶ κλησὶν καλέεσιν,
 οἷος γὰρ σφιν ἔρυθ' ὑλῆς καὶ τείχεα μακρὰ,
 νῦν δ' σὲ γὰρ παρὰ νηυσὶ κερωνίσιν ἐσφι κήων
 αἰόλαι ὑλαὶ ἔδονται· ἐπεὶ κε κύνας κερέσονται
 γυμνόν· ἄτ' ἄρ' εἰμ' αὖτ' ἐνὶ μεγάροισι κίοντα,
 λεπτή τε καὶ χαρίοντα τετυγμένα χερσὶ γυμνακῶν,
 ἀλλ' ἔτοιτάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλῷ
 οὐδ' ἐν θιγ' ὄφελος· ἐπεὶ οὐκ ἐγκίσαια αὐτῆς,
 ἀλλὰ πρὸς ῥῶων καὶ ῥωιάδων κλέος εἶν'.
 Ως ἔφαθ' κλαίῃσ' ἐπὶ δὲ σιναχόνθ' ἑλκεαῖς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΨΟΜΗΣ ΡΟΥΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἄχιλλεύς τῶν νηομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς
 μεταδίδωσι παρόκλητον τυραννίσας καὶ σφά
 ξας ἐπ' αὐτῷ δουρασίδῃ ῥωϊκούς νεανίσκους· καὶ κύ
 νας καὶ ἵππους· καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἐπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπὶ
 τάφῳ πατρὸς· ἐν ᾧ νικᾷ, ἵπποισι μὲν διομήδης· δρόμῳ
 δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως δ' ἀγῶν διὰ
 λύεται.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Υἱὸν ἀγαοῖς ἀγῶνα δίδουσι τέλεισσαν Ἀχιλλεύς.

Σοὶ μὲν σενάχονα κατὰ πτόλιν
αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἔπειδ' ἡ νῆαί τε καὶ ἑλλάσπον
ἐνὶ ἱερῷ,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκήιδ' ἀνὰ νῆα
ἔκαστος,

μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκήιδ' ἀναδαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὅ γε οἷς ἐτάροισι φίλος ἐλέμοισι μετ' ἑνὸς.

Μυρμιδόνες ταχύνωσι ἐμοὶ ἱρήρεις ἐταῖροι.
μὴ δ' ἦπω ὑπ' ὄχ' σφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἔρμασιν ἄσπονδόντες,
πάροκλον κλαίω μιν· ὃ γὰρ γέρας ἐς θανόντων,
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι, δ' ὀρπήθωμιν ἐνθάδε πάντες.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ὦμαξαν Ἀολλεὺς ἥρχε δ' Ἀχιλλεύς,
οἱ δ' ὅτ' ῥις πρὶ νεκρὸν ἐύριχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δ' ἐσφίθευς γόος ἵμβρον ὤρσε.
δύοντο φάμαθ' οἱ δύοντο δ' ἐν τέλει φωτῶν
δάκρυσι γόον γὰρ πόθειον μήσ' ὥρα φόβοιο.
ὅτ' οἱ δ' ἐπὶ πηλείδης ἄδ' ἰν' οὐ ξηῖρχε γόοιο,

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος σήθεσιν ἐταῖρος.

Χαῖρε μοι ὦ πάροκλε· καὶ ἐν αἰίδαο δόμοισι,
πάντα γὰρ ἤδη θιτελῶ τὰ πάροιθεν ὑπέστω.
ἔκθρα δ' ὤρ' ἐρύσας δώσαν κυσὶν ὥμὰ δάσσαται,
δῶδ' αἰ δ' ἐπ' ὀπίρ' οἱ πυρὴς ἀποδίδροτο μήσ' ἑν.

τῶν ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς,
 ἦ ῥά· καὶ ἐκθραδῖον ἀεκία μῆδ' ἔργα.
 πηλὴν ἅρ' λείπεισι μῆνοι μάλαο τανύστας
 ἐν κυνίσῃ· οἷδ' ἐν τε ἀφωπλίσσοντο ἱκαστοί,
 χάλκεια μαρμαίροντα λύνοντο δὲ μῶνυ χασίππυς·
 καδδίσσον παρὰ νηὶ ποδῶκος αἰακίδαο
 μυρίοι αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μῆμοικία δαῖν,
 πολλοὶ μὲν βόες ἀγροί, ὄρε' ἔχθον ἀμφὶ σιδήρεω
 σφαῖρ' ὄμβροι πολλοὶ δ' οἷες καὶ μηκάδες αἵγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕεσθ' ἀλκίθοντες ἀλκιφῇ
 ἐνόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἠφαιστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κατυλήρυθον ἔρξεν αἶμα·
 αὐτὰρ τὸν γε ἀνακτα ποδῶκος πηλείωνας·
 εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες ἀχαιῶν·
 παρδ' ἢ παρπεπίθοντες ἑταίρῃ χωόμενον κῆρ·
 οἷδ' ὅτε δ' ἠ κλισίῳ ἀγαμέμνονος ἵον ἰόντες·
 αὐτίκα κηρύκισι λιγυφθόγγοισι κέλευεν,
 ἀμφὶ πυρὶ σῆναι φίπυδα μέγαν, εἰ πεπίθοισεν
 πηλείδῳ λυύσασθαι ἀποβρόχον αἵματόεντα·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνεῖτο συγρῖν· ἐπὶ δ' ὄρκον ἔμοσσε·
 οὐ μὰ ἦν ὅς τις τε θεῶν ὕπατος, καὶ ἄεις·
 εἰ θέμις ἐστὶ λαιεῖν καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι·
 πρὶν γ' ἐνὶ πάροκλιν θέμεναι πυρὶ σῆμα τε χυῖσθαι
 κείραδαί τε κόμην ἐπεὶ οὐ μ' ἐλδύντρον ὦδε
 ἵξει τ' ἄχος κραδίῳ ὄφρα ἴσοῖσι μετρίῳ·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν νῦν συγρῖν πεθώμεθα δαυτί·
 ἠῶθεν δ' ὄρωσιν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ὕλῃ τ' ἀξιέμεναι παρὰ τε σελῖν ὅς ἐπιηκὲς
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι, ὑπὸ ἴοφον ἠρόντα,
 ἔφρ' ἦτοι πῦθον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκοσμάων πῦρ

θάσσον ἅπ' ὀφθαλμοῖν· λαοί, δ' ἐπὶ ἔργα βράπωνται,
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πῦ μάλα μῦθον κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
 ἱερυμένως δ' ἄρα δόρων ἐφοπλίσαντες ἑκάστοι·
 δαίνωτο· οὐδέ τι θυμὸς ἐδύξο δαίψας εἴσης
 αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξέροντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῳ δ' ἐνσαστο
 πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφροίσβοιο θαλάσσης,
 κείτο βαρυσθενέων πολλέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καθαρόῳ ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνοιο κλύεισθον·
 εἴν τε πρὶν ὕπνος ἑμαρπτε λύων μελιδήματα θυμοῦ
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γάρ κ' ἀμειψαίδημα γυναι·
 ἐκθέρ' ἐπαΐσων πρὸς τὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ παροκλήος δειλοῖο
 πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα καλ' ἐκκύει,
 καὶ φωνήν· καὶ πρὶ χροὶ ἑμματα ἔσο
 σῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εὐδεις αὐτὰρ ἐμείτο λελασμένος ἐπλεν ἀχιλλεύ,
 σ' μὲν μιν ῥώνους ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντ' οὔ,
 θάπτε με ὅττι τάχιστα· πύλας αἰίδαο πρῆσαι.
 τῆλέ με εἴργασι ψυχῇ εἰδωλα καμόντων,
 σ' δ' ἐμὲ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἰώσιν,
 ἀλλ' αὐτὸς ἀλάλημαι ἂν εὐρυπυλὲς αἰίδαο δῶ·
 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ' ὀλοφύρομαι· σ' γάρ ἐτ' ἄνυσ
 νίσσομαι ἐξ αἰίδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
 σ' μὲν γὰρ ῥωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βελάς ἐξ ὀμῶν βεβλήσθ'· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχωνε συγρῆ, ἣ πρὶ λάρχε· γεινόμενόν πρ·
 καὶ δ' ἐθ' αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπιείκει' ἀχιλλεύ,
 τίχθαι ὑπὸ βῶν ἐνὶ γένειν ἀπολέσθαι,
 ἄλλο δ' ἐρερίω καὶ ἐφύθμαι αἴκε πύθμαι,

μη' ἱμὰ σῶν ἀπάνευθε ὑθήμεραι ὅς ἐ' ἀχιλλεύ,
 ἄλλ' ὁμοῦ ὡς ἔρχῃ μῦθ' ἐν ὑμῖν ἑοῖσι δόμοισιν.
 ἐν τῇ με τυτθὸν ἰόντα μῆροί' ἱος ἔξ' ὀπίεντο,
 ἦν-α-γεῖν ὑμέτρ' οὐδ' ἀνδρ' οὐκ ἀσπίδος ὑπὸ λυγρῆς,
 ἔμαυ' ἔω' ὅτε παῖδας κατέκτανον ἀμφιδάμαντ' ἔθ'
 νῆπιος οὐκ ἰθέλων, ἀμφ' ἀσπράχλοισι χολωθεῖς,
 ἐνθα μὲ διξάμηνος ἐν δώμασιν ἰππότα πηλὺς.
 ἔρεφ' ἐν δ' οὐκ ἔως καὶ σὸν θράσος ὀνόμωσεν.
 ὡς δ' ἐκείν' ὅς ἐ' ἀνὴρ ὁ μὴ θρῶς ἀμφικαλύπτει.
 χρύσεος ἀφιφορέως, τὸν τοι πόρι πότνια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 τί τί μοι ἠθέλῃ κεφαλὴ δ' αὖτ' εἰλήλυσθαι.
 καὶ μοι ταῦτα ἔκαστ' ἐπέτελλαι αὐτὰρ ἰγώρι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείθομαι ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ ποῖ ἄσπον σῆθι μίνωθ' ἄβ' ἀμφιβαλόν τε
 ἀμύλην, ὅλοιο τε ταρπόμενα γόοιο.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξασθ' ἔχ' ἰσὶ φίλῃσιν
 οὐδ' ἔλαβ' ἔνυχ' ἔπειτα χθονὸς ἠΰτε χαπνὸς
 ὦ' ἔχ' ὅτε τ' ἰγώρι ταφῶν δ' ἀνόρεσεν ἀχιλλεύς,
 χ' ἰσὶ τε συμπλάτρησεν ἔπος δ' ὅλοφρονὸν ἔειπεν,
 ὦ πόπτι ἦ ῥα τίς ἐσσι καὶ ἐν αἰδέοιο δόμοισι
 ἔνυχ' καὶ εἰδῶλον· ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πώμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι παροκλήος δ' ἑλδοιο,
 ἔνυχ' ἔφασκε γούωσά τε μυρομένη τε
 καὶ μοι ἔκαστ' ἐπέτελλεν ἔϊκεν ὃ θέσκελον αὐτῷ.
 Ὡς φάτο· πῶσι δ' ἔπειτα ὑφίμρον ὤρεσε γόοιο,
 μυρομένοισι δ' τοῖσι φάνη ῥοδὸς ἀκτυλὸς ἥως,
 ἀμφὶ νέκυα ἔλκετον ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων,
 οὐρῆας τ' ὄρωε καὶ ἀνέρας ἔξ' ἐμῇ ὕλῃ
 πάντες θ' ἐκ κλισίων ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἑὸς ὄρωε

μηειόνης θράπων ἀγαπήνορος ἰδομνῆος.

οἱ δ' ἴσαν ὕλητόμους πύλεκτος ἐν χροσὶν ἔχοντες,
 σφράς τ' ἐϋπλέκτες· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν.
 πολλὰ δ' ἀνάντα κάταντα πάραντά τε δόχηιά τ' ἦλθον
 ἀλλ' ὅτε δ' ἠκνημοὺς προσέβαν πολυπίδακτος Ἰδης,
 αὐτίκ' ἄρα φῦς ὑψικόμους ταγαϊκίῃ χαλκῷ
 τάμνον ἐπειρόμμοι τὰ ἢ μὴ ἀλλὰ κτυπέεσσαι,
 πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήθυντες ἀχαιοί,
 ἔκλειον ἡμιόνων τὰ ἢ χθόνα πρὸ σὶ δακτύλῳ,
 ἱλδόμεναι πιδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνοί.
 πάντες δ' ὕλατόμοι φερούς φέρον ὥς γὰρ ἀνῶγθαι
 μηειόνης θράπων ἀγαπήνορος ἰδομνῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχρῶ' ἐνθ' ἄρ' ἀχιλλεύς
 φράσας παρόκλῳ μέγα ἠρίον· ἡ δ' εἰ οἱ αὐτῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάμβαλιν ἀσπρον ὕλῳ,
 εἴατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλείς· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 αὐτίκα μυρμιδόνεσσι φίλες βέλοισι κέλευσε
 χαλκὸν ἰώνουσαι· ἴωξαι δ' ὑπ' ὀχέσφιν ἵκασον,
 ἵππους· οἱ δ' ὤρνωσθε καὶ ἐν τένχεσιν ἔδωπον,
 ἄνδ' ἔβαν ἐν δὴ φροισί· παραβάται, ἠνίοχοί τε,
 πρὸ δ' αὖ μὲν ἱππῆες μετὰ δ' ἐνέφος εἴπρω πειρῶν
 μύεοι· ἐν δ' ἐμείβοισι φέρον παρόκλιν' ἐταῖροι,
 θριξὶ δ' ἢ πάντα νέκυν κατακύνοντες ἐπέβαλλον
 κερρόμμοι, ὅπιθεν δ' ἐκέρη' ἔχε δ' ἴος ἀχιλλεύς,
 ἀχρὺ μῦθος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδώς δα.
 οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκασον, ὅθι σφίσι πέφραδ' ἀχιλλεύς,
 κάτθισαν· αἶψα δ' εἰ οἱ μῦθοι κείαν ἦεν ὕλῳ
 ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε πρὸ δ' ἀρκῆς δ' ἴος ἀχιλλεύς,
 σὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην
 τὴν ῥα σπέρχων ὥστα μῶ' ἔφει τηλεθρόωσαν.

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντῳ·
Σπρίχτι ἄλλως θίγῃ πατὴρ ἠρήσατο πηλὴν,
 κίτσει με νοσήσαντα φίλῳ ἐς παρίδα γαῖαν,
 θίγῃ κόμῳ κρέδν, ῥέξινθ' ἰβὴν ἐκατόμβῳ,
 ποντήκοντα δ' ἐνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἰβύσσειν
 ἐς πηγάς· ὅθι τοι τέμνονος βαμός τε θυήεις.
 ὣς ἠρᾷ ὁ γέρον· σὺ δ' εἰ δινόον οὐκ ἐτέλεισας,
 νῦν δ' ἐπεὶ ἔνεομαί γ' ἐφίλῳ ἐς παρίδα γαῖαν·
 πατρόκλω ἤρωι κόμῳ ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ως ἐπὼν ἐν χρσὶ κόμῳ ἐτάροιο φίλῳ
 θῆκεν τοῖσι δ' ἐπᾶσιν ὕφ' ἱμέρον ὦρσε γόοιο,
 καὶ νύκ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' ἀγαμέμνονι εἶπε παρασάς·
Αἰρίδην θίγῃ γάρ τε μάλιστά γ' λαὸς ἀχαιῶν
 πείθονται μῦθοισι· γόοιο μὲν ἐστὶ καὶ ἄσασα
 νῦν δ' ἀπὸ πυρραϊῆς σκείδαθον, καὶ δειπνον ἀνωχθεὶ
 ὀπλιεῖσιν· τὰ δ' ἐγὼ ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστ'
 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷτ' ἀγοὶ ἄμμι μνηόντων·
 αὐτὰρ ἐπὶ τόγ' ἀκυσσον ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 αὐτίκῃ, λαὸν μὲν σκείδασσον κατὰ νῆας ἱίσας,
 κηδεμόνες δ' ἐπαρ' αὐθι μένον καὶ νῆον ὕλῳ.
 ποίησαν δ' ἐπυρὴν ἐκατόμπυδον, ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἐν δ' ἐπυρῇ ὑπέκτῃ, νεκρὸν θέσαν ἀχνύμῃοι κῆρ·
 πολλὰ δ' ἐῖφια μῆλα καὶ ἐλπίπιδας ἱλκας βοῦς
 σπρόδιε πυρῆς, ἰδρόν τε καὶ ἀμφεπτον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 εἰς μὲν ἱλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεύς,
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· πρὶ δ' ἐβρατὰ σώματα νήϊ·
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιθς, καὶ ἀλείφαθς ἀμφιφορῆας,
 σπρὸς λίχνα κλίνων· πίσυρας δ' ἐλαιύχουας ἵππους
 ἱερυμένους ἐνέβαλε πυρῇ μεγάλα σινεχίζων.

ἔργα ἔδωκε ἄνακτι βασιλῆες κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνὶ βασιλείᾳ πυρὴ δ' οὐδ' εἰροδομήσας,
 δώδεκα δ' ἐβῶν μεγαθύμων ἦεας ἐδιδούς,
 χαλκῷ δ' ἠϊόων· κακὰ δ' ἔφρετ' ἰμήδιον ἔργα,
 ἐν δ' πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο,
 ὦ μῶξεν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλων δ' ὀνόμηνεν ἱταῖρον,
 χαῖρ' ἐμοὶ ὦ πάροκλι καὶ ἐν αἰδέοιο δόμοισι,
 πάντα γὰρ ἤδη κατελείω τὰ πάροιθεν ὑπέστω,
 δώδεκα μὲν βῶν μεγαθύμων ἦεας ἐδιδούς,
 πύς ἄμα θ' ἰπάντας πῦρ ἐδίδε· ἐκθρα δ' οὐκ
 δώσω θριαμίδω πυρὶ διαπλῆμιν, ἀλλὰ κύνασιν·
 ὧς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἔκ κύνες ἀμφιπέποντο·
 ἀλλὰ κύνες καὶ ἀλαλκε δίδος θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 ἤματα καὶ νύκτας ῥοδόεντι δ' χρίεν ἱλαίῳ
 ἄμβροσίῳ· ἵνα μή μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυσάων,
 ἔδωκε δ' ἐπικυάνεον νέφος ἥγαγε φοῖβος ἀπόλλων,
 οὐρανόθεν πεδίονδε κάλυψε δ' ἡώρον ἅπαντα·
 ὅσων ἐπὶ χιόνεος μὴ θρῖν μένος ἠελίοιο
 σκῆλη ἀμφιπεριχόα ἴνεσιν ἦδ' ἐμέλεισιν,
 οὐδ' ἐπυρὴ παρόκλου καί ποτε θινεῶτο·
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰς ἀπάννυθε πυρῆς διοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι
 βορέη καὶ ζεφύρω καὶ ὑπέρσχετο ἰδὲ καλά·
 πολλὰ δ' καὶ πένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάννυσεν
 ἱλθ' ἐμὴν ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγμοῖό τοι νεκρὸν,
 ὕλη τ' ἐστυαίετο καὶ ἡμιμα· ὥκεα δ' ἴεις
 ἄράων αἴεσσα μεταγγιγλὸς ἦλθ' ἀνέμοισιν·
 οἱ μὲν ἄρα ζεφύροιο δισσάεος ἄθροοι ἐνδοῖον
 ἑλαπίνῳ δαίνυντο· θύεσσα δ' ἴεις ἐπέση,
 ἠηλῶ· ἐπὶ ληϊέῳ τοῖδ' ὧς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

πάντες ἀνῆλξαν κάλειον τέ μιν ἐς ἑκάστω,
 ἦδ' αὐτ' ἐΐεσθαι μὲν ἀνὴν ἄλκιον, εἴπει δ' ἐμύθοον.
 οὐχ' ἴδους· εἴμι γὰρ ἔκωθις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεσθαι
 αἰθίοπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέευσ' ἐκαστόμβας
 ἄθανάτοισι, ἵνα δ' ἡ καὶ ἐγὼ μεταδαίθωμαι ἱρῶν
 ἀλλ' Ἀχιλλεύς βορέω ἠδ' ἐΐφυρον κίλαδ' ἐνὸρ
 ἔλθειν ἄραται, καὶ ὑπὶ σῆχεται ἱβὰ καλὰ,
 ὄφρα πυρὴν ὄρσῃτε καὶ ἡμῶν· ἣ ἔνι κίτται
 πάρολλας· ἦν πάντες ἀνασπλάχουσιν Ἀχαιοί·
 ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσθα, ἀπεβήσθω· τί δ' ὀρέοντο,
 ἢ χ' ἠθεασίῃ νύφει κλάνοντε πάροιθεν.
 αἰΐα δ' ἐπὶ δὲν ἵσανον ἀήμῳ. ὦρτο δ' ἐκ μῆλα
 πνοῇ ὑπὸ λιγυρῇ, τοῖόν δ' ἐρίβωλον ἰκέσσω,
 ἐν δ' ἐπυρὶ πεισέτω· μέγα δ' ἰαχε θεασιδάες πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τρίγυ πυρῆς ἀμυνδὶς φλόγ' ἐβαλλον,
 φουσῶντες λιγέως· ὁ δ' ἐπ' ἀννυχὸς ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 χρυσέας ἐκ κρητῆρος ἔχων δ' ἐπ' ἀεὶ ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυστόμβος χαμάδις χυῖν δ' αἶν' ἢ γαῖαν
 ψυχὴν κικλήσκων παροκλήος δ' εἰσεῖτο.
 ὡς δ' ἐπατήρ οὐ ποιδὸς ὀδύρεται ὀσεία καίωρ
 νυμφίῳ, ὅς τε θανὼν δ' εἰσεὺς ἀκάχησε θεκῆας·
 ὡς Ἀχιλλεύς ἐτάρωιο ὀδύρετο ὀσεία καίωρ,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων,
 ἦμος δ' ἰωσφόρος εἴσι φάος ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὃν τε μετακροκόπελος ὑπὲρ ἄλλα κίδναται ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊῇ ἱμαραινέτω, παύσατο ἢ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνθρωποι πάλιν ἄνους ἐβαν οἶκον δ' ἐνέειδαι,
 θεηκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἐσενον οἷδ' ἀματι θυῶν.
 πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιαθεῖς,
 κλίνθη κεκμηώς· ἐπὶ δ' ἐγλυκὺς ὕπνος ὄρεσσε.

οἶδ' ἀμφ' ἀφείδωκα ἀολλείς ἡγήθοντο.

τῶν μιν ἐπὶ χρομένων ὁμαδὸς καὶ δούπως ἔγερων,
ἔϊξο δ' ὀρθωθείς καί σφ' αὖς πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Αφείδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀεισῆες παναχαῶν.

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσας αἴθοπι οἶνω
πᾶσαν, ὅπου σον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα,
ὅς εἰα παρόκλειο μῆμοι ἰάδαο λέγω μῆν,

ἔνδ' ἀκαγινώσκοντες· ἀειφραδεία δ' ἐτίτυκται,

ἐν μίση γὰρ ἔκειτο πυρῇ· φίδ' ἄλλοι ἀνενυθω

ἔσχατι ἡ καίοντ' ἐπιμιξί' ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·

καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημόφ

θείω μῆν· ἐσόκευ αὐτὸς ἐγὼ αἰδιδικυθάμω,

τύμβον δ' ὃ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέειν ἀνδρά,

ἀλλ' ἐπιθήκεια τοῖον ἔπειτα δ' ἐ καὶ πᾶν ἄχαιοι

εὐρύντ' ὑψηλόν τε τιθή μῆμα· ὅκευ ἐμῷ

δευτέρῳ ἐν νήεσσι πολυκλήσι λίπηδι.

Ως ἔφαθ'· οἶδ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ πηλείωνι.

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἶνω·

ὅσον ἐπιφλόξῃ ληθε, βαθείᾳ δ' ἀκάππεσε τέφρῃ,

κλαίοντες δ' ἐτάρῳιο ἱνέος ὅς εἰα λυκά,

ἄλλεγον ἐς χρυσέῳ φιάλῃ· καὶ δίπλακα δημόφ,

ἐν κλίσίῃσι δ' ἐθέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν,

φρνώσαντο δ' ἐσῆμα θεμειλιάτε προβάλλοντο

ἀμφὶ πύρρην· εἴθαρ δ' ἐχυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχυναν,

χεύαντες δ' ὃ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἀχιλλεύς,

αὐτὸν λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵσαντο εὐρύν ἀγῶνα.

νηῶν δ' ἐφ' ἑσθλὰ λέβητας τε τρίποδας τε.

ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κοῦρῳα,

ἡδ' ἐγναῖκας ἐβρώντας, πολιόν τε σίδηρόν,

ἱππῶσι μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλὰ ἑσθλα.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

θῆκε γυναικα ἄλκιον ἀμύμονα ἔργῳ ἐδύακτο
 καὶ φίλον δ' ὠτῶντα δύνω καὶ ἐκασίμερον
 ἔβη πρῶτον· ἀτὰρ αὖ τῷ δυντήρῳ ἵππον ἔθηκεν
 ἔξτε ἀδμήτω βρέφος ἡμίονον κύεσσον.
 αὐτὰρ ἔβη τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λίχνην
 καλὸν τέσσαρα μέρακι χανδρότα λευκὸν ἐτ' αὐτῶς,
 ἔβη δ' ἐτετάρτῳ θῆκε δυνό χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθρον φιλόλῳ ἄπυρῶν ἔθηκεν,
 σῆδ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν,
 ἀφείδῃτε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες ἄχαιοί,
 ἵππῃς τὰς δ' αἰθλα διεγμένα κείτ' ἐν ἄρῳι,
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ αἰθλευοίμην ἄχαιοί.
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῳ διεφροίμην.
 ἴσῃ γὰρ ὅσον ἐμοὶ ἀρετῇ περὶ βάλαντον ἵπποι,
 αἰθάναντί τι γὰρ εἰσι πρὸς θεάων δ' ἐπὶ αὐτοῖς
 παρὶ ἐμῷ πηληϊΐ· ὅδ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιστον,
 ἀλλ' ἔρι μὲν ἐγὼ μὲνέω καὶ μώνυχες ἵπποι.
 τίς γὰρ δεινὸς ἰδὼν ἀπάλῃσαν ἠνίοχοιο
 ἠπίε· ὅς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὕψρον ἔλαορον
 χατᾶν κατέχευε λείσας ὕδαλι λευκῇ.
 πῶν τῶν ἰσαότες πευθεῖζον· οὐδέ τίς σφιν
 χαίτῳ ἐρηφείδαται· τῶ δ' ἰσάων ἀχνυμένῳ κῆρ.
 ἄλλοι δ' ἐέλλεθε κατὰ στρατὸν ὅς τις ἄχαῶν
 ἵπποισιν τε πέποιδε καὶ ἄρμασι καλλιηρῖσιν.
 Ὡς φάτο πηλεΐδης ταχέως δ' ἵππῃς ἐγέρθη.
 ὦρτο πολλὸν πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν ὕμνητο·
 ἀδμήτος φίλος υἱὸς ὅς ἵπποσύνῃ ἐκέκαστο.
 ἔβη δ' ἐπὶ τυδείδης ὦρτο κρατὶ δειομήδους,
 ἵππος δ' ἔρωους ὕπαγε ὑγρὸν οὐς ποτ' ἀπῆυρα
 ἀνύαν· ἀτὰρ αὐτὸν ὕπεξεσάωσεσεν ἀπόλλων.

ἔπειθ' ἄρ' ἐπακρίδης ἄρ' ὀξυαῖος μῆνιλα
 διογενὴς ὑπὸ δ' ἐὺζυγὸν ἤγαγον ὠκείας ἵππους,
 αἶθλα τὴν ἀγαμέμνονίῳ· ἦν ἰόντε πόδαρρον,
 τὴν ἀγαμέμνονι δ' ὠκ' ἀρχισιάδης ἐχέπωλες
 δ' ὦρ' ἵνα μὴ οἱ ἐποιδῇ ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῖς τέρεποιδῇ μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔειδ' αἶ
 ζὺς ἄφρονος· ναῖεν δ' ὅτ' ἐν εὐρυχόρῳ σκυῶνι,
 τὴν πόδ' ὑπὸ ζυγὸν ἤκα μέγα φρόμι' ἰσχανώσασαν·
 ἀντίλαχος ὃ τέταρτος ἐντευχας ὠπλίσασθ' ἵππους,
 νέεσρος ἀγλαὸς ἦρ' ἐπ' ἑρβύμοιο ἄνακτι
 πῦνληϊάδ' αὖ· πυληγενὴς δ' ἐοῖ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα· πατήρ δ' ἐοῖ ἀρχιπαράστ'·
 μυθ' ἵτ' ἐς ἀγαθὰ φρονέων νόοντι καὶ αὐτῶ·
 ἀντίλαχ' ἦτοί μιν σε νέον πρ' ἰόντ' ἐφίλησαν
 ζὺς τε ποσειδάων τε καὶ ἵπποσύνας ἱδ' ἰδ' αἶξαν
 παντοίας· ἔπειθ' ἐν σε διδασκέμεν οὐ μάλ' αἶ χρεῶ·
 οἷδ' αὖ γὰρ ἐν πρὶ τέρεμαθ' ἱλίσσμεν· ἀλλὰ τοῖ ἵπποι
 βάρδινοι θείην, ἔπειθ' ὅδ' αὖ λαίρ' ἔσειδα·
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτ' οἱ οὐδ' ἐμὴ αὐτοῖ,
 πλειόνα ἴσασι σέθεν αὐτῶ μητίσασθα·
 ἀλλ' ὅτ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλω θυμῷ
 παντρίῳ· ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἀθλα·
 μὴ ἔτοι φροῦτόμος μέγ' ἀμείνων, ἥε βίηφι·
 μὴ ἔδ' αὐτε κυβνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 νῆα θοὴν ἰθύνει ξερχομένῳ ἀνέμοισι,
 μὴ δ' ἠνίοχος πειργίνεται ἠνίοχοιο,
 ἀλλ' ὅς μιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιδῶς,
 ἀφροδίῳς ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται· ἔθ' αὖ ἐνθα,
 ἵπποι δ' ἐπ' ἀπαιδῶνται ἀνὰ φρόμον· οὐδ' ἐκτίσχει·
 ὅς ὃ καὶ κέρδι' αἰεὶ ἠελάνων ἦσαν αἶ ἵππους,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αἰὲν τέρμ' ὄρώων σρέφει ἐγγύθεν οὐδ' ἐλθήσει,
 ὅπως εἰ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλείως καὶ ἄν προὔχοντα δόκυε,
 σῆμα δ' ἐρεῖω μάλ' ἀειφραδέες οὐδ' ἐσελήσει,
 ἔθηκε ξύλον ἄνουν ὅσωντ' ὄργι' ὑπὲρ αἴης.
 ἢ φυνδὸς ἢ πεύκης· εἰ μὲν εὐκαταπύθετα ὄμβρῳ,
 ῥαεὶ δ' ἐπ' ἑκάτρεθον ἐρηρέδεται δ' ὕο λευκῷ,
 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱπποδρομος ἀμφίς,
 ἦτιν σῆμα βροτοῖο πάλα κατατεθνεῶτο·
 ἢ τό γε νύστα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 πῶ σὺ μάλ' ἐγχερίμψας ἑλάαν σχιδὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 αὐτὸς δ' ἐκλινθήναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
 ἦ καὶ ἐπ' ἀεισερὰ τοῖιν· ἀτὰρ ἄν διεῖδον ἵππον
 κένσσαι ὁμοκλήσας, ἔϊξαι τέ οἱ ἡνία χροσίῃ,
 ἐν νύσῃ δ' ἐπὶ ἵππος ἀεισερὸς ἐγχευμθῆτω,
 ὥς ἂν τοῖ πλημυγῇ δροάσεται ἄκρον ἐκείδαι
 κύκλῳ ποιεῖτο λίθος δ' ὀλέαδαι ἐπαυρεῖν,
 μήπως ἵππος τε βώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξῃς,
 χάρμα καὶ τοῖς ἄλλοισιν· ἐλεγχείῃ δ' ἐπὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξέλασθεα διώκων,
 οὐκ ἔειδ' ὅς κ' ἐσ' ἔλησι μετ' ἀλμυρὸς, οὐδ' ἐπαρέλθοι.
 οὐδ' εἴκου μετόπιον ἀρεῖονα δῖον ἑλάνοι
 ἀδρήσει τὰ χυρὸν ἵππον ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ ρυῖ λαομύδοντος· οἳ ἐνθάδε τέφαφον ἐδιδί.

Ως ἐπὶ νύσῃ νηλεῖος ἄνδρ' ἐνὶ χώρῃ
 εἶπε· ἐπεὶ δ' ἐπαιδὶ ἐκάσας πεῖρατ' ἔειπε,
 μηδεὶ οὐκ ἔειδ' ἄρα πέμπτος ἐϋτευχας ὠπλίσσας ἵππους,
 αἰεὶ δ' ἐβαν ἐς δίφρους ἐνὶ κλήρῳ ἐβάλλοντο.

πάλλ' Ἀχιλῆος· ἐκ δ' κληῆρος θόρε νεοσφιδάο
 ἀνυλόχον· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων ἐὺμυλ' ὅ·
 ἔρ' δ' ἄρ' ἐπ' ἀβρίδης δ' ἔκλυες μῆλα ὅ·
 ἔρ' δ' ἐπὶ μυειόνης λάχ' ἑλαυνέμεν· ὕσαλός ἄντι,
 τυδείδης ὅχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἑλαυνέμεν ἵππους,
 σὰν δ' μετασχοίη· σήμηνε δ' ἐτέρματ' Ἀχιλλεύς,
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δ' ὅσ' ἐπὶ σὺν ἴσῳ,
 ἀντίθεον φοίνισα ὀπλόμενα παρὸς ἐοῖο·
 ὥς μεμένωτο δρόμον καὶ ἀληθείῳ ἀποδείξοι,
 οἶδ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄεραρ,
 πέπληρον θ' ἱμάσιν· ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἔστυμένως· οἶδ' ὥκα δίκην ἔστυον πεδίῳ,
 νόσφιν ἐὼν τὰ χέως· ὑπὸ δ' ἐέρνοισι κενὴν
 ἴσατ' ἀεραμένη ὥς τε νέφος ἢ θύελλα·
 χαῖται δ' ἐρῶντες μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πελυβοτείρῃ·
 ἄλλοτε δ' αἰξάσκει μετήορα· ριδ' ἑλατῆρης
 ἔσασσαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δ' ἐθυμὸς ἐκάσσε,
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δ' ἐοῖσιν ἵπποι·
 ἵπποις, οἶδ' ἐπέτοντο κενόντες πεδίῳ·
 ἀλλ' ὅτε δ' ἡ πύματον τέλειον δρόμον ὠκέως ἵπποι,
 ἄλ' ἐφ' ἄλδος πολλῆς, τότε δ' ἡ ἀρετή γ' ἐκάσσε
 φαίνεται· ἄφαρ δ' ἵπποισι τὰ θη δρόμος, ὥκα δ' ἐπείτα
 αἰφρηνιάδαο παρὸς ὠκέως ἐκφρον ἵπποι,
 τὰς δ' ἐμετιξέφρον διομήδεος ἄρσενος ἵπποι
 ῥώϊοι, οὐδ' ἐν πολλὸν ἀνευθ' ἔσαν· ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἶψ' ἄρ' δίφρος ἐπιβηθμένοισιν ἐκτλῶ,
 πνοιῇ δ' ἐν μήλῳ μετὰ φρεσὶν εὐρέετ' ὥμα
 θέριματ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς κατὰ θέντε πετέεσσιν·
 καὶ νύ κεν ἢ παρ' ἑλάσῃ ἢ ἀμφύβυσον ἐθικον,

ἢ μὴ τυδείῳ ὅτι κατέσχετο φοῖβος ἀπόλλων,
 ὅς ῥα οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν,
 καὶ οὐδ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χυτὸν δάκρυα χροομένοιο,
 ὅπως αὖτε τὰς μῆν' ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μάλλον ἰούσας,
 οἷδ' οἱ ἐβλάβησαν ἄνυσ κέντροιο θέοντες,
 οὐδ' ἄρ' ἀθωαίῳ ἔλεφθ' ἄμφορος λάθ' ἀπόλλων
 τυδείδῃ· μάλα δ' ὦκα μετέστυλο ποιεμένα λαῶν,
 δῶκε δ' οἱ μάστιγα μένος δ' ἵπποισιν ἐνὶ κέῳ,
 καὶ μετ' ἀδμήτω ἦν κατέεσ' ἐβεβήκει·
 ἵππεσσι δ' οἱ ἤϊε θεὸς ἱγρόν· αἰ δ' οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὀδῶν ἀραμέτλων ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἑλύοντο·
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἔξικυλίσθη·
 ἀγκῶνας τε περιδρύνθη, σόματα ῥίνας τε·
 θρυλίχθη δ' ἐμέτωπον ἐπ' ὀφρύσι τῶ δ' οἱ ὄσσε
 δάκρυο φιν πληθύνον· θαλρῆ δ' οἱ εἰσέχ' ὄφρονε.
 τυδείδης δ' ἐπαρὰ ῥέεας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἑξάλμυρος ἐν γαῖᾳ ἀθήνη
 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε,
 ὅτ' ἄρ' ἐπ' ἀρείδῃς ἔχε ξανθὸς μινύλαος·
 ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο παρὸς ἑοῖον
 ἐμβήτον, καὶ σφῶϊν ταίνον· ὅτ' ἰτάχισα,
 ἦτοι μῆν' κίνοισιν ἐλίζε μῆν' οὐδ' ἐκλεῖπον
 τυδείδῃ ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν ἀθήνη
 νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν,
 ἵππους δ' ἀρείδαο κιχάνετε μὴ δ' ἐλίπηδον
 καρπαλίμως μὴ σφῶϊν ἐλεγχέτω κατὰ χυμῆ,
 αἶψα θήλυς ἐοῦσα τίη λίπεσσι φέεισοι,
 ὥς γὰρ ἔξερ' ἔω καὶ μῆν' τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ σφῶϊν κρημίδῃ παρὰ νέστοι ποιεμένοι λαῶν
 ἔσται· ἀντίκα δ' ὅμμε κατὰ κτενὶ ὀξείᾳ χαλκῇ·

αἱ δὲ ἀποκηδήσαντες φθώμεθα χεῖρον ἀέθλων,
ἀλλ' ἐφομαρτυρεῖν, καὶ παύειν ὅτι τὰ χεῖρα,
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήθωμαι, ἥδ' ἐνοήσω,
σενωπῶ ἐν ὁδῶ παραδύμηναι, οὐδὲ με λήσει.

Ως ἔφαθ' οἷον ἀνακλῶν ὑποδείσαντες ὁμοκλήρ,
μᾶλλον ἐπιθραμέτω ὀλίγον χρεῖνον· αἶψα δ' ἔπειτα,
εἵνος ὁδοῦ κείλης ἴδμεν ἀντίλοχος μνηχάρμης,
ῥωχμὸς ἔσω γαίης ἢ χεμίειον ἄλιν ὕδωρ,
ἐξέρρηξαν ὁδοῖο· βάθων δ' ἐχῶρον ἅπαντα,
τῆρ' ἔχον μνηέλαος ἀμαρτοχίς ἀλιείνων.
ἀντίλοχον δ' παραβέβηκε μώνυχας ἵππους,
ἑκτὸς ὁδοῦ· ὀλίγον δ' ἐπαρακλίνας ἰδίωκεν.
ἄβειδ' ἔειπεν, καὶ ἀνυλόχῳ ἐγγώνει,
ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἀνέχ' ἵππους,
σενωπὸς γὰρ ὁδοῦ· τάχα δ' εὐρυτέρη παφειλάσσης,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσαιο, ἄρματι κύρσας.

Ως ἔφατ'· ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
κένερον ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰὼνι τοικῶς,
ὅσσοι δ' ἐδίσκεν ὄνυρα κατ' ὤμαδιόιο πέλυντα
ὄντ' αἰὲς ἀφῆκεν ἀνὴρ περὶ ὀμίχλης ἔβης,
τόσσον ἐπιθραμέτω· αἶψ' ἠρώησαν ὀπίσσω
ἄβειδ' αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἱλαύνειν,
μή πως συγκαίρσειαν ὁδοῖον μώνυχας ἵπποι,
δίφρους ἀντρέψαιαν ἐϋπλεκέας· κατὰ δ' αὐτὸ
ἐν κενήσιν πέθων, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἦν καὶ νεκείων προσέφη ξανθὸς μνηέλαος,
ἀντίλοχ' οὕτως σείτο βροτῶν ὀλσώτ' ὅς ἄλλος,
ἔρρ' ἐπὶ οὗτ' ἐτυμόν γε φάμην πεπνυδιαι ἀχαιοί,
ἀλλ' ἔμ' μὲν οὐδ' ὥς ἄτ' ὄρεται οἷσ' ἀέθλων.

Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε.

μή μοι ἱρὸν κτεῖνον μή δ' ἔσθλ' ἄχρυσμένον κῆρ,
φθίθοντα βύβισι πόδες καὶ γούνα καμόντα,
ἢ ὑμῖν ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητι.

Ως ἔφαθ' οἱ δ' ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήρ.
μᾶλλον ἐπιβραμέτω· τάχα δ' ἐσφισιν ἀρχιγέροντι.
ἀργαῖοι δ' ἐν ἄγῳι καὶ ἡμίμοι εἰς θρόωνι
ἵππους· καὶ δ' ἐπέτοντο κενύοντες πεδίωιο.
πρωῶτος δ' ἰδομνέως κρητὼν ἄρ' ὅς ἐφράσαθ' ἵππους,
ἦτο γὰρ ἐκὸς ἄγῳος ὑπέρτατος ἐν πελοπῇ,
τοῖο δ' ἀνευθον ἰόντος ὁμοκλητῆρος ἀκνύσας
ἔγνω· φράσας δ' ἵππον ἀειπρηπέα προὔχοντα
ὅς τ' αὖ μὴ ἄλλο τόθ' ἐφοῖν ἦν, ἐν δ' ἐμὴ πῶ
Λωκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠὲ τε μῆνη,
ση δ' ὄρθος καὶ μῦθον ἐν ἀργαῖοισιν ἔειπεν.

Ω φίλοι ἀργαίων ἡγήερες, ἦδ' ἐμείδοντες.
οἷος ἔγῳν ἵππους αὐγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς
ἄλλοι μοι δοκέετε παροίτριοι ἑμῶν ἵπποι,
ὅλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἰ δ' ἐπεὶ αὐτῷ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἰ κ' εἴ σ' ἐγὼ φέρτρω ἦσιν,
ἔβη γὰρ τὰ πρῶτα ἰδὼν πρὶ τέρμα βαλνύσας,
νῦν δ' οὐ πῶ δύναμαι ἰδέειν· πάντη δ' ἐμοὶ ἔσται
πρωτὶκὸν ἀμπεδίον παπταίνων ἐθρόωνι,
ἦε ἔν ἡνίοχον φύγον ἡνία, ὅ δ' ἐδωάσθην
ἔν σ' ἡγήεσθαι πρὶ τέρμα καὶ οὐκ ἐτύχισεν ἐλίσσας,
ἔνθα μιν ἐκ πέσσειν οἷω σὺν θ' ἄρματα ἄξαι.
αἰ δ' ἐξηρώσαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
ἀλλὰ ἰδέσθαι καὶ ὑμῖς ἀνασάδον· ὅ γὰρ ἔγωγε
ἔν διαγνώσκω· δοκέει δ' ἐμοὶ ἑμῶν ἀνὴρ.
αἰτῶλός γε γονῆν· μετὰ δ' ἀργαῖοισιν ἀνάσσει.
τυδείος ἱπποδάμου ἧς κρατὶς δειομήδης.

τόν δ' αἰσ' ἄρ' ὥς ἐνέισατον οἴληος ταχύς αἴας
 ἰδομένην· τί πόρος λαβρινύαι· αἱ δ' ἐτ' ἀνιυθῶν
 ἵπποι ἄρ' σίωδες πολέος πιδίοιο δ' ἰένται,
 οὐ τε νιώτατος ἱσὶ μετ' ἀρχίοισι θεοῦτορ,
 οὐ τε θιόξυτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
 ἀλλ' αἰ μύθοις λαβρινύαι, οὐδέ τις χρεὶ
 λαβραγόρῳ ἐμῶν· πάρα γὰρ καὶ ἄ-εῖνονες ἄλλοι,
 ἵπποι δ' αὖτε ἱάσι παροίτραι αἱ τ' πάρος περ
 ἐν μήλῳ· ἐν δ' αὖτ' ἔχων ἐύληρα βίβηκε.

Τόν δ' ἐχολώσά μιν κρητῶν ἀγ-ὸς ἀντίον ἦν δ' αἰ·
 αἶαν νίκηί' αἶεσε, κακῶ φραδ' ἴς· ἄλλα τι πῶντα
 δύναι ἀρχίων ὅς τ' ἐινός ἐσιν ἀπλωής·
 δῦρο νῦν ἢ τρίποδος πειδωμένον, ἢ ἐλίβητο·
 ἴσορα δ' ἀφρίδ' ἄγ-αμείνονα θείομιν ἄμφω·
 ὅππότεροι πρὸ δ' ἵπποι, ἴνα γνοίης ἀπειτίων·
 ὡς ἔφατ'· ὥρνετο δ' αὐτίκ' οἴληος ταχύς αἴας·
 χαλόμενος χαλιποῖσιν ἀμείβεσθαι ἵππεισι·
 καὶ νῦν κ' εἰς πρῶτον ἐτ' εἰς γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ ἀχιλλεύς αὐτ' ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλιποῖσιν ἀμείβεσθον ἵππεισιν
 αἶαν ἰδομένην τε κακῶς ἐπὶ οὐδ' ἐΐοικε·
 καὶ δ' ὅλῳ νημεσάτον, ὅς τις θιαῦτα γέρεϊοι,
 ἀλλ' ὑμῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι, εὐθράαδε
 ἵππους· οἱ δ' ἐτάχ' αὐτοῖς πειγόμενοι πρὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύθονται· τότε δ' ἐγνώσεσθαι ἴσας
 ἵππους ἀρχίων· οἱ δ' ἄντ' οἱ οἱ τ' παροίθεν,
 ὡς φάτο τυδείδης δ' ἐμάλα σ' χεῖδ' ὃν ἦλθε δινώων,
 μάστιγι δ' αἰ ἐν ἑλαυνε κατωμαδ' ὃν οἱ τ' οἱ ἵπποι,
 ὑψόσ' ἀερίδ' ῥίμφοι πρὸς ἡσυχον τε κίλευθον,
 αἰεὶ δ' ἠγίοχον κενίης φεθάμηνος ἱβαλλον·

ἄρματα δ' ἐ χρυσῷ πεποιησμένα, κασιγέρω τῇ
 ἵπποις ὠκυπόδασι, ἐπὶ βέχον· οὐ δ' ἐ τι πολλή
 γίνετ' ἐπιστάρων ἄρμαροχιή κατόπιδον
 ἐν λιπῇ κενίῃ· τῷ δ' ἐ πύσσοντε πέτεώλω.
 σῆ δ' ἐ μέσῳ ἐν ἄγῳι πολὺς δ' ἀνέκηκει ἐβώε
 ἵππων ἐκ τε λείφων καὶ ἀπὸ εἰρνοιο χαμᾶϊ.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντ'·
 κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ἵνδον· ὃ δ' ἐ μάτησεν
 ἴφθιμος δίνε· ὅς ἂν ἴσχυμένως λάβ' ἀέθλον,
 δῶκε δ' ὄγῃν ἐπ' αἰροισιν ὑπὲρ θύμοισι γυναιῖα.
 καὶ φίλῳ δ' ὠτώωντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππου
 ἔω δ' ἄρ' ἐπ' ἀντίλοχος νηληϊὸς ἔλασεν ἵππου,
 κέρδεσσιν οὐδ' ἐτάχε γὰ παραφθάμενος μυμέλαον,
 ἀλλὰ καὶ ὡς μυμέλαος ἐχ' ἐγγύθεν ὠκείας ἵππου.
 ὅσων δ' ἐ βόχοι ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥατ' ἀνεκταί
 ἔλκησιν πεδίοιο τιτανόμερος σὺν ὄχεσφιρ,
 καὶ μὲν τε φάνυσσιν ἐπιστάρων φίχας ἄραι
 οὐραῖαι, ὃ δ' ἐτ' ὄγχι μάλα βέχει οὐδ' ἐ τι πολλή
 χώρη μεσηγύς πολλὸς πεδίοιο θέοντ'·
 τόσων δ' ἢ μυμέλαος ἀμύμονος ἀνυλίοιο
 λείπει· ἀτὰρ ταπρῶτα καὶ ἐς δίσκυρα λείλειπ'·
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχωνεν ὀφείλλω γὰρ μένος ἠὲ
 ἵππου τῆς ἀγαμέμνονίης καλλιτέχεος αἴθης,
 εἰ δ' ἐκ' ἐν προτέρω γένω δόμοι ἀμφοτέροισι,
 ἔω δ' κέν μιν παρέλασ' οὐδ' ἀμφήεισον ἔθηκεν,
 αὐτὰρ μερόνης θρᾶπων ἐν εἰδομῇ·
 λείπειτ' ἀγακλῆος μυμείλας δ' ἄρ' ὅς ἐρωήν,
 βάρεδισσι τὴν γὰρ οἱ ἔσαν καλλιτέχεος ἵπποι,
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἑλαυέμεν ἄρμ' ἐν ἄγῳι,
 ἧς δ' ἐ ἀδμήτω παγύσατο ἔλυσεν ἄλλων,
 ἔλκων

ἔλκων ἄρματα καλὰ ἑλαύνων πρὸ σποδὸν ἵππων,
 ἦν δ' ἐῖδ' ὧν ὥκτερε πεδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 εἰς δ' ἴν' ἀργείοισιν ἔπεια πῖβ' ὄνυ' ἀγορεύει·
 λυγρὸς ἀνὴρ ὧς εἰς ἑλαύνει μῶνυ' ἄλλος ἵππος,
 ἀλλ' ἄγε λίθ' οἱ δ' ὦ μῦρ' ἀέθλιον ὧς ἐπιεικὲς
 δυνάμει· ἄτ' ἀρ' τὰ πρῶτα φερέσθω τυδ' εἰς ἦος.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ νῆον ὧς ἐκέλευε·
 καὶ νύκην οἱ πόρον ἵππων· ἐπὶ νῆσσαν γὰρ Ἀχαιοί.
 εἰ μὴ ἄρ' ἀντίλοχος μετ' αὐτὸν νέεσθαι ἦος,
 πηλείδῳ Ἀχιλλεῖα δίκη ἤμειψατ' ἀναεῖς.
 Ως Ἀχιλλεὺς μάλα βίαιε χολώσθαι αἶκε τελέσσης
 πῶς ἔπος· μέλει γὰρ ἀφαιρήσειν αἰεθλόν.
 τὰ φρονέων οὗ οἱ βλάβον ἄρματα καὶ τάχ' ἵππων·
 αὐτὸς γὰρ ἐδλὸς ἦν· ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 εὖ χεῖσθαι· τό κ' οὐ πεινύσαςτος ἦλθε δῖος ἄλλος,
 εἰδ' εἰ μιν οἰκτεῖρες καὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 εἰς βίη κλισίῃ χρυσὸς πολλὸς εἰς ἧ' χαλκὸς
 καὶ πρὸ βατ' εἰσὶ δ' εἰς λίμναί· καὶ μείζον' ἀέθλόν,
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δ' ὁ μῦθ' αἰεθλόν,
 ἦε καὶ αὐτίκα νῦν· ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ σ' δώσω· πρὶ δ' αὐτῆς περνηθῆτω
 ἀνδρῶν ὅς κε θέλησιν ἐμοὶ χεῖρας μάχεσθαι.
 Ως φάτο· μείδῃσεν δ' πεδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 χαίρων ἀνελόχῳ· οὐδ' οἱ φίλος ἦεν ἱταῖρος,
 καὶ μιν ἀμεβόμβος ἔπεια πῖβ' ὄνυτα προσνύδων·
 ἀντίλοχ'· εἰ μὲρ δ' ἡ με κελύβης οἴκησεν ἄλλῳ
 ἐν μήλῳ ἐπιδ' οὔναι, ἐγὼ δ' ἡ καὶ εἰς τελέσσω,
 δώσω οἱ θώρηκα ἦν ἄσπεροπαῖον ἀπὸ νῆρον
 χαλκίον· ὃ περὶ χεῖμα φασγάνῳ κατὰ γέροιο

ἀμφιδιδύνηται· πολλὸς δ' ἐοί' ἄξιός 'εσσι·
 ἦ ῥα· καὶ αὐτὸς μὲν οὐ φίλῳ ἐκέλευσεν ἱταίρῳ,
 οἷσ' ἐμῶναι κλισίῃθ'· ὅδ' ὦ' ἄχθοι καὶ οἱ ἔνθεον·
 εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθ'· ὅδ' ἐδ' ἔξαθ' χαίρων,
 τοῖσι δ' καὶ μῦθευ' ἀνίστασθ'· ὅθ' ἐν ἀχέων,
 ἀνυλὸς χ' ἄμωθεν κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
 χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σίωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 ἀργεῖς· ὅδ' ἔπειτα μετ' ἠδ' αἰσώθιος φῶς,
 ἀντίλαχ'· πρὸθεν πεπνυμένος ποτὶν ἔριξας·
 ἦσ' ὅπως μὲν ἐμὴν ἀρετὴν βλάψας δ' ἐμοὶ ἵππας,
 πύς θ' οὖς πρὸθεν βαλὼν· οἱ τοὶ πολὺ χείρονες ἦσαν,
 ἀλλ' ἄγετ' ἀργείων ἢ ἡέβρις ἦδ' ἐμείδοντες,
 ἐς μέθεν ἀμφοτέροισι δικάσεται μὴ δ' ἐπ' ἀρωγῇ,
 μή ποτε ὡς εἴπῃσιν ἀχαιῶν χαλκῷ χιτῶνων,
 ἀντίλαχον φῦδ' ἐσι βηισάμῃος μῦθευ·
 οἴχεται ἵππῳ ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
 ἵπποι· αὐτὸς δ' ἐκείνων ἀρετῇ τε βίη τε·
 εἶδ' ἄρ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐδ' ἄνα φημι
 ἄλλον ἐπιπλήξην δαναῶν· ἴθε' ἴα γὰρ ἔσσι
 ἀντίλαχ'· ἐδ' ἄγε δειῦρο διοφειδὲς ἢ θέμις ἔστιν,
 εἰς ἵππων προπάρῃθ' καὶ ἄρμαθ'· αὐτὰρ ἱμάδι' ἄλλω
 χερσὶν ἐχέειν ἰνὴν· ἥ περ τ' πρὸθεν ἔλαυνε·
 ἵππων ἀτάμῃος, γαίης ὅχον ἐνοσίγαιον
 ὀμυθῇ· μὴ μῦθ' ἐκὼν εἰ μὲν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι·
 Τόν δ' αὖτ' ἀντίλαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα·
 ἄνσ' ὅπως νῦν πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι
 σέο ἄναξ μῦθευ· σὺ δ' ἐπρότερος καὶ ἀρείων,
 οἷδ' εἴα νέεσθ' ἀνδρὸς ὑπέρβασίαι τελέθουσι,
 κραιπνότερος μὲν γὰρ τε γένος, λιπὴρ δ' ἐτε μή τις·

ὦδ' ὅτι ἐπιπλήττω κραδίη· ἵππον δ' ἐριανὸς
 δώσω τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴεσθαι ἄλλο
 μῖζον ἀποιτήσεις ἄφαρ κί τοι αὐτίκα δυνάμει
 βελτίμῳ ἢ θίγῃ διοφειδὲς ἤματα πόντα,
 ἐκ θυμοῦ πίσεις καὶ δαίμοσιν εἶν' ἀλιβός·
 ἦ ῥὰ καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμῳ νέεσθαι ἤδ' ὅς
 ἐν χεῖραςι τίθει μῆλ' ἄκ'· τῷ δ' ὅ θυμὸς
 ἰάνθη· ὡσεῖτε πρὶ σαχύνεσσιν ἔερση
 λήϊα ἀλδήσκοντες ὅτε φρίσσουσιν ἄρ' ἔρρα,
 ὥς ἄρα θι μῆλ' ἔλακε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
 καί μιν φωνήσας ἔπια πῖρόντα προσηύδα·
 ἀντίλαχε· νῦν μὲν ἐριανὸν ὕπναιξέμεαι αὐτὸς
 χαρόμενος ἐπεὶ οὔτι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦδα πάρος· νῦν ἄντε νόον νίκησε νεοίη.
 βέλτερον αὐτ' ἀλέαδαι ἀμείνονας ἢ προπινύειν,
 ἔ' γὰρ κεν μετὰ χ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν ἀχαιῶν·
 ὡλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἐπαθεὶς καὶ πόλλ' ἐμογήσας
 8, σὸς τι πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἴνικ' ἐμείο·
 ὦδ' ἐριλιτομένῳ ἐπιπείθεμαι, ἦδ' ἐ καὶ ἵππων
 δώσω ἐμὴν πρ' εὔσαν, ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε,
 9, ὥς ἐμὸς οὗ ποτε θυμὸς ὑπὲρ φιάλῃς καὶ ἀπλῆς,
 ἦ ῥὰ· καὶ ἀνύλοχοιο νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ·
 ἵππον ἄγειν, ὅδ' ἐπειτὰ λιβηθεῖλε παμφανόωντα
 μῆεύνῃς δ' ἀνὰ φρεσὶν ὅο χρυθῖο τάλαντα
 τέτρας, ὥς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπειτ' ἀέθλων
 ἀμφίθεος φιάλῃ τὴν νέεσθαι δῶκεν ἀχιλλεύς,
 ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρον, καὶ ἔπειτα παρασάς,
 τῇ νῦν καὶ θί πῦρ γέρον κεμήλιον ἔσω,
 παρόλκωιο τάφῳ μνημ' ἐμῷ· ἔ' γὰρ ἔτ' αὐτῶν

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ὅθ' ἐν ἀργείοισι δίδωμι δὲ κιτόδ' ἀέθλων
 αὐτῶς· ὃ γὰρ πύξ γε μαχήσεται οὐδ' ἐπαλαίσθης,
 οὐδ' ἐτ' ἀκονίσῃν ἐνδύσεια, οὐδ' ἐπόδισσι
 θύσεια· ἥδη γὰρ χαλιπὸν κατὰ γῆρας ἰκάνει.
 Ως ἔπων ἐν χρυσί τίθει· ὅδ' ἐδέξατο χαίρων,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέχνης κατὰ μοῖραν ἔειπες
 ὃ γὰρ ἐγὼ ἐμπειδὰ γυῖα φίλος πόδες οὐδ' ἐλχιῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἀπαΐσσονται ἱλαφραί,
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπειδος εἴη,
 ὥς ὁπότε κρείοντ' ἀμαρυγκέα θάπρον ἔπειοι
 βυθρασίῳ· παῖδες δ' ἐθεσαν βασιλῆος ἀέθλῳ,
 ἐνθ' οὐ τις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ' οὐτ' ἄρ' ἐπειῶν,
 οὐτ' αὐτῶν πυλίων, οὐτ' αἰτωλῶν μεγαθύμων,
 πύξ μιν ἐνίκησα κλυθὺμήδεια ἥνοπος ἑῶν·
 ἀρχαῖον δ' ἐπέκλη πλευρώνιον ὃς μοι ἄνεσθι,
 Ἴφικλον δ' ἐπόδισσι παρέδραμον ἐδλὸν ἰόντα·
 δευρὶ δ' ὑπρέβαλον φυλῆά τε καὶ πολυδάμορον,
 οἷοισιν μὲ ἵπποισι παρήλασαν ἀκτορίωνι,
 πλήθει πρόδιε βάλλοντες ἀγαστάμφοι πρὶ νίκης,
 οὐνεκα δ' ἡ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπειτ' ἀέθλῳ·
 οἷδ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι ὃ μιν ἐμπειδὸν ἠνιόχευον,
 ἐμπειδὸν ἠνιόχευ' ὃδ' ἄρα μάστιγι κέλευον,
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν ἄν τε νεώτεροι ἀνελώντων
 ἔργων θιούτων, ἐμὲ δ' ἐχρὴ γήραϊ λυγρῷ
 πεῖθεσθαι· τότε δέ· ἄν τε μετέπρεπον ἠρώωνιν,
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἱταῖρον ἀέθλοισι κτρεΐζε,
 κούρε δ' ἐγὼ πρὸ φρον δέχομαι· χαίρει δ' ἐμοὶ ἦτορ.
 ὥς μιν ἀνὶ μέμνησαι ἐνέειρε οὐδ' ἐσε λήθη

τιμῆς· ἥς τ' ἐμ' ἰοικε τιμῆσθαι μετ' ἀχαιούς,
 „ θὶ ᾧ θεοὶ τῶν δ' ἀντὶ χάριν μῆροσκέαδ' οἶον.
 Ως φάτο· πηλείδης ᾧ πολλὴν καθ' ὅμιλον ἀχαιῶν
 ὦχετ' ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε νηλεΐδαο·
 αὐτὰρ ὃ, πυγμαχίης ὀλιγενῆς ἐθῆκεν ἀέθλων,
 ἡμίονον ταλαργόν' ἄγων κατέδυσ' ἐν ἀγῶνι
 ἔξτε' ἀδμήνῳ ἦτ' ἀλγίσῃ διαμάσασθαι,
 τῶ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
 σῆ δ' ὀφθός καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ἀφείδαιτε καὶ ἄλλοι ἐπὶ κνήμιδες ἀχαιοί·
 ἀνδρὲς δύω περὶ τῶν δὲ κελύομαι ὥς περ' ἀρίστω
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ὧ δ' ἐκ' ἀπόλλω
 δώη καμμονίῳ· γνῶσι δ' ὅσοντες ἀχαιοί·
 ἡμίονον ταλαργόν' ἄγων, κλισίῳ δ' νείδω·
 αὐτὰρ ὃ νικηθείς δέπας οἶστρο ἀμφικύπελλον·
 Ως ἔφατ', ὦρνετο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΐς τε μέγας τε·
 ἐδῶς πυγμαχίης ἧος παροπῆος ἔπειος·
 ἀφ' ἧς δ' ἡμίονον ταλαργοῦ φώνησέν τε·
 ἄσπονδ' ἴω, ὅς τις δέπας οἶστρο ἀμφικύπελλον,
 ἡμίονον δ' οὐ φημί·ν' ἀξέμεν ἄλλον ἀχαιῶν,
 πυγμαῖ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶν' αἰεὶ σῶς,
 ἢ οὐχ' ἄλλος ὅττι μάχης ἐπιδύομαι οὐδ' ἄρα πως εἶν'
 ἐν πάντεσσι ἐργοισι διαήμονα φῶτα γένεσθαι·
 ὧ δὲ γὰρ ἔξβ' εἰωθεὶ καὶ τετελεσμένον ἔσται
 ἀνὴρ κῦ χρεῖα τε ῥήξω, σύντ' ὅς ἐ' ἀράξω·
 κηδεμόνες δ' ἐοὶ ἐνθάδ'· ἀολλέες αὖθι μῆρόντων·
 οἱ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ διαμίνεσθαι·
 Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγέγονον σιωπῇ,
 εὐρύαλτος δ' ἐοὶ εἶσεν ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

μῆκισ' ὥς ἦδ' ὅς ταλαονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε θήβας δ' ἦλθε δειδύπο' ὅς οἰδιπόδαο
 ἔς τάφον· ἐνθα δ' ἔπ' ἄντας ἐνὶ κακὰ μέγ' ὦνας,
 πρὶν μὲν τυδείδης δεικεκλυτὸς ἀμφιπυρρῶν
 θαρσύνον' ἐπισιν' μέγα δ' αὐτῷ βούλῃσι νίκην,
 ἦμα δ' ἐπὶ πρῶτον παρακάμβαλεν· αὐτὰρ ἔπαυσε,
 δῶκεν ἱμάντας ἐϋδμήτους βοὸς ἀργαῖσι.
 τῷ δ' ἐΐωσαμένω βήτην ἐς μέσσην ἀγῶνι,
 ἅντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῆσιν, ἅμ' ἀμφω
 σύν ῥ' ἐπιθὺν' σύν δ' ἐσφι βαρεῖται χεῖρ' ἐμὶ χροῖ
 φειδός δ' ἐχρύμαδος γυνύων γένετ' ἔρριον ἰφθίμῳ
 πάνθεον ἐκ μελίων' ἐπιδ' ὄρνυθ' θεῖος ἱππός,
 κόφι δ' ἐπαπλήναντα παρήϊον οὐδ' ἄρ' ἐν δὴρῳ
 ἐκείκειν αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ εἴπε φαίδιμα γυῖα·
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φειδὸς βορέω ἀναπάλλεται χροῖ
 θῆν' ἐν φυκίοεντι μέλαν δ' ἐκ κύμα κάλυψε,
 ὥς πληγῆς ἀνέπαλτ', αὐτὰρ μεγάλθυμος ἱππὸς
 χερσὶ λαβῶν ὠρῶσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἱταῖροι,
 οἳ μιν ἄγον δὴ ἀγῶνος ἐφιλομένοισι πόδαςιν,
 αἶμα παχὺ πύοντα κάρη βάλλονθ' ἱτέρωσι,
 καὶ δ' ἄλλο φροέοντα μετὰ σφίσιν ἵσαν ἄγοντες·
 αὐτῶν δ' οἱ χρομῆες κομίσαν δέπας ἀμφικύπελλον·
 πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα καταφίτα θῆκεν ἄεθλα,
 δεικνύμενος δ' ἀναοῖσι παλαιόμοσυνος ἀλκιμῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγα πρῶτον ἔμπυρ βήτην,
 πρὶν δ' ἐδυωδικάβοιον ἐνὶ σφίσιν ἵππον ἀχαιοί,
 ἀνδρὶ δ' ἐνικηθέντι γυμναῖκ' ἐς μέθ' ἐθήκεν·
 πολλὰ δ' ἐπίσθε' ἔργα τῶν δ' ἐτεσσεράβοιον,
 εἴη δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπε,

ὄρνυθ'· οἱ καὶ οὗτος ἀέθλιος περὶ σέθεν.

Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἴας,
 ἄνδ' ὀδυσεὺς πολυμήνης ἀνίστατο κέρδι' αἰεὶ δ' ὥς,
 ἴωσαμένω δ' ἄρα τῶ γ' ἐβάττω ἐς μέσσην ἀγῶνα.
 ἀγῶνα δ' ἀλλήλων λαβείτω χερσὶ σθεαρῆσιν,
 ὥς δ' ὅτ' ἀμείβοντες οὐς γὰρ κλυτὰς ἤραρε τέκτων.
 δώμαθ' ὑψηλοῖο βίης ἀνέμων ἀλείνων,
 τεβρήη δ' ἄρα νῶτα θρασυάων ἀπὸ χερῶν
 ἔλκομηναι σερεῶς· κατὰ δ' ἐνόητος ῥέων ἰσθμός,
 πυκναὶ δ' ἐσμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὦμους
 αἶματι φοινικέσσαι ἀνέδραμον· οἱ δ' ἐμάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσσω φίπτοδος πέει ποιετοῖο,
 οὗτ' ὀδυσεὺς δύναιτο σφῆλαι οὐδέ τι πελάσαι.
 οὗτ' αἴας δύναιτο κρητρή δ' ἔχων ἴσ' ὀδυσεῖ.
 ἀλλ' ὅτε λίη ῥ' ἀνίστον ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς,
 εἴη τότε μιν προσέειπε μέγας τελαμώνιος αἴας·
 διογῶνες λαβνύεσθ' πολυμήχαν' ὀδυσεῦ,
 ἢ μ' ἀνάερε, ἢ ἐγὼ σε τὰ δ' αὖ διὶ πῶντα μελήσει.

Ως ἐπὶ δὲν ἀνάερε· δόλος δ' εὖ λήθετ' ὀδυσεύς·
 κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δ' ἐγὼ, αἶ·
 καὶ δ' ἐβλή' ἐξοπίσω ἐπὶ δ' ἐσθήσαντο ὀδυσεύς,
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θυεῦντο τε θάμβησάν τε.
 δινύτρεος αὖτ' ἀνάερε πολύτλας δῖος ὀδυσεύς,
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς οὐδέ τ' ἄερε
 ἐν δ' ἑρῶν γνάμψεν· ἐπὶ δ' ἑρῶνι κάππεσαν ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι μινύθησαν δ' ἐκ νεότητος
 καὶ νύκε' ἔτρενον αὐτοῖς ἀναΐξαντες πάλαρον·
 εἰ μὴ ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε,
 μηκέτ' ἐρίϊον μὴ δ' ἐρίβειον ἐκχεῖτο.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

νίκη δ' ἀμφοτέρωσιν ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες·
 ἔρχεσθ' ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν ἀχαιοί·
 Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα καὶ μάλα μὲν κλύον, ἡ δ' ἐπίθοντο
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κενίῳ δῦσαντο χιτῶνας,
 πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἀέθλια,
 ἄργυρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἐξ δ' ἄρα μέγα
 χάνδανον· αὐτὰρ κάλῃ ἐνίκη πᾶσαν ἐπ' αἴαντα
 πολλὸν ἐπὶ σιδόνας πολυδαίδαλασι καὶ ἤσκησαν,
 φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροεδία πόντον·
 σῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι θόαντι ῥ' ὄϊον ἐδωκαν·
 υἱὸς ῥ' ἠριάμοιο λυκάονος ὦνον ἐδωκε,
 παρόκλῳ ἦρωϊ ἱεθνίδης εὐνήσῃ
 καὶ καὶ ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον οὐκ ἐτάροιο·
 ὅς τις ἐλαφρότατος παρὰ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
 δυνεῖρω δ' ἔνυ βούη θῆκε μέγαν καὶ πίνονα δημῷ·
 ἡμιτάλαντον δ' ἐχρυῖον λαϊδίη ἔθηκε·
 σῆ δ' ὀρέδ' καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπε,
 ὄρνυθ' οἱ καὶ κῦτόν τε ἀέθλα πειρήσεσθαι.
 Ως ἔφατ'· ὦρνετο δ' αὐτίκ' ὀϊλῆος ταχὺς αἴας
 ἄν δ' ὀδυσσεὺς πολὺ μῆλ' ἐπειτα δ' ἐνέσφορος ἦος
 ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτὲς νέεσσι πάντας ἐνίκη,
 σὸν ῥ' μετασοιχεί· σήμενι ῥ' ἐρματὶ ἀχιλλεύς·
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύκτας τέτατο δρόμος ὥκα δ' ἐπειτα
 ἔκφρ' ὀϊλιάδης· ἐπιδ' ὦρνετο δῖος ὀδυσσεύς·
 ἄρχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυωακός· ἐν ῥ' ὥνοιο
 εἴθεός τις κενὼν, ὅντ' ἐν μάλα χαρὶ ταυῖσσι
 πηνίον ἐξελκυσσά παρὲκ μίσην ἀρχοῖο δ' ἴσχεα
 εἴθεος, ὥς ὀδυσσεὺς θέου· ἐγγύθου· αὐτὰρ ὀπίσθῃ
 ἵχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·

παῖδ' ἄρα δίκεφαλῆς χ' αὐτμύνα δ' ἴος ὀδυσαῖος.
 αἰεὶ ῥίμφαι θέων ἴαχον δ' ἐπὶ πάντας ἀχαιοί.
 νίκης ἱμένω, μάλα δ' ὧπυδ' ὄνυ κίλευον,
 ἀλλ' ὅτε δ' ἠ πύμακον τέλειον δρόμον, αὐτίκ' ὀδυσαῖος.
 εὐχετ' ἀθωαίη γλαυκώπιδι, ὃν κατὰ θυμόν,
 κλυθίθει· ἀγαθῆμοι ἐπὶ ῥόθοις ἔλθ' ἐπὶ δόϊν.
 Ως ἔφατ' ἐν χόμῳ· ῥῦ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη.
 γῦια δ' ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπρθευ.
 ἀλλ' ὅτε δ' ἠ τάχ' ἔμειλλον ἐπαΐξειν ἀέθλων.
 ἐνθ' αἴας μῦθ' ὀλίγε θέων· βλάψεν γὰρ ἀθήνη.
 τῇ ῥα βοῶν κίχυντ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐιμυκῶν,
 οὓς ἐπὶ παρόκλῳ πέφνον πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
 ἐνθ' ὄνθος βοέει πληῖ, σόματι ῥίνας τε
 κρητὴρ αὐτ' ἀνάθει πολύτλας δ' ἴος ὀδυσαῖος.
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ δ' ἐβούν' ἔλε φαίδιμος αἴας.
 σῆ δ' ἐκείρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀργαλίου.
 ὄνθον ἀποπύων· μετὰ δ' ἀργείοισιν ἔειπεν
 ὦ πόπυ· ἤμ' ἐβλάψ' ἐκ πόδας, ἢ εἰ πάρος περ
 μήτηρ ὡς ὀδυσαῖη παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγη.
 Ως ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὲν γέλασαν.
 ἀντίλοχος δ' ἄρα δ' ἠ λαιδῆιον ἐκ φεῖ ἀέθλων
 μεδίον, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν,
 εἰδόσιν ὕμῃ· ἐρίω πάσιν φίλοι ὡς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερος ἀνθρώπων,
 αἴας μῦθ' ἄρ' ἐμὶ· ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὐδὲς δ' ἐπ' ἐμὴ γυνεὴς προτέρων τ' ἀνθρώπων,
 ὧμοιέροντα δ' ἐμιν φάσ' ἐμυδα· ἀργαλέον δ' ἐ
 πωπὸν ἐειδ' ἰήσασθαι ἀχαιοῖς· εἴμῃ ἀχιλλεῖ.
 Ως φάτο· κύδισεν δ' ἐπὶ δώκῃ πηλείονα.

τὸν δ' Ἀχιλλεύς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
 ἀντίλοχ', ὅ μιν φιμέλιος ἐθήσεται αἶνθ',
 ἀλλὰ φιήμιτάλασθ' ἐγὼ χρυσὸν ἐπιθήσω.
 ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὅδ' ἐδέξατο χαίρων.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μῦθον Δολιχόσκιον ἐρχθ'
 θῆκε ἐς ἄρ' ὦν αὖ φέρον κατ' ἀσπίδα, καὶ θυφάλαρα,
 τῷ χεῖρα σαρπηδόοντι· ἄμιν πάρος κλέος ἀπύρρα.
 εἴ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν εἶπεν,
 ἄνδρες δ' ὡς πρὶ τῶν δὲ κελύουμιν, ὃ πρ' ἀρίστω
 τῷ χεῖρα σαρπηδόνα ταμείσι χροα χαλκὸν ἑλόντι
 ἀλλήλων προπάροιθ' ὁμίλῃ πέρηθῆναι,
 ὅππότερός κε φθῆσιν ὀριξάμενος χροά καλόν.
 φάσθ' ἔν δ' ἐν δίνων δ' ἰάτ' ἐν τε καὶ μέλαν αἶμα
 ἔσθ' μὲν ἐγὼ δώσω τό δὲ φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλόν, θρηϊκίον· ἃ μὲν Ἀσπεροπαῖον ἀπ' ἵππου
 τῷ χεῖρα δ' ἀμφοτέρω ξωθήια ταῦτα φρέσων
 καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήθω μὲν ἐν κλισίῃσιν.
 Ὡς εἶφατ'· ὤρ' ὅδ' εἶπετα μέγας τελαμώνιος αἴας
 ἄνδ' ἄρα, τυδείδης ὦρ' ἡκατέρδ' ἐς Διομήδης,
 οἷδ' ἐπεὶ ὅω ἐκάτρεθ' ὁμίλῃ θωρήχθησαν,
 ἐς μέθ' ἀμφοτέρων στυγίῳ μεμαῶτε μάχεσθαι.
 Ληγὸν δ' ἔρ' ἔχον· θάμβος δ' ἔχε πάντας ἀχαιούς·
 ἀλλ' ὅτε δ' ἡ σ' χεῖδ' ὦν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τῖς μὲν ἐπὶ ἵξαν τῖς δ' ἐσ' χεῖδ' ὦν ὠρμήθησαν,
 ἐνθ' αἴας μὲν εἶπετα κατ' ἀσπίδα πάνθ' ἐσθ' ἴστω
 νύξ'· οὐδ' ἐχρὸν ἴσαν· ἐρυτ' ἄρ' ἐνδοθι θώρηξ·
 τυδείδης δ' ἄρ' εἶπετα ὑπὲρ σάκεος μεγάλσι,
 αἶν' ἐπ' αὐχένι κῦρε φαινοῦ δ' ὕρως ἀκωκῇ.
 καὶ τό τ' ἐδ' ὅδ' αἶαντι περὶ δ' αἰσάντες ἀχαιοί,

παυσάμενους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελίξαι·
 αὐτὰρ τυδείδῃ δῶκε μέγα φάσγανον ἥρως
 σὺν κελύφῃ φέρων, καὶ ὑδμήτῳ τελαμώνι,
 αὐτὰρ πηλείδῃς θῆκεν σέλῃ αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτσκε μέγα δίνος ἠετίωνος,
 ἀλλ' ἦτοί π' ἐπιφνε ποδάρκης δ' ἴος ἀχιλλεύς,
 τόν δ' ἄγε τ' ἐν νῆασι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι,
 σῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἄργείοισιν ἔειπε
 ὄρνυδι· οἱ καὶ κύτ' ἀέθλου περ ῥήσεται,
 εἴδω καὶ μάλα πολλὸν ἀποπροθιπίονας ἄργοι
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλεγμένους ἱγίανους
 χρῶμυμος· σ' μὲν γὰρ διὰ τιμβόμυμός γε σιδήρε·
 ποιεμένην οὐδ' ἀροτῆρ' εἶσ' ἐς πόλιν ἀλλὰ παρέξῃ·
 Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μῆνι πτόλιμος πολυποίτης
 ἄνδ' ἐλεοντῆος κρατὶ δὲν μένος ἀντιθείοιο,
 ἄνδ' αἴας τελαμωνιάδῃς καὶ δῖος ἱφιδόος,
 ἱξίης δ' Ἴσανθ' σόλῃ δ' ἔλε δῖος ἱπείδης,
 ἦκε δ' ἐδωήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες ἀχαιοί,
 δούτ' ὅς αὐτ' ἀφίηκε λεονταῖς, ὅς ῥ' ἀρηθ'·
 τ' ῥί' ἄντ' ἔρριψ' ἐμέγας τελαμώνιος αἴας,
 χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πούντα,
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλῃ εἴλε μῆνι πτόλιμος πολυποίτης,
 ὅσων τίς τ' ἔρριψε χαλαύροπα βυκόλῃς ἀνὴρ,
 ἢ δ' ἐβ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βούς ἀγλαίας,
 τόσων παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τί δ' ἐβόησαν,
 ἄσαντες δ' ἔταροι πολυποίταο κρατὶ ῥοῖο,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἐφθον βασιλῆος ἀέθλων,
 αὐτὰρ δ' ὄξυτῆσι τίθει ἰόντα σιδήρορ,
 καὶ δ' ἐτίθει, δίδω μὲν πλέκετ' ὄλεκα δ' ἡμιπέλικα.

ΙΛΙΑΔΟΣ,

ἴσον δ' ἔσθ' οὐ νηὶς κυανοπρώροιο,
 τηλοῦ ἐπὶ φάμαθ' οἰοῖ ἐκ τῷ φήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθω δ' ὕσεν ποδῶς· ἥ δ' ἄρ' ἀνῶρε,
 ὀξυμέν' οὐ μέν κε βόλῃ φήρωνα πέλειαν.
 πάντας ἄσφράμμος πηλέκιος κλισίῳ δὲ φερέειδω.
 οὐδ' ἐκε μὴρίνθωιο τύχῃ ὄρνιθος ἁμαρτῶν.
 ἥσων γὰρ δὴ κείνος, οὐδ' οἴσεται ἡμιπέλικα.
 Ως ἔφατ' ὦρθε δ' ἔπειτα βίη τινύκροιο ἀνακτὸς.
 ἀνδρὶ ἄρα μνησόνῃς θρόνον ἐν σῖδοι μνηστῶν.
 κλήρης δ' ἐν κωκίῃ χαλκῷ ῥῆι πάλλον ἐλόντις,
 τεῦκρος δ' ἡρώως κλήρῳ λάχων αὐτίκα δ' ἴον,
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἡπίλυσεν ἀνακτι
 ἄρνων πρωτόγονων ῥέξεν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 ὄρνιθος μὲν ἁμαρτῆ· μέγρε γάρ οἱ τό γ' ἀπόλλων.
 αὐτὰρ δ' ὁ μῆενθον βέλε πάρ ποδῶν, τῇ δ' ἐδῖτ' ὄρνις,
 ἀνελκρὺ δ' ἀπὸ μῆενθον τάμε πικρὸς οἶσός,
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἦξι πρὸς οὐρανόν, ἢ δ' ἐπαρείθῃ
 μῆενθον ποτὶ γαῖαν αὐτὰρ κελάδῃσαν ἄχαοι.
 σπέρχόμενος δ' ἄρα μνησόνῃς ἐξείρυσεν χερσὶ
 τόξον· αὐτὰρ δὲ οἶσον ἔχον πάλαι ὡς ἰθῶεν,
 αὐτίκα δ' ἡπίλυσεν ἐκ βόλῃς ἀπολλωνι,
 ἄρνων πρωτόγονων ῥέξεν κλειτὴν ἐκατόμβην,
 ὕψι δ' ὑπαί νεφέων ἴλιον φήρωνα πέλειαν.
 τὴν δ' ὅ γε δινεύσαν ὑπὸ πτέρυγος βέλε μείων.
 ἀνελκρὺ δ' ἐπὶ ἡλθε βέλος, εἰ μὲν ἄρ' ἐπὶ γαίῃ
 πρόδιον μνησόνταο πάγῃ ποδῶς αὐτὰρ ἢ ὄρνις
 ἴσθ' ἐφ' ἱομένην νηὶς κυανοπρώροιο.
 αὐχὲν ἀπεκρέμασεν, σὺν δ' ἐπὶ πρὸ πυκνὰ λίασεν.
 ὦκός δ' ἐκ μελέων θυμὸς πῆλ' ἐτῆλε δ' ἀπ' ἀνθρώπου

κάππιος λαοὶ δ' αὖ θηῶντο τε θάμβυσάν τε ·
 αὖδ' ἄρχ' μηειόνης πελίκας δίκαια πάντας αἶρει·
 τεῦχρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρων κοίλας ἐπὶ νῆας·
 αὐτὰρ πηλείδης κατὰ μῦθον Ὀλιχόσκιον ἔρχετο,
 καὶ δ' ἐλέβητ' ἀπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθιμόωντα,
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονις ἀνδρες ἀνέσαν,
 ἄν' μῦθ' ἄρ' ἀτρείδης ὑρυκρείων ἀγαμέμνων·
 ἄν' δ' ἄρα μηειόνης θράπων ἐνὶ ἰδομυῆϊ·
 τοῖσι δ' καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρείδη· ἰδὲ μῦθον γάρ σ' ὅσσον προβέβηκας ἀπαίωντων,
 ἦ δ' ὅσσον δύσάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλου αἶετο,
 ἀλλὰ σὺ μῦθον τόδ' ἀέθλον ἔχων· κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχε· ἀτὰρ δόρυ μηειόνη ἦρωϊ πόρωμῳ,
 εἰσὺ γὰρ σὺ θυμῷ ἰθέλεις, κέλευμαι γὰρ ἔγωγε·
 Ως ἔφατ' οὐδ' ἀπίθουσι ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 δῶκε δ' ἐμηειόνη δόρυ χαλκίον· αὐτὰρ ὃν ἦρως·
 τάλυβίῳ κήρυκι δῖόν τε περικαλλὲς ἀέθλον·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΟΜΗΣ
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἰ
 ἔνς καθ' ὅμιλος ἔκτορ θ' θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα
 πέμπει ὅπως ἔδωκεν ἥρωος ἑσώμα· ἴειν
 δ' ἔπρὸς πρίαμον, ὅπως λύτρεα κοιμίσας Ἀχιλλεΐ, τὸν
 νεκρὸν καὶ παῖδ' ὅς ἀπολάβοι· ὁ δ' ἔπρωπεμφυῖς ὑπὸ ἔρ
 μου· καὶ κοιμίσας καὶ ἑλληνηκούς φυλάκας, παρα
 γίνεται πρὸς Ἀχιλλέα· καὶ ἰκετεύσας αὐ
 τὸ ἀπολαμβάνει καὶ ἵόν· καὶ ἀγα
 κοιμίσας εἰς τὴν πόλιν,
 θάπτει, καὶ ἐπ' αὐ
 τῷ, δ' ἱππον
 ἀγ-φ.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ω. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ω πρίαμος νέκω υἷα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεύ.

Υπὸ δ' ἄγων λαοὶ δὲ θεοὶ ἐπὶ
νῆας ἔβαιον.

Λ

ἔσκιδ' ἔσαντ' ἴεναι τοὶ μῆνι δόρ
ποιο μέδοντο,
ὑπνυτε γλυκεροῦ ταραπήμεμα,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

κλαῖε φίλῃ ἑτάρῃ μεμνημένος, οὐδ' ἐμιν ὕπνος
ἦρ' ἡ πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἐνθα καὶ ἐνθα,
παρόκλησεν ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦν,
ἦδ' ὁπόσ' αὖτε συνέσσυεν αὐτῷ καὶ πάθεν Ἀλγεῶν
ἀνδρῶν τε πόλλέμευς ἀλγε-μνά τε κύματα πείραρ,
τῶν μιμνησκόμενος, θαλρὸν κατὰ δ' ἄκρυν ἵβεν.
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατὰ κίμῃος, ἄλλο τε δ' αὖτε
ὑπὶ πούς, ἄλλοτε δ' ἐπ' ἡνῆς· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς,
δινύεισκέ δ' αὐτῶν παρὰ θῖν' ἄλῃος· οὐδ' ἐμιν ἦδ' εἰς
φαινομένη λήθισκεν ὑπὲρ ἄλλα τ' ἠϊόνας τε
ἀλλ' ὅτ' ἐπεὶ ζεύξεον ὑφ' ἄρμασιν ὠκίαις ἵππυς,
ἔκθρα δ' ἔλκεδαι δ' ἡσάσκετο δ' ἴφρα ὅπιδεν,
τῆς δ' ἐρύσας πρὶ σῆμα μωροβιάδαο θανόντος,
αὐτὸς ἐν κλισίῃ πανίσκετο· τὸν δ' ἔασκεν
ἐν κόνι' ἐκτανύσας ἡροπρωῖα· τοῖο δ' ἀπόλλωρ
πᾶσαν ἀσκήϊον ἄπειχε χρίφ' ἐλαίφωρ,
καὶ τιθεσθότα περ· πρὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
χρυσείῃ· ἵνα μή μιν ἀποδύφοι ἑλκυσσάων.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ὧς δ' ὅ μιν ἐκέραιε δῖον ἀνίκητον Μυρμαίνων,
 τὸν δ' ἐλαίρεισκειν μέγαρκε θεοὶ ἐθρόωντες,
 κλαίφα δ' ὀρύνεσκειν ἐύσχευτον ἀρρηφόντων,
 εἰθ' ἄλλοις μὲν παῶσιν ἐήνδανον, οὐδέ τι ποθ' ἦρῃ,
 οὐδ' ἐπὶ σπείδι ἄων οὐδ' ἐγλαυκώπιδι κεῖρη,
 ἀλλ' ἔχον ὧς σφιν πρῶτον ἀπ' ἡχθροῖο Ἴλιος ἱρή,
 καὶ πρίαμος καὶ λαὸς ἀλεξάνδρε' εἴνεκ' ἄτης,
 ὅς νεῖκεσθε θεῶς ὅτε οἱ μέσσωλεν ἱκένε,
 τὴν δ' ἤνησ'· ἦ οἱ πόρε μαχλιδσύνω αλεγεινήρ,
 ἀλλ' ὅτε δ' ἤρ' ἐκ τοῦ δουρικέκτη γένετ' ἠὲ
 καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετ' ἡνδ' ἀφ' ὀϊβος ἀπόλων·
 Σχέτλιοι δ' ἐς θεοὶ δ' ἠλῆμονες, οὐνύποθ' ὅ μιν
 ἔκταρ μηρὶ ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων·
 τοῖ νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυα πρ' ἐόντα σαῶσαι,
 ἦ τ' ἀλόχω ἰδέσθην καὶ μητίει καὶ τέκν' ὦ·
 καὶ πατίει πριάμω, λαοῖσί τε· τοῖ κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήσων καὶ ἐπικτέρει κατρίσσειαν,
 ἀλλ' ὀλοῶ ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλειδ' ἐπαρήγην,
 ὧ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι· οὔτε νόημα
 γναμπλὸν ἐνὶ στήθεσσι· λίαν δ' ὧς ἄγρια οἶδεν,
 ὅς τ' ἐπὶ ἄρ' μετ' ἀλῆ τε βίῃ καὶ ἀγένοει θυμῷ
 εἴξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα διαῖτα λάβησιν,
 ὧς ἀχιλῆος ἔλεον μὲν ἀπώλυσεν, οὐδέ τι αἰδώς
 γίνετα ἦτ' ἀνδρῶς μέγα σίνετα ἦδ' ὀνίνησι,
 μέλει γάρ περ τις καὶ φίλτρον ἄλλον ὀλέσσει,
 ἦ κασιγνήτον ὁμογάστριον· ἦ καὶ ἡδ' ὅρ,
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμηνος μεθέηκε·
 τλήν γ' αἰ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν,
 αὐτὰρ ὅ γ' ἐκέραιε δῖον ἐπὶ φίλων ἦτορ ἀπ' ἡνδ' ἔειπε,
ἵππων

Ἰππων ἑξάπλων πρὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλῳ
 ἔλκε' εἴ μὴν διτό γε κάλλιον εἴδ' ἐτ' ἀμύμον·
 μὴ ἀγαθὸν πρὶ οὐλὴν νεμεσσηθῶμεν οἱ ἡμίς,
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν, ἀεκίσει μνηκείων·
 Τὸν δ' ἐχολώσαμένη προσέφη λυκώλωνος ἦρ·
 ἦνκεν καὶ οὐδ' ἐπὶ τινὲς ἀργυροβόξε·
 εἴδ' ἡ δ' οὐ μὴν ἀχιλῆϊ, καὶ ἐκβεῖ θήσεται ἡμῆρ,
 ἔκτωρ μὲν θνητὸς τε γυναικῶ τε θήσασθαι μάζον·
 αὐτὰρ ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος· ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέφα καὶ ἀτίτηλα· καὶ ἀνδρὶ πόρον παρὰ κρητὶρ
 πηλεῖ· ὅς πρὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι,
 πάντας δ' ἀντιάδει θεοὶ γάμῃ· ἐν δ' ἐσὺ τοῖσι·
 δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔταρ· αἶν' ἀπίστ·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφελόγρετα Ζεύς·
 ἦρ μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμανε θεοῖσιν·
 εἴ μιν γὰρ ἡμῆγε μί' ἔσται· ἀλλὰ μὲν ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκει θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν ἱλίῳ εἰσίν,
 ὥς γὰρ ἔμοι γ' ἐπὶ οὐδ' ἐφίλον ἡμάρτανε δώρων,
 εἴ γάρ μοι ποτὶ βωμὸς ἰδνύσοι δαίψ' ἱΐσης,
 τοιβῆς τε κνίσης τε· εἴ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμίς,
 ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἰάθωμεν εἴδ' ἐπὶ πη ἐσὶ
 λάσσει ἀχιλῆϊ· θρασύν' ἐκβρα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας,
 ἀλλ' ἔτις καλίσσει θεῶν θείων ἄσπονδε μείδο,
 ὄφρα τίς οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος ὥς κε καὶ ἀχιλλεύς
 δώρων ἐκ πρὶάμοιο λάσσει, ἀπόθ' ἔκπρα λύσῃ·
 ὣς ἔφατ'· ὦρθε δ' ἐπεὶ αἰλλόπος ἀγγελέεσσα
 μεσσηγύς δ' ἐσάμει τε καὶ ἱμβρὸν παυπαλοέσσης
 ἐνθορε μέιλανι πόντῳ· ἐπεσονάχυσεν δ' ἐλπίν·

ἥ δ' ἔ μολυβοδίνην ἱκέλη' ἐς βυσσὸν ὄρουσαν,
 ἥ τε κατ' ἀργαύλοιο βοὸς κέρας ἑμβεβαυῖα.
 ἔρχεται ὠμὴσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα,
 οὐρ δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ θέλει· ἀμφὶ δ' ἔ τ' ἄλλαι
 εἰσὶ δμῆγρ' ἄλλαι θαλά· ἥ δ' ἐνὶ μέσσοις
 κλαῖε μόρον οὐ παλὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἐμίλει
 φθίσαι δ' ἐν τροίῃ· ἐιβώλακι τηλόθι πάρος,
 ἀρχοῦ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκείας,
 ὄρθ' θέλει· καλὴ ἐὺς ἀφθίτα μήδεα ἐδῶς.
 Τὴν δ' ἠμύνει· ἔπειτα θεὰ θέλις ἀργυρόπεζα
 τίπτει με κύνος ἄνωγε μέγας θεὸς αἰδέομαι δέ
 μίσγεται ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἄκευτα θυμῷ.
 ἔμι μιν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπωι.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμψε· ἔλε δ' ἴα θιάων
 κύνειον· οὐδ' οὐκ ἐμὲ λάντερον ἔπλετο· ἔδ' οὐ,
 βῆ δ' ἵνα· προδὼν δ' ἐπιδήνημος ὠκείας
 ἤρκετ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιλιάσσο κύμα θαλάσσης,
 ὠκτὴν δ' εἰσαναβάσσει οὐρανὸν αἰχμήτω,
 οὐρον δ' οὐρύοπα κρονίδω· πρὶ δ' ἄλλοι ἄπαντες
 εἰσὶ δμῆγρ' ἄλλαι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
 ἥ δ' ἄρα παρ' οὐκ παρὶ καθεῖστο· ἔξιδ' ἀθήνη·
 ἦρ' ἔχρυσον χαλὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκε.
 καί τ' εὐφρην' ἐπέεσσιν, θέλις δ' ὤρεξε πιουσά,
 οἷσι δ' ἐμύθων ἔρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 ἔλυθες οὐλυμπόνδε θεὰ θέλει κηδομένη πρ.
 πίνθος ἄλλων ἐχυσσε μετὰ φρεσὶν οἶδα καὶ αὐτός,
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρίω οὐδ' εἴνεκα δῖον κάλεσσε,
 ἐν νῆμαρ δ' ἠνέχευ ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρον,
 ἑκτόρος ἀμφιπέκῃ καὶ ἀχιλλεὶ πόλε πόρθω,

κλέψαι δ' ὀρύνεσκον ἐν σκῆπτρον ἀργεφόντῳ,
 αὐτὰρ ἐγὼ τό δ' ἐκὼς ἀχιλλῆϊ προὔκλῳ.
 αἰδῶ καὶ φιλοφροσύνην Διὸς ὀπίσσω φυλάσσω.
 αἶψα μάλ' ἐς σφαρὴν ἰλθεὶ καὶ ἡεῖ σῶ' ἐπίταθ' ἄν
 σκυλῖδαί οἱ ἐπὶ θεοῖς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἄθανάτων κεχολῶσθαι ὅτε φρεσὶ μαανομένησιν
 ἔκθρ' ἔχῃ παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσσῃ
 αἶκον πως ἐμέτε δεισὴ ἀπόδ' ἐκθρα λύσῃ,
 αὐτὰρ ἐγὼ πριάμῳ μεγαλήθει ἶεν ἐφύσω
 λύσασθαι φίλον ἦν ἰόντ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 δῶρα δ' ἀχιλλῆϊ φρέμῳ, τὰ κε θυμὸν ἱήη·
 ὧς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθῃσι θεὰ θεὸς ἀργυρόπτερον.
 βῆ δ' ἐκὰτ' οὐλύμῳιο κερήνων αἰξάσσει.
 ἔξεν δ' ἐς κλισίῳ οὗ ἡέως ἐν δ' ἄρα τὸν γα
 ἔρ' ἀδινά στυάχοντα φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἱταῖροι,
 ἰσχυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄεισον.
 ῥῆσι δ' ὅτε λᾶσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρειο.
 ἦ δ' ἐμάλ' ἀγ' αὐτῷ καθέζετο ποτνια μήτηρ.
 χαρὶ τέ μιν κατέρεξε ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 ἴκνον ἐμὸν, τέο μέγας ὀδ' ὑρόμηνος καὶ ἀχύνων.
 σὴν ἔδωκε κραδίῳ μεμνημένος οὐδέ τί σίτο,
 οὐτ' ἐν νῆσ' ἀγαθὸν δ' ἐγῶ σαικί πρ' ἐν φιλότῃ
 μίσγῃ· ὅ γάρ μοι δῆρ' ὄν βέη· ἀλλὰ ριῆ δ' ἔλῃ
 ἀγ' ἵπαρέσῃσι θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή,
 ἀλλ' ἐμὲ θωξύνεις ὦκα· δῖος δ' ἐβ' ἀγγελὸς ἔμῃ,
 σκυλῖδαί οἱ φησὶ θεοῖς· ἐγὼ δ' ἔξοχα πάντων
 ἄθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτε φρεσὶ μαανομένησιν,
 ἔκθρ' ἔχῃ παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσσας·
 ἀλλ' ἀγ' ἐγὼ λῶθ' ἡνέκα τοῦ δ' ἐδέξατο ἄποιναν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
τῇ δ' εἶη ὅς ἑσσινα φέροι καὶ νεκρὸν ἄροισι,
εἰ δ' ἠ' πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
ὥς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μῆτρ' τε καὶ ἕδρῃ
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἐπέα πύθοντο Ἀχόρηνον.
ἶεν δ' ὦρ' αὖτε χρονίδης εἰς Ἴλιον ἱήν.

Βάσκι' ἴθι ἴει ταχὺ ἅλιπποσ' ἔδος οὐλύμπιο
ἀγγεῖλον πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω
λύσσαδά φιλῶν υἱὸν ἰόντ' ὅν νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φερέμεν· τά κε θυμὸν ἰήνη
οἶον· μὴ δ' ἐπεὶ ἄλλος ἅμα τρώων ἴτω ἀνὴρ.
κῆρυξ τις οἱ ἐπιβῆ γράϊτρός ὅς κ' ἰθύνει
ἡμίονος καὶ ἅμα ξανὸν ἔντροχον· ἦ δ' ἐπεὶ αὖτις
νεκρὸν ἄροι προτὶ ἄστυ κ' ἐκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
μὴ δ' ἐτι οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μὴ δ' ἐτι τάρβῃ.
κτὼν γάρ οἱ πομπὴν ὀπάσσομεν ἀργεφόντῳ.
ὅς ἔστι εἰς κεν ἄγων Ἀχιλλεῖ πελάσῃ,
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγ-ἀγ-ῃσιν εἶσω κλισίῳ Ἀχιλλεῖ,
οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸτ' ἄλλας πάντας ἱρύξει,
οὔτε γὰρ ἔσθ' ἀφρων, οὐτ' ἀσχετος οὐτ' ἀλιτῆμωρ.
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυνέωρ ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρὸς,
ὧς ἔφατ'· ὦρ' δ' ἐῖς ἀλλότῳ ἀγγεῖεσσαι.
ἶξεν δ' ἐς πριάμοιο, κίχεν δ' ἀνοπὴν τε γόον τε,
παῖδ' ἐς μὴν πατέρ' ἅμφι καθέμενοι ἐνδοθον αὐλῆς,
δῖα κρυσιν ἑμάτ' ἐφυρον· ὃ δ' ἐν μέσοισι γράϊδος
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος ἅμφι δὲ πολλῇ
κόπρος ἔλω κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο χέροντο,
τὴν ῥ' Ἀκυλινδόμενος κατεμήσατο χερσὶν ἑῷσι·
θυγατέρας δ' ἀνὰ δῶματ' ἦ δ' ἐγνοὶ ὠδύροντο.

τῶν μνηστῶν κούμῳ, οἳ δὴ πολλοὶ τε καὶ ἰδιῶται
 χρίσιν ὑπ' ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 σὴ δὲ παρὰ πρῖαμον δῖος ἄγγελος ἦδ' ἐπρόσηνόατο
 τυτθὸν φθιγγαμένην τόνδε τρομός· ἔλαβε γυῖα,
 ὅρασι λαοκρατὶ δὴ πρῖαμι φρεσὶ μνηδ' ἐπ' ἀργείῃ.
 ὦ μῦθ' ἄρ' τοι ἐγὼ κακὸν ὁδομένην τόδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέεσθα, δῖος δ' ἐπεὶ ἄγγελός ἐμι,
 ὅς σ' οὐκ ἀνευθεὺς ἔων μέγα κήδετα ἠδ' ἱλαίρη,
 λύσσαδάϊ σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος ἐκβραδίῳ.
 δῶρα δ' ἀχιλῆϊ φρέσιν τὰ κε θυμὸν ἰήσῃ
 εἶον· μὴ δ' ἐς ἄλλος ἅμα φῶν ἴτω ἀνὴρ,
 κῆρυξ τίς τοι ἐπεισὶ γραίτροφος ὅς κεν ἰθύνῃ
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐὺτροχον, ἦδ' ἐκ δούλις
 νεκρὸν ἄροι προτὶ ἄστυ πρὶν ἔκτανε δῖος ἀχιλλεύς,
 μνηδ' ἐπεὶ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μνηδ' ἐπ' ἀργείῃ.
 τοῖος γάρ περ πομπὸς ἅμ' ἔφεται ἀργεφόντης,
 ὅς σ' ἄξει εἰς κεν ἄγων ἀχιλῆϊ πειλάσῃ,
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγὰρ-ῃσιν ἐσὼ κλισίῳ ἀχιλῆϊ,
 οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸτ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
 οὐτε γὰρ ἐς ἄφρων· οὐτ' ἀσκητὸς οὐτ' ἀλιτῆμαρ.
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυνέως ἰκίτω πεφιδύσεται ἀνδρὸς
 ἢ μὴ ἄρ' ὧς ἐπὶ σὺς ἀπέβη πόδας ὠκεία ἱεῖς,
 αὐτὰρ ὅγ' ὅτε ἅμαξαν ἐὺτροχον ἡμιονίῳ
 ὑπλίσσαι ἠνώγει πείλειθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς,
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσσοι κηόωντα,
 κέσθρινον ὑψόροφον, ὅς γλῆναι πολλὰ κεχάσθαι
 ἐς δ' ἄλσχος ἐκάβλωτο παλῆστας φωνησέν τε.
 διαμονίη, δῖόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
 λύσσαδάϊ φίλον ἦν ἰόντ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.

Διδρα δ' ἀχιλλῆϊ φρέσιν τά κε θυμὸν ἰήνη,
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶν;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτὸν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 καὶ ἴσ' ἵνα, ἐπὶ νῆας ἔσω σραπὸν εὐρὺν ἀχαιῶν.

Ως φάτο κῶκυσεν δ' ἐγὼ καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
 ὦ μοι· πῇ δ' ἦ τοι φρένες οἴχονθ' ἦς ἔπαρος πρ
 ἔκλει· ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἢ οἷσιν ἀνάσσεις·
 πῶς ἰθίλεις ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἰλθέμεν οἴῳ,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς· ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐδίστυς
 ἤϊας ἐξουάειξ· σιδῆρεον νύ τοι ἦτορ,
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἰσόψιτε ὀφθαλμοῖσιν,
 ὠμῆης καὶ ὀπίσσω ἀνὴρ, ὃ γ' οὐδ' ἰλέησθαι,
 οὐδ' ἐτιοῖ αἰδέσθαι· νῦν δ' ἐκλαίω μιν ἀνυθού
 ἦ μιν μοι ἐν μεγάροισιν· τοῖ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταῖη
 γένοιτο· ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκεν αὐτή,
 ἀργίπποδας κύνας ἄσσαι ἔδω ἀπάνευθε θεῶν,
 ἀνδρὶ παρὰ κρατὶ· καὶ ἔγω μέθην ἦ παρ' ἐχοίμην
 ἐδίστρεα προσφύσας· τότε ἀντιγαίρα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐδ' ἐκκρίβον γ' ἐκτέταλ,
 ἀλλὰ πρὸ τῶν καὶ τῶν ἀδῶν βαθυκόλπων
 ἔσασθ'· οὐτε φόβον μνησμένον οὐτ' ἀλιδωρῆς.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 μή μ' ἰθίλυντ' ἵνα κατὰ βύκαν· μή δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισιν κακὸς πέλει· οὐδέ με πείσεις,
 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκίλυνται
 ἢ οἱ μάντιες εἰσι θυροσκόοι ἢ ἱεῖρες,
 καὶ οὐδ' ἐκεῖ φάτο καὶ νοσφίζοι μεθ' ἄλλων,
 νῦν δ' αὖτ' ἐγὼ δέχομαι θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἀντήν·
 εἴ μιν καὶ οὐχ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δ' ἐμοὶ αἴσεται

τιθνάμεθα παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν χαλκῷ χιτῶνων
 βούλομαι· αὐτίκα γὰρ με κατακτείνῃσιν ἀχιλλεύς,
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν ἦδ' ὄν· ἱπὴν γ' οὐ ξείρον ἴλω,
 ἦ· καὶ φωειμῶν ἐπιθήματα καλὰ ἀνέωγων,
 ἐνθ' αὖ δώδεκα μῦθ' περικαλλέας ἐξέλε πέπλους·
 δώδεκα δ' ἀπλοῖάδ' ας χλαίνας, τόσους δ' ἐτάπητας,
 τόσας δ' ἐφάρια καλὰ τόσους δ' ἐπὶ πῖσι χιτῶνας,
 χρυσοῦ δ' ἐσῆσας ἐφ' ἑρπον δέκα πάντα ταλάντα·
 ἐκ δ' ἐλὺ ἀΐθωνας βίβωδας· πίσυρας δ' ἐλεβητας,
 ἐκ δ' ἐδέκας περικαλλέας ὅθι θεήϊκες πόρον ἀνδρες
 ἐξεσίλω δ' ἐλθόντι μέγα κτεῖρας· οὐδ' ἐν νηυσὶ πρ
 φείσας ἐνὶ μεγάροισι γέρον' περὶ δ' ἔθηκε θυμῷ,
 λύσσαδ' αὖ φίλον ἦδ' ὄν· ὁ δ' ἐφῶκε μῦθ' ἀπαντας
 αὐτοῦσι δ' ἀπέρχον' ἐπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίστατο·
 ἔρρετε λωβητῆρες ἐλιγχείς οὐ νηὶ καὶ ὑμῖν
 οἴκῳ ἐνισι γόος ὅλ' μ' ἦλθε κηδὴ θνῆτες,
 ἦ οὐκ ἐδ' ὅλ' μοι χρονίδης ζεύς ἀλγ' ἐδῶκε
 παῖδ' ὀλέσσαι ἔν' ἄεσον· ἀτὰρ γνώσειδ' ἐκὼν ὕμεις·
 φηίτωι γὰρ μᾶλλον ἀχαιοῖσιν δ' ἡ ἐσέδ'·
 κείν' αὖ τεθνηῶτες ἐναυρέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 στήν' ἀλαπαξομένῳ τε πόλιν κεραιζομένῳ τε
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίλω δ' ὅμον αἰδοῦς εἶσω·
 ἦ· καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἷδ' ἴσαν ἐξέω,
 αὐρ' ἀπομένοισι γέροντες· ὁ δ' ἤκσιν οἷσιν ὁμοκλήσας
 νεκίων ἐλεονό τε πάειν τ' ἀγ' ἀθονά τε δῖον,
 πάμμονάτ' ἀντίφρονόν τε βοήν' ἀγαθόν τε πολίτην,
 δῖήφροβόν τε καὶ ἱπκίθοον καὶ δῖον ἀγαυόν,
 ἐννέα πῖς δ' ἑρμῆος ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
 ἀνύσας μοι κακὰ τέκνα κατηφρονέας· αἶδ' ἅμα πάντας

ἔκρητο ὠφέλιτ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφῶσθαι·
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος· ἐπὶ τέκνον ὕιας ἀρίστη
 τροίῃ ἐν εὐρείῃ· τῶν δ' οὐ τίνα φημί λελείφθαι
 μήσοράτ' ἀντίθιον καὶ βῶϊλιν ἰππιοχάρμῳ·
 ἔκθραθ' ὅς θεὸς ἔσκει μετ' ἀνδράσιν· οὐδ' ἐγὼ κ
 ἀνδρὸς γε θνητῷ πάϊς ἐμυῖα, ἀλλὰ θεοῖο,
 πύς μ' ἀπώλυσ' ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλυσσε,
 ψυδαί τ' ὄρχησά τε χοροῖ τυπῆσιν ἄεισοι,
 ἀργῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδόμοιοι ἀρπακτῆρες·
 οὐκ ἂν δῆμοι ἄμαξαν ἱφοπλίσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε ἵνα πρήσωμιρ ὁδοῖο·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα παρὸς ὑπὸ δ' εἰσαντες ὁμοκλήρ,
 ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονίῳ,
 καλὴν πρωτοπαγῇ πείεινθα δ' ἐδήσαν ἐπ' αὐτῆς,
 καὶ δ' ἀπὸ παραλόφῳ συγὸν ἦρτον ἡμιόνεον,
 πύξινον ὀμφαλόεντ' ἐν οἴῃ κείσιν ἀρῆρός,
 ἐκ δ' ἔφρον συγυδίεσμον ἅμα συγῶ ἱγνιάπηχυν,
 καὶ π' μὲν ἐν κατέθηκαν ἐϋξείῳ ἐπὶ ῥυμῶ,
 πέτρῃ ἐπὶ πρώτῃ· ἐπὶ δ' κρήενν' ἔσσε βάλλον,
 ῥίς δ' ἐκάτρεθον ἐδήσαν ἐπ' ὀμφαλὸν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξείης κατέδησαν ὑπὸ γλῶχινά δ' ἐγναμψαν,
 ἐκ θαλάσσης δ' ἐφέροντες ἐϋξείῳ ἐπ' ἀπῆνης,
 νῆον ἐκθρέης κεφαλῆς ἀπρῆϊσὶ ἄσπιναν·
 εὐξαν δ' ἡμιόνους κρατρώνυχας ἐντεσιούργους
 πύς ῥά ποτε πριάμω μυθὶ δῶσαν ἀγλαὰ δῶρα·
 πῆυς δ' πριάμω ὕπαγον συγὸν οὗς δ' ὀρθαὸς
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξείῳ ἐπὶ φάτνῃ,
 τῷ μὲν συγυδίῳ ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 κῆρυξ καὶ πριάμος πυκνὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες,

ἢ γ' ἰχθυόων δ' ἐσφ' ἥλθ' ἐκάβη τελευθ' οὐ θυμῷ.
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα διεξιτρήφι,
 χρυσέῳ ἐν δὲ πατὶ ὄφρ' ἀλείψαντε κιοίτῳ,
 εἴδ' ἴππων προπάρουθ' ἔως τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζι.
 τῇσιν αὖτις δ' ἰὶ πατρὶ καὶ εὐχῶ οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἅψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν ἐπὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας ἑμῖο μὴ οὐκ ἐθελούσης,
 ἀλλ' εὐχὰ σὺ γ' ἐπειτα κελαυγέει κρονίωνι
 ἰδαιῶν ὅς τε τροίῳ πατὰ πᾶσαν ὀρώται,
 αἵ τε δ' οἶωνόν τ' ἀχνὺν ἄγγελον ὅς τε θ' αὐτῷ
 φίλτατος οἶωνόν καὶ ἐν κράτ' ἐσι μέγιστον
 διεξιὼν ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν νοήσας,
 ἔσθ' ἐπὶ πύργῳ ἐπὶ νῆας ἴης δαναῶν ταχυπόλων.
 ἔσθ' ἐπὶ πύργῳ ἐπὶ νῆας ἴης δαναῶν ταχυπόλων.
 οὐκ ἂν ἐργάζεσθ' ἐπειτα ἐποτρύνεσθαι κελεύμεν,
 νῆας ἐπ' ἀργείων ἵεναι μάλα πρὸς μεμαῶτα.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πρίαμος θεοειδής
 ὦ γύναι σ' ἐμὴν βροτῶν ἐφειμένη ἀπιθήσῃ.
 ἔσθ' ἐπὶ πύργῳ ἐπὶ νῆας ἴης δαναῶν ταχυπόλων.
 ἦ δ' ἄγε καὶ ἀμφίπολον ταμίῳ ὄρω' ὁ γ' ἔραος,
 χερσὶν ὕδαρ' ἐπιχέουσι ἀκὴρ ἔραον ἥ δ' ἐπ' ἀρ' ἐσθ'
 χερσὶν ὕδαρ' ἐπιχέουσι ἀκὴρ ἔραον ἥ δ' ἐπ' ἀρ' ἐσθ'
 νιφάμενος δ' ἐκὼν ἐπὶ πύργῳ ἐπὶ νῆας ἴης δαναῶν
 ταχυπόλων ὅς τε τροίῳ πατὰ πᾶσαν ὀρώται,
 αἵ τε δ' οἶωνόν τ' ἀχνὺν ἄγγελον ὅς τε θ' αὐτῷ
 φίλτατος οἶωνόν καὶ ἐν κράτ' ἐσι μέγιστον

Διξίον· ὄφρα μιν αὐτὰς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Ἰωδὶ πίσυρας ἐπὶ νῆας Ἴω δαναῶν ταχυπόλων.
 Ως ἔφατ'· εὐχόμενος, πῦρ δ' ἔκλυε μηδέτα ζυῖς.
 αὐτίκα δ' αἰεὶν ἦκε τελεότατον πετιενῶν
 μορφὸν θερητῆρ' ὄν κ' αὖ πρηνὸν καλίσσιν.
 ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρῃ θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ ἐὼ κληῖς ἀραρυῖα,
 τὸ αὖτ' ἄρα πῦρ ἐκάτ' ἔθεν ἔσαν πῖρ' αἰσάτο δὲ σφίρ.
 Διξίος ἀίξας ὑπὲρ ἄσπερος οἱ δὲ ἰδόντες,
 γήθησαν καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη,
 σφ' ἰσχυρὸς δ' ὁ γέρον· ξιστοῦ ἐπιβήσας δὲ φρεν,
 ἔκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἑειδούπης,
 προῶδε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετάρκην κελῶν ἀπὴν,
 τὰς ἰδαιῶς ἔλαυνε δαΐφρων αὐτὰρ ὀπίθων
 ἵπποι· πρὸς δ' ὁ γέρον ἐφέπων μάλιστα κέλευε
 καρπαλίμως κατὰ ἄστυ φίλῃ δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλιν ὀλοφυρόμενοι ὥσ' ἐθάλαττόν γε κίοντα.
 οἱ δ' ἐπὶ δ' αὖ πόλιος κατέβαν πεδίονδ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἀφορροῖσι ποτὶ ἴλιον ἀπονέοντο,
 παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' ἔλ' ἄθον εὐρύσπα ζῆν,
 ἔς πεδίον προφάνεντε ἰλίων δ' ἔλεησε γέροντα,
 αἰψὰ δ' ἄρ' ἐρμείαν ἦδ' ὄν φίλον ἀντίον ἤυδα.
 ἐρμεία, θὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἑταρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ὥκ' ἐθέλησθαι,
 βῶσ' κ' ἴθι καὶ πρὶάμην καίλας ἐπὶ νῆας ἀχαῶν.
 ὥς ἄρα· ὥς μὲν ἄρ' ἐτις ἴδ' ἢ μὲν ἄρ' ἐτε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων δαναῶν πρὶν πηλείδαν' αἰετὶν.
 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθης· δῖα κέκροτο ἀργεφόντης·
 αὐτίκ' ἐπεθ' ὑπὸ πρῶτον ἐδ' ἡσάτο καλὰ πείληα.

ἀμβροσίᾳ χρύσεια τάμιν φέρον ἢ μὲν ἐφ' ὕψους,
 ἦ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 ἔλθο δ' ἐρᾶδ' ὄν τῇ τ' ἀνδρῶν ὁμιλᾶται ἐλθ-
 ῶν ἐθέλει τοὺς δ' αὐτὲ καὶ ὑπνώνοντας ἐγείρει·
 τὴν μέτα χρυσὴν ἔχων πέτρεο κρατὺς ἀργεφόντης,
 αἶψα δ' ἄρα τροίλῳ τε καὶ ἐλθέσπονδον ἴκταν·
 βῆ δ' ἵεναι καὶ ῥωαῖ στυγῆει τοικῶς,
 στρωθὺν ὑπὸ νύκτι πρὸ χαλκιδάτῃ ἦβη,
 οἷδ' ἐπὶ δ' ὡς μέγα σῆμα πάρεξ ἱλαίο Ἰλασαρ,
 σῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους ὄφρα πίοισιν·
 ἐν ποταμῷ δ' ἦ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν,
 τόν δ' ἐξ ἀρχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσατο κῆρυξ
 ἱρμύϊαν· ποτὶ δ' ἐπρίαμον φάτο φώνησέν τε·
 Φράξιο δαρδανίδῃ φραδέος νόσ' ἐργατέτυκτα,
 ἀνδρ' ὁρώ τὰ χαδ' ἄμμι διαῖράσι δαδαι δῖα,
 ἀλλ' ἄγε δ' ἡ φεύγω μιν ἐφ' ἵππων ἡμὶν ἐπετα-
 γούων ἀτάμνοιο λιτανεύθω μιν αἶψ' ἐλεήσει·
 ὣς φάτο σύν δ' ἐγέροντο νόος χυθ'· δειδῆκε δ' αἰνῶς
 ὀρθαὶ λίε φίχες ἔσαν ἐνι γναμπόισι μέλαισιν,
 σῆ δ' ἐταφῶν· αὐτὰρ δ' ἐιούνοιο ἐγγύθεν ἐλθῶν,
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρθε καὶ προσέειπε·
 πῆ πάτερ ὦν' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δ' ἀμβροσίῳ· ὅθι δ' εὐδῆσαι βροθὶ ἄλλοι,
 οὐδ' ἐσὺ γ' ἐλθῆσας μέναι πνιόντας ἀχαιούς,
 οἱ τοι δυσμυέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγύς ἔασιν,
 τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θεὸν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 τόσσα δ' ὀνείατ' ὄρονται τίς ἂν δ' ἡβὶ νόος εἴη·
 οὐτ' αὐτὰρ νέος ἐσὶ γέρον δ' ἐβι οὐβος ὀπιθεῖ,
 ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι ὅτι ὡς πρότερος χαλκιδῆνι,

ἀλλ' ἐγὼ οὐδ' ἐν σε ῥέξω κακὸν καὶ δέικω ἄλλοις
 σὺ ἀπαλεξήσασσι φίλῳ δέ σε παρὶ εἶσκω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον πρίαμος θεοειδής·
 οὕτω πη τάδε γ' ἐσὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις,
 ἀλλ' ἐν τις καὶ ἐμεῖο θιδὼν περὶ σ' ἔχει χεῖρα·
 ὅς μοι ταῖον δ' ἔκω οἰπόρον ἀντιβολῆσαι
 αἶσιον· οἷος δ' ἢ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγχις
 πέπυσσάι τε νόον μακάρων δ' ἐξέσσι τοκήων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε δικάκτερος ἀργεφόντης,
 ναὶ δ' ἢ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπας,
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, καὶ ἄρ' ἐκέως καταλέξωρ,
 ἥϊππ' ἐκ πέμπης κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπὸν ἵνα πρὶ τὰ δέ τοι σόα μίμνη,
 ἢ ὅθ' ἡ πάντας καταλείπεις ἱλίου ἱρήν
 δεδιότις· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤειςτος ὀλωλεν
 σὸς παῖς· ὃ μὲν γάρ τι μάχης ἐπιδύετ' ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον πρίαμος θεοειδής·
 τίς δέ σὺ ἐσιφείεις· τέων δ' ἐξέσσι τοκήων,
 ὅς μοι καλὰ κ' ἐοῖτο ἀπότμη παιδὸς ἐνίπης.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε δικάκτερος ἀργεφόντης,
 περ ἄ' ἐμεῖο γένοιε καὶ εἴρῃαι ἔκτορα δῖον·
 κ' ἐγὼ μάλ' ἀπολλὰ μάχῃ ἐνὶ κηδιδανείρῃ,
 ὀφθαλμοῖσιν ὅπασκα καὶ ἐν τ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσας,
 ἀργεῖς κτείνεσκε δαΐφρων ὄξυϊ χαλκῷ,
 ἥμεις δ' ἐσκότες θαυμάζομεν ὃ γὰρ ἀχιλλεύς
 εἴα μάρνασθαι κεχολωμένος ἄρ' εἰδώνι,
 καὶ γὰρ ἐγὼν θράπων εἰς δ' ἤγαγε νηὺς εὐργής,
 μυρμηδόνων δ' ἐξέσσι πατήρ δέ μοι ἐσὶ πολυκήτωρ,
 ἀφνεὶς μὲν ὅδ' ἐσὶ γέρον δέ μοι ὡς σὺ πρὶ ὧδε.

Ὡς φάτο· γήθησαν δὲ οἱ γέροντες, καὶ ἀμείβετο μὴδὲ
 ἓ τέρας ἦν· ἀγαθὸν καὶ ἱναίσιμα δῶρα διὰ τοῦτο
 ἀθανάτοισι περὶ οὗ ποτ' ἐμὸς πάϊς ἔσται· ἔην γὰρ
 ληθὲν· ἐν μεγάροισι θεῶν οἱ ὄλυμπον ἔχουσι·

ὦ δὲ δι' ἐπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο πρ' αἴσῃ
 ἀλλ' ἄγε δὴ τό δέ δ' ἐξαι ἐμὺ πάρα καλὸν ἄλισταρον
 αὐτόν τε ῥῦσαι. πέμψον δ' ἐμὲ σὺν γέ τοι σῆμα
 ὄρφνακον ἐς κλισίῳ πηληϊάδεω ἀφίικωμαι·

Τόν δ' αὖτε προσέειπε δῖος ἑκτορ ἀργεφόντης·
 παρὰ ἐμὸν γὰρ αἰνεώτερον ἔδ' ἐμὲ πείσεις,
 ὅς με κέλη σέο δῶρα παρέξ ἀχιλλῆος ἔχειναι,
 τὸν μὲν ἐγὼ δίδδοικα καὶ αἰδέομαι πρὶ κῆε
 στυλῶσιν, μή μοι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 Θί δ' ἄν ἐγὼ πομπὸς καὶ κέ κλυτὸν ἄργος ἰαχίμῳ
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θεῇ, ἢ πέρος ὁμαρτέωρ·
 οὐκ ἄν τις τοι πομπὸν ὀνοσάμηνος μαχέσασθαι,
 ἦ καὶ ἐπαίξας ἱερύνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 κερπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάβρο χρυσῶν
 ἐν δ' ἔπνυσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦν,
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νειῶν καὶ τάφρονι ἵκοντο
 δίδε νέον πρὶ δ' ὄρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
 καὶ ἴσδ' ἐφ' ὕπνον ἔχουσ' ἡμιόνοις ἀργεφόντης
 παῶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπώσαν ὀχρεῖας
 ἐς δ' ἄρα γέ ηἰρήμονα τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπὴννης
 ἀλλ' ὅτε δ' ἐκ κλισίῳ πηληϊάδεω ἀφίικοντο
 ὑψήλην, τὴν μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι
 διοῦρ' ἱλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καὶ ὑπὲρθεν ἔριψαν,
 λαχρήεν τ' ὄροφον λαιμωρόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δ' ἐδὲ μεγάλῳ αὐλήν ποίησαν ἀνακτι,
 σκαυροῖσιν πυκνιοῖσι· θύρῳ δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλήε
 ἐλάλινος· τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρῆήσισκεν ἀχαιοί
 τρεῖς δ' ἀναοίγισκεν μεγάλῳ κληίδ' αὖ θυράων
 τῶν ἄλλων· ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ἐπιρρῆήσισκε καὶ οἷον·

δὴ ῥα τόθ' ἱρμείας ἱσιόντιος ὤϊξε γέροντι·
 ἔς δ' ἀγαγε κλυτὰ δῶρα ποδῶκε πηλείωνι,
 ἔξιππων δ' ἀπέβουγεν ἐπὶ χθονὶ φωνήσεν τε·

Ω γέρον ἦτοί γε θεὸς ἀμβροτὸς ἐλήλυσθα
 ἱρμείας· οἱ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν,
 ἀλλ' ἔβριμ' ἐγὼ πάλιν εἴθευμα οὐδ' ἀχιλλεύῳ
 ὀφθαλμούς εἴσθαι, νεμεσσητὴν δ' ἐκὼν εἶη
 ἀθάνατον θεὸν ὧς δὲ βροτῶν ἀγαπαίεμ' ἀντὶ
 τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα πηλείωνος,
 καί μιν ὑπὲρ πατρὸς, καὶ μητέρος ἠὲ κόμοιο
 λίσσαιο καὶ τέκεος ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς·

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον
 ἱρμείας· πρίαμος δ' ἔξιππων ἄλλο χαμαῖ·
 ἰδαιὸν δ' ἐκαστὸν ἐνθιλίπεν ὃ δ' ἐμίμνευ ἱρύνκων,
 ἵππους ἡμιόνας τε γέρον δ' ἰθὺς κίον οἶκον,
 τῇ ῥ' ἀχιλλεύς ἰξεσκε δὴ φίλος· ἐν δ' ἐμιν αὐτῶν
 εὖ ῥ' ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθεύατο· τοῦ δ' ἐδὴ οἶος
 ἦρας αὐτομέλιον τε καὶ ἄλκιμος ὄζος ἄρην
 ποτίπνον παριόντα νέον δ' ἀπέληγον ἰδωδῆος
 ἔδων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκθετο βράπιον,
 πρὸς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν πρίαμος μέγας ἀγχι δ' ἄρα εἶς,
 χρυσὸν ἀχιλλεύς λαβε γούνατα καὶ κύσει χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφένους, αἳ οἱ πολέας κτάννον ὕιας·
 ὣς δ' ὅταν ἀνδρ' ἀτὴ πυκινὴ λάβῃ ὅς τ' ἐνὶ πᾶσιν
 φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον
 ἀνδρὸς ἔς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχων ἐθρόοντα,
 ὣς ἀχιλλεύς θάμβησεν ἰδὼν πρίαμον θεοειδέα,
 θάμβησαι δ' ἐκαὶ ἄλλοι· ἐς ἀλλήλους δ' ἰδόντες
 τὴν καὶ λισσόμενος πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν,

μνησσαι παῖδες σείτο θεοῖς ἐπιεικὲς Ἀχιλλεύῃ,
 τηλίκου, ὃς πρὶ γυνὸν ὀλοῦν ἐπὶ γήραος οὐδ' ὦ-
 κος μὲν περ κίονον πειναίεται ἀμφὶς ἰόντες·
 ταῖρας δ' οὐδέ τις ἐστὶν ἄρην καὶ λαγόν Ἀμύναι,
 ἀλλ' ἔθελ' ἐκείνος γὰρ σέθεν ἴδοντο ἄκνυον,
 χαίρειτ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπιτα ἡμάτα πάντα·
 ὄφειδαι φίλον υἱὸν ἀπὸ τροίθω ἰόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος ἐπεὶ τέκον ὕιας ἄριστε,
 τροίθην εὐρείην· τῶν δ' οὐδ' ἔνα φημὶ λελυφθαι,
 ποντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον ὕϊες ἀχαιῶν,
 ἐννέα καίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔλκεον ἐνὶ μεγάροισι γυναικίς,
 τῶν μὲν πολλῶν θυῖρος ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσσε,
 ὅς δ' ἐμοὶ οἷος ἔλω εἶργε δ' ἐσσὺ καὶ αὐτοὺς,
 πρὶν σὺ πρῶτον κτείνῃς ἀμυρόμηνον περὶ πόρῃ
 ἔκθερα· ὣν νῦν εἴνεχ' ἰκάνω νῆας ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείτο, φέρω δ' ἀπρ' εἰς ἰάπριναι·
 ἀλλ' αὐδαίτω θεοὺς Ἀχιλλεύῃ αὐτόν τ' ἔλεηθον,
 μνησάμηνος σὺ παῖδος· ἐγὼ δ' ἔλεονότρός περ·
 ἔτλω δ' οἱ οὐπὼ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος
 ἀνδρὸς παιδοφόνου, πρὶν δὲ σῶμα χεῖρ ὀρέγῃ δαί-
 κτος φολέ· τοῖ δ' ἄρα παῖδες ὑφ' ἱμῖον ὤρσε γόοιο·
 ἀΐ-ἄμηνος δ' ἄρα χερὸς ἀπώσατο ἥκα γέροντα·
 τὸ δ' ἡ μνησαμένω, ὃ μὲν ἐκθρος ἀνδροφόνουιο,
 κλαῖ' ἀδινὰ προπάροιθε πρὸ δαῖν' Ἀχιλλεύος ἐλυδιέει·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς κλαῖον δὸν πατέρ' ἄλμοις δ' αὖτε
 πάροκλον· τῶν δ' ἐσυναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρε,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἔα γόοιο τετάρπητο δῖος Ἀχιλλεύς·
 καὶ οἱ ἀπὸ τραπιδῶν ἤλθ' ἱμῖρος ἠδ' ἀπὸ γῆρας,
 αὐτίκ' ἀπὸ

ἄνθρωπος οἷος ἅμα καὶ γὰρ δὴ ὁ θράσος τοῦτον ἐστίν.
 ἦρως αὐτομέδων τε καὶ ἀλκιμος, οὗτος δὲ μάλα
 τίς ἀχιλλεύς ἐτέρων μετὰ πάροκλόν γε θανόντα.
 οἷός τ' ἐστὶν ὑπὸ ζυγῶν λυόν ἱππος ἡμίονος τε.
 ἔστι δ' ἀγαθὸν κήρυκα καλὴν ἔρα, τοῖο γέροντος.
 καὶ δ' ἐπὶ δίφρα ἴσαν ἐϋξέει δ' ἀπ' ἀπῆνης
 ἦρως ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπρῆσι δ' ἄποιναι.
 καὶ δ' ἐλπίων δύο φάρ' ἐϋνητόν τε χιτῶνα,
 ὅφρα νέκυι πυκασσας δῶν ὅτι κενδε φέρεσθαι.
 δμῶας δ' ἐκκαλέσας λῦσαι κέλετ' ἀμφίγ' ἀλγῆσαι.
 νῦσθιν ἀμείβεσθαι ὥς μὴ πρίαμος ἴδοι ἦρ.
 μὴ ὁ μὲν ἀχινυμένη κραδίη χόλῳ, οὐκ ἐρύσαιτο
 παῖδά ἰδὼν ἀχιλλῆϊ δ' ὀριθείη φίλον ἦτορ.
 καὶ ἔκαστα κτείνει· Διὸς δ' ἀλιότητα ἐφθμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ ἔν δμῶα λῦσαν καὶ χρίσαν ἱλαίῳ.
 ἀμφὶ δ' ἐμιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδ' ἐχιτῶνα.
 αὐτὸς τὸν γ' ἀχιλλεύς λαχέων ἐπέθηκεν αἶρας.
 σὺν δ' ἐταῖροι ἦσαν ἐϋξέειν ἐπ' ἀπῆναι
 ὠμοξοῦντ' ἄρ' ἐπειτα φίλον Δ' ὀνόμῳ ἐταῖρον.
 μή μοι πατρόκλει σκυδμυαίνε μὲν αἶκε πύθου
 εἰν αἰδώς περ ἐὼν, ὅτι ἐκέραιον ἐλυσαι.
 πατρί φίλῳ ἐπεὶ οὐ μοι ἀσκήα δῶκεν ἄποιναι.
 τοῖ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶν δ' ἀποδιδόμαι ὅσ' ἐπέοικεν.
 ἦ ῥα καὶ ἐς κλισίῳ πολλὴν ἦϊε δῖος ἀχιλλεύς.
 εἴθε δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ ἐνθον ἄνεσθαι
 τοῖς τε τῶν ἐτέρων ποτὶ γ' πρίαμον φάτο μῦθον.
 ἦ ὅς μιν δὴ τοι λείλυται γέρον ὥς ἐκέλευε
 κῆτος δ' ἐν λαχέει· ἅμα δ' ἦοι φανομένη φει
 ὅττι καὶ αὐτὸς ἀγῶν γυν' ὅ, μνησώμεθα δ' ὄρπη.

αὐτὰρ δ' αὖρ δ' ἀνιδύω πρῖμον θανάμ' ἔειπ' Ἀχιλλεύς,
 ἐθρόων ὅτιν' ἔ' ἀγαθὴν καὶ μύθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν δὲ ἀλλήλας δρόωντόβ,
 ἐν πρῶτος προσέειπε γέρον πρῖμος θεοειδής.
 λῆξον νῦν με τάχιστα διοτρεῖς, ὄφρα καὶ ἦδη
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκὺν ταρπόμεθα κοιμηθέντες.
 ἢ γάρ πω μύσαν ὅσπερ ὑπὸ βλεφάροισιν ἱμοῖσιν,
 ἔξ οὐ σῆς ὑπὸ χρσὶν ἱμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν.
 ἀλλ' αἰεὶ σενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρῳσι κυλινδόμενος κατὰ κόπρῳ.
 νῦν δ' ἡ καὶ σίτε πασάμην καὶ αἴθοπα οἶνον
 λαυκανίης ἠσθέηκα, πάρος γε μὴ οὐκ ἐπιπείσμεν.
 ἦ ῥ' Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δ' ἠμῶσι κέλευσε.
 δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμμεα καὶ ῥήγ' ἀκαλὰ
 πόρφυρ' ἐμβαλέειν σφρέσαιτ' ἐφύπρθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμμεα οὐλὰς καθύπρθε ἑσάδα.
 αἰδ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χρσὶν ἔχυσσε.
 αἶψα δ' ἄρ' ἐσφρέσαν δοιδ' ἔλεχε' ἐγκνέεσσαι.
 τὸν δ' ἐπικρῖν μέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ἔκπες μῦθ' ἡ λῆξον γέρον φίλε μή τις ἀχαῶν
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσι βυληφόρος οἱ τέ μοι αἰεὶ
 βυλὰς βυλῶνσι παρήμμοι ἢ θέμις ἐσὶ.
 τῶν εἰ σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξέσσι ἀγαμέμνονι προμήνι λαῶν.
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῦ γένηται.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ἔπει καὶ ἀπρῆκως κατάλῃξον.
 πρῶτ' ἡμᾶρ μέμονας κτρεῖξ' ἐμῶν ἔκφρα δ' ἴον.
 ὄφρα τέως αὐτὸς τι μένω καὶ λαὸν ἱρῆω.

Τὸν δ' ἡμῶν ἐπέτα γέρον πρῖμος θεοειδής

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἔμμε δὴ μ' ἐθέλεις τιλίσσαι τωφον ἐκβείλῃ
 ὦ δέ κε μοι ῥέζων ἀχιλῆϊ κεχαρισμένα θέης.
 οἷδά γάρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα τηλοῦθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν' ἔξ' ὄρεος μολαῖ δ' ῥῶδός Διδίασιν.
 ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὴν ἐνὶ μεγάροις γοῶσι μῆν.
 τῇ δ' ἐκώλη δ' ἐκὼν θάπτοι μῆν δαίνυ τότε λαός.
 ἐνδ' ἐκώλη δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιεῖσαι μῆν.
 τῇ δ' ἐκώλη δ' ἐκὼν θάπτοι μῆν δαίνυ τότε λαός.
 Τόνοδ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔσαι θι καὶ ταῦτα γέρον πρίαμ' ὥς σὺ κελεύεις.
 ἄχ' ἴσῳ γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον ὅσον ἄνθρωπος.
 ὦς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χάρα γέροντο
 ἔλαβε Διξίτην, μήπως δαίση ἐνὶ θυμῷ.
 δι' ἡμῶν ἄρ' ἐν προδύμῳ δῖος ἀντὶ τοῦ καὶ μῆν' ἀντὶ
 κῆρυξ καὶ πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντο
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὣς εἰπε μυχῷ κλισίης ὑπὸ κτε·
 τῷ δ' ἐβείση παρὲλ' ἔξατο χαλκίπυρρον.
 ἄλλοι μ' ῥά θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκροσσὶ
 εὐδοῖαν παννύχιοι μάλα κ' ἐδ' ἐμμένοντες ὕπνω.
 ἀλλ' οὐχ' ἐρμείῳ εἰούνηιον ὕπνος ἐμαρπύσει
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψει λαθῶν ἰβόους πυλακάρους.
 σῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ὦ γέρον, ὅν τι θέλεις μέλει κακὸν οἶον ἐθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δ' ἡίοισιν, ἐπεὶ δ' εἴασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μ' φίλον υἱὸν ἐλύσας πολλὰ δ' ἐδ' ὠκείας.
 σῆ δ' ἐκὼν ἴδω, καὶ τρίς τόσα δοῖται ἄποινα,
 παῖδες θι μὲν ὀπίσθ' ἐλεσμένοι, αἳ κ' ἀγαμέμνων
 γυνόισ' ἀπείδης γνώσει δ' πάντες ἀχαιοί.

Ως ἴφατ' ἰδὲ θένει δ' ὁ γέρον· κήρυκα δ' αἰείη.
 βῆσι δ' ἑρμείας ἱεῖς ἵππους ἡμιόνους τε.
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ θράκην ἕδ' ἐτιε ἔγχε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἑὺ ῥῥῶος ποταμοῖο
 ξάνθος δ' ἰνὸς οὐρανὸν ἀθάνατος τέκετο ἱός.
 ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον.
 ἥως δ' ἐκροκόπιπλος ἐκίδνατο πάσαν ἐπ' αἶαν.
 οἷδ' ἐς ἄστυλιν οἰμωγῇ τε σοναχῇ τε
 ἵππους ἡμιόνοις ὃ νέκυω φέρον· ἕδ' ἐς ἄλλ' ὅθ'
 ἔγνω πρὸς αὐτῶν χαλμῶν ὦν ὦν τε γυμνακῶν.
 ἀλλ' ἄρα κατὰ νύκτα ἰκέλη χρυσῇ ἀφροδίτῃ,
 πέργαμον ἐσαναβάσσα φίλον πατήρ' ἐσσεύσασα.
 ἔσαοτ' ἐν δίφρῳ κήρυκά τε ἄστυβοώτῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἰδὲ κέκρυμνον ἐν λεχέεσσι.
 κώκυσεν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγονέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ.
 ὅττι δὲ τρωῶδες καὶ τρωϊάδες ἔκρη' ἰόντο.
 εἴ ποτε καὶ ῥῶντι μάχης ἐκνοσήσασιν.
 χαίρει· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντὶ τε δῆμῳ.
 Ως ἴφατ' ἕδ' ἐς αὐτόθι ἐνὶ πόλει λίπ' ἄνθρωπος.
 ἕδ' ἐγὼν ἡ πάντας γὰρ ἀλάχθον ἱέκο πίνθη.
 ἀλλ' ἕδ' ἐξυμβλῶν πυλάων νεκρὸν ἄγον.
 πρῶτα τὸν γ' ἄλσος τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 ἡμιόλῳ ἐπ' ἁμαξάν ἑὺ προχον αἵξασα
 ἀπ' ὀμῶμα κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσσῃ ὀμιλῶ.
 καὶ νύκτι δ' ἡ πόρπην ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἔκρηα δ' ἀκρυχέοντο δ' ὀδύροντο πρὸ πυλάων.
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφρου το γέρον λαοῖσι μῆνιδ' αἶ.
 εἴ ξατέ μοι οὐρῶσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσπεδ' ἐκλαυθμοῖο ἱππὴν ἀγκροίμι δόμονδε.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἐδέεσσ' ἀνὰ ἑξῆς ἀπὸ πύργῳ·
 οἷδ' ἐπὶ ἐσάραχον κλυτὰ δώματα, ἐν μῦθ' ἐπειτα·
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ἔισαν παρὰ δ' ἔειπ' ἀοιδόων·
 θρήνων ἐξάρχουσ', οἳ τε σονόεσσαν ἀοιδήν·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον· ἐπὶ δ' ἐστιάχοντο γυναικίδε·
 Τῆσιν δ' ἀνδρομάχη λυγρὸν ἔειπε λόγιον·
 ἔκθρος ἀνδροφόνος κάρη μὲν χερσὶν ἐχέουσα,
 ἄνερ· ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δὲ με χήρην
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἐν νήπιος αὐτῶς·
 ὃν τέκεθ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, θοδὲ μιν οἶω,
 ἥβην ἰξίδα πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέσσειν· ἡ γὰρ ὀλωλες ἐπίσχετος, ὅς τέ μιν αὐτῇ
 ῥύσκειν, ἐχούσ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα·
 αἱ δ' ἡβόι τάχα νηυσὶν ὀχέοντα γλαφυρῆσι,
 καὶ δ' ἐγὼ μὲν τῇσι σύ δ' αὖτέ κ' ἐμὸι αὐτῇ
 ἔψαλα, ἐνθάκεν ἔργα ἀεκέα ἔργα ἴοιο
 ἀεθλεύων πρὸ ἀνακτοῦ ἀμειλίχῃ, ἢ τίς ἀχαιῶν
 εἴτε χερὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον
 χωόμενος ὧνι δῆπ' ἀδελφεὸν ἔτανον ἔκτωρ·
 ἢ πατέρ' ἢ κ' υἱὸν ἐπὶ μάλα πολλοὶ ἀχαιῶν
 ἔκθρος ἐν παλάμῃσιν ὁδ' ἄξιον ἄσπερον ἔδειξ'·
 ὃ γὰρ μέλιχος ἔσκε πατήρ τιός ἐν δαί λυγρῇ·
 τοῖς καί μιν λαοὶ ὀδύρονται κατὰ ἄστυ·
 ἄρ' ἔτι ὅ κεῖσι γόον καὶ πένθος ἔθηκες
 ἔκθρ' ἐμοὶ δὲ μάλισσιν ἐλπίεσσιν ἄλγος λυγρὸν·
 ὃ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χερσὶν ὄρεξας·
 ὅ δ' ἐμὸι ἐπὶ πυκινὸν ἔπος οὐ τέ κε αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας διακρυχέουσιν·
 Ως ἔφαθ' κλαίεισ' ἐπὶ δ' ἐστιάχοντο γυναικίδε·

Τῆσιν δ' αὖθ' ἐκάβη ἀδ'ιν' ἔξῃρχε γόοιο·

ἔκρηξ' ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,

ἦ μιν μοι ῥωός περ ἱδὼν φίλως ἦδ' αὖθις ἰοῖσι·

οἷο δ' ἄρα σ' εὖ κῆδον ἔχει, καὶ ἐν θανάτῳ περ αἰσθ'

ἄλλως μὲν γὰρ παῖδας ἑμούς ποδῶς ἐκὺς ἀχιλλεύς,

πέρνασθ' ὃν ἂν ἔλκεσκε πέριω ἄλως ἀργυρίου,

ἔς σάμον, ἔστ' ἱμβρον, καὶ λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν.

σ' εὖ δ' ἐπὶ ἔξελθο ψυχὴν ταναηκείῃ χαλκῷ,

πολλὰ ρυσάσκειν ἔσθ' περὶ σῆμ' ἐτάροιο.

παρδόκλιν ἐν ἑπεφύετο, ἀνέστησε δ' ἐμιν ἔδ' ἔς·

νῦν δ' ἐμοὶ ἑρσέεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν

κῆσαι θεῶν ἱκέτης, ὅντ' ἀργυρόβροτος ἀπόλλων,

οἷς ἀγανοῖς βιβέειν ἀποχόμῃος κατεπέφνη·

Ως ἔφατο κλαίεσθ' ἄγον δ' Ἀλίαςον ὄρενε·

τῆσιν δ' ἐπεθ' ἑλένη, τριτάτη ἔξῃρχε γόοιο·

ἔκρηξ' ἐμῷ θυμῷ δ' αἶρων πολὺ φίλτατε πάντων·

ἦ μιν μοι πόσις ἔστιν ἀλέξανδρος θεοειδής,

ὅς μ' ἄγαγε φοίῳ δ' ὡς περὶν ὠφελὶ ἀπολύειαι

ἦ δ' ἡ γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐκείθεν ἔτος ἔσιν

ἔξ' οὗ κῆθον ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·

ἀλλ' οὐπω γινώσκουσα κακὸν ἔπος ἔδ' ἀσύφλητον·

ἀλλ' ἦ τις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπποι

δ' αἶρων, ἢ γαλόων, ἢ ἐνατέρων ἐυπέπλων·

ἢ ἑκυρῆ, ἑκυρὸς δ' ἐπατήρ ὡς ἥπιος αἰεὶ,

ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεαι παρὰ φάμῃος κατέρυκτο·

σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ τοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν·

θεῶν σ' εὖ ἄμα κλαίω καὶ ἐμ' ἀμυρόν ἀχνυμένη κῆρ

εἰ γάρ τις μοι ἐτ' ἄλλος ἐνὶ φοίῃ εὐρείῃ·

ἥπιος ἔδ' ἐφίλως πάντοτε δ' ἐμὲ πεφρίκασιν·

Ως ἔφατο κλαίεσθ', ἐπὶ δ' ἔστιν Διὶμος ἀπείρων·

λαοῖσιν ὃ γέρον πρῖαμος μὲν μῦθον ἔειπεν·
 Δῖς· νῦν πρῶτον ξύλα ἄσπε μὴ δέ τι θυμῷ
 δῖσεν τ' ἀργείων πυκινὴν λόχον· ἢ γὰρ ἀχιλῆος
 πέμπων μ' ὥς ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν
 μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δ' ὀδυσσεὺς κλέπτῃ νόῳ.
 ὣς ἔφαθ'· οἷδ' ὕφ' ἀμάρτησιν βόας ἡμίονους τε
 ζεύγυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγέρθησαν·
 ἔννῃμαρ μὲν τοί γε ἀγρίων ἀσπρον ὕλῳ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δέκατῃ φάσιν φαισίμβροτος ἦεν
 καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφρον θρασύν· ἔκρη δ' ἀκρυχέοντο·
 ἔν ᾧ πυρρὴ ὑπάρτη νεκρὸν θέσαν· ἐν δ' ἔβλεον πῦρ·
 ἦμος δ' ἠελίος φάσιν ῥοδ' ὀδ' ἀκτὺς ἦεν,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρρὴν κλυτὰ τεύχεα λαοὺς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦ γέρον δ' ὀμηγερέες τ' ἔγνοντο·
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέεσαν αἰθοπιοὶ νῆφ
 πᾶσαν ὑπὸ σπονδῇ πυρὸς μιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 δέκα λευκὰ λείονα κασίγνητοι, ἑταροὶ τε
 μυρόμενοι θαλρὸν ὃ κατέβησαν δ' ἔπειτα·
 καὶ τὰ γε χρυσείῳ ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 πορφύρεοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακῶσιν
 αἶψα δ' ἄρ' ἐς κρήνην κάπρον θέσαν· αὐτὰρ ὑπὸ νηῶν
 πυκνοῖσιν λάσσι κατεσόρεσαν μεγάλοισιν·
 εἰς μὲν ὃ σῆμα ἔχον· πρὶ ὃ σκαπτοὶ εἶα πάντες·
 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖν ἑκὼν ἡμιδὲς ἀχαιοί·
 χυόντες δ' ἐς σῆμα πάλιν κίων· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὐσωματράμενοι δαίνωντ' ἐκκυλῖα δαΐτα,
 δώμασιν ἐν πρῖαμοιο διοβιφίος βασιλῆος·
 οἳ δ' ἰγ' ἀμφίεπον τάφον ἑκβροτοῖσι ποδάρμοιο·

Η ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΣ

ἀναγνώσις ἐκ τῆς φλωρεντίνης καὶ τῆς ἐκατέρας Ἀλ-

δίνης ἐκδοσέων συλλεχθῆσαι.

Φύλλω. γ. σήλη. β. σοίχω. κη. φλωρεντίνη ἐκδοσις. ἱφίεις. ἄλδ. ἱ
 νη. ἀφίεις. ἀναγνώσκ. φύλλω. ζ. σή. α. σοί. ιζ. φλ. ἐκδοσις, δ' υ. ο.
 ἄλ. δ' υ. ο. φύλλω ιβ. σήλη. β. σοίχω. α. φλωρεντίνη ἡ ἐκδοσις.
 ἱλασώμεθα. ἄλδ. ἱνὴ δ' εἰ, ἱλασώμεθα. φύλλ. ια. σήλη. α. σοίχω.
 ιγ. φλωρ. φ. ἀμάθ. ἄλδ. φ. ἀμάθ. οἰς. φυλ. ιδ. σή. β. σοί. ιθ. πρὶ ᾧ.
 ἄλδ. πρὶ δ' αὖ. ἐν τῇ αὐτῇ σήλη. σοίχω. κθ. φλωρ. βελήν. ᾧ. ἄλ.
 βελήν. γ. ο. φύλ. ιη. σή. β. σοί. κθ. φλωρ. σὺν νη. ἄλ. παρὰ νη. τῆς
 αὐτῆς σήλης σοίχω. λ. φλωρ. χ. μέεοι. ἄλ. χ. μέεοι. α. φυλ. ιθ.
 σή. β. σοί. κγ. φλωρ. αὐτοῖς. ἄλδ. αὐτ. φύλ. κα. σή. α. σοί. ιζ. φλ.
 εἴσῃς. ἄλ. εἴσῃς. φύλ. κδ. σή. β. σοί. δ. φλ. πολλοί. ἰδ. ἄλ. πολλοί.
 μοιο. τῆς αὐτῆς σήλης σοίχω. ζ. σφίσι. ἄλ. σφί. φύλ. κ. σή. α.
 σοί. α. φλ. αὐτοῖς. ὧν δ' ἦρχε. ἄλ. αὐτοῖς. ὧν δ' ἦρχε. ο. φυλ. λγ. σή.
 α. σοί. ι. φλ. ἀγρομένοισι. ἄλ. ἀγρομένοισι. σήλη. β. σοί. ιη. τὰ
 μωμῶν. ἄλ. τὰ μωμῶν. φυ. μβ. σή. β. σοί. ιζ. φλ. διορφέων. ἄλ. ἀ.
 ρηθόων. φυ. μγ. σή. α. σοί. ιδ. φλ. οὐτῶ. ἄλ. οὐτῶς. μη. σή. β. σοί.
 κ. φλ. μῶρ. ἄλ. βῶρ. καὶ, θῶρ. φυ. μθ. σή. β. σοί. ιγ. φλ. πρὸ
 δειν. ἄλ. πρὸ δειν. τῆς αὐτῆς σοί. κς. καπανηιάδι, ἀναγνώσειον.
 φυ. να. σή. β. σοί. γ. ἱφίεια, ἀναγνώσειον. φυ. νβ. σή. ι. σοί. ιδ. φλ.
 ἀνείας δ' ἡρὸς μῆν' ἀμύμον. ἄλ. ἀνείας δ' ἡρὸς μεγαλήτορος.
 σή. β. σοί. λ. φλ. ἱξελύθη. ἄλ. ἱξεχύθη. φύ. νδ. σή. β. σοί. κδ. φλ.
 μάχεται. ἄλ. μάχεται. φυ. νε. σή. β. σοί. κ. φλ. κέλευσεν. ἄλ. κέ.
 λυσεν. φυ. νζ. σή. β. σοί. κθ. φλ. κάρτερα. ἄλ. κάρτερα. φύ. ξ. σή.
 β. σοί. ιδ. φλ. κάρτερα. ἄλ. κάρτερα. φύ. ξα. σή. α. σοί. κ. φλ. ἀνδ'
 ἄλ. ἄλ. ἀνδ' ἰσίων. φ. ξβ. σή. β. σοί. ιε. φλ. ὧν δ' ἡ κάρτισον. ἄλ.
 ὧν δ' ἡ ἰσίων κάρτισον. τ' αὐτ' σοί. κβ. μαχέεσθ. ἄλ. μαχέεσθ. φ.
 ξγ. σή. β. μ. ἄλ. ἄλ. σὺν β. σοίχον. μή μ' ἀπογινώσκει. ἴππωντα τὰ δ' ἴπ.
 ἔκ' ἔχ' ἡ φλ. ἐκδοσις. φύ. ο. σή. β. σοί. δ. φλ. ἀδείης. ἴστ' ἄλ.
 δ' ἰ. ἀδείης. ἴστ' ἴστ' φ. πη. σή. β. σοί. κς. φλ. πρὸ φανίσαν. ἄλ. πρὸ φ.

φάνεντε. φύλ. 4α. σή. β. σοί. γ. φλω. ὁκ. ἄλ. ἔκ. τ. αὐτ. σοί. κ. β.
σίλα. ἄλ. σέλας. φύ. ργ. σή. β. σοί. γ. ἐν τῇ φλω. κ. προτέρη τῇ
ἄλδ' ἰνῃ, ἔ. ἄμα. ὀπεσι. ρ. σή. β. σοί. α. φλω. σφιν. ἄλ. σφίσιν. τ.
αὐτ. σοί. κβ. ἐνι. ἄλ. ἐν. φύ. ρη. σή. α. σοί. α. φλω. τῆς. ἄλ. τῇ. φύ. ρ.
σή. α. σοί. κ. β. φλ. μεμῆλως. ἄλ. μεμυκώς. φύ. ριβ. σή. β. σοί. η. φλ.
ἄμθ' ἰσχν. ἄλ. ἄμθ' ἰσχνον. φύ. ριδ. ἐν τῇ τ. λ. ὑποθέσθ. φλ. οὐς ἐ.
παυιόντας. ἄλ. ὄν ἐπαυιόντα. σή. β. σοί. κγ. ἀναπλέεσθ. ἄλ. ἀνα
πλύνσιν. φύ. ριη. σή. α. σοί. κς. φλω. πρῶτῃ. ἄλ. πρῶτῃ. φύ. ρκ.
σή. α. σοί. κθ. φλω. χαλόν. ἄλ. χαλόν. φύ. ρκα. σή. β. σοί. ι. φλ. αὐτ.
ἄλδ' ἄτ. φύ. ρκβ. σή. α. σοί. κγ. φλ. ἱκσο φωνῇ. ἄλ. ἱκετ. αὐτῇ.
φύ. ρκδ. σή. α. σοί. α. φλ. μέγας. ἄλ. μέθ. τ. αὐτ. σοί. ε. φλ. προ
ἔργ. ἄλ. προῖθ. φύ. ρλ. σή. α. σοί. ε. φλ. εὐξοον. ἄλ. εὐφορον.
τ. αὐτ. σοί. ια. περδ. ἄλ. πορδ. τῆς αὐτ. σοί. ι. κ. φύλ. μ. μ.
σή. β. σοί. κε. φλ. νωνύμης. ἄλ. νωνύμης. φύ. ρλ. σή. α. σοί. λ. φλω
ἄλ. ἀπὸ πάντοθ. ἄλ. ἄλ. ἀποβάντοθ. φύ. ρλα. σή. α. σοί. ζ. φλ.
ἄρματα. ἄλ. ἄρμα. φύ. ρλβ. σή. α. σοί. α. φ. πῆθ. ἄλ. πῆθ. τ.
αὐτ. σοί. ζ. θυμῷ. ἄλ. θυμὸν. φύ. ρλδ. σή. α. σοί. β. φλ. διηκείεσθ.
ἄλ. διηκείεσι. σή. β. σοί. κγ. κ. φύλ. ρ. ρλε. σή. α. σοί. σ. φλ. ἐπέ.
ῶ. ἄλ. ἐσπέ. φύ. ρλε. σή. α. σοί. κδ. φλ. χρίγ. τῇ ἐτέρῃ φέ
ροι. ἄλ. χέρον ἐπ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι. φύ. ρλθ. σή. β. σοί. λ. φλ. πῆδ.
θ. ἄλ. πῆδαόν. φύ. ρμ. σή. α. σοί. ιη. φλ. ὀρέξασθ. ἄλ. ἀκόντισε.
φύ. ρμβ. σή. β. σοί. ι. φλ. ὀλέσθ. ἄλ. ὀλέσθ. φύ. ρμζ. σή. β. σοί.
κβ. φλ. ὄσθ. ἄλ. ὄσθ. φύ. ρνε. σή. β. σοί. ιθ. φλ. ἐλξ. ἄλ. ἐελξ.
φύ. ρξ. σή. α. ἐν τῇ, τῆς, ο, ὑποθέσθ. φλ. ἀνδρώσθ. ἄλ. ἀναρρώσθ.
φύ. ρξγ. σή. β. σοί. ιδ. φλ. ῥία. ἄλ. ῥή. φύ. ρξδ. σή. α. σοί. σ. φλω
ἰσόμορον. ἄλ. ἰσόμορον. φύ. ροα. σή. β. σοί. ζ. φλ. τικέων. ἄλ. τθ
κίων. τ. αὐτ. σοί. κς. ῶσθ. ἄλ. ῶσθ. φύ. ροζ. σή. α. σοί. ιε. φλ. πσ.
κνοί. ἄλ. πνκίνοί. φύ. ροθ. σή. α. σοί. κ. φλ. κιχίς. ἄλ. χικίς. σή.
β. β. κη. ἔως ἀμβροσι. ἐν τῇ φλω. ἄπει. φύ. ρπ. σή. β. σοί. δ. φλ.
πολύμην. ἄλ. πολύμην. τ. αὐτ. σοί. ι. ἄλλήλοισ ἐπ' ὀρσασθ.
ἄλ. ἐπ' ἀλλήλοισιν ὀρσασθ. ἐξῆς ἄ. σοί. ιη. φλ. πύσθ. ἰδ' ὦν. ἄλ.

τόνδε ἰδὼν. φύ. ρπα. ηρὸ 7 β. σοί. τέλεις. φλ. κῆθ. ἐστίν. φύ.
ρπα. σή. α. σοί. γ. φλ. αὐσαντι. ἄλ. αὐσαντες. φύ. ρπα. σή. β. σοί. ε.
φλ. ἰβ. ἄ. ἄλ. ἰρα. ρπε. σή. α. σοί. η. φλ. ἀνῆκων. ἄλ. ἐνῆκιν. σή. β. σοί.
η. ἐς πόνον. ἄλ. ἀμωπον. φύ. ρπε. σή. α. σοί. ιδ. φλω. ὤστ. ἄλ.
ὤτ. φύ. ρπζ. σή. α. σοί. γ. φλ. ὀπιθων. ἄλ. ὀπιθων. φύ. ρπα. σή. β.
σοί. ι. φλ. τ. δ. ζε. ἄλ. ε. ζε. ἐκ. ε. χ. φύ. ργα. σή. α. σοί. ια. φλ. ἐ.
πιπείστω. ἄλ. ἐπιπείσει. φύ. ργα. σή. α. σοί. σ. φλ. ἕδ. ἐς ἄλλους
ἄλ. ἕ. ἕ. ἰάσω. σή. β. σοί. κβ. φλ. ἕλπρω. ἄλ. ἕλπω. φύ. ρζ. σή. α.
σοί. ιζ. φλ. αἰῆσος. ἄλ. αἰῆς. φύ. ργη. σή. α. σοί. σ. φλ. γούνησι.
ἄλ. γούνησιν. τ. αὐτ. σοί. η. φλ. ἐρρομένη. ἄλ. ἐρρομένη. φύ. σ. σή.
β. σοί. κα. φλ. διελιάσας. ἄλ. διελιάσας. φύ. σε. σή. α. σοί. ι. φλω.
γίν. ἄλ. γίν. σή. β. σοί. α. φλ. ἀμφέσσαν. ἄλ. ἀμφέσαν. φύ.
θ. σή. α. σοί. σ. φλ. τόνδε λίσσων. ἄλ. τόνδε λίσσων. φύ. σιν.
σή. β. σοί. ι. φλ. ἐνέκλει. ἄλ. ἐνέκλει. τ. αὐτ. σοί. κη. φλ. φέρ.
ταρς. ἄλ. φέρταρς. φύ. σις. σή. β. σοί. β. φλ. χρ. σ. ἄλ. χρ. σ. φύλ.
σκ. σή. α. σοί. ιζ. φλ. ἀρήγ. ἄλ. ἀρήγ. τ. αὐτ. σοί. κζ. φλ. κέχα.
σαι. ἄλ. κέχασ. σή. . σοί. γ. φλ. εἶω. ἄλ. εἶω. φύ. σκα. σή. α. σοί.
ις. φλ. τὰς. ἄλ. τὰς. φύ. σκβ. σή. β. σοί. α. φλ. ἀμφοτέρων. ἄλ. ἀμφο.
τέρων. φύ. σκγ. σή. α. σοί. ιη. φλ. ἐχρον. ἄλ. ἐχρον. φύ. σκε. σή.
α. σοί. κδ. φλ. ἀέκωντα. ἄλ. ἀέκων. φύ. σκθ. σή. α. σοί. ια. φλ. δ. α.
ζ. ἐμ. ἄλ. κατακτάμ. φύ. σλ. σή. α. σοί. ιη. φλ. αἶσμον. ἄλ.
μύρσιμον. τ. αὐτ. σοί. κη. καὶ πάντων. ἄλ. συμπαντων. σή. β. σοί.
ιδ. ὑπαλ. ἄλ. ὑπαλ. φύ. σλα. σή. β. σοί. ιγ. φλ. ἐκ. γ. ἄλ.
ἄλ. ἐκ. γ. τ. αὐτ. σλβ. σή. α. σοί. ιδ. φλ. εἶ. ἄλ. εἶ. θι. φύ. σ.
λγ. σή. β. σοί. ιγ. φλ. εἶ. ἄλ. τ. ε. φύ. σλε. σή. α. σοί. κθ. φλ. ὅ. ὅ.
ἄλ. ὅ. σ. σή. β. σοί. κ. πολέμοιο. ἄλ. πολέμοιο. φύ. σλς. σή. α.
σοί. κ. φλ. πολ. ἐμ. ἄλ. πολ. ἐμ. τ. αὐτ. σοί. κλ. παυόμεθα.
ἄλ. παυώμεθα. σή. β. σοί. δ. φλ. πολ. ἐμ. ἄλ. πολ. ἐμ. τ.
αὐτ. ε. ν. ζ. σοί. χον. νέκ. σ. ἰο. χ. α. ραν. ἐκ. ε. χ. φλω. φύ. σλη. σή.
α. σοί. θ. φλ. πολ. ἐμ. ἄλ. πολ. ἐμ. τ. αὐτ. σοί. ια. ἐναντίον.
ἄλ. ἐναντίον. σή. β. σοί. ι. φλ. τ. ε. ἄλ. τ. ε. φύ. σμ. σή. α. σοί.

ε. φλ. τρῶας ἤτοι τρῶίαις· ἄλ. τρῶας ἤτοι τρῶας. σή. β. σοί. γ. φλ. ἱε-
της· ἄλ. ἱεῖται· σμα. σή. α. σοί. ις. φλ. ἀλλήλοισι· ἄ. ἀλλήλοισι. φύ.
σμε. σή. β. σοί. δ. φλ. ἱε. ἄλ. εἰα. φύ. σμγ. σή. β. σοί. κ. φλ. λάθω-
μαι· ἄλ. λαθοίμην. φύ. σμδ. σή. β. σοί. θ. φλ. ἱφης· ἄλ. ἱφηδα-
φύ. σμε. σή. α. εν κς. σοῖχον οὐτως ἀναγινώσκει. φλδρ. ὦ φίλοι ἦ
φωδὲ δ' ἀναιροί, θρῶα τὸν τὸς ἄρην· ἄλ. δ' εἰ οὕτως· ὦ φίλοι ἀργαί-
ων ἡγ' ἡ πόλις ἡ δ' εἰ μὲδοντες. φύ. σμζ. σή. α. σοί. α. φλ. ἡσάρ. ἄλ.
ἱσαν. τῆς αὐτῆς σοί. γ. θυμὸν· ἄλ. θυμὸς. φύ. σμη. σή. α. σοί. ι. φλ.
τῶα ρπώμιθα· ἄλ. τῶα ρπώμιθα. σή. β. σοί. ις. ἱξον· ἄλ. ἱξον. φύ.
σνα. σή. α. σοί. ιγ. φλ. κε. ἄλ. μῆν. τῆς αὐτῆς σοί. κ. φλ. ἱλθῶν· ἄλ.
ἱλθῆμι. φύ. σνγ. σή. β. σοί. ιδ. φλ. αὐτὰρ· ἄλ. αὐτὰρ. τῆς αὐτῆς
σοί. ις. εἰ χειφθῆται· ἄλ. εἰ χειμθῆται. φύ. σνε. σή. β. σοί. κ. φλδ-
τὰς πρῶτα· ἄλ. τὰ πρῶτα. φύ. σνς. σή. α. σοί. κβ. φλ. ῥίξοι· ἄλδ.
ῥίξοι. φύ. σξ. σή. α. σοί. κα. φλ. ὅπιθεν· ἄλ. ὅπιθεν. φύ. σξα. σή. β.
σοί. ι. φλδ. ἱλόντες· ἄλ. ἱλόντες. φύ. σξδ. σή. α. σοί. ε. φλ. ἀφροτῆ
τάτε· ἄλ. ἀφροτῆτάτε. φύ. σξε. σή. α. σοί. ις. φλ. ἀλλὰ καὶ· ἄλδ.
ἀλλὰ μὲν. φύ. σξζ. σή. α. σοί. ια. φλ. οἶον· ἄλ. οἶος. τῆς αὐτῆς σοί. ια.
φλ. ὅσ' ἰθύνοι· ἄλ. ὅσ' κεν ἰθύνοι. φύ. σξη. σή. α. σοί. ις. φλ. ἤλθει·
ἄλ. ἤλθει. φύ. σξθ. σή. β. σοί. θ. φλ. δ' ἄλ. ὑπέρ. φύ. σοζ. σή. β. σοί.
ιδ. αὐτὰρ ἱπέ· ἐν τῇ φλ. ἀπεί.

αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρθη γέροντα δ' ἐχέροντες ἀνίστη,
οἰκτείρων πολὺν τε κάρη πολὺν τε γένεσθον.

- Κ. αἰμὴν φωνήσας ἔπειτα πῖβόντα προσήλκα.
 ἃ δ' ἄλ'· ἦ δ' ἡ πολλὰ καὶ ἄναξο σὸν κατὰ θυμόν·
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας ἄχαιῶν ἰλθὲ μὴ οἷοι,
 ἀνδρὸς δὲ ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἰδύσας
 ἦέας ἔξουάεσσα, σιδήρεον νύχιον ἔβρο.
 ἀλλ' ἄγε δ' ἡ κατ' ἄρ' ἔϊναι ἐπὶ θρόνον· ἄλγεα δ' ἔμπεσθαι
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἑκάστω ἀχνυμένοί περ.
 22 ὃ γὰρ ἔπερ ἦξις πέλσσαι κρυβοῖτο γόοιο.
 23 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροπῖσι,
 24 ἴωεν ἄχνυμένους· αὐτοὶ δ' ἐτ' ἀκηδέες ἐσσί.
 25 διοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείσθαι ἐν δίοις οὐδέ τις
 26 δώρων, δῖα δ' ἰδύσιν κακῶν· ἔτρεος δ' ἐλάων.
 27 ὥ μιν καμμίξας δῶκεν ἑνὸς τερπικέραυνος,
 28 ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὅ γε κύρετ', ἄλλοτε δ' ἐλάει.
 ὧ δ' ἐκ τῶν λυγρῶν δῶκε λωβήεν· ἔθηκε.
 καί τ' ἐκ κῆν βούβρωσις ἐπὶ χθονά δ' ἴαν ἱλαύνει.
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τιμῆμενος οὔτε βροπῖσιν·
 ὥς μιν καὶ πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἄγλαα δῶρα,
 ἐκ γενεῆς πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο,
 ὀλβωτέον τε πλούτω τε, ἀνασσει δ' ἐμυρμιδόνεσσι
 καὶ οἱ θνητοὶ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἀκαίριον·
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τοῖς θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ εὖτε
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρφόντων,
 ἀλλ' ἵνα παῖδά τέκευ παναώειον· ὅδ' ἐνυτόν γε
 γηράσκοντα καμίσσῃ, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάρος
 ἦμα ἐνὶ ποίῃ σέ τε κήδων ἦδ' ἐσά τέκνα.
 καὶ σέ γέρον κτηρὴν μὲν ἀκροῦ μὲν ὀλβιον εἶναι,

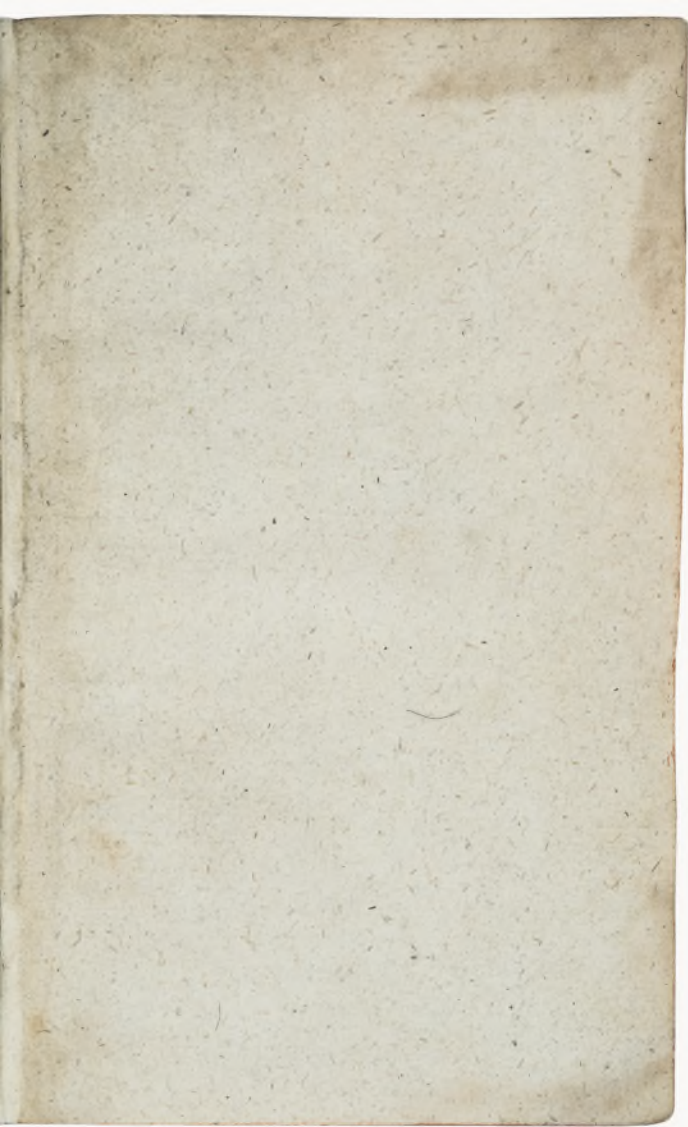
ὅσσον λίσσος ἄνω μάκρος ἔϊος ἐνθά ἔϊγες,
 καὶ φρυγὴ καθύπερθε καὶ ἑλλήσποντος ἀπέφρων·
 τῶν σιγέρον πλεῦτα τε καὶ ὑάσι φασὶ κικαδῶσι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον ἔ
 αἶε τοι πρὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκταοί·
 ἄνθρωποι μὲν δ' ἀλίαν σὸν κατὰ θυμόν·
 ἔγάρ τι πρῆξας ἀκισχόμενος ἦος ἤ
 ἔδ' ἐμιν ἀνέστης πρὶν καὶ κακὸν ἄλκι πᾶσι πῶδα·
 Τὸν δ' ἡμείβεντ' ἐπειτα γέρον πρίαμος ἑ
 μή μέ πω ἐς θερόνον ἵζεοιο τριφές ὄφρα, καὶ ἔκτω
 κέτα ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 λῦθον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δ' ἐξαιεσσών
 πολλὰ τά τοι φέρομην, σὺ δ' ἐπὶ τῶν δ' ἀποναύ
 σῃν ἐς παφίδ' ἀγαῖαν ἐπεί με πρῶτον ἔασα
 αὐτόν τε ἴδω καὶ ὄρῃν φάος ἡελίοιο·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόφραϊδ' ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μηκέτι νῦν μ' ἐρίθις γέρον νόεω ἢ καὶ αὐτός
 ἔκβρα τοι λῦσαι· διοθέου δ' ἐμοὶ ἄγγελος ἦλθε·
 μήτηρ ἡμ' ἔτικον, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντ' ἔ
 καὶ ὃ σέ γινώσκω πρίαμε φρεσὶν, ἔδ' ἐμὲ λήθεος·
 ὅτ' ἰθιῶν ἔς ἡγεθας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἔγάρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ἔδ' ἐμὲ μάλ' ἔβδον
 ἐς στρατὸν ἔδ' ἐγὼ ἄν φυλάκεις λάθοι, ἔδ' ἐκ' ὀχλῆος
 ῥῆα μὲν ὀχλίσει θυράων ἡμῶν βάρων·
 ἔδ' νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνηε·
 μή σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,
 καὶ ἰκέτω πρὶ ἐντα, δῖος δ' ἀλίστωμαι ἱφθίμας·
 ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἔσθ' ἐσθ' ὃ γέρον, καὶ ἐπέθετο μύθῳ·
 πηλείδης δ' εἴκαιο λίων ὡς ἔλτο θυράϊ·

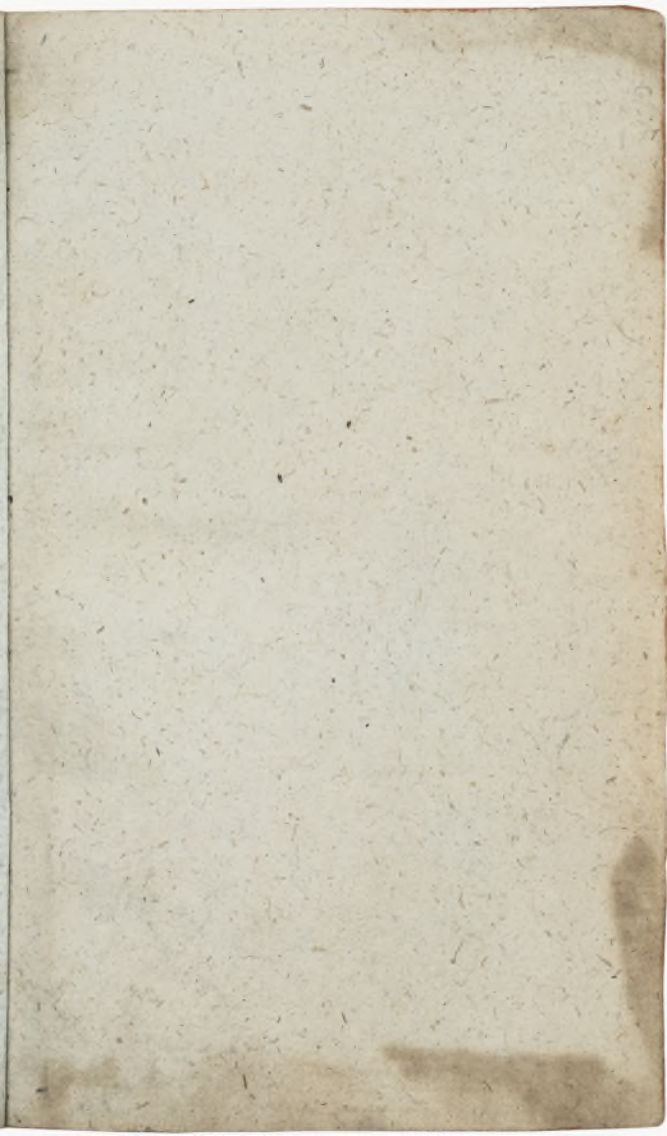
MENDAE.

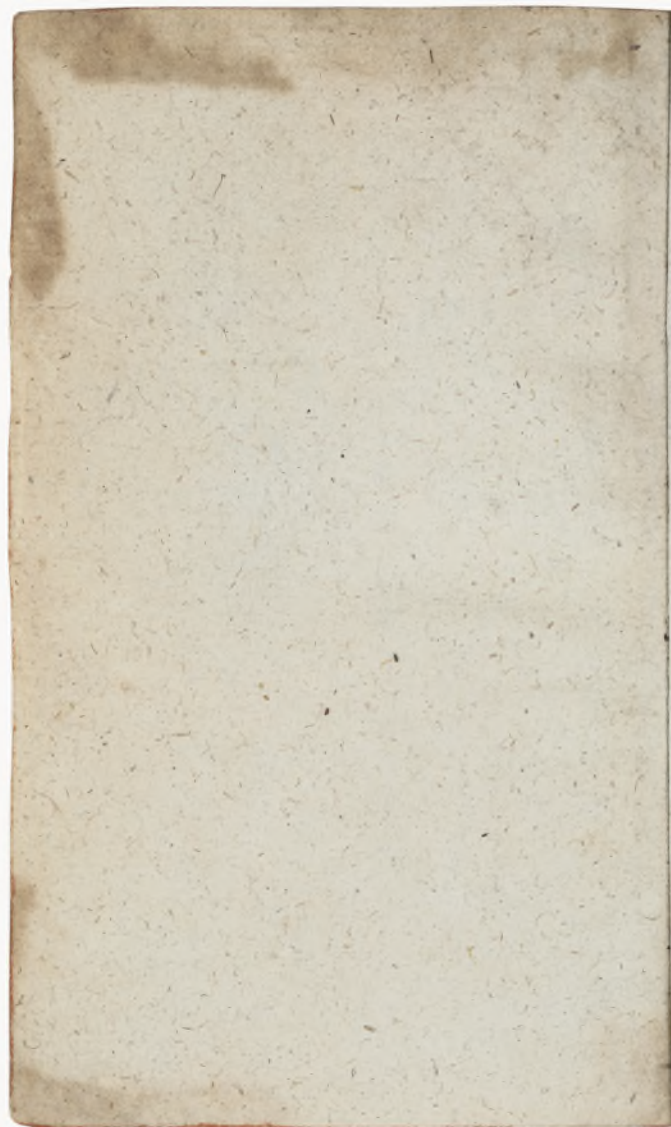
fol. 9. col. 1. per. 5. βένθαι. lege. per. 26. ἀλλὰ. fol. 15. c. 8.
 per. 7. χη. col. 2. 13. κήρυκος. fol. 19. c. 2. per. 15. πῦρ δὴ.
 lege. fol. 20 γίων. 26. κακῶ. non καλῶ. f. 21. c. 1. per. 27
 ἀνδρῶν. f. αὐτῶν. ναίεισιν lege. non λαίησιν. per.
 17. αἰῶνα. per. 8. λαίησιν. f. 34. c. 1. per. 16
 μαρτυροῦν καὶ ἄλλοις. f. 35. c. 2. per. 21. ὅτι non ὅ
 τι. f. 38. lege pro καί. f. 45. c. 1. per. 12. ἑρμῆα
 f. 54. c. per. 22. τῶν δὲ. f. 64. c. 2. π. 8. ἑχέ. f.
 67. c. δὴ & c. f. 80. c. 2. π. 29. δὲ δὲ & c. f. 91
 c. 2. π. 1. π. 19. θῶνα. f. 101. c. 2. π. 17. ἱλίσσον
 το. f. 104. ομείοντο. per. 7. καί. f. 108. c. 2. π. 25
 φορηῶν. f. π. 13. ἅ. lege, non μὴ. per. 20. ἑχέ
 f. 113. c. 2. αὐτοί. per. 20. καρχαλόων. π. 12. ὅτι. non
 ὅχι. f. 120. 4. ἑξῶν. f. 142. c. 1. π. 29. ἑξῶν. f. 143. c.
 2. π. 8. βλῶ. f. 145. c. 1. π. 10. ἐπισιν. f. 162. c. 2. π. 14. κα
 θάπ[ισ]. f. 169. c. 1. π. 17. μέγας. f. 171. c. 1. π. 3. ἀχνη. f. 177
 c. 1. π. 21. ἀμαθία. non ἀμαθία. f. 179. c. 2. π. 6. αἶν. f. 184.
 c. 2. π. 27. χρίσιν. f. 185. c. 1. π. 30. κλόνον. f. 189. c. 1. π. 12
 ἐπὶ χόμῃ. f. 196. c. 1. π. 18. φεύγει. f. 227. c. 2. π. 17
 ἀχμητῶν. f. 206. c. 2. π. 29. post ἀκί, ἐπὶ ἄλλοις, impone. f.
 208. c. 2. π. 18. ἀνέχ. lege.

A detailed woodcut illustration depicting a scene from the parable of the blind men and an elephant. A large elephant is partially visible behind a low wall. Several people are touching different parts of the elephant: one is touching the ear, another the leg, and another the tail. The scene is surrounded by foliage and a small building in the background.

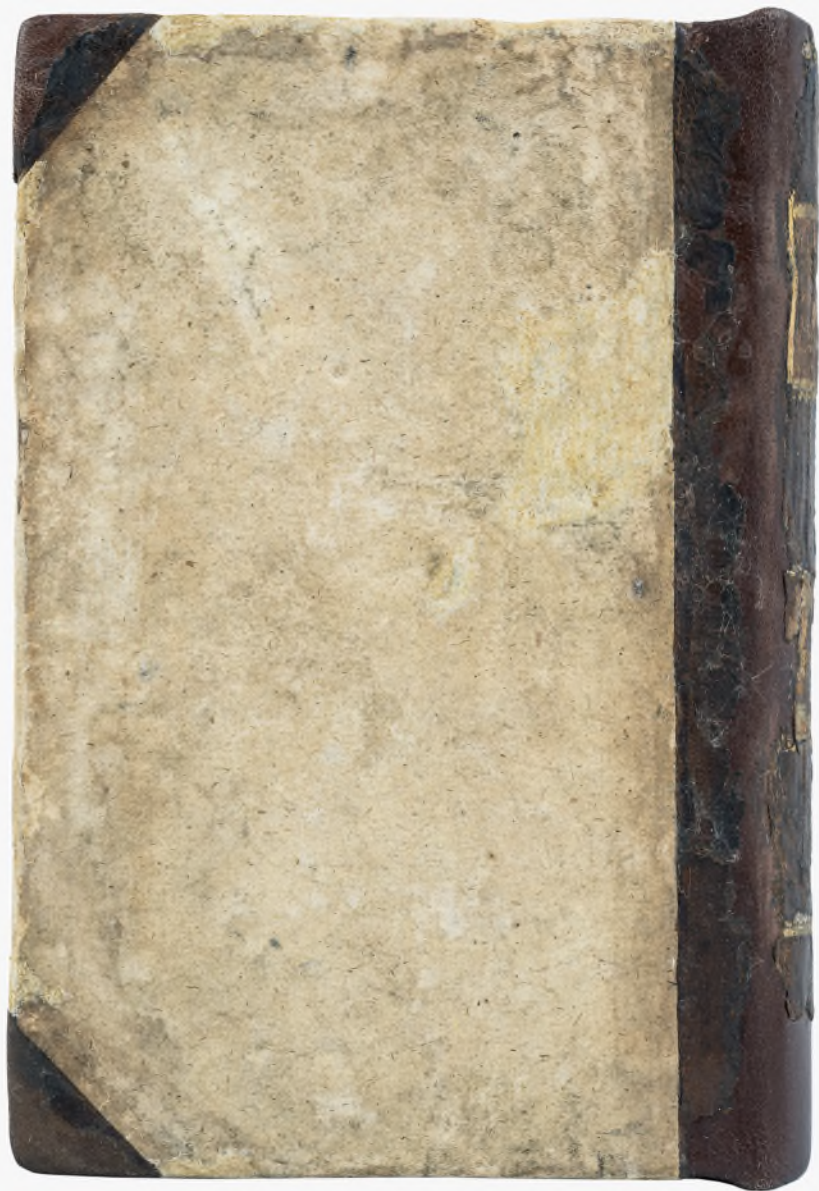
и Крѡвѣи крѡвѣи, и зѣи мѣнѣи зѣи.

Q. U. I. C. E. R. T.
H. O. M. E. R. U. S.

I. T. A. S.

